

شکار و سیر مسئد البخاطر

به رگی به کم

نوستینی
الإمام أبو الفرج عبيد الرحمن الجوزي

وه رکی پاف
قاسم عملی

منتدی إقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

شکار و سیر
مسئد البخاطر

بۆدابهزاندنى جۆرەھا كۆتیب: سەردانى: (مَنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مَنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای داتلود كۆتایهائی مۆختلف مبراجعه: (مَنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربي ، فارسي)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شکاری بیر

بهرگی بهکم

نــاوی کتیب: شکاری بیر (به رگی به که م).
نووسینــی: أبو الفرج إبن الجوزی.
وه رگیــرانــی: قاسم علی
توره و سالی چاپ: چاپی به که م، سالی ۲۰۲۱.
نــرخ: (۲۵,۰۰۰) د.ع.
ژماره ی سپاردن: (۹۱۲) ی سالی (۲۰۲۰) ی پیدراوه.

شڪاري بير

(صيد الخاطر)
به رنگي يهڪم

نووسيني

الإمام ابو الفرج عبدالرحمن ابن الجوزي

وهرگيراني

قاسم عهلي

پیشه کییهك

له میژ بوو ناوی کتیبی (صیدُ الخاطر)م بیستبوو، له زۆربهی ئەو کتیبانهی ده مخویندنه وه ده مدیت وه کوو سه چاره به کارهاتوو و ته و راو بوچوونه کانیان لیوه راگویتوو. بویه هر له و کاته وه تامه زوی ئەوه بووم پۆژیک دهستم که ویت و بیخوینمه وه، ئیتر ئەم پۆژه هات و به تاسه وه له بهرگه وه تا بهرگ به وردی و سه لیه وه خویندمه وه، ئینجا زانیم چ شاکاریکه!

کتیبه که له پال ئەوهی کۆمه لیک زانیاری به نرخ تیدایه له هه مان کات نووسه له باره ی زۆر بابته و پرسه وه باسی ئەزمونی خوی و ئەو سه رده مه ده کات که تیدا ژیاوه و ئاماژه ده کات به رهفتار و بیروباوه پی ئەو سه رده مه ی خه لک و په نجه ده خاته دهر د و برینه کان. وێرای ئەمه ش بابه ته کانی کورت و پوخت باس کردوون. نووسه له باره ی زۆربه ی بابه ته ئیسلامیه کانی نووسیوه و شه ن و کهوی کردوون و بوچوونی ورد و جوانی له باره وه دهر پریون، ئەو پایه ی دهر پریوه که پیی وایه راست و دروست بووه. به به لگه ی عه قل و نه قل پالپشتی بوچوونه کانی خوی کردووه و بیروبوچوونی به رانه ره کانی به به لگه ی به هیز و به پیزه وه له به ریه ک هه لوه شان دووه.

به لام كه باس له گرینگی و شاکاریی هه ر کتیبیک ده کهین به واتای ئەوه
 نایهت که کتیبه که بی که موکورتییه و ئیمه له گه له هه موو بیرو رایه کانی
 نووسه رداين، به لکوو نووسه ریش مرۆقه و هیچ مرۆقیکیش تیروته واو و بی
 که موکورتی نییه، بویه ئاساییه له م کتیبه شدا هه ندی بۆچوون هه بی من و
 تو به دلمان نه بی و له گه لیدا نه بین به تایبه تی هه ندی له و بۆچوونانه ی
 تایبه تن به سه رده می ئەوکاتی نووسه ر یان هه ندی تیگه یشتن و رای
 تایبه تی نووسه ر. من خو م له گه ل به شیکی که م له راو بۆچوونه کانی نووسه ر
 نیم و له هه ندی شوینیش له نیو دوو که وانهدا () پوونکردنه وه م داوه و
 هه روه ها لیکۆله ر (محقق) ی کتیبه که ش له سه ره تای کتیبه که و له
 په راویزه کانیشدا له باره ی زۆر بابته و پرسه وه پوونکردنه وه ی داوه.

• دهمووی لیږدا ناماژه به چند تیبینییهك بکهم:

یهکهم: ئەم کتیبهم له دوو سهراچاوهوه وهرگیڤراوه که له لایهن دوو کهسهوه تهحقیق کراوه:

۱- له لایهن (عامر بن علی یاسین) هوه تهحقیق کراوه و سهرنج و تیبینی لهسهر نووسراوه.

۲- له لایهن (د. عبدالحمید هندای) تهحقیق کراوه...

دووهه: نووسهر له سالی (۵۷۹)ی کۆچی، کۆچی دوایی کردووه، واته ئەم کتیبه نزیکه‌ی ۹۰۰ سال پێش ئیستا نووسراوه بۆیه زمانی نووسین هی ئەو سهردهمهیه، دهرپرین و وشه و زاراوهکان هی ئەو کاتن تهناهت هندی وشه‌ی تیدا بوو له هیچ فهرههنگیک بۆم نه‌دۆزرایهوه و پرسباری شاره‌زایانیشم کرد وتیان په‌نگه وشه‌که هی ئەو سهردهم یان ناوچه‌یی بیت. بۆ وهرگیڤرانی وشه‌کانیش نزیکه‌ی ۱۰ فهرههنگی موخته‌به‌ری عه‌ره‌بی - عه‌ره‌بی و عه‌ره‌بی - کوردی به‌کارهاتووه.

سییه‌م: وهرگیڤرانی ههر کتیبیک له لایهن ههر وهرگیڤریکه‌وه واتای ئەوه نییه که وهرگیڤر له‌گه‌ل هه‌موو ئەو بیروپرایانه‌دایه که له‌دووتویی کتیبه‌که‌دا هاتووه، به‌لکوو په‌نگه په‌خه‌نشی له هه‌ندی بۆچوون هه‌بی و په‌تی بکاته‌وه. منیش به هه‌مان شیوه له‌گه‌ل به‌شیک له بۆچوونه‌کانی ناو کتیبه‌که نیم و بۆچوونی جیاوازم هه‌یه.

چوارهم: كاري هيچ مروفئيك بى ھەلە نبيھ، ئەم كارھى منيش پرنگه بى
 كيمايهسى نەبى بەلام زياتر له سال و نيويك پيوھى خهريك بووم و
 ئەوپهپرى ھولم داوه بى كەموكورتى بيت، ئەگەر كەسيكيش ھەر ھەلە و
 كەموكورتىيەكى تيدا دۆزيهوه سوپاسى دەكەين ناگادارمان بكاتەوه.

له كۆتاييشدا سوپاسى مامۆستا (فايهق مەحمەد نارينى) خاوهنى
 دەزگاي (نارين) دەكەم كە ھەميشه و بەردەوام خەمخۆرى بلاوكردنەوهى
 كتيبى رەسەن و بەسوود و ئامانجدارە، ئەگەر ھاندانەكانى ئەو نەبووايه
 وەرگيرانى ئەم كتيبه پووناكى نەدەبينى.

قاسم عەلى

۲۰۲۰/۱۰/۲۶ ھەولير

کورتیه ک له باره ی دانهره وه

(ابن الجوزی) ناوی (أبو الفرج عبدالرحمن بن أبي الحسن علي بن محمد القرشي البكري) ه، زانایه کی حهنبه لیه، له سالی (۵۱۰) ی کۆچی به رانبه ر (۱۱۱۶) ی زایینی له شاری به غدا له دایک بووه و هه ر له وئ له سالی (۵۹۷) ی کۆچی، کۆچی دواپی کردوه.

له باره ی زۆریه ی بابته ئیسلامیه کان به ره می هه یه تا ئه وه ی ده وترئ نزیکه ی (۳۰۰) دانراوی هه یه.

ئهمانه له گرینگترین دانراوه کانی ئه ون:

❏ زاد المسیر فی علم التفسیر أربعة أجزاء.

❏ نواسخ القرآن.

❏ دفع شبه التشبيه بأکف التنزیه.

❏ الموضوعات من الأحادیث المرفوعات.

❏ العلل المتناهية في الأحادیث الواهية.

❏ صفة الصفوة.

- تلييس إبليس.
- التذكرة في الوعظ.
- كتاب ذم الهوى.
- صيد الخاطر.
- الوفاء بأحوال المصطفى.
- المنتظم في تاريخ الملوك والأمم.
- تاريخ بيت المقدس.
- أخبار الحمقى والمغفلين.
- ولقط المنافع، في الطب.
- تنبيه النائم الغمر على مواسم العمر.
- لفتة الكبد إلى نصيحة الولد.
- أعمار الأعيان.
- كتاب المدهش في الوعظ.
- فنون الأفنان في عيون علوم القرآن.
- سيرة ومناقب عمر بن عبد العزيز الخليفة الزاهد.
- مناقب عمر بن الخطاب.

أخبار الظراف والمتماجنين.

كتاب الأذكفاء.

بستان الواعظين ورياض السامعين.

التبصرة في الوعظ.

درر الجواهر من كلام الشيخ عبد القادر.

بحر الدموع.

پیشه کیی دانهر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وبه المستعان وعليه التكلان.

شیخی پیشه‌وا و زانا (ئه‌بوولفه‌ره‌ج عه‌بدولپه‌رحمان کورپی عه‌لی کورپی محهمه‌د کورپی ئه‌لجه‌وزی) وتوویه:

الحمد لله حمدا يبلغ رضا، وصلى الله على أشرف من اجتباها، وعلى من صاحبه ووالاه، وسلم تسليما لا يدرك منتهاها.

کاتی بیروه‌ز له تیرامانی ئه‌و شتانه‌ی دینه به‌ر زه‌ین ده‌که‌وینته جموجۆل و پاشان فه‌رامۆشیان ده‌کات ئیتر ده‌پۆن و ون ده‌بن بۆیه شیاوترین شت پاراستنی ئه‌و ئه‌ندیشه‌یه که به زه‌یندا دین تاوه‌کوو له بیر نه‌چنه‌وه، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لای بیت) فه‌رموویه‌تی: ((قیدوا العلم بالكتابة)) صحیح موقوفا و مرفوعا.. واته: به نووسین زانست کۆتوبه‌ند بکه‌ن (مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه بینووسنه‌وه تا له بیرتان نه‌چینه‌وه و له ده‌ست نه‌چیت).

چه‌ندان شتم به‌بیردا هاتوو و له تۆمارکردنی مه‌شغوول ده‌بم ئیتر ده‌پوات و له ده‌ستم ده‌چی و دواتر خه‌می بۆ ده‌خۆم!

له نهفسی خۆمه و هرا دیتیم که من هر کاتی چاوی بیرکردنه و هم کرده وه ئهوا له سهیروسه مه ره کانی غه یبه وه شتی وه های بو دهرده که وی که له حیسابدا نه بووه، لیشاوی تیگه یشتن و تیگه یاندن به سه ریدا ده باری که ناکری که مته رخه می به رانبه ر بکری، ئیتر نه م کتیبه م کرده شکاریک بو نه م بیر و هزرانه .

والله ولي النفع، إنه قريب مجيب..

۱- بۆچی دواى نامۆزگارى، دل توشى بىناگايى و رهقبوون دهبيتته وه؟

مرؤفه له كاتى بيستنى نامۆزگارى و وه عزدا بيدار دهبيتته وه، به لام كه له كۆپى زىكر دابرا دلره قى و بىناگايى به خهى دهگريته وه!

له هۆكارى نه وه ورد بوومه وه، زانيم چييه.

پاشان دىتم خه لك له وه دا جياوازن و وه كوويه ك نين:

حاله ته گشتييه كه نه ويه كه دل له كاتى بيستنى نامۆزگارى و دواتر وه كووخى نامينيتته وه، نه وه ش له بهر دوو هو:

يه كه م: نامۆزگارى و وه عز وه كوو قامچى وايه، قامچيش دواى به سه رچوونى نازارى كاتى وه شانده كه ي، ئيشى نييه.

دووه م: له حالى بيستنى نامۆزگاريدا مرؤفه هست و هوش و دلى خالييه له و شتانه ي مه شغوولى ده كه ن، به جهسته و فيكريه وه له هۆكاره كانى دنيا دوركه وتوته وه و، به دلئاگاييه وه گوئى گرتووه، به لام كاتى ده گه پيته وه سه ر كار و سه رقالييه كانى، نيتر به كيشه و گرفته كانيه وه به لاي خويدا كه مه ندكيشى ده كاته وه، جا چۆن ده كرى وه كوو جارانى لى بيتته وه؟!

ئەمە حالەتتە زۆرىيە خەلك دەگىرتتەو، بەلام دلبېداران لە مانەوہى شوپنەوارى
ئامۆزگارى جودان:

ھەيانە بى دودلى بپيار دەدات و بى ئاوردانەو بەرەو پېشەو ھەنگاو دەنتت،
ئەگەرېش پېكھاتەى سروشتى مرۆفانەش پېشى لى گرتن و ھەستاندى، ئەوا
ھاواريان لى ھەلدەستى ھەرەكوو (ھەنظەلە) لەبارەى خۆيەو گوتى: ھەنظەلە
دووړوو بوو!

(ھەنظەلە دەگىرتتەو: پۆژىكيان چومە لاي پېغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و
گوتم: ئەى پېغەمبەرى خوا ھەنظەلە دووړوو بوو! پېغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)
فەرمووى: ئەمە چۆن؟ گوتى: كە لە لاي تۆين و باسى دۆزەخ و بەھەشتمان بۆ
دەكەيت وەكوو ئەو وایە بە چا و ببينين، بەلام كە لە كن تۆ ھەستاي ئەوا
سەرقالى ژن و مال و مندال دەبين و زۆرمان لە بىر دەچېتتەو! پېغەمبەر(صلی اللہ
عليہ وسلم) پى فەرموو: ((سویند بەو خودايەى گيانى منى بە دەستە، ئەگەر
بەردەوام بن لەسەر زىكر و ئەو حالەتەى لە لاي منن ئەوا فریشتەكان لەسەر جىخەو
و پىگاكانتان تەوقەتان لەگەل دەكەن، بەلام ھەنظەلە: كاتىك بۆ خودا و كاتىك بۆ
خۆت و مال و مندال))..

خەلكىك ھەيە سروشتى مرۆفانەيان ھەندى كات بەرەو بىئاگايان دەبات و ھەندى
كاتىش ئامۆزگارى و ھەز بەرەو كارى چاكيان دەبات، ئەوانە وەكوو گولەگەنمىك
وان كە با لارى دەكاتتەو و بەم لا و بەو لايدا دەبات.

(له فەرموودەیهکی صەحیحی پێغەمبەردا (صلی اللہ علیہ وسلم) ھاتووہ کہ
 فەرمووہتی: ئیماندار وەکوو گولەگەنم وایە، ھەندی کات لار دەبیتەوہ و ھەندی
 کاتیش راست دەبیتەوہ.)

ھەندی خەلکیش ھەن تەنھا بە ئەندازە ی بیستنی، ئامۆژگاری کاریان تی دەکات،
 وەکوو ئاویک بەسەر بەردیکی لووسی دابکەیت.

۲- سروشتي مرؤف له نيوان جه زبزوئنه کاني دونيا و يادي ناخيرهدا

ئو شتانه ي سروشتي مرؤف به ره و دونيا راده کيشن زؤن، پاشان له ناوه وهن، يادي ناخيره تيش شتيکه له دهره وه ي سروشتي مرؤف، له دهره وه شه.

که سيک که زانست و زانياري نيه له بهر ئو هه پره شانه ي له قورئاني ده بيستي و گومان ده بات ئو شتانه ي به ره و ناخيرت که مه ندکيشت ده که ن به هيتره .

به لام و انبيه، چونکه نمونه ي سروشتي مرؤف له ئاره زوي بؤ دونيا وه کوو ئاويکي په وانه که خوازياري به ره و خوار چوونه، به رزکردنه وه ي به ره و سه روو ناتاج به زؤد له خوکردن و ماندوو بوونه، بؤيه له شه رعدا بابته ي ئوميد وه به رنان و ترساندن (الترغيب و الترهيب) هه يه که لايه ني عه قل به هيتر ده کات.

له مه پ سروشتي مرؤف يش ئه وئا ئو شتانه ي که مه ندکيشي ده که ن فره ن، سه ير له وه دا نيه زال ببيت و سه رکه ويته، به لکوو سه ير له وه دايه تيك بشکي و بکه ويته ژيره وه .

۲- پوانین بۇ سەرە نجام مایه‌ی سه‌لامه‌تییه

هەر که سیک هەر له سه‌ره‌تایه‌وه به چاوی دل‌وه کوتاییی شته‌کان ببینی ئەوا خیر و چاکه‌که‌ی ده‌ست که وتوو و له خرابییه‌که‌ی پزگاری بووه .

هەر که سیکیش سه‌ره‌نجامه‌کان نه‌بینی، هه‌ست به‌سه‌ریدا زال ده‌بی، هەر کات سه‌لامه‌تی لی بخوایی به ئازار بۆی ده‌گه‌پیته‌وه، ئومیدی هه‌سانه‌وه‌ی لی بکات به ماندووویون بۆی دیته‌وه .

پوونکردنه‌وه‌ی ئەمه له داها‌توو به باسکردنی پابردوو پوون ده‌بیته‌وه :

ئەتوو له ته‌مه‌نی خۆتدا هه‌م سه‌رپنجی خودات کردیبه و هه‌میش گوپرایه‌لی: کوا چیژی سه‌رپنجیبه‌که‌ت؟! کوا ماندووویونی گوپرایه‌لیبه‌که‌ت؟! ئەم دووانه‌ چهنده لیک جیاوازن! هەر یه‌که‌یان به‌وه‌ی تییاندا بوو رۆیشتن!

خۆزگه که تاوانه‌کان ته‌واو ده‌بوون و چیژه‌که‌یان ده‌رۆیشت مرۆفیش ئاسوده بوویه و له ئیش و خه‌م و په‌شیمانی پزگاری بوویه !!

ئهمه‌ت زیاتر بۆ پوون ده‌که‌مه‌وه: ساتی مردن بینه به‌رچاوت و سه‌یری تالیی خه‌م و ئاخ هه‌لکیشان بۆ که‌مه‌رخه‌می بکه، نالیم: چۆن شیرینی چیژه‌کان تیک ده‌شکینی چونکه شیرینی چیژه‌کان گۆراوه بۆ گوژالک، ته‌نها تالیی خه‌م و په‌ژاره‌ ماوه .

نایا نه تزانی که کار به سهره نجامه که یه تی؟!!

ئاگات له سهره نجامه کان بیټ سه لامهت ده بیټ، له گه ل ئاره زوی هه ست خوار
مه به وه ده نا په شیمان ده بیټه وه.

۴- ژیاڤی دونیا کهم و کورته

هر که سیّ بیر له سه ره نجامی دنیا بکاته وه وریای خۆی ده بیّ، هر که سیّ کیش باوه پى به دريژی پىگا هه بیّ خۆی بۆ سه فه ر ئاماده ده کات.

ئهی ئه و که سه ی باوه رت به شتیک هه یه و پاشان له بیرى ده که یه چهنده سه یریت، له زیانی حالیک دنیا یه و پاشان ده یکه یه، له خه لک ده ترسیه که چی خودا شیاوی لی ترسانه !

له وه ی گومانه لییه تی نه فسه به سه رته دا زالی ده بیته و له وه ی باوه رت پییه تی به سه رته دا زالی نابه ته !

سه یرتینه ی سه یر و سه مه ره کان: دلخۆشبوونه به له خۆبا یه یه، که مه و یاری بیئاگای کردوو یه له وه ی بۆت ئاماده کراوه ! به له شساغیه فریو ده خۆیه و له خۆبا یه ده بیته و نزیکبوونه وه ی نه خۆشی له یاده که یه، به ساغ و سه لامه ته یه دلخۆشیه و بیئاگایه له نزیکبوونه وه ی ئیسه و نازاره! مرده یه غه یر مه رگی خۆیه پی نیشاندا یه، گۆپی غه یر گۆپی خۆیه به ر له مرده یه پی نیشان دا یه ! به ده سه یه نانی چیه کانه سه رقالی کردیه له بیر کرده وه له ویرانی خوده.

لَأُنَالَهُ لَمْ تَسْمَعِ بِأَخْبَارِ مَنْزِهِ مَضِيحٍ
 وَلَمْ تَرَ فِيهِ الْبَاقِينَ مَا يَصْنَعُ الدَّهْرُ
 فَإِنَّهُ كُنْتُمْ لَا تَدْرِيهِ فَتَلَلْتُمْ دِيَارَهُمْ
 مَحَافَا مَجَالِهِ الرِّجْعُ بَعْدَكَ وَالْقَبْرُ

چهندان كه ست بينى بهر له مردن له پله وپايه‌ي بهرزهاته خوار و مال و مولكى
 كه وته دهست كه سانى تر! چهندان والى و بهرپرسى نيو كوشك و ته لارت بينى كاتى
 له سهر كار لادرا و دوورخرايه وه دوزمنه كه‌ي هاته شوينى!

ئەي ئەو كه سه‌ي چاوى له هه موو ئەو شتانه‌يه و ده يان بينى به لام كرده وه‌ي وه كوو
 كه سيكه نه تى ده گات و نه ده زانى!

وَكَيْفَ تَنَامُ الْعَيْنُ وَهِيَ قَرِيرَةٌ
 وَلَمْ تَدْرِ مَنْزِلَ الْمُحَلِّينَ تَزِيلُهُ

مرۆڤ چۆن به دلخۆشى خه‌وى ئى ده كه وى كه هيشتا نازانى به ههشت هه واره‌يه تى يان
 دۆزه‌خ!؟

۵- دوورکه وتنه وه له فیتنه

هر که سیک له فیتنه نزیك بیتنه وه سه لامه تی لی دوور ده که ویتنه وه، هر به کیکیش بانگه شهی سه بر و نارامگری بکات به نه فسی خوی ده سپێردری، په نگه سه برکردنیک مرۆف تووشی فیتنه بکات و زیانیکی گه ودهی به دواوه بیت، زمان و چاوله هه موو شتان زیاتر شیایوی به رزه فتکردن و به سهردازالبوون.

ئامان و سهت ده خیل نه که ی له گه ل نزیكبوونه وه له فیتنه به بیاری وازهینان له ههوا و ئاره زوو فریو بخۆیت، چونکه ههوا و ئاره زوو فیلبازیکی گه ودهیه! چه ندان که سی ئازا له ریزی شه پدا تیرو کران، له لایه ن که سیکه وه تیری مه رگی بو هات که هر حیسابی بو نه ده کرد و بیزی نه ده هات ته ماشاشی بکات!

روودای شه هیدکردنی چه مزه ی کوپی عه بدولموته لیب له لایه ن وه حشیبه وه به بیری خۆت بیتنه وه.

فتبهر و لا تسم کل برق ربه برقه فیه صواعقه عینو

واغضضه الطرفه تسرح منو غرام تکسیه فیه توبو زله و شینو

فبلاء الفتح موافقه النفس وید، الهی طمع العینو

چاوت بکه وه و وریابه، پوو مه که پرواله ت و پوو که شی شته کان، په نگه بی شه وه ی بزانی ببه هوی له ناوچوون و فه وتانت..

۶- گهورهترین سزادان

گهورهترین سزادان ئه وهیه سزدر او ههست به سزایه که نهکات!

گهورهتر و سهختر له وه ئه وهیه به شتیك دلخۆش بیت که سزایه وه کور
دلخۆشبوون به مائی حه رام و توانای تاوانکردن!

هه ر که سیک ئه مه حالی بیت تاعه تی دهست ناکه ویت.

من له حالووباری زۆریك له زانا و زاهیدان وردبوومه ته وه بینیومن له نیتو سزاگه لیکدان
و ههستی پئی ناکهن، زۆربه شی به هوی خوازیاری سه روکایه تییه وهیه، زانا ههیه
تووپه ده بی ئه گه ر به رپه رچی هه له که ی بدریته وه، نامۆژگار و واعیز
زۆرله خۆکردن (تصنع) به وه عزه که یه وه دهکات، زاهیدیش دوو پوه یان ریاکار.

یه که م سزایان ئه وهیه له بهر مه شغوولبوونیان به خه لقه وه پشت ده که نه هه ق.

له سزایه شاردر او هکانیان سه ندنه وه ی شیرنایی مونا جات و لالانه وه و چیژی
خواپه رستییه.

ته نها پیاوان و ژنانی ئیماندار نه بی، خودا زه وی به وانه وه ده پاریزی، ناخیان وه کور
ده ره وه یانه به لکوو پوونتریشه، نهینییان وه کور ئاشکرایانه به لکوو شیرینتریشه،
هیممه تیان له کن ئه ستیره ی گه لایژه به لکوو به رزتریشه، ئه گه ر ناسران خۆ نه ناس

دهكەن، ئەگەر كەرامەتیکیان لی ببینری نكولی لی دهكەن، خەلك له بیئاگاییه کانیان نغۆ بوونه و ئەوانیش به کارکردن بۆ ئاخیره تیان مه شغولن، هه موو زهوی خوشیان دهوین و ئەستیره کانی ئاسمان پێیان دلخۆشن.

له خودای گه وه داوا دهكەین یارمه تیمان بدات بۆ شوینکه وتنیان و بمانکاته شوینکه وتهی ئەوان.

۷- هیممه تبه رزی

له نیشانهی تیرۆته واوی عه قل هیممه تبه رزیه، ئەو که سه شی به نزمی پازییه خۆی نزمه.

ولم أر في عيوب الناس عيبا كنعصر القاديرن على التمام

ههچ نهنگییه کم له خهلك نه بینیه گه و ره تر بیت له ته واو نه کردنی کاری ئەو که سانهی که توانای ته واو کردنیان ههیه.

(ئهمه دیریکی شیعریکی موته نه بیی شاعیری گه و ره ی عه ره به).

۸- گه و ره ییی به خشه گانی خودا

پاکوبینگه ردی بۆ نه و خودایه ی خوشه ویستی خۆی به سه ر دۆستانیدا باراندووه، له سه ر شتیك ستایشی کردوون که خۆی پیی به خشیون، شتیکی لی کریون که خۆی پیی داون، که سانیک که له م وه سفانه دواکه وتوون خودا به هۆی (ایثار) یانه وه پیشی خستوون، شانازی به پۆژوو که یانه وه کردووه و بۆنی ده میانی خوش گه ره ک بووه .

ئای ئه مه چ حاله تیکی پاریزراوه ! هه موو داواکاریک بۆی ناکری و هه موو خوازیاریکیش ناگات به حه قیقه تی وه سفه که ی .

۹- تۆشۈوی سەفەری كۆتایی

لەسەر كەسى ژیر و ھۆشمەند پېویستە تۆیشو بۆ كۆچكردنی ئامادە بكات چونكە نازانی كەى فەرمانی پەرۋەردگاری بۆ دیت؟ نازانی كەى بانگ دەكری؟

خەلكیكى زۆرم بینى گەنجیتی فریوی دان و لەدەستدانی ھارپكانیان لەبیركرد و ھیوادریژی سەرقال و بیئاگای كردن.

رەنگە زانایەك ھانى خۆى بدات و بلی: ئەمپۆ خەریكى فیربوون و كۆكردنەوہى زانست دەبم پاشان سبەى كاری پى دەكەم! بە بیانوی خۆشى ۋەرگرتن لە گوناھ شلرەوی دەكات و بۆ ھینانەدى تەوبە ئامادەكاری دوادەخات و لە غەیبەتكردن یان گوڭگرتن لیى خۆ ناپاریژی، لە نان پەیداكردنی گومانای بە ھیوايە بە كاریكى سبەى بیسپرتەوہ، بەلام لەبیری چوۋە كە مردن لەناكاو بۆى دیت.

عاقلاً ئەو كەسەيە كە ھەر ساتیک چى لەسەر پېویستە ھەقى خۆى بداتى، ئەگەر مردنیش لەناكاو یەخەى گرت ئامادە بیت، ئەگەر ئەو ئاواتەشى ھەيەتى بەدەستی ھینا خیر و چاكەى زیاتر بكات.

۱۰- ھۆکاری سزای خوایی

بیرۆکه یه کم به هزدا هات له باره ی ئه و به لا و موسیبه ت و کاره ساته گه و رانه ی که به سه ر زۆریک له خه لکدا دیت که زۆر سه خت و دژوران!

گوتم: پاکوبیگه ردی بۆ خودا! خودا به خشنده ترینی هه موو به خشنده، به خشنده ییش لیبوردیه ی پیویست ده کات، ئه دی ئه م سزادانه بۆچی؟

بیرم کرده وه؟!

دیتم زۆریک له خه لک له بوونیاندا وه کوو نه بوو وان، نارواننه به لگه کانی یه کتایی خودا، سه یری فه رمان و نه هییه کانی خودا ناکه ن، به لکوو وه کوو ئاژهل له سه ر دابونه ریتی خۆیان ده پۆن، ئه گه ر شه رح له گه ل مه به ست و ویستیان گونجا و کۆک بوو ئه وا باشه وه گه رنا ته نها پشت به مه به ست و دلخوازه کانیان ده به ستن! دوا ی ده سکه وتنی دینار گرینگی ناده ن به وه ی له پێگایه کی حه لاله وه یه یان حه رام؟ ئه گه ر نوێژ له سه ریان ئاسان بیته ده یکه ن وه گه رنا وازی لی دینن! هه یانه له گه ل ناسینی خودا تاوانی گه وره ش ده کهن، په نگه زانیاری زانا کانیان به هیژیش بیته و تاوانیشیان زۆر و گه وره بیته!

ئیتیر زانیم سزاکان ئه گه ر گه وره ش بن هیشتا له خوار تاوانه کانیانه .

ئەگەر بۇ سۈپنەۋەى گوناھىكىيان سزايەكىيان بۇ بېت ھاوار دەكەن: دەبى ئەمە بە
ھۆى چ گوناھىكەۋە بېت؟! لەبىرى دەچېت ھەندى گوناھ زەۋى لەبەر دەھەزى!

پوودەدات پىرىك لە گەۋرەبىدا ئەۋەندە پىسوا و سووك بېت تا ئەۋەى خەلك
سكىان پى بسوتى بەلام نازانى ئەۋە بە ھۆى فەرامۆشكردنى ھەقى خودايە
لەسەردەمى لاۋىتيدا!

ھەر كاتى كەسىكى سزادراوت بىنى بزانه بە ھۆى تاوانەۋەىە.

۱۱- زانای دنيایي و زانای قیامهتی

بیرم کرده وه له و حه سوودییهی له نیوان زانایاندا هه یه دیتم به هوی خوشویستنی دنیاوویه، زانایانی قیامهتی به کترین خوشدهوی و حه سوودی به یه کتر نابهن ههروه کوو خوی گه وره فه رموییه تی:

﴿وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾ (الحشر: ۹) واته: له به رانبهر نه و شتانهی به کهسانی تر دراوه هیه حه سوودییه کیان له دلدا نییه.

ههروه ها فه رموییه تی: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ (الحشر: ۱۰) واته: نه وانهی له دوی نه وانه وه هاتن ده لئین: په روه ردگارا له نئمه و نه و برایانه مان خوش به که به نیمان پیشمان که وتن و هیه بق و کینه یه که مه خه ره دلمان به رانبهر نه وانهی نیمانان هیناوه.

(نه بوو ده رداء) هه موو شه ویک دوعای بۆ کۆمه لئیک له براکانی ده کرد.

نیمای نه حمه دی کوپی حه نبه ل به کوپی شافیعی گوت: بابت له و شه ش که سه یه که هه موو شه ویک له کاتی به ره به یاندا دوعایان بۆ ده که م.

جیاوازی نیوان نه م دوو دهسته یه نه وه یه: زانایانی دنیایي چاویان له پایه ی سه رۆکایه تییه و حه ز له زوری شوینکه وته و مه دح و ستایش ده که ن، زانایانی

قیامه تیش له مانه به دوورن و لئی ده ترسن و به زه بیان به و که سانه دا دیته وه که گرفتاری ئه مه بوون.

(ئبراهیم نه خه عی) هه رگیز بۆ وانه و تنه وه پشتی نه ده دایه دینگه ی مزگه وت.

(عه لقه مه ی کورپی قه یسی نه خه عی) وتوویه: پیم ناخۆشه شوین پیم هه لگرن و بوتری: تال و تفت بوو!

زانای وا هه بووه ئه گه ر زیاتر له چوار کهس له کنی دانیشتبووایه هه لده ستا.

فه توایان له خۆ دوور ده خسته وه و په وانی لای کهسانی تریان ده کرد و چه زیان له بیئاوی و بی شۆره تی بوو.

نمونه ی ئه مانه وه کوو که سیکه چوویتته ناو ده ریا و ده ریاش که وتبیتته شه پۆلدان و هه لچوون، ئه ویش سه رقان ده بی تا له پزگار بوون دلنیا ده بی.

ئه وان هه ندیکیان دو عایان بۆ هه ندیکیان ده کرد و سوودیان له یه کتر وه رده گرت، چونکه ئه وان سه رنشینی که شتییه ک بوون و هاوسه فەر بوون یه کتریان خۆشده ویست، پۆزان و شه وان قۆناغیانه بۆ سه فهری به هه شت.

۱۲- پالفته کردنی حال و کار

هر که سیک حهز به پالفته کردنی حالوبار (تصفیه الاحوال) دهکات با له خاوینکردنه وهی کاره کانیدا کوشش بکات.

خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿وَالْوِاسْتَقْمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِيَنَّهُمْ مَاءً غَدَقًا﴾ (الجن: ۱۶) واته: نه گهر له سهر پئی خواپه رستی دامه زراو بوونایه نه وئاوئیکی زورمان بو ده باراندن و تیراومان ده کردن.

پیغه مبه ریش ﴿﴾ له خوداوه ده گئیرپته وه و ده فه رموی: ((نه گهر به ننده کانم گوپرایه لیم بکن نه وئا به شه و بارانیان بو ده بارینم و به پوژیش خوریان بو هه لدینم و وا ده که م دهنگی هه وره بروسکه نه چی به گوئیاندا)). (طیالسی و نه حمهد و نه لحاکم) گئیرایتیان وه و زانایانیش به لاواز (ضعیف) یان داناوه.

هه روه ها پیغه مبه ر ﴿﴾ فه رموویه تی: ((چاکه کون و پزیو نابی و، گونا هیش بیرناچیته وه و فه راموش ناکری و، خوداش نامری، چی بچیئی نه وه ده دورییه وه)). (ضعیف) ه..

(نه بوو سوله یمانی دارانی) وتوویه تی: هه ر که سی دل و کاری پاک بوو نه وئا زیان و قیامه تیشی بو پاک و پوخت ده کری، هه ر که سیکیش دل و کاری پوخل کرد نه وئا زیان و ئاینده شی لیل و شیواو ده بی، هه ر که سی له شه ودا چاکه یی کرد له پوژدا پاداشت ده درپته وه و ده پاریززی، هه ر که سیکیش له پوژدا چاکه یی کرد نه وئا له شه ودا پاریززاو ده بی.

بیریک له کۆر و کۆبوونه وه کاندای ده گه پرا و ده یگوت: هر که سی پئی خوشه ساغ و سه لامه تی بۆ به رده وام بیت با ته قوای خودا بکات.

(فوضه یلی کوی عیاض) ده یوت: من له ناکاری هاوسهر و نه سپه که مه وه پرا ده زانم که سه رپیچی خودام کردوه.

بزانه که سی به نجراوه هست به زهر و لیدان ناکات، که سیک هست به زیادبوون و که مبوون ده کات و ده زانی که همیشه لئپر سینه وه له نه فسی خوی ده کات.

هر کاتی له حالو بارتدا شیواوی و په شیوییه کت بینی ئهوا بیرت بیته وه که نیعمه تیک هیه شوکرانه نه کراوه یان هه له و تاوانیک کراوه..

له تهره بوونی نیعمه ته کان و له پر هاتنی نه گبه تیه کان وریابه، به فراوانیی پایه خی له سه رخویی (حلم) فریو مه خو، رهنگه پیچانه وه و لولداننی نزیك بیت.

خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الرعد:

۱۱) واته: خودا حالو باری هیچ نه ته وه یه ک ناگوری تا خو یان خو یان نه گوین..
(ئه بوو عه لی ئه لپوزیاری) ده لی: فریو خواردن و له خو بایبوون ئه وه یه خراپه بکهیت و چاکهت له گه لدا بکری و توش واز له ته وبه بینی به و خه یاله ی گوایه چاوپوشی له هه له و تاوانه کانت ده کری.

۱۲- ته سليمبوون به حيكه تي خودا

روژتيكان بيرم له (ته كليف) كرده وه ديتم دابهش ده بي بؤ ناسان و قورس.

ناسانه كه كار و كرده وهى ئەندامه كانه به لام هه يانه له هه نديكي تريان قورستن، ده سنويژ و نويز له پوژوو ناسانترن، له وانه شه پوژوو لاي هه ندي كس له زهكات ناسانتر بيت.

به لام قورسه كه ليك جياوازن، هه نديكيان له هه نديكي تر قورستن:

له قورسه كان: ئەو تپروانين و بير كرده وه و به لگه دوزييه كه ده تگه يه نيته ناسيني به ديهينه (خالق)، ئەمه له لاي ئەوانه ي شته هه ستييه كان به سه رياندا زال بووه قورسه به لام له كن ئەهلي عه قل ناسانه.

له قورسه كان: زال بوون به سه ر ئاره زوو و پام كردني نه فس و جله و كردني غه ريزه له هه لسوكه و تكردن به و شيوه يه ي پي خو شه، هه مو ئەمانه ناسانه بؤ كه سي عاقل له پاداشت و هيواي سه ره نجامي برواني و بير كاته وه ئەگه رچي نيستا قورسيش بيت.

به لام قورستين و سه يرتيني ته كليفه كان ئەوه يه: له لاي عه قل حيكه تي به ديهينه سه لماوه پاشان ده يبينين ئەو كه سه ي به زانسته وه سه رقاله و پووي له

خواپه رستی کردوو هه ژاری دهکات تا ئه وهی ده سکورتی که لبه کانی لی گیرده کات
ئویش بۆ ده سخستنی نان زه لیلی به ردهستی نه زان ده بی، له هه مان کات که سی
لادر و نه زانیش ده و له مهند ده کات و مالی دونیای به سه ردا ده بارینی.

پاشان ده بینین جهسته کان دروست ده کات و مکومیان ده کات، پاشان له سه ره تا و
کاتی ته واو دروستبوونیدا بنیاتی لاوان له به ریه که هه لده وه شینیتته وه و ئیتیر
ده بیتته وه خاکو خۆل.

پاشان ده بینین مندا لان نازار ده دات تا ئه وهی هه موو سروشتیک به زه بی پئیاندا
دیتته وه پاشان پئی ده وتری: نه که ی گومان له وه بکه ی که ئه و دلوقانترینی
دلوقانه کانه (أرحم الراحمین).

پاشان ده خریته گوئییه وه که خودا موسای بۆ فیرعه ون ناردوو و پئی ده وتری:
باوه ر بکه که خودای گوره فیرعه ونی گومپی کردوو و بزانه که ئاده م هه ر ده بوو
دره خته که ی بخواردایه که چی سه رزه نشت کراوه به ئایه تی: ﴿وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ﴾
(طه: ۱۲۱) واته: ئاده م سه رپیچی په روه ردگاری کرد.

له وینه ی ئه م شتانه خه لکیکی زۆر سه رگه ردان و دۆشداما و بوون تا ئه وهی به ره و
بیا وه پی و به درۆخستنه وه چوون.

ئه گه ر له نه یینی ئه م شتانه یان بپشکنیبا یه ئه وا ده یانزانی که داننان به م شتانه
پاسپاردن و ته کلیفکردنی عه قلّه تا ملکه چ بیت.

ئه مه ئه سل و بنه مایه ئه گه ر فام بکری لئییه وه سه لامه تی و ته سلیمبوون دیتته دی.

له خودای گه وره ده پارێینه وه ئه و نهینی و نادیارانه مان بۆ ئاشکرا بکات که ئه و
که سانه ی سه رگه ردان کردووه که گومپی بوون، خودا نزیك و وه لامده وه ره یه .

۱۴- نرخی کات

پیویسته له سهر مرۆڤ گه وره ییی سهردهم و پیزی کاته که ی بزانیته، هیچ ساتیکی له غهیری نزیکبوونه وه له خودا به فیرو نه دات و، باشتیرینی قسه و کرده وه کان پیش بخت ئینجا باشته.

با همیشه بو خیر و چاکه نییهت و نیازی دامه زراو بیته به تاییهت ئه و کارانه ی ناتوانی به جهسته بیانکات ههروه که له فرموده دا هاتوو: ((نییهت و نیازی ئیماندار له کرده وه که ی باشته.)) (ضعیف) لاوازه..

کۆمه لیک له پیشینان (السلف) ساته کانیان ده قۆسته وه و به فیرویان نه ده دا:

له (عامری کوپی قهیس) گنێردراوه ته وه که پیاویک پیی وتوو: قسه م بو بکه!
ئه ویش پیی وتوو: خۆر پاگره!

(ئیبین ثابت ئه لبونانی) وتوو: چووم ته لقینی بابم بدهم گوتی: کوره که م!
لیمگه ری، من وا له ویردی شه شه م.

له سهرمه رگدا چوونه ته لای هه ندی له پیاوچاکانی پیشین بینویانه وا نوێژ ده کات، پیی و تراوه ئیستا کاتی ئه وه یه؟ وتوو یه تی: نووکه تینووسی کرده وه کانم ده پیچرینه وه!

ئەگەر مەرۆف زانی که مردن له کارکردنی دادەبەری ئه‌وا له ژيانیدا ئەوه‌نده کار دەکات به هیوای ئەوهی پاداشته‌که‌ی له دوا‌ی مردنی بۆی بەرده‌وام بێت: ئەگەر شتیکی له نونیا هه‌بیت ئەوا (وه‌قف) ێک وه‌قف دەکات و، دره‌ختێک ده‌پوینێ، پووباریک چی دەکات، هه‌ولێ خستنه‌وه‌ی وه‌چه‌یه‌ک ده‌دات که دوا‌ی خۆی یادی خودا بکه‌ن و بۆی ببیته‌ پاداشت، یان کتیبێک له‌باره‌ی زانسته‌وه‌ ناماده‌ ده‌کات، چونکه کتیب دانان کۆپی زیندووی مەرۆفه، به‌زانینه‌وه‌ کاری خێر و چاکه‌ بکات، تا کرده‌وه‌که‌ی ببیته‌ پیشه‌نگ بۆ خه‌لک و چاوی لێ بکه‌ن، هه‌ر ئەوه‌یه‌ که نه‌مردووه‌.

خه‌لکێک هه‌ر به‌ زیندوویی مردن!

۱۵- حەقیقەتی زوهد

دیتم گەورەترین فرتوفیللی شەیتان ئەو یە کە دەولە مەند و زەنگینەکان دەور بەدات بە هیوا و ئومید و سەرقالکردنیان بەو چیژ و خۆشییانە ی لە ئاخیرەت و کارکردن بۆی دایدەبێن!

ئەگەر بە مال و پارە و پووڵی دلبەست کردن و هانی کۆکردنەو و بە دەسەپنانی دان ئەوا وەکوو پەزلی و دەسقوچاوی فەرمانیان پێ دەکات پاسەوانی لی بکەن، ئەو ش لە فرتوفیلە بەهیزەکانییەتی.

پاشان لەم بابەتەدا فرتوفیلە ورد و پەنھانەکانی خۆی شاردۆتەو کاتی ئیمانداران لە کۆکردنەو و مال و پارە دەترسین، بەو ش ئاخیرەتخواز لیتی دوور دەکەوێتەو و تۆبەکاریش ئەو ی لە دەستیەتی دەیبەخشی.

ئیتەر ئەهریمەن(شەیتان) بەردەوام لەسەر زوهد(وازهینان لە دنیا) هانی دەدا و فەرمانی وازهینان لە مالی پێ دەکات و لە پێگاکانی کار و کاسبی دەترسین و وا دەردەخات کە ئەو ی لە دلسۆزی و بۆ پاراستنی دینەکە یەتی، لە پەنھانییەکانی ئەو شدا شتی سەیرۆسەمەرە لە فرتوفیللی هە یە!

لهوانهیه شهیتان له سهر زاری ههندی لهو پیرانهی تۆبهکار په پیرهوی له گوفتار و رهفتاره کانیان دهکات پئی بلی: له ماله کهت ده رچوو و برۆ نیو دهستهی زاهدانه وه! هه ر کات نانی نیوه پۆ یان ئیوارهت هه بوو ئه و تۆ له ئه هلی زوهد نیت و ئاسته کانی ئیراده و پیداکری (مراتب العزم) به دهست ناهینی... رهنگه ئه و فهرموودانهی زۆر بۆ دووباره بکاته وه که دوورن له پاستی یان هۆکار و واتای تایبه تیان هه یه.

ئه گهر ئه وهی هه یه تی هه مووی به خشی و وازی له کارکردن هینا ئینجا دیت چاوی ده برپیته په یوه ندیی براکان یان هاو پڕیه تی ده سه لاتداری له کن جوان ده بی چونکه ناتوانی له سهر پئی زوهد و ته رکی دنیا به رده وام بیته نی چهند پۆژی نه بی، پاشان سروشتی مرۆفانهی ده گه پڕیه وه و خواسته کانی دووباره ده کاته وه، ئیتر ده که ویته نیو قیزه ونتر له وهی لئی رایکردوو و یه که م شتی که بۆ وه ده سه پینانی دنیا ده یبه خشی دین و ئابروویه تی و بازرگانی پتوه ده کات و ده چپته پیزی ده ستپانگه ره وان..

ئه گهر بیتهو سه یری ژیاننامه ی پیاوان و خانه دانه کانیانی کردبووایه و، سه رنجی فهرمووده دروسته کانی دابووایه له باره ی سه رکرده کانیان ئه و ده یزانی که (ئیبراهیم)ی دۆست و خۆشه ویستی خودا (سه لات و سه لامی خوی لی بیت) خاوه نی ئه وه نده مالی دنیا بوو تا ئه وهی مه رومالاته که ی له شاره که یدا جیتی نه ده بووه وه، هه روه ها (لوط) یش (سه لات و سه لامی خوی لی بیت) به هه مان

شیره و، زۆرئک له پیغه مبه رانیش (سه لات و سه لامی خویان لی بیئت) و ژماره یه کی فرهش له هاوه لان..

له کاتی نه بوونیشدا نارامیان گرتوو و بۆ پهیدا کردنی بژۆیان که مته رخه میان نه کردوو و ئه وهی پێپیداو بووه خواردوویانه.

ئه بووبه کر (خودای لی پازی بیئت) بۆ بازگانی دهرده چوو و پیغه مبه ریش (دروودی خوی لی بیئت) زیندوو بوو.

زۆربه یان به شی خویان له (بیئت المال) وهرده گرت و ئه وهی لییان زیاد بووایه ده یان به خشی و، له زه لیلی ئاتاجبوون به برایان سه لامهت ده بوون.

(ئیبین عومه ر) هیچ شتیکی رهت نه ده کرده وه و داواشی نه ده کرد.

ئه ز ئه م حاله م له زۆرئک له ئه هلی دین و زانست بینیه، دیتوو مه له سه ره تادا زانست له کارکردن مه شغوولی کردوون، ئه وان که له هه مووان زیاتر شیایوی شکۆمه ندی بوون کاتی پتووستیان به خۆژیانندن بووه زه لیل بوون.

له سه ر ژیر و هۆشمه ند پتووسته ئه وهی هه یه تی بیپاریزی و له کار و که سه ابهت خۆی ماندوو بکات تا ناچار نه بی مه رای و ماستاو بۆ سه ته مکار یان مامه حه مه یی بۆ نه زان بکات و ئاوړ نه داته وه بۆ قسه پپو پوچه کانی ئه و خۆ به سو فیزانانه ی به ئاره زووی خویان بانگه شه ی هه ژاری ده که ن، هه ژاری ته نها نه خۆشی پیر و په که وه ته کانه، ئارامگر له سه ر هه ژاری، پاداشتی ئارامگر له سه ر نه خۆشی هه یه مه گه ر که سه یک له کارکردن ترسنۆک بیئت و به که م پازی بیئت، ئه وهش له پله و

ئاستی پالەوانه كاندا نیه به لكوو ئه وه له پله و پیگه ی ترسنۆكه زاهیده كاندايه،
به لام ئه وه ی نیش ده كات بو ئه وه ی به خشه ر بیټ نه ك پی به خشراو، خیركه ر بیټ
نه ك خیرپیكراو ئه وا له پله و ئاستی ئازا ئاكار به رزه كانه ..

هر كه سی سه رنج له مه بدات شه ره فی بینیازی و دهوله مهندی و، سه ركیشی و
زیانباریی هه ژاری ده زانی.

١٦- خهفته بۆ نهوهی له دونیا له دهستت چوووه مه خو

له حالوباری ئاكارچاكان(الفضلاء) پامام، دیتم به زۆری له بهش و بهختی دونیا که مبهش دراون و بهشی زۆری دونیا که وتۆته دهستی که موکورتان (أهل النقائص).

سهیری ئاكارچاكانم کرد دیتم خه م له وه دهخۆن که له دونیا له دهستیان چوووه و که موکورتان وه دهستیان هیئاوه، رهنگه هه ندیکیان له هه ژمه تدا وه سکیان دابی!

له گه ل هه ندیک له م خه مخۆر و خه فه تبارانه دوام و پیم وت: مالویران! کاروبارت ریکخه، تۆ له چه ند پوویه که وه هه له یه ت:

یه که م: نه گه ر تۆ بۆ دونیا خوازی هیمه ته ت هه یه نه وا بۆ وه ده سه یئانی تییکۆشه، ئیتر بۆ له ده سه تچوونی، خه فه ته ت له کۆل ده بیته وه، تۆ دانیشیت و خه م و داخ بۆ نه وه بخۆیت که غه یری تۆ وه ده سه تی هیئاوه و ته نه به ل و ته وه زه ل لیی پاکشییته نه وا نه و په ری ده سه ته و سانی و بیده سه لاتییه .

دووهم: دونیا بۆ نه وه ده و یستری وه کوو پردیک به سه ریدا بپه ریته وه نه ک بیکه یته مالی هه میشه یی و ئاوه دانی بکه یته وه، زانست و تیگه یشته نه که شه ت هه ر نه وه ت پی ده لئین و پی نیشان ده دن، نه و به خشش و زیاده شی که موکورتان له دونیا دهستیان ده که وی ئازاری جه سه ته و دینیان ده دات. نه گه ر نه وه ت زانی پاشان هه ر

خهفتت بۆ له دهستدانی ئهوه خوارد که له دهستدانی بۆ تو باشتره ئهوا
خهفته خواردنه کهت سزایه که بۆ خه مخراردن بۆ شتیک که ده زانیت به رژه وه ندیت له
دوربوونته لی، پازییه به وهی ئهوه سزای دونیات بیت ئه گهر له سزای دواپوژ
سهلامت بیت.

سییه م: تو زانیوته که به راورد به ئاژه له بهشی مروژ به گشتی له خواردن و
چیزه کانی دنیا که متره، چونکه ئاژه له دنیا زیاتر و هیمنتری دهست ده که وی
به لام تو له گهل ترسدا که متریشته دهست ده که وی.

ئه گهر بهشت له دنیا دوو هینده کرایه وه ئهوا ئه وه دهتگه یه نی به ئاژه له، له و
پوه وه که ئه وه له وه دهسهینانی فه زیلهت و ئاکاره جوانه کان مه شغوولی ده کات،
بارسوکی، خاوه نه که ی هه لده نی بۆ وه دهسهینانی پله به رزه کان.

ئه گهر له بهشی دنیا ئاره زووی زیادهت کرد ئهوا زانست و زانیارییه کهت سووک و
عهبیدار کردوه و ئه مهش نیشانه یه بۆ ئه وهی که له بیرو بۆ چوونتا تیکه له و
پیکه لی هه یه !

١٧- بۆچی خهلك ده چيته نيو پاوانی قه دهغه كراوه كانه وه؟

سه رنجم دا له به پیره وه چوونی زانایان به ره و نه و ناره زووانه ی نفس كه نه هی لی كراوه دیتم ئاستیکه نزیك ده بیته وه له بیباوه پی (الكفر) نه گهر واتایه ك دهرنه كه وی كه بریتییه له وه ی خهلك له كاتی نه نجامدانی کاریکی قه دهغه كراوه وه دابهش ده بن بۆ:

- ههیه نازانی كه نه وه یاساغ كراوه، نه مه یان چۆریكه عوززی ههیه.

- ههیه پی وایه قه دهغه كراوه كه مه كپووه نه ك چه رامكراو، نه مهش نزیكه له وه ی یه كه م، پهنگه ئاده م (سه لات و سه لامی خوای له سه ر بیته) بچيته نيو نه م به شه وه.

- ههیه ته ئویل ده كات و سه رچیغ ده پروات (هه له ده كات)، هه روهك ده وتری: ئاده م (سه لات و سه لامی خوای له سه ر بیته) له دره ختیکی دیاریكراو نه هی لی كرا، نه و له په گهزی وی خوارد نه ك له دیاریكراوه كه!

- ههیه ده زانی چه رام كراوه به لام زالبوونی ناره زوو به یادهاتنه وه ی نه وه ی بیربردۆته وه، نه وه ی بینوییه تی مه شفغولی كردوو له وه ی ده یزانی.

له بهرئه مه دز ده سپرینی له بیر نییه به لگوو به ته واوی بۆ ده سکه وتنی به شه که ی خۆی له بیر ده کات، ئه و که سه شی داوینپسی ده کات نه ئابروو چوونی له یاده نه حه، چونکه ئه وهی ده بیینی بیئاگای ده کات له وهی ده یزانی.

- هیه به قه ده غه کردنه که ده زانی و له بیر شیه تی به لام به له سه رخۆیی و لیبوورده ییی (خودا) هه لده خه له تی.

ئه مه ئه گه ر ئه وه ش راست بیته به لام بۆ که سی ژیر وه ها باشتره توندوتۆل و گورج بیته، چۆن نا که زانیویه تی ئه م پاشا دانایه له چاره که دیناریک دهستی بریوه و بینای جهسته یه کی مه حکمه می به هۆی چیژوه رگرتنی ساتیک به به ردبارانکردن بووخاندوه و چه ندانی تری به نفرۆکردن له زه وی و مه سخکردن و نقوومکردن سزاداوه...؟!

١٨- تهرازووی داد

هر كه سټك له كرده وه كانی خودای پاك و بیگهرد پابمینی ده بینی همووی له سه ر یاسای داد پونراوه و ههروهه ده بینی كه سزا بو سزادراو ئاماده كراوه نه گه ر دواى ماویه كیش بیت، بویه نابی ئه و كه سه ی جارئ چاوپوشی لی كراوه هه لبخه له تی و له خۆبایی بیت چونكه هه ندئ كات سزا دواده كه وئ.

له قیزه و نترین ئه و گوناها نه ی سزایه كی گه و ره ی بو ئاماده كراوه سووربوونه له سه ر گونا، پاشان خاوه نه كه ی به داواى لیخۆشبوون (استغفار) و نوئژ و په رستش فریوبازی ده كات و پئی وایه ئه و فریوبازییه سوودی هه یه !

له خۆباییترین و بیئاگاترینی خه لك ئه و كه سه یه كه ئه و كارانه ده كات كه خودا پئی ناخۆشه و داواى ئه و شتانه شی لی ده كات كه خۆی هه زی لئییه و پئی خۆشه، ههروهك له فه رموده دا هاتووه: ((دهسته وسان ئه و كه سه یه نه فسی ده خاته شوین ئاره زووه كانی و هیوا و ئاوات و خۆزگه له خودا ده خوازئ.)) لاواز (ضعیف) ه.

له سه ر كه سی هۆشمه ند پئیویسته چاوه پئ و چاودئیری پوودانی سزا بكات:

(ئیبین سیرین) وتوویه: تانه و ته شه رم له پیاویكدا و پیم وت: ئه ی په رپووت (مفلس)! دواى چل سال خۆم په رپووت بووم.

(ئین ئەلجەلاء) وتووێت: مامۆستایەکم بینیمی وا سەیری لووسکەلەیهک دەکەم!
گوتی: ئەمە چییە؟! سەرەنجامە کەیت دێتەوێ پێش...دوای چل سال قورئانم
لەبیربڕایەوێ!

بە پێچەوانەیی ئەمەوێ هەر کەسێک کردەوێ یەکی باشی کرد یان نیازی راست
کردەوێ با چاوەڕێی پاداشتی باش بکات ئەگەر ماوێ یەکیش بخایەنێت.

خودای گەورە فەرموویەتی: ﴿إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾
(یوسف: ۹۰) واتە: هەر کەسێ ته قوای خودا بکات و ئارام بگرێ ئەوا خودا پاداشتی
چاکە کاران و ناکات.

پێغەمبەری خوداش (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویە: ((هەر کەسێک چاوی لە
جوانییەکانی ژنیک بپۆشی ئەوا خودا بە ئیمانیک پاداشتی دەداتەوێ کە
شیرناییە کەسێ لە دایدا هەست پێ دەکات.)) زۆر لاواز (ضعیف جدا).

با کەسێ ژیر بزانی تەرازووی داد چاوپۆشی ناکات.

١٩- بیدعهی تهسه ووف

له حالوباری سوئی و زاهدانه کان وردبوومه وه دیتم زۆرتریان له شه ریهت لاینداوه
جا به هوی نه زانیان بیت به شرع یان بیدعه کارییان به هوی پابوچوونه وه،
ئایه تگه لیک ده که نه به لگه که له واتا که ی تئ ناگن و فه رموده گه لیک ده هیننه وه
که هۆکاری خویان ههیه و زۆربه یان ساغ نه بوونه ته وه.

له وانه: ئەوان گوینیان له قورئان بووه که ده فه رمویت: ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ
الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ (آل عمران: ١٨٥) واته: ژیا نی دنیا بیجگه له وهی که پابواردنیکی
خه له تینه ره شتیکی تر نییه.

یان ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾﴾ (الحدید: ٢٠) واته: ژیا نی دنیا گه مه و
پابواردن و پازاندنه وهیه..

ههروه ها له فه رموده دا بیستوو یانه: ((لَلدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَاةٍ مَيْتَةٍ عَلَى أَهْلِهَا)).

واته: ((مه پیک ی مردار لای خاوه نه که ی چه ند بینرخه، دنیا ش له لای خودا
بینرختره)) موسلیم گپرایتییه وه.

بی ئه وهی له حه قیقه تی دنیا بکۆلنه وه له پشت تی کردنی زیاده رپه وییان کردوه!
ئه گه ر حه قیقه تی شتی که نه زانیت دروست نییه نه ستایش بکریت و نه زه م.

ئەگەر لە دونیامان كۆلییهوه دەبینین ئەم زهوییه پراخراوه كراوته شوینی نیشته جیبوون و ئوقره گرتنی خەلق، خواردنیان له وێوه بۆ دیتەدەر و مردووه كانیان تیدا دەنێژن. نمونەى ئەمەش زەم ناکری چونکە بەرژەوهندی مرۆفی تیداىه. بینیمان ئەو ئاو و پووەك و ئازەلەى لەسەریهتی هەمووی بۆ سوود و بەرژەوهندی مرۆفە و پاراستنی هۆکاری مانەوهیەتی، دیتمان مانەوهی مرۆفیش هۆکاریکە بۆ ناسینی پەرورەین و پەرستن و خزمەتکردنی. شتیکیش هۆکاری مانەوهی خواناسی خواپەرست بێت ستایش دەکری ئەک زەم.

کەواتە بۆمان پوون بوویهوه کە زەم بۆ کرداره کانی کەسی نەزان یان یاخییه له دونیا.

ئەگەر مرۆف مالى حەلال و پێپێدراوی دەست خست و زەكاتهكەى دا ئەوا هیچ گلهییهكى لى ناکری:

زانراوه کە (زوبەیر) و (ئەبن عەوف) و ئەوانیتر چییان له دواى خۆیان بەجیهێشتووه، خیر و سەدەقەى ئىمامى عەلى (خوداى لى پازى بێت) گەیشتۆته چل هەزار. (ئەبن مەسعود) نەوەت هەزارى دواى خۆى بەجیهێشت. (لهیث كورپى سەعد) وهبەرەیتانی سالانەى بیست هەزار بوو. (سوفیانی ئەورى) بازرگانى دەکرد. (ئەبن مەهدى) سالانە دوو هەزار دینار وهبەرەیتانی بوو.

ئەگەر ژنى زۆرى هينا ستايشكراوه نەك زەمكراو:

پيغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) چەندان ھاوسەرى ھەبوو. زۆرىنەى ھاوھلانىش ژنى زۆريان ھەبوو، ھەلى كۆپى ئەبوو تاليب چوار ژنى ئازاد و ھەفدە كەنيزەكى ھەبوو. ھەسەنى كۆپى نزيكەى چوار سەت ژنى ھيئاوھ (باوكى لەسەر ئەمە سەرزەنشتى كرددووھ و داواى لە خەلك كرددووھ ژنى نەدەنى).

ئەگەر مرقۇف بە مەبەستى مندال ھاوسەرگىرى بكات ئەوھ ئەوپەپى خواپەرستىيە، ئەگەر مەبەستىشى چيژوھرگرتن بوو ئەوا ئاسايى و پيپيدراوھ و لەمەشدا خواپەرستىيەكى بيشومار ھەيە لە پاكراگرتنى داوينى خۆى و ژنەكە و... ھيتريش.

پيغەمبەر موسا (سەلامى خواى لەسەر بيت) (۱۰) دە سال لە تەمەنى خۆى بۆ مارەببى كچى شوەيب خەرج كرد. ئەگەر ھاوسەرگىرى لە باشترينى شتەكان نەبووايە زۆرىك لە كات و تەمەنى پيغەمبەران لەودا نەدەرپويشت. (ئيبين عەبباس) وتوويە: باشترينى ئەم ئوممەتە ئەوھيانە كە زۆرتريى ژنى ھەيە..

سەبارەت بە خواردن و خۆراكيش ئەوا مەبەست لىي بەھيژكردنى جەستەيە بۆ خزمەتكردنى خوداى گەورە، ھەموو خاوەن سوارىك دەبى خزمەتى سوارەكەى بكات تاوھكوو بە كەلكى بيت و ھەليبگريت.

پيغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) چى ھەبووايە دەبخوارد، ئەگەر گوشت ھەبووايە دەبخوارد، گوشتى مريشكى دەبخوارد، ھەلوا و ھەنگوينى لە ھەموو شتىك لە كز

خۆشتر و خۆشه‌ویستتر بوو، لیتی نه‌گتیردراوه‌ته‌وه که شتیکی رپیپیدراو(مباح)ی پهت کردبیتته‌وه.

رۆژیک فالوده‌یه‌کیان (فالودج) بۆ‌عه‌لی کۆپی نه‌بووتالیب (خوای لیتی پازی بیت) هینا و ئه‌ویش لیتی خوارد و وتی: ئه‌مه چیه؟ گوتیان: پۆژی نه‌ورۆژه، وتی: نه‌ورۆژی ئیمه هه‌موو رۆژیکه.

مه‌کروه و ناپه‌سند ئه‌وه‌یه له‌سه‌ر تیریوون هه‌ر بخۆیت و بۆ خۆبادان و فیز و ده‌عه‌یه جلو به‌رگ بپۆشیت.

هه‌ندی خه‌لک به‌ خوارتر له‌وه قایل بوون چونکه‌ هه‌لالی پاک و بیخه‌وش نزیکه نه‌کری مه‌به‌ستی تیدا به‌دی بهینری و هه‌گه‌رنا پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) کراسیکی به‌ نرخی (۲۷) بیست و هه‌وت حوشت بۆ کپدرا (ئه‌م فه‌رموده‌یه لاوازه).. (ته‌میمی ئه‌لداری) کراسیکی هه‌بوو به‌ هه‌زار دره‌م کپدرا بوو، شه‌وانه نوژی پیوه ده‌کرد.

خه‌لکانیک هاتن وازه‌ینان له‌ دونیا (التزهد) یان ده‌رخست و رپیگایه‌کیان داهینا که هه‌وا و ئاره‌زوو بۆی پازاند بوونه‌وه پاشان به‌لگه‌یان بۆ خواست، به‌لام پیویسته‌ مرۆف شوین به‌لگه‌ بکه‌ویت نه‌ک شوین رپیگایه‌ک بکه‌ویت و به‌لگه‌ی بۆ بخوای و داتاشی! پاشان ئه‌مانه دابه‌ش بوون:

هه‌یانه له‌ رواله‌تدا نمایش و نواندن (تصنع) ده‌کات و له‌ ناخه‌وه‌ش شیری درنده‌یه، له‌ خه‌لوه‌ت و ته‌نهایه‌کانیدا خه‌ریکی شه‌هوه‌تبازی و سه‌رگه‌رمی چیژ و

خوشبهيه كانه و به جلو به رگه كانيشي وا پيشاني خه لك ده دات كه سوڤي و زاهيده، به لام ته نها كراسه كه ي زوهدي نواندووه و نه گهر سه يري حالوباري بكه يت خو به زلزانيي فيرعه وني هه يه.

هه يانه ناخيان ساغه به لام له شه رعدا نه زانه.

هه يانه بوته پيشه وا و كتيبي داناوه، له م ريگايه دا نه زانه كان شويني كه وتوون وه كوو كو پريك شوين كو پريك كه وتبي، نه گهر نه وان له سه ره تادا سه رنجي نه و ريگايه يان دابوويه كه پيغه مبه ر(صلي الله عليه وسلم) و هاوه لان له سه ري بوون نه وا نه ده خليسكان و لايان نه ده دا.

كومه ليك له ليكوله ران بايه خ نادهن به كه سيكي گه وره له به رچاو و دلان نه گهر له شه ريعت لايدا به لكوو سه ركونه يه كي زوري ده كه ن:

له نيمامي نه حمده گيردراوه ته وه كه (نه لمه روه زي) پيي وتووه: له باره ي ژنه ينانه وه چي ده لييت؟ وتوويه: سوننه تي پيغه مبه ره (صلي الله عليه وسلم).. مه روه زيش وتوويه تي: نيبراهيم كو پي نه ده م گوتوويه تي.... نيتر نيمامي نه حمده قسه كه ي پي بريوه و به سه ري دا هاواري كردووه و پيي وتووه: قسه ي پرپوچم بو ده كه يت!

هه روه ها به نيمامي نه حمده وترا: (سه ري نه لسه قه طي) وتوويه: كاتي خواي گه وره پي ته كاني خولقاند (نه ليف) وه ستا و (باء) يش كر نووشي برد... نه ويش وتي: خه لكي لي بته كي ننه وه..

بزانه که لیکۆلەر ناویکی زل و گه وره کراو سه رسامی ناکات هه روه ک پیاویک به عه لی کورپی ئه بوو تالیب (خودای لی پازی بیّت) وت: ئایا پیّت وایه طهّله و زوبه یر له سه ر ناره واه بووبن؟ ئه ویش وتی: (إِنَّ الْحَقَّ لَأُعْرَفُ بِالرِّجَالِ، اعْرِفِ الْحَقَّ تَعْرِفِ أَهْلَهُ) واته: هه ق و پاستی به پیاوان ناناسریت، هه ق بناسه خاوه نه که ی ده ناسیت.

به دلتیاییه وه گه وره کردنی خه لکیک له دلّ و ده رووندا جیگیر بووه، ئه گه ر شتیکیان لی گتیردایه وه و نه زانیک گوئی لی بوو ئه واه په سندی ده کات چونکه له دلّ و ده رووندا گه وره یه .

له (ئهبی یه زید) گتیردراوه ته وه که وتوویه: نه فسم هه ندی گه مژهبی و پیدریژی کرد سویندم خوارد سالیک ئاو نه خۆمه وه .

ئه گه ر ئه مه پاست بیّت ئه واه هه له یه کی ناشیرین و خلیسکانیکی ناقۆلابه چونکه ئاو خۆراک بۆ جه سه ته ده بات و هیهچ شتیکی جیی ناگریته وه ئه گه ر نه یخواته وه ئه واه نازاری جه سه ته ی خۆی داوه، له فه رمووده دا هاتوو که ئاو بۆ پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) شیرین ده کرا.

ئایا پیّت وایه ئه مه کرداری که سیک بیّت که ده زانی نه فسی هی خۆی نییه و دروست نییه به بیّ مؤله تی خاوه نه که ی په فتاری تیدا بکات؟!

هه روه ها له زاری سوّفییه ک ده گتیرنه وه که وتوویه: به پشتبه ستن به خودا به پیخواسی پنگای شاری مه که م گرتبه ر، که درکیک له پیم راده چوو به زه ویمدا

دههینا و دهرم نه دههینا، جلو به رگیکی زیرم (مسح) له به ردا بوو، نه گهر چاوم
ئیشابایه به م جلو به رگه زیره هلمده گلۆفت، به م هۆیه وه چاویکم له دهست دا.

نمونه ی ئه مه زۆره، رهنگه چیرۆکخوانه کان به که پامه تی لیکده نه وه و له کن
ره شه خه لک گه وره یان کردوو و وایان بو وینا ده کن که بکهری ئه مه له ئیمامی
شافیعی و ئه حمه د پله به رزترن!

سویند به خودا به پاستی ئه مه له تاوانه هه ره گه وره و نه نگییه زۆر کریته کانه چونکه
خودای مه زن ده فه رمویت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ (النساء: ۲۹) واته: خۆتان
مه کوژن.

هه روه ها په یامبه ر فه رموویه تی: ((إِنَّ لِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا)) بوخاری و موسلیم
گنرپایتیانه وه واته: نه فست مافی به سه رته وه هه یه.

له کاتی کۆچکردن بو مه دینه، ئیمامی ئه بوویه کر به دوا ی سیبه ریک بو پیغه مبه ر
(صلی الله علیه وسلم) گه را تا تاویریکی دۆزییه وه و له سیبه ره کهیدا پایه خیکی بو
راخست.

سه ره تاکانی ئه م که مته ر خه مییه له هه ندی له پیشینانی ئه م ئومه ته وه هاتوو،
هۆیه که شی له دوو پوووه بووه: یه که میان: نه زانین و نه بوونی زانیاری. دووه میان:
نزیکی بوونی له سه رده می ره هبانییه ت.

(حەسەنى بەسرى) لەبارەى زوھدەكەيانەوہ پەخنەى لە (فەرقەدى سەبخى) و (مالىكى كوپى دىنار) دەگرت، پۆژىك خواردينكى لەكن دىترا كە گۆشتى تىدابوو، وتى: نە دوو كولپىرەكەى مالىك و نە دوو قابەكەى فەرقەد.

پۆژىكيان كراسىكى بەبەر فەرقەدەوہ بينى، پىتى وت: ئەى فەرقەد! زۆربەى ئەھلى دۆزەخ ئەوانەن كراسيان لەبەرە!

چەندان چىرۆكخوان كۆپەكەى بە باسكردنى ئەو خەلكانە پازاندۆتەوہ كە بىى هىچ تويشوو و ئاويك چوونەتە گەپان بىى ئەوہى بزانى كە ئەمە لە ناشىرينترين كردارەكانە و خواى گەورە تاقى ناكريتەوہ، پەنگە نەزانىكى تۆبەكار گوپى لى بيت و دەرچىت و لە پىگا بمرىت، ئىتر چىرۆكخوان بەشى خۆى لەم گوناھ و تاوانە وەبەر دەكەوى!

چەندان جار و چەندىن كەس لە (ذى النون) دەگىرپنەوہ كە لە كاتى گەپاندا توشى ژنىك بووہ و قسەيان لەگەل يەكتردا كردووہ، ئەو فەرمووہ پاستانە لەبىردەكەن كە دەلى: ((لاَيَحِلُّ لَامْرَأَةٍ أَنْ تَسَافِرَ يَوْمًا وَ لَيْلَةً إِلَّا مَحْرَمًا)) بوخارى و موسلىم گىراپتياپنەوہ. واتە: بۆ هىچ ژنىك دروست نىبە كە شەو و پۆژىك سەفەر بكات مەگەر لەگەل مەحرەمىك نەبى.

چەندان جار ئەوہ دەگىرپنەوہ گوايە كەسانىك لەسەر ئاو پۆيشتون، (ئىبراھىم ئەلحەربى) وتوويە: ھەرگىز پاست نىبە هىچ كەسىك بەسەر ئاووہ پۆيشتبىت! ئەگەر گوپبىستى ئەم قسەيە بىن دەللىن: ئايا نكوولى لە كەپاماتى پياوچاكان

دهكەن؟! دهلیین: ئیمه نكوولی له كه پامات ناكهین به لكوو شوین ئه وه ده كه وین كه پاست و دروسته، پیاوچاكان ئه وانه ن كه شوین شهر ده كه ون و نابنه كۆیله ی پاووچوونه كانیان. له فەرمووده دا هاتوو: به نی ئیسپرائیل دینیان له سه ر خۆیان توند کرد خوداش له سه ری توندکردن.

چه نده هانی هه ژاری ده دن تا ئه وه ی خه لكانیکیان ناچارکرد مال و داراییان هه موو ببه خشن پاشان چاره نووسیان ئه وه بوو: له کاتی پێویستیدا تووڤه بن یان ده رۆزه (سوال) له خه لک بکه ن!

چه ندان موسلمان به هۆی فرمانکردنی ئه وان به خه لک تا كه مخۆری (تقلل) بکه ن ئازاری پێ گه یشت! له کاتی کدا پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فەرموویه تی: ((سئیه ك بۆ خۆراك، سئیه ك بۆ ئاو، سئیه ك بۆ هه ناسه)) ئیبن ماجه و تیرمیزی گێرپایتیانه وه... به وه نده ش قه ناعه تیان نه کرد تا فرمانیان به زیاده پره وی له كه مخۆری کرد.

(ئه بوو تالیب ئه لمه كکی) له (قوت القلوب) دا ده لی: كه سی وایان تیدا بوو شتیکی زۆر كه می ده خوارد و هه موو شه وێك كه مێك له ته پراییی جه سته ی ده رپۆیشت! منیش به كێك بووم له وانه ی له گچكه بییدا په پره ویم له قسه ی وی ده کرد، ئیتر پیحۆله م ته سك بووه وه و ئه وه ش بووه هۆی نه خۆشكه وتنی چه ندین ساله م!

ئایا پیتوایه ئه مه شتیكه دانایی ده یخوای یان شهرع بانگه یشتی بۆ کردوه؟!

ئەو شتەى مرؤفۇ پشتى پى قايىم دەبى ھىز و توانايەتى، ئەگەر ھەولى
كەمكردنەو ھىدا ئەوا لە خواپەرستىش سست دەبى.

مەلى: دەسكەوتنى ھەللى پەتى ئەستەمە لە بەرئەو ھە بۆ دووركەوتنەو ھە لە شتى
گوماناوى زوھد پىويست بوو، ئەو ھەندە بۆ ئيماندار بەسە كە لە كار و پەيداكردى
بۆتويدا بەدواى ھەللى بگەپى و لەسەرى نىيە بەدواى پەگ و پىشەى ئەو مال و
دارايانەى لىو ھاتوو بگەپى، ئەگەر ئىمە چووينە ولاتى بىباو پان نرخی ئارەق و
كرتى بەدكاريمان دەست كەوت بە ھەسفى دەسكەوت (الغنيمۃ) بۆمان ھەللى.

ئاي ھەللىكت بەو واتايە دەوتت كە دەنگە زىرپك لەو دەمەى لە سەرچاو ھەكە يەو ھە
ھاتوو بە ھىچ چەشنىك نەكەوتتە دەستىكى نادروستەو؟ ئەمە شتىكە پىغەمبەر
(صلى الله عليه وسلم) ھەرگىز بايەخى پى نەداو.

ئاي گوتت لى نەبوو كە ھەدەقە بۆ ئەو ھەرام بوو بەلام كاتى گۆشتى ھەدەقە
بۆ (بەرىرە) ھات ئەو ھىش ھەكوو ديارى بۆ پىغەمبەرى برد خواردى بۆى دروست
بوو چونكە ھەسفەكەى لە ھەدەقەو ھە بۆ ديارى گۆرا.

ئىمامى ئەھمەدى كوپى ھەنەل دەلى: كەمخۆرىم پى خۆش نىيە چونكە خەلكك
كەمخۆرىيان كرد لە ئەنجامدانى فەرزەكان دەستەوسان بوون.

ئەمە پاستە چونكە كەمخۆر ھەر كەمترى دەكاتەو ھە تا ئەو ھە ناتوانى نوپزە
سوننەتەكان بكات پاشان فەرزەكان و پاشان لە چوونە لاي ھاوسەرەكەى

دهستهوسان دهبی و توانای کارکردن و نان پهیداکردنی نامیننی و تاقهتی ئه و کاره خیرانهشی نامیننی که پیشتر دهیکردن.

ئه و فرمودانه نهترسینن که هانی برسیتی ددهن چونکه مه بهست لییان: یان هاندانه له سه ر پوژووگرتن یان نه هیکردنه له زورخوری و چلیسی، به لام که مکردنه وهی خواردن به به رده و امی ئه و کارده کاته سه ر هیز و تواناکانی مروژ بویه دروست نییه.

پاشان له م جوړه که سه زه مکراوانه که سانیک هه ن که پیی وایه گوشت خواردن ته رک بکری که چی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) حه زی ده کرد هه موو پوژیک گوشت بخوات.

به پاشکاوای و بی پیچوپه نا گویت لییم بییت: هیچ که سیک ناوی پیاوانم بو نه کاته به لگه و بلی: (بیشتر ئه لحافی) وای وت و (ئیراهیمی کوری ئه دهه م) وای وت، هه ر که سی قسه و په فتاری پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی بکاته به لگه ئه و ئه وه به هیزترین به لگه یه.

کرده وهی ئه وانه چه ند پوویه کی هه یه ئیمه به گومانی باشه وه لیكدانه وه یان بو ده که یین:

له گه ل هه ندی له پیره کانمان و توویژم کرد له باره ی کومه لیک له سادات سه باره ت به وهی کتیبه کانیان خستوته ژیر خاکه وه! پیم وت: ئه مه واتای چیه؟ گوتی:

باشترین شتیك له وباره وه بیلیین ئه وه یه بیده نگ بین! ئاماژه ی بۆ ئه وه کرد که
ئه مه نه زانییه کی بکه ره که ی بووه .

منیش بۆم ته ئویل کردوون و وه ها لیکمدا وه ته وه و گوتم: ره نگه ئه و کتیبانه ی
ژیرخاکیان ناوه شتیك له راوبۆچوونی تیدابووه که پینان باش نه بووه خه لک کاریان
پی بکات.

له (ئه حمه د کوپی ئه بی ئه لحه واری) گێر درا وه ته وه که کتیبه کانی ده ست دا وه تی و
هه مووی توور دا وه ته نیو ده ریا وه و وتوویه تی: ئیوه باشترین رییه ر(دلیل) بوون
ئیسشاش دوای گه یشتن به مه دلوول پتویستمان پینان نه ماوه!. ئه مه ئه گه ر
گومانی باشمان پی برد ده لئین: له و کتیبانه دا هه ندی قسه هه بووه که جیی
ره زامه ندی نه بووه . به لام ئه گه ر زانست و زانیاری راست و دروست بن ئه وا ئه مه له
قیزه ونترین ونکردن و به فیروانه .

من که ئه مه م بۆ ته ئویل کردن لیكدانه وه یه کی دروسته له هه مبه ر زاناکانیان چونکه
له (سوفیانی ئه لته وری)ش گێر درا وه ته وه که وه سییه تی کردووه کتیبه کانی ژیرخاک
بکرین چونکه له و شتانه په شیمان بیووه که له باره ی هه ندی که سی نووسیوو و
وتوویه: ئاره زووی فه رمووده هانیدام. ئه مه چونکه ئه و قسه ی له زاری لاواز و
ته رکراوه کان (الضعفاء و المتروکین) یش ده نووسی، وا دیاره کاتی که نه یه توانیوه
راست و ناراست لیک جیاکاته وه رایسپاردووه هه موو کتیبه کانی ژیرگل بکرین.
هه روه ها هه ر که سیك راوبۆچوونیکی هه بوویت و پاشان لئی پاشگه ز بوویته وه

ئەوا دروستە ئەو كەتیبانە بخاتە ژێر خاكەوہ كە ئەوانەى تیدا بووہ . ئەمەش هۆكارى تەئویلكردنه بۆ زانایان .

بەلام ئەو زاھیدانەى رەفتارى زاناکانیان بینى كە لەبەر سەرقالنەكردنیان لە خواپەرستى كەتیبە باشەکانیان لەبن خاك نا ئەوا ئەوہ نەزانیبەكە لەوانەوہ چونكە چرایەکیان كوژاندەوہ كە پێیان بۆ پووناك دەكاتەوہ، هەرەها مال و داراییەكیشیان بەفیرۆ داوہ كە بەفیرۆدانى دروست نییە .

یەكێك لەوانەى كەتیبەکانیان ژێرخاك نا (یوسف كورپی ئەسباط) ه كە پاشان نەیتوانى واز لە قسەكردن بۆ خەلك بیئى، ئیتر تێكەل و پێكەلى كرد و خرایە پىزى لاوازەكانەوہ .

پرسىار لە (یوسف كورپی ئەسباط) كرا چیت لە كەتیبەكانت كرد؟ وتى: هاتمە جەزیرە و كاتى ئاو پوچوو ژێرخاكم كردن تا ئاوى بارانى بەسەردا هات و لەناوچوون . وترا: چ شتێك بۆ ئەو كارە هەلینای؟ وتى: ویستم خەمەكە یەك خەم بیئ .

(ئەلعوقەیلی) وتوویە: (ئادەم) بۆى باسكردم كە گوێی لە بوخارى بووہ وتوویەتى: (سەدەقە) وتوویە: (یوسف كورپی ئەسباط) كەتیبەكانى لە بن خاك نا و، دواى ئەوہ تووشى هەلە و پەلە دەبوو و وەكوو پتویست بە زانست و زانیارییەوہ نەدەدوا .

وتم: بە پوالت ئەم كەتیبانە زانست و زانیارى سوودبەخشیان تیدا بووہ بەلام كەم زانستى بووہ هۆى ئەم كەمەرخەمییەى كە مەبەست لى خیر بوو كە خراپەش

بوو، نه گهر کتیبه کانی هاوشیوهی کتیبه کانی (نه لثه وری) بووایه که فهرموودهی له کهسانی لاواز تیدا بوو و بوی جیانه کرابووه نهوا حاله ته کهی ویش له هی نهو نزیك ده بوو، به لام پاساودانی به کۆکردنه وهی خه م نهوا به لگه یه له سه ر نه وهی که وانیه!

سه یری که م زانستی بکه چ کاریگه ریبه کی به سه ر نه هلی خیره وه هه یه؟!!

له هه ندیک له وانیه به گه وره یان ده گرین و سه ردانیان ده که ین پیمان گه یشتووه که له سه ر که ناری پوواری دیجله بووه، میزی کردووه و پاشان ته یه ممومی کردووه!
پیی و تراوه: نه وه خو ئاوت لی نزیکه! وتوویه: ترسام نه یگه می (و بمرم)!

نه مه نه گهر نیشانه بیت بو هیواکورتی وه لی نه گهر زانایان نه م جۆره وتانه یان گوئی لی بیت نهوا گه مه و گالته ی پی ده که ن له و پوووه که ته یه مموم له کاتی نه بوونی ناودا دروسته، نه گهر ناو هه بوو ته یه مموم کردن گه مه و گالته یه، مه رج نییه ناوه که به ته نیشته که سی بیده سنویره وه بیت به لکوو نه گهر چه ند گه زیکی زۆریش ناوی لی دوور بوو هیشتا هه ر بوی نییه ته یه مموم بکات.

هه ر که سی له م شتانه وردیته وه ده زانی که تا که زانایه ک باشتره له هه زاران که س له وانیه خه لک به پیروژ و موباره کیان ده زانی و بو به ره که ت و پیروزی ده ستیان پیدا دینی و خه لکیکی بيشوماریش به دواي جه نازه کانیا نه وه ده رۆن!

خه لکیش یان شوین خاوه ن نیشانه یه ک (أثر) ده که ون یان زانایه ک که له مه به سستی شه رع تی ده گات و فه توای پی ده دات؟!!

په نا به خوا له نه فامی و گه وره کردنی پیشینان و چاولیکردنیان بی هیچ به لگه یه ک! چونکه هر که سی بجیته سهر یه که م سهر چاوه وه ئه وا هموو سهر چاوه کانی تر به لیله ده بینن.

گرفت و مهینه تی هره گه وره ستایشی ره شه خه لکه که بۆته هۆی له خۆباییبوونی چندان که س! ههروه ک ئیمامی عه لی (خودا لیلی پازی بیت) وتوویه تی: (ما أبقى خَفُّ النعال وراء الحمقى من عقولهم شیئا).

واته: (ته قه ته قی پیلاوی شوینکه وته ی گه مژه کان هیچ شتیکی له هۆشدا نه هیشتوون!) (مه بهستی ئه وه یه: که سیک شوینکه وته ی نه زانی زۆری به دواوه بیت له خۆبایی ده بیت و عه قل له که لله یدا نامیتن)..

له خه لکی ره شوکیمان بینویه و بیستوو که به شان و بالی یه کی کدا هه لده دن ده لئین: شه و خه و ناچیته چاوی و هه موو پۆزی به پۆزووه و نازانی ژن و هاوسهر چییه و شتیکی له خۆشی و چیژه کانی دونیا تام ناکات، بۆیه لاواز و سیس بووه و ئیسکی باریک بووه ته نانه ت وای لیها تووه به دانیشتنه وه نوێژ ده کات، ئه م که سه باشتره له و زانایانه ی ده خۆن و چیژ وهرده گرن و خۆش ده گوزه رینن! .. ئه وه ئاستی زانیارییه و هه ره ئه وه نده ی لی ده زانن! ئه گه ر تیگه یشتبان ده یانزانی که ئه گه ر دونیا له پاروویه کدا کۆببووایه ته وه و زانایه ک بیخواردبایه که له باره ی خوداوه فه توا ده دات و باسی شه ریه ته که ی ده کات ئه وا فه توایه کی وی که بیته هۆی رینماییکردن به ره و لای خودا ئه وا باشتر و چاکتره له خواپه رستی هه موو ته مه نی ئه و خواپه رسته .

(ئین عیباس) (خودا لئی پازی بیت) وتویه: یهك زانا له سه ر شهیتان توندتر و دژوارتره له هزار خواپه رست (عابد)..

هر كه سی ئه م قسه یه بیستی با وا گومان نه بات كه ئه ز ستایشی كه سی ده كه م كه به زانسته كه ی كار ناكات، به لكوو من مه دحی ئه وان كه سان ده كه م كه به زانسته كانیان كارده كه ن، ئه وان سوود و به رژه وهندی خویان با شتر ده زانن، تیاندایه له سه ر ژانی سهخت و ناخوش ده سازی و رادیت وه كوو ئه حمه دی كوری حه نبل، تیاندایه به خوشی ده ژی و گوزه رانی ته پ و پاراوه وه كوو سوفیانی شهوری هاوشانی خۆپاریزییه كه ی (ورع)، مالیک هاوشانی دینداریییه كه ی، شافیعی هاوشانی هیزی تیگه یشتن و زاناییه كه ی.

نابی داوای شتیک له مرؤف بکری که غهیری وی توانای به سه ردا هیه و ئه و پیی ناکری چونکه مرؤف با شتر شیان و توانای خوی ده ناسی.

رابعه ی عه ده وییه وتویه تی: ئه گه ر ساغ و سه لامه تی دلت له خواردن فالدده (شیرینی) دایه ئه وا بیخو.

ئه ی بیسه ر (خوینهر) له و كه سانه مه به كه ته نها پروكه شی زوه د ده بینن، ره نگه خۆشگوزه رانیك خۆشگوزه رانی گه ره ك نییه به لكوو مه به سستی به رژه وه ندیکه و هه موو جه سته یه کیش به رگه ی سهختی و زیری ژیان ناگری به تاییه تی كه سی ماندوو بوو بیت و بیر کردنه وه شه که تی کرد بیت یان هه ژاری ئیشاند بیتی، ئه و كه سه

ئەگەر بەزەیی بەخۆدا نەیتەوہ ئەوا واجبیک تەرک دەکات کہ دەبووایە لەگەڵیدا
بەسۆز بووایە.

ئەم پستەییە ئەگەر بە باسوخواس و وتە و بابەت پووینم کردبایەوہ ئەوا درێژ دەبۆوہ
بەلام من کاتی بە خەیاڵمدا هات بەپەلە نووسیمەوہ...

٢٠- رۆح چییه و چی به سهردیت؟

له گهله ئه وهی هه مووان كۆدهنگن له سه ر بوونی، به لام بابه ت و چیه تی نه فس (رۆح) لای خه لك ئالۆز و لیل بووه، نه زانین به خودی شتیک هاوشان له گهله سه لماندن و باوه پیه ئانی زیانی نییه .

پاشان چاره نووسی رۆح دواى مردنیش هه ر له لایان ئالۆز و تیکهله و پیکهله بوو. ریباز (مذهب) ی هه قخوازن (أهل الحق) ئه وهیه كه رۆح دواى مردن بوونی هه یه و هه م له خۆشیدایه و هه میش سزا ده دریت.

ئه حمه دی كورپی حه نبه ل وتوویه تی: رۆحی ئیمانداران له به هه شته و هی بیباوه پانیش له دۆزه خ.

له و فه رمووده یه ی باسی شه هیدان ده كات هاتووه: ((أنها في حواصل طير خُضِرٍ تعلق من شجر الجنة))..

واته: ((رۆحی شه هید له هه ناوی بالنده یه کی سه وزدایه كه به دره ختیکى به هه شته ها له ئواسراوه)) موسلیم گێرا بیته وه .

هه ندی له نه زانه كان ته نها روكه شی فه رمووده كانیان له باره ی خۆشییه كانی گۆره وه وه رگرتووه و وتوویانه: مردووه كان له گۆره كانیاندا هه ر خه ریکى خواردن و په پینن !!

راستییه که ئه وه یه که نه فس (رۆج) دواى مردن دهرده چیت بۆ خوشی یان ئه شکه نجه و، تا پۆژی هه ستانه وه (القیامة) وه ها ده مینیتته وه، که قیامت داهات ئه وا بۆ جه سته ده گه پینریتته وه تا خوشییه کان (یان ناخوشییه کان) ی به هوی هۆکاره کانه وه (به هشت یان دۆزه خ) بۆ تیروته واو بیت.

ئه و ته یه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) که ده فه رموی ((فی حواصل طیر خُضری)) به لگه یه له سه ر ئه وه ی که نه فس ته نها به هۆکارێک چیت وه رده گری ئه گه ر ئه و چیته چیتى خواردن یان خواردنه وه بیت به لام چیتى زانست و زانیارییه کان پئی تیده چی به بی بوونی هۆکار و ته نها به خودی خوی چیتیان لی وه ربگری.

مه به ستم له م باسه ئه وه یه: من دیتم و تیبینیم کرد نه فس هه ندیک له مردن قه لسه بویه پیم وت: ئه گه ر ئه توو باوه رت به شه ریعت هه یه ئه وا ده زانی چیت پی وتراوه و بواریک نییه بۆ نکوولیکردن، ئه گه ریش لیره دا گومانیک له هه واله کانی شه ریعت هه یه ئه وا ده بی قسه له باره ی راستو دروستی شه ریعت بگری. نه قسم گوتی: هیچ گومانیکم نییه. منیش وتم: هه ولی راستکردنه وه ی ئیمان و هینانه دی ته قوا بده و ئه و کات مژده ت لیبی له ساتی مردن ئاسوده بوویت، من ته نی له وه لیت ده ترسم له کارکردن که مته رخه می بکه یت، بشزانه جیاوازی خوشییه کانی به هشت به ئه ندازه ی ئاست و پله کانی چاکه کانه، ئیتر به باله کانی کۆشش به ره و بلندترین قولله کانی به رزبه وه و له پراوچی ئاره زوو یان ته له ی بیتاگایی وریابه.

٢١- گه وره يي زانست

پوڙيڪيان له ڪڙپهه ڪمدا وتم: نه گهر نه وهى من هه لمگرتووه چياکان هه لئيانگرتبايه
نه وا دهسته وسان ده بوون.

ڪاتى گه رامه وهه ماله وهه نه فس پيى وتم: چوڻ نه مهت وت؟! پهنگه خه ڪ وهه ها
خه يال بڪن ڪه تو گرفتارى به لايه ڪه بوويت له ڪاتى ڪدا تو خوت و ڪه سوڪارت ساغ
و سه لامه تن؟! نايا نه وهى خراوه ته سهر شانم و هه لمگرتووه هه نه وهه ته ڪليفه نيهه
ڪه هه موو خه ڪ هه لئيانگرتووه؟! نيتر نه م سڪالايه له پاي چي؟

وهه لامى نه قسم دايه وهه: ڪاتى من له هه لگرتنى نه وهى خراوه ته سهر شانم
دهسته وسان بووم نه م قسه يه م وت نه وهه ش نه ڪ وهه ڪوو سڪالايه ڪه به لڪوو بو
پشوو دان و هه ناسه وهه رگرتنى ڪ، زوريڪ له هاوه لان و شوينڪه وتووان (التابعين) ي
پيش من وتوويانه: بر يا خه لئى نه ڪر اباين!! نه وهه ش ته نئى له بهر نه وهه باره گرانانه ي
له هه لگرتنى دهسته پاچه بوون. پاشان نه وهى گوماني وايه ڪه ته ڪليفه ڪان ناسانن
نه وا نه يناسيون و له باره يانه وهه نازانى.

نايا نه وهه جو ره ڪه سانه گومانيان وايه ته ڪليفه ڪان هه ر شوشتنى نه ندامه ڪانه به
په تلئى ڪ ناو يان نه نجامداني دوو په ڪات نوپڙهه؟! چه نده لئى ڪه دوورن! نه مهه ناسانترين
ته ڪليفه! ته ڪليفه (ي راسته قينه) نه وهه يه ڪه چياکان له ناستيدا دهسته وسان بوون،

له وانه ئه وه یه: که ئه گهر من دیتم قه دهر به جوریک ده گوزه ری که عه قل سهری لی
 دهر ناکات ئه واه عه قلّم ناچار و پابه ند بکه م به ملکه چبوون بۆ قه دهر ساز (خودا)،
 ئه وه له سه خترین ته کلیفه کانه به تاییه تی ئه وه ی که عه قل له واتاکه ی تی ناگات
 وه کوو ئازاردانی مندال و سهر برینی ئازهل له گهل باوه ریبوون به وه ی قه دهر سازی
 ئه وه و فه رمانده ر به وه به سوژترینی به سوژه کانه (أرحم الراحمین)، ئه مه ئه وه یانه
 که عه قل تیدا سهر سام ده بی و ته کلیفه که ی ده بیته ته سلیمبوون و ازهینان له
 په لپگرتن.

له نئوان ته کلیفی جه سته و ته کلیفی عه قلدا چه نده جیاوازی هه یه؟!!

ئه گهر ئه مه م پوو نکر دبا یه وه ئه واه دریز ده بووه به لام من له وه ی وتم عوزرخوایی
 ده که م و له باره ی خودی خو مه وه ده لیم:

من پیاویکم هه ر له سه رده می مندالییه وه زانستم له کن خو شه ویست کرابوو ئیتر
 پیوه ی سه رقال بووم.

پاشان ته نی یه ک هونه ری زانستم له لا خو شه ویست نه بوو به لکوو هه موو
 هونه ره کانی.

پاشان له هونه ری کیشدا به هه ندیکی پازی نابم و دلّم ئاو ناخواته وه به لکوو ده مه وی
 بچه نیو ورده کاری و بنج و بناوانییه وه، کاتیش به ش ناکات و ته مه نیش کورت و
 که مه و په رو شیم بۆ زانستم هه ر له به هیزبووندا یه و پیربوون و ده سته پاچه ییش
 دهر ده که وی، ئیتر نه هاتنه دی هه ندی هیوا و ئاوات ده بیته خه م و که سه ری دل.

پاشان زانست ناسینی په رستراو(خودا)ی پی نیشاندام و هانی خزمه تکردنی دام.

پاشان به لگه و پښیشانده ره کان به ره و لای نه ویان بر دم و منیش له به رده سستی وه ستام، نهوم له سیفه ته که یدا دیت و به سیفه ته کانیه وه ناسیم و چاوی دلم نه و نده لوتف و چاکه ی وی بینی وایلیکردم شیت و شه یدای بم و له عه شقیدا بتویمه وه و بزواندمی بؤئه وه ی خوی بؤ خزمه تکردنی ته رخان بکه م و هر کاتی باسی بکه م شتیک وه کوو نه وینیکی به هیز دامبگری، وام لیها ت ته نیا بوونه وه و خه لوه تیم له خزمه تی نه ودا له لالا له هه موو شیرینیبه ک شیرینتر بیت.

هر کاتی له سه رقالیبه کان دابرابم به ره و لای خه لوه ت و ته نیایی چووبم نه و زانست هاواری لی کردووم: بؤ کوئی ده رۆیت؟! نایا پشت له من ده که یت که من هوکاری ناسینی خودا بوویت؟! منیش پیی ده لیم: به لکوو تو ته نها پښیشانده ر بوویت و دوا ی گه یشتن مروؤ له پښیشانده ر بیتیا ز ده بیت. وتی: سه رچیغ چوویت! هر چه ند زیاتر زانستت و ده سه هینا نه و خۆشه ویسته که ت زیاتر ده ناسیت و تی ده گه یت چۆن لیی نزیك ببیته وه. به لگه ی نه مه ش: تو سبه ی ده زانیت که نه مروؤ له که مبوونه وه دایت. نه دی نه تبیستوه که به پیغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ (طه: ١١٤) واته: بلی خودایه زانست و زانیاریم زیادکه...

پاشان گه ره کت نییه له و نزیك بیته وه؟ ده ئیتر به ناساندن و نیشاندانی به خه لک سه رقال به، نه مه حالوباری پیغه مبه ران بووه! نه دی نه تزانیوه نه وان فیترکردنی خه لکیان له ته نیایی و خه لوه تی خوا په رستی پی باشر بووه له به ره وه ی زانیویانه که نه وه له کن خودای خۆشه ویستیان په سندتره؟! نه ی پیغه مبه ری خوا(صلی الله

عليه وسلم) به نيمامی علی نهوت: ((لأن يهدي الله بك رجلا خيرا لك من حمر النعم))
بوخاری گيڙاييتيه وه . واته: ئەگەر به هۆی تۆوه خودا هيدايتيه تی كه سيك بدات ئەوا
بۆت باشته له وشتری سوور..

كاتی له راستیتهی ئەم وته به گهيشتم له سه ر ئەو حالته مامه وه و هر كاتی به
كۆكردنه وهی خه لك سه رقال ده بووم زهین و هۆش و ده رووم په رتوبلاو ده بووم،
ئه گه ریش مه به سستی خۆم له سوود پیگه یاندنیان بدیتبايه وه ئەوا خۆم لاواز و سست
ده بووم، ئیتر به دوودلییه وه له شوینی په شوكان و تیداماوی ده مامه وه، نه مده زانی
پشت به كام قاچ ببه ستم؟!

كاتی په شوکاو و سه رگهردان وه ستام زانست هاواری كرد: ههسته كار بۆ مال و
مندالت بکه و پارووه نانیکیان بۆ پهیداكه و، بهردهوام به له خستنه وهی مندالتك
كه یادی خودا بکات!

كاتی دهستم به وه ده كرد گوانی دنیا له کاتی دۆشیندا وشکی ده کرد و دیتم
دهرگای بژیوی به پوومدا داخراوه چونکه زانستسازی و کۆكردنه وهی زانیاری له
فیروونی پیشه و پیشه سازییه كه مه شفوولی کردبووم.

کاتیکیش ئاوپم دایه وه بۆ لای دنیاویستان دیتیانم هیچ شتیك له کالاکانی دنیا
نافرۆشن مه گه ر به دینی کپیار نه بی! خۆزگه ئەوهی دووپیوی یان پووپامایان بۆ
دهکات دنیای ئەوانی دهست که وتبايه، به لگوو په نگه دینه کهشی له دهست
چوویت و نیاز و مه بهسته کهشی نه هاتیته دی!

ئەگەر (ببزاری - الضجر) وتووئە: پاكه ! ئەوا شەرع وتووئەتی: ((كفى بالمرء إثمًا أن يُضیع من یقوت)) موسلیم ریوایەتی کردووە. واتە: ئەوئەندە گوناھ و تاوانە بۆ مرؤف بەسە کە ئەوانە ی بژئوی و بەخێوکردنیان لەسەرشان ی وئە پشنگوی بخت.

ئەگەر بپاریش گوتی: کە نارگەبە ! شەرع وتی: ئەدی ئەوانە ی نانیان بۆ پەیدا دەکەیت؟!

مەبەست ئەوئە یە کە من دەست دەکەم بە کەمکردنەو لە خۆشییەکان ی دونیا و خۆشم لەنیو خۆشییەکانیدا پەرورەدە بووم و شیر ی ویم خواردوو و میزاجم نەرم و ناسک بوو، ئەگەر جلوبەرگی زبیرم لەبەرکرد و خواردنی ناخۆش و نانەرەقم خوارد لەبەرئەوئە ی خۆراك بەرگە ی سادەبوونەو نەگرتی بۆیە سروشت لە دابرائی لە نەریتی رۆژانە ببزار و قەلس دەبی، ئیتر نەخۆشی هات و لە ئەرك و واجیباتەکان دابرا و کەوتە نیو دەرد و نەخۆشییەو ! دیاریشە کە دەسکەوتنی پارووی چەرور و خۆش لە پێگای دروست و حەلالەو و پاشان سادەکردنەو و ناخۆشکردنی خواردن بۆ کەسێک کە پانەهاتوو هەولدانە بۆ لەناوبردنی نەفس. دەلیم: چی بکەم؟! خۆم کە نارگەر دەکەم و دەچمە خەلۆتەو و بۆ کەموکورتی حالەت و دۆخەکانم دەگرم و دەببێژم: وەسفی حال و باری زانایان دەکەم و جەستەشم توانای دووبارەکردنەو و وتنەوئە ی زانستی لاواز بوو !! باسی حال ی زاهیدەکان دەکەم و جەستەم توانای زوهدی نییە !! باسی حال ی ئەوینداران دەکەم و تیکەلبوونی خەلک بیر و ئەندیشەم پەرشوبلاو دەکات و وئینە ی دلخوازەکان ی ئارەزوو لە دەروونمدا دەکیشی و ئاویئە ی

دلم ژهنگ دهکات!! درهختی خوښه ویستی له خاکیکی باش و پاکدا که به ناوی
خه لوهت و له دۆلابی بیرۆکه ئاودرابیت پیویستی به پهروه رده کردنه.

ئه گەر کارکردنیشم هه لێژارد ئه وانا ناتوانم! ئه گه ریش پووبه پووی دونیا ویستان
بوومه وه، له گه ل ئه وهی سروشتم پازینه بوونه به زه لیلی و دینداریشم پێگرم لێ
دهکات، ئه وانه گه ل ئه م دوو پاکیشه ره (جاذبین) شوینه واری هیچ ئاره زوویه ک
نامینیتته وه و تیکه لاوبوونی خه لکیش ئازاری نه فس له گه ل نه فسه کان ده دات، نه
ده توانم ته و به یه کی پاست و دروست وه دی بێنم، نه وه ده سه پنهانی ئاستیک له
زانست یان کرده وه یان خوښه ویستیم بۆ ده سازی.

ئیتیر ده مبینی وه کوو ئه و که سه م لێ هاتوه که شاعیر باسی ده کات:

الْقَاهُ فِيهِ الْمِمَّ مَكْتُوفا وَقَالَ لَهُ اِيَّاكَ اِيَّاكَ اَنْه تَبْتَلُهُ بِالْمَاءِ

واته: به ده سته ستراوی فرپیی داوه ته ناو ده ریا و پیی وتوه: نه که ی نه که ی به ناو
ته پ بیت!

له کاروباری خۆم سه رم سوپما و بۆ ته مه نم گریام و له کاتی ته نیایی و خه لوه تمدا
ئه م شیعره ده لیمه وه که کتومت باسی حالئ منه:

وا حسرتا کم ادرایه فیله تعیریه
مطله الاسیر بلا حبله ولا سیریه
ما هیلتی فی الهویه قد ضاع تدبیریه
لا تکلن جنایه قلته لیه طیریه

۲۲- دهرمانی دل

له کاری دونیا و ناخیرهت پامام، دیتم پووداوه‌کانی دونیا به‌ره‌ستی نه‌خشینراوه و پووداوه‌کانی ناخیره‌تیش ئیمانیه‌ قینین. بۆ که سیك زانست و یه‌قینی به‌هیز و پته و نه‌بی به‌ره‌سته‌کان هیزی راکیشانیان زیاتره.

پووداوه‌کان به هۆی زۆری هۆکاره‌کانیه‌وه ده‌میننه‌وه: تیکه‌لبوونی خه‌لك و بینینی شته‌ جوانه‌کان و خووشی وه‌رگرتن له‌ چینه‌کان پووداوه‌کانی به‌ره‌ست به‌هیز ده‌که‌ن. که‌نارگیری و بیرکردنه‌وه، لیکۆلینه‌وه له‌ زانست پووداوه‌کانی ناخیره‌ت به‌هیز ده‌که‌ن.

ئه‌مه‌ ئه‌وه پوون ده‌کاته‌وه که‌ نه‌گه‌ر مرۆف له‌ مال چووه‌ ده‌ری و به‌ بازاردا سوورپایه‌وه و جوانیه‌کانی دونیای دیت پاشان چووه‌ گۆرستانه‌کان و بیرى کرده‌وه و دلی نه‌رم بوو ئه‌وا هه‌ست به‌ جیاوازییه‌کی پوون له‌ نئیوان دوو حاله‌ته‌که‌دا ده‌کات، هۆکاری ئه‌وه‌ش خۆدانه‌به‌ر هۆکاره‌کانی پووداوه‌کانه‌.

ئیت له‌سه‌رته‌ پووبکه‌یته‌ که‌نارگیری و زیکر و لیکۆلینه‌وه‌ی زانست، که‌نارگیری خۆپاریزییه‌ و بیرکردنه‌وه و زانستیش دهرمانن، دهرمان له‌گه‌ل تیکه‌لکردن سوودی نییه‌، تیکه‌له‌ی تیکه‌لاوبوون له‌گه‌ل خه‌لك و تیکه‌لوپیکه‌لی له‌ کرده‌وه‌کان به‌سه‌رتدا

زال بووه و کۆنترۆلی کردوویت، هیچ دهرمانیکت بۆ نییه جگه له وهی بۆم باس کردی.

به لام نه گهر تیکه لاوی خه لک بوویت و خۆت دایه بهر ئاره زوووه کان پاشان چاکبوونی دلت ویست نه وا شتیکی مه حالت ویستوووه.

۲۳- مروؤف حزی به و شته یه که لیی قه دهغه کراوه

له سووربوونی نه فس له سهر ئه و شته ی لیی قه دهغه کراوه پامام، دیتم سووربوونه که ی به ئه ندازه ی هیزی قه دهغه کردنه که زیاد ده بیئت.

له دهسته ی یه که مدا دیتم که: کاتی (ئاده م) نه می لی کرا له دره خته که بخوات که چی له گه ل بوونی دره خته لیکی زور که له م دره خته بینیزی ده کرد که چی هه ر له سهر وی سووربوو.

له پهنده کانداهاتوو: مروؤف له سهر ئه و شته سووره که لیی قه دهغه کراوه و په روشی ئه و شته شه که به دهسته ی نه هیئاوه.

دهوتری: ئه گه ر فه رمانی برسیتی به خه لک کرا ئه و ئارام ده گرن، ئه گه ر نه می کران له وردکردنی پشقل ئه و حزی پی ده کهن و ده لئین: له بهر شتی که نه هیمان لی کراوه.

وتراوه: خو شه ویستترین شت لای مروؤف ئه و هیانه که لیی قه دهغه کراوه.

کاتی به دوای هۆکاری ئه و هدا گه رام دوو هۆکارم دۆزیه وه:

یه که میان: نه فس ئارام له سهر به رته سکرکردنه وه و قه تیسکردن ناگری، قه تیسکردنی له نئو جهسته ی به سه، ئه گه ر له بووی واتاییه وه به قه دهغه کردنی که قه تیس کرا ئه و سهره پویی و لاپره سه نی زیاتر ده بی. له بهر ئه مه ئه گه ر مروؤف

مانگیك له ماله وه دانیشتیت به لایه وه سهخت نییه به لام ئه گهر پیی وترا: بۆ ماوه ی
 رۆژتیک له ماله وه دهرمه چوو ئه و ئه و پۆژه ی پیی زۆره و هه ر ته و او نابیی.

دووهم: نه فس به لایه وه دژواره بجیتته ژیر بریار و فه رمانیکه وه، بۆیه چیژ له حه رام
 وه رده گریت و تام له حه لال و ریپیدراو ناکات. له به رئه وه خواپه رستیکردنی به و
 شیوه یه ی پیی خوشه به لاهه ئاسانه نه ک به و شیوه یه ی گێردراوه ته وه. (مه به ست
 ئه وه یه خواپه رستی به ئاره زووی خو ی به بیده و هه وه س ده کات به لام پا به ندبوون
 به سوننه ت به لایه وه دژواره).

۲۴- حه قیقته تی که نارگیری

به هۆی کاریگه ریی کۆپی ئامۆزگاری و تهوبه ی تهوبه کاران و بینینی زاهیدان، نه قسم به ره و لای زهد و دابپان له خهلق و خۆته رخانکردن بۆ ئاخیرهت رآمده کیشیت.

له وه وردبوومه وه و پامام، دیتم گشتی له شهیتانه وه یه: شهیتان ده بینیی خه لگیکی نۆر له کۆره کانم ئاماده ده بن، ده گرین و شین و واوه یلا بۆ گونا هه کانیا ن ده که ن و نۆربه ی جار کۆمه لیک له وانه تهوبه ده که ن و واز له کاری هه رزه کارانه دینن، له وانه یه سه ت و په نجا که س بوونه، هه ندی پۆژ زیاتر له سه ت که س له کن من تهوبه یان کردوو ه و نۆربه یان هه رزه کار بوونه و خه ریکی گه مه و یاری و پۆچوون له گونا ه و سه رپنجی بوون.

وه کوو ئه وه ی شهیتان له بهر پۆچوونی له خراپه دا بینیومی ئه وانه ی له چنگ ده ردینم که بۆ خۆی پاکیشاون بۆیه ویستوو یه تی به پازاندنه وه و جوانکارییه کانی (له باره ی که نارگیری و زهده وه) مه شفولم بکات تا خۆی خه ریکی گومرا کردنی ئه وانه بیّت که من له ده ستیرا ده ستینم.

دابپان له کۆر و مه جلیسه کانی له لا جوان کردم و گوتی: ئه و کۆر و کۆبوونه وانه خالی نین له پوو پامایی و پریاییکردن بۆ خهلق!

منیش وتم: جوانکردن و پازاندنه وهی وشه و دهسته واژه کان و دهرپرینیان به جوانی چاکه یه نهك خراپه، به لام نه گهر به شتیك كه له شهرعدا پئیپدراو نییه پوو له خه لك بکه م نهوا په نا به خودا.

پاشان دیتم له زوهددا پچراندنی نهو هۆکارانهی نان په یداکردن و کهسابه تم پی نیشان ده دات که ریپیدانیان دیار و ناشکرایه .

پیم وت: نه گهر زوهدم له کن خووش و باش بوو و توانیم که نارگیری بکه م نهوا نهو داها تهی به ده ستمه وهیه تهواو ده بی یان خاووخیزانم ناتاج ده بن، ئایا پاشه و پاش ناگه ریتمه وه؟! لیمگه پی با نه و نه ده داها ت کۆبکه مه وه تا پیویستییه کانم پی دابین بکه م و له سوالی خه لك بمپاریزی، نه گهر خودا ته مه نی دام نهوا باشترین هۆکار و پالپشته، نه گهریش نا نهوا بۆ خاووخیزان ده مینیتته وه، با وه کوو نهو سواره نه بم که به هوی دیتنی تراویلکه (سه پاب) هوه ئاوه که ی پژاند و کاتیکیش کار له کار ترازو و په شیمان بوویه وه په شیمانیه که ی دادی نه دا... به لکوو کاری راست نه وه یه بهر له نووستن جیخه و خووش بکه یت و، نه و نه ده پاره و مال کۆبکه یتته وه که له کاتی پیریدا به که لکت بیته و که لینی هه ژاریت بۆ بگری، نه و هه وه کوو ده سگرتن به بریاری توند و دوربینیه وه، پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: ((لَأَنْ تَرَكَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ تَتْرَكَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ)) رواه البخاری و مسلم.. واته: نه گهر میراتگرانه کانت (مال و منداله که ت) به ده وله مه ندی به جی بیلیت باشتره له وهی به هه ژاری و نه داری به جییان بهیلیت و ده ست له خه لك پان بکه نه وه .

هروه‌ها فہرموویہ تی: ((نِعَمَ الْمَالُ الصَّالِحِ لِلرَّجُلِ الصَّالِحِ)) رواہ أحمد و البخاری و ابن حبان و الحاکم..

واتہ: باشترین مالی چاک بۆ پیاوی چاکہ، یاخود مالی چاک ہر شیایوی پیایوی چاکہ..

بہ لام دابران، پیویستہ کہ نارگیری له خرابہ بیت نہ وک چاکہ، کہ نارگیری له خرابہ له ہموو باریکدا پیویست و واجیبہ.

بہ لام فیترکردنی زانستخوازن و پینیشاندانی ئەوانہی خواستی گرتنہ بہری پرسی پاستیان ہہیہ ئەوا خواپہ رستی زانایہ.

ئوہ له بیئاگایی ہندی زانایہ کہ نویژ و پۆژوی سوننہ تیان پی پەسندتر و باشتر بوہ له دانانی کتیب یان فیترکردنی زانستیکی بہ سوود، چونکہ ئەمہی دواپی توویکە بہرہمی زۆرہ و کاتی سوودیشی درێژخایہ نہ.

لہ بہر دوو ہۆکار نہ فس مہیلی بہرہ و لای ئەوہوہ (باودانی نویژ و پۆژوی سوننہت بہسەر زانست) دەچیت کہ شہیتان دەپرازیئیتہوہ:

یہ کہم: حەز و ئارہ زوی تہنبەلی و دەسبەتالی چونکہ دابران لہوی ئاسانترہ.

دووہم: حەز و ئارہ زوی پیاہەلدان و ستایشکردن، ئەگەر ئەو کہسہ بہ زوہد و تہرکی دونیا ناسرا ئەوا پووتیکردنی خەلک بۆ زیاتر دەبیت.

تۆ پئویسته سهیری دهسته و نهوهی یه که می موسلمانان بکهیت، له گه لّ نه وانه ی
پیشوو به که نه وانیش پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه له کانی بوون (خودا
لییان پازی بیت).

ئایا هیچ هه والّ و شتی له وان گواستراوه ته وه که له زانست و زانیاری دابراپین و له
خه لک دووره په ریژ بووین هه روه ک خۆبه زاهیدزان و سوّفییه کان دایانه یئاوه؟!
ئایا ئیشوکاری په یامبه ران ته نها کیشه و گرفتی خه لک و هاندانیان له سه ر خیر و
جله و گیریکردنیان له خراپه نه بووه!؟

مه گه ر که سیک که زانا نییه و به مه بهستی خۆدووورگرتن له خراپه خۆی که نارگیر و
دابراو بکات، نه وه ش که سیکه له ترسی خراپه ی تیکه لّ و پیکه لکردن خۆی
په ناداوه و دووره په ریژ بووه، به لام پزیشکی زانا به وه ی ده یخوات سوود له و شته
وه رده گریّ که دهستی ده که ویّ.

۲۵- زانین و کردهوه

له مه بهست و ئامانجی خهلق و خولقاندن وردبوومهوه دیتم بریتیه له ملکه چی و باوه پپوون به که مته رخمی و دهسته پاچهیی.. زانا یان و زاهیده کاراکانم کرده دوو به ش: ئه مانه م له پیزی زاناکان دانا: مالیک، سوفیان، ئه بوو حه نیفه، شافیعی، ئه حمه د.. ئه مانه شم له پیزی عابید و خواپه رسته کان دانا: مالیکی کوپی دینار، پابیعه، مه عروفی که رخی، بیشری کوپی حاریث.

هه رچهند عابیده کان له عیبادهت و خواپه رستیدا خو ماندوو بکه ن ئه وا زمانی حال پتیا ن ده لئ و هاواریا ن لئ ده کات: سوودی خواپه رستی و عیباده ته کانتان له خو تان زیاتر تی ناپه پئ به لکوو سوودی زاناکان له خو یان تیده په پئ و خه لکی تریش ده گریته وه، ئه وان میراتگرا نی پیغه مبه ران و خه لیفه ی خودان له سه ر زه وی، هه ر ئه وان پشتیا ن پی ده به سترئ و خاوه نی فه زلن.. مالیکی کوپی دینار هاته کن حه سه ن زانستی لیوه فی ربیت و ده بیوت: حه سه ن مامؤ ستامانه .

ئه گه ر زانا یان پتیا ن وابوو به هوی زانسته وه فه زلیان هه یه ئه وا زمانی حال هاوار له زانا یان ده کات و پتیا ن ده لئ: ئایا مه به ست و ئامانج له زانست هه ر کار پی کردن نییه؟!

نه حمه دی کورپی حه نبل وتوویه: ئایا مه بهست له زانست هه ره ئه وه نییه که مه عرف پئی گه یشتووہ؟!

له زاری سوفیانی شه وری گتدر اوته وه که وتوویه تی: حه زم ده کرد دهستم بپردرایه ته وه و فرموده م نه نو سیبایه وه!

ئوم در داعبه پیاویکی گوت: به وهی ده یزانیت کارت کردووہ؟ گوتی: نا... گوتی: ئه ی که واته بۆچی به لگه ی خودا به سه ر خۆته وه زیاد ده که یه تی؟!

ئهبوو در داعوتوویه تی: جار یك واوه یلا بۆ ئه و که سه ی نه یزانیه وه و کاری نه کردووہ به لام حه فتا جار واوه یلا بۆ ئه و که سه ی زانیویه تی و کاری نه کردووہ!!

فوضه یل وتوویه: به ره له وهی له گوناھیکی زانا ببووردی له حه فتا گوناھی نه زان ده بووردی.

خوای گه وه فرموویه تی: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾ (الزمر: ٩) واته: بلی: ئایا ئه وانه ی ده زانن و ئه وانه ی نازانن وه کوو یه کن؟!

سوفیان هاته لای پابیع و له به رده ستی دانیشته تا سوود له قسه کانی وه ربگریته.

زانست پئی به زاناکان پیشاندا و پئی پاگه یانندن که مه بهست له زانست کارکردنه پئی و ئه و ته نها ئامرازیکه، بۆیه ئیتر ملکه چ بوون و دانیان نا به که مته رخمی و که مایه سییان..

همموان دانپیدانان و ملکه چیبیان دهست کهوت و به دانپیدانانیاں زانست و زانیاری
حه قیقیه تی به ندایه تی لیّ ده رهینان، هر نه وهش مه به ست و ئامانجی ته کلیفه .

۲۶- پله و پاییهی خوشه ویستی

له م ئایه تهی خوی گه و ره وردبوومه وه و سه رنجم دا که ده فهرمویت: ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ (المائدة: ۵۴) واته: خدا ئه وانی خوشده ویت و ئه وانیش ئه ویان خوشده ویت... دیتم نه فس به سه لماندنی خوشه ویستی به ک بۆ خودای به دیهینه ر پازی نابی که نیگه رانی و هه لچوونی سۆزدارای به دواوه بیت و نه فس گوتی: خوشه ویستی خدا واته گوپرایه لیکردنی. له وه وردبوومه وه دیتم له بهر زالبوونی هه ست ئه وه ی نه زانیوه ..

پوونکردنه وه ی ئه مه به م شیوه یه یه: خوشه ویستی به ره هه ست له وینه و شیوه ی زاتی تی ناپه پری و خوشه ویستی به زانست و کرده وه وینه و شیوه مه عنه و بیه کان ده بیننی ئیتر خوشی ده ویت.

ئیمه خه لکیک ده بیننن ئه بووبه کریان خوشده وی، خه لکیک تر عه لییان خوش گه ره که، هه ندیک تر لایه نگری ئه حمه دی کوپی حه نبه ان، هیت لایه نگری ئه شعهرین، ئیتر له و پیتاوه دا شه ر ده کن و گیان به خت ده کن و له وانه ش نین که وینه و شیوه ی ئه وانه یان بینیه، وینه و شیوه شیان خوشه ویستی لی ناکه ویته وه به لام کاتی وانا و مانای ئه وانیان هاته به رچاو، ئه وه تیروته وایی ئه وانی له بواری زانست و زانیاریدا پی نیشانان، ئیتر خوشه ویستی بۆ ئه و وینه و شیوانه که به چاوی به سپه ره ت بینراون هاته ئاراوه ..

ئەى سەبارەت بەو زاتەى كە ئەو وئنه و شئوہ مەعنەو بیانەى دروست كرددوہ و بەخشىویەتى چى؟!

چۆن ئەو زاتەم خوۆش ناوئیت كە چئۆبەخشە بەرەستەكانى پئى بەخشىوم و چئۆبەخشە زانستىبەكانى پئى ناساندم؟! چئۆبىنن لہ زانست و دەر ككردنى زانستەكان لہ ھەموو چئۆبەرەستەكان لہ پئىشتەرە، ھەر ئەو زاتەىە فئىرى كرددوم و ئىدراكئىكى بۆ خوۆلقاندووم و پئىنماىى كرددوم بۆ ئەو شتەى زانىومە. پاشان ئەو لہ ھەموو ساتئىكدا لہ مەخلووقئىكى نوئى بۆم دەر دەرەكەوئى و نمايان دەبئى، بە وردەكارى و جوانىى ئەو دروستكردن و دروستكراوہ دەبىنم. ھەموو خوۆشەوئىستە بەرەستە و مەعنەو بیەكانى من لہ و لہ بارەى ئەو و بە ھۆى ئەو وەوہىە، ھەر وەھا ئاسانكارى ئىدراككردن بەو و ئىدراكپئىكراوہكانئىش لہ وەوہىە، خوۆشتر لہ ھەموو چئۆبەك ناسىنى ئەو كە ئەگەر فئىركردنى ئەو نەبووایە نەمدەناسى.

چۆن زاتئىكم خوۆشناوئى كە من بە ھۆى ئەو وەوہ ھەم و مانەوہم لہ وەوہىە و كاروبارم بە دەستى ئەوہ و گەر پانەوہم بۆ لای ئەوہ، ھەموو شتئىكى جوان و خوۆشەوئىست ئەو چئى كرددوہ و جوانى كرددوہ و دەر وونەكانى بەرەو لای كە مەندكئىش كرددوہ؟! ئەو خودایەى خواوہنى تواناى تەواوہ جوانترە لہو شتەى تەقدىرى كرددوہ، دروستكارى شتە سەبوسەمەرەكان كاملترە لہ دروستكراوہكە، واتاى ئىدراك و تئىگەئىشتن ناسىنى شىرئىنترە لہ دەر كپئىكراو.

ئەگەر ئىمە نەخش و نىگارنىكى جوان و سەيرمان دىت دەسپرەنگىنى و ۋەستايىي نىگاركىشەكەمان لە نىگارەكە پى گەرەترە و سەرنجراكىشترە و زياترمان خوش گەرەكە .

ئەگەر تىپروانىنى بىر و ھزرى ساف و خاوينىش شتە بەرھەستەكان تىپەرپىنى و بچىتە دواۋەى ئەو بەرھەستانە ئەوا ئەو كات بە زەرورەت خوشەويستى بەدېھتەنەر دىتە ئاراۋە .

بە ئەندازەى دىتنى دروستكار لە دروستكاراۋ خوشەويستى بۆى دىتە ئاراۋە: ئەگەر بەھىز بوو شەوق و پەرۆشى دروست دەبى، ئەگەر رىش عارىف و خواناس بەرەو پلەۋپايەى شكۆ و ھەيبەت بىبات ئەوا ترس دروست دەبى، ئەگەر رىش بەرەو دىتنى بەخشندەى بىبات ئەوا ئومىد و ھىۋايەكى بەھىز دروست دەكات ﴿قَدْ عَلِمَ كُلُّ﴾
 أَنَايَسٍ مَّشْرَبُهُمْ ﴿البقرة: ۶۰﴾ واتە: ھەموو كەسى چاۋگەى خۆى زانى..

۲۷- ته سلیمبوون به حیکمه تی خودا

له حال و باریکی سهیر وردبوومه وه و پامام که بریتیه له وهی خوی گه وره ئەم
 تهن و جهستانه ی له سهه یاسای حیکمهت زۆر به وردی و جوانی بنیات ناوه، به و
 دروستکراوانه تیروته وایی توانا و وردی حیکمه تی خۆی نیشاندا، پاشان هات ئەم
 تهن و جهستانه ی لیک هه لوه شاندا.

عه قل و هۆشه کان دوی ته سلیمبوونیان بۆ حیکمه تی خودا له نهینی ئەم
 کرده وهیه سهه سوپماو بوون؟!

به عه قلّه کان پاگه یه ندرا که ئەم جهستانه بۆ دواپۆژ ده گه پیندرینه وه و ئەم
 جهسته یه ش ته نی بۆ نه وه خولقاوه تا له پاره وی مه عریفه ت تیپه پی و له وه رزی
 مامه له و سه و دادا بازرگانی بکات، ئیتر عه قل و ناوه زه کان بۆ نه وه ئارام و
 نه رخه یان بوون.

پاشان هه ندی شتی له م چه شنه م دیت که له و سهه رنجراکیشتر بوو وه کوو:
 نه خۆشکه وتن و مردنی لایک که هیشتا جهسته ی نه گه یشتوو به هه ندی مه به ست!
 له وه سهه یرتر ده رهینانی مندالیکه له دهستی باوانی و مراندنیه تی، داکوبابه که له
 خه فه تان جی به خۆ ناگرن و هه ر جینگل ده دن، خودا که هیچ پیوستی به
 بردنه وه ی نه و منداله نییه و داکوبابه که شی زۆر پیوستیان به مانه وه ی هه یه و

نهئنی ئەم بردنەوہیەش دیار نییە، سەرنجراکیشتر لەمە هیشتنەوہی پیریکە کە واتای مانەوہ نازانی و ئەو مانەوہیە تەنھا نازاریکە بۆی! لەم چەشنە کارانەیی خودا کە مروفّ سەری لی دەرناکات: بەرتەسک کردنەوہی پۆزییە لەسەر ئیماندارێ دانای و فراوانکردنیەتی لەسەر بیباوەری گەمژە.. لە هاوشیۆەیی ئەمانەیی باسکران عەقل و هۆش لە لیكدانەوہ و پاساوبۆ هینانەوہیان سەرسوپماو دەبی و هیچی بۆ ناگوتی..

لە کۆمەڵیک تەکلێف سەرنجدای و وردبوومەوہ، ئەگەر هیزی عەقل نەیتوانی دەرك بە حیکمەتیان بکات و بیگومان سەلماوہ کە خودا حیکمەتی لەمەدا هەییە ئیتر عەقل زانی کە لە پەبیردن بە هەموو بابەتەکان دەستەپاچەیی، دانی نا بە دەستەپاچەیی خۆی و ملکەچ بوو، بەوہش ئەو تەکلێفەیی لەسەریەتی جیبەجی دەکات.

ئەگەر بە عەقل و ترا: لای تۆ حیکمەتی خولقیینەر لە دروستکردنی شتەکان سەلماوہ، ئایا دروستە پەخنە لە حیکمەتی بگریت لەبەرئەوہی شتەکانی لەبەریەک هەلۆەشانندۆتەوہ؟ دەبوت: لەبەرئەوہی من بە بەلگەوہ زانیومە کە ئەو حەکیم و دانایە و من لە دەرککردنی هۆکارەکانی حیکمەتی وی دەستەوسانم بۆیە تەسلیم دەبم و دان بە دەستەوسانی خۆم دەنیم.

۲۸- واتا و سووده کانی هاوسه رگيری

له بابەت و واتا و سووده کانی هاوسه رگيری پامام و وردبوومه وه ديتم ئەسل و بنچينهى هه ره گه وره له دانانى بریتيه له بوونى وه چه، چونکه ئەم گيانله به ره (مرۆڤه) به رده وام له به ريه ك هه لده وه شيتته وه، پاشان خۆراك شويى شته له به ريه ك هه لوه شاوه كان ده گريته وه، پاشان له به شه بنچينه ييه كان شتگه ليك له به ريه ك هه لده وه شينه وه كه هيج شتيك شوييان ناگريته وه، جا ئەگه مرۆڤ هه ر ده بى له ناوچيت و مه به ستيش ئەوه بيت دونيا هه ر به رده وام بيت ئيتر بۆ ئەم مه به سته وه چه دانراوه به جيگره وهى بنچينه و ئەسله كهى.

له به رته وهى مرۆڤه به ريزه كان خوشييان له وينه و شيوهى په رين و جووتبوون نايه ت هه ر له عه ورت هه لمالين و به يه كگه يشتنى رووت بۆيه شه هوه ت و ئاره زوو كراوه به هانده رى به يه كگه يشتن تاوه كوو ئامانج و مه به سته كه بيته دى.

پاشان ديتم ئەم مه به ست و ئامانجه بنچينه ييه شتيكى ترى به دوادا ديت كه بریتيه له به تالكردى ئەو ئاوهى كه هه لگرتن و به رده وام هيشتنه وهى ده بيته مايهى ئازار، ئاوى پياو (المنى) له هه رسى چواره م جودا ده بيتته وه كه له باشترين و پاكترين كاكلهى خۆراكه، پاشان كۆده بيتته وه و يه كيكه له تويشوووه كانى نه فس، بۆ مانه وه و هيزى مرۆڤ خوين هه لده گري پاشان مه نى، پاشان ئەو ليكه هه لده گري كه له

کۆلّه گه كانى جهسته يه وه کوو ترسیك له نه بوونی غهیری وی، کاتی کۆبوونه وهی مهنی زۆر بوو وه کوو که سیک میزی ڤاگرتبی ده بیته مایه ی نیگه رانی، له پووی وینه و شیوه وه نیگه رانکردنی ئه و له نیگه رانکردنی میز زیاتره، زۆر کۆبوونه وه و ڤاگرتنی بۆ ماوه یه کی دریز چه ندان نه خۆشیی سه ختی لی ده که ویته وه چونکه هه لمه که ی به ره و میشک به رز ده بیته وه و ئازاری ده دات و ڤهنگه بیته مایه ی ژه هراویبون و بیته ژه هری نۆ جهسته .

هه ركات میزاج ساغله م بوو سروشتی مرؤڤ داوای ده رکه وتنی مهنی ده کات ئه گه ر کۆبۆوه هه روه ک داوای ده رکه وتنی میز ده کات.

هه ندی میزاج تووشی لادان ده بی بۆیه کۆبوونه وه ی مهنی له کن که م ده بی و خواستی ڤریدانیشی ده گمه ن ده بی، ئیمه باس له میزاجی ساغ و دروست ده که یین و ده ئیم: پوونم کردۆته وه که ئه گه ر مهنی قه تیس کرا و ڤرپی نه درایه ده ره وه ئه وا ده بیته هۆی نه خۆشی و ئه ندیشه ی به د به هزردا دینی و عیشق و وه سه وه سه په یدا ده کات، هه روه ها ده رد و ئافه تی تریش ..

ده بینین که سیک میزاجی ساغله میسه که چی که مه نییه کۆبۆوه که شی ڤرپی ده دا به لام هیشتا په شوکاوه وه کوو که سیک بخر که هه رگیز تیر نابی! له وه شم کۆلییه وه دیم کیشه و که موکورتیه که له ژنه که یه: یان له بهر ناشیرینی و ڤه زا قورسی، یان نه خۆشی و ده ردیکی تیدایه، یان نه فس حه زی پی ناکات، ئه و کات هه ندی مهنی لی دیته ده ر و هه ندیکی ده مینیته وه .

ئەگەر ویستت بەلگەى ئەوہ بزانیئ ئەوا ئەندازەى ھاتنەدەرەوہى مەنى لە شوینە خوئشەکە بەراورد بکە بەو شوینەى لەو خوارترە وەکوو: نیوان دوو پان بەراورد بە کونى پیشەوہ، ھەرەھا وەکوو جووتبوون لەگەل کچ بەراورد بە بیوہژن! ئەو کات دەزانى ھەلبژاردنى ژن دەبیئە ھۆى دەرچوونى ھەموو مەنییەکە و نەفس ھەست بە چیژى تیروئەواو دەکات لەبەرئەوہى ئەو شوینەى دەبیئە ھۆى دەرچوونى مەنى تیروئەواوہ.

پاشان ئەمە کار لە مندالیئ دەکات، ئەگەر مندالەکە لە دوو ژن و پیاو بکەوئتەوہ کە ماوہیەکی زۆر خوئان لە جووتبوون گرتیبیئ ئەوا مندالی غەیری ئەوان بەھیزتر دەبى یان لە ھى کەسیک کە زۆر دەپەپى.

لەبەرئەمە خواستنى خزم و خوئش پەسند نییە چونکە دل پى دەگوشرى و ناکریتەوہ و مروؤ وا خەيال دەکات کە لەگەل بەشیکی خوئ جووت دەبى، لەبەر ئەم واتایەشە خواستنى بیگانە ستایش کراوہ.

لەم ھونەرەوہ بە ھۆى ژنیکی نوئ و تازەوہ زۆر مەبەست لە فریدانى ئەم مەنییە زیادە ئازاردەرە دیتەدى جا ئەگەر ئەو ژنە ناشیرینیش بیئ. بۆ نمونە: کەسیک تیروپران و گوؤشت بخوات بە جوړیک لە گەدەیدا جى پارووەکی ترنەمابیئەوہ ئەگەر شیرینی پیشکەش بکرى ئەوا دەبخوات، ئەگەر لە شیرینی سەیرترى پیشکەش کرا دیسان دەبخوات چونکە تازەبى واتایەکی سەیری ھەبە چونکە نەفس ئارەزووى ئەو شتانە ناکات کە لییان راھاتووہ و دەقى پىوہ گرتوون بەلکوو شتى نەناسراو دەخوئى و لە شتى نویدا ویست و مەبەستى دەروونى دیتە بەرچاو، جا

ئەگەر ویست و مەبەستی نەدیتەوہ و دەست نەکەوت ئەوا پوودەکاتە نوئ و تازەیکە تر وەکوو ئەوہی بە بوونی مەبەستیکی تەواوی بی کیشە ی زانیبیت و خەیاالی بۆ دەکات و دەیھینیتە بەرچاویبەوہ .

لەم واتایەشدا بەلگەیکە شاراوہ لەسەر زیندوو بوونەوہ ھەبە چونکە لە خولقاندنی کەسێک کە ھیممەتی بەستراوہ بە شتیکی ناکۆتا جۆریک لە پووجگەراییی ھەبە، لەمە تێ بگە ! ((مەبەستی نووسەر ئەوہیە کە نەفسی مرۆف بەردەوام داوای زیاتر و زیاتر دەکات بۆیە دەبی زیندوو بوونەوہ و بەھەشت و دۆزەخ ھەبی تاوہ کوو بگاتە مەبەست و ئامانجی کۆتایی کە داوای ئەوہ بە داوای ھیچ زیادەیکە ترەوہ نەبی وەگەرنا ئەم زنجیرە خواست و داواکاریی زیاترە لە دنیا کە کۆتایی نیبە پووجگەرایییە کە لە خودا ناوہ شیتەوہ .))

ئەگەر نەفس خەوش و نەنگی ئەو شتانە ی دنیا ی بینی کە لە دەورووبە ریدان دووبارە داوای شتی نوئ دەکات . لەبەرئەوہ دانایان و توویانە : عیشق واتە : کوپربوون لە ئاست خەوش و نەنگییەکانی خۆشەویست ، ھەر کە سێک لە کەموکورتییەکانی خۆشەویستە کە ی وردبیتەوہ پشتی تێ دەکات و لەبیری دەکات .

لەبەرئەوہ بۆ ژن وا باشە ئەوہ ندە لە پیاوہ کە ی دوور نەکە ویتەوہ لەبیری بکات و ئەوہ ندە ش لئی نزیک نەبیتەوہ لئی بیزار بیت ، بۆ پیاویش بە ھەمان شیوہ نەوہ کوو لئی بیزار بیت یان عەیبوعارەکانی بۆ دەرکە ویت .

پیویسته پیاو عه وره تی ژن نه بیینی و جگه له بۆنی خۆش هیچ بۆنیکی تری لی
 نه کات.. ئه مانه و چه ندان سیفه تی تر که ژنی دانا و هۆشمه ند به کاریان دینی، ژنان
 نه وانه به سروشتی خویان ده زانن بی ئه وهی پیویست به فیگردن بکات، به لام ژنه
 نه زانه کان گوی به م شتانه نادهن و ئیتر پیاوه کاریان پووین لی وهرده گپین.

هر که سیک مندالی ره سه ن و باش و، دامرکاندنه وهی ئاره زوی سیکسی دهوی با
 له هه لیزاردنی ژندا وریا بیت: با سه ره تا سه یری بکات نه گهر به دلی بوو ماره ی
 بکات و با سه یری چۆنییه تی به دل بوونه که شی بکات، نیشانه ی به دل بوون نه وه یه
 چاوی له سه ره نه گری، نه گهر چاوشی له سه ره هه لگرت دیسان دل داوی
 سه یرکردنی بکاته وه، نه مه نه و په یره تی، خوارتر له مه ئاستی تر هه یه که به
 نه ندازه ی خۆشه ویستییه که ده گاته ئامانج و مه به ست.

هر که سیکیش توانی قسه له گه ل ژنه که بکات یان بیدوینی که ببیته هوی
 ناگادار کردنه وه نه و ا باشه چونکه جوانی له ده م و چاوه کاندایه .

نیمامی نه حمه د پئی داوه به وهی که پیاو ده توانی جگه له ده ست و ده موچاوی
 نه و ژنه ببینی که ده یه وی بیخوازی و ماره ی بکات..

پیاو نه گهر توانی گریبه ستی هاوسه رگرییه که دوا بخات تا نه وهی بزانی په روشی و
 جۆش و خرۆشی دلی چۆنه، چونکه لای که سی هۆشمه ند ئاشکرایه که نه فس جۆش
 و خرۆشی بۆ شتی نوئی و له پینا و خۆشه ویستیدا هه یه، نه گهر هه ستی به جموجۆلی
 خۆشه ویستی کرد نه و ا با هه نگاو بنی، عه تای خوراسانی وتوویه: له ته و پراتدا

نوسراوه: هر هاوسه رگيريه كه له سهه خۆشه ويستی نه بوو ئهوا تا پۆژی قيامهت هر خه م و په ژاره و په شيمانیه.

پێویسته ئهوه كه سهه ی به دوای هاوسه رگيريه وهیه له په وشتی كه سه كه وردبیته وه چونكه ئه مه له شته شاراوه كانه، ئه گهر شیوه له واتا خالی بوو ئهوا وه كوو گژوگیایه كه وایه كه له سهه زبڵدان و ته پالنه پوواییت و مه به ست له وردبوونه وه له په وشتیش په سه نیتیی منداله.

دلئارامی و دلئاییی دهروون و نه بوونی دلئه پراوکی بئه مایه کی گه ورهیه وا دهكات دل پوو بکاته کاره گرینگه كان، هر كه سیك له كار و ئهركه لاوه کییه كان بۆوه و دهستی خالی بوو ئهوا پوو دهكاته كار و ئهركه بئه پته تی و گرینگه كان، بۆیه له فه رموده دا هاتوه: ((لا يقضي- القاضي بين اثنين وهو غضبان)) رواه البخاری و مسلم.. واته: ئهوه كه ته ی دادوهر توو په یه نابی داوهری له نیوان دوو كه سدا بکات.

ههروهها هاتوه: ((إذا وضع العشاء وحضرت العشاء فابدؤوا بالعشاء)) رواه البخاری و مسلم.. واته: كاتی نانی ئیواره دانرا و بانگی نوژی عیشای دا ئهوا نانی ئیواره تان بخۆن..

هر كه سیك توانی ژنیک بکاته هاوسه ركه له شیوه و واتادا باش بوو با چاوپۆشی له خهوش و نهنگیه كانی بکات و ئه ویش با ههول بدات پیاوه كه ی پازی بکات بی نزیکبوونه وهیه کی وها لئی بیزار بیت و دووریه کیش له بیری بکات، با خۆی بۆ پرازی نیته وه، له م نیوه نده دا دوو مه به ست و ئامانج دینه دی: مندال و تیرکردنی

ئاره زوو. له گه لّ ئه و خو پارێزیه ی باسم کرد دۆستایه تی بهرده وام ده بێت و پیاویش جگه له و ژنه چاو نابێته هیچی تر و بێنیاز ده بی.

ئه گهر توانی ژنی زیاتر بێنی و هیناشی و زانی به وه ده گاته ئه و مه به سته ی زیاتر دلّی له خه یال و بیر و هزر به تال بێت ئه و با حالی وی باشتره. ئه گهر ترسا له بوونی غیره یه ک که دلّ مه شغوول ده کات یان ترسا بوونی ژنیکی جوان دلّی له یادی ناخیرهت بێتاگا ده کات یان داوای شتیکی لّ ده کات که له خو پارێزی (الورع) دووری ده خاته وه ئه و یه ک ژنی به سه.

هه ندی جار وا پووده دات ژنه جوانه کان دوورن له داوینپاکی، ئه و که سه ی ئه و جوړه ژنه جوانانه ی هه یه با زیاتر هه ولی داپۆشین و پاراستن یان بدات، ئه گهر شتیکی بینی که پێی پازی نه بوو با خیرا بیانگۆریت چونکه ئه و هۆکاری به جیهێشتن و هيجرانه، ئه گهر توانی به یه کێک پازی بێت و دا که ویت ئه و یه ک ژن باشتره، ئه گهر ئه م یه که مه به سته ی پیاوه که ی ده هینایه دی ئه و با قه ناعهت بکات ئه گهریش وانه بوو با بیکۆپی.

جووتبوون له گه لّ ژنی خو شویستراو وا ده کات هه موو مه نی کۆبۆوه به تال بێت و بێته دهره وه، ئه وه ش ده بێته هۆی په سه نی و ته وایی مندا لّ و ئاره زوو به تال کردنه وه ی ته واو.

۲۹- شیرنایی گویرایه ئی و نه گبه تیی سه ریچی

هر شتیک خدا له دنیا خولقاندوویتی نمونه یه که له ئاخیرهت، هر شتیک له دنیا پووده دات نمونه یه که له وهی له ئاخیرهتدا پووده دات.

به لام ئه و شتانهی له دنیا خولقینراون (ئین عه بیاس) (خودا لیتی رازی بیت) له باره یانه وه وتوویه: ((شته کانی به هه شت و دنیا ته نها له ناودا به یه کده چن.)).

ئه مه له بهر ئه وهی خودای گه وره به خوشییه ک ئاره زووی مرؤفی به ره و لای خوشییه ک بزواندوو وه و به ئازار و ئه شکه نجه له ئه شکه نجه یه کی تری ترساندوو وه.

به لام ئه وهی له دنیا پووده دات ئه وا هر سته مکاریک له سه ر سته مه که ی هر له دنیا و بهر له ئاخیرهت سزا ده درئ و ههروه ها هه موو تاوانکاریکیش له سه ر تاوانه که ی، ئه وهش واتای ئه م ئایه ته ی خودای گه وره یه که ده فه رمویت: ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ (النساء: ۱۲۳) واته: هر که سیک کرده وه یه کی خراب بکات سزا ده درئ.

له وانه یه سه ریچی کار و گونا هبار سه لامه تیی جه سته و مالی ببینی و پی و ابیت که هیچ سزایه ک نییه به لام بیتاگایی وی له وهی پی سزا دراوه خوی له خویدا سزایه. دانایان وتووینه: سه ریچی و تاوان دوا ی سه ریچی و تاوان سزای سه ریچییه، چاکه دوا ی چاکه پاداشتی چاکه یه.

رہنگہ سزای دنیا معنہوی بیت ہر وہ کہ ہندی زانای بہنی ٹیسرائیل وتوویانہ:
 پہرہردگار! من چہندہ سہرپیچیت دہکہم و توش سزام نادہیت! پیی وترا:
 چہندہ سزات دہدہم و توش نازانیت! ئہدی ئوہ نییہ لہ شیرناییی موناجات و
 لالانہوہی خۆم ببہشم کردوویت!؟

ہر کہسی لہم جۆرہ سزایہ وردبیتہوہ دہبینی ہمیشہ بۆ ہموان لہ بۆسہدایہ
 تہنانت کاتی پرسیار لہ (وہیبی کورپی ئہلویرد) کرا: ئایا کہسیک تاوان بکات چیژ
 لہ تاعہت و خواہرستی و ہردہگری؟ گوتی: نا، تہنانت ئوہوشی کہ ہزری تاوانی
 بہدلدا دیت!

لہوانہیہ کہسیک چاوی بہرہللا بکات خودا لہ پروناکاییی دل و پۆشناییی بیر
 ببہوشی بکات، یان بہ ہوی زمانشریبہوہ لہ پاکیی و خاویئینی دل ببہوشی بکات،
 یان لہ خۆراکیدا شوبہیہک ہبئی ناخی تاریک بکات و لہ شہونویژ و شیرناییی
 موناجات ببہش بکریت... ہیتیش.. ئہمہش بابہتیکہ ئہوانہی خہریکی
 لیپرسینہوہ و موحاسہبہی نہفسی خویانن باش دہیزانن.

پیچہوانہی ئہمہ ہر کہسیک تہقوای خودا بکات ہر لہ دنیا پاداشتی چاکہی
 خوی و ہردہگریتہوہ، لہ فہرموودہدا ہاتوہ کہ خودای گہورہ دہفہرموویت:
 ((تہماشاکردنی ژنان تیریکی ژہراوییہ لہ تیرہکانی شہیتان، ہر کہسیک لہ پیناؤ
 پہزامہندی من وازی لی بینی ئہوا ئیمانکی و ہای پی دہبہخشم کہ لہ دلیدا
 ہست بہ شیرناییہکہی بکات.))... ئہمہش مشتیکہ لہ نمونہی خہرواریک و
 نمونہی تر زۆرہ.

به لام به یه کگرتنی ئاشکرا له پرواله تدا که م پرووده دات بوهستی، له وباره وهش
 فهرموده ی پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) که ده فه رموی: ((الصُّبْحَةُ تَمْنَعُ
 الرِّزْقَ)) ضعيف جدا. واته: ((خهوی به یانیان ده بیته هوی گرتنه وهی پۆزی))،
 هه روه ها ده فه رموی: ((إن العبد لیحرم الرزق بالذنب یصیبه)) رواه أحمد و ابن
 ماجه .. واته: مروّف به هوی ئه نجامدانی تاوانه وه له پۆزی بیبهش ده کری.

نمونه ی ئه مه ئه گه ر که سی بیرپۆشن و دلپوون لئی وردبیته وه سزا که ده بینی و تی
 ده گات هه روه ک (فوزه یلی کوی عه یان) وتویه: من که سه ریچی خودا ده که م
 نیشانه ی ئه وه له خووی که نیزه ک و باربه ره که م ده زانم..

ئهبی عوسمانی نه یسابووری له کاتی چوونی بۆ نوژی هه ینی قه یتانی پیلاره که ی
 پسا و ده میك بۆ چاکردنه وهی دواکه وت پاشان وتی: ئه وه بۆیه قه یتانه که پسا
 چونکه سوننه تی خویشوورینی هه ینیم نه کرد!

له سه یروسه مه ره گانی سزا و پاداشت له دنیا ئه وه یه:

کاتی براکانی یوسف دهستی سته میان بۆ یوسف درژکرد و به نرخیکی که م وه کوو
 کۆیله یه ک فروشتیان: ﴿وَسَرَّوْهُ بِثَمَنِ بَحْسٍ﴾ (یوسف: ۲۰) دواچار ده ستیان له به ری
 پانکرده وه و داوای یارمه تییان لئی کرد و وتیان: ﴿وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا﴾ (یوسف: ۸۸)
 واته: خیرمان پی بکه.

کاتیکیش ژنی عه زیزی میسر په لاماریدا و دواتریش تۆمه تباری کرد و به
 هاوسه ره که ی وت: ﴿مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا﴾ (یوسف: ۲۵) واته: سزای ئه و
 که سه چییه که بیهوی دسدژی بکاته سه ر هاوسه ره که ت!؟

پاشان دانی به تاوانه کهیدا نا و وتی: ﴿أَنَا رَوَدْتُ عَنْ نَفْسِي﴾ (یوسف: ۵۱) واته: من داوای کاری به درپه وشتیم لئی کرد.

ئه گهر که سیک له بهر خاتری خوای گهره وازی له تاوانیک هینا ئه واهه روبومی ئه وه ده بینی، ههروه ها به هه مان شیوه ئه گهر چاکه په کیشی کرد.

له فهرمووده دا هاتوو: ((إذا أملقتم فتاجروا الله بالصدقة)) واته: ئه گهر هه ژار که وتن به خیر و سه ده قه بازرگانی له گهل خودا بکه ن...

بینیومانه خه لک هه بووه بۆ خوۆشی و ئاسووده ییی دونیا پئی به خوۆی داوه ئه و کارانه بکات که شهرع پیگری لئ کردوو که چی دۆخه که ی پیچه وانه بۆته وه و ژییانی لئ تال بووه و مه به ست و ئامانجه کانی به ره واژ بوونه ته وه ..

۳۰- دئسۆزی بۆ خودا

سهیری ئه و به لگانه م کرد که له باره ی خودای گه وره وه هه ن دیتم له لم زیاترن و له سه یرترینیان ئه مه یه :

مرۆڤ شتیک که خودا پئی پازی نییه ده شاریته وه به لام خودا ئاشکرای ده کات ته نانه ت ئه گه ر دوا ی ماوه یه کی درێژیش بیته ، ئیتر ئه گه ر خه لک نه شیبینی بیته ئه و ده که ویته سه ر زاران و په نگه خاوه نه که ی تووشی چورتمیکی وه ها بکات له نئو خه لکدا ئابرووتکا و بیته ، ئه وه ش ده بیته وه لامیک بۆ هه مو ئه و تاوانانه ی شار دوونیه ته وه و بۆ ئه وه ی خه لک بزانی که خودایه ک هه یه له سه ره له و تاوان مرۆڤ سزا دها و هه یچ په رده و خوشاردنه وه یه ک سوودی نییه و هه یچ کرده وه یه کیش له کن وی ون نابی .

هه ره ها جاری وا هه یه مرۆڤ خواپه رستی و تاعه ت ده شاریته وه به لام پئوه ی دهرده که وی و ئاشکرا ده بی و خه لک به زیاتره وه له باره یه وه ده دوین ته نانه ت خه لک وه کوو که سیک کی دوور له تاوان ده یناسن و ته نی باسی چاکه کانی ده که ن و هه ر به چاکه ناوی دینن ، ئه وه ش بۆ ئه وه یه بزانی که خودایه ک هه یه کاری هه یچ که سیک ون ناکات .

دلی خه لک حالی که سه که ده زانی و خوشی دهوی یان پووی لی وهرده گپری و زهمی دهکات، یان به پپی نه وهی له نیوان که سه که و خودا له نارادایه و دیتهدی په سن و ستایشی دهکات، خودا له هه موو خه م و خراپه یه ک ده پپاریزی.

هر که سیک بی په چاوکردنی په زامه ندیی خودا نیوانی خووی و خه لکی چاک کرد نیلا مه به ست و نامانجه که ی به ره واژ ده بیته وه و نه وهی ستایشی ده کرد ده که ویتته زه مکردنی.

۳۱- خه ئك وه كوو كانزای زیر و زیون

به هزرتکی ورده وه له زهوی و ئه وهی له سه ریه تی وردبوومه وه، دیتم ویرانی زیاتره له ئاوه داننیه که ی.

پاشان له به شه ئاوه دانکراوه که ی سه رنجم دا، دیتم بیباوه پان ده ستیان به سه ر زیاتریدا گرتوه و بینیم ئه هلی ئیسلام به راورد به بیباوه پان له سه ر زهوی که من. پاشان له دۆخی موسلمانان پامام دیتم ده سکه وت و مائی دونیا زۆربه یانی له خودای پۆزیده ر بیتاگا و مژوول کردوه و وای لی کردوون پشت بکه ن له و زانسته ی به ره و خودا رینماییان ده کات.

ده سه لاتدار به کاری ئه مر و نه هی و چیژ وه رگرتن لیانه وه سه رقاله و مه به ست و ئامانجه کانی دوا بیان نایه و که سیش به ئامۆژگارییه ک پوو به پوو ی نابیته وه به لکوو هر به شان و بالی هه لده دن که ئه وه ش هه وا و ئاره زوو ی نه فسی له کن به هیتر ده کات!! به لکوو پتویسته نه خوشییه کان به دژه کانیان پوو به پوو یان ببینه وه هه ره کوو (عومه ری کوپی موهاجیر) ده لی: (عومه ری کوپی عه بدولعه زین) پی و تم: ئه گه ر دیتم له هه ق لامداوه ئه وا به خه م بگه ره و پامه ژینه و بلی: چیته ئه ی عومه ر؟!

ههروهها (عومهری کوپی خهتتاب) (خوای گهوره لئی رازی بیئت) وتوویهتی: رهحمهتی خوا له و کهسهی کهموکورتیبهکانی خویمانمان به دیاری بو دهنیری...بویه سولتان و دهسهلاتدار له ههموو کهس زیاتر پیویستی به ئاموژگاری و نهسیحهته.

سهبارت به سهربازهکانی سولتان ئهوا زۆربهیان مهستی ههوا و ئارهزوو و زینهتی دونیان و سهرباری ئهمانهش نهزان و بی زانیارین، گوناھ ئازاریان نادات و پۆشینی ئاوریشم و مهیخواردنهوهیان بهلاوه ئاساییه تهنانهت ههندیکیان وتوویانه: سهرباز چی بکات؟! بهرگی لۆکه له بهر بکات؟! ستهم له لایان بوته سروشتیان و شتهکان به ناشههعی و دهسهست دینن!

ههروهها بیابانشینهکان نهفامی و نهزانی دایپۆشیون و تیدا نقوم بوون...به ههمان شیوه خهلکی گوندهکانیش پیس و چهپهئن و بایهخ به پاک و خاویتی نادهن و نوژهکانیان هیچ بهلاوه گرینگ نییه!! پهنگه ژنیان به دانیشتنهوه نوژه بکات!

پاشان سهیری حالی بازرگانهکانم کرد چاوبرسیتی و چلئسی بهسهریاندا زال بووه تهنانهت وایان لی هاتوووه تهنهها خهمی ئهوهیانه چون پارهیان دهستهکوییت و به چ ریگایهک و چون بووه و سووخری له سهوداکانیان بلأو بوتهوه و هیچ یهکیکیان بایهخ بهوه نادات لهکوپوه دونیای دهسهست دهکهوییت؟! له زهکاتدانیش کهمهترخهمن و نهانی بهلایانهوه ئاساییه مهگه کهسیک خودا پاراستییتی.

پاشان سهیری خه لکی بازار و نهوانه م کرد که خه ریکی پهیدا کردنی بژیوی ژیانیان دیتم به گشتی به مامه له و کپین و فروشتنیان فیل و گزی و ته رازوبازی هه یه، له گه له نه وهدا له نه زانیدا پوچوون!

دیتم زۆربه ی نهوانه ی کورپان هه یه بو پاره پهیدا کردن کاری پی دهکات بهر له وهی فیری په وشت و زانستی پیوستی بکات. پاشان سهیری حالوباری ژنانم کرد دیتم که م دین و زۆر نه زانن و له باره ی ناخیره ته وه هیچ زانیاری و هه والیکیان نییه مه گه ر نه وهی خودا پاراستبیتی.. وتم: عه جاییب! نه دی کی ماوه بو ناسین و خزمه تکردنی خودای گه وره؟!

پاشان سهرنجی زانایان و فیرخوازان و عابید و زاهیدانم دا:

له عابید و زاهیده کان پامام دیتم زۆربه یان به بی زانیاری په رستش ده کهن، دلای به وه خو شه گه وره بکری و دهستی ماچ بکری و شوینکه وته ی زۆر بییت، ته نانه ت هی وایان هه یه نه گه ر ناچار بییت پیوستیه که له بازار بکری نایکات نه وه ک شان و شکوی بشکیت!! پاشان ئاستی یاسا و نه ریته که یان نه وه نده هه لده کشی تا نه وهی سهردانی نه خو ش ناکهن و به شداری هیچ مردوونا شتنیک نابن مه گه ر که سه که زۆر له کنیان به قه در و نرخ بییت، سهردانی یه کتریش ناکهن، به لگوو هه ندیکیان دیده نی یه کتریش ناکهن، یاسا و نه ریته کانیا ن له کن بوته بت و بی نه وهی پی بزانیان ده پیه رستن! هه یانه به نه زانییه وه فه توا ده دات نه وه ک سه ر قافلّه یی و پیشه وایه تیه که ی عه بیدار بییت! پاشان په خنه له زانایان ده گرن به وهی گرینگی

به دنیا ددهن و، نازانن ئه وهی له دنیا مایه ی زهم و پرخنه گرتنه ئه وه یانه که
ئهمان تئیدان نهک سوودوه رگرتن له موباح و پئیدراوه کانی!

پاشان سه رنجی زانایان و فیرخووانم دا، دیتم که میک له فیرخووان نیشانه ی
نه جابه تیان پئوه دیاره چونکه نیشانه ی نه جابه ت و په سه نیتی ئه وه یه
زانستخواییه که ی به مه بهستی کارپیکردن بیت، به لام زۆریه یان زانستخواییه که ی
بۆ ئه وه یه بیکاته تۆرێک بۆ پاره په یداکردن: یان بۆ ئه وه ی قه زاوه ت و دادوه ریی
شوینیکی پی دهسکه ویت یان ببیته دادوه ری هه ریمیک، یان بای ئه وه نده زانستی
دهسکه وێ له هاو په گه زه کانی خۆی جیای بکاته وه و له وان به رزتر بیت و ئیتر
ته واو.

پاشان سه رنجمدا یه زانایان دیتم زۆرتریان هه وا و ئاره زوو یارییان پی دهکات و
به کاریان دینیت، ئه وشته هه لده بزیری که زانست پئگری لئ دهکات و پوو له شتیک
دهکات که زانست جله وگیری لئ دهکات، نابینی زهوق و سه لیه ی مامه له کردنی
خودای هه بی به لکوو ته نها هه ول و هیممه تی ئه وه یه قسه بکات و ته واو.

به لام خودا زهوی خالی ناکات له وان ه ی به به لگه وه بانگه واز دهکات و زانست و
کارکردن به یه که وه گریداوه و مافه کانی خودا ده زانی و لئی ده ترسی، ئه وه قوتب و
گه وره پیاوی دنیا یه، هه ر کاتی مرد خودا به که سیکی تر شوینی پر ده کاته وه،
په نگه نه مرئ تا که سیک په یدا ده بی له هه موو کاریک شوینی ده گریته وه، نمونه ی
ئهمه ش زهوی لئ خالی نابئ و له نیو ئوممه تدا پایه ی پیغه مبه ری هه یه.

ئەوہی باسی دەگەم بنەما و سنوورەکان دەزانی و دەیانپاریزی، پەنگە زانستی یان مامەڵەیی کەم بیئت بەلام کەسی تێروتەواو لە ھەموو پوویە کەوہ ئەوا بوونیان دەگمەنە، پەنگە لە ماوہیەکی دووردریژ کە سێک ھەلکەوئ.

ھەر وہا لە ھەموو پیشینان (السلف) م کۆلییەوہ و ویستم ئەوانە دەربھینم کە زانست و کردەوہیان بەیە کەوہ گریداوہ و بوونەتە موجتەھید و پیشەنگ بو خواپەرستان، لە سێ کەس زیاترم نەبینی کە بریتین لە: یە کە میان: ھەسەنی بەصری، دووہ میان: سوفیانی ثوری، سییە میان: ئەحمەدی کوپی حەنبەل. لەبارەیی باسوخواسی ھەر یەکیان کتیبیکم داناوہ. ئاساییە ئەگەر کە سێک سەعیدی کوپی موسەییەبیش بکاتە چوارە میان.

ئەگەرچی لەنیو پیشیناندا کەسانی دیار و ناسراو ھەن بەلام زۆربەیان لە ھونەرێک شارەزا و لە یەکیکی تر بآکورت، ھەیانە لە پووی زانستەوہ لەپیشە و ھەیە لە پووی کار و کردەوہ، ھەموو ئەمانە لە زانست و مامەڵە بەشی تێروتەسەلیان ھەبووہ.

ئەگەرچی ئەوان فەزلی پیشینەیان وەرگرتووہ بەلام بی ئومید نین لەوہی کەسی وەکوو ئەوانیش پەیدا ببیئت و شوینپی وان ھەلگرتی، خوای گەرە ئەوہی لە ھەزرتی موسا شاردراوہ بوو بە (خضری) راگەیاندا، گەنجینەکانی خودا پراوپرن و بەخششەکانی تەنھا تاییەت نییە بە کە سێک.

له باره‌ی (ئین عه‌قیل) هوه بۆم باس کراوه که له باره‌ی خۆیه‌وه وتووێه: ئه‌ز له به‌له‌میکدا چوومه نۆ دهریا پاشان شکیندرا.

چه‌ندان که‌سی خودپه‌سند و سه‌رسام به‌ خۆ کاتی هه‌ندی شتیان له که‌سانی تره‌وه بو دهرده‌که‌وی ئیتر خۆیان له‌به‌ر چاو ده‌که‌وی!! چه‌ندان که‌سی وه‌پاشکه‌وتوو وه‌پیش که‌سی پیشکه‌وتوو داوه‌ته‌وه! وتراوه:

إِنَّهُ اللَّيَالِي وَ أَلْيَامٍ حَامِلَةٌ وَلَيْسَ يَعْلَمُ غَيْرَ اللَّهِ مَا تَلْرُ

شه‌و و پۆژه‌کان ئاووسن و جگه له خودا که‌س نازانی چییان ده‌بی.

۳۲- چيژی شکاندنی نهفس

ديتم مه یلی نهفس بۆ ئاره زووه کان زیاد له ئەندازه یه، تهنانهت که مه یلی کرد به دل و عه قل و هۆشه وه مه یل ده کات، ئیتر مرۆف سوود له هیچ ئامۆزگارییه ک وهرناگری! پۆژیکیان نهفس که به ته واوی به ره و لای شه هوهت و ئاره زوو مه یلاند بووی هاوارم لئی کرد: مالۆیران! ساتیک بوهسته با چند قسه یه کت له گه ل بکه م، پاشان چیت پی خۆشه نه وه بکه!

وتی: بیژه ده بیستم.

وتم: ده رکه وتوو که تو مه یلت بۆ ئاره زووه پێپیدراوه کان که مه به لام زۆریه ی مه یلت بۆ قه ده غه کراوه کانه، ئیستا ئەمن دوو شتت بۆ ناشکرا ده که م په نگه دوو شتی شیرینت به تال بێته به رچاو:

سه بارت به ئاره زووه پێپیدراوه کان ئەوا بۆ تو په ها و به ره له دایه به لام پێگا که ی دژواره: چونکه په نگه پاره نه توانی وه دهستی بێنی، به کارو کاسبیش زۆریه ی وه دهست نایهت، به وهش کاتی به نرخ ده پوات. پاشان له کاتی وه ده سه ینانی و له حاله تی وه ده سه ینانیشی هر دل پێوه ی سه رقال ده بی و ترسی له ده سه چوونیشی هه یه. پاشان که موکورتییه کانی ئەو ئاره زووه پێپیدراوه دیته به ره وه: ئەگه ر خواردن بێت ئەوا تیربوون کۆمه لیک دهرد و نه خۆشی به دوا وه یه، ئەگه ر ئاره زووه که

له که سیکدا بیت ئەوا گرفتێ لێ بیزاربوون یان جیاپوونهوه یان به دخوویی له گه له، پاشان خوشترین و به تامترین په رین و جووتبوون زۆرتین لاوازی و بیهیزی بۆ جهسته تیدایه... شتی تریش ههیه که باسکردنی درێژ ده بیتهوه.

به لام ئاره زووه قه دهغه کراوه کان ئەو خالانهی تیدایه که له بابتهی رپییدراوه کان ئاماژه مان پیدایه و ئەمانه شی زیاتره: ئافهتی ئابوو و، سه رچاوهی سزا و حه یا چوونی دونیا، هه ره شهی ئاخیره تیش له ولاوه بوهستی، پاشان هه ر کاتی تۆبه کار بیری بکه ویتتهوه نیگه ران و بیتاقت ده بی.

له هیزی تیکشکاندن هه وا و ئاره زوودا چیژیک هه یه له سه رووی هه موو چیژیکه وه، ئەو نابینی ئەو که سه ی ئاره زوو به سه ریدا زال بووه چۆن زه لیل ده بی چونکه تیکشکاوه، به پیچه وانه ی که سه ی زال بوو به سه ر ئاره زوودا که دلپته و به هیز ده بی چونکه ئاره زووی تیکشکاندوه.

نۆر نۆر وریابه له دیتنی حه زلیکراو به چاوی جوانی هه روه کوو دز چیژی بردنی پاره و مال له شوینی قایمکراودا ده بینێ به لام به چاوی هزی (ده سپرین) نابینی!

با مرقۆ چاوی بینایی بکاته وه بۆ بینینی سه ره نجامه کان و گۆرانی چیژ و خوشی بۆ خه م و خه فته و هه لگه پانه وه ی له وه ی بیته چیژ و خوشی جا یان له بهر بیزاری یان به هۆی ئافاتی تره وه، یان به هۆی پچپان و نه مانی چیژه که به هۆی چیتر ملنه دانی خوشه ویسته که وه، ئیتر تاوان و سه رپیچی به که م وه کوو پاروویه کی

لیدیت که برسسیهک خواردییتی به لام نه بوویته هوی شکاندنی برسیتییه که ی
به لکوو زیاتر ئاره زوی خواردنی جوولاندووه .

با مروف چیزی تیکشکاندنی ئاره زوی له گه ل سه رنجدانی سووده کانی ئارام لنگرتنی
له بیربیت، هر که سیک بو ئه وه یارمه تی درا و سه رکه وتوو بوو ئه و ساغ و
سه لامه تی لیوه ی نزیکه .

۲۳- بۆچی دلبیرداری بهردهوام نابی؟

له كۆرپىكى خوشدا دلّه كان ناماده و چاوه كان پى فرميسك و گوپيه كان قولاغ و نه فسه كان په شيمانى كه مته رخه ميبه كان و ئيراده كان ههستا بوونه سه ر پى بۆ خۆچا ككردن و زمانه كانيش سه رزه نشتى نه فسيان ده كرد له سه رخه مساردى و ته مه ن به فيرۆدان و بيئاگايى، له م كاته دا بيرى كم به ميشكدا هات و به خودى خۆم وت: بۆچى ئەم بيدارييه بهردهوام نابى؟ من وا ده بينم نه فس و بيدارى له م مه جليسه دا هاوپى و هاوشانن، كه ليره هه ستاين نامۆيى ده كه ويته نيوانيانه وه.

له وه پامام و ديم هيشتا نه فس به ئاگا و دلّيش زانايه به لام به ريه ست زۆرن و ئەو هزر و بيره ش كه پيويسته له ناسيني خودا به كاربيت به هۆي به كارهيئاننى له كاروبارى دنيا و پيويستيه كانى نه فسدا ماندوو بووه و دلّيش له وه دا پۆچوووه و جهسته ش ديليكى به كارهيئراوى چه شنى كارگوزاره.

له كاتيكا بير و هزر به په يداكردنى خواردن و خواردنه وه و پۆشاك سه رقاله و بير له وه ده كاته وه بۆ سبه ينى و سالتىكى ترى چى دابكات بايه خ به پاكوخاوينى و لى ده رچوونى شته زيانبه خشه كان له جهسته ي ده دات وه كوو مه نى، ئيتر بۆ ئەمه پيويستى به هاوسه رگيرى ده بيت و ده شزانى ئەمه ش نايه ته دى به كاركردن و پاره په يداكردن نه بى بۆيه بير له وه ده كاته وه و كارى بۆ ده كات، پاشان مندا ل ديته

بوون و گرینگی پیّ دهدات و کاری بۆ دهکات و ئیتر بیر و هزر به کارویاری گه وره و گچکە ی دونیاوه سه رقالمّ ده بیّ و کاری بۆ دهکات.

کاتیّ مرؤفّ ناماده ی کۆپی وه عز ده بیّ به سکی برسی و ته نگاوی نایهت به لکوه به هیممه تی ته واو دیت و دنیا فه رامۆش دهکات ئیتر نامۆژگاری و وه عزه که ده چیته ناخی دلّیه وه و وریای دهکاته وه و سه رنجی راده کیشیّ، له وپوه به ناگا دیته وه و ههست به که موکورتی و که مته رخه مییه کانی دهکات و چاوانی پر ده بن له نه سرینی په شیمانی و بریار دهدات قه ره بووی که مته رخه مییه کان بکاته وه.

ئه گه ر ئه و نه فسه واز له و خو و نه ریتانه بیّنی که دهقی پیوه گرتوه ئه وا هه میسه سه رقالمّ ده بیّ به خزمه تکردنی په روه رینی خو ی و ئه گه ریش بکه ویته نیو خو شه ویستی توندی خوداوه ئه وا له بهر سه رقالمّ بوونی به نزیکایه تی خودا ئه وا له هه موو کهس نامۆ و بیگانه ده بیّ.

له بهر ئه مه زاهیده کان چوونه ته خه لوه تگا کان و سه رقالمّ لابردنی کۆسپ و به ربه سته کان بوون، به گویره ی کۆشش و خو مانده و و کردنیان مه به سست و نامانجه کانیان هاتۆته دی، هه روه کوو خه رمانیش به ئه ندازه ی تۆوه شانده.

به لام من له م حاله ته دا خالیکی وردم به دیکرد ئه ویش ئه وه یه که: ئه گه ر نه فس هه میسه بیدار و به ناگا بیّت ئه وا ده که ویته نیو خراپه یه کی گه وره تر ئه ویش بریتییه له سه رسامبوون به حالی خو ی و خودپه سندا یه تی و سووک سه رنجدانی هاوپه گه زه کانی! په نگه به هوی هیزی زانست و عیرفانییه وه هه لکشی و بلیّ: بۆ

من و، له کنم و، شایسته م... بکه ویتته نیو ناوه ندی ده ریای تاوانه کانی و سه رگه ردان بیّت، جا نه گه ر له که ناراو وه ستا و به ندایه تیی راستینه ی نه جام دا نه و نه وه بیّ باشتره .

نه مه حوکمی زۆربه ی خه لکه و بیّه له م پایه و مه قامه مزوول کراون، هر که سیّ تووی وه شانند و بیّ سازا نه و تووشی هه له یه که هر ده بیّ که چاوی ترس له سزادانی وه کوو به زه بییه که پیی چاودیری ده کات، به وه به ندایه تیه که ی راست و دروست ده بیّ و خواپه رستیه که ی سه لامه ت ده رده چیّ.

فه رموده ی سه حیجی پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) ئاماژه ی به م واتایه کردوه که فه رموویه تی: ((لو لم تذنبوا لذهبَ اللهُ بکم ولجاءَ بقوم یدنبونَ فیستغفرونَ اللهُ فیغفرُ لهم)) رواه مسلم..

واته: گه ر تاوان نه که ن نه وا خودا ئیوه له ناوده بات و خه لکانیکی تر ده هیئی که تاوان بکه ن و داوای لیخۆشبوون بکه ن و نه ویش لیتیان خۆش ببیّت..

۲۴- نه زانئى خۇبە سۆفیزانە كان لە بارەى مائى دونیاو

بیرم کردەو و دیتم که پاراستنى مال و دارایی پێویستە و لە واجبه کانه، ئەوەشى خۇبە سۆفیزانە نه زانە کان ناوی دەنن پشتبە خوابە ستن (توکل) - لە بەخشینی هەموو ئەوەى هەیتت - شەرى و پێپێدراو نییه! پێغەمبەرى خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) بە (کەعبى كورى مالیک)ى فەرموو: ((هەندى لە مال و داراییە کەت بۆ خۆت هەلگره)), هەر وەها بە (سەعدى كورى ئەبى وەققاص) یشی فەرموو: ((ئەگەر مال و مندالە میراتگرە کانت بە دەولە مەند و بێنیاز لە خەلک بەجى بهیلت باشترە لەوەى بە دەسکورت و هەزار بەجیان بهیلت و دەست لە خەلک پانکە نەو)). ..

ئەگەر نه زانئى لە و بارەو و پەخنەى گرت و گوتى: دەنا ئەبووبەکر خودا لئى پازى بێت هەموو مال و داراییە کەى بۆ پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) هینا؟! وەلامە کەى ئەمە یە: ئەبووبەکر خاوەنى بژئوى و بازرگانى بوو، ئەگەر هەموو مالئیشى بەخشیبێت دەیتوانى قەرز بکات و ببووزێتەو، هەر کەسى ئەم سیفەتەى هەبى من زەمى مال بەخشینی ناکەم.

بەلگوو ئەو کەسانە زەم دەکرین کە مالى خۆى دەبەخشیت و لە کەسانى خاوەن داهاات و بژئویش نییه یان لەوانە بەلام لە بژئوى و داهاات دادەبەرى و دەبیتە بارگرانى بەسەر خەلکەو، داوايان لى دەکات و دلى بە خەلک وابەستە دەبى و

چاویان تیّ ده‌بیرّ و ته‌مای پئیان ده‌بیّ، هر کات ده‌نگی ده‌رگا بیّت دلّی
داده‌چله‌کیّ و ده‌لّی: ئە‌ها ئە‌وه نان و پۆزی هات!

ئە‌مه شتیکی ناشیرن و کریتە بۆ ئە‌و که‌سانە‌ی توانای په‌یداکردنی نان و بزّیویان
هه‌یه، ئە‌گه‌ریش نه‌توانیّ ئە‌وا مالبه‌خشینه‌که‌ی ناشیرن‌تره چونکه دلّی به مالّ و
داراییی خه‌لکه‌وه ده‌نووسیّ و له‌وانه‌یه بۆ هه‌ندیکیان زه‌لیلی بنویّنیّ یان به زوهد
خۆی نیشان بدات، که‌مترین حالّوباری ئە‌وه‌یه له‌ وه‌رگرتنی زه‌کاتدا ته‌نگ به هه‌ژار
و کویر و نه‌خۆشه درێژخایه‌نه‌کان هه‌لّده‌چنیّ و ده‌بیّته برابه‌شیان..

بۆیه پئیویسته چاو له‌ پیاوچا‌کانی پئیشین بکه‌یت و سه‌یرکه: ئایا که‌سیکیان تیّدایه
کاریکی وه‌کوو ئە‌وه‌ی خۆبه‌سۆفیزانه نه‌زانه‌کانی کردبیّت؟! له‌ سه‌ره‌تای ئە‌م
کتیبه‌وه ئاماژه‌م به‌وه داوه که ئە‌وان کاریان کردووه و مالّ و داراییان وه‌ده‌ست
هیناوه و مالّ و مولکیشیان دوا‌ی خۆیان به‌جیه‌شتووه.

که‌واته بگه‌رپۆه سه‌ر کانیواوه سازگاره‌که‌ی یه‌که‌م (قورئان و سوننه‌ت) که‌ خاوین و
بیگه‌رده و که‌س شیلووی نه‌کردووه و وریابه له‌ سه‌رچاوه ناسازگارانه‌ی
پاویۆچوونی گه‌ند و خراپی وه‌هایان هه‌یه که له‌ شه‌ریعت دوور و ته‌ره‌ن، ئە‌وانه به
زمانی حالّ بانگه‌شه‌ی ئە‌وه ده‌که‌ن گوايه شه‌رع ناتا‌واوه و پئیویستی به‌ شتیکی تر
هه‌یه تیروته‌واوی بکات!

بزانه که جهسته وه کوو سواری و باریه رایه، سواری و باریه ریش ده بی ئالیکی
 دههیتی و گرینگی پی بدهیت، نه گهر نه وهت پشتگویی خست نه و دهه بیته هؤکاریک
 بؤ وهستانت له پویشتن.

پوژیک (سه لمان) خودا لئی رازی بیت بینرا کیسه یه ک خؤراکی به سه ر شانوه بوو،
 پی و ترا: تو که هاوه لی پیغه مبه ریت و نه مه ش ده که یه؟! وتی: نه گهر نه فس
 خؤراکی بؤ دابین کرا نه و خاترجه م ده بیته.

(سوفیانی نه وری) وتوویه: نه گهر خؤراکی مانگیکت دابین کرد نه و خواجه رستی
 بکه.

هه ندی که س که جگه له واته وات چیتریان پی نییه هاتوون ره خنه ده گرن و ده لئین:
 نه مه گومانه له پوزیده ره که خودایه، وا باشتره متمانه ی پی بکری!! وریابه له و
 جوره که سانه.

ره نگه وینه ی نه م قسانه له هه ندی زاهیدی پیشین هاتبی به لام پشتی پی نابه ستری
 و له بیر و ره فتاری پیچه وانه ی نه وان مه ترسه ..

(نه بووبه کری میروه زی) وتوویه تی: گویم له (نه حمه دی کوپی حه نبل) بوو هانی
 ژنه یئانی ده دا و منیش پی م وت: (ئیین نه ده م) وتوویه ... نه یه یشت قسه که م
 ته و اوکه م و به سه ریدا قیراندم و وتی: من باسی حالی پیغه مبه ر (صلی الله علیه
 وسلم) و هاوه لانیست بؤ ده که م و توش باسی نه ملا و نه ولا و پچکورام بؤ
 ده که یه!؟

بزانه ئەگەر کەسێک بانگەشە ی زوهدی کرد و هۆکارەکانی پەتکردەووە و وتی:
 ناخۆم و ناخۆمەووە و لەبەر گەرما ی خۆر هەلناستم و لە سەرماش خۆم گەرم
 ناکەمەووە! ئەوا بزانە ئەو کەسە بە کۆپای زانایان یاخی و سەرپێچیکارە، ئەگەریش
 خاوخیزانی هەبوو و گوتی: داری لەسەر بەردی دانانیم و کار ناکەم، پۆزی ئەوان
 لەسەر خودییە!! بەم هۆیەووە خیزانەکە ی تووشی ئازار بوون ئەوا ئەو کەسە
 گوناھبارە هەرۆک پیغەمبەری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: ((بۆ مرۆڤ
 ئەو نەندە گوناھە بەسە کە پەیدا کردنی نان و پۆزی خاوخیزانی فەرماوش بکات..))

بزانە کە بایە خدان بە کار و کەسابەت دەبێتە خاترجەمی و دلئارامی و بیخەمی و
 دلنیایی و پچرانی تەما و چاوتیبرین لە مائی خەلک، چونکە سروشتی مرۆڤ مافیکی
 هەیه داوای دەکات. شەرعیشت ئەمە ی پوون کردۆتەووە و پیغەمبەری خودا (صلی اللہ
 علیہ وسلم) فەرموویەتی: ((نەفست مافی بەسەرتەووە هەیه، چاوت مافی
 بەسەرتەووە هەیه..))

نمونه ی سروشتی مرۆڤ لەگەڵ موریدی ریبوار وەکوو نمونە ی سەگێک وایە کە ئەو
 کەسە ناناسی کە لە دەرگا دەدات یان ئەو کەسە ی بە شەو بەو ناوهدا دیت، هەر
 کەسێک ببینی بەو ناوهدا بپوات پتی دەوهری، ئەگەر ئەو کەسە پارچە نانێکی بۆ
 فری بدات ئەوا ئەویش بێدەنگ دەبی.. مەبەست لە بایە خدان بەو تەنها خاترجەمی
 و بیخەمی.. ئیتر تۆش لەم بنەمایانە تی بگە چون تێگە یشتنیان گرینگە.

۳۵- نارەزووەکانی دنیا هەلدیر و داو و تە پکەن

لە نارەزووەکانی دنیا پامام و وردبوومەوێ دیتم هەموویان داو و تەلەئە و هەمان بەرەو لەناوچوون و هەلدیرت دەبەن، هەر کەسێک عەقڵی بەسەر سروشتیدا زال بوو ئەوا ساغ و سهلامەت دەبێ و هەر کەسێکیش سروشتی بەسەردا زال بوو ئەوا چەند بەخیرایی لەناودەچێ!

هەندێ کەسی دنیاویستم بینووه شیت و شەیدای جووتبوون بوون لەگەڵ کەنیزەک، پاشان دەرمانی تایبەت بۆ بەهیزبوونی پەڕین بەکاردێنی، ئیتر زۆری نەبرد تا هێز و توانای سروشتی خۆی لەدەستدا و بووه شلەپەتە.

لە نارەزووەکانی نەفسدا هیچ نارەزووێکم نەدیوه هیندەئە ئەم نارەزووێ خیرا مرۆڤ لەناو بیات، هەر کاتی مرۆڤ مەیلی کەسێکی جوان و لەبەردلان بکات ئەوا ئەو دەبێتە هۆی ئەوێ زیاد لە عادەت حەزی جووتبوونی ببزوی، ئەگەریش لەو جوانتری بینی ئەوا جوولەکە زیاتر دەبێ و مەنی لەوێ پێشوو زیاتر دەر دەپەرێ، ئیتر ناو پۆکی ژیان زووتر و خیراتر بەرەو پووکانەوێ دەروات، بە پێچەوانەئە ئەمەوێ ئەگەر ژنەکە ناشیرن بوو ئەوا جووتبوون لەگەڵیدا نابێتە هۆی دەرچوونی مەنی و هەکوو پێویست، ئیتر بە قەتیسبوونی ئەم مەنییە پیاوێکە ئازاری پێ دەگات و نارەزووێ پەڕین لاواز دەبێ.

هروه‌ها ئه‌و که سه‌ی زیاده‌په‌وی له خواردن ده‌کات خۆی گرفتاری زۆر کیشه ده‌کات و به پیچه‌وانه‌وه‌ش ئه‌وه‌ی که م ده‌خوات به هه‌مان شیوه تووشی گرفت ده‌بی.

ئیت زانیم باشتین شت ئه‌وه‌یه له هه‌موو شتی‌کدا ناوه‌ند بگرین.. دونه‌یاش وه‌کوو بیابانیکی فراوانه، پیویسته پیشه‌وا تیدا عه‌قل و ئاوه‌ز بیته، هه‌ر که سه‌ی جله‌وی خۆی راده‌ستی سروشت و ئاره‌زووی کرد ئه‌وا به‌خیرایی سه‌ره‌نگری ده‌بی!

ئه‌مه په‌یوه‌ست بوو به جه‌سته و دونه‌یاوه، ئیت تۆش بابه‌تی ئاخیره‌تی له‌سه‌ر پیوانه بکه و تی بکه.

۳۶- زوهدی راسته قینه

له هندی زاهیدی ئەم سەردەمە پیم گەشتوووە کە خواردنیان پیشکەش کردوووە
وتووێ: ناخۆم! پێی وتراوە: بۆ؟! وتووێ: چونکە نەفسم حەزی پێ دەکات و
منیش چەندان سالا ئەوەم نەداوەتە نەفسم کە حەزی لێیە!

منیش وتم: لە دوو پووەوە پێی پاست لەم کەسە ون بوووە و هۆی ونبوووە کەشی
نەزانییە:

پووی یە کەم: پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) وھاوہ لانی بەم شیوہیە نەبوون.
پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) گۆشتی پەلەوهری دەخوارد و حەزی لە شیرینی و
هەنگوین بوو.

(فەرقدەدی سەبەخی) چوووە کەن ئیمامی حەسەن دیتی و فالدوودە (جۆریک
شیرینییە) دەخوات، وتی: ئەی فەرقدە پات چیبە لەبارەیی ئەمەو؟ ئەویش وتی:
ناخۆم و ئەو کەسەشم خۆشناوی کە دەبخوات. حەسەن وتی: هەنگوین و ئارد و
پۆنی مانگا تیکەل بکری ئایا دەبێ موسلمان عەیبی ئی بگریت؟! (واتە فالدوودە لەم
پێکھاتانە دروست کراوە، ئیتر خواردنی ئەمانە چ کێشە یەکی تێدایە؟!)

پیاویک هاته لای حه سەن و وتی: دراوسییه کم هه یه فالووده ناخوات. وتی: بۆ؟
وتی: ده لئی ناتوانم سوپاسگوزاری له سەر بکه م. حه سەن وتی: دراوسییه که ت
نه زانه، ئه دی ئایا هه قی سوپاسگوزاری ئاوی سارد ده درئی؟!

سوفیانی ئه وری له کاتی سه فه ردا فالووده و به رخی برژاوی له گه ل خۆی هه لده گرت
و ده بیوت: زینده وهر ئه گه ر چاکه ی له گه ل کرا باش کارده کات.

ئه وه ی له زاهیده کانه وه پوویداوه دووربوونیانه له م هونه ره، ئه مانه شتگه لیکن له
په هبانییه ته وه وه رگه یرون و منیش له م وته یه ی خوای گه وره ده ترسم که
ده فه رمویت: ﴿لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا﴾ (المائدة: ۸۷) واته: ئه و
شته پاکانه ی خودا بۆی حه لال کردوون حه رامی مه که ن و سنووریه زینیش مه که ن.
هه چ شتی که له م جۆره هونه ره له هاوه لانی پێشین نه گێردراوه ته وه مه گه ر ئه وه
له به ر هۆکارێکی کاتی بوو بیت.

به لام هۆکاری ئه و پوویداوه ی له (ئێبەن عومەر) گێردراوه ته وه گوايه حه زی له شتی که
کردووه دواتر داویه تی به هه ژاری که و که نیه کیکی به ناوی (پومه یشه) هه بووه که
خۆشه ویستترین که سی بووه و ئازادی کردووه، ئه و ئه مه و هاوشیوه کانی ئه مه
نموونه ی جوانن چونکه ئه مه پێی ده وتری (ایثار) که بریتییه له باودانی پێویستی
که سی که به سه ر حه ز و ئاره زووه کانی خۆت، ئه گه ر جاروبار و هه ندی کات ئه مه
پوویدات ئه و به وه حه ز و ئاره زووه کان له وه دا تی که ده شکین که به ده سه که وتنی
هه ر شتی که بیه وی سه رکه ش و یاخی ببیت، به لام که سی که به به رده وامی و په های
سه رپێچی ئاره زووه کانی بکات ئه و دلی کویر ده بی و هه ست و بیرى جه مه د ده بی

و ویست و ئیرادهی پهرتوبلاو دهبی، ئیتر زیاتر له وهی سوودی پی بگهیهنی نازاری پی دهگات.

(ئیراهیمی کوری نهدهم) وتوویهتی: دل نهگەر زوری لی کرا نهوا کویر دهبی.

له م وتهیه دا رازنکی ورد و ناسک ههیه که بریتیه له وهی خوی گهره سروشتی بنیادهمی له سهر واتایهکی سهیر داناوه که بریتیه له وهی شتیک له و ناره زووانه ی بۆ هه لده بژیری که چاکه ی وی تیدایه و بۆی به که لکه، ئیتر ده زانی به و هه لباردنه چاکه و سوودی مرؤف و سروشته که ی تیدایه.

دانا یانی بواری پزیشکی وتوویانه: پیویسته بواری به نهفس بدری له و خواردنانه ی هه زی پی دهگات نهگەر جوړیک له زیانیشیان تیدابیت چونکه نهفس نه و شتانه هه لده بژیری که بۆی گونجاوه، جا نهگەر که سی زاھید له مه دا سهر کوتی کرد نهوا زیان به جهسته ی دهگه یه نی، نهگەر پاکیشه ره کانی ناوه وه له سروشت نه بووایه نهوا جهسته نه ده مایه وه، ناره زووی خواردن له ناوه وه هه لده چی، جا نهگەر به وهی دهیخوات بینیا ز بوو نهوا ناره زووه که داده مرکیته وه.

ناره زوو ویستراو و پیشه وایه و باشترین هاندەر و هه لنه ره بۆ سوود و به رژه وه ندی جهسته به لام نهگەر زیاده ره وی کرد نهوا ده بیته مایه ی نازار، ههر کاتیکیش هاوشان له گه ل دلتیا بوون له سهره نجامی خراب به ره های پیگری له ویستی کرا نهوا نهوه ده بیته هۆی خراب بوونی حالوباری نهفس و لاوازی جهسته و نه خوشی که به گشتی جهسته تیکوپیک دهسکی، وه کوو نه وهی له کاتی زۆر تینوو بوون ناوی لی

بگريته وه يان له کاتي برسيتي، خواردن يان په پين له کاتي به هيزي شه هوه ت يان نووستن له کاتي زور خه وه اتن پيگري لي بکات، ته نانه ت که سي خه مبار نه گه ر به سکالا و گله يي هه ناوي به تال نه کاته وه نه وا خه م و په ژاره ده يکوژيت.

نه مه بنچينه و نه سله، نه گه ر نه م زاهيده تي بگات ده زاني که سه ريچي پييازي پيغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم) و هاوه لاني له پووي نه قل و سه ريچي بابته تي له پووي حیکمه ته وه کردووه.

له سه ر نه مه قسه ي نه و که سه پيويست نابي که ده لي: جا کوا خواردني پاک و خاوين؟ چونکه نه گه ر خواردن پاک و خاوين نه بوو نه وا وازه يتان لي خوپاراستن له گونا ه (ورع) ه، به لکوو نيتمه باس له و خواردنه ده که ين که له بابته تي خوپاراستندا زياني نييه، نه وه ي من لي ره دا پوونم کردو ته وه وه لامي نه و که سه يه که وتوويه: هه رگيز نه فسم ناگه يه نم به و ناره زووه ي حزي لييه.

پووي دووه م: من له و زاهيده ده ترسم له وه ي ناره زووه که ي وه رگه پيت بو وازه يتان، واي لي بيت ناره زوو بکات نه خوات، له مه شدا نه فس فيل و ئوينيکي شاراوه و پوپاماييه کي وردی هه يه، نه گه ر له پياکاري بو خه لک سه لامه ت بوو نه وا دهرده که له پووي په يوه ست بوون به م کرده وه و شانازيکردن پيوه ي له ناخه وه ديت، نه مه ش سه رکيشي و هه له يه.

په نگه هه ندي نه فام بلين: نه مه پيگريکردنه له خير و له زوه د! به لام وه ها نييه، فه رمووده ي راست له پيغه مبه ره وه (صلي الله عليه وسلم) هاتووه که فه رموويه تي:

((کُلِّ عَمَلٍ لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)) رواة البخاري و مسلم.. واته: هر کار و کرده و هیهک بریار و فرمانی نیمی له سهر نه بی نهوا ره تکراره یه..

نابی به خواپه رستی (جوره یج) نه به ته قوای (ذی الخویصره) ده سخه پۆ بین.

زاهیده کان هندی ریگایان گرتوته بهر که نه پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) و نه هاوه لانیسی پییدا نه چوون وه کوو: ده رخستنی ملکه چی و خشووعی له سنوور به ده ر، زیاده ره ویکردن له زبرکردنی پۆشاک و شتگه لیک که خه لکی ره شوکی به باشی ده زانن و بۆ هندی که س بۆته مایه ی ژیان و په یادکردنی بژووی، به هۆیه وه ده ستماچکردن و پیز و پاراستنی مالیان ده ست ده که وی! ژۆره شیان نه پینی و ناشکرایان وه کوویه ک نییه، له ته نیاییدا جۆریک و له ناو خه لکیشدا جۆریکی ترن! (ئیبن سیرین) له ناو خه لکدا قاقا پیده که نی به لام له شه ودا که ته نیا ده بوو وه کوو نه وه و ابو خه لکی گوندیکی کوشتبیت!

داوی زانستیکی سوودبه خش له خودای گه وره ده که یین، هر نه وه بنچینه و نه سلّه، هر کاتی مرۆڤ دهستی که وت نهوا ده بیته هۆی ناسینی ته وای خودای په رستراو و به پیی شهرع و نه وه ی پیی خۆشه به ره و خزمه تکردنی ده بزویت و ریگای دلسۆزی به خاوه نه که ی ده گریته بهر.

بنچینه ی بنچینه کان زانسته و سوودبه خشتین زانستیش پوانین و وردبوونه وه یه له ژیاننامه ی پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدْلَهُمْ أَقْتَدَهُ﴾ (الأنعام: ۹۰) واته: ئا نه وانه خودا هیدایه تی داون و تۆش په یره وی له ریئوینی نه وان بکه.

۳۷- جیهادی نهفس

له جیهادی نهفس پامام و وردبوومه وه دیتم گه وره ترین جیهاده و بینیم ژماره یه ک له زانا و زاهیده کان و اتاکه ی تی ناگهن، چونکه هه یه نهفسی به پره هایه له مافه کانی بیبهش کردوه، نهوش له دوو پووه وه هه له یه:

یه که میان: پهنکه به پیگریکردنی نهفس له ئاره زوویه ک شتیکی تری له م پیگریکردنه زیاتر بداتی وه کوو شتیکی پیپیدراو (مباح) ی لی قه دهغه بکات و به و قه دهغه کردنه ناویانگ ده ربکات و ئیتر نهفسیش به و قه دهغه کردنه پازی بیست چونکه گوریوه تیبه وه به ستایش و پیا ه لدان. شاراوهر له وه نه وه یه وا ببینی که به م قه دهغه کردنه له م که سانه گه وره تره که نهفسیان له وه قه دهغه نه کردوه.

نه مهش چهند ورده کاریبه کی شاراوهرن پیویستیان به مووکیشی تیگه یشتن هه یه ده ریان بینی.

دوه میان: ئیمه پاسپیردراوین نهفس بپاریزین، له هۆکاره کانی پاراستنیشی بریتیبه له مهیل و ئاره زووی به ره و نهو شتانه ی زیندوو و پاوه ستاوی دهکات، پیویسته نهو شتانه ی بدریتی که پاوه ستاوی دهکات، ئیمه وه کوو بریکار واین له پاراستنیدا چونکه نهو هی ئیمه نیبه به لکوو سپارده یه له کنمان، بیبهشکردنی له مافه کانی به پره هایه مه ترسیداره.

پاشان پهنگه توندکردنیک بییته هۆی خاوبوونه وه، له وانیه به هۆی تهسکرده وه له سهر نه فس، نه فسی له دهستی پابکات و گرتنه وهی سهخت بییته. به لکوو جیهادکردنی نه فس وه کوو جیهادی نه خۆشی که سی ژیره، زۆری لی دهکات له سهر خواردنی نه و شتانهی پیی ناخۆشه به لام ئومیدی چاکبوونه وهی پیوهیه و، له درمانی تالدا که میک شیرینی ده توینیتته وه و نه و بره خوارده ده خوات که پزیشک بۆی دیاری دهکات و به گوئی ناره زووه کهی ناکات له و خواردهی حهزی لیه که پهنگه بییته هۆی برسیتی و پهنگه پاروویه که سه ربکیشی بۆ بییه شبوونی له چندان پاروو.

ئیمانداری ژیریش وه هابه، جلهوی نه فس بهرنادات و پیشمهی شل ناکات، به لکوو پهته که به دهسته وه دهگریته و ههندی کات بۆی شل دهکات و لیی تووند ناکات ماتوول هیشتا له سهر پیی راست لای نه داوه، نه گهر دیتی لایداوه نه وا به نه رمی دهیگه پینیتته وه، نه گهر سستی کرد و ملی نه دا نه وا به توندوتیزی و وه کوو هاوسهر حیسابی بۆ دهکات که کهم عهقل و لاوازه، له کاتی گوپرایه لی نه کردنیدا ئامۆژگاری دهکات نه گهر چاک نه بوو نه وا پشتی تی دهکات نه گهر راسته ری نه بوو نه وا لیی ده دات، له قامچی ته نبیکردنیش هیچ شتیک له قامچی بریاری به کلاکه ره وه باشر نییه.

نه مه موجه دهیه له پووی کار و کرده وه وه. به لام له پووی ئامۆژگاری و سه رزه نشتکردنی نه فسه وه نه وا پیویسته له سهر نه و که سهی که ده بیینی به ره و خه لک ده چی و په وشتی خراب ده بی نه وا گه وره بیی خودای به دیهینه ری پی

بناسینّی و بلیّ: ئەدی ئەتوو ئەوه نیت که خودا له باره ته وه فەرموویه تی: به دهستی خۆم دروستم کردوویت و، فریشته کانم بۆ به سوورده هیناویت و، پازی بووه به بوون به جینشینی له سەر زهوییه که ی و، پیغه مبه رانی بۆ ناردوویت و، لیتی قهرز کردوویت و لیتی کپیوی؟! ئەگەر دیتی هیشتا نه فسه که ی خۆبه لزانێ دهکات با پپی بلیّ: ئایا تۆ هەر دلۆپه ئاوێکی بیترخ نیت به شتیکی ساده ده مریت یان نازارت پیّ دهکات؟!

ئەگەر دیتی که مته رخمه ئەوا مافی ئاغا به سەر به نده ی پیّ ده ناسینّی. ئەگەر له کاردا سستی کرد ئەوا باسی گه وره ییی پاداشتی بۆ دهکات. ئەگەر به ره و لای هه وا و ئاره زوو مه یلا ئەوا به گه وره ییی تاوان ده یترسینّی پاشان له سزای به ره ست وریای دهکاته وه وه کوو ئایه تی خوی گه وره: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ﴾ (الأنعام: ۴۶) واته: بلیّ: ئەگه ره اتوو خودا گوێ و چاوی لی سه ندنه وه، ئیوه چی دهکهن؟

هه ره ها سزای مه عنه وی وه کوو: ﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ (الأعراف: ۱۴۶) واته: ئەوانه ی له سەر زهوی به ناهه ق خۆبه لزانێ دهکهن له ئایه ت و نیشانه کانی خۆم پوو یان وه رده چه رخینم.. ئەمه جیهادی قسه یه و ئەوه ش جیهادی به کرده وه.

۳۸- هۆکاره کانی گیرانه بوونی نزا

دیتم یه کیک له به لایه کان ئه وه یه: ئیماندار نزا ده کات و گیرا نابیت، نزا که دووباره ده کاته وه و ماوه یه کی زۆر ده خایه نی و هیچ شوینه واریکی گیرابوون نابینی!

پێویسته ئیماندار بزانی که ئه مه له و به لایانه یه که پێویستی به ئارامگرتنه، ئه و وه سوه سه و دله خورپێیه ی له دواکه وتنی گیرابوونه که بۆ نه فس چی ده بی نه خۆشییه که پێویستی به چاره سه ره.

ئەز شتیکی لەم چەشنەم تووش هات، پووداویکم لی قهوما، هەرچەندە دوام کرد و کرد بەلام هیچ گیرابوونیکم نه دیت، ئیتر بووه پۆژی ئیبلیس و دهستی کرد به فرتوفیل و پیلانه کانی.

جاریک ده یگوت: به خشنده یی خودا فراوانه و ره زیل و ده سنووقاویش نییه، ئه ی سوودی دواکه وتنی گیرابوونه که چییه؟! پیم وت: بیدهنگ به ئه ی نه فره تلێکراو! پێویستم به داکۆکی نییه و به بریکاریتی تووش پازی نیم.

پاشان گه پامه وه لای نه فسی خۆم و وتم: نه که ی بکه ویته ژیر کاریگه ری وه سوه سه کانی، ئه گه ره له دواکه وتنی گیرابوونی نزا که تته نها ئه وه هه بی که خودا

به دژایه تیکردنی ئییلیسی دوزمن تاقیت بکاته وه ئیتر ئه مه به سه به سو حکمهت و دانایی.

وتی: ئه ی بۆ له م به لایه دا گیرابوونی دوعاکهت دواکهوت؟

وتم: یه کهم: به به لگه وه سه لماوه که خودای گه وره خاوه ندار و مالیکه، خاوه نداریش مافی به خشین و لیگرتنه وه ی هه یه، ئیتر بواریک نییه بۆ په لپ و ره خنه لیگرتنی.

دووه م: حکمهت و دانایی خودا به به لگه ی یه کلاکه ره وه سه لماوه، په نگه تو شتیک به چاکه و به رژه وه ند ببینی به لام حکمهت و دانایی وای ناخوایی، وه کوو ئه وه ی پزیشک هه ندی شت ده کات که له پوواله تدا نازاره به لام مه به ست لی ی چاکه و به رژه وه نده و حکمهتی ئه و کاره له که سه کان ون و نادیاره، ئیتر ئه مه ش به م شیوه یه یه.

سییه م: په نگه له دواکه وتنی گیرابوونه که سوود و به رژه وه ند هه بی و له په له کردنیش زیان، پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: ((لا یزال العبدُ فی خیر ما لم یستعجل یقول دعوتُ فلم یستجب لی)) رواة أحمد فی المسند..

واته: هیشتا مروؤ له خیردایه تا په له په ل نه کات و بلی: دوعام کرد به لام گیرا نه بوو..

چواره م: له وانه یه گیرانه بوونی نزاکهت به هوی ئافه تیکی خۆته وه بیّت، په نگه له خۆراکت گومانیک هه بی، یان له کاتی دوعادا دلّت بیئاگا بیّت، یان به هوی تاوانیک

که به راستی ته و بهت لی نه کرد بیئت سزا بدریئت به وهی پیوستییه که ت جیبه جی نه کری... ئیتر به دوای نه م هۆکارانه دا بگه پری به لکوه بگه یه ت به نامانج.

(ئیبراهیمی خه وواص) ده گپرتته وه و ده لی: بۆ لابرندی خراپه یه ک (منکر) هاتمه ده ر، سه گه که م پیم وه پری و نه یه یشت برۆم، گه پامه وه و چوومه مزگه وت دوو په کات نوئرم کرد، پاشان دووباره ده رچووم، سه گه که کلکه له قیی بۆ کردم، ئیتر پویشتم و کاره که م نه نجام دا و جیبه جی بوو... له م باره وه لییان پرسى که بۆچی نه مه پوویدا؟! وتی: خۆم هه له یه کم هه بوو بۆیه سه گه که ریگری لی کردم، کاتی گه پامه وه و ته و به م کرد ئیتر کیشه که چاره سه ر بوو هه روه ک بینیتان.

پینجه م: پیوسته له وه بکۆلیته وه که مه به ستت له م داواکارییه چییه؟! په نگه له هاتنه دیدا زنده گوناھیک یان دواکه وتن له ناستیکی خیردا هه بی، بۆیه پینه دانه که باشت بووه.

له هه ندی پشینان گپردراوه ته وه که له خودا ده پاراپه وه غه زا کردنی به نسیب بکات، بانگه ریگ بانگی کرد: نه گه ر تو غه زا بکه یه ت دیل ده کرییت، نه گه ر دیلیش کرایت ده بیته گا ور.

شه شه م: په نگه نه وهی له ده ستت داوه بوویته هۆی نه وهی په نا ببه یته به ر ده رگای خودا و لی بیارپیته وه، هاتنه دی داواکه شت ببیته هۆی نه وهی له خودا بیئاگا بیت.

ئەمەش دیار و ئاشکرایە بە بەلگەى ئەوہى كە ئەگەر ئەم بەلایە نەبووایە لە بەردەم دەرگای خودا و پارانەوہ لێى نەماندەبیینیت.

خوای گەورە دەزانى خەلك بە چاکەى بەردەوام لێى بێئاگا دەبن بۆیە ھەندى جار بە چەند بەلای و پیشھاتىك ئاگاداریان دەکاتەوہ و بەرەو دەرگای خوای پالیان دەنى و ئەوانیش داوای فریاکەوتنى لى دەکەن، ئەمەش بەکىكە لەو نیعمەتانەى كە لە بەردەى بەلادا شاردراوہتەوہ، بەلای راستەقینە ئەوہیە كە لە خودا بێئاگات دەکات بەلام ئەو بەلایەى دەتباتە بەردەم و بەر دەرگاکی ئەوا جوانى خۆتى تىدایە.

لە (یەحیای بەککاءى) گێرێدراوہتەوہ كە لە خەودا خودای بینوہ و پى و تووہ: ئەى پەرورەئىم! چەند لىت دەپارپمەوہ و تۆش وەلام نادەیتەوہ؟! خوداش پى فەرمووہ: ئەى یەحیا! من حەز دەکەم گویم لە دەنگت بىت.

كە لەم شتانە وردبوویتەوہ ئەو كات سەرقال دەبىت بە شتىك كە سوودبەخشتەر بىت لە دەسكەوتنى ئەوہى لە دەستت چووہ جا لابردنى كەموكورتىبەك بىت یان پۆز لە ھەلەبەك، یان وەستان لەبەر دەرگای پەرورەئى مەزن.

۳۹- دهرمانی به لا و ناخوشییه کان

هر که سیک به لایه کی به سهردا هات و ویستی له سهر خۆی سووکی بکات و لایببات با زیاتر له وهی هیه بهیئیتته بهرچاوی، نهوکات سووک دهبی، با خه یالی پاداشته که ی و نه ندیشه ی له و گهره تر بکات، ئیتر پیی رازی دهبی و ده بیئی چاکه و خیری تیدایه، با سهرنج بگری له خیرایی لاجوونی به لایه که ش چونکه گهر خه م و په ژاره ی ناخوشی نه بی ئومیدی ساته کانی ئاسوده یی ناکری، با بشزانی که ماوه ی مانه وه ی ئه م به لایه وه کوو ماوه ی مانه وه ی میوانه و با له هه موو ساتیکدا له سوواغی دابینکردنی پیویستییه کانی میوانه که یدا بیت! ئای که ماوه ی مانه وه ی چه نده به خیرایی به سهرده چیت! ئای ستایش و پیاوه لدا نه کانی له کۆره کان و وه سفکردنی خانه خوی به به خشنده یی چه ند به چیژه!

ئیمانداریش له کاتی تهنگانه دا پیویسته به م شیوه یه ره چاوی ساته کان بکات و تئیدا سوواغی حالوباری نه فس بکات و سهرنج بداته نه ندانه کان له ترسی نه وه ی نه وه که له زمان وشه یه ک یان له دل ناره زاییه که دهرچیت، وه که نه وه ی سپیده ی پاداشت دهرکهوت و شهوی به لا و ناخوشی کۆتایی هات و پیبوار ی پیی تاریکاییش ستایش کرا، ئیتر له گه ل هه لاتنی خۆردا گه یشته خانه ی سه لامه تی.

۴۰- گرینگی پیکه وه به ستنی زانست و کرده وه

کاتی پاووچوونی نه فسی خۆم له باره ی زانسته وه باش و جوان بینی که وا ده یخاته پیش و سه رووی هه موو شتیکه وه و پیی وایه پیبهره و کاتی سه رقالبوون به زانستی له کاتی سوننه ته کان پیی باشتره و ده لئی: به هیزترین به لگه م له باره ی فه زلی زانست به سه ر سوننه ته کانه وه نه وه یه: من زۆریک له وانه م بینی که نوێژ و پۆژووی سوننه ت مه شفغولی کردن له زانست گرفتاری که موکورتی و تانه و ته شه ر بوون له بنچینه و ئوسوولدا، ئیتر بینیم خۆم له م ئاراسته وه له سه ر پیی ئاسان و پاووچوونی راستام... به لام بینیم نه فسم له گه ل وینه و شیوه ی سه رقالبوون به زانسته وه وه ستاوه، منیش تیم پاخوپی: زانست چ سوودیکی پیی گه یاندیت؟! کوا ترس؟! کوا نیگه رانی؟! کوا وریایی?!

ئه وه هه وال و ده نگوباسی پیاوچاکانت نه بیستوه که له خواپه رستی و کۆشسه کانیا ن چۆن بوون?!

ئه وه پیغه مبه ری خودا (صلی الله علیه وسلم) که گه وره ی هه مووانه ئه وه نده له نوێژ و شه ونوێژدا ده وه ستا تا قاچه کانی هه لده ئاوسا!

ئه ی خه لیفه ئه بووبه کر (خودا لئی پازی بیّت) هه میشه چاو به فرمیسک و زۆر گریان نه بوو?

ئەي لە پوومەتي پيشەوا عومەردا (خودا لیتی رازی بیئت) بە هۆی زۆر گریانەوه دوو
هیلّ نەبوو؟!

ئەي ئیمامی عوسمان (خودا لیتی رازی بیئت) لە پەکاتیکدا قورئانی خەتم
نەدەکرد؟!

ئەي پيشەوا علی (خودا لیتی رازی بیئت) بە شەو ئەوهنده لە میحرابه کەیدا دەگریا
تا پیشی بە فرمیسکه کانی تەپ دەبوو و دەیوت: ئەي دونیا بپرۆ غەیری من
هەلخەلە تینە!

ئەي حەسەنی بەصری (خودا لیتی رازی بیئت)، لە سەر هیزی نیگەرانی دەژیا!

ئەي سەعیدی کورپی موسەبیەب، هەمیشە پەیوہستی مزگەوت بوو، لە ماوہی چل
سالدا یەك نوێژی بە کۆمەلێ نەچوو!

ئەي ئەسوەدی کورپی یەزید ئەوهنده بە پۆژوو بوو تا زەرد هەلگەرا!

ئەي کچی پەبیعی کورپی خەیتەم بە باوکی نەوت: ئەوه بۆچی دەبینم هەموو خەلک
دەخەون و تۆ ناخەوی؟

ئەویش وتی: باوکت لە سزای لەناکاوی شەو دەترسیت!

ئەي ئەبوو موسلیم خەولانی، قامچیپه کی لە مزگەوت بە دیواردا هەلّدەواسی، ئەگەر
لە خواپەرستی سارد ببووا یەتەوه و سستی بکردایە خۆی تەنبیّ دەکرد!

ئەى يەزىدى پەقاشى، چل سالّ بە پۆڭووبو و دەشىگوت: هاوار و پەژارە بۆ خۆم!
خوابەرستەكان پيشم كەوتن و منيش دابرام!

ئەى مەنصووپى كوپى موعتەمير، چل سالّ بە پۆڭووبو!

ئەى سوفيانى شەورى لە ترسان لە كاتى گرياندا خوین لە چاوانى دەهات!

ئەى ئىبراھىمى كوپى ئەدەم لە ترسان خوین نەدەمىزت؟!

ئەى ھەوالى چوار ئىمامەكەت نەبىستووہ (ئەبوو حەنەفە، مالىك، شافىعى،
ئەحمەد) كە چ جۆرە زوھد و خوابەرستىيەكيان ھەبوو؟!

ئىتر ورياي پەيوەستبوونى زانستى بى كردار بە چونكە ئەوہ حالى كەسە تەنبەلە
نەخۆشەكانە...

۴۱- چرای زانست

ئەوھى وا دەكات زانست لە لای من فەزلى زیاد بىت ئەوھىه: خەلكانىك لەبەر
خواپەرستى، لە زانست بىئاگا بوون ئىتر لە گەشتن بە راستىيە داواكراوھكان
وھستان.

لە ھەندى كەسانى پىشين گىردراوتەوھ كە بە پياويكى وتووه: ئەى باوكى وھلید!
ئەگەر تۆ باوكى وھلید بىت!

خۆى دەپارىزى ئەوھى بەو ناوھ بانگى بكات و كورپىشى نەبى.

ئەگەر ئەم كەسە لە زانست پۆچووبايە دەيزانى كە پىغەمبەرى خوا (صلی اللہ
وسلم) ناسناوى باوكى يەحىاى داىھ صوھەيب، ناسناوى داىھ مندالىك و پىى
فەرموو: ((يا ابا عمير! ما فعل النغير؟!)) ((ئەى باوكى عومەير، بولبولۆكە كە چى
كرد؟!)) بوخارى و موسلىم گىراپتياھەوھ.

زاهيدىك وتوويە: پۆژىك پىم وترا: لەم شىرە بخۆرەوھ! وتم: ئەمە زىانم پى
دەگەيەنى. پاشان دواى ماوھىك لە كز كەعبە وھستام و وتم: خودايە! تۆ دەزانىت
كە من بە قەد چاوتروكانىك ھاوبەشم بۆ دانەناويت. بانگكارىك بانگى كردم: پۆژى
شىرەكەش نا؟!

ئەگەر ئەمە راست بېت پېتى تېدەچى ۋەككو تەنبىكارىيەك و ابى بۆى نەۋەك جارېكى تر پىشت بە ھۆيك بېستى ۋ ھۆخولقېن (كە خودايە) فەرامۆش بكات، ۋەگەرنا پېغەمبەرى خودا (صلى الله عليه وسلم) وتوويه: ((ھىشتا ئازارى خواردەنەكەى خەببەر دامدەگرى تا ئەۋەى ئىستا شاخوئىنبەرى بېرىم)) بوخارى گىراپىتېيەۋە..

ھەروھەا فەرموويهتى: ((ھىچ مال ۋ داراييەك ۋەككو مال ۋ داراييى ئەبوويهكر سوودى پى نەگە ياندوم)) صەحىحە ۋ ئەحمەد ۋ ئىبن ماجە ۋ ئىبن حىببان گىراپىتېيانەۋە.

لە زاھىدەكان كەسانىك ھەبوون پىيان وابو كە پىشتبەستن بە خودا (التوكل) واتە پچراندنى ھەموو ھۆكارەكان. ئەمەش نەزانى ۋ بى زانستىيە، پېغەمبەرى خودا (صلى الله عليه وسلم) (بۆ خۆخەشاردان) چۆتە نىۋ ئەشكەوت ۋ راۋىژى بە پزىشك كردوۋە ۋ زىبى پۆشبوۋە ۋ خەندەقى لىداۋە ۋ لە پەناى (موطعەمى كوپى عەدى) كە بىباۋەر بوو چۆتە نىۋ مەككەۋە، بە سەعدى فەرموۋە: ((ئەگەر مىراتگرەكانت بە دەۋلەمەندى بەجى بھىلېت بۆت باشتەرە ۋەك لەۋەى ھەزار ۋ دەسكورت بەجىيان بھىلېت ۋ دەست لەبەر خەلك پانكەنەۋە)).

ئىتر تەنھا راپەرموون بە ھۆكارەكان ۋ لەبىركردنى ھۆخولقېن ھەلەيە..ھەموو ئەم تارىكايىانە بە چراى زانست كۆتايىيان پى دەھىنرى. ئەۋكەسەى لە تارىكايىى نەزانى يان بە كۆلانى ئارەزوودا رۆيشت گومرى ۋ سەرلىشىۋاو بوو.

۴۲- له نیوان فریشته و مروّقا

هیشتا سه یرم به وانه دیت که پیان وایه فریشته کان له پیغه مبه ران و پیاوچا کان
گه وره ترن!

ئه گهر گه وره یی و فه زلدانه که به شیوه و وینه بیست ئه و شیوه ی مروّقا له بالدار
سه یرتره . ئه گهر له بهر ئه و پیس و پۆخلیانیه ی پیوه یه تی واز له شیوه ی بنیاده م
بینین ئه و شیوه که ئاده میانه نییه به لکوو ته نی قالب و چوارچیه یه که ! پاشان
هه ندی شت که به عاده ت ناشیرین و کریتته به لام له بنیاده مدا به جوان دانراوه
وه کوو: بۆنی ده می پۆنوووه وان و خوینی شه هیدان و نووستن له نوێژدا (هه موو
ئه مانه له فه رمووده دا هاتوون)، ئیتر به شیوه و وینه یه کی ئاوه دان مایه وه و
حوکمه که ش بۆ واتایه که بوو.

ئایا (فریشته کان) ئاست و پله یه کی وایان هیه خودا به هویه وه خویشیانی بویت
یان فه زیله تیکیان هیه شانازییان پیوه بکات؟!

ئه وان کپنووشیان بۆ ئیمه برد، ئه وهش له فه زلدانی ئیمه به سه ر ئه وان ئاشکرایه .

ئەگەر فەزىلەت بە زانست بېت ئەوا چىرۆكەكەت زانىوہ ئەو پۆژەى وتیان: ﴿لَاَعْلَمَ لَنَا ... قَالَ يَتَّادِمُ أَنْبِيَهُمْ﴾ (البقرة: ۳۲ - ۳۳). واتە: زانست و زانىارىمان نىيە ... ئەى ئادەم بېيان بلى...

ئەگەر فرىشتەكان بە حەقىقەت و ناوہ پۆكى خوديان فەزلىان پى درابىت ئەوا حەقىقەت و ناوہ پۆكى پۆحەكانى ئىمە لەو جۆرەيە و قورسايىيى بارى جەستەشمان لەسەرە.

سوئند بە خوا ئەگەر پىويستىي سوار بە وشتر نەبووايە كە جاروبار بۆ ئالىكدانى دەوہستى و لە كاتى پۆيشتندا لەگەلدا نەرم و لەسەرەخۆ دەبى ئەوا ئيماندار كە بۆ حەج دەچى بەر لە وادەى حەج بە خىرايى پووى لە مەككە و مينا دەكرد.

چەند سەيرە! ئايا فرىشتەكان بە خواپەرستىي زۆر فەزلىان پى دەدرى؟ خۆ هېچ رىگرييەك لەوان نىيە.

ئايا پۆيشتنى ئاويان هاتنەخوارەوہى بەخوپ لە شوئىنىكى لىژدا مايەى سەرسامىيە؟! بەلكوو سەرسامى ئەوہيە ھەوراز و نشىو بېرى و بەسەر بەربەست و تەگەرەكاندا زال بېت.

بەلى، رەنگە فرىشتەكان چاوەرپىي سەرپىچى و بانگەشەى خوايەتبيان لى بكرى لەبەرئەوہى تواناي وردوخاشكردنى تاوئير و شەقكردنى زەوويان ھەيە، بۆيە ھەرەشەيان لى كراوہ: ﴿وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ﴾ (الأنبياء: ۲۹) واتە: ھەر يەككەك لەوان بلى ئەز خودام ئەوا بە دۆزەخ سزاي دەدەين...

به لام دوربوونمان له ماريفه تی راسته قینه و لاوازی یه قینمان به نه هیکار و زالبوونی شه هوه تمان له گه ل بیتاگاییدا ئه واپیویستی به تیکۆشان و جیهادیکی گهره تر له جیهادی ئه وان هه یه .

سویند به خوا ئه گهر یه کیک له فریشته نزیکه کان گرفتاری ئه وه بوو که ئیمه گرفتاری بووینه ئه واپوانای خۆراگرتنی نه ده بوو. ههر یه کیک له ئیمه به یانی ده کاته وه و شهرع پیی ده لی: کار بۆ بژیوی خیزانه که ت بکه و له پهیدا کردنی بژیویشدا وریای (حه لال و حه رام) به ! مرۆف شتگه لیک به سه ریدا زال بووه که به دهستی خۆی نییه وه کوو: خۆشویستنی که سوکار و هاوسه ر و مندال و پیویستی جهسته ی به شته پیویسته کان.

جاریک به پیغه مبه ر ئیبراهیم ده وتری: کوره که ت به دهستی خۆت سه رپره و به ری دلت برنه ! پاشان برۆ ناو مه نجه نیق تا فپی بدریته نیو ئاگره وه !

که ره تیک به موسا ده وتری: شه و و پۆژی مانگیک به پۆژوو به .

پاشان به که سی تووره ده وتری: تووره یی خۆت بخۆه ! به چاوساغ و بینا ده وتری: چاوت داگره ! به که سی زۆربلی ده وتری: بیده نگ به ! به خه وخۆش ده وتری: شه ونویژ بکه ! به که سیک که خۆشه ویسته که ی مردوو ده وتری: ئارام بگره ! به و که سه ی جهسته ی گرفتار بووه ده وتری: سوپاسگوزار به ! به و که سه ی له جیهاده ده وتری: دروست نییه راکه یت ! پاشان بزانه که مردن به سه خترین ناخۆشی دیت و پۆح له جهسته جیاده بیته وه، کاتیکیش هات دامه زراو به ! بشزانه

که له گۆردا داده پزئیت نابی نارازی و تووره بیت چونکه ئه وهی پووده دات
قه ده ره! ئه گهر تووشی نه خووشیه ک بویت گله یی و سکا لا مه به لای خه لک!

ئایا له م شتانه فریشته کان هیچ شتیکیان هه یه؟! ئایا جگه له په رستشیک که هیچ
به ره نگار بوونه وه یه کی سروشت و به ره چدانه وه ی ئاره زوی تیدا نییه چیتریان
هه یه؟! جگه له په رستشیکی پووکه شی له چه مانه وه و کپنووش و ته سیحات چیت
هه یه؟! په رستشی مه عنه ویی ئه وان له کوئی په رستشی ئیمه یه!؟

پاشان زۆریه یان له خزمه تی ئیمه دان: کرده وه نووسه کانمان، به رگریکاره کانمان،
ئه وانه ی ژێربار کراون بۆ ناردنی با و باران، گه وره ترین ئه رکیشیان داوی
لیخۆشبوونکردنه بۆمان.

جا چۆن به بی هۆکاریکی دیار به سه ر ئیمه دا فه زلّ ده کرین؟!!

که سه وا گومان نه بات که من پیم وایه خوا په رستیی فریشته کان جۆریک له
که مه ترخه می تیدایه چونکه ئه وان زۆر له خودا ده ترسن به هۆی ئه وه ی باش
ده زانن که خودای خولقیته ر زۆر مه زنه، به لام ئه رخه یانی ئه وه ی هه له ی نه کردوه
نه فسی به هیژ ده کات و بیزار و هه راسانبوونی که سی پۆچوو له هه له پۆحی به ره و
به رزیبوونه وه هه لده کشی.

ئیتیر براکانم گه وره ییی پیز و قه درتان بزائن و ناوه پۆک و زاتی خۆتان له وه بپاریزن
به ریسوایی گونا هه کان پیسی بکه ن، ئیوه به سه ر فریشته کانه وه فه زلتان پی
دراوه، وریابن گونا ه و تاوانه کان نه تانه ئینتته ئاستی ئازه لان!

۴۲- به‌دوای ورده‌کاریی هه‌ندی شتدا مه‌چوو

نۆرێك له خه‌لك و دونیایه‌ك له زانایانم بینی كه ازناهیئن له گه‌ران و لێكۆلینه‌وه له ئوسوڵی ئه‌و شتانه‌ی كه فه‌رمانیان پێ كراوه به زانینی نۆرینه‌یان بێ لێكۆلینه‌وه له حه‌قیقه‌تیان و ازبێنن! بۆ نموونه وه‌كوو پۆح، خودای گه‌وره به پێی ئه‌م ئایه‌ته شاردووێه‌تییه‌وه: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ۸۵) واته: بلی: پۆح له تاییه‌تمه‌ندیی کاری خودایه و كه‌س هه‌چی له باره‌وه نازانی.

كه‌چی قه‌ناعه‌تیان نه‌هات و ده‌ستیان كرد به لێكۆلینه‌وه له ماهیه‌ت و چیه‌تی پۆح و ده‌ستیشیان له هه‌چ گه‌رنابێ و هه‌چكامی‌کیان به‌لگه‌یه‌کیان له‌سه‌ر ئه‌و قسانه‌ی ده‌یه‌كهن بۆ ساغ نابێته‌وه!

هه‌روه‌ها عه‌قلیش به‌هه‌مان شێوه‌ بێگومان هه‌یه هه‌روه‌ك پۆح بێ هه‌چ گومانێك بوونی هه‌یه، هه‌ردووکیان به‌شوینه‌واره‌کانیان ده‌ناسرین و پێ ده‌زانرین نه‌ك به حه‌قیقه‌تی زاتیان.

ئه‌گه‌ر كه‌سێك وتی: نه‌هینی چیه‌ له شاردنه‌وه‌ی ئه‌م شتانه‌؟

ده‌لێم: چونكه نه‌فس به‌رده‌وام له حاله‌تیكه‌وه بۆ حاله‌تیکی تر به‌رز ده‌بێته‌وه، ئه‌گه‌ر ئاگاداری ئه‌م شتانه بوو ئه‌وا به‌ره‌و خولقینه‌ریشی به‌رز ده‌بێته‌وه، بۆیه

شاردنه وهی شته کانی نزمتر له خولقینه زیاتر گه وره کردنی ئەمه، چونکه ئەگەر هه ندی له مه خلوقاته کانی به کورتی بناسرین و بزانیین ئەوا ئەو مه زنتر و به رزتره .. ئەگەر که سیک پرسی: هه وره تریشقه و بروسکه چین؟ زه ویله رزه چیه؟ ده لئین: شتیکی بیزارکه ره و ته واو!

نهینی له شاردنه وهی ئەمه ئەوه یه که ئەگەر راستیه کان ئاشکرا کران ئەوا ئەندازه ی به گه وره زانیینی خولقینه که م ده بیته وه .. (به لام ئیستا زانست نهینی هه وره تریشقه و زه ویله رزه و شتی تریشی دۆزیوه ته وه و نه شبۆته هوی به بچوو کزانیینی خودا، به لکوو به پیچه وانه وه هه موو دۆزینه وه یه کی زانستی زیاتر گه وره یی و مه زنییی خودا ده سه لمینی ... وه رگیێ ..)

هه ر که سی سه رنجی ئەم به شه بدات ده زانی که به شتیکی گرینگ و بایه خداره ..

ئەگەر له مه خلوقاتدا چه سپا ئەوا خولقینه مه زنتر و بالاتره .

پتویسته بۆ سه لماندنی خودا له سه ر به لگه ی بوونی بوه ستین، پاشان به لگه بهیتریته وه له سه ر ناردنی پیغه مبه ران، پاشان وه سفه کانی خودا له کتیب و پیغه مبه ره کانی وه ربگریین و له مه زیاتر نه کری، زۆر که س به پراو بوو چوونی خویان به دوا ی سیفه ته کانی خودا گه ران و ئەوه ش بووه مایه ی نه گبه تی بۆیان.

ئەگەر وتمان: ئەو هه یه و مه وجوده و له قسه کانیرا زانیان که بیسه ر و بینا و زیندوو و به توانایه، ئیتر بۆ سیفه ته کانی ئەمه مان به سه و له شتی تر پۆناچین. هه روه ها ده لئین: قسه بیژه و قورئانیش قسه ی ویه و له مه زیاتر نالئین.

پیشینان نه یانوتووه: خویندنه وه و خویندراو، نه شیانوتووه: زاتی خودا له سه ر
 عرش جیگیر بوو، نه شیانوتووه: زاتی خودا دیته خواره وه.. هر نه وه یان وتووه
 که له قورئان و سوننه تدا هاتووه بی زیاده خستنه سه ر.

ئه م وتانه نمونه بوون، سه رجه م سیفه ته کانی له سه ر پیوانه بکه له مه سه له ی
 (تعطیل) و (تشبیه) ساغ و سه لامه ت و پرزگار ده بیت.

۴۴- حیکمه تی خودا

دیتم زۆر بهی خه لک له بوونیا ندا وه کوو نه بوو وان، هه یانه خولقی نهر نانا سی، هه یانه به پئی ههستی خۆی له می شکیدا جیگی ری ده کات، هه یانه نازانی مه به ست له ته کلیف چیه؟!

ده بی نی ئه وان ه ی خۆیان به زوهد په نگریژ کردوو به رده وامن له هه ستان و دانیشتن (نوێژان ده کهن) و واز له ئاره زوو ه کان دینن به لام ئه وه له بیر ده کهن که چه ند هۆگری ئاره زووی ناو بانگ و ده ستما چکردن بوونه؟! نه گه ر ئه مه به به کیکیان بو ترئ ده لئ: ئه وه به که سیکی وه کوو من ئه و قسانه ده و ترئ؟! له فلانی لاده ریشه وه؟!

ئه وان ه له مه به ست ه که تی نا گهن و هه روه ها زۆریک له زانایانیش له سووک سه رنجانی غه یری خۆیان و خۆ به لزان ی له ده روونیا ندا.

سه یرم پئی هات! ئه مانه چۆن به که لکی هاوسی یی خودا و دانیش تووانی به هه شت دین؟!

وای بۆ چووم که سوودی بوونی ئه مانه له دنیا هاوشانی سوودی چوونه به هه شتیانه، ئه مانه له دنیا هه یانه بۆ په ند ئی وه رگرتن شیاون تا به هۆیا نه وه

کهسی خواناس بزانی خودا چ نیعمه تیکی له گه ل کردووه له وهی ئه وهی بۆ وی کهشف کردووه و له وانی شاردۆته وه، یان شوینکه وته یه ک که به هۆیه وه ئاوه دانی ته واو ده بی و ژیان و گوزهران پاسته پری ده بی، ئیتر ژیان به م جیاوازییه دورره وه ده که ویتته سهر سکه و پاشانیش له نئوان تاییه ته کاندایا جیاوازی هه یه .

خواناس کاتی نییه بۆ تیکه لیبون له گه ل پرواله تپه رستان، زاهید وه کوو شوانیکی لال و زانا وه کوو په روه ردیاری مندالان و خواناس وه کوو ته لقینده ری حکمه ت وایه .

ئه گه ر نه فته وان و پاسه وان و ئاگرکه ره وهی ئاگردانی پاشا نه بوایه پاشا ژیانی ساز نه ده بوو .

له ته واوی ژیانی خواناس ئه وه یه ئه وان به پی پی پیویست به کاربینی، کاتی گه یشتنه لای به ربه سته که یان نه هیلی... .

ئه گه ر یه کیک وتی: وادانی ئه مه بۆ دنیا دروسته و ده گونجی، ئه ی له به هه شتدا چۆن ده بی؟

وه لام: هۆگری و دلخۆشی به دراوسی داواکراوه و بینینی که سیکی ناته واو بۆ که سیکی بی که موکورتی ئه و په ری چیژه، ئیتر هه موو شتیک سه رچاوه ی خۆی هه یه .

هه ر که سیک سه رنج بداته ئه وه ی ئاماژه م بۆی کرد ئه وا هیما ی وته که م وا ده کات پیویست به درێژکردنه وه ی روونکردنه وه نه بی.

۴۵- رووکردنه خوا

کاتی سهرنجم دایه ریکخستنی دابینکردنی پوزیم له لایهن خوداوه به ژئربارکردنی هور و نهرمه باران و تووی ژیر خاک که وه کوو مردوو بۆگه نی کردوو چاوه پئی فووی زیانه، که نه و فوووه ده یگریته وه دهه ژئی و سهوز ده بی، نه گهریش ئاوی لی برا دهستی داوا دریز ده کات و ئاو ده خوازی و سه ری کز و که چ ده کات و بهرگی گوران ده پووشی، چه شنی من ئاتاجی به گهرمایی خور و ساردایی ئاو و نیانی نهرمه با و پهروه دهی زهوییه!

پاک و بیگهردی بو نه و خودییهی پیشانم ده دات که پهروه ده بوونی من له زهوییه وه چۆنه!؟

ئه هی نه و نه فسهی له هه ندی له حیکمه ته کانی خودا ئاگاداریت! سویند به خودا زور ناشیرینه بو ت پوو له غهیری وی بکهیت. پاشان سه یروسه مه ره که نه وه یه که چۆن پوو ده که یته هه ژار و داماوکی وه کوو خوت که زمانحالی بانگم ده کات: منیش وه کوو تو گرفتارم!

که واته بگه رپوه بو بنچینهی یه که م و له هۆخولقین بخوازه. خوشی بو تو نه گهر بیناسیت! ناسینی نه و مولکی دنیا و ناخیره ته.

۴۶- هندی کات گوشه گیری پیویسته

ئەمن لە سەرەتای لاویتیمدا بە بەردەوام بوون لەسەر پۆژووگرتن و نوێژکردن گرتنەبەری پئی زاهیدەکان خرایە دلمەو و تەنیایی و خەلۆەتم لە لا خوشەویست کرا، دلیکی پاکم هەبوو، چاوی دەرکپیکردن و بەسیرەتم زۆر تیز بوو، لەسەر بەفیرۆچوونی ساتیکی بی تاعەت و خواپەرستی خەفەتی دەخوارد و لە قۆستنەوێ خواپەرستییه کاندای پیشبڕیکی لەگەڵ کاتدا دەکرد، جۆریک لە هۆگری و شیرینی و لالانەوهم هەبوو. کار بەو هەگەشت هەندی لە کاربەدەستان قسەکانمیان پئی جوان بوو، ئەمە مەیلی بەرەو لای وەرسوواندم و ئەو شیرناییەم لە دەست دا.

پاشان یەکیکی تر هەولێ راکیشانی دام، ئەمنیش لە ترسی شوبهە و گومان خۆم لە تیکەلبوون و خواردنی دەپاراست، حالوباری من نزیک بوو. پاشان تەئویل و لیکدانەو هات، ئیتر لەوێ رپپیدراوێ شلرەویم کرد، بەم هۆیەو ئەو پووناکی و ئارامییە هەستم پئی دەکرد نەما و وای لی هات تیکە لاویبوون دەبوو هۆی تاریکیی لە دلدا تا ئەوێ پووناکی بەتەواوی نەما.

سۆز و جۆشم بۆ ئەوێ لە دەستم چوو دەبوو هۆی بیزاربوونی ئەهلی مەجلیس، ئەوان تەوبەیان دەکرد و چاک دەبوون و منیش لەو نیوهندەدا پەپپووت دەردەچووم!

هاوار و نالەم له دەست نه خۆشییە که م زۆر بوو و له چاره سه رکردنی خۆم
 دهستهوسان بووم، په نام برده بهر گلکۆی پیاوچاکان و له خودا پارامه وه چاکم
 بکاته وه، ئیتر نه گهرچی خۆشم پیم خۆش نه بوو به لام لوتف و به زه ییی خوای
 گه ورم به ره و خه لوهت و ته نهایی راکیشام و دوای دوورکه و تنه وه لیم دلمی بۆ
 گه پراندمه وه و که موکورتییەکانی خۆمی پێ نیشاندام، ئیتر له نه خۆشیی بیئاگایی
 بیدار بوومه وه و له لالانه وهی خه لوه تمدا وتم: گه ورم چون ده توانم سوپاست بکه م
 و به چ زمانیک ستایشت بکه م که له سه ر بیئاگابوونم نه تگرتم و له خه وی قوول
 بیدارت کردمه وه و وێرایی پێناخۆشبوونی سروشتم که چی حالت چاک کردم؟!

چه نده قازانجم کرد له وهی لیم سه ندرایه وه نه گه ر به ره مه که ی په نابردن بیت بۆ
 تو! چه نده کۆک و سه رحالم نه گه ر به ره مه که ی پووکردنه خه لوه تکردنی تو
 بیت! چه نده ده وله مه ندم نه گه ر ئاتاجی تو بم! چه نده ئاسووده م که له خه لک
 ده وروبه رت چۆل کردووم!

ئاخ و ئوف بۆ زه مانیک که له غه ییری خزمه تی تۆدا به فیرۆ چوو! مخابن بۆ کاتیک له
 غه ییری گوێرپایه لئی تو پویشت!

پیشتر که به ره به یان له خه و به ناگا ده هاتم خه وی درێژی شه و ئازاری نه ده دام، که
 پوژیش ئاوا ده بوو له ده سچوونی ئەم پوژه نه یده ئیشاندم، نه مه زانی که ئەم
 بیهه ستییەم به هۆی به هیزی نه خۆشییە که یه... ئیستا که شه مالی ساغله می
 هه لیکردوو ه ئینجا هه ستم به ئازار کردوو و ده روونساغیم دۆزیوه ته وه.. ئەهی
 خودای نیعمهت گه وره! ساغله مییه که م بۆ ته واوکه!

داخ و ئۆف له مهستییهك كه ئەندازهی به‌دیده‌فتارییه‌که‌ی نه‌زانرا ته‌نها له کاتی
بیداربوونه‌وه نه‌بی!

ئەوهم هه‌لۆه‌شاندوه‌وه که دوورینه‌وه‌ی دژواره، مخابن بۆ کالایه‌ک که له‌ده‌ست چوو،
بۆ که‌شتییه‌وانێک که ماوه‌یه‌ک ماندوو بوو له هه‌لکشان و زالبوون به‌سه‌ر شه‌پۆلیکی
هه‌وراز پاشان خه‌و به‌سه‌ریدا زال بوو و گه‌رایه‌وه شوینی به‌که‌می.

ئهی ئەوه‌ی هۆشداریی من له تێکه‌لۆپێکه‌لکردن ده‌خوینیته‌وه! ئەز – ئەگه‌رچی
به‌کرده‌وه ناپاکیییم له نه‌فسی خۆم کرد – به‌م وته‌یه‌م دلسۆزانه نامۆژگاری براکانم
ده‌که‌م:

براکانم: وریابن له شلپه‌وه‌ی کردن له‌و شته‌ی خراپی و به‌دییه‌که‌ی جیی دلتیایی نییه
چونکه شه‌یتان به‌که‌م جار شتی رپیندراو(مباح) جوان ده‌کات پاشان به‌ره‌و گوناوه
په‌لکیشته‌ ده‌کات، سه‌رنجی سه‌ره‌نجام بده‌ن و له‌ حاله‌که‌ تێ بگه‌ن! په‌نگه‌ ئامانج
و مه‌به‌سته‌که‌تان باش پیشان بدات به‌لام له‌ رینگای چوون بۆ ئه‌و ئامانجه‌ جوړیک
سه‌رپنچی هه‌بی!

له‌و حاله‌دا ئەوه به‌سه‌ په‌ند له باوه‌ئاده‌متان وه‌ریگرن: ﴿هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ
وَمُلْكٍ لَّا يَمُوتُ﴾ (طه: ۱۲۰) واته: شه‌یتان به‌ ئاده‌می وت: دره‌ختی نه‌مری و مولکی
نه‌فه‌وتاوت پی نیشاندەم!؟

ئاده‌م سه‌رنجی دایه ئامانجه‌که – که نه‌مرییه – به‌لام له‌ رینگاکه سه‌رچینگ چوو.

ئەمە سەپروسەمەرەترین تەلەکانی ئیبلیسە کە زانایانی پى ڤاۋ دەکات، تەئویل بۆ سەرەنجامى بەرژەوئەندەکان دەکەن ئیتر زیانی خراپییەکان زوو دیننە بەرەو!

بۆ نمونە بە زانایەك بلیت: بچۆ لای ئەو ستمکارە و شەفاعەت بۆ ستملێکراویک بکە! ئەویش کە دەچیتە لای ستمکارە کە شتی بەد و خراپ دەبینی و دینی دەههژی و پەنگە بکەویتە نیو تەلەپەکەو بە هۆیەو لەو ستمکارە ستمکارتر دەربچیت!

هەر کە سێک متمانەى بە دینەکەى نەبوو با وریای تەلەکان بییت چونکە ون و نادیارن.

بۆ کەسى ترسنۆک گۆشەگیری سەلامەتترە بەتایبەتی لە سەردەمێک کە تێیدا چاکە مردوو و خراپە زیندوو و ئەهلی زانست هیچ کاریگەرییەکیان لە کەن دەسەلاتداران نەماو، هەر کەسى بچیتە لایان تووشی ناپەرەوایی دەبی و ناتوانی لەو هی تێیدان دەریان بیینی.

پاشان هەر کەسى سەرئەج بداتە حالى ئەو زانایانەى لە هەرئیمەکان کار بۆ کاربەدەستان دەکەن دەبینی لە سوودی زانست دابراون، وەکوو پۆلیسیان لى هاتوو.

شتی نەماو تەو جگە لە دابراون لە خەلک و پشتکردن لە هەموو لێکدانەو هەیکى بەد لەبارەى تیکەلأویوون، ئەگەر تەنھا سوود بە خۆم بگەیهنم بۆم باشترە لەو هی سوود بە غەیری خۆم بگەیهنم و زیانم پى بگات.

ئاگادارین، دیسان ئاگادارین له ته ئویل و لیكدانه وهی هه لئه تینه ر و فه توای به د و گهند! ئارام بگرن و ئارام بگرن له سه ر ئه و شتانه ی گۆشه گیری پئیویست ده کهن!
 ئه گه ر ته نها له گه ل خودای خۆت بیت ئه و ده رگای ناسینیت بۆ ده کاته وه و هه موو
 دژوارییه ک سووک و سانا ده بیئت و هه موو تالیك شیرین ده بیئت و هه موو
 گریکویره یه ک ده کریته وه و هه موو داخوارییه کانت وه ده ست دینی.
 خوای گه وره به فه زلی خۆی یاریده ده ره و هه موو هیز و توانایه کیش هه ر به هۆی
 ئه و و له وه وه یه .

۴۷- لیكدانه وهی بهد

له نه فسمدا سه رنجم دایه ته ئویلیک له شتیکی پپیدراو (مباح) دا که به هویه وه شتیکی له دنیا وه دهست بینم به لام له لایه نی خۆپاریزی (الورع) وه لیل بوو، سه ره تا دیتم شیرینی دینی دۆشی و ئیتر شیرناییی مامه له بۆ خودا رۆیشت، پاشان دونیا کهش نه ما، ئیتر ههردوو حاله کهم له دهستدا (شیرناییی ئیمان و دنیا)!

به خۆم وت: نمونهی تۆ وه کوو نمونهی کاربه دهستیکی سته مکاره که به نارهوا مال و داراییه کی زۆری به سه ره که وه ناوه، پاشان دهستی به سه ردا گیرا و نه وهی کۆیکرد بۆوه لێی سه ندرایه وه زیاتر له وه ناچارای شتیکیش کرا که کۆی نه کرد بۆوه.

وریابن وریابن له به دلێكدانه وه و ته ئویلی خراپ، خودا فیلی لێ ناکرێ و هه لئاخه له تیندری و نه وهی له که نجینه یدایه به سه رپپچیکردنی دهست ناخری.

۴۸- کارکردن به پینی توانا

نه قسم دیت هرکاتی بیری ساف بوو یان په ندی له رابردوو وهرگرت یان سهردانی گلکوی پیاوچاکانی کرد ئه واهول و هیممه تی له داوای گوشه گیری و پروکردنه خودا ده بزوا... پوژیک له وباره وه قسه ی له گه ل کردم و منیش پیم وت:

پیم بلّی: مه به ست و داواکاریت چیه؟ ئایا پیت وایه ده خوازیت لیم له چۆله وانیه ک نیشته جی بم هاوده میکی لی نه بی و نوژی به کومه لم له دست بچیت و له بهرئه وه ی کس نییه فیری زانستی بکه م ئه وه ی ده شیزانم له بیرم بچیته وه و ئه و خواردنه ناخوشه بخوم که پینی رانه هاتووم و له ماوه ی دوو پوژدا لاواز و بیهیز و نه خوش بکه وم؟! جلوبه رگی زبری وه ها له بهرکه م که بهرگه ی ناگرم، له بهر خه می بارم نه زانم من کیم و مه شغوول بم له داواکردنی نه وه گه لیک که داوی من خواپه رستی بکه ن له گه ل ئه وه ی توانای داواکردنی مندالم هیه؟!

سویند به خودا نه گه ر هاوړات بم ئه و ئه و زانسته ی ته مه نی خوم له پیناویدا خه رج کردووه هیچ سوویدیکی پی نه گه یاندووم! (ئهی نه فس) ئیستا به زانست و زانیاری هه له کانت پی ده ناسینم:

بزانه که جهسته وه کوو باربه ر و سوارییه ک وایه، سوارییش نه گه ر له گه لیدا باش و نه رم نه بیت ئه و که سی سهر پشتی ناگه یه نیته مه نزل، مه به ستم له نه رمونیانی،

هه وهس و ئاره زووی زۆر نییه به لکوو مه به ستم بری پئویسته که پئویستی جهسته دابین دهکات، ئهوکات بیر ساف و ئاوهز ساغ و زهین به هیز ده بی.

نابینی که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له فهرمووده به کدا چون باسی کاریگه ریی پئگه ریه کانی به رده م زهین سافی دهکات و ده فهرموی: ((لا یقضي القاضي بین اثین وهو غضبان)) رواه البخاری و مسلم، واته: نابی دادوهر له کاتی تووره ییدا داوهری له نیوان دوو که سدا بکات.. زانایان برسیتیشیان له سهر ئه مه قیاس کردووه، ههروه ها ته نگاویی گه وره و بچووکیش به هه مان شیوه! ئایا سروشت و خووی ناخی مرۆف هه ر وه کوو سه گیک نییه که ناخۆرێک سه رقال دهکات که ئه گه ر پارچه خواردنیکي بۆ فرییدا که پئوهی مه شغول بیت وازی لۆ دینی به ئارامی و خووشی خواردنه که ی بخوات؟!

به لام گوشه گیری و دووره په ریزی له خراپه نه که له چاکه، ئه گه ر بۆت کاریگه ریی خیری تییدا بووایه ئه وا له پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه له کانی ده گێردرایه وه.

به لام ئه مه دوور و بیسووده! زانیوته که خه لکێک که مخۆری و وشکیی به رده وام به ره و گۆرانی بیری بردن و تیکه له ی ره شی له سهر به هیز کردن، ئیتر له خه لک دابران و دوورکه و تنه وه! هه یانه پۆژێک و دووان و سیان نان ناخوات و پیی وایه ئه وه له لوتفی خودایه! کاتیک به خۆی ده زانی تووشی به دهه رسی بووه! هه یانه تیکه لۆپیکه لی به ره و دیتنی تارماییان ده بات و وا ده زانی فریشته ن!

بۆ خاتری خودا بایخ به زانست و ئاوهز بدهن، پووناکیی ئاوهز نابیی بکوژئیریتته وه زانستیش رهوا نییه له گرینگی کهم بکریتته وه، نه گهر ئه م دووانه پاریزران ئهوا له بهلا و ناخوشییهکانی دونیا پاریزراوین و شتی ئازاردهر دوور دهخه نه وه و چاکه و بهرژه وهند دینن و یاساکانی خواردن و خواردنه وه و تیکه لیبون راست و پیک ده بن.

نه فس پیی وتم: ئه رکیکم بۆ دیاری بکه و وام له قه له م بده نه خوشیکم خواردنه وه یه کت بۆ نووسیوه.

پیم وت: زانستم پی نیشان دایت که پزیشکیکه بهرده وام له گه لتدایه، هه موو ساتیک بۆ هه ر نه خوشییه ک دهرمانیکی گونجاو ده خاته پوو.

به کورتی و پوختی: پیویسته له قسه و بیرکردنه وه و پوانین و هه موو ئه ندنامه کان ته قوا و ترسی خودا هاو پیت بیت، له خواردندا به دوا ی حه لال بیت، له هه موو ساتیکدا چی چاکه یه ئه و بکه یه و باشترین هه لبژیریت، له و شتانه دوورکه ویتته وه که ده بیته هوی که مبوونه وه ی سوود و قازانج یان که وتنه وه ی زیان، هیچ کاریک مه که به بی پیشخستننی نیاز. وه ها خۆت بۆ مردن ئاماده که وه کوو ئه وه ی له سه ر سه رت وه ستابی و چیت بۆی هه یه له هه ر کاتیک بیت؟! زیان به سوود و بهرژه وهنده کانی جه ستته مه گه یه نه به لکوو بۆی هه لگره و پاشه که وتیکه و به پیی یاسای راست و دروست نه ک به پیی ئاره زوو بیده ری، چونکه چاککردنی جه ستته هویه که بۆ چاککردنی دین! واز له وه له شه و ئاره زووبازییه بیته که نه زانی پیت نیشان ده دات نه ک زانست و، نه فس پیت ده لی: فلان سرکه و سه وزی ده خوات! فلان شه و ناخه وی!

به پئی توانا و هیزی جهسته بار بخره کۆلت چون چوارپیش گهر پوویکرده
 روبر یان چه میك لییدرا بۆ ئه وهی بازدا تها بازنادات تا خۆت هه لئه سه نگینی
 ئه گهر زانی هیزی قه له مبازی هه یه ئه وا باز ده دات، ئه گهریش زانی ناتوانی نایکات
 ئه گهر بشکوژریت، هه موو جهسته کان له تواناداریووندا وه کیه ک نین، هه ندی که س
 له سه ره تاوه ئه وه نده باری خویان گران کرد و شتگه لیکیان به سه ر خویاندا سه پاند
 که بووه هۆی تووشبوونیان به نه خوشیگه لیکی ئه وتو که له خیر و چاکه ی بچراندن
 و به روودانیان دلایان نارازی بوو، که واته ده ست به زانسته وه بگره چونکه بۆ
 هه موو ده ردیک شیفایه .

۴۹- گومانگه لیک له باره ی ناو و سیفه ته کانی خوداوه

سه یرم دی له خه لکانیک که بانگه شه ی زانست ده که ن و مه یلی لیکچواندن (تشبیه) یان هه یه به وه ی ئه و فه رمودانه ی له و باره وه هاتون به پوواله ت وهرده گرن، که ریبتوو چون هاتوو ئه وه یان وهرگرتبووایه ئه واهه سلامت ده بوون، چونکه هه ر که سی ئه وه ی هاتوو وه ک خوی وهریگری بی هیچ په لپ و به خه گیربوونیک ئه واهه هیچی نه وتوو، نه چاکه ی بو هه یه و نه خراپه ی له سه ره .

به لام خه لکانیک له بهر ده ستکورتییان له بواری زانسته کان پییان وابوو که لیکدانه وه ی قسه له سه ر غه یری پوواله تی خوی جوړیکه له په کخستن (تعطیل)، ئه گه ر له فراوانیی زمان که یشتبان ئه واهه یان گومان نه ده برد، ئه وان وه کوو ئه و پووداوه یان لی هات که کاتی خه نسائی شاعیر له شیعریکدا ستایشی هه ججایی کرد و وتی:

إِذَا هَبَطَ الْمَجَاجُ أَرْضًا مَرِيضَةً تَتَّبِعُ أَقْصَى دَائِمِهَا فَشَفَاها

شفاها منه الداء العُضالَ الذي بها غلامٌ إذا هَرَّ القنَادَ شفاها

هه ججاج به نووسه ره که ی وت: زمانی بیره! نووسه ره هییره که موسی هینا زمانی بیری، شاعیره که گوئی: مالویران! هه ججاج وتوویه: به خشیشی باشی بده ری! پاشان شاعیره که چوو له ی هه ججاج و پیی وت: به خوا نزیک بوو زمانم بیری!

ههروهه ها پوالة تبينه كان (الظاهرية) نه وانهي ملكه چ نه بوون، چونكه هه ركه سيك
 نايهت و فهرمووده كاني خوینده وه و له وان زياتري نه كرد گله يی لی ناکه م، نه مه شه
 ريگای پياوچا كاني پيشينه .

به لام نه وهی وتوويه: فهرمووده وا ده خوازي و به م شيويه ليك ده دريته وه وه كوو
 نه وهيه بلي: خودا به ذاتي خوئی له سه ر عه رش جيگير بوو، به ذاتي خوئی
 داده به زيته ئاسماني دونيا، نه مه زياده يه كه نه وهی ده يلی له هه سه وه تیی
 گه يشتووه نه ك له نه قل.

سه یرم به پياوه کی نه نده لووسی دیت كه ناوی (ئيبن عه بدولبه پ)ه، كتیبیکی به
 ناوی ((التمهيد)) داناوه تیدا باسی فهرمووده ی هاتنه خواره وه بو ئاسماني دونيا
 كردووه و وتوويه تی: نه مه به لگه يه له سه ر نه وهی كه خودا له سه ر عه رشه، چونكه
 گه ر وا نه بی نه وا وشه ی (ينزل - دیته خوارى) كه فهرمووده ی پیغه مبه ره (صلی الله
 عليه وسلم) هيج واتايه کی نه ده بوو.

نه مه قسه ی كه سيكه كه له به رانبه ر ناسيني خوادا نه زانه چونكه نه مه له هه سته ی
 خویدا نه وهی له باره ی دابه زين و هاتنه خواره وه ده يزانی قه رزی كردووه و سيفه تی
 خودای له سه ر پیاوانه كردووه .

نه مانه له كوی و شوینكه وتنی فهرمووده له كوی؟!!

به ناشيرينتر له ته ئويلكاران قسه يان كردووه و پاشان په خنه يان له (المتكلمين)
 گرتووه .

((لَيْكُولَهْرِ نَهْم كَتَّيْبَه پَرَهْنَهْي لَه دَانَه رْگَرْتُووه و پَيِّي وَايَه لَه بَابَه تِي (الاسماو و الصفات) به هَلْ دَا چَووه و پَرَهْنَه رْگَرْتَنِي شِي لَه و بَارَه و ه لَه (ئِيْبِن عَه بَدُوْلَبَه پ) لَه جِيي خُوِي نِيْيه چَوْنَكِه نَه و پِيَاوَه ي نَه و پَرَهْنَه ي لِي دَه رْگَرِي يَه كِيْكِه لَه زَانَا يَه نَاو دَارَه كَان و تِيْگَه يَشْتَنِي وِي لَه هِي دَانَه رْ رَاسْت و دَرُوسْتَرَه ..)).

نَه ي رَاسْتِي خَوَاز، بَزَانَه كِه لَه عَه قَلْ و نَه قَلْ و ه دُوو بِنْجِيْنَه ي پَرَه گِدَا كُو تَا و مَان بُو هَاتُووه كِه تِيْگَه يَشْتَنِي هَه مَوُو فَه رَمُوودَه كَانِي لَه سَه رْ بَه نَدَه:

سَه بَارَه ت بَه نَه قَلْ نَا يَه تِي خَوَا ي گَه و رَه يَه كِه فَه رَمُوو يَه تِي: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾
(الشوري: ۱۱) وَا تَه: هِيْچ شَتِيْك و ه كُوو نَه و نِيْيه و لَه و نَا چِي ..
هَه رْكَه سِي لَه مَه تِيْگَه يَشْت هِيْچ و ه سَفِيْك بَه پِيي هَه سْت لِيْك نَا دَا تَه و ه.

لَه بَارَه ي عَه قَلِيْشَه و ه نَه وَا زَانِيو يَه كِه دَرُوسْتَكَه رْ پِيْچَه وَا نَه ي دَرُوسْتَكِرَا و ه كَانَه،
بَه لَه گَه ي دَرُوسْتَكِرَا و يَشِيَان گُوْرَان و هَه لْچُوو نِيَا نَه، بَه و هَش دَه سَه لَمِي كِه دَرُوسْتَكَه
نَه زَه لِيْيه ..

سَه يِر و زُوْر سَه يِر نَه و كِه سَه يَه سَرُوشْتِي قَه سَه كِه تِي نَا گَا ت و پَرَه تِي دَه كَا تَه و ه!

نَه ي لَه فَه رَمُوودَه ي صَه حِي حِدَا نَه هَاتُووه كِه مَرْدَن لَه نِيْوَان بَه هَه شْت و دُوْزَه خُدَا
سَه رَدَه يِرْدَرِي؟! نَه گَه ر لَه و بَارَه و ه پَرَسِيَا ر لَه عَه قَلْ كَرَا بَابَه تَه كِه لَه حَه قِيْقَه تِي خُوِي
لَا دَه دَا لَه بَه رْئَه و ه ي نَه و كِه سَه ي لَه چِيْيه تِي ي مَرْدَن تِي بْگَا ت لَا ي سَه لَمَا و ه كِه مَرْدَن
سَه رْنَا بَرْدَرِي! وَا دَانِي يَه كِيْك فَه رَمُوودَه كَه ي تَه نُوِيْل كَرْد و و تِي: مَرْدَن مَا كِيْكَه رْزِيَان
دَه پَرُوو چِيْنِيْتَه و ه، ئِيْتَر چُوْن مَرْدَن دَه مَرِيْنَرِي؟! نَه گَه ر پِيي و تَرَا: چِي لَه

فہرموودہ کہ دہ کہیت؟ وتی: ئہمہ وہ کوو وینہ و شیوہ یہک بہ نمونہ ہینرایہ وہ تاوہ کوو بہ و وینہ بہ رہہ ستہ نہ مانی ئو واتایہ بزانی۔

پیمان وت: لہ فہرموودہ ی صہ حیحدہ ہاتوہ: ((بہ قہرہ و ئال عیمران وہ کوو دوو پہ لہ ہور دین))۔ وتی: قسہ نابیتہ پہ لہ ہور و تہ شبیبی پی ناکری۔ پیمان وت: ئایا نہ قلّ پہک دہ خری؟! وتی: نا، بہ لام پاداشتہ کانیاں دین۔

وتمان: چ بہ لگہ یہک ہہ یہ لہ و راستیانیہ لاتبدات؟ وتی: زانیاریم بہ وہ ی قسہ بہ تہن ناچوینری و مردنیش وہ کوو ئاژہ ل سہرناپردری، فراوانی زمانی عہرہ بیش دہ زانن، عہ قلتان بہ مہ ناشکی و لئی تی ناگات۔

زانایان وتوویانہ: راستت فہرموو، لہ بارہ ی لیکدانہ وہ ی ہاتنی بہ قہرہ و سہرپرینی وہ ہا دہ لئین۔

وتی: ئیوہ چہ ند سہیرن! لہ مردن و قسہ ئوہ تان دوورخستہ وہ کہ سیاویان نیبہ لہ بہر پاراستنی ئو حہ قیقہ تانہ ی دہ یانزانن لہ بارہ یانہ وہ، ئیتر چوں ئو شتانہ تان لہ خودا دوور نہ خستہ وہ کہ دہ بیتہ ہوی چواندنی بہ مہ خلوقاتہ کانی بہ و بہ لگانہ ی کہ لہ و شتانہ پاکی رادہ گرن!؟

۵۰- نهینی لابرندی نایه تی (بهردبارانکردن)

بیرم له و نهینییه کرده وه که سپینه وهی واژهی نایه تی بهردبارانکردنی پئویست کردوو له گه ل هیشته وهی حوکه که ی به ئیجماعی زانیان! بو ئه وه دو واتام دۆزییه وه:

یه که م: لوتف و میهره بانینی خودا به بنده کانی له وهی که به ئه رک و قورساییه گه وره کان پوو به پوو یان نابیته وه، به لکوو باسی قامچیکاری کردوو و بهردبارانکردنی شار دۆته وه.

هر له م واتایه وه هندی زانا و توویانه: خوی گه وره له باره ی شته قورسه کانه وه فرموویه تی: ﴿کَتَبَ عَلَیْکُمُ الصِّیَامَ﴾ (البقرة: ۱۸۳) واته: پۆوووتان له سه ر نووسراوه ... واژه که ی هیناوه و باسی بکه ره که ی نه کردوو ئه گه رچی خوی زانیویه تی که هر خوی بنووسه که یه .. به لام کاتی دیته سه ر باسی ئه و شتانه ی مایه ی ئاسووده یین فرموویه تی: ﴿کَتَبَ رَبُّکُمْ عَلَی نَفْسِیهِ الرَّحْمَةَ﴾ (الأنعام: ۵۴) واته: په ره ریتتان دلوقانی له سه ر خوی نووسیوه.

پووی دووه م: به وه فه زلی ئوممه ت له گیانبه خشی پوون ده کاته وه که قه ناعه تی به هندی به لگه هیه، چونکه که له سه ر ئه و حوکه پیکه و تن کرا ئه و ئه مه به لگه یه به لام وه کوو به لگه یه ک نییه که به ده ق برابیته وه.

ہەر لہم چہ شنه، حہ زره تی ئیبراهیم به هوی خه ونیکه وه ههنگاوی نا به ره و
سه ربینى کوره که ی نه گهرچی سروش له ئاگاییدا زیاتر جیی متمانه یه و
خاترجه مه .

۵۱- له باره‌ی ده‌سگرتن به هۆکاره‌کانه‌وه

دۆخیکم بۆ هاته‌پیش تیییدا له ناخی دل‌مه‌وه په‌نام برده به‌ر خودای تاکوته‌نیا و زانیم که جگه له‌و که‌سی تر توانای سوودپێگه‌یاندن و دوورخستن‌ه‌وه‌ی زانی نییه، پاشان ده‌ستم کرد به لیکۆلینه‌وه له هۆکاره‌کان.

یه‌قینه‌که‌م گله‌یی ئی کردم و وتی: ئە‌مه تانه‌دانه له پشت‌به‌ستن به خودا (التوکل)!

وتم: نا و‌ه‌ها نییه، خ‌وای گه‌وره له حیکمه‌ته‌وه هۆکاره‌کانی داناوه، واتای حال‌م و‌ه‌ها بوو: ئە‌وه‌ی داتناوه (له هۆکاره‌کان) سوودی نییه و بوونی و‌ه‌کوو نه‌بوون وایه! (مه‌به‌ستی ئە‌وه‌یه که ئە‌گه‌ر من واز له‌و هۆکارانه بی‌نم که خودا دایناون و‌ه‌کوو ئە‌وه وایه بلایم: خودایه، ئە‌و هۆکارانه‌ی داتناون هیچ سوودیان نییه و بوونیان و‌ه‌کوو نه‌بوون وایه بۆیه ده‌ستیان پێ‌وه ناگرم!).

هۆکاره‌کان له شه‌رعه‌وه‌ن و‌ه‌کوو ئایه‌تی: ﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَتَقُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ﴾ (النساء: ۱۰۲) واته: ئە‌گه‌ر تۆ له‌ناویاندا بوویت و نوێژت بۆ کردن با ده‌سته‌یه‌کیان له‌گه‌لت نوێژ بکه‌ن و چه‌که‌کانیان مه‌لبگرن..

هه‌روه‌ها ئایه‌تی: ﴿فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ﴾ (يوسف: ۴۷) واته: گه‌نمه‌که له‌ناو گوله‌که‌یدا به‌ی‌لنه‌وه.

ههروهها پیغه مبهه ر دوو زردی له سه ریه ک له به رکردوو و پاوژی به دوو پزیشک کردوو.

کاتیکیش چوو تائف و گه پایه وه نهیتوانی بچیته نیو مه ککه وه تا ئه وه ی هه والی نارد بۆ (موگه می کوپی عه دی) و وتی: ((له په نای تووه دیمه وه ناو مه ککه))، دهیتوانی به بی هیچ هۆکارێک و به پشتبهستن به خودا بچیته ناو مه ککه وه..

جا ئه گه شه ره کاروباره کانی به هۆکاره کانه وه به ستبیته وه ئه وا پشتکردن له هۆکاره کان دانه دواوه ی حکمه ت و داناییه . له بهر ئه مه پیم وایه چاره سه ر و تیمارکردن کاریکی باشه و جیی گله یی نییه . خاوه ن مه زه به که م (ئه حمه دی کوپی حه نبه ل) پیی وایه وازه یان له چاره سه رکردن باشتره ، به لام بوونی به لگه پێگریم لێ دهکات له مه دا شوینپی هه لگرم:

له فه رموو ده ی سه حیدا هاتوو که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموو یه تی: ((ما أنزل الله داء إلا وأنزل له دواء، فتداووا)) رواة البخاري و أحمد. واته : خودا هه ر ده ردیکی نار دبیت ئیلا ده رمانیکیشی بۆ ناردوو، که واته چاره سه ر و تیمارکاری بکه ن.

واژه ی ئه م فه رموو ده یه به شیوه ی فه رمان هاتوو، فه رمانیش یان واجیبه یان داواکراو و باش ده بی که پیشتر قه ده غه نه کرابیت، ئیتر به مه ده وتی: شتیکی رپیندراوه .

هه زهه تی عانیسه دهیگوت: (به هۆی زۆری نه خوشیه کانی پیغه مبهه ر و ئه و ده رمانانه ی بۆی دیاری ده کران فیری پزیشکی بووم). ئیمامی ئه حمه د و ئه بوو نه عیم گپرایتیانه وه .

پیغه مبهه ریش به عه لی کورپی ئه بوو تالیبی فه رموو: ((له مه بخۆ، له مه بۆت باشتره)). فه رموو ده یه کی هه سه نه و ئیبن ماجه و ئه بوو داوود و ئه لحاکم گپرایتیانه وه .

ئه و که سانه شی پێیان وایه وازهینان له چاره سه ر و ده رمان باشتره به لگه یان ئه م فه رموو ده یه که ده لێ: ((هه فتا هه زار که س بی لپرسینه وه ده چنه به هه شته وه...)) پاشان به مانه وه سفیان ده کات: ((داخکردن ناکه ن و داوای نووشته له که س ناکه ن و په شبین نابن و پشت به په روه رینیان ده به ستن)). بوخاری و موسلیم گپرایتیانه وه .

ئه مه پیچه وانه ی چاره سه ر و ده رمانکاری نییه چونکه هه لکێک هه بوون داخکردنیان به کاردینا نه وه ک نه خۆش بکه ون و، نووشته یان ده کرد نه وه ک تووشی ناخۆشییه ک بین، پیغه مبهه ر ئه سه عه دی کورپی زوراره ی داخ کرد و له فه رموو ده ی سه حیحیشدا هاتوو که پوخسه تی نووشته ی داوه .. به پێی زانیاری ئیمه مه به ست ئه وه یه که ئاماژه مان بۆی کرد .

ئه گه ر زانیم پێویستم به په وانیه ئه وا ده زانم که خواردنی به پروو گونجاو نییه و خواردنه وه ی ئاوی خورمای هیندی (ته مه ره ندی) باشتره ، ئه مه زانستی پزیشکیه ،

ئەگەر شتیک نەخۆمەوہ کہ بۆم باشە و بۆ تەندروستیم گونجاوہ پاشان وتم: خودا لەشساغمکہ! ئەوا دانایی پیم دەلی: ئەی نەتبیسٹووہ کہ پیغەمبەر فەرموویەتی: ((بیبەستەوہ و پشت بە خودا ببەستە))؟! بخۆوہ و بلی: خودایە لەشساغمکہ. وەکوو ئەو کہ سە مەبە کہ لەنیوان کیلگەکە ی و پوو بارە کہ دا مشتێ خۆل هە یە و تەنبەلی دەکات لە لابردنی و پاشان نوێژە بارانە دەکات!

ئەم حالە تە وەکوو حالێ ئەو کہ سە وایە کہ بی تویشوو گەشت دەکات، ئەو کہ سە بۆیە بی تویشوو سە فەر دەکات گوايە خودا تاقی دەکاتەوہ ئاخۆ پۆزی دەدات یان نا؟! پیشتەر خودا پیی فەرمووہ: ﴿وَتَزَوَّدُوا﴾ (البقرة: ۱۹۷) واتە: تویشوو ئامادە کەن.. کہ چی ئەم کہ سە دەلی: تویشوو ئامادە ناکەم! ئەمە بەر لەوہی لەناوی بیات خۆی لەناوچووہ، ئەگەر کاتی نوێژ هات و ئاوی پی نەبوو، لەسەر کہ مەترخەمییە کە ی سەرزەنشست دەکری و پیی وترا: بەر لە گەیشتنت بە چۆلەوانی دەبوو ئاوت لەگەل خۆت هینابایە!

لە کردەوہی ئەو خەلکانە زۆر وریابە کہ زۆر وردبوونەوہ و لە دۆخە دینییەکان دەرچوون و گومانیان وابوو کہ تەواوی دین بە دەرچوون لە سروشت و پیچەوانە جوولانەوہی بابەت و دۆخەکانە.

ئەگەر هیز و زۆری زانست نەبووایە نەمدەتوانی و نەمدەزانی پافە ی بکەم.. تی بگە لەوہی ئامازەم بۆ کرد بۆت باشترە لەو نامیلکانە ی دەبیستی و لەگەل ئەهلی و اتاکان بە نەک لەگەل ئەهلی تیناخنین و زۆر و پۆر (الحشو).

۵۲- پاڳوځاوينى له نيمانهويه

خه لکيکى زورم بينيوه جه سته يان پشتگوي خستوهه، هه يانه دواى خواردن ده مودداني خاوين ناکاته وه، هه يه ده ستي ناشوات، هه يه دداني پاك ناکاته وه، تياندايه گرينگى به چاوه کاني نادات و ناگاي له بنبالى نيهه.. هيتريش.. نه م پشتگوي خستنه که موکورتى له دين و دونيا چي ده کات.

سه بارهت به دين، فه رمانى به ئيماندار کردوهه پوژى هه ينى خوي بشوات و پاك بکاته وه له بهرته وهى ده چي ته نيو خه لک و له گه ليان کوډه بيته وه، نه هيشى کردوهه له وهى نه گه ر که سيک سيري خوارد بچي ته مزگه وته وه و، شرع فه رمانى کردوهه به خاوين کردنه وهى که ليلى په نجه کان و نينوک کردن و سيواک و بهر تاشين.. هه روه ها چه ند ئادابى کى تر.. نه گه ر نه وه فه راموش کرا نه وا واز له دانراوى شرع هينراوه، په نکه هه ندى له وهه بيته هوى تيکچوونى په رستش وهک نه وهى نينوکه کاني پشتگوي بخات و ئيتر پيس و پوخلى له ژيريان کوډه بيته وه که بيته هوى ريگر کردن له وهى ناوى ده سنويزيان بگاتى.

په يوه ست به دونيا شه وه، کو مه ليک له و که سانه م بينى له وانهى خويان پشتگوي خستبوو دينه نزى کت بوئه وهى به چرپه قسه له بن گويت بکه ن بونى ده ميان زور

ناخۆشه و ناشكری پوویمان لی وه رگتپریت چونکه ده یانه وهی به نهیئی قسه ت بۆ بکن! پهنگه زۆربه یان هه رگیز په نجه یه کیان به ددانیا ندا نه هیئاوه!

پاشان ئه مه ده بیته هۆی بیزاریی ژن و پهنگه حه ز نه کات ئه وه به پیاوه که بللی و ئه وه ش سه رده کیشی بۆ پشت تیکردنی! (ئیبین عه باس) خودا لیلی پازی بیته ده یوت: من حه ز ده که م خۆم بۆ ژن برازینمه وه هه روه که حه زده که م ئه و خۆی بۆ من برازینیتته وه.

خه لک هه یه ده للی: ئه مه زۆرله خۆکردن و مه راییه! ئه م قسه یه هیچ نییه، خودای گه وه کاتی دروستی کردووین جوانی کردووین چونکه چاو به شی خۆی هه یه له بینین و، هه ر که سیکیش سه یری برژانگه کانی چاو و برۆکان و جوان پیکه ستنی خولقاندن بکات ده زانی که خودا بنیاده می جوان کردوه.

پیغه مبه ری خودا (صلی الله علیه وسلم) خاوینترین و بۆنخۆشترین که س بوو. له فهرمووده دا هاتوو ه که ده سته به رز ده کرده وه تا سپیتی بنبالی ده رده که وت. که به له ک و پوزی ده رده که وت خاوین و سپی بوو. هه میسه سیواکی پیبوو، پیی ناخۆش بوو بۆنیکی لی بیته خۆش نه بی.

دانا یان وتوو یانه: هه رکه سیک جلوبه رگی خاوین کرده وه خه می که م ده بیته و، هه رکه سیکیش بۆنی خۆش بوو عه قلی زیاد ده بی.

که سی پاکو خاوین دلی خۆی خۆش ده کات و پیزی خۆی به رز ده کاته وه. دانا یان وتوو یانه: هه رکه سیک نینۆکی دریز بوو ده سته کورت ده بی.

پاشان له دئی خه لک نزیك ده بیته وه و دلّه کان له بهر خاوینی و بۆنخۆشییه که ی خۆشیان ده ویت. پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) که یفی به بۆنی خۆش ده هات.

پاشان به م حاله وه هاوسه ره که ی هۆگری ده بی، ژنانیش هاوتا و هاوشانی پیاوانن، ههروه ک پیاو پیس و چه په لئی وی پی ناخۆشه ئه ویش ههروه ها پیس و پۆخلیی پیاوی پی خۆش نییه، په نگه پیاو ئارام بگری له سه ر ئه وه ی پی ناخۆشه به لام ئه و ئارام ناگری.

کۆمه لیکم بینی پیان وابوو زاهیدن به لام پیسترین که س بوون له به ره ئه وه ی زانست راسته پی نه کرد بوون. به لام ئه وه ی له باره ی داوودی تائییه وه ده گیرد ریته وه که پی وتراوه: بۆ ریشت ریك و پیک و شاننه ناکه یت؟! وتوویه: له بهر سه رقالم ئاگام لئی نییه ..

ئه مه قسه ی که سیکه که له کارکردن به سوننه ت پۆزشی هیئاوه ته وه، له بهر ترسی له ئاخیره ت نه په ر ژاوه ته سه ر بایه خدان به خۆی و جهسته ی، ئه گه ره له وه ئاگادار بوویه وازی لی نه ده هیئا، حالی که سی دهسته وسان نابیته به لگه . هه ر که سیك سه رنج بداته تاییه تمه ندییه کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده بینی ئه و له زانست و کرده وه دا کامل و ته واو بووه، ده بی په یه وه ی له و بگری و هه ر ئه و به لگه یه به سه ر خه لقه وه .

۵۳- خۇگۇنجاندىن لەگەل ژینگە

سەرنجىم دايە زىادە رەويكىردنى ئاغايانى دۇنيا لە خۇپاراستىيان لە گەرما و سەرما، دىتم لە بابەتى حىكمەتەو پىچەوانەى مەبەستە، بەلكو تەنى چىژىك وە دەست دىنى، خىروخوشىش لە چىژىكدا نىيە كە ئىشىكى بەدوادا بىت.

لە گەرما، ئەوان ئاوى سارد (بەفراو) دەخۆنەو، ئەوش ئەوپەرى زىانى ھەيە، پزىشكان دەبىژن: ئەو سەھۆلاو نەخۇشى سەخت چى دەكات كە لە دەمى پىرىيدا شوپىنەوارى وە دەردەكەوى، ھەرودھا پەردەيەكى ئەستورى لە پەمۇ چىكراو لە دەرگا و پەنجەرەكان دەدەن و بە ئا و دەپىشپىن تاوھكوو ھەواى سارد بۇ ژورەكان دروست بىت. لە سەرماشدا قاپووت كە رىگرە لە سەرما دروست دەكەن.

ئەمە لە پىرى حىكمەتەو پىچەوانەى ئەو ھەيە كە خۇدا دايىناو، خۇدا گەرماى بۇ شىبوونەو ھى تىكەلەكانى جەستە و سەرماشى بۇ سىستىبونەو داناو، كەچى ئەوان ھەموو سال دەكەنە بەھار، ئىتر ئەو حىكمەتەى گەرما و سەرماى بۇ دانراو پىچەوانە دەبىتەو و زىان بە جەستە دەگات.

ئەو ھى گوىى لەمە دەبى با وا گومان نەبات كە من فەرمانى پى دەكەم خۇى بداتە بەر سەرما و گەرماو! بەلكو پى دەلیم: لە خۇپاراستن زىادە رەوى مەكە، بەلكو

بای ئه وهنده خۆی بداته بهر گه رما که هه ندی له تیکه له کان شی بینه وه تا ئه و
 راده بهی کار له هیز و توانا نه کات، له سه رما شدا که میکی ئه وتۆت بهر که وی که
 زیانت پی ناگه یه نی، چونکه گه رما و سه رما بۆ چاکه و سوودی جه سته یه .

هه ندی له کار به ده ستان له بنه په تدا خۆی له گه رما و سه رما ده پاراست، ئیتر
 دۆخی گۆرا و زوو مرد، له کتییی (لقط المنافع فی علم الطب) باسی چیرۆکه که یم
 کردوووه .

۵۴- دهرمانی نارامگرتن

له ته کلیفدا هیچ شتی هیندهی نارامگرتن له سهر قه زاقه دهر سه ختر نییه و هیچ شتیکیش له پازیوون پیی باشر نییه.

سه بارهت به نارامگرتن ئهوا فه پزه و پازیوونیش پیی فه زلّ و چاکه به. نارامگرتن له بهرئه وه سه خته چونکه زۆریه ی کات قه دهر نه فس پیی خوش نییه. پیناخوشبوونی نه فس ته نها له سهر نه ساغی و نازاری جهسته نه وه ستاوه، به لکوو جؤراوجؤره، تا ئه وه ی عه قلّ له حکمه تی پوودانی قه دهردا سه رگهردان ده بی. بؤ نمونه: که سیکی بی ناوویانگ و نه ناسراو ده بیینی ئه وه نده ده و له مه ند ده بی نازانی چی له پاره و دارایی بکات، قاپ و قاچاخه کانی له بهرد و کائزای گرانبه ها دروست ده کات، له بهر که م بایه خدانی به شریعت هیچ گرینگی به وه نادات که نه می کراوه له و کاره. ههروه ها ئاوریشم ده پۆشی و سته م له خه لک ده کات و دونیاش پووی تیکردوه! پاشان خه لکیک ده بیینی که دیندار و زانستخوانن که چی هه مووه زار و داماو و لیقه و ماون و که وتوونه ته ژیردهستی ئه و سته مکاره، ئیتر له و کاته دا شه یتان پتیهک بؤ دلکرمیکردن و وه سوه سه ده دۆزیتته وه و ده ست ده کات به تانه دان له حکمه تی قه دهر! ئیماندار پیویستی به وه یه له سهر ئه و زیان و نازارانه ی له دنیا پیی ده گات و مشتومپی ئیبلیس له و باره وه نارام بگری، ههروه ها له زالکردنی

بیباوه پان به سهر موسلمانان و لادهران به سهر دینداران، له مه کاریگه رتریش
ئیشانندی نازهل و سزادانی منداله، له م شویتانه دا ئیمان ناشکرا ده بی.

ئه وهی نارامگری له سهر ئه و دوو دوخه به هیز ده کات دوو شته: نه قل و عه قل.

نه قل بریتیه له قورئان و سوننه ت. قورئانیش دابه ش ده بی بۆ دوو به ش:

یه که میان: پوونکردنه وهی هۆکاری به خشین به بیباوه پ و سه ریچیکار:

وه کوو ئه وهی خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ لِيَزَادُوا إِثْمًا﴾ (آل عمران: ۱۷۸) واته: بۆیه مؤله تیان ده دهین تا گونا هیان زیاتریت.

هه روه ها ده فه رمویت: ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقُوطًا مِّنْ فَضَّةٍ﴾ (الزخرف: ۳۳) واته: له به رئه وهی نه وه ک
هه موو خه لک ببنه یه ک گروپ و شیوه ده نا بۆ ئه و که سه ی به خودا بیباوه پ
ده بوو خانویه کمان بۆ چی ده کرد که میچه که ی له زیو بووایه ...

هه روه ها ده فه رمویت: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا﴾ (الإسراء: ۱۶) واته: ئه گه ر ویستمان گوند و شاریک و یران بکهین ئه وا
خۆشگوزهران و خۆبه زلزانه کانمان تیدا زۆر ده کرد و ده کرده فه رمانپه وا و
داوای گوپرایه لئی خودامان لی ده کردن ئه وانیش سه ریچیکان ده کرد و
خرابه کارییان بلآو ده کرده وه.
له م نمونانه له قورئاندا زۆرن.

دووه میان: تاقیکردنه وهی ئیماندار بهو شتانهی تووشی ده بیئت:

وه کور ئه م ئایه تانهی خوی گه وه:

- ﴿أَمْرٌ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ﴾ (آل عمران: ۱۴۲) واته: پیتان وابوو که ده چنه بهه شته وه که چی هیشتا پرون نه بوته وه که کی له ئیوه جیهادی کردوه؟!

- ﴿أَمْرٌ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلُّوا﴾ (البقرة: ۲۱۴) واته: پیتان وابوو ده چنه بهه شته وه که چی هیشتا وه کور ئه وانیه پیتووتان به سه نه هاتوه که تووشی چه ندان ناخوشی و کاره سات بوون و هه ژان..

- ﴿أَمْرٌ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتَّكَبَرُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (التوبة: ۱۶) واته: پیتان وابوو وازتان لی بهینری که چی هیشتا پرون نه بوته وه کی له ئیوه جیهادی کردوه؟! نمونهی ئه مانه له قورئاندا زورن.

سه بارهت به سوننه تیش دابهش ده بی بۆ وته و حال:

سه بارهت به حال، ((پیتغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له سه ره سه سیر پالی ده دایه وه که شوینه واری سه سیره که به جهسته یه وه دیاری ده دا، عومه ر (خودا لیتی رازی بی) گریا و تی: کیسرا و قه یسه ره له نیو ئاوریشم و دیباجدان! پیتغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رموی: عومه ره ئه توو گومانت هه یه؟! رازی نابیت ئاخیرهت بۆ ئیمه بیئت و دونیاش بۆ ئه وان؟!)) بوخاری گپرا یتیبه وه.

سه بارهت به وتهش، وهككو ئه وه ره موده به ی پئغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) كه ده فه رموی: ((لَوْ كَانَتْ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ مَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةَ مَاءٍ))
رواه الترمذی، وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: ئه گه ر دونیا له لای خودا نرخى باله مئشووله به کی هه بوایه ئه وا فپه ئاویکی نه ده دایه که سی بیباوه پ.

سه بارهت به عه قل ئه وا له شکاری ئارامگری به م سه ربازانه به هیز ده کات:

یه که م: بلیت: به لگه ی یه کلاکه ره وه حکمه تی (خوا)ی قه ده رکاری بۆ ساغ کردومه ته وه، له به ر گومانی نه زانیک که پیی وایه که موکورتییه واز له ئه سلیکی جیگیر ناهینم.

دووه م: بلیت: ئه ی بینه ر ئه وه ی به لای تۆوه ترسناک و سنووریه زینه له وه ی که که سی یاخی دهستی کراوه ته وه، له راستیدا له واتادا دهست گرتنه وه یه، ئه وه شی بیت وایه دهسگرتنه وه ی دهستی گوپراه لیکاره ئه وا له واتادا دهسکردنه وه یه، چونکه دهسکردنه وه ی یاخیه که ده بیته هۆی سزایه کی دووردریژ و، دهسگرتنه وه ی گوپراه له کهش کرانه وه له پاداشتیکی گه وره ی لی ده که ویتنه وه، کاتی هه ردوو که سه که به م زوانه کۆتایی دی و قۆناغه کانیش ده پیچرینه وه و سواره کانیش له پۆیشتنی خیرادان.

سییه م: بلیت: ئه وه چه سپاوه که که سی باوه پدار به خودا وه ککو کرێکار وایه و کاتی ته کلیف و کاریش وه ککو پۆژی پووناکه و پیویست ناکات ئه وه ی له ناو قوردا

کارده کات جلوه برگی پاک له بهر بکات، به لکوو پئویسته کاته کانی کارکردن نارام بگری، کاتی له کار بووه وه خوی خاوین بکاته وه و باشتین جلوه برگی له بهر بکات، هر که سی له کاتی کاردا که یفسازی کرد و خوی خافلاند نه وا کاتی دابه شکردنی کرپی ئیشکردن په شیمان ده بیته وه و له سهر ته نه لیکردن له کار سزا ده دریت.

ئه م لایه نه توانای نارامگرتن به هیژ ده کات..

زیاتر پوونی ده که مه وه و ده لیم: ئایا نه گهر ویسترا هندی که س وه کوو شه هید هه لبرژیردین چون که سانیک خه لق ده کرین ده ستیان دریز بکه ن بو کوشتنی ئیمانداران؟ ئایا ری تیده چی که سیک عومه ر بکوژی جگه له نه بوو لولونه؟! یان که سیک عه لی بکوژی جگه له ئین مولجیم؟! ئایا دروسته جگه له بیباوه پیک سهرسهخت یه حیای کوری زه که ریا بکوژی؟!

ئه گهر چاوی تیگه یشتن په رده ی که مبینی له سهر لاجوو نه وا هۆخولقین (المسبب) ده بینی نه ک هۆیه کان، ته قدیرکار ده بینی نه ک قه ده ره کان، ئیتر وه کوو باودانیکی ویستی نه و، له سهر به لایه کانی نارام ده گری. ئا لیره وه یه په زامه ندی دروست ده بی ههروه ک به هه ندی که سی گرفتار وتراوه: داوای له شساغی له خودا بکه! وتوویه: نه وه ی لای خودا خوشه ویستترینه لای منیش خوشه ویستترینه!

۵۵- له باره‌ی پایه‌ی رهمه‌ندییه‌وه

کاتی له نووسینی به شی پیشوو بوومه‌وه، ده‌نگیک له ناخه‌وه بانگی کردم: واز له باسکردنی ئارامگرتن له سه‌ر قه‌ده‌ره‌کان بینه، له و نمونه‌یه‌ی باست کرد به‌ته‌واوی تیگه‌یشتم، وه‌سفی حالی رهمه‌ندیم بۆ بکه، من له باسکردنیدا هه‌ست به پشووی پۆج ده‌که‌م.

وتم: گوئ له وه‌لام بگره و پاست و په‌وان تئ بگه، رهمه‌ندی یه‌کیکه له به‌روبوومه‌کانی ناسین (مه‌عریفه‌ت)ی خودا، کاتی خودات ناسی به‌قه‌زا و بریاره‌کانی پازی ده‌بیت، له‌نیو ئه‌ و قه‌زا و بریارانه‌دا هه‌ندی ناخۆشی و ترشوتالی دیته‌پیشه‌وه که که‌سی رهمه‌ند هه‌ست به هه‌ندی تامی ده‌کات، به‌لام عاریف و خواناس به‌هۆی به‌هیزی شیرنایی ناسینه‌که تالییه‌که‌ی له‌لا که‌م ده‌بی، ئه‌گه‌ر به ناسین به‌ره‌و خۆشه‌ویستی به‌رز بووه‌وه ئه‌وا تالییی قه‌ده‌ره‌کان ده‌بیته شیرنایی، هه‌روه‌کوو شاعیر وتوو‌یه:

عَذَابُهُ فِیْلِهِ عَذَابُهُ	وَبُعْدُهُ فِیْلِهِ قَرِيبُهُ
وَأَنْتَ عِنْدِي كَرِيحِي	بَلْ أَنْتَ مِنْهَا أَحَبُّ
حَسْبِي مِنْ حُبِّهِ أَزِي	لِهَا حُبُّهُ أَحَبُّ

واته: سزاكهی له پیتناو تۆدا شیرینه و دوورییه که ی له پیتناو تۆدا نزیکییه، تۆ له لام وه کوو پۆحم وایت به لگوو تۆ له پۆحیش خۆشه ویستتری، ئه وه نده خۆشه ویستییه بۆ من به سه که من ئه وه شم خۆشده وی که تۆ خۆشت ده وی.

هه ندی له ئه وینداران هه ر له م واتایه وه وتویانه:

وَيَقُحُّ مِنْ سِرَاكِ الْفِعْلِ عِنْدِي فَتَفْعَلُ فَيَحْسُنُ مِنْهُ زَاكَا

واته: په فتاری که سیک ی غه یری تۆ له لام قیزه ون و ناشیرینه به لام که تۆ ده یکه ی له تۆ جوان ده بی!

ئه و بانگکاره هاواری لی کردم: پیم بلی، به چی پازی ده بم؟! وادانی من له قه ده ره کانی خودا به نه خۆشی و هه ژاری پازی ده بم، ئایا به ته نبه لیکردن له خزمه تکردنی و دووربوون له ئه هلی خۆشه ویستییه که ی پازی ده بم؟! بۆم پوون بکه وه چ شتیک ده چیته ژیر په زامه ندی و چیش ناچی؟

پیم وت: پرسیاریکی باشت کردوه، به جوانی گوئی له جیاوازییه که بگره: به هه ر شتیک پازی به که له وه وه بوو، به لام ته نبه لی و دواکه وتن ئه وه له خۆته وه یه، له په فتاری خۆت پیتی پازی مه به. ئه و مافه ی وی که له سه رته به ته واوی جیبه جیتی بکه، گفتوگو له گه ل نه فسی خۆت بکه له باره ی ئه و شتانه ی له وت نزیك ده خه نه وه، به سستیکردن له هه ول و کۆشش له نه فست پازی مه به. ئه وه شی له بپیاره په تیبه کانی ده رده چی که هه یچ ده خلیکی تۆی تیدا نییه ئه وا پیتی پازی به، هه ره کوو رابیعه ی عه ده وییه (په حمه تی خودای لی بیت) کاتی له لایدا باسی

پیاویکی عابیدیان کرد که خۆراک له زیلخانه هه لده گریته وه و دهخوات و وترا: دهبا داوای له خودا کردبایه پۆزییه که ی له غهیری ئەمه دابنایه!؟ وتی: کهسی پازی هه لئابزیری و هه ر که سیکیش تامی مه عریفه تی چه شتی ئه و تامی خۆشه ویستی تیدا هه ست پی کردووه، ئیتر په زامه ندی له لای ده بیته زه روره ت.

پیویسته به به لگه وه هه ول و کۆشش بدریت بۆ داواکردنی مه عریفه ت، پاشان به جیددییه وه به پیی ئەم مه عریفه ته کار بکریت بۆ خزمه ت (ی خودا)، به لکوو ئه وه بیته هۆی خۆشه ویستی، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: ((خوای گه ره ده فه رمویت ((به نده هه میشه به هۆی سوننه ته کانه وه لیم نزیك ده بیته وه تا نه وه ی خۆشم ده ویت، نه گه ر خۆشمویست ده بمه ئه و گوئییه ی پیی ده بیستی و ئه و چاوه ی پیی ده بینی...)) بوخاری گنرایییه وه.

ئه وه بینیازی و ده وله مه ندی هه ره گه ره یه ...

۵۶- دۇنیای پوچ

دیتم زۆریه ی زانایان له سه رده می مندالی و نه وجه ونییدا به هۆی گه پانیان به دوای زانست ناپه رزینه سه ر کار و په یداکردنی بژیو بۆیه ئاتاجی ئه و شتانه ده بن که هر ده بی بییت، نه له به یتولمال و نه له به خششی براکان شتیکی وایان پی ناگات که به شیان بکات، بۆیه تووشی هه ندی زه لیلی ده بن!

له حیکمه تی ئه وه دا ته نها دوو هۆکار ده بینم: یه که م: به م زه لیلییه به خۆنازین و سه رسامی (الاعجاب) یان سه رکوت بکری، دووه م: سوودپیگه یان دنیان به پاداشت.

پاشان زیاتر بیرم کرده وه، بیروکه یه کی وردم دیته وه که بریتیه له وه ی نه فسی سه رکه ش ئه گه ر حالی دونیای به م جۆره دیت ئه و نا یخاته ناو دلیه وه و به عه زم و ئیراده وه لئی دوور ده که ویته وه و وا ده بینئ شتیکی که زۆر به دونه بچیت بریتیه له زبلخانه یه ک (گوفه ک) یت که سه گه لی به سه ره وه یه یان ئاوده ستیک که بۆ پیویستی بۆی ده چی، ئه گه ر مردن هات و له م خانه یه کۆچی کرد ئه و دل ه یچ وابه سته و په یوه ندیه کی پیوه نییه، ئه و کات دونه سووک و مردنیش ئاسان ده بی.

۵۷- له نیوان زانیان و زاهدان

هیشتا کۆمه لیک له زاهدان عهیب له زۆریک له زانیان دهگرن ئەگەر له پێپیداوهکان (مباحات) دهسکراوه بوون، پالنه‌ری ئەمه‌شیان له نه‌زانییه‌وه‌یه، ئەگەر زیده زانیارییان هه‌بوایه‌ عه‌یبیان لێ نه‌ده‌گرتن، چونکه‌ سروشت و ته‌بیاته‌کان وه‌کیه‌ک نین، په‌نگه‌ که‌سی به‌که‌لکی ژبانی سه‌خت بیته‌ و یه‌کیکی تر به‌که‌لکی ئەوه‌ نه‌یه‌ت، بو‌هیچ که‌سی دروست نییه‌ غه‌یری خۆی ناچار بکات له‌سه‌ر شتی که‌ خۆی ده‌یتوانی، وه‌لێ ئیمه‌ پێکخه‌ریکمان هه‌یه‌ که‌ شه‌رعه‌، پوخسه‌تی تێدایه‌ و عه‌زیمه‌ تیشی تێدایه‌، نابێ ئەو که‌سه‌ سه‌رکۆنه‌ بکری که‌ خۆی له‌نیو ئەم پێکخه‌ره‌دا قه‌تیس کردووه‌، په‌نگه‌ پوخسه‌تی له‌به‌ر کاریگه‌ری سووده‌که‌ی باشته‌ر بیته‌ له‌ عه‌زیمه‌تگه‌ لێ.

ئەگەر خۆبه‌زاهدانه‌کان بیانزانیه‌یه‌ که‌ زانین ناسینی خودای لێ ده‌که‌وێته‌وه‌، دلّه‌کان له‌ ترسان پاره‌ پاره‌ ده‌بن و جه‌سته‌کان لاواز ده‌بن، ئیتر وا پێویست ده‌بێ که‌ به‌رانبه‌ر جه‌سته‌کان به‌سۆز و نه‌رم بین تا هیژ و تواناکی بیاریزین، له‌به‌رئه‌وه‌ی نامرازی زانست و له‌به‌رکردن دل و بیره‌ بۆیه‌ ئەگەر نامراز شاد و ئاسوده‌ کرا ئەوا کاریش باش ده‌بێ.

ئەم بابەتەش بە زانست نەبى نازانریت، لەبەر نەزانی و نەشارەزاییی زاهیدان لە زانست نکوولییان لە شتی کرد که نایزانن و وایان گومان برد که مەبەست و ئامانج ماندووکردن و پەتاندنی جەستەکانە، نەیانزاننۆه که ترسی تاقەتپروکین پیویستی بە پشوووانی بەرگریکار هەیه، هەرۆهک بوژوتوویه: (رُوحُوا الْقُلُوبَ، تَعِ الذُّكْرَ) دلەکان خوش و شاد بکەن زیکر وەر دەگرئ.

٥٨- له فرتوفیله کانی ئیبلیس

له بووندا هیچ شتی نییه مه زنتر و پایه دارتر له زانست و زانین. چۆن نا، ئه و پێیه رو
رینوینه، ئه گه نه ما گومپایی ده قهومی!

له فرتوفیله و نه کانی شهیتان ئه وه یه که په رستش (التعبد) له نه فسی مروّ جوان
ده کات تا له باشتین خواپه رستی که زانسته سه رقال و مژوولی بکات، تا ئه وه ی بۆ
کۆمه لێک له پێشینانی وه ها جوان کرد که کتێبه کانیان ژیرگل نا و توورپاندانه نیو
ده ریاوه! کۆمه لێ که س ئه مه یان کردووه.

ئه گه ر گومانی باشیان پێ ببه م هه ر ئه وه یه که بیژم: شتی که له پاووچوون و
قسه یان تیدا بووه که چه زیان نه کردووه بلأوبیته وه، وه گه رنا، ئه گه ر زانستیکی
سووبه خشی راست و دروستی وه ها تیدا بوویت که ترس له سه ره نجامه که ی نه بی
ئه وا فریدانی، به فیرۆدانی مال و سامان بووه و دروست نه بووه.

فرتوفیلی ئیبلیس ئه وه نده له کۆمه لێ له سۆفیه کان نزیک بۆته وه تا ئه وه ی
رێگریان کردووه له قوتابییه کانیان مه ره که بدن هه لگرن، ته نانه ت (جه عفر
ئه لخولدی) و توویه: ئه گه ر سۆفیه کان لیمگه پابان ئه وا سه نه ده کانی دونیام بۆ
دینان، کۆرپیکم له (عه باس ئه لدوری) نووسییه وه، هه ندی سۆفی تووشم بوون وتی:
(دع علم الورق، وعلیک بعلم الخرق) واز له زانستی په ر و سپاره بیته، بایه خ بده به

زانستی شمه کی دِراو! (وه کوو ئاماژه یه ک بۆ سۆفیگه ری). مه ره که بدانتیک به سۆفییه که وه ببنرا سۆفییه کی تر پئی وت: عه وره تت داپۆشه!

ئمه له فرتوفیله په نهانه کانی ئیبلیه: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ﴾ (سبأ: ۲۰) واته: ئیبلیس گومانه که ی له باره یانه وه به راست گه را.. له بهر دوو هۆ ئیبلیس ئه مه ی کردوو و له لایان جوانی کردوو: به که م: له وانی ویست تا له نۆو تاریکییدا برۆن.

دووهم: پۆژانه هه لدانه وه ی لاپه ره کانی زانست، زانیاری زانا زیاد ده کات و ئه وه ی بۆ ئاشکرا ده کات که لئی ون و نادیار بوو و ئیمان و ماریفه تی به هیز ده کات و خه وشێ زۆریک له ره فته ره کانی پی نیشان ده دات ئه گه ر هاتوو سه یری پێبازی پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی کرد.

ئیبلیس ویستی ئه و رێگایانه به په نهاترین فیل بگریت بۆیه وای ده رخست که کرده وه مه به سته نه ک خودی زانست و له که سی هه لئه تاوی بزکرد که زانست کرده وه یه و چ کرده وه یه کیش!

له م فه ندوفیله ون و په نهانه وریابه، چونکه زانست بنچینه ی هه ره مه زن و پووناکی هه ره گه وره یه.

ره نگه هه لدانه وه ی په ره کان له نوێژ و پۆژوو و حه ج و غه زا باشترین.

چەندان کەس کە پشتیان کردۆتە زانست لە ئەشکەنجە و ئازاری ئارەزووبازی لە
 خواپەرستییدا پۆدەچی و فەرزیکى زۆر بە سوننەت بەفەرۆ دەدات و بە شتیک کە
 پێی وایە باشتەرە لە ئەرك و واجیب سەرقال و بیناگا دەبیت، ئەگەر تروسکایبەك لە
 پووناکیی زانستی هەبووایە ئەوا پێی راستی دەدۆزییەو.. رابمێنە لەو هی بۆم
 باسکردیت، إن شاءالله پێی راست دەدۆزیتەو.

۵۹- بووژاندنه وهی نه فس بو بهرگه گرتنی ناخوشییه کان

دوو کۆلکیش (حه ممال) به لامدا تیپه رین و کۆلکه داریکی قورسیان هه لگرتبوو، به ند و کۆرانیان ده گوت و له یه کتریان وه رده گرته وه، دیتم نه گه ر نه وان نه مه یان نه کردبا نه وا ناخۆشی و دژوارییان له سه ر زیاتر و ئیشه که شیان سه خت ده بوو، هه رکه نه وه یان ده کرد کاره که یان ئاسان ده بوو.

له هۆی نه وه پامام، نه وه بوو که بیرى هه ر یه کتکیان به ویتره وه په یوه ست و هه لئو اسراو بوو، به ویش شاد و دلخۆش بوو، هزری بو نه وه ده گێرا وه لامی هاوشیوه ی بداته وه، ئیتر به م چه شنه پێگیان ده بپری و قورساییی باره که یان بیرده چۆوه .

له مه شه وه ئاماژه یه کی سه یرم وه رگرت و دیتم مروّف نه رک و کاریکی قورسی خراوه ته نه ستۆ، له گرانتین نه و نه رکانه ی خراوه ته نه ستۆی بریتییه له باوه گۆدانه وه (مداراة) ی نه فس و داوالیکردنی به ئارامگرتن له سه ر نه و شتانه ی پێی خۆشه و نه وانه ی پێی ناخۆش و قه لسه، دیتم راست نه وه یه: به دلدانه وه و نه رمونیانی و خۆشی و شادیی نه فس پێگای ئارامگرتن بپریت..

له م باره وه له (بیشری نه لحافی) یه وه په حمه تی خوائ لی بیت ده گێرنه وه که به هاوپێیه تی پیاویک به پێدا پۆیشتوون، هاوپێکه ی تینووی بووه، پێی وتوو: له م

بیره ئاو بخۆینه وه؟ بیشر وتوویه: تا بیریکی تر ئارام بگره! کاتی گه یشتنه
بیره که، پی وت: بیریکی تر! ئیتر هر سه رقالی ده کرد پاشان ئاوی له هاورپیکه ی
دایه وه و وتی: دنیا ئاوا ده پردی!

له تیگه یشتنی ئەم بنچینه وه، نه فسی سه رقالی کرد و نه رمونیانی به رانبه ر نواند و
به لئینی جوانی پیدا تا له سه ره وه ی خراوه ته نه ستوی ئارام بگری.

هه ره کوو هه ندی له پیشینان به نه فسی خوی ده وت: سویند به خودا له
قه ده غه کردنت له وه ی پیت خۆشه ته نی له بهر سۆز و خۆشه ویستیمه بۆت.

(نه بوو یه زید) په حمه تی خوی لی بیت وتوویه تی: هر به گریانه وه نه فسم به ره و لای
خودا ده برد تا شه رابی مه عریفه تم ده ر خواردا و پی ده که نی.

بزانه: باوه گۆدانه وه و نه رمونیانی له گه ل نه فس پیویسته و به وه ریگه ده پردی..

ئه مه هیمایه که بۆ ئامازه که و روونکردنه وه شی دریزه ..

۶۰- هندی سه ریشیواندنی نیبلیس

له شتگه لیک که له کۆره کانی ئامۆزگاری ده گوزهرین پامام که عه وام و زانا نه فامه کان پێیان وایه نزیکییه که چی ناپه سند و دوورییه .

وه کوو نه وهی قورئانخوین چه شنی گۆرانی قورئان ده خوینی، ئامۆزگاریکار (واعین) به جۆش و خرۆشه وه شیعره کانی مه جنوون و له یلا ده لیتته وه، به کتیک چه پلهی بو لێ ده دات و به کتیک تر کراسه که ی ده درپێنی! پێیان وایه نه مه نزیکییه له خودا!!

ئاشکرایه نه م کارانه شیواو نین، چونکه کردنی کاریک که ببیته هوی خراپه کاری نه وا هه له یه کی گه وره یه، پێویسته له مه دا واعیزه کان پێگه یان لێ بگيردری.

هه روه ها نه وانه شی به سه ر گۆره کاندای ده گه پێن و قورئان ده خوینن له وانن، خه م و په ژاره کان ده ورۆژینن تا ژنان زیاتر بگرن، له سه ر نه وه ش پاره یان ویده دن، نه گه ر فه رمانیان به ئارامگرتن کردبایه ژنان نه وه یان نه ده ویست!! نه مه ش له شته دژه کانی شه رعه ..

(ئیبین عه قیل) وتویه: له پرسه ی پیاوێکدا ئاماده بووین که کۆپێکی مردبوو، قورئانخوین نه م ئایه ته ی خویند ﴿يٰۤاَسْفَىٰ عَلٰی يٰۤوَسْفَ﴾ (یوسف: ۸۴) وتم: نه مه گریانه به قورئان!

واعیزه یه له سەر ریڭگهی مه عریفهت و خوشه ویستییه وه قسه دهکات، ده بیینی بهرگدروو و کەسی بازاری (نه زان) که تەنانەت فەرزەکانی نوێژ نازانی به بانگەشە ی خوشه ویستی خوی گه وره جلو به رگه کانی ده درپینی! ئەوهی حالی له هه مووان سافتره - که باشتربینانه - به وه هم که سینک دینیتته بهر خه یالی خوی که پیتی وایه (خودای خولقیته ره، که له باره ی گه وره یی و دلوفانی و جوانیی ئەوه وه ده بیستی وه کوو شه وق و په رۆشییه ک بۆی ده گرییت.

ئەوهی خه یالی بۆ ده کهن خودا نییه چونکه خودا ناکه ویتته ناو خه یال.

دوای ئەمه، لیکۆلینه وه له گه ل په شوکیان (عه وام) دژواره، زۆر که م سوود له تالیی هه ق وه رده گرن، وه لی واعیز فەرمانیپکراوه به وهی سنووری پاستی نه به زینتی و نه و شتانه باس نه کات که خراپیان ده کات، به لکوو به نه رمترین شیوه پایانبکیشی، ئەمه ش پتیویستی به هونه ره، عه وام هه یه جوانیی واژه سه رسامی ده کات، هه یانه ئاماژه ی پی خوشه، هه یه به دپره شیعیرێک ملکه چ ده بی.

واعیزه کان له هه موو کهس زیاتر پتیویستیان به په وانبیزییه (البلاغه) تا خواسته کانیاں جه م بکهن به لام پتیویسته سه یری پتیویستی واجیب بکات و به ئەندازه ی خویی چیشته واژه ی رپپیدراویان بداتی، پاشان به ره وه عه زیمه تیان پابکیشی و پتی پاستیان پی بناسینی.

ئەحمەدی کوپی هه نبه ل ئاماده ی کوپێک بوو، قسه ی (ئه لحارث ئه لموحاسیبی) بیست گریا، پاشان وتی: ئاماده بوونم به دل نییه.

بۆیه ش گریا چونکه دۆخه که گریانه که ی پئویست کرد..

هەندى له پيشينان تىکه لۆپىکه لى چىرۆکخوانه کانیان ده بىنى جله و گىريان ده کرد
 له ئاماده بوون له کۆرپه کانیان، به لام ئەمه ئەمىرۆ باش نىيه چونکه خه لک له و
 سه رده مه دا به زانسته وه سه رقال بوون پىيان وابوو ئاماده بوون له کۆرپه کانى
 چىرۆک خویندنه وه رىگر و به ربه سته لىيان، به لام ئەمىرۆ پشتکردن له زانسته زۆر
 بووه، کۆرى ئامۆزگارى بۆ ره شوکى سوود به خشته ره، له گونا ه ده یگىرپته وه و
 به ره وه ته وه کردن ده بىزوينى، به لام که موکورتى له چىرۆکخوانه، با له خودا بترسى.

۶۱- لهباره‌ی یه‌کتایی ناو و سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره

زیانبه‌خشت‌ترین شت له‌سه‌ر په‌شوکییان (عه‌وام) قسه‌ی ته‌ئویلکار و نه‌فیکارانی سیفه‌ته‌کان و ئیزافه‌ته‌کانه.

پیغه‌مبه‌ران (علیهم‌السلام) له‌چه‌سپاندن و سه‌لماندن (الاثبات) زۆر کۆشاوان تا بوونی خولقینه‌ر له‌دل و ده‌روونی په‌شوکییان بچه‌سپیت، دل و ده‌روونه‌کان به‌چه‌سپاندن دلنیا و هۆگر ده‌بن، نه‌گه‌ر په‌شوکییه‌ک شتیکی بیست که نه‌فی پیویست ده‌کات ئه‌وا له‌دلیدا چه‌سپاندن فپۆی ده‌دات ئه‌وه‌ش گه‌وره‌ترین زیانه له‌سه‌ری..

پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌مه ئه‌وه‌یه: خوای گه‌وره هه‌والی (استواء)ی خۆی له‌سه‌ر عه‌رش داوه، دل و ده‌روونه‌کان هۆگری چه‌سپاندن و بوونی خودا بوون:

خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ﴾ (الرحمن: ۲۷) واته: ذاتی په‌روه‌رینت هه‌ر ده‌مینیتته‌وه.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ (المائدة: ۶۴) واته: ده‌سته‌کانی کراوه‌ن.

فه‌رموویه‌تی: ﴿وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ (الفتح: ۶) واته: خودا لییان تووپه‌ بوو.

فه‌رموویه‌تی: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ (المجادلة: ۲۲) واته: خودا لییان پازی بوو.

بیغهمبیریش (صلی الله علیه وسلم) هه‌وایی داوه که خودای گه‌وره بۆ ئاسمانی
 دونیا داده‌به‌زی، فه‌رموویه‌تی ((دایی به‌نده‌کان له‌نیوان دوو په‌نجهی خوادایه))
 فه‌رموویه‌تی ((ته‌وراتی به‌ ده‌ستی خۆی نووسیوه‌ته‌وه)) فه‌رموویه‌تی ((کتیبیکی
 نووسیوه‌له‌سه‌ر عه‌رش له‌لای خۆیه‌تی)) ئه‌م چوار فه‌رمووده‌یه موسلیم و چه‌ند
 ئیمامیکی تر پیاویه‌تیان کردووه.

هیتیش هه‌یه که باسکردنیان درێژ ده‌بیته‌وه.

ئه‌گه‌ر په‌شۆکی و مندال پریوون له‌ چه‌سپاندن و به‌ تیگه‌یشتنی هه‌ست هۆگری
 وه‌سفه‌کان بوون، پێی وترا: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (الشوری: ۱۱) واته: هیچ شتیك
 هاوشیوه‌ی ئه‌و (خودا) نییه، ئه‌وه‌ی خه‌یال له‌ دلیدا نه‌خشاندوویه‌تی ده‌سپێته‌وه و
 واژه‌کانی چه‌سپاندن به‌ دامه‌زراوی ده‌میکنه‌وه.
 (لێره کۆمه‌لیك فه‌رمووده‌ی لاواز هاتووه به‌ پێویستم نه‌زانی وه‌ریانگێرم.)

ئه‌گه‌ر به‌ په‌شۆکییه‌ك ده‌ست پێ بکری که خالییه له‌ تیگه‌یشتنی چه‌سپاندن و
 وتمان: خودا نه‌ له‌ ئاسمانه و نه‌ له‌سه‌ر عه‌رش! به‌ (ده‌ست) یش وه‌سف ناکری و
 قسه‌کانیشی سیفه‌تیکی خودییه، هیچ شتیك له‌ باره‌یه‌وه نازانین! دابه‌زینی وینا
 ناکری. به‌م قسانه به‌گه‌وره‌زانینی قورئان له‌ دلیدا ده‌سپێته‌وه و له‌ ناخیدا
 چه‌سپاندن و سه‌لماندنی خودا نایه‌ته‌دی.

ئه‌مه‌ش تاوانیکی گه‌وره‌یه به‌رانبه‌ر په‌یامه‌پێنان که ئه‌وه‌ی له‌ پینا و پوونکردنه‌وه‌یدا
 ماندوو بوون هه‌لده‌وه‌شپێته‌وه، بۆ زانا‌یه‌ك دروست نییه بیست بیروباوه‌ری

ره شوکییه که ده قی به چه سپاندنه وه گرتووه لئی تیکیدات، به وه خراپی ده کات و چاره سه رکردنیشی دژواره .

به لام که سی زانا ئیمه لئی دلنیا این چونکه ده زانی نو بیوونه وه ی سیفه تی خودای گوره مه حاله و ناشی (استواء) ی کردبیت هه روه که ده زانی و ناشی هه لگراو بیت و به پیوه لکان و ده ستلیدان و گواستنه وه وه سف بکریت. لای زانا شاراوه نییه که مه به ست له هه لگیرو وه رگیبری دلله کان له نیوان دوو په نجه دا بریتیه له کۆنترۆلکردنی دلله کان، ئه وه ی مروّ له نیوان دوو په نجه دا هه لیده سوپینی بریتیه له وه ی کۆنترۆلی کردووه، پیویست به ته ئویلی ئه و که سه ش نییه که وتوویه: په نجه واته شوینه واری باش، دلله کان له نیوان دوو شوینه وار له شوینه واره کانی په روه ردگاریتین که بریتین له: دامه زانندن و له پئی لادان. هه روه ها ته ئویلی ئه و که سه ی وتوویه: هه ردوو ده سته کان واته: نیعمه ته کانی، چونکه ئه گه ر فامکرا که مه به سته که چه سپاندنه و به و شیوه یه دوینراوین که تی ده گه یین و نمونه مان به و شیوه یه بو هینراوه ته وه که دهیزانین، به ئه سلی یه کلاکه ره وه ش بو مان ساغ بوته وه و سه لماوه که ئه وه ی هه ست دهیزانی بو وی ناشی و دروست نییه، ئیتر ده زانین مه به ست له باسکردنی ئه وه چیه .

چاکترین شتی بو ره شوکییان بیلین ئه وه یه: ئه م شتانه چون هاتون ئه وها تیی بگه ن و ته ئویلی مه که ن، هه موو ئه وه مه به ست لئی پاراستنی چه سپاندنه، هه ر ئه مه شه که پیشینان مه به ستیان بووه .

ئه حمه د نه یده هیشت بوتری: قسه کردنم به قورئان مه خلوقه یان نامه خلوقه .

هه موو بۆ ئه وه بوو تا هانی خه لك له سه ر شوینكه وتن بدات و واژه كانی چه سپاندن وه كوو خۆیان بمیننه وه .

نه فامترین كه س ئه وانهن كه ئه وه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) مه به سستی بووه كه وه ی بكات ئه و بیّت له دلّه كان هیزه كانی گه وره كردن لاواز و سووك بكات: پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رموو یه تی: ((لا تُسَافِرُوا بِالْقُرْآنِ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ)) رواه البخاري. واته: قورئان مه به ن بۆ خاکی دوژمن..

شافعی قه ده غه ی كردوو ه كه سی بیّ ده سنوئێژ قورئان هه لگړی ته نانه ت ئه گه ر له نیۆ شتیكیشدا بیّت ئه وه ش وه كوو به گه وره گرتنی قورئان.

ئه گه ر خۆبه زانازانێك هات و وتی: قسه سیفه تیكه په یوه سته به خودی قسه وێژه وه! واتای ئه م قسه یه ی ئه وه یه لیڤه دا هیچ شتی نییه ریژی لی بگړی! ئه مه دژه وانه ی مه به سستی شه رع ی كردوو ه.

پێویسته فامی دۆخه كانی شه رع و مه به سته كانی پیغه مبه ران (دروودی خویان له سه ر بیّت) بگړی.

رێگری كراوه له ئاشكرا كرنی ئه وه ی شه رع دا پێوشیوه، پیغه مبه ری خودا (صلی الله علیه وسلم) نه می كردوو ه له قسه كردن له باره ی قه ده ره وه، نه می كردوو ه له ناكۆکی و جیاوازی، چونكه ئه م شتانه ده بیته مایه ی ئازاردان، ئه گه ر لیكۆله ر له قه ده ر ئه گه ر تیگه یشتنی گه یشته ئه وه ی بلی: خودا به جی هیئا و سزایدا، ئه وه ئیمانی به دادپه روه ری خودا هه ژاوه، ئه گه ریش وتی: نه ته قدیبری كرد و نه

جیبه جیبی کرد، نهوا ئیمانی به توانا و مولکی خودا هه ژاوه. بۆیه وا باشتره واز له م
شتانه بهینری.

رهنگه یه کئی بلی: نه مه ریگریکردنه له وهی ئاگاداریی راستییه کان بین و
فرمانکردنه به وهستان له گه ل چاولیکه ری!

ده لیم: نا، به لکوو فیرت ده که م که نه وهت لی ده ویستری که به گشتی و پوختی
ئیمان بینی و فرمانت پی نه کراوه بۆ زانینی ناوه پۆک و حه قیقه ت گه پان و
لیکۆلینه وه بکه ییت له گه ل نه وهی هیزه کانی تیگه یشتنت دهسته وسانه له
ده رکپیکردنی حه قیقه ته کان.

پیغه مبه ر ئیبراهیم (دروودی خوی له سه ر بیئت) به خوی گه وره ی وت: پیم نیشانده
چۆن مردوو زیندوو ده که یته وه؟! خودا ژیانده وهی مردوو یه کی نیشاندا به لام
نیشانی نه دا چۆنی زیندوو کرده وه له به ر نه وهی توانا کانی دهسته وسان بوو له
ده رکپیکردنی نه وه.

پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) که هاتوو بۆ پوونکردنه وهی په یامی خودا بۆ
خه لک ته نها به وه له خه لک قایل ده بوو ئیقرار بکه ن و باوه ری گشتی و پوختیان
هه بی.

هاوه لانیش هه ر وه ها بوون، لییان نه گپدراره ته وه که له باره ی خویندنه وه و
خوینراو، قسه یان کرد بیئت، نه شیانوتوو: (استوی) به واتای (استولی) هاتوو!
(ینزل) به واتای (یرحم) هاتوو! به لکوو قایل بوون به چه سپاندنی نه و پرستانه ی

گوره کردنی خودا له دلّه کان ده چه سپینن و به پیتی فه رمایشتی خودا وازیان له
 خه یالبازی هیناوه: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (الشوری: ۱۱) واته: هیچ شتیك هاوشیوهی
 نه و (خودا) نییه..

پاشان نه مه فریشتهی (مونکهر و نه کیر) پرسیار ته نی له بنه ما پوخته کان ده که ن و
 ده لئین: کی په روه ردگارتته؟ نایینت چیه؟ پیغه مبهرت کییه؟
 هه رکه سی له م به شه تی بگات له لیکچوواندنی (المجسمه) و په کخستنی (المعطلة)
 سه لامهت ده بی و له سه ر پیکای پیشینانی یه که م ده وهستی.

۶۲- حقیقه‌تی بیستن و دیتن

ئەم ئایەتەم خویندەوہ: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٦٦﴾﴾ (الأنعام: ٤٦) واتە:
 بلی: پیم بلین: ئەگەر خودا بیستن و بینینی ئی سەندنەوہ و مۆری نا بەسەر
 دلتانەوہ، چ خودایەکی تری غەیری اللہ بۆتانی دینی؟!
 لەم ئایەتەدا ئاماژە بەکم بۆ دەرکەوت ئەویش ئەوہیە:

ئەگەر مەبەستی لە ئایەتەکە هەمان (السمع) و (البصر) بێت کە (السمع) ئامێزیکە
 بۆ دەرکێکردنی بیستراوہکان و (البصر) یش ئامرازیکە بۆ دەرکێکردنی بینراوہکان،
 ئەم دووانە ئەوہ بۆ دل دەخەنەر، ئەویش ورد دەبیتەوہ و پەند وەر دەگری،
 ئەگەر مەخلوقات بۆ (سمع و بصر) نمایش کرا ئەوا ئەم دووانە هەوالەکانیان بە دل
 دەگەینێ بەوہی کە بەلگەن لەسەر خولقیئەنەر و هانی گوێرپایە لیکردنی دروستکار
 دەدات و هۆشدارێ دەدات لە ئەشکەنجە و ئازاری خودا لە کاتی سەرپێچیکردنی.

ئەگەر مەبەستی واتی بیستن و دیتن بێت ئەوا بە بێئاگابوونیان دەبیت لەو
 راستییانە دەرکیان پێ نەکردووە بە هۆی سەرگەرمبوونیان بە ئارەزووہ، مڕۆڤ
 بە لێسەندنەوہی و اتاکانی ئەو ئامرازانە سزا دەدری، دەبینی بەلام وەك ئەوہی
 نەبینیوہ، دەبستی بەلام وەك ئەوہی نەبیستوہ، دلێش بێئاگایە لەوہی ئازاری

بيّ دهگه يه نيّ، نازانيّ چي دهويستريّ، به لايه وه گرینگ و کاريگه ر نيبه که نه و تاقی ده کريته وه و ناموزگاريش سوودی نيبه و نازانيّ نه و له کوييه و مه به ست ليتي چيبه و بو کويّ هه لده گيريّ و ده بردريّ، به لکوه به خوړسک تيبيني به رژه وهنده کاني دونياي دهکات و بير له له ده ستداني ئاخيره تي ناکاته وه، په ند و ناموزگاري له هاوپيکه ي وهرناگريّ و بو ريگاگه ي زه خيره دانانيّ، هه روه ک شاعير ده ليّ:

الناسُ فِي غَفْلَةٍ وَالرَّسُولُ يَوْعُظُهُمْ
وَمَا يُفِيقُونَ حَتَّىٰ يَنْفَذَ الْعُمُرُ
يُسَيِّرُونَ أَهْلِيهِمْ بِجَمْعِهِمْ
وَيَرْجِعُونَ إِلَيْهِمْ أَعْلَامَ غَفْلَتِهِمْ
لَأَنْهُمْ مَا رَأَوْا سِوَنَا وَلَا نَظَرُوا

واته: خه لك له بيئاگايديه و مردن به ئاگايان دينيته وه، بيداريش نابنه وه تا ته مه ن ته واو ده بيّ.. هه موويان كه سوکاريان به ره و گورستان ده بن و ته ماشاي ناشتن و له گورنانيان ده که ن.. دواتر ده گه رينه وه بو خه ونه کاني بيئاگايان وه که نه وه ي هيچيان نه بينيبيّ و سه يريان نه کرد بيّ!

نه مه دوخي زوربه ي خه لکه، په نا به خوا له ليسه ندنه وه ي سووده کاني نامرازه کان چونکه نه مه ناشيرينتريني دوخه کانه.

۶۲ - له باره‌ی عیشق‌وه

له قسه‌ی دانایان له باره‌ی عیشق و هۆکاره‌کانی و ده‌رمانه‌کانی وردبوومه‌وه و له‌وباره‌وه کتیبیکم دانا و ناوم لّ نا (ذم الهوی)، تئیدا باسی ئه‌وه‌م کردووه که دانایان وتووینا: هۆکاری عیشق بزاونی ده‌روونیکی به‌تالّه، ئه‌وان بۆچوونی جیاوازیان هه‌بووه و هه‌ندیک وتووینا: عیشق ته‌نها تووشی خه‌لکی جوان و که‌شخه و قۆز ده‌بیت.. هه‌ندیکی تر وتووینا: تووشی ئه‌و که‌سانه ده‌بیت که له وردبوونه‌وه و پامان له راستییه‌کان بیئاگان..

به‌لام دوا‌ی ئه‌وه، ئه‌ز واتایه‌کی سه‌یرم بۆ هات که لیره‌دا پوونی ده‌که‌مه‌وه که بریتیه له‌وه‌ی که عیشق ناچه‌سه‌پۆ و په‌گ دانا کوتی ته‌نها له‌گه‌ل که‌سیکی وه‌ستاوی چه‌قیو نه‌بی، به‌لام ئه‌وانه‌ی هیممه‌ت به‌رزن هه‌ر کات خه‌یالی شتیک بکه‌ن که ئه‌وین دینتته به‌ره‌وه ئه‌وا خه‌وش و نه‌نگیه‌کانی بۆ ده‌رده‌که‌وی - جا به بیرلیکردنه‌وه بیت یان به تیکه‌لبوون - ئیتر خاترجه‌م ده‌بن و ده‌روونیان به خوازاویکی تره‌وه په‌یوه‌ست ده‌بی.

هیچ که‌س له‌سه‌ر پلیکانه‌ی عیشق - که وا پئویست ده‌کات ده‌ست به‌و وینه و شیوه‌یه بگری و له ئاست خه‌وش و نه‌نگیه‌کانی کویر بیت - ناوه‌ستی مه‌گر چه‌قیویکی وه‌ستاو نه‌بی.

به لام كه سانی سه ریلند و دور له كه موکورتی هه میسه له به زبونه وه و بالاکردندان، هیچ ریگریک ناتوانی لارییان بکات، نه گهر خوشه ویستی که سیک به دهرونیانه وه نووسا نه واناگه نه پلهی عیشقی زال و تایبته، به لکوو پهنگه له سه ره تاوه مه یلکی توند بکه ن یان به هوی که م بیرکردنه وه یان به هوی که م تیکه لاوبوون و ناگاداریوون له نهنگیه کان، یان به هوی وابسته بوون به هندی سیفته تی باشی که سه کان له پووی هاو پیکیه که له نیوان دوو که سدا پووده دات، وه کوو که شخه و قسه خوش له گهل که شخه و قسه خوش، زیره که له گهل زیره که، نه وه ش خوشه ویستی دینیتته ئاراهه، به لام عیشق نا، نه وان به رده وام له پویشتنان و ناوه ستن، وشتری سروشتی مرؤف (ته بیات) شوینی سروود بیژی تیگه یشتن ده که وی، به دلنیا بییه وه ته بیات شتیکی هه یه خوی پیوه په یوه ست و وابسته بکات که له دونیادا دهستی ناکه وی، چونکه نه و شتیکی گهره که که ناشی له که سه کاندایا به تیروته واوی هه بی، جا نه گهر نهنگی و خه وشه کانی دیت دور ده که ویته وه.

به لام نه وهی دلی به خوشه ویستی خودا وابسته بووه، نه و خوشه ویستییه ده بیته ریگر له وهی نه وینداری که سی تر بییت، نه گهرچی خوشه ویستی نه و هاوشانی خوشه ویستی مه خلوق نییه به لام خاوه نانی مه عریفته شیت و شهیدای نه ون، خوشه ویستی نه و له خوشه ویستی نه وانیتر بیئاگای کردوون و دل و دهروونه کان به ته واوی نقومی هیزی مه عریفته و خوشه ویستی دل که کان بوون، هه روه که (رابعه ی عه ده وی) وتوویه:

أحبُّ حبيبا لا أعابُ جِبتهِ وَأحبتُّ من في هوا عيوبه

واته: خۆشه‌ویستیکم خۆشده‌وی که به هۆی خۆشه‌ویستییه‌که‌یه‌وه‌ه‌بیم لئ
نه‌گیری، ئیوه‌ش که‌سانیکتان خۆشویست که له خۆشه‌ویستیدا‌ه‌بیگه‌لیک‌ه‌یه‌..

له‌فه‌قیریکی‌زاهید‌گێر‌دراوه‌ته‌وه‌که‌پۆژیکیان‌به‌لای‌ئافره‌تیکدا‌تێپه‌پی‌و‌پێی
سه‌رسام‌بوو، له‌باوکی‌خوازیبێنی‌کرد‌و‌ئە‌ویش‌لێی‌ماره‌کرد، بر‌دی‌ه‌وه‌مال‌و
جلوبه‌رگی‌نوویی‌له‌به‌رکرد، کاتی‌شه‌و‌داهات‌فه‌قیره‌که‌هاواری‌کرد: جله‌کانم!
جله‌کانم! ئە‌وه‌ی‌هه‌مبوو‌له‌ده‌ستم‌دا!

ئە‌مه‌ساتمه‌یه‌ک‌بوو‌له‌پێی‌ئە‌م‌فه‌قیره‌که‌پێی‌گوت‌ئە‌وه‌له‌پێگا‌لایداه‌..

ئە‌م‌حاله‌تانه‌تووشی‌خوواناسان‌و‌ئە‌وه‌که‌سانه‌ده‌بی‌که‌له‌خۆ‌له‌کاری‌به‌د‌و
نه‌شیاو‌به‌دوور‌ده‌گرن..

(ئێبێن‌مه‌سه‌عوود)‌وتوو‌یه: ئە‌گەر‌ئافره‌ت‌سه‌رنجی‌یه‌کێکتانی‌پراکێشا‌و‌پێی
سه‌رسام‌بوون‌با‌میزل‌دانه‌که‌ی‌بیربێته‌وه!

نموونه‌ی‌ئە‌م‌حاله‌ئە‌وه‌یه‌که‌عه‌قل‌له‌کاتی‌خواردنی‌خۆراکێکی‌به‌تام‌بێناگا‌ده‌بی
له‌بیرکردنه‌وه‌له‌هه‌لگێر‌و‌وه‌رگێر‌کردنی‌له‌ناو‌ده‌م‌و‌قوتدانی، له‌کاتی
جووتبوونیش‌له‌به‌ر‌زالبوونی‌شه‌هوت‌ئاگای‌له‌به‌رکه‌وتنی‌پیس‌و‌چه‌په‌لی
نامینی، له‌شاردنه‌وه‌ی‌ئە‌و‌دۆخانه‌دا‌سوود‌و‌چاکه‌هه‌یه‌.

به‌لام‌که‌سانی‌بێدار‌له‌زۆریه‌ی‌حالباریاندا‌بێ‌داواکردن‌تووشی‌ئە‌م‌هه‌ستیپێکردنه
ده‌بن‌و‌وایان‌لئ‌ده‌کات‌خۆ‌له‌قیژه‌وینی‌هه‌وا‌و‌ئاره‌زوو‌به‌رز‌پاگرن.

به ئەندازەى پوانىن له سه‌ره‌نجامه‌كان عىشق له دلى عاشق سووك ده‌بى و، به ئەندازەى به‌سته‌له‌كى بير و زه‌ين نىگه‌رانى و دله‌پاوكى به‌هيز ده‌بى.

(موتەنه‌بى) شاعىر وتووێه‌تى:

لو فکّر العاشق في منتهى حسن الزيف يسبى لم يسبى

ئەگەر عاشق بیرى کردبايه‌وه له‌وهى جوانىيه‌كانى مه‌عشووقه‌كه‌ى له‌ ئاينده‌ چى لى دیت ئەوا وازى له‌ عىشقه‌كه‌ى دیتنا و جوانىيه‌كانى مه‌عشووقه‌كه‌ى دلى نه‌ده‌برد...

کۆى ئەوه‌ى وىستم پوونى بکه‌مه‌وه: سروشتى بيداران هه‌لده‌کشى و به‌رزده‌بیته‌وه و له‌گه‌ل که‌سىكى جوان و به‌رچاو ناوه‌ستى، هۆى به‌رزبوونه‌وه‌شى بىرکردنه‌وه‌يه له که‌موکورتى و نه‌نگىيه‌كانى ئەو که‌سه‌يان داواکردنى شتىکه‌ له‌و گرینگتر، دلى عارىفان به‌رزده‌بیته‌وه بۆ مه‌عرووفه‌كه‌ى و له‌ پاره‌وى په‌ندوه‌رگرتن ده‌په‌رپته‌وه، به‌لام بىئاگايان چه‌قبه‌ستنيان له‌ دوو حاله‌ته‌که‌ و بىئاگايان له‌ دوو پايه‌که‌ ده‌بیته هۆى به‌ندبوون و سه‌رکوتکردن و سه‌رلېشىوانيان..

۶۴- دداننان به که متهرخه میگردن

شتیکم هاته پیش که پیویست بوو داوا له خودا بکه م و لئی بیاریمه وه، دوام کرد و پارامه وه، هندی که س له نه هلی چاکه له گهل من دستیان به دوعا کرد، جوریک له شوینه واری گیرابوونم دیت... نه فسم پیی وتم: نه مه به پارانه وهی نه و بنده یه بووه نه که به پارانه وهی تو... پیم وتم: من خوم نه و گونا و که متهرخه میانم دهرانم که ده بیته ریگری گیرابوون به لام ریسی تیده چی پارانه وه که ی من گیرابوویت، چونکه وا گومان ده به م نه م دوعا خوینه چاکه ساغ و سه لیم بیت، له به رنه وهی له که متهرخه میم ههست به شکانه وه ده که م و به مامه له گردن له گه لیدا دلخوشی هه یه، رهنگه دداننان به که متهرخه می بو گیرابوونی پیویستییه کان سه رکه وتووتر بیت، له به رنه وهی من و نه و داوای فزل و به خشش ده که ین نه که به کرده وه کانمان، نه گهر من به شکانه وه و دداننان به گونا هه کانم وه ستام و وتم: به فزل و به خششی خوتان پیم ببه خشش نه و له داواکردنم هیچ شتیکم نییه منتهی پی بکه م، رهنگه نه وه باشی کرده وهی خوی بینیوه و ریگری بووه.

نه ی نه فس مه مشکینه، شکانی زانیاریم به و به سه بوم!

نه وهنده زانیاریه م هه یه که بیته هوی نه دهب و دداننان به که متهرخه می و زور پیویستبوون به وهی داوام کردووه و یه قینم به فزلی داوالیکراو که له گهل نه م بنده یه دا نییه، خودا به ره که ت بخاته خواپه رستییه که یه وه، رهنگه دداننان به که متهرخه میم باشر و تیروته ووتر بووه.

۶۵- بیرکردنه وهی له نیعمه ته کانی خودا

هه ندی شتی سه یروسه مه ره ی زانست و داناییم به سه ره هه ندی که س خوینده وه که بانگه شه ی زانستیان ده کرد دیتم له بیستنی ئه وه ده په شوکیت و ناچیته قوولاییه که ی و په روشی هیت و دواتر نییه، ئیتر منیش له پی گوتنی شتی تر وازم هینا و وتم: ئه م زانست و داناییا نه شیاوی هوشمه ندیکه که چه شنی تینوو بو ئاو بیقوزیته وه ..

پاشان له مه وه ئاماژه به کم وه رگرت که بریتیه له وه ی که ئه گه ر ئه م که سه له وه ی بوویدا تیگه یشتبا و په سنی کاره باشه که می کردبا ئه وا له لای من پیزی زیاتر ده بوو و، وته و قسه جوانه کانی خۆم پی نیشان ده دا به لام کاتی بینیم ئه هلی ئه وه نییه ئیتر لیم لادا و پووم لی وه رگتپا.

ئاماژه که ئه وه بوو: خوی گه وه ئه م مه خلوقاته ی به جوانترین دروستکردن و مکومترین پیزبه ندی پۆلین کردوون، پاشان پیشانی هوش و عه قلله کانی داوه، هه ر هوشیک باش و ورد لئی وردبۆته وه ئه وا به ئه ندازه ی تیگه یشتنی ستایش کراوه و پۆلینکار (که خودایه) خوشی ویستوه .

به م جۆره ش قورئانی هه نار دووه که حیکمه ت و داناییه نایاب و جوانه کانی تیدا یه، هه ر که سیك به تیگه یشتنه وه پشکنی و لئی پوانی و له خه لوه تی فیکردا وتوویری

له گه لدا کرد نه و پره زامه ندى خودای به ده ست هیناوه و له نزیکایه تی نه و به هره مه ند بووه، هر به کیکیش زهین و هوشی به به ره سه سته کان مژوول و پوچوو بوو نه و له و پایه و مه قامه دوور ده خریتته وه.

خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾
(الأعراف: ۱۴۶) واته: نه و که سانه ی به ناهه ق له سه ر زهوی خو به زلزانی ده نوینن له ثایه ت و نیشانه کانی خو م پوو یان وه رده گتیرم.

۶۶- باشتَرین کەس

پۆژتیک نزام کرد و وتم: خودایه! بـمگه یه نه به ئاواته کانم له زانین و کردهوه و ته مه نیشم درێژکه تا بگم به وهی که له وه دا حهزم پێیه تی.

وه سه وه سه یه که له ئیبلیس وه به ره له سستی کردم و وتی: پاشان چی؟ هه مردن نییه؟ درێژی ژیان سوودی چیه؟

پیم وت: ئە ی گه مژه! ئە گه له ناخی داواکه م گه یشتبای ده ترانی که فشه و گالته نییه. ئە ی له هه ر پۆژتیک که زانست و زانیاریم زیاد ده بی به ره می ده سچینه که م زیاد نابێ؟! ئیتر له پۆژی دروینه و خه ماندا سوپاس ده کریم! ئایا پیم خۆش بوو بیست سال له مه وه به مردبام؟! نه به خوا، چونکه ده یه کی ئیستا ئه و کات خودام نه ده ناسی. هه موو ئه وه به رو بوومی ژیا نه که تێیدا به لگه کانی یه کتایی خودام پنی و له نزما ییی ته قلید به ره و به زاییی چا و کرانه وه هه لکشام و شاره زای زانستگه لیک بووم که به هۆیا نه وه قه درم زیاد و نه فسم زێرکفت بوو، پاشان ده سچین و به ره مم بۆ ئاخیره تم زیاد و بازرگانیم به هیز بوو بۆ بزگارکردنی هاو به ش و تیکه لێووان.

له (صه حیحی موسلیم) دا هاتوه که ئه بوو هور په ی ره گێرا پیتییه وه، پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: ((لَا يَزِيدُ الْمُؤْمِنَ عُمْرُهُ إِلَّا خَيْرًا)) واته: ته مه نی درێژ بۆ ئیماندار هه ر خیر و چاکه ی بۆ زیاد ده کات..

له فهرموودهیهکی تردا هاتووه: ((إن من سعادة المرء أن يطول عمره ويرزقه الله
 الإنابة)) (رواة أحمد و الحاكم) واته: له خوشبهختیی مرؤف ئهوهیه که ته مه نی دریز
 بیّت و خوداش تهوبه و گه پانه وهی پی بیه خشیت))...

۶۷- وابہستہ بوون به هؤکارخوئقین نهك به هؤکارهكان

به هؤى هؤكارهكانه وه دلى عاريفان غيره ي لى ده كرى نه گه رچى هؤكارهكان له دلدا لانه ناكه ن، نه گه ر دل بؤ ناسينى خودا به كلا بوويه وه نه وا خوداش سه ربه رشتى و چاودى رى كاروباره كانى نه و له نه ستؤ ده گرى، نه گه ر به هؤكارهكان بوويه بوو بوويه وه نه وا شوينه وارى هؤكارهكان ده سپرته وه. ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا﴾ (التوبة: ۲۵) واته: بؤى شه پى حونه ين كه سه رسام بوون به نؤرييتان به لام نه م نؤرييه تان هيچ سووئىكى پى نه گه يانندن.. سه رنج بده حالى به عقوب و ترس و وريابى له يوسف (سه لامى خوايان لى بيت) تا نه وه ي وتى: ﴿وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ﴾ (يوسف: ۱۳) ده ترسم گورگ بيخوات، وتيان: ﴿فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ﴾ (يوسف: ۱۷) گورگ خواردى.. كاتيكيش ده رگاي خوشى به بوويدا كرايه وه (به هودا) كراسه كه ي يوسفى بؤ هينا (با) پيشى كه وت ﴿إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ﴾ (يوسف: ۹۴) هه ست به بؤنى يوسف ده كه م. هه روه ها قسه ي يوسف بؤ مه يگيره كه ﴿أَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾ (يوسف: ۴۲) له لاي خاوه نه كه ت باسم بكه و بى رى بخه وه.. به مانه وه ي حه وت سال له زيندان سزا درا، نه گه رچى يوسف ده يزانى كه به بى نيزنى خودا رزگار بوون نييه و ده سگرتن به هؤكارهكان پيپيدراوه به لام غيره كارى كرده سه ر سزاكه !

هر له م باره وه چیرۆکی (مهریه م) ههیه (سهلامی خوای لی بیئت) ﴿وَكَلَّمَهَا زَكْرِيَّا﴾
 (آل عمران: ۳۷) زه که ریبیا به ختیوکردنی گرته ئه ستۆ. هۆکارخولقیین له هاونشینی
 هۆکاره کان غیره ی کرد ﴿كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا﴾ (آل عمران:
 ۳۷) هر کاتی زه که ریبیا ده چووه لای له میحرابه که بیدا خۆراکی له کن ده بینی..
 له م پوهوه له پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) گپردراوه ته وه که فرموویه تی:
 ((خوای گوره پۆزی به نده ئیمانداره که ی به جۆریک دها که هیچ حیسابی بۆی
 نه کرد بیئت.)) زانایان ئه م فرمووده یه به زۆر لاواز داده نین.

هۆکاره کان پێگایه کن هه رده بی بگیرینه بهر، عاریف و خواناس هاونشینی
 هۆکاره کان نابیی به لام ئه وه ی بۆ ئه و له باره یه وه دهرده که وی بۆ غهیری وی
 دهرناکه وی له وه ی که هاونشین نابیی، پهنگه ئه گهر به لایدا وهرچه رخینی سزاش
 بدری ئه گهر مه یلیک بیئت خودا قه بوولی نه کات، به لام که مترین هه له و ساتمه ئه دهب
 پتیویست ده کات.

سه رنج بده له سه ره نجامی (سوله یمان) (سهلامی خوای لی بیئت) کاتی وتی:
 ((ئهمشه و به سه ر سه ت ژندا ده سوورپیمه وه که هر یه کیکیان کورپکی بیئت، نه یوت:
 إن شاء الله! هیچکام له ژنه کان ئاوس نه بوون ته نها یه کیکیان نه بی ئه ویش کورپکی
 سه قه تی هیئا!))

دۆخیک پوی تی کردم که وای پتیویست کرد وابه سته ی هندی هۆکار بم به لام ئه وه
 وای ده خواست که دیداری هندی سته مکار بکه م و به وشه یه ک موداراتی بکه م،
 کاتی بیرم له م حاله ده کرده وه قورئاخوینیک هاته لام و دهستی کرد به قورئان

خویندن، به وهی خویندی گه شبین بووم: ﴿وَلَا تَرْكُؤْا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ (هود: ۱۱۳) واته: مه یل مه که ن بو لای نه وانهی سته میان کردووه چونکه ناگر ده تانگری و بیجگه له خودا هیچ دوستیکتان نییه و پاشانیش یارمه تی نادرین..

له وه لامدانه وهی نه م بیر و خه یالهم واقورپام و به خۆم وت: گوی بگره ! من له م موداراته داوای یارمه تی و سه رکه وتنم کرد قورئان پیی راگه یاندم نه گه ر نه من مه یل بو سته مکار بکه م نه و سه رکه وتنم له ده ست ده چوو که له پیناویدا نه م مه یله م کرد.

خه نی له و که سه ی هۆکارخولقی نی ناسی و پیوه ی وابه سته بوو، نه وه مه به سته هره بالایه، له خودا ده پارپینه وه پیمانی ببه خشی.

۶۸- نیماندار له نیوان گوناھ و تهوبه دا

نیماندار زیاده رهوی له تاواندا ناکات، به لکوو هندی جار ناره زوو زال ده بی و ناگری شه هوهت گر ده گری ئیتر نه ویش شو پرده بیته وه به لام نه وه نده نیمانه ی هه به که گوناھی له بهر چاو کریت بکات و نه به وی نه نجامی بدات و دوا ی لیبونه وه شی نیازی نه وه ی نیبه بوی بگه ریته وه، نه گه ر توورده ش بوو به دوا ی توله کردنه وه دا ناگه پئی و بهر له خلیسکان و گوناھ نیازی تهوبه ی هه به . سه رنجی براکانی یوسف بده، بهر له دوورخستنه وه ی یوسف بریاری تهوبه یان دابوو، وتیان: ﴿أَقْتُلُوا يُوسُفَ﴾ یوسف بکوژن، پاشان نه وه یان به گه وره زانی و وتیان: ﴿أَوَاطْرَحُوهُ أَرْضًا﴾ یان دووربخه نه وه بو شوینیکی تر، پاشان بریاری گه پانه وه و په شیمان نبونه وه یان دا و وتیان: ﴿وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ﴾ دوا ی وی ده بنه پیای چاک، کاتیکیش بردیانه بیابان به هوی نه و ئیره بیبه ی له دلایندا بوو ویستیان بیکوژن به لام براگه وره که یان وتی: ﴿لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهٖ فِي عَيْبَتِ الْجَبِّ﴾ (یوسف: ۹-۱۰) یوسف مه کوژن، فرییده نه ناو بیره وه، نه یویست بمری به لکوو هندی ریبار هه لیگره وه، نه وانیش به قسه ی ویان کرد..

هوکاری نه م حال و دتخانه نه وه به که نیمان به گویره ی به هیزیبه که ی نه فس سه رکوت ده کات، جاریک له کاتی هه ولدا ده یگه ریته وه، جاریک له کاتی بریباردا، جاریک له هندی کرده وه، جا نه گه ر بیئاگایی زال بوو و گوناھه که ی کرد، سروشت سارد ده بیته وه، ئیتر نیمان بو کارکردن هه لده سیته وه، زور زیاتر له وه ی چیری وه رگرتوه نازاری په شیمانی ده چیری.

۶۹- باشترین شت وده سهینانی زیاتری زانسته

باشترینی شته کان زیادکردنی زانست و زانیارییه. هر که سیک ته نها به وهنده زانسته ی دهیزانی وازی هیئا و پیی و ابو و نه وهنده به سه نه و خودپه سند و له خورازی ده بی و خوبه لزانیه که ی ده بیته ریگر له سوودوه رگرتن، گفتوگو و وتوویز بوی دهرده خات که هه له یه، رهنگه له دلی خه لکدا گه وره کرا و بو بییت و که س بویری وه لامدانه وه ی نه بو بییت، نه گهر نه و سوودوه رگرتنی دهرخستبا نه و که موکورتیه کانی پیشکه ش ده کرا و وازی لی دیتان.

(نیبن عه قیل) له (نه بی نه لمه عالی نه لجوه یینی) گپراوه ته وه که وتوویه: خودای گه وره کوی شته کان ده زانی و ورده کارییه کان نازانی!

نازانم چ گومانیک له پووی نه م داماره قه وماره تا نه مه بلیت!

هه روه ها (نه بوو حامید نه لغه زالی) کاتی وتوویه تی: (النزول التنقل، والاستواء مماسة)..

چون نه مه به تیگه یشتن یان نه مه به زوهد وه سف بکه م که نازانی له باره ی خوداره چ شتی دروست و پپیدراوه و چ شتیکیش نا؟! نه گهر نه و وازی له خوبه گه وره

زانین بهینایه ئەوا فەریکه نووسەر رایەکه یان بەرپەرچ دەدایه وه و راستیی ئەوانی
بۆ دەردەکهوت.

هەر لەم بوارەدا، (ئەبووبەکر کوپی میقسەم) کتیبیکی بە ناوی ((الاحتجاج)) بۆ
قورئانخوینان داناوه، هەندێ شتی باشی تێدایه بەلام زانسته که ی بەوه تیکداوه
مۆلەتی خویندنه وهی هەندێ ئایهتی بە شیوهیه که داوه که قەت ئەوها
نەخوینراوه تهوه، پاشان وه های شیواندوه تا پرسی بە خویندنه وهی وا داوه که
واتای ئایه ته که بگوریت وه کوو ئەم ئایه ته: ﴿فَلَمَّا أَسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا﴾ یوسف:
(۸۰)

وتویه تی: دەشی لێره دا بوتری: ﴿نَجِيًّا﴾ واته: بە پێز و بیتاوان له دزییه که
پزگار بوون!

ئەمە خراپ تیکه یشتنه له چیرۆکه که، ئەوهی دزی درایه پالی و شته که شی له کن
دەرکهوت پزگار نەبوو، ئیتر رزگار بوونیان سوودی چیه؟! چیرۆکه که بۆ ئەوه
هینراوه ته وه تا پوونی بکاته وه که ئەوان جودا بوونه ته وه و پاریژیان له نێوان
خۆیاندا کردوه که چی بکن و چۆن بگه پینه وه لای باوکیان له کاتیکدا برا که یان
گیراوه، لێره دا چ باسیکی پزگار بوون هه یه!؟

هەر که سی سهرنجی کتیبه که بدات، لەم بابە ته ناشرینانه زۆر ده بینێ که
ناژمیردین، ئەگەر گوئی له زانایانی سهرده مه که ی بگرتایه و وازی له خو
گوره کردن بهینایه ئەوا راستی بۆ دەردەکهوت. بەلام ته نها پارزیوونی به وه نده
زانسته ی هه یه تی و تیکه لکردنی به جوړیک له خو بینێ و خودپه سندی له گه یشتن
به راستی گیری کرد.. په نا به خوا ده گرین له وه..

۷۰- خواپه‌رستی، سوپاسگوزاری دهوی

له م ئایه‌ته‌ی خوای گه‌وره پامام: ﴿يَمْتُونُ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمْتُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ﴾ (الحجرات: ۱۷) واته: منه‌تی ئه‌وه‌ت به‌سه‌ردا ده‌که‌ن که موسلمان بوون، بلی: منه‌تی موسلمانبوونتانم به‌سه‌ردا مه‌که‌ن، به‌لکرو خودا منه‌تی ئه‌وه‌تان به‌سه‌ردا ده‌کات که بو ئیمان پینوینی کردوون.

له م ئایه‌ته‌دا واتایه‌کی سه‌یرم دیت که بریتییه له‌وه‌ی: کاتی ئه‌وان هۆش و ئاوه‌زیان پی به‌خشرا، به‌هۆیه‌وه سه‌رنجی که موکورتی بته‌کانیان دا و زانیان بو په‌رستن ناشین، ئیتر په‌رستنیان ئاراسته‌ی ئه‌و زاته کرد که شته‌کانی دروست کردووه، ئه‌م زانین و زانیارییه به‌ری ئه‌و هۆشه پیبه‌خشراوه بوو که به‌هۆیه‌وه له‌ ئازده‌لان جیاکرانه‌وه، جا ئه‌گه‌ر باوه‌ریان هینا به‌و کاره‌یان که هۆشه پیبه‌خشراوه که بانگی بو کردوون ئه‌وا ریز و قه‌دری پیبه‌خشراوه که یان نه‌زانیوه و بی ئاگا بوون له‌و زاته‌ی پی به‌خشیون. هه‌ر شتیکیش له‌ به‌ر و دره‌خته‌که مولکی ئه‌وان نییه؟!

بینا له‌سه‌ر ئه‌مه: هه‌ر خواپه‌رست و کۆششکاریک له‌ زانست و کار به‌ پووناکیی ئاگایی و هیزی تیگه‌یشتن و ئاوه‌ز راستییه‌کی دیتووه و داواکراوی دۆزیوه‌ته‌وه، پیویسته سوپاسی ئه‌و زاته بکات که له‌ تاریکایی ده‌رووندا تروسکاییه‌کی بو ناردووه.

لەم هونەرەوه ئەم فەرموودەییە ی باسی سیّ کەسە کە دەکات کە چوونە نیۆ ئەشکەوتیکەوه و گابەردیک خلۆر بۆوه و دەرگای ئەشکەوتە کە ی ئی گرتن، وتیان: با بە کردەوه چاکەکانمان لە خودا بپارێینەوه و (توسل) بکەین! هەر یەکیک لەوان وتی: ئەمە و ئەوەم کرد... باسی کردەوه باشەکانیان کرد. (بۆ درێژە ی چیرۆکە کە یان دەتوانی سەیری کتیبەکانی فەرموودە بکەیت بەتایبەتی بوخاری و موسلیم)..

ئەمانە ئەگەر تیبینی ئەو نیعمەتەیان کردبیت کە خودا لە پاراستن لە تاوان پێی بەخشی بوون ئیتر هەر بەو نیعمەت پێ بەخشینە لە خودا پارانەوه، ئەگەریش تیبینی کردەوهکانیان کردبیت و سەرنجی دەرەنجامە کە یان دا و پێیان وابوو کە ئەوان ئەو کردەوانەیان کردوو ئەوان ئەوان ئەهلی بزرن نەک ئامادە، وەلامدانەوه ی داواکارییە کەشیان بۆ برینی شانازییە بەردەوامەکانیان بووه.

نمونه ی ئەمە دیتنی تەقواکارە بۆ تەقواکە ی، تا ئەوه ی پێی وایە کە ئەو لە زۆریک لە خەلک باشترە، پەنگە سووک بروانیتە تاوانکاران و خۆی لە سەریان بە گەورە بگری! ئەمە بێناگاییە کە لە پێی پەفتارەوه و پەنگە خاوەنە کە ی لە پێی لایبات.

پیت نالیم: وەک خۆبە کە مزانییک تیکە ئی تاوانکاران بە! بە لکۆو لە ناخەوه لێیان تووربە و لە پەوالت پشیمان تیکە، پاشان سەرنجی قەدەر بە سەریانەوه بەدە.

زۆریەیان نازانن سەرپێچی کێی کردوو و مەبەستیان یاخیبوون نییە بە لکۆو دەیهوی بە گویی ئارەزووی بکات و پیشی ناخۆشە سەرپێچی بکات! هەیانە تەمای

لیخۆشبوون و ئارامیی خودا به سهریدا زالّ بووه، له بهرئه وهی یه قینی به
لیخۆشبوون زۆر به هیزه بۆیه گوناهاه کانی به لاره سووک و سادهیه! هه موو ئه مانه
بۆی بیانوو نین.

به لام تۆ ئه ی خاوهن ته قوا! سه رنجی بده و بزانه به لگه له سه رتۆ زیاتره نه ک ئه و،
چونکه تۆ ئه و زاته ده ناسیت که سه ریچی ده که ییت و ده زانییت چ کرده وه یه ک
ده که ییت، به لکوو سه یری هه لگێرو وه رگێری دلّه کان له نێو دوو په نجه (ی خودا) بکه،
په نکه دۆخه که بگۆرێ و تۆ ببیته له خوادا پراو و ئه ویش ببیته په یوه ست.

سه یر ئه و که سه یه که شانازی به کاریکی باشی خۆی ده کات و ئه و زاته له بیر
ده کات که ده سباری کردوه.

۷۱- عه قیده‌ی راست

بزانه شه‌ره‌که‌مان بنچینه‌کان (أصول) ی پته‌و و بنه‌ماکان (قواعد) ی پارێزران، هیچ که‌موکورتی و نارێکییه‌کی تێدا نییه، هه‌روه‌ها هه‌موو شه‌ریعه‌ته‌کان وان، به‌لام له لایه‌ن بیده‌کاران یان نه‌زانانه‌وه تێکدان و به‌لا ده‌چێته نێو ئایینه‌وه.

وه‌کوو ئه‌وه‌ی له مه‌سیحیه‌کانه‌وه هاتووێ کاتی زیندوو بوونه‌وه‌ی مردووانیان له‌سه‌ر ده‌ستی پیغه‌مبه‌ر عیسا دیت سه‌رنجی ئه‌و کاره‌یان دا که له نه‌ریتی مرۆف به‌ده‌ره و لێی ناوه‌شیتته‌وه ئیتر بکه‌ریان (مه‌به‌ست عیسا به) نیسه‌ت دایه لای خوايه‌تی و نه‌گه‌ر سه‌رنجی زاتی ئه‌ویان دابایه ده‌یانزانی که ئه‌و له چه‌ندان که‌موکورتی و ئاتاجی پێکهاتوو، ئه‌م ئه‌ندازه‌یه‌ش به‌سه‌ بۆ شیاونه‌بوونی خوايه‌تی ئه‌و، ئه‌وکات ده‌زانرا که ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی وی پوویداوه کاری غه‌یری ویه.

له شته لاهه‌کییه‌کانیش هه‌روایان کرد: وه‌کوو گێر دراوه‌ته‌وه مانگیك به‌پۆژوو بوون به‌سه‌ر مه‌سیحیه‌کاندا فه‌رز کرا ئه‌وان بیست پۆژی تریان بۆ زیادکرد، پاشان به‌پاوی‌چوونی خۆیان خستیانه وه‌رزێکی دیاریکراوی سال.

هه‌ر له‌م پوهه‌وه جووله‌که‌کانیش هه‌لێت و په‌لێتیان له بنچینه و لقه‌کاندا (أصول و فروع) دا نۆره.

ئوممەتى ئىسلامىش لە ھەندى رېبازى گومپاى نزيك بۆتەوہ ئەگەرچى نۆربەيان لە شيرك و گومان و ناكۆكى ديار و قيزەون پاريزداون چونكە ئەوان ژيرترين و تيگەيشتوتيرينى ئوممەتانن، بەلام شەيتان ھەندىك لە گومپاى نزيكى خستوونەتەوہ و تەماى نقوومکردنيانى نەکردوہ ئەگەرچى ھەندىكيانى لە دەرياى گومپايدا نقووم کردون.

ئەوہش وەكوو ئەوہى پيغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) پەرتووكيى بەرپىزى لە نك خوداوە ھاوردوہ كە لەبارەى سيفەتى ئەم كتيبەوہ وتراوہ: ﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ (الانعام: ۳۸) واتە: لەم كتيبەدا ھيچ شتيكمان فەرامۆش نەکردوہ..

ئەگەر شتيكيش ليل و ئالوز بيت پيغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) پوونى كردۆتەوہ ھەرەكوو وتراوہ: ﴿لِيُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ (النحل: ۴۴) واتە: ئەوہ پوون بەكەيتەوہ كە بۆ خەلك ھاتووەتە خوارەوہ.. دواى پوونکردنەوہش پيغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لە فەرموودەيەكى صەحيددا فەرموويەتى: ((لەسەر پيئەكى پووناك دامناون))..

ئيتىر دواى ئەوہ خەلكيك ھاتوون بە پوونکردنەوہى ئەو قايل نەبوون و بە رېبازى ھاوہلانى رازى نەبوون، گەرپان و ليكۆلینەوہيان كرد، پاشان دابەش بوون:

ھەيانە ئەوہى شەرع ھەولیداوہ لە دلان بيچەسپينى ئەوان ھاتوون سپويانەتەوہ، قورئان و فەرموودە خودا بە وەسفگەليك دەچەسپينن كە لە دلاندا جيگير بيت،

وهڪو ٿا به تي: ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْغُرْسِ﴾ (الاعراف: ۵۴) واته: له سر عرش جيڪو ٿيو... هه روهه ٿا به تي: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ (المائدة: ۶۴) واته: به لڪو دسته کاني ڪراوهن... هه روهه ٿا به تي: ﴿وَلْيَضْحَكُوا عَلٰى عَيْنِي﴾ (طه: ۳۹) واته: به به رچاوي منوهه په روهه رده و به خيوي بڪرييت.. هه روهه ٿو فه رموده يه ي پيغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) كه ده فه رمويٽ: ((خودا بؤ ٿا سماني دنيا ديته خواره وه)) يان ((دهستي بؤ ٿا وانباري شهو و پوڏ والا دهڪات)) يان پي ده كه نيٽ و توڙه ده بيٽ..

هه مو ٿه شتانه - نه گه رچي ڀوواله تيان پيڪچوواندن ديني ته خيال - به لام مبهه ست لپيان چه سپاندي هه ٿو به كه (موجود)، کاتي شهه ر زاني كه له کاتي بيستني ٿه مانه وههه و خيال ڀووده کاته دل، ٿو وهه همي به م ٿا به ته بري: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (الشوري: ۱۱) واته: هه شتيك وهڪو ٿو (خودا) نيهه..

پاشان ٿه مانه گه پانه وه لاي قورٿان كه موعجيزه ي هه ره گه وره يه و شهه ر ڀرياري ٿو ٿو داوه و فه رمويه تي: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ﴾ (القدر: ۱) واته: ٿيمه قورٿانمان نار دوهه ته خواره وهه.. ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ (الشعراء: ۱۹۳) واته: جيبريل قورٿاني له لايه ن خودا وه هاور دوهه.. ﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَدِّبُ بِهِذَ الْحَدِيثِ﴾ (القلم: ۴۴) واته: وازيان لي بيته و بؤ منيان به جي بهيٿه ٿو كه سهي ٿه م قورٿانه به درو ده خاته وه و باوه پي پي ناکات.. به م ٿا به ته ش قورٿاني له دلان چه سپاندوهه: ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَبَيِّنُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾ (العنكبوت: ۴۹) واته: له دلي ٿه وانه ي زانستيان پي دراوه.. له باره ي په راوه کاني قورٿانيش فه رمويه تي: ﴿فِي لُوحٍ مَّحْفُوظٍ﴾ (البروج: ۲۲) واته: قورٿان له تابلويه کي پاريز راودايه.. هه روهه

فهرموده‌ی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) که وتوویه‌تی: ((قورئان مه‌به‌نه خاکی دوژمن)) بوخاری و موسلیم گیزایتیان‌ه‌وه.

ه‌ندی له‌م که‌سانه وتوویانه: قورئان خولقینراو (مخلوق)ه! حورمه‌ت و پیزی قورئانیاں له دلان نه‌هیش‌ت و وتیان: نه‌هاتووه‌ته خواره‌وه و هاتنه‌خواره‌وه‌شی خه‌یال ناکری! چۆن سیفه‌ت له وه‌سفرکراو (موصوف) جودا ده‌بیته‌وه له کاتیکدا له په‌پاوی قورئاندا ته‌نھا مه‌ره‌که‌ب و په‌په‌یه‌ه! ئیتر ئه‌وه‌ی شرع هه‌ولی چه‌سپاندنی دابوو ئه‌وان سپیانه‌وه.

هه‌روه‌ک و تیان: خوی گه‌وره له ئاسمان نییه! ناشوتری: له‌سه‌ر عه‌رش جیگیر بوو! بۆ ئاسمانی دونیاش نایه‌ته خواره‌وه! به‌لکوو ئه‌وه په‌حمه‌ته‌که‌یه‌تی!

ئه‌وه‌ی ده‌ویسترا له دلان جیگیر بکری ئه‌وان سپیانه‌وه! ئه‌مه‌ش مه‌به‌ستی شه‌رعدانه‌ر نییه..

هیتر هاتن و له‌و سنووره نه‌وه‌ستان که شه‌رع دیاری کردوو به‌لکوو به‌پاوبوچوونی خوین کاریان تیدا کرد و وتیان: خودا له‌سه‌ر عه‌رشه و به‌م ئایه‌ته‌ی خودا قه‌ناعه‌تیاں نه‌هات: ﴿تُرَّاسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ (الأعراف: ۵۴)..

ه‌ندی خه‌لکیش له‌لایه‌ن پیشینانیا‌نه‌وه ه‌ندی شاردراوه‌یان بۆ شارده‌وه و بیباوه‌په‌کانیش فهرموده‌یان بۆ هه‌لبه‌ستن، ئیتر په‌وا و نار‌ه‌وایان لی تیکه‌ل بوو و نه‌یانزانی جوئیان بکه‌نه‌وه، به‌هویانه‌وه سیفه‌تگه‌لیکیان چه‌سپاند که زۆریه‌ی راسته‌که‌یان له فراوانخوایی زمانی عه‌ره‌به‌وه هاتوو، ئه‌وانیش پوو‌اله‌تیاں وه‌رگرت، وه‌کوو ئه‌و نمونه‌یه‌ی مه‌لامه‌شه‌هوریان لی هات که دایکی پیی وت:

دهرگاکه بیاریزه! نهویش دهرگاکهی دهرهینا و بردی! ئیتر دزهات و نهوهی له ماله که دا هه بوو چه لهووشی کرد! دایکی سه رکۆنه ی مه لاه شهووری کرد، نهویش وتی: نهتوو وتت دهرگاکه بیاریزه، خو نهتوت: ماله که بیاریزه!

کاتی وینه به کی گه وره یان له سه ر عه رشدا هینایه بهر خه یال ئیتر دهستیان کرد به ته ئویل به جوریک پیچه وانهی بوونی خودایه له سه ر عه رش، وه کوو نهو فهرمووده یه ی له بارهی خوداوه ده فهرمویت: ((نه گه ر به نده که م به ئاسایی بیته بۆ لام نهوا من به نهرمه غار بۆی ده چم.)) بوخاری و موسلیم گیرایتیان وه.

وتوو یانه: مه به ست له مه نزیکه بونه وه ی نزیکه نییه به لکوو مه به ست نزیکه بونه وه ی پایه و پیزه... له بارهی ئه م ئایه ته ش: ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ﴾ (البقرة: ۲۱۰) واته: مه گه ر خودا له نێو هه وردا بۆ یان بیته. وتوو یانه: هاتنی زاتی خودا به پرواله ت لیکده دریتته وه... سالتیک چه لالی ده که ن و سالتیکیش چه رامی ده که ن. به ئیزافه و درانه پاله کانی خوداش ده لێن سیفات، (فوو - النفخ) و (گیان - الروح) دراوه ته پال خودا.

خولقاندن به (دهست) یان بۆ نهو چه سپاندوو، نه گه ر بیانوتایه: ئاده می به قودره تی خو ی خولقاندوو نهوا نه ده کرا نکوولی له مه بکریت به لام وتیان: نهوه سیفه تیکه ته نها بۆ ئاده م به کاری هیناوه، ئیتر چه سیفه تیک بۆ ئاده م ده بوو؟! روانینیان بۆ گه وره یی ئاده م بیئاگای کردن له روانین بۆ نهوه ی چه شتیک شیایوی خوای گه وره و چه شتیکیش شیایوی گه وره یی نهو نییه، بۆ خودا (دهست لیدان) و (کارکردن به ئامرازه کان) دروست نییه، به لکوو ئاده می خستوته پال خو ی.

وتیان: ناوی شیوه به سهر خودای گوره داده برین له بهر نه و فرموده یه ی که ده لیت: ((خودا ئاده می له سهر شیوه و وینه ی خوی خولقاندوه)) بوخاری و موسلیم گپرایتیانه وه .. نه م تیگه یشتنه شیان له م فرموده یه هیناوه که ده لیت: ((إِذَا ضَرَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجْتَنِبِ الْوَجْهَ، وَلَا يَقُلْ: قَبِحَ اللَّهُ وَجْهَكَ وَوَجْهَ مَنْ أَشْبَهَ وَجْهَكَ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ)) بوخاری و موسلیم گپرایتیانه وه .. واته: نه گهر به کیکتان دهستی وه شاندا با له پووخسار نه دات و نه شلیت: خودا پروی تو و نه وه ی به تو ش ده چیت ناشیرین و پهرش بکات، خوی گهروه ئاده می له سهر شیوه ی خوی دروست کردوه ..

نه گهر مه به ست خودا بوویه نه و پووخساری خودا له پووخساری نه م نه یاره ده چوو چونکه فرموده که وه ها هاتوه ..

ههروه ها هاتون فرموده یه کی لاوازیان هیناوه که ده لی: ((إِنْ آخِرُ وَطْئَةٍ وَطْأَهُ اللَّهُ بَوَّحٌ)) له باره ی گواستنه وه و زیاننامه و فرموده ی پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) هیچیان نه زانیوه که ده لیت: ((اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلَيَّ مَضْرَبًا)) ... مه به ست له وه ی یه که م کوتا شه ره که موسلمانان له (وه ج) کردیان که بریتیه له شه ری حونه ین .. وتوویانه: نه م فرموده یه به پووالت وهرده گرین و خوی گهوره پی پی ناوته نه م شوینه! بیگومان لای نه وان خودا له زهوی بووه و پاشان چووته ئاسمان! ((مه به ستی دانر نه وه یه نه وان وشه ی (وطنه) یان به قاچ دانان له شوینیک لیکداوته وه)) ..

ههروه‌ها له باره‌ی فهرمووده‌ی ((فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَمَلُّ حَتَّى تَمَلُّوا)) بوخاری و موسلیم گێرپایتیانه‌وه، وتووێانه: دروسته‌ی خودا به بیزاربوون وه‌سف بکری...ئه‌وان ته‌نانه‌ت له زمانیش شاره‌زا نین ده‌نا مه‌به‌ست له‌م فهرمووده‌یه ئه‌وه‌یه: ئه‌گه‌ر ئه‌وانیش بیزار بن خودا هه‌ر بیزار نابێ...

هه‌روه‌ها له باره‌ی فهرمووده‌ی ((الرحم شجنة من الرحمان تتعلق بحقوي الرحمان)) واته: سیله‌ی په‌حم به‌شیکه له خودا، خۆی به که‌مه‌ری خودا هه‌لواسیوه، وتووێانه: که‌مه‌ر سیفه‌تی زاته.

فه‌رمووده‌گه‌لیکیان گێراوه‌ته‌وه که ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له باره‌ی شکانی ده‌سنوێژیشه‌وه گێردرابانه‌وه قه‌بوول نه‌ده‌کران و هه‌مووشیان له‌لایه‌ن بیباوه‌پانه‌وه دانراون.

هه‌روه‌ها له (عه‌بدوللای کۆپی عه‌مرو) یان گێراوه‌ته‌وه که وتووێه: ((خوای گه‌وره‌ فریشه‌کانی له پووناکیی قۆله‌کان و سینگ چی کردوه)) (ئه‌مه قسه‌ی عه‌بدوللایه و فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) نییه، به‌پیتی وته‌ی (شیخ ئه‌لبانی) بیته ئه‌م جووره قسانه له ئیسپرائیلیاتن و په‌یوه‌ندییان به فه‌رمووده‌وه نییه).

وتووێانه: ئه‌مه به په‌روالته وه‌رده‌گرین، پاشان هاتن خه‌لکی په‌شوکی (عه‌وام) یان پازی کرد به‌م قسه‌یه‌یان که ده‌لێن: ده‌ست و پێ و ئه‌ندامه‌کان ناچه‌سپێنن! وه‌کوو ئه‌وه‌ی ده‌لێن: فلان وه‌ستاوه و وه‌ستاویش نییه! (ناشه‌لێت پای شکاوه!).

له‌مه‌شدا راجیایان هه‌یه: ئایا ده‌وتری خودا دانیشه‌وه یان وه‌ستاوه؟ وه‌کوو ئه‌و ئایه‌ته‌ی خوای گه‌وره: ﴿قَائِمًا بِالْقِسْطِ﴾ (آل عمران: ۱۸)...

ئەمانە لە مەلامەت شەھوور ناتىگە يىشتوتىرن چۈنكە ئايەتى: ﴿قَائِمًا بِالْقِسْطِ﴾
 مەبەست لىتى بەپىئوھ وەستان نىيە، بەلكوو وەكوو ئەوھىيە كە دەوتىرى: مىر
 دادپەرورەھە ..

لەبەرئەوھ باسى ھەندى ئە قسەكانم كردن تاوھكوو دل بۆ ھىچ شىتىكىيان نەبزويىت،
 ئىتر دەبى ئەمانە وريابىن، نە تىگە يىشتىيان ھەيە نە خواپەرستى. پىگە ھەر پىتى
 پىشىنانى چاكە و من پىت دەئىم: (ئەھمەدى كوپى حەنبەل) پەھمەتى خوائ لى
 بىت و توويەتى: (نیشانەى كەمى زانستى پىاو ئەوھىيە لە دىنىدا لاساى پىاوان
 بكانەوھ). نابى ئە بنچىنەكان (أصول) دا گوئ ئە ھىچ شىتىكى ئەو كەسانە بگىرىت كە
 لە دلاندا گەرورە كراون، ئەگەر شىتىكت لىيان بىست كە ھاوپىكى بنچىنە دروستەكان
 نەبوو بلى: ئەمە لە گىرەرورەوھ (الراوي) ھ، چۈنكە سەلماوھ كە ئىمامى ئەھمەد ھىچ
 شىتك لە راوبۆچوونى خۆى نالىت، ئەگەر وامان دانا كە قسەكە ھى ئەوھ، ئەوا لە
 بنچىنەكان (أصول) دا نە لاساى ئەو و نە ئەبووبەكر و عومەر (خودا لىيان پازى
 بىت) ناكرىت.

ئەمە بنچىنەيەكە (أصل) دەبى بىناى لەسەر بگەين، ئىتر باسكردنى كەسىك كە لە
 دلان گەرورە كراوھ سەرسام و تۆقيوت نەكات.

مەبەست لە پوونكردنەوھى ئەمە ئەوھىيە كە ئايىنەكەمان ساغ و سەلامەتە، بەلكوو
 خەلكىك شىتگە لىكىيان تى خستووھ كە ئىمە بە ھۆيەوھ نازارمان پى گە يىشتووھ.

۷۲- له باره‌ی زاهید و سؤقییانه‌وه

زاهیده‌کان شتی وایان خستۆته ناو ئاینه‌وه که خه‌لک له ئاین دور ده‌خاته‌وه ته‌نانه‌ت خه‌لک کرده‌وه‌ی زاهیده‌کان ده‌بینی و ئاینی له کن سه‌خت ده‌بیته و ریگای گه‌یشتن به خودا به دور ده‌زانیت.

زۆرتیرینی پینۆینیکارانی ئەم ریگایه‌ش چیرۆکخۆینه‌کانن، ئەگەر په‌شۆکییه‌ک بجیته نۆو کۆرپانه‌وه که هیشتا نازانی به‌باشی ده‌سنوێژ بگریته که‌چی ئه‌وان له‌باره‌ی قسه‌ ورده‌کانی (جونه‌ید) و ئاماژه‌کانی (شبلێ) قسه‌ی بۆ ده‌که‌ن، ئه‌و په‌شۆکییه‌ش وا دیته به‌رچاوی که ریگای پوون ئه‌وه‌یه گۆشه‌یه‌ک بگریته واز له نان په‌یداکردن بۆ خیزان بینیت و له خه‌لۆه‌تدا مونا‌جاتی خودا بکه‌یت، ئه‌وه له کاتی‌کدا ئەم داماره‌ پوکنه‌کانی نوێژ نازانی و زانست په‌روه‌رده‌ی نه‌کردوه و تیکه‌ل‌بوونی له‌گه‌ڵ زانایان په‌وشتی راست نه‌کردۆته‌وه !!

گویدریژ چه‌ند سوود له ته‌ویله ده‌بینی، ئه‌ویش هه‌ر ئه‌وه‌نده سوود له خه‌لۆه‌ته‌که‌یه‌وه ده‌بینی، ئەگەر ماوه‌یه‌ک له که‌مخۆری و که‌مخه‌وی به‌رده‌وام بیته ئه‌وا وشک ده‌بیته‌وه و بی‌تاقه‌ت ده‌بیته، په‌نگه به هۆی تووشبوونی به مالیخولیاوه (می‌شک تیکچوون) تارمایی و په‌شکه‌وپیشکه‌ی چاوی لی بیته‌ فریشته، پاشان

سهری کز بکات و دهستی بۆ ماچکردن دریژ بکات!! (واته خۆی لۆ ببیته پیاوچاک و نزیکه خوا!!)..

چهندان جووتیارمان دیت وازی له کشتوکال هینا و له گوشه یه ک دانیشت و تهنه ل و تهوه زهل لئی پالدايه وه! ئەگەر پێی بوتری: سهردانی نه خویشیک بکه! ده لئ: عاده تم نییه.. نه فره تی خودا له عاده تیک که پیچه وانه ی شه ریعت بیت.. په شه خه لک پینان وایه ریگای شهرع ئەو قسانه یه چیرۆکخوانه کان ده یلین نه ک ئەوه ی زانا تیگه یشتوو ه کان له سهرین، ئیتر ده که ونه نیو گومراییه وه.. زاهد هه یه بایه خ به وه نادات به شهرع کاری کردوو ه یان نا!! پاشان نه زانه کانیا ن له یه کتر جودان، هه یانه ریژه وی به ره له دایی گرتوو ه و ده لئیت: نابی به ره له سستی شیخ بکریت و ئیتر له سهر پیچی و گونا ه پۆده چیت!! هه یانه نه ینی خۆی ده پاریزی و به بی زانست و زانیاری فه تو ا ده دات نه وه ک بوتری شیخ نازانیت!

(شیخ ئەبوو هه کیم) بۆی باس کردم که: (شه ریف ده حالی) - خه لک سهر دانیان ده کرد و به پیروزیان ده زانی - پۆژیک هاته کنم و پرسى: ئایا ژنیک سى به سى ته لاقدر ا ببیت ئەگەر کوړپکی بوو دروسته بگه ریته وه لای پیاوی یه که می؟ گوتم: ناوه لالا.. گوئی: بیده نگبه، سویند به خوا لیژه وه تا به سه ره فه توام بۆ خه لک داوه که دروسته!

هه ره ها (شیخ ئەبوو هه کیم) بۆی گێرامه وه که: باپیری (نازاد هه دداد) ژنیک هاته لای و له پیاویک ماره ی کرد و له ته و او بوونی (عیدده) ش لئی نه پرسى، دادوه ره خنه ی لۆ گرت و ریگه ی پى نه دا و ژن و پیاوه که ی لیک جیا کرده وه و سه رکۆنه ی

ئەو كەسەشى كورد كە لە يەكتىرى ماره كردوون، ژنەكە تووشى ئازاد حەدداد بوو
 لىي پىرسى: گەورەم! ئەمن ژنىكم هىچ نازانم، باشە ئەتوو كوو ئەمنت ماره كرد؟!
 كابرا وتى: واز لە قسەى ئەوان بىنە! ئەتوو خاويين و پاكبوو وەيت!!

زانايەك باسى پياويكى عابىدى بۆ كردم كە سالانىك لە نويزدا سوژدەى سەهووى
 دەبرد و دەيوت: وەللەمى سەهووم نەكردوو بەلام وەكوو خۆپارىزيەك ئەو
 دەكەم! زاناکەش پىي وت: هەموو نويزەكانت پووچەل بوون چونكە لە خۆتەو
 سوژدەيەكى ناپرەوات زياد كردوو!

پىگاي سۆفبىيەكان يەكئىكە لەو نەخۆشى و شتە نامۆيانەى هاتۆتە نىو
 ئايىنەكەمانەو، ئەوان پىگاگەلىكىيان گرتۆتەبەر كە زۆربەيان پىچەوانەى شەرىعەتە
 و دىندارەكانيان هەندى شت كەم و سووك دەكەن، ئەمەش شەرىع نىيە. تەنانەت
 پياويكى نزيك لە سەردەمى من پىي دەوترا(كثير)، هاتە مزگەوتى (مەنصور) و
 وتى: بەلئىنكم بە خوادا و شكاندم، بۆيە نەفسم پابەند كرد كە تا چل پۆژ هىچ
 نەخۆم! ئەوانەى بينىبوويان بۆيان باس كردم كە ۱۰ پۆژ مايەو و پاشان لە دەى
 چوارەم نزيكى مردن بوويەو، بەلئىنەكەى نەشكاند تا گەيشتە لىوارى مردن، ئىتر
 ئاوى دەرخوارد درا، گويمان لە قولپەقولپى ئاوەكە بوو، پاشان دواى چەند پۆژىك
 مرد!!

تەماشاي ئەم داماوە بكەن ببينن نەزانىيەكەى چى بەسەرھىنا؟!

هه‌شیانه جله‌ی بۆ خۆی شلکردوو و هه‌رچی خوشیی و چیژێك حه‌زی پێ بووه
 کردووێه و له‌ ته‌سه‌ووفدا هه‌ر به‌وه‌نده قایل بووه که کراس و شه‌روال و میزه‌ریک
 بپۆشیت، ئیتر سه‌یری نه‌وه‌ی نه‌کردوو له‌کۆی ده‌خوات و ده‌خواته‌وه، له‌گه‌ڵ
 دونیادۆستان و ئاوریشمپۆشان و مه‌یخۆران تیکه‌ڵ بووه ئه‌وه‌ش ته‌نی بۆ پاراستنی
 مال و پایه‌ی.

هه‌یانه هه‌ندی رَه‌فتار ده‌که‌ن که له‌ وشه‌گه‌لیک وه‌ریانگرتوو که زۆربه‌یان ساغ
 نه‌بوونه‌ته‌وه و راست نین!!

هه‌یانه خوری داوه‌ته گۆیگرتن له‌ گۆرانی و سه‌ما و یاری، پاشان ئه‌مانه دابه‌ش
 بوون: هه‌یانه بانگه‌شه‌ی عیشق ده‌کات و هه‌شیانه توانه‌وه، هه‌یانه له‌ پووی
 ئاره‌زو و یارییه‌وه گۆی ده‌گرێ، هه‌ردوو ریگا که‌ش به‌ته‌واوی رَه‌شه‌خه‌ک
 تیکه‌دات و به‌ره‌و خراپه‌یان ده‌بات.

مه‌به‌ست نه‌وه‌یه بزانیته که شه‌رع تیروته‌واوه، ئه‌گه‌ر تیکه‌یشتنت له‌ باره‌یه‌وه پیدرا
 ئه‌وا شوین پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه‌لانی ده‌که‌ویت و واز له‌ پێچکه و
 کۆیره‌پریان دینیت و له‌ ئایینه‌که‌تدا لاسایی پیاوان ناکه‌یته‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ت کرد
 ئه‌وا تۆ پێویستت به‌ ئامۆژگارییه‌کی تر نییه‌.

له‌مانه‌ش وریابه: چه‌قه‌سه‌توویی زانست گۆیزه‌ره‌وه‌کان، کراوه‌یی و شلپه‌ویی
 موته‌که‌لیمه‌کان، سه‌ره‌پووی زه‌هیده‌کان، چلیسیی ئاره‌زووپه‌رسته‌کان، ئه‌و

زانایانه‌ی تهنه‌ها به شیوه و پروکەشی زانست وازدینن بی ئه‌وه‌ی کار بکه‌ن، هه‌روه‌ها کاری بی زانیاری عابیده‌کان.

هه‌ر که سێک خودا به لوتفی خۆی پالپشتی بکات ئه‌وا تینگه‌یشتنی پی ده‌به‌خشی و له کۆت و به‌ندی چاولیکه‌ری ده‌ری دینی و ده‌یکاته پیشه‌وای سه‌رده‌می خۆی، گرینگی به گالته و سه‌رزه‌نشتی که‌س نادات و جله‌وی خۆی ته‌سلیمی پێبه‌ره‌که‌ی کردوه.

خوای گه‌وره ئیمه و ئیوه‌ش له لاساییکردنه‌وه‌ی زلکراوه‌کان بیاریزیت و شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بخاته نیو دلمانه‌وه...

۷۳- ته قوا بنچينهى سه لاهه تيبه

بزانه كه زهمان له سه ر يه ك بارودوخ نامينيتته وه ههروه كوو خواى كه وره
 فه رمويه تى: ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَّوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ (آل عمران: ۱۶۰) واته: دنيا هه ر
 پوژهى بو يه كيكه و وه كوو نه نگوستيله وايه هه ر پوژهى له ده ستى يه كيكه ..
 جارى هه ژارى و كه په تى ده وله مه ندى، گاهى پايه دارى و چه لى زه ليلى، جارى
 دوستان دلخوش ده بن و كه په تيكيش دوژمنان به شكستت شادمان ده بن.

به خته وه ر كه سيكه كه له هه موو بارى كدا ده ست به يه ك بنچينه وه بگرى ئه ويش
 ترس و ته قواى خودايه، نه گه ر ده وله مه ند بوو ئه م ته قوايه جوانى ده كات و
 نه گه ريش هه ژار كه وت ده رگاكانى ئارامگرى به پوودا ده كاته وه، نه گه ر ساغ و
 سه لامه ت بوو ئه وا نيعمه تى ته واوى به سه ردا پزاوه و نه گه ريش گرفتار بوو ئه وا
 خوڤاگرى پى ده به خشى، نزمبوونه وه يان به رزبوونه وه يان پووت و په جالى يان
 تيرى يان برسيتى زيانى پى ناگه يه نى، چونكه هه موو ئه م شتانه ده پوون و
 ده گورين.. ته قوا ئه سل و بنچينهى سه لاهه تيبه، پاسه وانى كى بيداره، له كاتى
 كه وتن ده ستت ده گرى و هه لت ده ستينيتته وه و له سنووربه زاندين ريت لى ده گريت.

داماو ئه و كه سه يه كه ده سكه وتنى چيژيك له گه ل بى ته قواى فريوى بدات، چونكه
 چيژه كه ده پروات و به دوڤاوى به جيتى ديلتت..

له هه‌موو باریکدا په‌یوه‌ستی ته‌قوا به، ئیتر به‌مه تو له ته‌نگانه‌دا خوۆشی و فراوانی،
 له نه‌خوۆشی هه‌ر ساغی ده‌بینی، نه‌مه دیاریی دونیا‌یه و پاداشتی ئاینده‌ش دیار و
 زانراوه.

۷۴- بهري نارامگرتن

سهرنجي شتيكي سهر و بنچينه په كي جوانم دا كه برتييه له داباريني به لا و
تاقيردنه وه به سهر نيماندار و پي نيشانداني شيوه ي چيزه كان له گه ل تواناي
و ده سهيناني، به تاييه تي نه وه ي له به ده سهينانيدا هيچ نه ركيكي نيبه وه كوو
بووني خوشه ويستكي هاوريك له خه لوه تيكي توكمه و پاريزاودا.

وتم: پاك و بيگه ري بو خودا! نا ليره دا كاريگه ري و شوينه واري نيمان دهرده كه وي
نه ك له دوو په كات نويز. سويند به خوا پيغه مبر يوسف ته نها و ته نها به مه
پله وپايه ي به رز بووه و مه زن بوو.

بو خاتري خوا براكانم، سهرنجي حالي (يوسف) بده ن نه گه ر هاونوازي نارزه زوي
بووايه ده بووه كي و چي ده بوو؟ له نيوان نه و حاله ته و حاله تي نادم پيوانه بكن
پاشان به ته رازوي عه قل سهره نجامي نه و هه له يه و نه م نارامگرتنه بكيشن و
تيگه يشتني حاله كه بكه نه نارازيك بو هر نارزه زوو و هه زيك..

چيز و خوشي ده خريته به رده م نيماندار، هر كاتي له پيزي شه ردا تووشي بوو
به لام سهربازي پامان له سهره نجام به هانا يه وه نه هات نه وا تيگده شكې.

خه ریکه ئه و کهسه ده بینم که که وتوته نیو هندی له داو و ته له کانیه وه و به زمانی حال پیی ده لی: له شوینی خۆت بوهسته، تو و ئه وه ی بو خۆت هه لئبژاردوه... سه ره نجامه که ی هه ر په شیمانی و گریانه.. نه گه ر له م چاله هاته ده ر ئه وا به ساغی نایه ته ده ر.. چه ندان که س قاچی خلیسکا و دواتر هه لئه ستایه وه.. هه ر که سی سه رنج بداته زه لیلی براکانی یوسف ئه و کاته ی وتیان: ﴿وَصَدَّقْ عَلَيْنَا﴾ (یوسف: ۸۸) خیرمان پی بکه، شوومی هه له و خلیسکان ده زانی، هه ر که سی له حالو باریان پابمینی جیاوازییه کانی نیوانیان ده زانی، نه گه رچی ته وه بیان قه بوول کرا به لام کراسی پینه کراو وه کوو هی ساغ نییه.. په نگه ئیسکیک که شکا به کنه گریته وه، نه گه ر به کیشی گرتیه وه ئه وا به لاوازی.. براکانم، له نمایشی حه زبزوین و ئاره زوه کان وریابن و جله وی ئه سه په کان باش توند بکن، وریا بن کاتی هه ور له سه ر به رزاییه که که له که ده کات په نگه به رچاوی پئیوار بگری و سه ره نگری بییت..

۷۵- رازی دواکه و تنی وه لامدانه وهی نزا

سه رنجی حاله تیکی سه یرم دا نه ویش نه وه یه که ئیماندار کاتی تووشی به لایه ک ده بیته زور به گهرمی نزا و دوعا ده کات به لام هیچ شوینه واریکی وه لامدانه وه نابینی، نه گهر له بیثومیدی نزیك بوویه وه نه وا نه و کات ته ماشای دلی ده کری: نه گهر به قه در پازی بیته و له به خششی خودا بیه یوا نه بو بیته نه وا نه و کات به زوری وا پورده دات دوعا که ی خیرا وه لام بدریته وه چونکه لیره دا ئیمان شه یتان تیک ده شکینیت، پله و پایه ی پیاوان درده که وی. له م نایه ته شدا ناماژه بو نه مه کراوه:

﴿حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهُ﴾ (البقرة: ۲۱۴) تاوه کوو پیغه مبه ر و هاوه له کانی ده لئین: که ی یارمه تنی خودا دیت؟

هه روه ها نه وه ی به سه ر پیغه مبه ر یه عقوب (سه لامی خوی لی بیته) هات کاتی کورپکی لی ون بوو و ماوه یه کی زور دریژه ی کیشا بیثومید نه بوو، نه م جاره کورپکی تریشی بردرا که چی هه ر له فه زلی خودا بیه یوا نه بوو و وتی: ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا﴾ (یوسف: ۸۳) به دلنیا بییه وه خودا هه مووانم بو ده گه ریئیته وه.

هه روه ها پیغه مبه ر زه که ریبا (سه لامی خوی لی بیته) وتی: ﴿وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا﴾ (مریم: ۴) واته: خودایه هه رگیز له گیرابوونی دوعا کانم بیه یوات نه کردووم.

ئامان نه که ی ماوه ی وه لامدانه وه و گیرابوونی دوعا به زور و دریژ بزانیته!

وهها بۆ خودا بپوانه كه ئه و خاوهنى هه موو شتيكه و له به پړوه بردن و ئه نجامداني
 كاره كاندا دانايه و له باره ي سوود و به رژه وه نده كانه وه زانا و شاره زايه، وهها بپوانه
 كه ئه و ده يه وي تا قيت بكاته وه و گه ره كي تي لالانه وه ت ببيني و به هوي
 ئارامگرتنته وه پاداشتت بداته وه، هيتريش.. ده يه وي به دواخستني وه لامدانه وه
 تا قيت بكاته وه تا شه پي وه سوو سه ي شه يتان بكه يت، هه ره كه يك له م شتانه زياتر
 به قينت به فه زلي وي به هيز ده بيت و سو پاسي ده كه يت كاتي به به لا توي شياند تا
 ئاو له داو كردن له و بده يته وه، هه زاري ناچار بوون بۆ په نابردن بۆ ئه و هه موو
 ده و له مه ندييه كه .

۷۶- چیژ تهنها مه بهستی بالا نییه

له بهرئه وهی جهستهی مرۆڤ به بی دهسختنی شته باشه کان و دوورخستنه وهی زیانبه خشه کان پاسسته پئی نابییت بویه ئاره زووی تیدا چیئندرا تاوه کوو بییته هوی وه دهسه هیتانی سووده کان، ههروه ها تووره بییشی تیدا چیئندرا تاوه کوو بییته هوی دوورخستنه وهی شته ئازارده ره کان.

ئه گهر هزی خواردن نه بووایه خوړاکی نه ده خوارد و جهستهی دامه زراو نه ده بوو بویه ههز و ئاره زووی خواردنی بو دانراوه، ئه گهر ئه وه نه دهی دهست کهوت که جهستهی رابگریت ئه وا ئاره زووه که نامینیت.

خواردنه وه و پۆشاک و په رین (سه رجی) یش ههروایه .. سوودی په رین (سه رجی) له دوو پوهه وهیه: یه کهم: مانه وهی په گهزی مرۆڤ که ئه مه زیاتر مه بهسته. دووه م: فریادانی ئه و ئاوه زیادهی که هیشته وهی زیانی ههیه! (ئه مه زانیاری سه رده می دانهر بووه به لام نیستا زانستی نوئ وه ها نالی).

ئەگەر ئەو ئارەزووی حەزی پەرىن دەبزوینی لە مرقۇدا
 نەچینرابایە ئەوا کەس ئارەزووی پەرىنی نەدەکرد و ئیتەر مرقۇ
 لەناودەچوو و کەسى ئاوه لگیش زىانی پى دەگە یشت... بەلام
 زانايان لە مەبەستە کە تى گە یشتوون وەلى نەزانەکان لەگەل
 شەهوت و ئارەزوو هاوئاواز بوون و لە مەبەستى دانانى
 نەگە یشتن، تەمەن و کاتيان لەوہى سوودی نییە بەفیرۆ چوو و
 ئەوہیان لە دەست چوو کە بۆى خولقابوون و ئارەزووکانیان
 بەرەو تیکچوونی مال و لەناوچوونی ئابروو و ئایینی بردن پاشان
 بەرەو مالویرانی.

چەندان دەولەمەندمان دیت زیادەپەوی کرد لە کپینی کەنیزەک
 تاوہکوو حەز و ئارەزووی بە هی نوى ببزوینییت، بەلام زۆدی پى
 نەچوو کە هیز و توانا بنجیہ کەشى لاواز بوو و زوو لەناوچوو.

هەر وہا بینیمان ئەوہى تووہی زۆر بوو و لە سنوور دەرچوو
 زىانی بە خۆى و ئەوہى خۆشى دەویست گەیانند و لەناوی برد.

هەر کەسێک زانى کە ئەم شتانە بو ئەوہ دروست کراون تا لە برینی
 قوناغەکانى دونیا هاوکارىی جەستە بکات و تەنھا بۆ خودى چىژ
 وەرگرتن نەخولقینراوہ و چىژى وەکوو فىلێک تىدا دانراوہ تا
 سوودی پى بگەینى ئەوا بەرچاوپوون دەبى، ئەگەر مەبەست هەر

خۆشی بووایه ئهوا وانه دهکرا ئاژه لان له م بابه ته دا به شیان له
مرؤف زیاتر بیئت.

خۆشی بو ئه و که سه ی له راستیه کان تیگه یشتووه و حه زو
ئاره زوو له تیگه یشتنی حیکمه تی مه خلوقات لاره پئی نه کردووه ..

۷۷- دوو جوړ خه لک

هرکه سیک سهرنج بداته سهره نجامی گونا و سهر پیچییه کان نهوا ده بینی چه نده قیزه ونن.. بیرم له خه لکیک کرده وه که ده یانناسم، دان به وه دا دهنین که داوین پیسی و شتی تریش ده که ن، هیچ سنووریک نازانن ده لئی بهرگی تاریکیان پووشیوه، دلّه کان لییان دوور ده که ونه وه، نه گهر ده وله مهند بن به زوری له مائی خه لکه، نه گهریش ده سته نگ بن نهوا نارپه زایی به رانبر قه دهر دهر ده برن. ئیتر به م پیس و پوخلانه له یادی ناخیرهت بیئاگا بوون.

پاشان پیچه وانم کرده وه و بیرم له خه لکیک کرده وه که له به رانبر چه ز و ناره زووه کان نارامیان گرت و نه وهی چه لال نه بوو وازیان لی هیئا له: خواردنی به تام و جیی خوش و ژیانی به چیژ و پله و پاییه گیوره، نه گهریش تووشی ته نگانه بوونایه نارامیان ده گرت و به قه دهری خودا رازی بوون.

ئیترا به م جوړه له فهرمووده ی خوی گه وره گه یستم: ﴿إِنَّهُ مَن يَتَّقْ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (یوسف: ۹۰) واته: هر که سی ته قوای خودا بکات و نارام بگری نهوا خودا پاداشتی چاکه کاران ون ناکات..

۷۸- وابهستهی تهنه دهرگای خودا به

پئویسته له سهر مرۆفی ژیر هه میشه و له هه موو حال و باریکدا وابهستهی دهرگای خودا بیته، له کاتی خه لوه تدا ئه و بکاته هاوده م و ئه گهریش ههستی به ته نیایی کرد با بۆ هه لگرتنی هۆکاری هه سترکردن به ترس و ته نیایی هه ول بدات، هه روه ک شاعیر ده لی:

أَمْسْتَوْعِشْ أَنْتَ مَا جَنَيْتَ فَأَعْسِنْ إِذَا مَنَّتَ وَاسْتَأْسَرَ

له وهی کردووته هه ست به ته نیایی و ترس ده که یته، ئه گهر ده ته وی ئه م ترس و ته نیاییه ت نه می ئی چاکه بکه و هاوده م په یداکه .

مرۆف ئه گهر بینی نه فسی ئاره زوی به ره و دنیا هه یه ئه وا داواى دنیا له خودا ده کات، ئه گهریش بۆ ئاخیره ت هه یه تی ئه وا داوا ده کات یارمه تی بدریته تا کاری بۆ بکات، ئه گهر ترسا ئه وهی له دنیا ده یه وی زیانی بۆی هه یه ئه وا داوا له خودا ده کات دلی چاک بکات و چاره سه ری نه خو شیه که ی بکات، ئه گهر چاک بوو ئه وا داواى شتیك نه کات که ئازاری ده دات.. هه ر که سیک ئاوا بوو ئه وا له ژیانیکی خو ش دایه . به لام پابه ندبوون به ته قوا له پئویستی ئه م حاله یه ، چونکه ته نه ا به ته قوا هاوده میبوونی خودا دیته دی. ته قواداره کان ده سه به رداری هه موو شتیك ده بن ته نه ا په نابردن و داواکردن له خودا نه بیته .

گۆردراوه ته وه که (قوته بیبه ی کورپی موسلیم) کاتی له شهردا پوو به پوو ی تورکه کان وه ستا ژماره ی زۆر و به هیزییان ترسی به دلدا هینا بۆیه وتی: کوا (محه مه دی کورپی واسیم)؟ وترا: وا له وپه پی به ری دهسته راستی سوپایه، پالی داوه ته سه ر که وانه که ی و په نجه ی بۆ ئاسمان به رز کردۆته وه. قوته بیبه وتی: ئه م تاکه په نجه یه لام خۆشه ویستره له سه ت هه زار شمشیری هه لکیشراو و تیری تیز!

کاتی به سه ر تورکاندا سه رکه وتن، قوته بیبه پی وت: چیت ده کرد؟ وتی: سه رجه م ریگا کانم بۆ ده گرتیت (واته دوام بۆ ده کردیت).

۷۹- گرنگي پارانستي نهيني و شاردنه وه

پيويسته له سهر كه سيك كه نيمه ته كاني خوداي به سهردا باري و لتي نمايان بوو
ته نها شوينه واره كه ي دهر بخات نهك هه مووي، نه مه له گه و ره ترين خوشييه كاني
دونيايه كه ده بي ده سبه رداري بييت چونكه چاوپيسي راسته و هه يه. نه ز سوراغي
نيمه ته كانم كرد ديتم دهر خستنيان بو نه فس شيرين و چيژ به خشه، به لام ته نانه ت
نه گه ر بو دوستيش دهر بخريت نه وا دوور نييه له ناخوه هه ست به قين و توورپه يي
بكات، نه گه ريش بو دوژمن دهر خرا نه وا له بهر ئيره يي پهنگه تووشي چاوپيسي
بييت! به لام من پيم وايه خراپه ي حه سوود هه ميشه هه يه، له حالي به لادا دلي
خوش ده بييت و له حالي نيمه تيشدا چاوپيسي ده كات!

سوينا دهر خوم نه وه ي نيمه ته ي به سهردا پرژاوه حه ز ده كات حه سووده كه ي توورپه
بكات به لام جي دلياي نييه كه نيمه ته كه ي تووشي مه ترسي ده كات چونكه به
زوري واده بي كه حه سووده كه به چاوپيسي ده بييكيت، ئيتر چيژ وه رگرتن له
توورپه كردني حه سوود و تووشبووني نه و به چاوپيسي وه كوو يه ك نييه.

له هه موو باريكدا شاردنه وه ي شت و نه ينييه كان كاري كه سه خاوه ن بريار و
يه كلاكه ره وه كانه: نه گه ر ته مه ني خوي ئاشكرا بكات نه گه ر گه و ره بوو به پيري
داده نين و نه گه ريش كچكه بوو سووك بو ي ده روانن. نه گه ر بيروباوه ي خوي

ئاشکرا کرد دژه کانی دوژمنایه تی ده کهن. نه گهر داهاتی خوی ئاشکرا کرد، نه گهر که م بوو سووک سه رنجی ده دهن و نه گهریش زۆر بوو چه سوودی پیی ده بن. له باره ی ئەم سی شته وه شاعیر ده بیژیت:

اعفظ لسانکۆ لا تبع بتلاتجی سینه و مال ما استطعت و من ذقیه

فعلمی التلاتت تبناهی بتلاتجی بمؤج و مخرقه و مکذب

واته: زمانت بپاریزه و سی شت ئاشکرا مه که: ته من و مال و مه زه ب، چونکه به هوی ئەم سییه وه گرفتاری سی جوره کهس ده بیت: شیۆینه ر و چه په ساو و به درۆخه ره وه.

ئه وهی باسم کرد بیکه پیوه ر بۆ ئه وهی باسم نه کردووه و له و ده مشرپ و چه نه بازه کال و نه زانانه مه به که هیچ نهینیه کیان ناپارینن تا ئه وهی به کهسانی نه شیاوی ده لاین! په نگه قسه یه ک به سه ر زماندا بیت به هوییه وه مروژ سه ری تیدا بجیت.

۸۰ - پهنندی ساتمه

دیتم هر كه سېك ساتمه له شتېك دهكات يان له كاتى باراندا خلیسك دهبات ئاورپ
 ده داته وه له وشتهى ساتمهى لى كردووه و تماشای دهكات: يان بۆ ئه وهى وریای
 بیئت نه گهر جارېكى تر به سه ریدا پۆیشت يان بۆ ئه وه تماشای دهكات كه
 نه يتوانیوه خۆى له شتېكى وها بپارېزى؟! له وه دا ئاماژه به كم وهرگرت و وتم:
 ئهى ئه و كه سهى چه ندان جار ساتمهت كردووه! ئایا بینیت چ شتېك ساتمهى پى
 كردوویت تا له هاوشیوهى وى خۆت بپارېزى يان ئه و پووداوهت له خۆت ناشرین
 دیتبى؟! زۆربهى ئه وانهى ئاورپ له شته كه ده دهنه وه واتای ئاورپ دانه وه كه يان ئه وه به
 كه چۆن كه سېكى وه كوو من - له گه ل خۆپاراستنیدا - له وشتهى ده بیینم ساتمه م
 كردووه؟!

سه یر له تو! ساتمهت له فلان گوناھ و فلان تاوان كرد! شتېكى پازاوه كه به عه قل
 ناوه پۆكه كهى ده زانیت و به چاوى بېرت سه ره نجامه كهى ده بینیت چۆن فریوى
 دايت؟! چۆن شتېكى له ناوچووت باودا به سه ر شتېكى هه میشه یى؟! چۆن به كه م
 و زیان فرۆشتت؟! چۆن چيژى خه وىكت هه لېژارد به سه ر ئاگایى مامه له يه ك؟!

ئاخ بۆ تو! به وهى فرۆشتت كۆلك باری په شیمانى وه هات كرى كه هېچ پشتېك
 ناتوانى هه لېگرى و سه رىكى به رزت نزم كرده وه و ده ریا به ك فرمیسكى خه م له سه ر

کرده یه وه کی ناشیرینی وه ها که هر نابریته وه .. له هه مووی ناشیرینتر بیته بوتری:
 به چی؟! له پیناو چی؟! نه مه له سه ر چی؟ نه ی نه و که سه ی له خۆباییبوون
 په راوه که ی له سه ر هه لگیپراوه ته وه و بو ی کیشاوه و ته رازووه که ش په کی
 که وتوو ه ..

۸۱- ته قوا به خته وهریی دنیا و بزگار بوونی دواروژه

له م ئایه تهی خوی گه وره ورد بوومه وه که ده فه رمویت: ﴿مَنِّي هُدَىٰ فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ﴾ (طه: ۱۲۳) واته: هر که سیک شوین پینوینی و به نامه ی من کهوت ئه و نه گومرا ده بی و نه به دبه خت..

رافه کارانی قورئان و توویانه: مه به ست له ﴿هُدَىٰ﴾ پیغه مبه ر و قورئانه. من به راستی و حه قیقه ت بینیم که هر که سیک شوین قورئان و سوننه ت بکه ویت و کاریان پی بکات ئه و بیگومان له گومرایی سه لامه ت ده بییت و به دبه ختی قیامه تیشی له کؤل ده بیته وه ئه گه ر له سه ر ئه وه مرد، هه روه ها چاره ره شیی دنیا ش که هر به دبه خت نابی، ئه مه ش ئه م ئایه تهی خودا پرونی ده کاته وه: ﴿وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ (الطلاق: ۲) واته: هر که سیک ته قوای خوا بکات ئه و ده روویه کی لی ده کاته وه.

ئه گه ر تووشی ته نگانه بوو ئه و به قینیکی وه های به پاداشت هیه که گوژالک له کنی ده بیته هه نگوین، وه گه رنا له هه موو باریکدا خوشگوزهرانی زال ده بی.

به زوریش تووشی ناخوشی نابی مه گه ر له پئی ته قوا لادبات، به لام ئه و که سه ی پئی ته قوا ده گریت نه ئافه تیک له ده رگای ده دات و نه به لایه ک تووشی ده بی، ئه مه زالترینه.

ئەگەر لەگەڵ تەقوادا كەمىك بە لا پەوى تى كەرد ئەوا بە زۆرى ئەو بە هۆى
گوناھىكەوھىە و لەسەرى سزا دراوہ .

ئەگەر وامان دانا بى گوناھ و تاوانە ئەوا لە بەرئەوھىە زىرى ئارامگرتنى خراوہ تە نىو
كۆرەى بە لاوہ تا بە زىرىكى خاوين و پوخت دىتە دەرى، ئىتر شىرىنى سزا دەبىنى
چونكە دەبىنى كەسى گرفتار لە چ بە لاىەكى بە ئازارداىە .

(ئەلشېبلى) وتوویە: خەلك لە بەر بە خشش و نىعمە تە كانت تۆيان خۆشويستووہ
بە لام من لە بەر بە لاىە كانت خۆشمدە وىت .

۸۲- تاوان چیرژی نییه

ته‌نھا سه‌رخۆشی بیئاگا چیر له گوناھ و تاوان ده‌کات، به‌لام ئیماندار چیر وه‌رناگری له کاتی چیر لی وه‌رگرتن ئالای حه‌رام و سزا به‌ پرویدا ده‌شه‌کیتته‌وه. نه‌گه‌ر زانست و زانیاری به‌هیز بوو نه‌وا به‌ چاوی زانیاریه‌که‌ی نزیکیی خودا ده‌بینی که نه‌هی نه‌م کاره‌ی لی کردووئه ئیتر له کاتی چیر وه‌رگرتنی ژبانی لی ده‌بیته ژه‌هری مار.

نه‌گه‌ریش مه‌ستی ئاره‌زوو به‌سه‌ریدا زال بوو نه‌وا دل به‌م چاودیرییانه توند و گوشراو ده‌بی. نه‌گه‌ر به‌ سروشتیش شه‌هوه‌تی بو‌ی هه‌بی نه‌وا هه‌ر ساتیکه و پاشان تووشی په‌شیمانیه‌کی به‌رده‌وام و گریانیکی بیوچان و داخ و خه‌فه‌تیکه دورودریژ ده‌بی، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر په‌قینیشی هه‌بی که عه‌فوو کراوه به‌لام هیشتا ترسی سه‌رزه‌نشست به‌ره‌و پرووی وه‌ستاوه.

ئۆف له ده‌ست گوناھ و تاوان! شوینه‌واره‌کانی چه‌ند ناشیرین و هه‌واله‌کانی چه‌ند خراپن! هه‌چ شه‌هوه‌تیک نایه‌ته‌دی ته‌نھا به‌ نه‌دازه‌ی هیزیی بیئاگایی نه‌بی. (واته چه‌ند بیئاگا بیت نه‌وه‌نده زیاتر به‌دوای شه‌هوه‌ته‌وه ده‌بیت).

۸۲- له فرتوفیله کانی شهیتان

پوژیک بۆ خه لوهت به یانی زوو چووم بۆ مزگه وتی (ئه لپوصافه)، به ته نیا ده سورامه وه و بیرم له م جیگایه و ئه و زانا و پیاوچا کانه ده کرده وه که لئی بوون، هه ندی که سم دیت تییدا نیشته جی بوون، له به کیکیانم پرسى: چه ند ده بیئت لییره ییت؟ ئاماژه ی به نزیکه ی (۴۰) چل سال کرد! دیتم له ژووریکى پیس و پۆخلدایه، بیرم له م ماوه یه کرده وه که خۆی له په رین (النکاح) بیبه ش کردوه !!

نه فس ده ستی کرد به ستایش کردنی ئه مه و زه مکردنی دونیا و ده سخه پۆبوون پیی... زانست ره خنه ی له نه فس گرت و تیگه یشتن له راستی شته کان و بابه تی شهرع پالپشتی قسه کانی زانستی کرد، لییره دا بابه ته که م بۆ روون بۆوه و به نه قسم گوت: بزانه ئه مانه دوو جۆرن:

جۆری یه که م: هه یانه بۆ ئارامگرتن له سه ر ئه م بارودۆخانه جیهادی نه فسى خۆی ده کات، ئیتر باشییه کانی تیگه لیبوون له گه ل زانایان و مندا ل و سوودگه یانندن به خه لک و به خۆی به تیگه لیبوونی له گه ل تیگه یشتووان له ده ست ده چیت، به م چه شنه وه کوو جۆریک له کپوی لی دیت، ته نی له به ته نیایی چه ز به ته نیایی ده کات، په نگه سروشتی وشک و په وشتی

خراپ بیټ، له وانه یه به هۆی قه تیسکردنی ئاوه که یه وه تووشی
 زه هراویبوون ببی که جهسته و ئاوهزی تیځدات، رهنگه خه لوهت تووشی
 وه سوهسهی بکات، له وانه یه وا گومان بیات که ئه وه له پیاوچاگانه و به وهی
 ده یزانی پټویستی به هیچ نییه، رهنگه شه یتان هندی شتی بیټته بهر
 خه یال که ئه وه به که پاماتی دابنی!! له وانه یه گومانی وابی که ئه وه حاله ی
 ئه و تییدایه ئامانج و مه بهسته و ناشزانیت که له که راهت نزیکتره چونکه
 پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه می کردوه له وهی پیاو به ته نیا
 بخه ویت، ئه وانه ش هه موویان به ته نیا ده نوون! وه نه هیشی کردوه له
 هاوسه رگیری نه کردن، ئه مه ش هاوسه رگیری نه کردنه! وه نه می کردوه له
 ره به نیستی و دابراپ له خه لک و چۆلنشینی.. ئه مانه له فرتوفیله کانی ئیبلیسه
 که به چه ندان پووی په نهان و نادیار تووشی ته له زگی گومراپیان ده کات.

جۆری دووه م: ئه و پیرانه ن که به هۆی پیرییه وه دابراون و هیچ شوین و
 په نایه کیان نییه، ئه مانه وه کوو نه خویش و که نه فت وان..

ئه گه ر جۆری به که م به خۆیان، خۆیان له زانست و کرده وه و ئیش و
 که سابهت پچراندووه و چاویان له ده رگایه شتیکیان بو بیټ، چاوساغ بوون
 و به کۆره می پازی بوون، ساغ و ته ندروست بوون و خۆیان کرد به
 په ککه وته و که نه فت.

نهفس پیی ویم: بهم قسانهت رازی نیم، تو سه رجیئی ژنانی جوان و خواردنی به تامت پی باشتره، نه گهر له نه هلی خواپه رستییش نیت تانه یان لی مه ده.

پییم وت: نه گهر تی بگهیت قسهت بو ده که م، نه گهریش ته نها پروالته ده بینی و چاویان لی ده کهیت نه واه فام و تیگه یشتنت نییه.

سه بارهت به ژنانی جوان، مه به ست له هاوسه رگری چه ند شتیکه: مندالبون، شیقای نهفس به هوی ده رکردنه دهره وهی پاشماوهی نازاردهر، نه و پاشماوهیهش به ته وای ده رناچیت ته نها به بوونی جوانیک نه بی! وادانی نه مه به په رین له خه مشه (کونی پیشه وهی ژن) نه بو نه واه نه و پاشماوانه ی دهرده چن به په رین له غهیری خه مشه دهرناچن! به ته واه دهرچوونی نه و پاشماوهیه نهفس له و شتانه به تال ده بی که مه شغوولی ده کهن و ده زانی له کوپیه، ههروه که فرمان ده کهین به دادوهر که بهر له دهرکردنی بریار نان بخوات و نه هیشی لی ده کهین که له کاتی توورپهیی یان ته نگاویدا حوکم دهریکات.

پاشان نه فسیش ههقی به شی خوی ههیه، چوون و شتر له کاتی سه فهدا ههقی خویته تی به شی خوی له نالیک به ته وای وهریگری، نه مهش له رویشتندا کومه کی دهکات.

له باره ی خۆراك و خواردنه كانیشه وه ئه وا كه سى نه زان له بهر خودى خواردن يان له بهر چيژه كانى، خواردنى مه به سته، به لام مه به سته له خواردن ئه وه يه مرقۆ هيز و تواناي هه بى و بير و هزرى به بيركردنه وه لى سهرقال نه بى.

ئه گه ر سه رنج بده يته حالى كۆمه لى به كه مى موسلمانان شتى سه ير ده بينى:

پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) عائيشه ي بۆ خۆى هه لبارد كه جوان بوو، زه ينه بى ديت و كه وته به ردلى و ماره ي كرد، هه روه ها سه فييه ي هه لبارد، ئه گه ر ئافره تىكى بۆ وه سف كرابايه خوازبىنى ده كرد! (به داخه وه ئه م قسانه ي دانه ر زياده ر هوى زۆرى تىدايه و پيچه وانه ي ئه و فه رموده راستانه يه كه له سوننه تدا هاتوون، پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) هه يچ كات له بهر خاترى جوانى و بۆ زه وقى خۆى ژنى نه هيناوه، ئه مه ش راست نيه كه پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) هه ر ئافره تىكى بۆ وه سف كرابىت خوازبىنى كردوه! به پى ئه م قسه يه بىت پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) هه يچ كاريكى نه بووه جگه له گه ران به دواى كچ و ژنى جوان نه بى! دوور له پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم)..

عه لى كورپى ئه بى تاليب چوار ژنى نازاد و حه قده كه نيزه كى هه بوون!

ههروهها پیغه مبهه داوود (سهلامی خوای له سهه ر بیته) سهه ت ژنی هه بووه و پیغه مبهه سوله ایمانیش هه زاری هه بووه! (ئهوهی عهلی و ئه مهی ئه م دوو پیغه مبهه ره هه یج بنچینه یه کی راستیان نییه).

هه ره که سهیک پیی وابیته که موکورتیه که له م ریگایانه دا هه یه یان پیی وابیته ئه مانه به دوا ی هه وا و ئاره زوویان که وتوون و ته مه نیان له م مه به ستانه خه رج کردووه و غه یری ئه م شتانه باشترن ئه وا ئه و که سانه پیی وایه که سانی کامل که موکورتیان هه بووه، به لکوو ئه م که سه له تیگه یشتنیدا که موکورته نه که ئه وان!!

سوفیانی سهه وری ئه گه ره سه فه ری کردبایه له سفره که یدا به رخیکی برژاو و فالوده هه بوو، خواردنی باشی ده خوارد و ده یوت: هه موو زینده وه ری که گه ره بایه خی پی نه ده یته کار ناکات.

ئه م بابه تانه ی ئامازه م پی دان ئه گه ره بو مه به سته پیویستی پییان یان بو دامرکاندنه وه ی هه زی نه فس یان بو مه به سته دینی و دنیایی ئه نجام دران ئه وا هه موو ئه وان هه مه به ست و نیازیکی دروستن، که سهیک ناتوانی لیی تی که بدهات که ته نه ا چه نه ره کاتیک ده کات که لیی تی ناگات و ته سه بیحاتی که ده کات که ته نه ا وه کوو تووتی ده یلیته وه و هه یجی لی تی ناگات!

نه خیر، ئه وه ته نه ا زانسته که باشترین سیفهت و به پیزترین خواپه رسته ییه، فه رمانده ره به چاکه و سوود و ده ربپی ئاموژگارییه.

پاشان سوودی زانست دیار و زانراوه و زوهدی زاهیدیش پیش ده‌رگای
 خۆی تیناپه‌پینی، پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسم) فه‌رموویه‌تی:
 ((لئن یهدی الله علی یدیک رجلا واحدا خیر لک مما طلعت علیه الشمس)) واته:
 ئە‌گه‌ر خوای گه‌وره له‌سه‌ر ده‌ستی تۆ که‌سێک هیدایه‌ت بدات له‌ هه‌موو
 دونیا بۆت باشتره‌..

ئامانجی زانایان ئە‌وه‌یه به‌ زانسته‌وه په‌فتار له‌ شته‌ پێپێدراوه‌کاندا بکه‌ن و
 زۆربه‌ی زاهیدانیش نه‌زانن له‌ پیناو ده‌ست ماچ‌کردنیا واز له‌ شته
 پێپێدراوه‌کان دینن. به‌ هۆی گۆشه‌گیریه‌وه چه‌ندان زانستی سوودبه‌خش
 بۆ دین له‌ ده‌ست چوون، چه‌ندین که‌س تووشی به‌لا بوو که‌ دینی پێ
 له‌ناوچوو! به‌ لکوو گۆشه‌گیری پێپێدراو ته‌نها دابراپی زانایه له‌ خراپه‌.

۸۴- وریای سهره نجامی تاوانه کان بن

پیویسته هموو خاوهن هۆش و ئاوه زیک وریای سهره نجامی سه ره پینچی و گوناهاه کان بیت، چونکه له نیوان ئاده میزاد و خوادا هیچ خزمایه تیبیه ک نییه، به لکوو خودا دادپه روه ره و به دادپه روه رییه وه بریار ده دات.. نه گه رچی ئارامی و له سه رخۆیی زۆره که به شی چاپۆشی له گوناهاه کان بکات به لام نه گه ر بیه وی ده بووری و هموو گوناهاه کان ده سپرته وه، به پینچه وانه ش نه گه ر بیه وی به گوناهیکی که م سزای ئاده میزاد ده دات. که واته زۆر وریا و به ئاگا بن!

خه لکیکم له خۆشگوزهرانه کان بینی که له سته م و تاوانی ناوه کی و دهره کی ده گه وزان، له کات و شوینیکی وه ها سزایان بۆ هات که هر به خه یالیشیاندا نه ده هات، په گ و پشه یان دهره تیرا و نه وه ی بۆ مندال و نه وه کانیا بنیاتیان نابوو تیکوپیک شکینرا، نه وه ش ته نی له به رنه وه ی لای خودایان فه رامۆش کرد و پییان وابوو نه و خیره ی ده یکه ن به ره نگاری خراپه ده بیته وه، ئیتر که شتی گومانه کانیا لار بووه و نه وه نده ئاوی فیلی چوو نه ناو که نفومی کردن.

خه لکیکم بینی له وانه ی نه هلی زانست بوون له به رنه وه ی سه یرکردنی خودایان له کاتی ته نیاییدا پشتگوی خست ئیتر باسی چاکه کانیا له کاتی ئاشکرادا سپرایه وه،

بوون و نه بوونيان وه كوويه كي لي هات، هيچ شيرينييهك له ديتنياندا نه ما و هيچ دليكيش په روښي ديداريان نه بوو.

بو خاتري خودا ناگاتان له خوداي هق بيت، ته رازووي دادی ته نانهت گرديله يه كيش ده خوینيته وه و سزاشي بو تاوانكار له بوسه دايه نه گهر دواي ماويه كيش بيت، له وانه يه تاوانكار و ايزانيت نه مه ليبورده نه به لام نا، نه مه موله تدانه و گوناھيش سه ره نجامي خرابي هه يه.

بو خاتري خودا ناگاتان له خه لوته و ناخ و نيازتان بيت، چاوي خودا هه ميشه به سه رتانه وه يه! ئامان نه كهن به ئارامي و له سه رخويي و به خشنده ييي خودا ده سخه پو بن، چه ندان كه س خودا ورده ورده جله وي بو شلكردوه و له پر گرتوويه تي! ورياي گوناھه كان بن و هه ولي سپينه وه يان بدهن! هيچ شتيكيش هينده ي لالانه وه له گه ل پاريزي له گوناھه كان سوو ده خش نييه، به لكوو سوودي هه بي!

نه و كه سه ي مامه له له گه ل خودا ده كات نه گهر له م به شه ورد بيته وه سوودي بوي هه يه. خواناسيك ده لي: چيزيكم بو هاته پيش و گه وره ش نه بوو، نه فسم بوي خرؤشا له به رنه وه ي گچكه بوو و فه زل و به خشنده ييي خواش گه وره يه، به نه فسم وت: نه گهر نه مه ت تيكشكاند نه وا تو تويت و پياويت، نه گه ريش نه نجامتدا نه وا تو كيتت؟! باسي دوخي نه و كه سانه م بو كرد كه ئاسانكار بيان بو خويان ده كرد و چون ناووده نكيان بوكايه وه و خودا به پوو لي وه رگيران سزاي دان! ئيتر به م قسانه وازي هينا و له وه ي ده بويست بيكات په شيمان بوويه وه...

۸۵- وریای گوناهاه بچووکه کان بن

زۆرئک له خه لک له هه ندى شت چاوپۆشى ده کهن که پىيان وايه ئاساييه به لام وانىيه به لکوو ئەم شتانه تانه دانه له بنچينه کان (الاصول) وه کوو: خواستنى کتیبیک له لایه ن زانستخوازن و نه که راندنه وهى بۆ خاوه نه کهى، يان چوونه مالى که سیک که نان ده خوات بۆ ئە وهى نانی له گه لدا بخۆیت، يان چاوپۆشیکردن له سووکايه تیکردن به ئابرووی دوژمن وه کوو چێژوه رگرتنیک و به گچکه زانینی ئەم گوناهاه، يان چاو به پره لاکردن و به که مزانینی ئەم هه له یه، يان فه توادانی که سیک له باره ی بابته تیک که لى نازانى نه وه ک پى بوترى نه زان.. هه روه ها هیتى هاوچه شن که پى وايه بچووکه به لام له راستیدا گه وره یه .

ساناترین شت که ئەم په فتاره به خاوه نه کهى ده کات ئە وه یه له ئاستى هه لکه وتوان له نىو خه لکدا ده به یئیتته خواره وه و له پایه ی بلندی ریز له کن خودا دایده به زینى.. په نگه به زارى خودای هه قه وه پى بوترى: ئەى ئەو که سه ی کارىکی ساده ت به ئەمانه ت پى سپێردرا و خيانه تت لى کرد! چۆن به گوناهاه کانتته وه هیوات به په زامه ندى خودا هه یه!؟

پیاوچاکیک وتوویه: له خواردنى پاروویه ک چاوپۆشیم کرد، ئیستا ئەمن ئەمڕۆ چل سال له دواوه م..

بۆ خاتری خودا گوی له و که سانه بگرن که نه زمونیان ههیه ! وریا و ئاگادارین و سهیری سه ره نجامه کان بکه ن و گه وره ییی قه ده غه کار (الناهی) بزائن و وریای فوویه کی که م و پریشکیکی بچوک بن، په نگه ئه م فووه که م و پریشکه بچوکه ولاتیک بسووتین!

ئه وهی ئاماژه م پیدای که میکه و نیشانه یه بۆ زۆر و نمونه یه که هه موو گونا هه گچکه کان ده ناسینیت. زانست و چاودیری پیت ده لاین له یادکردنی کیدا که مته رخه م بوویت و ئه گه ر به چاوی دل بروانیت شوینه واری شوومی ئه م کرده وه یه ت پی نیشان ده ده ن..

۸۶- نادابی نزا و پارانهوه

له نه فسی خۆمدا شتیکی سه یرم بینی! داوای پیوستیه کانی له خودا دهکات و
گوناوه کانیسی له بیردهکات!!

وتم: ئەی نه فسی بهد! نمونهی وه کوو تو قسان دهکات؟! ئەگه ر قسهی کرد دهبی
تهنها داوای لیخۆشبوون بکات. وتی: له کی داوای خواسته کانم بکه م؟!

وتم: له داواکردنی خواسته کانت ریگریت لی ناکه م به لکوو ده لیم: ته وبه بکه و قسه
بکه، ههروهک به که سیکی گوناهکار که سه فه ری کردووه ئەگه ر ناچاری خواردنی
گۆشتی مردار بوو ده لین: بۆی نییه گۆشتی مردار بخوات! ئەگه ر پیمان وترا: ئایا
له برسان بمریت؟! ده لین: نا، به لکوو ته وبه دهکات و دهخوات.

بو خاتری خوا وریای ئەوه بن بویری ئەوه تان هه بی له گه ل فه رامۆشکردنی
گوناوه کانتان داوای پیوستیه کان له خودا بکه ن، ئەگه ر به چاکردن و
په شیمانبوونه وه له گوناوه کان سه رقان بن خواست و داواکاریه کانت دینه دی.

ههروهک له فه رمووده یه کدا هاتووه: ((مَنْ شَغَلَهُ ذِكْرِي عَنْ مَسْأَلَتِي أُعْطِيَتْهُ أَفْضَلَ مَا
أَعْطِيَ السَّائِلِينَ) ضعيف، رواه الدارمي و الترمذي.. واته: هه ر که سیک یادکردنی من له

داواکردنم سهرقالتی کرد ئه‌وا باشترینی ئه‌و شتانه‌ی پیّ ده‌دهم که به داواکاران
دراوه..

(بیشری حافی) ده‌سته‌کانی بۆ داواکردن له‌خودا به‌رز ده‌کرده‌وه پاشان ده‌به‌پنانه
خواره‌وه و ده‌یوت: که‌سی وه‌کوو من داوا ناکات! گونا‌ه‌کان پووین
نه‌ه‌یشتووم! (واته به‌هۆی گونا‌ه‌وه پووێ داواکردن له‌خودام نییه)!

ئه‌مه تایبه‌ته به (بیشر) به هۆی هیزی مه‌عریفه‌ته‌که‌یه‌وه، کاتی داواکردنه‌که وه‌کوو
ئه‌وه وابوو پوو به‌پوو قسه له‌گه‌ڵ دوینهر بکات ئیتر له‌به‌ر گونا‌ه‌وه شه‌رمی کرد.
به‌لام ئه‌هلی غه‌فله‌ت داواکردنیان له‌دوره‌وه‌یه. له‌وه‌ی باسم کرد تیّ بگه و به
ته‌وبه‌کردن له‌گونا‌ه و تاوان سهرقال به.

پاشان داواکارییه‌کانت سه‌یروسه‌مه‌ره‌ن! توۆ زۆر به‌که‌می داوای شتی گرینگ له
دونیا ده‌که‌یت به‌لکوو داوای زیده گوزه‌رانی ده‌که‌یت و ئه‌وه‌نده‌ی داوای چاکه‌ی
دونیا ده‌که‌یت ئه‌وه‌نده داوای چاکه‌ی دلّ و دین ناکه‌یت!

له‌ حالوباری خۆت تیّ بگه، توۆ له‌ بی‌شه‌رمی و بی‌ئاگاییدا ئه‌وه‌نده شوولت لیّ
پاکیشاوه له‌سه‌ر لی‌واری هه‌لدیریت، با ئیتر خه‌م و په‌ژاره‌ت له‌گونا‌ه و هه‌له‌کانت
سه‌رقالت بکه‌ن له‌ داوا و خواسته‌کانت، هه‌سه‌نی به‌صری ترسی زۆر بوو، کاتی له‌م
باره‌وه پرسیاوی لیّ کرا وتی: کی نالیّ خودا ئاگاداری هه‌ندی گونا‌ه بووه و
وتووێ تی: برۆ ئیتر لیّت خۆشنا‌بیم!؟

۸۷- به خوسه رسامبوون دهردي نه زان و بيناگايانه

سه یرترینی سه یره کان نه و یه له گه لّ دووربوون له ناسینی خودا که چی بانگه شهی مه عرفهت بکه یت! که س خوی نه ناسیوه ته نها نه و که سه نه بی که لئی ترساوه، به لام که سی بیترس له نه هلی مه عرفهت نییه.

له ناو زاهیدان که سانی بیناگا هه ن، هه یانه پیی وایه نه و دوستیکی خوشه ویست و په سندرکراوی خودایه! رهنگه هه ندی میهره بانیشی به سه ردا بیاری که نه و به که پامه تی تی بگات و نه و په لکیشانه ی (استدراج) له بیرچوو بیت که له م میهره بانیه دا ئالاوه! رهنگه غه یری خوی سووک سه رنج بدات و پیی وایی که ناوچه که ی به هوی نه مه وه پاریزراوه! چه ند ره کاتو که یه ک یان خوا په رستییه ک که پیوه ی ماندوو ده بی فریوی ده دات و له خوبایی ده کات! له وانه یه وا گومان بیات که نه و قوتبی زه وییه و هیچ که س دوا ی وی پله و پایه ی نه و به ده ست ناهینی! ده لئی نه یزانیوه که پیغه مبه ر موسا نه گه رچی خودا قسه ی له گه لّ کردبوو به لام دواتر پیغه مبه رایه تی درایه (یوشه ع)! پیغه مبه ر زه که رییا دوعای هه میشه گیرا بوو به لام به هه ره (مشار) دوو له ت کرا! پیغه مبه ر یه حیا که به گه وره وه سف کراوه بیباوه پکی به سه ردا زال کرا و سه ری لی کرده وه! (به لعام)

که ناویکی گه وره بوو وه کوو سه گی لی هات! (به داخه وه ئه م قسانه ی دانر له باره ی ئه م پیغه مبه رانه وه هیچیان بنچینه ی راستییان نییه و له ئیسپرائیلیاته وه وه رگیراون)!

ئه و شه ریه ته ی کاری پی ده کرا هه لوه شاهه و حوکی پووجه ل بووه ! ئه و جه سته یه ی زیندوو بوو ویران بوو و دارزا! ئه و زانیه ی ده کوشا تا بگاته ئه و ئاسته ی مه به سته ی که چی مندالیک له سه رده می ئه ودا پیگه یشته و به رز بووه و عه بیوعار و هه له کانی وی دۆزیه وه ...

چه ندان قسه ویژ ده لئین: وینه ی من نییه ! ئه گه ر بژییت ئه و ره وان بیژییه بیستی که دوا ی وی په ییدا بووه ئه و خوی به لال داده نی! ئه مه ئامۆزگاری (ئین ئه لسه ماک و ئین عه ممار و ئین سه معون)ه، به که لکی هه ندی له قوتابییه کانیشمان نایه ت و پی پازی نابن! ئیتر چۆن ئیمه به خۆمان سه رسام بین؟! ره نگه ئه وه ی دوا ی ئیمه دیت هه ر حیسابیشمان بو نه کات.

با که سی هۆشیار و به ناگا هه میشه نیگه ران بیته و زۆریک له په رسته شه کانی به که م بزانی و له ئالوگۆره کانی نه فسی خوی و ده سه لاتی قه ده ر بترسی.

بزانه سه رنجدانی ئه م شتانه ی ئاماژه م پیدان ئه ستۆی سه رسامبوون و خۆبه لزانی تیک و پیک ده شکینتی.

۸۸- خۇنئاماده كوردن بۇ كاتى تەنگانە

ھەر كەسنىڭ لە كاتى سەلامەتى و بىۋەبىيدا لەگەلّ خودا بە خۇشنىوود و پەزەمەند ژيا ئەمە ئازايەتى نىيە بەلكوو كاتى بەلا و چەرمەسەرى سەنگى مەحەكە. پازىبوون لە دەمى ناخۇشىدا گرینگە دەنا مرؤفە لە كاتى فەرەحناييدا ھەمىشە خۇشنىوودە.

ئەوھى نىعمەتەكانى بەردەوام بەسەردا دەبارى بەمە دلشادە، ئەگەرىش ناخۇشىيەك بەربىنى بگرى دەشلەژىت. حەسەنى بەصىرى وتوويە: (مرؤفەكان لە كاتى خۇشى و نىعمەتدا وەكورو بەكن، كە بەلا و ناخۇشى ھات جيا دەبنەوہ).

ژىر ئەو كەسەيە زەخىرەيەك ئامادە بكات و تويشووويەك دەست بخات و چەك و تفاق بۇ شەپى بەلا زياد بكات. پووبەپوو بوونەوہى بەلا ھەر دىتە پىش تەنانەت ئەگەر تەنھا لە كاتى مردنىشدا بىت، ئەگەرىش مردن ھات و مرؤفە مەعرفە تىكى نەبوو كە بىتە مايەى پەزەمەندى يان ئارامگرتن ئەوا پەنا بە خوا بەرەو بىباوہپى دەچى.

ھەندىك كەس كە گومانى خىرى زۆرم پىي ھەبوو گويم لىي بوو لە شەوى مردندا دەيوت: پەرورەنم ئەوہيە ستەم لى دەكات! ئىتەر لەو سارە بىتاقەت بووم و خەرىكى وەدەسەينانى ئامادەكارى بووم بۇ پووبەپوو بوونەوہى ئەو پۆژە.

گۆږدراوه تەوہ کہ شەیتان لەم کاتەدا بە ھاوکارەکانی دەلی: ئاگاتان لەمە بێت
ئەگەر لە دەستتان چوو ئەوا ناتوانن بەسەریدا زال بن!

چ دلیک لە کاتی گیانکێشاندا دامەزراو دەبی که دەزانی وا خۆشەویستانی بەجی
دەهیلی و نازانی بەرەو کوی دەچی؟! ئەوہی دیاریشە تەنھا گۆږ و بەلایە.

داوای یەقینیک لە خودا دەکەین لە خراپەیی ئەو پۆژە بمانپاریزی بەلکوو ئارام
لەسەر بریاری خودا بگرین و پێی رازی بین و بە ئومیدی ئەوہ بین خودا لەو
نیعمەتانەیی دەیدات بە خۆشەویستانی بەشی ئیمەش بدات تاوہ کوو دیداری ئەو
خۆشەویستەر بێت لامان لە مانەوہمان و خۆسپاردنمان بە تەقدیری ئەو پی خۆشتر
بیت لە بژاردەیی خۆمان.

پەنا دەگرین بە خودا لەوہی پیمان وابیت تەگبیرمان تیروتەواوہ تا ئەوہی ئەگەر
کاریکمان لی پیچەوانە بوویەوہ لە قەدەر توورە بین، ئا ئەمە نەزانیی پەتی و
پشتبەردانی روونە، خودا پەنامان بدات.

۸۹- ناسینی خودا مایه‌ی ناسووده‌ییه

نه له دونیا و نه له ئاخیرهت هیچ کهسیک ژبانی وه‌کورو خواناسان خوڤش نییه. خواناس له خه‌لوهت و ته‌نهاییدا هاونشین و هۆگری خودایه، نه‌گه‌ر نیعمه‌تیکی به‌سه‌ردا باری ده‌زانی کی پیشکه‌شی کردوو و نه‌گه‌ریش تالییه‌ک هات نه‌وا تامی له زاریدا شیرین ده‌بی چونکه ده‌زانی کی گرفتاری کردوو، نه‌گه‌ر داوای کرد و مه‌به‌سته‌که‌ی ته‌گه‌ره‌ی تیکه‌وت نه‌وا مه‌به‌سته‌که‌ی ده‌بیته نه‌و شته که قه‌ده‌ر هیناویه‌تی چونکه ده‌زانی چاکه هه‌ر نه‌وه‌یه له لایه‌ن خوداوه بیته و یه‌قینی ته‌واوی به‌حیکمه‌ت و ته‌گبیری جوانی خودا هه‌یه.

خواناس(عاریف) نه‌و که‌سه‌یه دل‌ی ناگاداری خودایه و له‌به‌ر ده‌ستی وی وه‌ستایه، به‌چاوی یه‌قین بۆی ده‌پوانی، به‌ره‌که‌تی ناسینی خودا چۆته نیتو هه‌موو نه‌ندامانی له‌شیه‌وه و پاکی کردوونه‌ته‌وه و بژاری کردوون.

نه‌گه‌ر ئازاریک تووشی خواناس بوو نه‌وا پوو له هۆکاره‌که وه‌رده‌گپیری و جگه له هۆخولقین هه‌چی تر نابینی بۆیه نه‌و له‌گه‌لیدا له باشترین ژباندایه: نه‌گه‌ر بیده‌نگ بوو بیر له به‌جیه‌ینانی مافی خودا ده‌کاته‌وه و نه‌گه‌ریش قسه‌ی کرد به‌و شیوه‌یه ده‌دوی که نه‌و پپی رازی بیته، دل‌ی له کن ژن و مندال ئارام ناگری و خوی به‌کلکی

خۆشه‌ویستی هیچ که سیک هه‌لناواسیت به‌لکوو به جه‌سته مامه‌له له‌گه‌ل خه‌لک ده‌کات و پۆحیشی لای خاوه‌نه‌که‌یه‌که‌تی.

ئه‌مه‌ ئه‌و که‌سه‌یه‌ که له دونیا هیچ خه‌میکی نییه و کاتیکیش به‌جی دیلایت خه‌فته‌ی بۆ ناخوات، له گۆریش هه‌ست به ته‌نهایی ناکات و له پۆژی مه‌حشه‌ریشدا هیچ ترسیکی له‌سه‌ر نییه .

به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی خاوه‌ناسه و مه‌عریفه‌ی به‌خودا نییه ئه‌وا که‌وتوو و ژبانی پر له کۆسپ و ته‌گه‌ره‌یه: به‌رده‌وام له ده‌ست به‌لا و ناخۆشی هاتوهاریه‌تی چونکه ئه‌و زاته نانسای که تووشی کردوو و به له‌ده‌ستدانی مه‌به‌سته‌که‌ی ترس و ته‌نهایی دایده‌گری چونکه نازانی به‌رژه‌وه‌ندی له‌کویدا، دلی به‌هاورپه‌گه‌زه‌که‌ی خۆشه و هۆگری ده‌بی چونکه هیچ مه‌عریفه‌ت و ناسینیک له‌نیوان ئه‌و و خودا که‌یدا نییه و له مردنیش ده‌ترسی چونکه هیچ تویشوویه‌کی نییه و شاره‌زای پێگا نییه .

چه‌ندان زانا و زاھید ته‌نها ئه‌وه‌نده مه‌عریفه‌ته‌یان پیدرا که به‌په‌شۆکییه‌کی ده‌سه‌تال درا! په‌نگه ئه‌و له‌مان زیاتری پیدرایت! له‌گه‌ل ماندوو بوونیان ئه‌وه‌ی به‌چه‌ندان په‌شۆکی درا به‌وان نه‌درا! ئیتر ئه‌مه به‌خشش و به‌شه‌کانه. ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ (المائدة: ۵۴) واته: ئه‌مه فه‌زل و به‌خششی خودایه به‌ویستی خۆی کی بویت پیی ده‌به‌خشی.

۹۰- نارامگرتن له بهرانبه رگوناھ و سه ریچی

ئەى ئەو كەسەى به هۆى ته قواوه سهنگین و گرانقه در و پایه بهرز بوویت،
 بۆ خاترى خودا ئەم شكۆمه ندىيه به زه لیلی گوناھه كان مه فروشه ! له
 گه رمایی توندى نىشتیا و هه زلیكراودا (مشتهى) به رگه ی تینویتیى
 ئاره زوو بگره ئەگه رچى به ژان و هه لقرچا ویش بىت، ئەگه رگه یشتیته دوا
 پله ی نارامگرتن بریار بده و بلى چونكه ئەوه پایه و ئاستیكه هه ركه سیك
 به سوینده وه داواى هه ر شتیك له خودا بكات خودا بۆى دینیتهدى.

سویند به خودا ئەگه ر سه بر و ئارامیى عومه ر نه بووايه دهستی كراوه
 نه ده بوو بۆ ئەوه ی به قامچی له زهوى بدات. ئەگه ر كۆششى (ئهنهسى
 كورپى نه ز) نه بووايه له ته ركدانى ئاره زووی كه له باره ی وىست و ئیراده ی
 بیستوته كه وتوویه: ئەگه ر خودا پىشهاتىك بینیتته پىش ده بى پىشانى
 بدهم كه چى ده كه م! ئیتر له شه رپى ئو خوددا په لاماریدا و ئەوه نده شه رپى
 كرد تا كوژدا، له به رئه وه ی هه موو له شى برین و زام بوو بۆیه ته رمه كه ی به
 سه ره په نجه كانى ناسرایه وه. ئەگه ر ئەم ئیراده پۆلايينه نه بووايه ئەو
 پۆژه ی سویندى خوارد دلى خوۆش و پووی گه ش نه ده بوو كاتى وتى:
 سویند به خوا ددانى (ئه لره بیع) ناشكینرى! (په بیعی كچى نه ز ددانىكى

که نیزه کیکی شکاند، که سوکاری په بیع له به رانبه ر دداشکاندنه که داوای لیخوشبوونیان کرد و ناماده بیان ده رپری له بری ددانه که خوینبایی بدهن به لام که سوکاری که نیزه که که پازی نه بوون و هاتنه لای پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رمانی تۆله کردنه وه یدا به شکاندنی ددانیکی په بیع، نه نه سی کوپی نه زر گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا ددانی په بیع ده شکینیت؟! نا، سویند به خودا ددانی ناشکینری. پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رموی: ئه ی نه نه س! تۆله کردنه وه یاسا و برپاری خودایه. ئیتر دوا ی ئه مه که سوکاری که نیزه که که له په بیع خوشبوون و به خوینبایی پازی بوون. پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رموی: هندی به نده ی خودا هن ئه گر سویند بخوات خودا سوینده که ی ناشکینری و داواکه ی دینیته دی!.

بۆ خاتری خودا، شیرنایی وازهینان له قه ده غه کراو تامکه، ئه م وازهینانه دره ختیکه شکومه ندی و پایه داری دونه ی و گه وره یی ئاخیره ت به ره م دینی.

هر کاتی تینویتیت بۆ ئه وه ی ئاره زووی ده که یت زۆر بوو دهستی هیوات بۆ ئه و زاته به رزکه وه که تیرا کردنی ته واوی له لایه و بلی: خودایه سروشتم ئارامی له بهر برپاوه و لاواز و که له لا بووه، به سالی پرپیت و به ره که ته وه به هاوارم و ره و فریامکه وه.

بۆ خاتری خودا، بیر له و کهسه بکهوه که زۆریه ی ته مهنی له ته قوا و
خوایه رستیدا به سه ربردوه، پاشان له دوا کاتدا فیتنه یه ک توشی ده بیّت،
چۆن که شتییه که ی وه بهر به ردیک ده که وی ئیتر له کاتی سه رکه وتن و
به رزبونه وه نقوم ده بی!

ئۆف له دنیا یه ک که به ده سه ته یئانی بیته هۆی تۆراندنی خوشه ویست!
بنه چه ی ره شوکی به ناوی خۆی و ناوی باوکی تی، به لام پایه داره کان
ناسناو بهر له بنه چه یه. پیم بلّی: تۆ کییت؟ کارت چیه؟ تا چ ئاستیک ریژ
و پایه ت به رز بۆته وه؟ ئه ی ئه و که سه ی ساتیک له به رانبه ر ئه وه ی چه زی
لی ده که ییت ئارام ناگریت! بۆ خاتری خودا، ده زانی کی پیاوه؟ سویند به
خوا پیاو ئه و که سه یه که له گه ل ئه و که سه ی خوشی ده ویّت و لیی حه رامه
به ته نها بیّت و تواناشی به سه ردا هه بیّت و له تینویتییان بۆی په شوکیّت و
بیزویّت، ئیتر له و ده مه دا پروانیتته ته ماشاگردنی خودا بۆی و شه رم بکات
له وه ی ته مای له شتیک بیّت که خودا پیی ناخوشه، ئیتر تینویتییبه که
بروات و نه میّنی.

ده لیی تۆ ته نها ئه و شتانه واز لی دینیت که حه زبزوین نییه و ئاره زووت
بۆی ناو روژیّت یان ده سه لاتت به سه ریدا ناشکی!! سویند به خوا ئه وه
نه ریتته! شتیک ده به خشی که به که لکت نایه ت، یان له ناو کۆمه له خه لکیک
ده بیه خشی تا ستایشت بکه ن.

سویند به خوا نۆر دورره، لایه نگری و نزیكایه تی ئیمه به ده ست ناهیتی تا سه ودا و مامه لته له گه لمان پاك و بیگه رد ده بییت: شته خوشه كانت ده به خشی و واز له ئاره زوو ه كانت دینی و له سه ر ناخوشییه كان ئارام ده گریت.. بزانه که پاداشته که ت له لای ئیمه هه لده گیری ئه گه ر مامه له کار بییت، تو کریگریته ی ئیمه ییت و دوی ته و او بوونی کاره که ت کریکه ت وهرده گریت.. ئه گه ر ئه ویندار بییت که میك له وه له لایه ن په زامه ندیی خوشه ویسته که ت لییت، ده بیینی.

له گه ل سییه میس هیچ قسه یه کمان نییه .(سییه م ئه و که سه یه که نه کریگریته یه و نه ئه ویندار به لکوو گوناهاکاره).

۹۱- تەسلیمبوون بە حیکمەتی خودا

له عەقلدا جۆریك له پەرۆشیم دیت بۆ زانینی سەرجه م حیکمهتهکانی خوای گهوره له حوکم و بریارهکانیدا! پهنکه شتیکی بۆ بوون نه بیتهوه - وهکووه لهوه شانهوه دواى دروستکردن - سەرگهردان بمینیت! پهنکه شهیتان ئەم دهرفته بقۆزیتتهوه و وهسوسه بخاته دلپهوه: حیکمهت چییه لهمه؟

پیم وت: ئەى دامار، وریابه هه لئه خه لئه تیی! به به لگه ی یه کلاکه ره وه پاده ی حیکمهتی دروستکه رت بۆ سه لماوه که بینیوته شتهکانی چهند به وردی دروست کردوون، ئەگه ره هندی حیکمهتت لی ون بوون ئەوه به هوی لاوازی تیگه یشتنی خۆته وه یه. پاشان، پاشاکان نهینیی خویان هه یه، تو کتیت تا به لاوازیت ئاگاداری هه موو حیکمهتهکانی خودا بیت؟! رسته کانت به سن!

ئامان نه که بیت ویلی ئەو شتانه بیت که لیت ونن، تۆش دانراویک و گه ردیله یه که له دروستکراوه کانی، چۆن حوکم به سه ر زاتیک ده دهیت که تو له ویه وه ده رچوویت؟! پاشان حیکمهتی بیت له حوکم و مولکیدا بۆت سه لماوه. ئیتر ئاوهزی خۆت به ئەندازه ی توانات له گه ران و زانینی ئەو حیکمه تانه به کاریینه که له تواناتدایه، ئەمه ده بیته مایه ی سه رسوپمانت! چاوداخه له وه ی لیت ونه، هه قوایه ئەوه ی چاوی کزه پوبه پووی تیشکی خۆر نه بیته وه.

۹۲- رامکردنی نهفس

سهیروسه مه رهترینی شته کان شه‌ری نه‌فسه (مجاهدة النفس)، چونکه پیوستی به کارسازیه کی سه‌یر هه‌یه: خه‌لکێک نه‌فسیان له‌وه‌ی پی‌ی خۆشه به‌ره‌لدا کرد، ئه‌ویش تووشی ئه‌و شتانه‌ی کردن که پێیان ناخۆشه.

خه‌لکێکیش له سه‌رپێچیکردنی نه‌فس زیاده‌ره‌و بیان کرد تا ئه‌وه‌ی له مافی خۆشی بپه‌شیان کرد و سته‌میان لی کرد، ئه‌و سته‌مه‌شیان لێی کاری کرده سه‌ر په‌رسته‌شه‌کانیان: هه‌بوو خۆراکی خراپی پێدا، ئه‌وه‌ش کاری کرده سه‌ر ئه‌وه‌ی جه‌سته‌ی له ئه‌نجامدانی ئه‌رکه‌کان لاواز بێت. هه‌بوو له خه‌لوه‌تیکێ پر ته‌نه‌ایی دانا که بووه هۆی دوورکه‌وتنه‌وه و داب‌پان له خه‌لک و سه‌ری کێشا بۆ وازه‌پانان له فه‌رزیک یان سوننه‌تیک وه‌کوو سه‌ردانی نه‌خۆش یان چاکه‌کردن له‌گه‌ل دایک.

که‌سی به‌کلاکه‌ره‌وه و خاوه‌ن بریار ئه‌و که‌سه‌یه نه‌فسی جیددییه‌ت و پاراستنی بنچینه‌کان ده‌زانێ: ئه‌گه‌ر له شته پێپیداوه‌کان بواری پێدا ئه‌وا نه‌فسه‌که‌ی بوێری ناکات سنوور به‌زینێ، له‌گه‌لیدا وه‌کوو پاشایه‌ک ده‌بی ئه‌گه‌ر گالته‌ی له‌گه‌ل هه‌ندی له سه‌ریازه‌کانی کرد ئه‌وا شکۆی خۆی ده‌پاریزێ و منداڵ و توال ناتوانن گالته‌وگه‌پ بکه‌ن، ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل ئه‌وانیش کردی ئه‌وا سام و شکۆی مه‌مله‌که‌تی له بیر و به‌رچاوه.

ئه‌و که‌سه‌شی ئاگای له خواسته‌کانی نه‌فسه ئه‌وا هه‌قی خۆی ده‌داتێ و مافی خۆشی لی وه‌رده‌گری.

۹۳- کات وه کوو شمشیر وایه نه یبری ده تبری

دیتم زۆر بهی خه لک زۆر به سهیری کات به سهرده بهن: نه گهر شه و دریز بوو به قسه ی بیکه لک یان خویندنه وهی کتیبی شه پوشۆر و گێرانه وهی هه قایهت به سهرده بهن! نه گهر پۆزیش دریز بوو به نووستن! له سه رهتا و کۆتایی پۆزیشدا له سه ر پوواری دیجه یان له بازاره کان! نه م جۆره که سانه م به که سانیک چواند که له ناو که شتیبه کدان و هه ر خه ریکی قسانن و ناگایان له هه یچ نیبه و نه ویش ده یانناژوات! خه لکیکی زۆر که مم بینی که له واتای بوون تیگه یشتوون و سه رقالی کۆکردنه وهی تویشوو و ئاماده کاری پۆیشتنن، به لام نه وانیش له یه کتر جیاوازن، هۆکاری جیاوازیبه که شیان که م و زۆری زانست و به خشینیبه تی له پینا و قیامهت:

بیدار و به ناگاگان به دوای نه وه وال و زانیارییه نه که بره ویان هه یه و له مانه زۆر وه ده ست دینن، ئیتر قازانجیان زۆر ده بی.. بیئاگاگانیش نه وه ی پیکه وهی هه لده گرن، په نگه به بی پاسه وان ده رچن، چه ندان که س له وانه رتیان لی گیرا و پووت کرانه وه و نابووت و په رپووت بوون!

بو خاتری خودا ناگاتان له وه رزه کانی ته مه ن بیت! به ر له وهی کار له کار بترازی و به ریت له کاری سوود به خش په له بکه، زانست بکه نه به لگه و شایهت، حیکمهت و دانایی بکه نه ریبه ر و پیشه برکی زه مان بکه ن و کاری چاکه ی زۆری تیدا بکه ن و

لیپرسینه وه له نهفستان بکهن و خوۆتان پشت قاییم بکهن به تویشوو، ده لئی وا بانگبیژی مردن بانگتان ده کات و ده لئیت دهی خیراکه ن به لام له بهر باراندنی فرمیسکی په شیمانی کهس له دهنگی تی ناگات.

۹۴- تیکه‌ل و پیکه‌لیکردنی زانا و زاهدان

زیانبه‌خشت‌ترین شت بۆ نه‌خۆش تیکه‌ل و پیکه‌لی و خواردنی هه‌موو جووره خۆراکیکه . هیچ که‌سێک نییه نه‌خۆشی ئاره‌زوو نه‌بیته . پارێزیش سه‌ری هه‌موو ده‌رمانیکه و تیکه‌ل و پیکه‌لیش نه‌خۆشی به‌رده‌وام ده‌کات . تیکه‌ل و پیکه‌لیی ئه‌هلی ئاخیره‌ت دوو جووره :

یه‌که‌م: تیکه‌ل و پیکه‌لیکردنی زانایان، ئه‌وه‌ش به‌ هۆی تیکه‌لبوونی دژه‌کانه وه‌کوو ده‌سه‌لاتداران، ئه‌وان هه‌یزی یه‌قینی زانایان لاواز ده‌کهن، هه‌رچه‌ند تیکه‌لاوی زیاتر بیته‌رینه‌تیان له‌ کن موریده‌کانیان له‌ ده‌ست ده‌ده‌ن . ئه‌ز ئه‌گه‌ر بینیم پزیشکیک هه‌موو خواردنیک ده‌خوات و گوێ پێ نادات و داوای پارێزیش له‌ من ده‌کات ئه‌وا گومان له‌ قسه‌کانی ده‌که‌م یان له‌ پارێزی ده‌وه‌ستم .

دووه‌م: تیکه‌ل و پیکه‌لیی زاهدان، ئه‌وه‌ش به‌ هۆی تیکه‌لاویی ئه‌هلی دونیا یان به‌وه‌ ده‌بێ که به‌ ده‌رخستنی ملکه‌چی و سه‌رکزی بۆ وه‌ده‌سه‌ینه‌انی خۆشه‌ویستی پشه‌وکییان نه‌هینی پسته‌قینه‌ی خۆیان ده‌پارێزن .

بۆ خاتری خودا وریابن، خوای پاداشته‌بخش بینایه و په‌سه‌ن و زپ لیک جیا ده‌کاته‌وه، باشترین ریی سه‌لامه‌ت‌بوون دلسۆزی ناخ و راستگویی دل و داپۆشینی حاله .

۹۵- بیت و فہری زانست له کاریپیکردنیدایه

چہند مہ شایخیکم دیت کہ حالوباریان جیاواز بوو، له بیری زانستدا له یہ کتر جودا بوون، بہ سوودترینیان بۆم له ہاوپییہ تیدا ئہ وہیان بوو کہ بہ زانستہ کہی کاری دہ کرد ئہ گہرچی له و زانتر ہہ بوو.

وہ بہ کۆمہ لیک له زانایانی فہرموودہ گہیشتم کہ فہرموودہیان له بہر بوو و دہیانزانی، بہ لام بہ ناوی (جرح و تعدیل) ہوہ چاوپۆشییان له غہیبہ تکردن دہ کرد و لہ سہر خویندنہ وہی فہرموودہ کرئییان و ہر دہ گرت و بۆ ئہ وہی پلہ و پایہیان دانہ لہ گئی خیرا و ہ لامیان دہ دایہ وہ تہ نانہت ئہ گہر بہ ہہ لہ ش بووایہ.

وہ بہ دیداری (عہ بدلولوہ ہاب ئہ لئہ نماتی) گہیشتم، ئہ و لہ سہر یاسای سہ لہ ف بوو: لہ کۆریدا غہیبہت نہ دہ بیسترا و لہ بہ رانبہر گوئیگرتن لہ فہرموودہ کرئی و ہرنہ دہ گرت، ئہ گہر فہرموودہ کانی دلنہ رمکردن (الرقائق) م بۆ خویندباہیہ وہ دہ گریا و کپ نہ دہ بووہ وہ، ئہ و کات من گچکہ بووم گریانہ کہی کاری لہ دلہم دہ کرد و بنہمای دادہ نا، سیفہتی ئہ و مہ شایخانہی ہہ بوو کہ ئیمہ سیفہتہ کانیا نمان لہ نہ قل و گپرانہ وہ کاندای گوئی لی بووہ.

ہر وہا بہ دیداری (شیخ ئہ بوو مہ نصووری ئہ لجہ والیقی) گہیشتم، زۆر بیدہنگ بوو، لہ وہی دہیوت ورد بوو و بہ جوانی لیتی دہ کۆلیبہ وہ، پرنگہ پرسیاری لہ بارہی

بابه تیکی دیار و ساده لی بکرایه که شاگرده کانی بیانزانیایه به لام نه و بیری لی ده کرده وه تا له وه لامه که ی دنیا ده بوو، به رۆژوو بوون و بیده نگی زۆر بوو.

له هر که سیک زیاتر سوودم له بینینی ئهم دوو که سه وه رگرت. له م حاله ته وه تیگه یستم که ریبه ری به کرده وه باشتره له ریبه ری به قسه.

هه ندی مه شایخیشم بینی که خه لوه تی که یف و گالته یان هه بوو، دناس سووده بی و که یفسازیان ده کرد، ئه م شلر په وییه یان بووه هوی په رتیبونی ئه و زانسته ی کۆیان کرد بووه، له ژیاناندا که م که س سوودیان لی وه رگرتن و دوا ی مردنیان له بیر چوونه وه، زۆر به که می ریک ده که وی که سیک ئاوپ له دانراوه کانیان بداته وه.

بو خاتری خودا با زانست کرده وه ی له گه لدا بیت چونکه ئه مه بنچینه ی هه ره گه وره یه .. دامای زۆر داماو ئه و که سه یه که ته مه نی خوی له زانستیکی بی کرده وه به فیرۆدا و، چیره کانی دنیا و خیروییره کانی ناخیره تی له ده ست چوو، به گویره ی هیزی ئه و به لگه یه ی له سه ریته تی په رپووت مایه وه ..

۹۶- خودا مؤلّهت دهدا به لام پشتگوي ناخات

پاك و بيگه ردي بؤ ئه و خوايه مه زنه ي كه ئه و كه سه ي بيناسي لي ي ده ترسي و هرگيز له سزاي دنليا و ئه رخه يان نابي.

سه رنجم دايه شتيكي گرینگ: خواي گه و ره مؤلّهت دهدا و جله و شل ده كات تا ئه وه ي وا ده زانري پشتگويي خستوه، ده بيني ده ستي سته مكاران به ره لالا بووه وه ك ئه وه ي هيچ ريگرييه ك نيه، كاتي پي پاكيشان و شوول هه لكيشانيان زياد بوو و نه سه نگرانه وه ئه وا وه كوو خودايه كي به ده سه لات جله ويان ده گريت. ئه و مؤلّه تدانه ش بؤ تا فيكر دنه وه ي ناراميي نارامگر بووه، ئه م له سه ر نارامگر تني خوي دامه زراو بيت و سته مكاره كه ش سزاي كرده وه ي قيژه وني خوي وه رگريته وه.

له گه ل ئه وه ي له م حيلم و له سه رخوييه ي خوادا هه ندي نهيني هه يه كه ئيمه نايزانين. كاتي سزا بؤ سته مكار ديت ده بيني بؤ هر هه له يه ك سزايه ك هه يه و په نگه هه موو كو بينه وه و وه كوو به رديك به ر نيوجه واني سته مكار بكه وييت و تخيل و به خي بكات.

په نگه هوي سزاكه ي له خه لك شاراوه بيت و بوتري: فلان له ئه هلي چاكه بوو هوي چي بوو ئه وه ي به سه ره ات؟! قه ده ر ده لي: سنوور و حه ددي هه ندي تاوان شاراوه و ناديارن، جي به جي كر دني حه ددي ئه م گونا هانه واي كر دهر كه ون.

پاک و بیگهردی بۆ ئه و خودایه ی وه های دهرخست وه ک ئه وه ی ههر شاراهه
 نه بووبیت و، وه هاشی داپۆشی وه ک ئه وه ی که ههر پئی نازانری، ئه وه نده مؤله تی
 دا تا ئه وه ی ته ما کرایه لی بوورده یی و چاوپۆشییه که ی، ئه وه نده لی پیچینه وه ی کرد
 تا ئه وه ی عه قله کان له سزادانی سه رسام بوون! لا حول ولا قوه إلا بالله.

۹۷- به کارهینانی حیکمهت له چاره سه رکردنی حالوباری نهفس

سه رنجی زانست و ناره زووکردن و سه رقالبوون پیوهیم دا دیتم هیژکی وهها ده داته دل که به ره و جوریک له پهقی ده بات، نه گه ر هیژی دل و هیوادریژی نه بایه سه رقالبوون به زانست پووی نه ده دا، من کاتی فه رمووده ده نووسم به ئومیدم بیگیپمه وه، که ده ست ده که م به کتیب دانان ئومیده وارم ته واوی بکه م.

نه گه ر سه رنجی بابه تی (مامه له) م دا نه وا ئومید که م و دل نه رم ده بی و فرمیسک دیته خواری و لالانه وه شیرین ده بی و دلئارامی داده باری، وام لی دیت وه که نه وه ی له پایه ی چاودیریدا (المراقبه) بم. وه لی زانست باشتر و به لگه ی به هیژتر و پایه ی به رزتره نه گه ر شتیکیش پووبدات که سکا لام لی هه بی. (مامه له) نه گه ر نه و سوودانه شی زور بیت که ئاماژم پیدان به لام نزیکه له حالوباری ترسنوکی ته نبه ل، نه وه ی که ته نها به باشی نه فسی خوی قایل بووه و هیدایه تدانی غه یری به لاهه گرینگ نییه و به گوشه گیری به که ی وازی له وه هیئاوه خه لک به ره و لای خودا که مه ندکیش بکات.

پاست نه وه یه که سه رقالی زانست بیت له گه ل داخکردنی نه فس به هویه کانی دلنه رمکردن به جوریکی وهها زیان نه گه یه نی به تیروته واوی مژوولبوون به زانست. من بو خوم له بهر لاوازی و نه رمیی دلّم پیم ناخوشه زور سه ردانی گورستان بکه م و

له کاتی گیانه لای مردووان ئاماده بم، چونکه ئه وه کار له هزرم ده کات و له بواری سه رقالبووان به زانست دهرمده هیئی به ره و پایه ی بیرکردنه وه له مردن و ماوه یه ک ناتوانم سوود به خۆم بگه یه نم.

قسه ی یه کلاکه ره وه له م باره یه وه ئه مه یه که پئویسته به ره نگاری نه خووشی به دژه که یه وه بکریت: هر که سیک دلی زۆر ره ق بییت و چاودیرییه کی وه هاشی به سه ره وه نه بییت که له هه له بیگیژیته وه ئه وا به یادی مردن و ئاماده بوونی لای ئه وانه ی له سه ره مه ره گدان به ره نگاری بییته وه. ئه وه شی دلی زۆر نه رم و ناسکه ئه وه نده ی به سه به لکوو پئویسته به شتیك سه رقالم بییت که ئه وه ی له بیر بیاته وه تا وه کوو سوود له ژیانی وه رگریت و فه توکانی قام بکریت. پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) گالته و سوعبه تی ده کرد و له گه ل عانیشه پیشپرکه ی ده کرد و که یفسازی و دلئاسووده یی ده کرد. هر که سیک په ی ره وی ژیانی ئه و بکات ئه وا له ناوه پۆکی قسه که ی من له باره ی پئویستی دلئاسووده یی و که یفسازی تی ده گات.

۹۸- یادی مردن

له باشترین شته کان به ناگاهینانه وهی ئه و کهسه یه که له گیانه لادایه، ئه و له و کاته دا زۆر به باشی به ناگا دیته وه و بی سنوور نیگه ران ده بی و خه م بۆ پابردوو ده خوات، هه ز ده کات وازی لی بهینری تا ئه وهی له دهستی چوووه چاکی بکاته وه و به ئه اندازه ی یه قینی به مردن له ته وه که یدا راستگۆ بیته، بهر له مردن نزیکه به داخ و خه فته خۆی بکوژیت. ئه گه ر که ردیله یه که له و حالوباران له کاتی ساغییدا هه بوایه ئه و هه موو مه به سستیکی کارکردن به ته قواوه ده هاته دی. ژیر ئه و کهسه یه ئه و ساته ی هه میسه له بهرچاو و نمایان بیته و به م پییه کار بکات.

ئه گه ر نه یه توانی وینا کردنی ئه وه له سه ر شیوه ی حه قیقی خۆی بینیته بهرچاو ئه و با به ئه اندازه ی به ناگایه که ی خه یالی بکات، به مه جلّه وی ئاره زوو ده گری و تاوی ده دات بۆ هه ول و کۆششکردن. به لام هه ر که سیک ئه و ساته ی له بهرچاو بیته ئه و وه کوو دیلی لی دیت.

هه روه که له (حه بیب ئه لعه جمی) گێردراوه ته وه که کاتی به یانی ده کرده وه به هاوسه ره که ی ده وت: ئه گه ر ئه مرۆ مردم فلان ده مشوات و فلان هه لّمده گریته.

(مه عروفی که رخی) به پیاویکی وت: به رنویتی نیوه پۆمان بۆ بکه! ئه ویش وتی:
 نه گه ر به رنویتی نیوه پۆتان بۆ بکه م هی عه سرتان بۆ ناکه م. مه عروف وتی: ده لئی
 خۆت داناوه تا عه سریش بزیت؟! په نا به خوا له هیوادریژی.

جاریک له لای وی پیاویک غه یبه تی پیاویکی تری کرد، ئه ویش پیی وت: بیر له و
 لۆکه یه بکه وه که له کاتی کفنکردنت ده یخه نه سه ر چاوه کانت!

۹۹- له هه موو شتيكدا ناماژه يه كه هه يه

رهنگه كه سى وريا و به ناگا دپره شيعريك ببينى و ناماژه يه كى لى وه ربگرى و سووى لى ببينى. (جونه يد) وتوويه تى: (سه رى سه قه تى) پارچه كاغه زىكى دامى له سه رى نووسرابوو: گويم له كه سيك بوو كه به گورانبيه وه وشترى به ره و مه ككه لى ده خوږى ده يوت:

أبكي وما يدري ما يبكي

أبكي عذرا أن تفارقيني

وتقطع عباي و تهجريني

ده گريم و تو چووزانى چ شتيك ده مگرينيت، له ترسى نه وه ده گريم نه وه ك ليم دابري و په ته كه م بچپرينى و به جيم بيلى!!

ته ماشاى كاريگه رى نه م دپرانه له لاي (سه رى) بكه تا نه وه ي پي خوشبوو نه وه ي نه و لتي تيگه يشتوووه جونه يديش لتي تي بگات، جگه له جونه يديش كه سى تر نيبه به باشى لتي تي بگات.

خه لكيك هه ن سروسشتيكي تاريك و فاميكى ره قيان هه يه، هه نديكيان كاتى نه م شيعره يان بيستوووه وتوويانه: به مه ناماژه بو چى ده كات؟ نه گه ناماژه بو خودا

دهکات ئه‌وا خودا به واژه‌ی میینه (تانیث) هیمای بۆ ناکری، ئه‌گه‌ریش ئاماژه بیت بۆ ژنیك ئه‌ی کوا زوه‌د؟!

سویند به خوا ئه‌مه‌ گۆرانی بیئاگایانه ئه‌گه‌ر وینه‌ی ئه‌مه‌ بییستن. بۆیه نه‌هی کراوه له بیستنی شیعر و قسه‌ی نه‌هلی گۆرانی چونکه به‌زۆری ئه‌و شیعرانه وه‌ها لیکده‌درینه‌وه که مه‌به‌سته‌کانی نه‌فس و ئاره‌زوو ده‌رده‌پرن... جا ئیمه‌ هاوشیوه‌ی جونه‌ید و سه‌ری له‌کوی بیین؟! ئه‌گه‌ر هاوشیوه‌ی ئه‌وانیشمان دۆزیه‌وه ئه‌وا ئه‌وان شاره‌زان له‌وه‌ی ده‌بییستن.

وه‌لامی په‌خنه‌ی ئه‌م سروشت تاریکه ئه‌مه‌یه: (سه‌ری) ئاماژه‌ی له‌ واژه‌که وه‌رنه‌گرت ئاخۆ میینه‌یه یان نیرینه، به‌لکوو ئاماژه‌ی له‌ واتاکه‌ی وه‌رگرت وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌م دێرانه قسه له‌گه‌ل خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌کات و ده‌لی: له‌ ترسی پشت تیکردن و دوورکه‌وتنه‌وه‌ت ده‌گرم!

بۆ ئه‌و ئه‌مه‌ هاتۆته ئاراوه و وه‌ها تی گه‌یشتوووه بۆیه هه‌رگیز سه‌رنجی نه‌داوه‌ته میینه و نیرینه‌ی واژه‌که، تۆش له‌مه‌ تی بگه‌. تا ئیستاش وریا و به‌ئاگاکان ئاماژه له‌ شتیکی هاوشیوه‌ی ئه‌مه‌ وه‌رده‌گرن..

به‌ ده‌سخه‌تی (ئین عه‌قیل) ئه‌مه‌م دیت که له‌ شیخه‌ گه‌وره‌کانی گێرپابوووه که گۆیی له‌ ژنیك بووه ئه‌م شیعه‌ری وتوووه:

غسلت له‌ طولی اللیل فرکت له‌ طولی النهار
خرج یعاینه‌ غیره زلقه‌ وقع فی الطین

به دريژايي شه و جلو به رگم شووشت و به پوژيش مالم بو پيک خست که چي چووہ
 دهري سہيري غهيري من بکات، خلیسکا و کهوتہ نيو قور و چلپاوه وه .

له وه وه ناماژہ يه کی وه رگرت که واتاکه ی نه مه يه: نه ی به نده که م! نه من به جوانيم
 دروست کردوویت و پيک و پيکم کردیت و جه سته تم قیت و قنج کردیت که چي پوو له
 غهيري من ده که يت، ده بروانه سهره نجامی سهریچيکردنت له من!

۱۰۰- خۇپاراستن له شته گوماندارهكان

وهدهسهينانى شتيك له دونيا تووشى جورىك له جورهكانى دهسشلكردن (الرخصة)ى كردم، هر چه ند شتيك له دونيا بهدهست دينا شتيك له دل له دهست دهچوو، هر كات پيى وهدهسهينانى دونيام له بهردهم پووناك دهبوو تاريكايى له دلدا نويى دهبووه وه.

وتم: ئەى نەفسى بەد! گوناھ دلپره، پيغه مبهەر (صلى الله عليه وسلم) فەرموويه تى: ((استفت قلبك)) حسن صحيح رواة أحمد و الدارمي.. واته: له دلته بپرسه و فهتوا له و وهريگره.. هه موو دونيا هيچ خيرىكى نيهه نه گەر به هوى بهدهسهينانیه وه له دلدا شتيك دروست ببيى كه ببيتته هوى جورىك له ليلى و خەم، بهه شتیش نه گەر به هوىك بهدهست بيت كه تانه بدات له دين يان مامه له ئەوا چيژى نيهه! نووستن له سەر گوڤهك و سه ره نويلكه كان له گه له سهلامه تىي دل له ليلى خوشره له قه نه فهى پاشايان.

هيشتا له گه له نەفسم له مملاندنيدام، جارىك ئەمن زال دەيم و جارىك ئەو، پاشان بانگه شهى ئەوه دهكات كه وهدهسهينانى هه ندى شت پيويسته و دهلى: له كه سابه تى پيپيدراودا پوالت نابە زينم! منيش پيم وت: ئەدى (ورع) پيى له مه ناگرى؟ وتى: با.. وتم: ئەدى به مه دل رهق نابيى؟ وتى:

با.. وتم: خیرت له شتیڭدا نییه که ئەمه بهرهمه که ی بیئت! (ورع واته دوربوون له گوناھ و ئەو شتانه ی گومانیان له سهره).

هاوار بو تو! گوئی بگره با قسه ت بو بکه م! ئەگر شتیڭت له دونیا کۆکرده وه که گومانی تیدا بوو نایا تو یه قینت هه یه که ده یبه خشی؟! وتی: نا.. وتم: مهینه تی ئەوه یه غیر ئەمه ی ده سته کویت و تۆش ته نها ماندوو بوونی دونیا و تاوانی دواپۆژت بو بمینیتته وه..

واوه یلا بو تو! له پیناو خودا واز له وشته بیته که (ورع) پێگری لی ده کات، به واز لی هینانی له گه له خودا مامه له بکه، وه ک ئەوه ی تو ده ته وی ته نها واز له وشتانه بینیت که هه رامن و دروست نین.. ئەه ی نه تبه ستوه له فه رموده دا هاتوه ((هه ر که سیک له بهر خاتری خودا واز له شتیڭ بیته خودا به شتیڭی له و باشتر بو ی قه ره بوو ده کاته وه.)) صحیح رواة وکیح فی الزهد و أحمد و النسائی..

نایا په ند وه رناگریت له و خه لکانه ی مالی دونیایان کۆکرده وه و که سانیتر ده ستیان به سه ردا گرت و هیوایان به م ماله هه بوو به لام نه گه یشتن به هیواکانیان؟! چه ندان زانا کتیبگه لیکی زۆری وه سه ره یه ک نا به لام سوودیان لی وه رنه گرت! چه ندان که سیش ده به ش کتیبیشی نه بوو به لام ئەوه ی هه یبوو سوودی لی وه رگرت! چه ندان که س ژیانیکی ناسووده و خۆشی هه بوو دوو دیناریشی نه بوو! چه ندان که سی ده وله مند و زه نگینیش ژیانی ژه قنه بووت بوو!

ئایا عهقل و زیره کیت نییه تا سهرنجی حالوباری ئه و که سانه بدهیت له
 پرویهک شلی دهکات و له چهندان پوو لئی دهسه نریتته وه؟! پهنگه خاوهن
 مالیک خوی یان مندالی تووشی نه خوشییهک بییت چهندان ئه وهندهی
 وه دهستی هیناوه خهرجی بکاته وه، به لام کهسی خوپاریز له حهرام ساغ و
 سه لامه ته.

نه فس له دهست سهرزه نشتی من هاواری لی بهرز بووه وتی: ئه گهر
 واجبی شهرع نه به زینم چیت لیم دهویت؟ وتم: له زیان و فیل ده تپاریزم،
 توش ناخی خوت باشرت ده ناسی. وتی: پیم بللی چی بکه م؟ وتم: ئاگات له
 چاودیری ئه و خودایه بییت که ده تبینیت و خوت وا بیته بهرچا و که له
 بهردهم که سیکدایت که له لای خه لک گه وره یه، ئیستا تۆ له بهردهمی
 پاشای هره مه زنیت که خودایه، ئه وهی ئه و له ناوه وت ده بینئ
 گه وره کانی دنیا له رواله تیشیت نایبینن، دهست به وشته وه بگره که
 دووره له گومان و وریابه له ده سشلکردن له فروشتنی یه قین و ته قوا به
 ئاره زوییه کی کاتی، ئه گهر نه فس و ته بیاتت بیتاقهت بوو له وهی تووشی
 ده بیت پی بللی: په له مه که، هیشتا ماوهی ئاماژه ته واو نه بووه! خوداش
 به ره و هدیها تن و سهرکه وتن پینوین و هاوکارته.

۱۰۱- هيچ تاوانيك فہراموش ناکري

هيشتا له کۆمه لئیک له پياوه زل و پايه داره کانم گوي لئ دهبي که مهی دهخۆنه وه و به دکاري و سته م و کاري وه ها ده که ن که شيایي سزادانن!

به رده وام بير له مه ده که مه وه و ده لئيم: که ی له سه ر ئه مانه تاوانیک ساغ ده بيته وه که بيته هوی سزادانيان؟ ئه گه ر ساغيش بۆه کئ سزايان ده دات؟! ئه مه به دوور ده زانم چونکه ئه مانه له به ر پله و پۆستيان پۆزيان لئ ده گيري و ده ستيان بۆ نابردی!

هه ميشه بيرم له وه ده کرده وه که ئه و سزايه ی ده بي بدرين په ک خراوه تا ئه وه ی ديمانن شکستيان هينا و به داوه وه بوون و چه ندان جار گيران و شتي سه يروسه مه ره يان به سه ره ات، له به رانبه ر سته مه که يان مال و سامانيان لئ سه ندرا و پاش زيندانیکردنی دوور و دريژ و کۆت و به ندي قورس و زه ليلي زۆر چه ند قات سزا دران، هه بوو دواي چه ره سه سه ريه کی زۆر کوزرا! ئيتر زانيم هيچ شتيک فہراموش ناکري و پشتگوي ناخري. زۆر وريا و ئاگادار بن، سزا بۆ هه موو سته مکارتيک له بۆسه دايه .

۱۰۲- دهسگرتن به هؤکارهکان

ههول و کوششی کهسی ژیر و هوشمه‌ند له پیناو ژیانیکی باش و خوش به پیتی عه‌قل و شهرع پیویسته و داواکراوه، وه‌کوو پاراستنی مال و سامان و هه‌ولدان بۆ پهره‌پیدان و ئاره‌زووی زیادکردنی، چونکه هؤکاری مانه‌وهی مرؤف مال و سامانه‌که‌یه‌تی.. نه‌هی کراوه له ته‌خشان و په‌خشانکردنی سامان و به مرؤف و تراوه: ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ﴾ (النساء: ۵) واته: مال و سامانه‌کانتان مه‌دنه ده‌ست که‌سانی نه‌زان و که‌مفام.. هه‌روه‌ها به مرؤف راگه‌یه‌نراوه که سامان هؤکاری مانه‌وه‌یه: ﴿الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا﴾ (النساء: ۵) واته: خودا سامانی بۆ کردوون به مایه‌ی گوزه‌ران.. هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسِطِ﴾ (الإسراء: ۲۹) واته: ده‌سبلاو مه‌به و له‌خه‌رجکردن ده‌سته‌کانت به‌ته‌واوی مه‌که‌وه لیت برژیت. هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا تَبْدِرُوا بَيْدَرًا﴾ (الإسراء: ۲۶) واته: ده‌سبلاو مه‌به و سامانت ته‌خشان و په‌خشان مه‌که. دیسان فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقَرُّوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ (الفرقان: ۶۷) واته: نه‌و که‌سانه‌ی کاتی ده‌به‌خشن و خه‌رج ده‌که‌ن نه‌زیده‌پۆیی و ده‌سبلاوی ده‌که‌ن نه‌ده‌سقوچاو و پیسکه‌یی، به‌لکوو پینگای مامناوه‌ند هه‌لده‌بژین.

له‌باره‌ی باشیی و گرینگیی سامانه‌وه‌ خوی گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ (البقرة: ۲۴۵) واته: کئی هه‌یه قه‌رزکی جوان و باش بداته خوی که‌وره؟! هه‌روه‌ها فه‌رموویه: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (البقرة: ۱۹۵) واته: له‌پیناو خودا

بہ خشن.. لہ نایہ تیکی تردا فرموویہ تی: ﴿يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ (البقرة: ۲۶۱) واتہ: مال و سامانیان دہ بہ خشن.. ہر وہا فرموویہ: ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ﴾ (الحديد: ۱۰) واتہ: نہ وانہی پیش پزگار کردنی شاری مہ ککہ و نہ وانہی دواتر بہ خشیویانہ و ہکیہ ک نین..

خودا مال و سامانی گپراوہ بہ نیعمت و زہکات لیدانیشی کردوہ بہ مایہی پاکبوونہ و ہی، لہ م بارہوہ فرموویہ تی: ﴿حُذِّمْنَ أَمْوَالَهُمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾ (التوبة: ۱۰۳) واتہ: لہ مال و سامانیان سہدہ قہیہ ک و ہر بگرہ کہ بہ ہویہ و لہ رہ زلی و قرچوکی پاکیان بکہیتہ و ہ.. پیغہ مہ ریش (صلی اللہ علیہ وسلم) فرموویہ تی: ((نعم المال الصالح للرجل الصالح)) صحیح رواة البخاري و أحمد. واتہ: باشرتین مال و سامانی باش نہ و ہیہ کہ ہی پیاویکی باش بیت.. ہر وہا فرموویہ تی: ((ھیچ سامانیک و ہ کوو سامانی نہ بووہ کر سوودی پی نہ گہ یاندوم)). نہ بووہ کر (خودا لئی رازی بیت) بو بازرگانی دہ پویشت و پیغہ مہ ری (صلی اللہ علیہ وسلم) بہ جی دہ ہیشت بہ لام پیغہ مہ ر (صلی اللہ علیہ وسلم) پیگری لی نہ دہ کرد. عومہ ری کوری خہ تتاب (خودا لئی رازی بیت) و توویہ تی: (نہ گہ ر لہ پینا و پیداکردنی نان و پاراستنی ناو پووی خوم لہ نئیوان دوو دؤلدا بمرم پیم خوشترہ لہ و ہی لہ غہ زای پینا و خودا بمرم).

کومہ لیک لہ ہا و ہ لان بازرگانیان دہ کرد، ہر وہا لہ تابیعین سہ عیدی کوری موسہ ییہ ب، لہ دواي خوی مال و سامانیک زوری بہ جیہ پشست و نہ و بہ تہ نہا بازرگانی پوئی دہ کرد..

پاشان مرؤف جارویار تووشی هندی پششهای وه کوو نه خوشی دهبی که بو چاره سهر پیویستی به پاره دهبی، ئیتر نه گهر پاره ی نه بی پهنکه په نا بیاته بهر فرتوفیل بو دهسکه وتنی و له م نیوه ندهشدا ئابروو و دینی له که دار دهبی.

پاشان له کاتی بوونی ساماندا نه فسی مرؤف هیژیکی دیته وه بهر که به لای پزیشکه کانه وه نه مهش جوریکه له دهرمان و حیکمه تیکه خودا دایناوه.

پاشان خه لکیک په یدا بوون به دوا ی ریگای ئیسراحه تدا گه پان و بانگه شه ی نه وه یان کرد نه وان پشتیان به خودا به ستووه و وتیان: ئیمه هیچ شتیک به دهسته وه ناگرین و بو سه فه ریش تویشوو نابهن و پوزی جسته ش بو خوی دیت!

نه مهش پیچه وانه و دژی شهرعه: پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) نه هی کردوو له به فیرو دانی مال و سامان و پیغه مبه ر مو ساش کاتی بو گه پان به دوا ی پیاو ه باشه که دا سه فه ری کرد تویشوو ی هه لگرت، پیغه مبه ری خوشمان (صلی الله علیه وسلم) کاتی بو مه ککه کوچی کرد تویشوو ی هه لگرت، له هه موو نه مانه ش گرینگتر و کاریگه رتر نه م ئایه ته ی خوا ی گه وره یه: ﴿وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ الْقَوَى﴾ (البقرة: ۱۹۷) واته: تویشوو بکن و باشترین تویشووش ته قوا یه ..

پاشان نه م سو فیا نه بانگه شه ی رقبو نه وه له دنیا ده که ن، تی ناگه ن ده بی ر قمان له چ شتیک ببیته وه و پییان وایه زیاد داوا کردنی سامان سووربوون له سه ر دنیا و چلئسییه !!

به گشتی، به بوچوونی خو یان ریگایه کیان داهیناوه که نه گهر راست بکن جوریکه له په هبانییه ت، نه گه ریش به ناوی زوه ده وه توپی پاو کردنی خه لکی ساده یان

دانابی ئه‌وا ئه‌مه جوریکه له ساختهیی و فرتوفیل!! ئیتر ئه‌وهی ده‌ستیان ده‌که‌وی له پۆزی و سامان ناویان لی ناوه فه‌تکردن!!

(ئین عه‌قیل) وتوویه‌تی: (هه‌ر که‌سیک وتی: ئه‌من دونیام خۆش گه‌ره‌ک نییه درۆزنه، پیغه‌مبه‌ر به‌عقوب کاتی کوره‌کانی داویان لی کرد پریان پی بدات بنیامینیش له‌گه‌ل خویان بۆ میسر ببه‌ن وتی: ﴿هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَیْهِ﴾ (یوسف: ۶۴) لیتان دلنیابم؟.. کوره‌کان وتیان: ﴿وَزَرَدًاۙ كَلَّ یَعِیْرٌ﴾ (یوسف: ۶۵) باری وشتریک گه‌نم زیاتر وه‌رده‌گرین! وتی: بیبه‌ن.

پیشینان وتوویانه: هه‌ر که‌سیک بانگه‌شه‌ی بوغزانندی دونیای کرد ئه‌وا له‌لای من درۆزنه تا راستگویییه‌که‌ی ده‌سه‌لمیت، ئه‌گه‌ر سه‌لماش که راست ده‌کات ئه‌وا شیته!!

کۆمه‌لیک له سۆفیه‌کان خه‌لکیکیان له کاروکاسبی ته‌ره کرد و دوور خسته‌وه له‌وه‌ی که کارکردن نه‌ریتی پیغه‌مبه‌ران و پیاوچاکانه.. ئه‌م سۆفیه‌یه‌ به‌دوای پریگای ئیسراحت و ته‌نبه‌لیدا ویل بوون و پالیان دابووه‌وه شتیان بۆ بیت، که تیر ده‌بوون ده‌په‌قسین، که خواردنه‌که‌یان هه‌رس بوویه دیسان ده‌له‌وه‌ران، ئه‌گه‌ر فیلیکیان له به‌رانبه‌ر ده‌وله‌مه‌ندیک بدۆزیبایه‌وه ده‌عه‌وتیکیان به‌سه‌ردا ده‌سه‌پاند یان به‌هۆی سوپاسیک یان به‌هۆی داوی لیخۆشبوونیک.. گه‌وره‌ترین کاره‌ساتیش ئه‌وه بوو که بانگه‌شه‌یان ده‌کرد گوایه ئه‌مه نزیکبوونه‌وه‌یه له خودا! زانیان له‌سه‌ر ئه‌وه کۆده‌نگن که هه‌ر که‌سیک بانگه‌شه‌ی ئه‌وه بکات که سه‌ما و په‌قسین نزیکبوونه‌وه‌یه له خودا ئه‌وا بیباوه‌ر بووه، ئه‌گه‌ر بیانوتایه: پپی‌دراوه ئه‌وا شیواتر بوو! چونکه

تزیکیایه تی له خودا ته نها به شرع ده زانری و له شه رعیشدا نه فه رمانکردن به سه ما هه یه نه داواکردن.

پیم گه یشتوو ه که کۆمه لیک مؤمیان به پرووی میرمندالی لوسکه هه لده کرد و سه بیران ده کردن! که له باره ی ئەم کرده وه یان لییان پرسین گالته یان به خاوه ن پرسیاره که کردوو و وتوو یانه: په ند له خه لقی خودا وه رده گرین!!

هه یهوو! شه یتان ئەو جله وانه ی به ده سته وه گرتوو و چۆنی ویستوو ئەوه ی بردوو. (سه رچۆپی بکه ویته ده ست پۆی به ره و لای سه به ته ی نانی ده بات!).

ئەو که سانه سه یرن که تیروپ ده خوات و سه یر ناکات که ئەم خواردن له کوپوه هاتوو!

پیاوچا کانی پیشین هه میشه له خواردن یان ده پیاچه وه تا ئەوه ی ئیبراهیمی کوپی ئەدهم خۆی و هاو پیکانی شه ونخوونیان ده کرد و ده یانوت: سه به ینی له گه ل کیدا کار بکه ین؟! هه روه ها (سه ری سه قه تی) خواردنی پاک و باش بوو، له (ورع) یش چه ندان پله و پایه ی هه بوو.

پاشان خه لکیک هاتن که به سو فی ناوده بران و بانگه شه ی شوینکه وتنی ئەم به ریزانه یان ده کرد و له مالی فلانیان ده خوارد و ده شیانزانی بنه چه ی ئەم مالانه له کوپوه هاتوو و ده یانوت: پۆزیمان درا!

ئای له و سه یروسه مه ره یه! ئەگه ر بخۆر به لایه وه گرینگ نه بی خواردن له کوپوه هاتوو و خۆ نه گری له شه هوته یان که می بکاته وه، ته کیه ش له ناندین خالی

نه بيّ و هيچ شه ويك نه برپته وه و بنه چه كه شي له سامانيك بيت كه زانراوه له كوئوه
 هاتووه، گه رماوئيش هه لكراره و گورانبيژئيش دهف ليّ ده دات و هاوپيكاك شي بلوئير
 ده ژهنئى، (سعدى و ليلى) ش به سرود ده وترين و مؤميش له بهر پوو خسارى
 لووسكه لان هه لكراره !! پاشان دواى ئه مه زه مى دونيا ده كات! پيمان بلين: كئ
 گالته به خه لك ده كات مه گه ر ئه وانه !؟

به لام هه ر كه سيك فرتوفئى ئه مانه به سه ردا تئپه پئى له وان سووكتره .

۱۰۳- دوستکراوه سهیروسه مه ره کانی خودا

له کاتی چوونمان بۆ چه ج له ترسی عه ره ب پێگای (خه بیه ر) مان گرته بهر، چیا و شاخی وه ها زۆر و گه وه و پێگای سهیروسه مه ره م دیت که سه راسیمه ی کردم و مه زنایه تیی خودای به دیه پنه رم له دلدا زیاتر بوو، وام ئی هات له کاتی باسکردنی ئه و پێگایانه جوړیک له به گه وه گرتنی خودام ده هاته بهرچاو له باسکردنی شتی تر وانه بوو.

هاوارم له نه فس کرد: هاوار بۆ تۆ! بپۆ بۆ لای ده ریا و به چاوی هزر سهیری خۆی و سهیروسه مه ره کانی بکه شتی وه ها گه وه ده بیینی که له مه مه زنتره. پاشان بپۆ ناو بوونه وه ر و ئاوپی ئی بده وه ده بیینی که له گه ل ئاسمانه کان و خولگه کاندای وه کوو گه ردیله یه کی نیو بیابان وایه. پاشان گه پێک به خولگه کاندای بکه و به ده وری عه رشدا بخولیتوه و سه رنج بده چی له ناو به هه شت و دۆزه خدا هه یه. پاشان له هه موو ئه مانه ده رچوو و ئاوپی ئی بده وه ئه و کات تۆ هه موو جیهان له مشتیکتی ئه و خودا به توانایه ده بیینی که توانای بیسنوره.

پاشان ئاوپ له خۆت بده وه و ته ماشای سه ره تا و کووتاییی خۆت بکه و بیر له پیش سه ره تا بکه وه ده بیینی جگه له عه ده م و نه بوون چیت نه بووه، دواتریش پزیبوونه و جگه له خاک و خۆل چیت نه یه.

كه سٲك به چاوى فٲكرى سه ٲرى سه ره تا و كوٲاىى كر دبٲٲ چوٲ دل به سه تهى ئه م بوونه ده بٲ؟! چوٲ كه سى خاوه نندل له ٲادكر دنى ئه م خدا مه زنه بٲئاگا ده بٲ؟!

سوٲند به خوا، ئه گه ر نه فس له مه سٲىى ئاره زوو بٲدار بٲٲته وه له ترسى خودا ده توابه وه ٲان له خو شه وٲسٲىى ئه ودا ون ده بوو، به لام هه ست زال بووه و له كاتى بٲنٲنى چٲادا تواناى خوداى مه زن دٲته به رچاو، ئه گه ر عه قل و زٲره كى سه رنجى واتاكانى دابوايه ئه و تواناى خودا به سه ر مرؤفدا به لگه ٲه كى تٲٲوته واوتر بوو له چٲا.

ٲاك و بٲگه ردى بو ئه و خوداٲه ٲى زؤر به ٲى خه لگى به وه ٲى تٲٲدان مژوول كر دووه له وه ٲى بو ٲى خولقٲنراون!

۱۰۴- نارامگرتن له سه ره به لا

چورتم و به لا له کن خودای گه وره واده و کاتی کۆتاییهاتنیان زانراوه بۆیه پئویسته که سی گرفتار نارام بگری تا کاتی به لاکه ته واو ده بیت، نه گهر پیش واده که په شوکا و نیگه ران بوو نه وا نه م په شوکانه سوودی نییه. په له کردن له لاجوونی به لا له گه ل ته قدیرکردنی ماوه که ی سوودی نییه. نارامگرتن واجبه، نه گهرچی دوعا رپپیدراو و شه رعیه به لام نه گهر له گه ل نارامگرتن نه بی هیچ سوودی نییه. به لام نابی نزاخوین په له بکات به لکوو به نارامگرتن و نزا و ته سلیمبوون به خودای دانا و کارزان په رستش ده کات و نه و که رهسته و هۆکارانه ده پچرینی که بوونه ته هۆی به لایه که، چونکه به لاکان په نگه سزا بن.

نه وهی په له ده کات نه وا مله له گه ل خودا ده کات و نه مهش پایه ی به ندایه تی نییه و، رازیبوون پایه ی هه ره بلنده. نارامگرتن پئویسته و، سووریوون و پیداغری به دوعای زۆر باشتترین شتی که پشتی پی ببه ستری و په خنه و په لپ گرتن قه ده غه یه و په له کردنیش مله کردنه له گه ل ته گبیری خودا. له م شتانه تی بگه چونکه نه مانه به لا و چورتم سووک ده که ن.

۱۰۵- ئەو شتانەى كۆمەكى ئارامگرتن دەكەن

هېچ شتىك له بووندا هېندەى سەپر و ئارامگرتن دژوار نىيە، جا له شتى
خۆشويستراو و حەزلىكراو بىت، يان له سەر شتى ناخۆش و بەئازار، بەتايبەتى
ئەگەر كاتەكەى درىژ بۆو و زۆرى خاياند يان بېھيوا بوويت له هاتنى خۆشى و
شادى. ئەو ماوہيەش پىويستى بە تويشوويەكە كە بە ھۆيەوہ سەفەرى سەپر
بېردى. تويشوش له چەند جۆرىك پىكھاتوہ:

- دەبى سەرنجى ئەندازەى بەلايەكە بدەين كە دەكرا زۆرتر بىت لەوہى ھەيە.
- ھەيە لە حالىكدايە كە سەرۆتر گەورەترە، وەكوو مرۆفە مندالىكى لە دەست بدات
بەلام لەو خۆشەويستىرى بۆ بمىننيتەوہ.
- ھەرۈہا ئومىدى قەرەبوو كەردنەوہى لە دونيا.
- لە بەرچا و گرتنى پاداشت لە ناخىرەت.
- چىژبينىن لە ستايش و پىداھە لگوتنى خەلك لە سەر ئەو ئارامىيەى گرتوتە و
ستايشت دەكەن، ھەرۈہا پاداشتى خودا.
- ھەرۈہا بىئارامى و بىتاقەتى سوودى نىيە و حەيائى خاوەنەكەى دەبات.

ههروه‌ها شتی تریش که عه‌قل و فیکر تانه‌ی لّی ده‌دات، له پّیگای سه‌بر جگه له به‌خشینی ئارامگرتن شتیکی تر نییه، پّیویسته ئارامگر خۆی پّیوه مژوول بکات و کاته‌کانی گرفتاریونی پّی به‌سه‌ریبات و ها‌کا ته‌واو بوو و نه‌ما.

۱۰۶- له گيرابووني دوعا په له مه کهن

پيويسته له سهر نهو کهسهی تووشی دهردهسهريبهک بووه و پاشان دوعای کردووه له دواکهوتنی گيرابوون يان گيرانه بوونی دوعاکهی دلتهنگ و درپوونگ نه بی چونکه نهو زاتهی که ده بی داوای لی بکات خاوهنی هه موو شتيکه و دانایه، نه گره و لامي نه داوه نهوا له مولکه کهی خویدا چی ويستووه نهوهی کردووه، نه گره ریش وه لامدانه وهی دوعاکه دواکهوت نهوا خودا به پئی پيويستیي حکمه تی خوئی کردوويه تی، نهو کهسهی له ناخه وه ره خنه له خودا ده گری به ندهی ته واو نییه.

پاشان با بزانیته هه لېژاردنی خودا بوئی له هه لېژاردنی خوئی بو خوئی باشتره. رهنگه داوای لافاوئیک بکات و بیبات!

نه گره به نده داوهری دایه دهست حکمهت و حوکمی خودا و دلنیا بوو له وهی که هه موو شتيکه مولکی نهوه نهوا دللی خووش و نارام ده بی جا پيويستیي کهی جیبه جی بکری یان نا.

له فهرمووده دا هاتووه: ((هه ر موسلمانیک له خودا بپارپته وه ئیلا خودا وه لامي ده داته وه: یان زوو وه لامي ده داته وه یان درهنگ یان بو ئاخیرهت بوئی هه لده گری.)) سه حیج، ئیمامی نه حمه د و نه بوو نه عیم و نه لحاکم گپراپتیانه وه.

ئەگەر پۆڭى دوايى بىنى ئەوھى گىرا بووھ پۆيشتووھ و ئەوھى گىرا نەبووھ
 پاداڭتەكەي ماوھتەوھ ئەوا دەلى: خۆزگە ھەرگىز ھىچ دوعايەكم گىرا نەبووايە!
 لەم شتانە تى بگە و دلت ساغ و پارىزراو بگە لەوھى گومان يان پەلەپەلىكى بەناودا
 بىت.

۱۰۷- گه وره يي زانست

هر كه سيك ويستي ئاستي زانايان به سهر زاهيدانه وه بزانيت با سهيري ئاستي جبريل و ميكايل و ئه و فريشتانه بكات كه تايبهت كراون به دهسه لاتيكي په يوه ست به خهلق و، سه رجه م فريشته كاني تر كه خهريكي خواپه رستين و له ئاستي راهيبه كاني نيو په رستگاكان دان.

ئه م فريشتانه به ئه ندازه ي زانست و زانياريان له باره ي خوداوه نزيكايه تبيان پي به خشراوه .

ئه گه ر به كيكيان سروش (وحى) بيات ئه هلى ئاسمان نيگه ران ده بن تا هه واله كه يان پي ده دات ﴿حَقَّ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ﴾ (سبا: ۲۳) واته: جا ئه و ده مه ي ترسي دلان داده مركي پبيان ئيژن: په روه ريئي ئيوه چي وت؟ ئيژن: هر هق و پاستي وت..

هه روه ك زاهيد له فه رموده به ك نيگه ران ده بي و له باره ي پاست و دروستي و واتا كه يه وه له زانايان ده پرسى.. پاك و بيگه ردى بو ئه و زاته ي كومه ليكي تايبهت كردوه به چه ند تايبه تمه ندييه ك كه به هويانه وه به ريز بوون به سه ر هاوچه شنه كانيان!

هیچ تایبه تمه ندییه که به ریژتر نییه له زانست، به زیادبوونی، ئادهم بووه کپنوش بۆ بردراو و، به که مبوبونیشی، فریشته کان بوونه کپنوشبهر، ئیتر نزیکترین خهلق له خودا زانایانن.

زانست تهنی به پوآلهت و شیوه که یه وه سوودبه خش نییه به لکو و اتاکه ی گرینگ و سوودبه خشه: واتاکه شی به وه به دهست دیت که بۆ کارپیکردن فیری بیت، هر کاتی زانست چاکه و فه زلیکی پی نیشاندا هه ولی به ده سهینانی بدات، هر کاتی کیش له که موکورتییه که نه هی لی کرد لیی دوورکه ویته وه، ئه و ده م زانست نهینیی خۆی بۆ ئاشکرا ده کات و ریگای که یشتن پیی ئاسان ده بی.

ئه وه شی کار به زانست ناکات زانست ناخ و ناوه پۆکی خۆی پی نابه خشی و نهینیی خۆی بۆ ئاشکرا ناکات.. ئیتر له م نمونه یه تی بگه و نیازت باشکه وه گه رنا سهرت سوورپه مینیی!

۱۰۸- میانه‌ره‌وی له هه‌موو شتی‌کدا

بزانه باشترین و گونجاوترین کار و شته‌کان میانه‌ره‌وییه (اعتدال) له هه‌موو شتی‌کدا:
 نه‌گه‌ر دیتمان نه‌هلی دونیا هیوا و ئاواته‌کان به‌سه‌ریاندا زال بووه و کاره‌کانیان له
 خێردا خراب بووه ئه‌وا فه‌رمانیان پی ده‌که‌ین یادی مردن و گۆر و ئاخیره‌ت بکه‌ن.
 به‌لام نه‌گه‌ر که‌سی زانا یادی مردنی له‌بیر نه‌ده‌چوو و فه‌رموده‌کانی باسی
 ئاخیره‌ت به‌سه‌ریدا ده‌خوینرایه‌وه و خوۆشی ده‌یخویندنه‌وه، زیده‌باری نه‌وه‌ش
 یاده‌وه‌ری مردن سوودی نییه ئیلا به‌ پچراندنی یه‌کجاری نه‌بی. به‌لکوو بو ئه‌م
 زانایه زۆر ترساوه له خودایه که زۆر یادی ئاخیره‌ت ده‌کات پتویسته خوۆی له یادی
 مردن مژوول بکات تا توژیک هیوای بو بگه‌رپته‌وه، کتیب بنووسی و کاری خیر بکات
 و بتوانی منداڵ بپنیته‌هه‌، به‌لام نه‌گه‌ر یادی مردنی به‌ زاردا هات ئه‌وا
 خراپیه‌که‌ی زیاتره له چاکیه‌که‌ی.

ئه‌ی نه‌تبیس‌تووه که پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) پیش‌بهرکه‌ی له‌گه‌ل عائیشه‌ی
 هاوسه‌ری کردووه و هه‌ر جاره‌ی یه‌کیکیان بردووێه‌تیه‌وه، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه
 وسلم) گه‌مه و گالته‌ی ده‌کرد و نه‌فسی سه‌رگه‌رم ده‌کرد.

زانین و ئاگاداربوونی ته‌واو له راستیه‌کان جه‌سته خراب و نه‌فس نیگه‌ران ده‌کات.
 له زاری نه‌حمه‌دی کوپی چه‌نبه‌ل گێردراوه‌ته‌وه که داوای له خودا کردووه ده‌رگای

ترسی لی بکاته وه، ئه ویش لی کردۆته وه، ئیتر له عه قلی خوئی ترساوه و داوای له
خودا کردووه ئه وهی لی دوورخاته وه و ده رگا که قه پات بکاته وه.

له م بنچینه یه رابمینه و لئی وردبه وه، پئویسته پشووبه نه فس بدهین و به
کاروباری دونیا وه سه رقالی بکهین، له وه شدا باشی و چاکبوونی وی تیدایه ..

۱۰۹- فہرزی بلندخوازی

ہر کہ سئی بیری ساف و سازگاری خوئی بہ کارہینا ئہوا بیری بہرہو
داواکردنی بہ پرتیزترین پلہ و پایہ پینوینی دہکات و نہمی لی دہکات پازی بیئت
بہ کہ موکورتی لہ ہموو باریکدا.

(أبو الطیب المتنبي) وتوویہ:

وَلَمْ أَر فِيهِ عَيْبًا لِلنَّاسِ عَيْبًا كَنَقْرِ الْقَادِرِينَ عَلٰى
التمام

لہ نہنگیہ کانی خہ لک ہیچ نہنگیہ کم نہ دیتووہ ناشیرینتر بیئت لہوہی
کہ سیک توانای تہواوکردنی کار و شتیکی ہبئی و نہیکات و بہ کہ موکورتی
بیہیلتہوہ!

پیویستہ کہ سی عاقل بؤ ہر کاریک تا ئہوپہری توانا ہول بدات: ئہ گہر
ئادہ میزاد بیتوانیبایہ بہرہو ئاسمانہ کان ہلکشئی گہورہترین و
ناشیرینترین کہ موکورتی ئہوہ بوو بہ زہوی پازی بیئت، ئہ گہر
پیغہ مبرایہ تی بہ ہولدان و ہدہست ہاتبایہ پیم وایہ لہ و ہدہسہینانیدا
کہ متہرخم بووایہ لہوپہری نزمیدا دہبوو، بہ لام ئہ گہر ئہوہ نہکرا
پیویستہ ئہوہی مومکینہ و دہکری داوا بکری، ژیانی جوان لہ کن دانایان

بریتیییه له وهی نهفس له زانست و کرده وه دا بگاته ئه وه په پری که مائی مومکین..

ئه وهی لی ره دا باسی ده که م ئاماژه یه بۆ ئه وه شیان که باسی ناکه م (مشتیک نمونه ی خه رواریکه):

سه باره ت به جهسته ئه وا شیوه که ی به دهست مرۆقه وه نییه به لام ئه وهی به دهست مرۆقه وه یه جوانکردن و پازاندنه وه یه تی، بۆ که سی عاقل زۆر ناشیرینه خۆی پشتگۆی بخت.

شهره که باسی هه ندیکی کردوه ئاماژه یه بۆ هه موو، فه رمانی کردوه به نینۆک کردن و تاشینی بنبال و به رو، نه هی کردوه له خواردنی سیر و پیازی خا و له بهر بۆنی ناخوشیان.

پێویسته له سه ر ئه وه قیاس بکری و مرۆقه بایه خ به و په پری خاوینی و جوانکاری و پازانه وه بدات. به هۆی بۆنی خۆشه وه به هاتنی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده زانرا، ئه و په پری پاک و خاوین بوو.

نالیم وه کوو که سی وه سه وه سه دار ئاو زۆر خه رج بکه ن به لکوو مامناوه ندبوون په سندرکراوه. پاشان پێویسته مرۆ ئاگای له جهسته ی بیته و ئازاری نه دات و خۆراکی که م پی نه دات نه وه ک هیز و توانای که م ببیته وه.

ناشلیم ئه وهنده زۆر بخۆن ببیته هۆی قریپینه (قرقیینه) به لکوو له وه شدا
 مامناوهند بن، هیز و توانا کانی مرۆف وه کوو کانیاییکه که له بهری بپوات،
 سوودی بۆ خۆی و غهیر ههیه.

نابی به قسهی وه سوهسه داره زاهدانه کان بکریت که ههولی که مکردنه وهی
 خواردن دهدهن و له ئهجامدانی فهزیهکان سست دهبن، ئه وهش له
 شهردا نییه و نه له پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) و نه له هاوه لانی
 شتی وانه قل نه کراوه، پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی نه گهر
 هیچیان دهست نه که وتبایه برسی ده بوون و ئارامیان له سه برسیتی
 ده گرت.

ههروه ها ده بی سهیری خۆراکی جهسته بکهیت، پهنگه پاروویه ک ببیته
 هۆی پیکریکردن له چهندان پاروو، ئه وهی مهدهری که ئازاری پی
 دهگهیه نی به لکوو ده بی کامه باشتر و گونجاوتره پی بدری، گوئی به و
 زاهدیه مه ده که ده لی: ئاره زوه کانی جهسته به جی ناهینم!! ئه وهی
 پیویسته په چاو بکریت هه لالی خۆراکه که و پیدانی ئه و نه ندازهیه که
 شیاویتی و پیویستی پییه تی (نه زیاد و نه که م).

هیچ شتی که له پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی نه قل نه کراوه
 له باره ی ئه و پهفتارانیه وه سوهسه داره کان دایانه پیناوه له باره ی وازه پینانی
 ته واوله شته خۆش و هه زلیکردوه کان، ئه وهی له وان نه قل کراوه به

هۆکاریک وازیان لی هیناوه: یان له بهر گومانیان له حه لآلبون یان له ترسی
ئه وهی نه وهك نه فس هه موو کات داوای بکات... ئه وهش دروسته.

پتویسته مرۆفه له بازرگانی و ئیش و کاردا هه ولّ بدات تا به سه ر غه یره وه
بالا بیت و ئه وانیتتر به سه ر ویدا زالّ نه بن، له وه شدا بگاته ئاستیک که پئگری
له زانست لیّ نه کات.

پاشان پتویسته ئه وپه ری زانست داوا بکات، له ناشیرینترین
که موکورتیه کان چاولیکردن و ته قلیده، ئه گه ر هیممه تی به هیز بوو ئه وا
به رزی ده کاته وه تا ئه وه ی بوّ خو ی مه زه بیك هه لّ بژیریّ نه ک بچیته سه ر
مه زه بی هه یج که سیک، چاولیکه ر کویره و گه وره که ی جلّه وی راده کیشی!

پاشان پتویسته له ناسین و مامه له ی خوادا داوای ئه وپه ری بکات..

به گشتی، هه ر چاکه و فه زیله تیک که ده توانی وه ده ستی بیئی با وه ده ستی
بیئی، له م باره وه قه ناعه ت حا لی نزم و خه سیسه کانه.

فَلَنْ يَجْلِبَ فِيهِ الرُّكُوبُ
وَمَا هُمْ بِمُهْتَمِّينَ
فِيهِ الرَّيَّا

پیاویک به که قاچی له زه وی و سه ری هیممه تی له ئه ستیره ی سوره ییا
بیت.

ئەگەر توانیت ھەموو زانا و زاھیدیک تپەرتینی ئەوا بیکە، ئەوان پیاو بوون و تۆش پیاویت، ئەوەی دانیشتووہ و پالی داوہ تەوہ تەنھا بە ھۆی نزمیی ھیممەت و تەنبەلی بووہ.

بزانی تۆلە گۆرە پانی پیشبەرکیدايت و کاتەکان تیدە پەپن و دەبردین. تەنبەلی مەکە و پال مەدەوہ، ئەوەی لە دەست چووہ ھەربە ھۆی تەنبەلییەوہ لە دەست چووہ، ئەوەی بە دەست ھاتووہ تەنھا بە ھول و کۆشش و دەدەست ھاتووہ، ھیممەت و ھەکوو ئەوەی لە ناو مەنجەل دەکوئیت دل دەکوئیت.

۱۱۰- مال و سامان یارمه تیدهریکی باشه

له دونیادا هیچ شتیک هیندهی کۆکردنه وهی مال و سامان بۆ زانایان سوودبه خستر نییه تاوه کوو به هویه وه له خه لک بی نیاز بن، نه گهر سامانیش چووه پال زانسته وه نه وا که مال به دهست هاتووه .

زۆریه ی زانایان زانست له کار و کهسابهت سه رقالی کردن ئیتر پیوستیان به شتگه لیک بوو که پیوست بوو، سه ریان به هه ندی شویندا کرد که عه یبداری کردن نه گهرچی ته ئویلایشیان بۆ کرد به لام غه یری نه م کاره بۆ نه وان باشتر بوو!

(نه لزوه ری) له گه ل خه لیفه (عه بدولمه لیک کورپی مه پوان) بوو!

(نه بوو عوبه یده) له گه ل (تا هیر کورپی حوسه یین) بوو!

(ئیبین نه بی نه لدونیا) مامۆستا و په روه رشیاری خه لیفه (موعته زید) بوو!

(ئیبین قوته یبه) کتیبیکه له باره ی ستایش و پیا هه لدانی وه زیر (نه بولحه سه ن عوبه یدوللا کورپی یه حیا کورپی خاقان) دانا وه .

هیشتا چه ندان زانا و زا هید له سیبه ری کۆمه لیک ده ژین که به سته م ناسرا ون .. نه مانه نه گهرچی بۆ نه م کرده وه یان ته ئویلنکیان دۆزیوه ته وه به لام نه وه ی له دل و دینیان له دهست داوه زۆر زیاتره له وه ی له دنیا وه ده ستیان هینا وه .

كۆمهلك له سۆفی و زانامان بینى كه له پینا و دهسكهوتى دونیایى دهچنه لای دهسه لاتداران، هه یانه ماستا و چیتى و مامهحه مه یى دهکات، هه یانه به جورىكى نادرست ستایش دهکات، هه یانه له به رانبه ر خراپه و به دپه فتارى بیدهنگ ده بیت.... ماستا و چیتى تریش، هه موو ئه مانه هۆکاره که یان هه ژارییه، زانیمان که شکۆدارى ته واو و دورى لیه پوو پامایى به دوربوون له دهسه لاتداره سته مکاره کان ده بیت. ئه مه شمان به ته واوى و دروستى ته نها له دوو جوره پیاو دا دیوه:

ئه وهى مال و دارایی هه بووه: وه کوو (سه عیدی کوپى موسه ییه ب) که بازگانى پۆن و شتى تری ده کرد، (سوفیانی سه وری) دوکانى که لویه لى هه بوو، ئیبن موباره کیش. ئه وهى زۆر ئارامگر و به قه ناعه ت بوو: وه کوو (بیشرى ئه لحافى) و (ئه حمه دى کوپى حه نبه ل).

هه ر کاتى مرۆف وه کوو ئه م دووانه ئارامى نه بوو و که مالى ئه وانه ی پیشووشى نه بوو ئه وا به پوو الهه ت له نيو مه ینه ت و به لا و ئافات ده تلێته وه و په نگه دینه که شى له ناو بچیت.

که واته ئه ی زانستخواز پێویسته له سه رت بۆ کوکردنه وه ی مال و سامان هه ول بدهیت تا وه کوو له خه لک بى نیاز بیت، سامان دینه که شت ده پارێزیت!

به زۆری ئەوانەى له دیندارى و زوهد و سەركزى تووشى دوو پوویى بوون یان زانیەك
گرفتارى ئافەتێك بووه ئیلا به هۆى خویشویستنى دونیا بووه و زۆر بەى كاتیش
هەژارى هۆكار بووه .

ئەگەر ئەو كەسە ئەوەندە مال و داراییەى هەیه كە بەشى دەكات و پاشان به
تێكەڵبوونی له گەڵ دەسەڵاتدارانى ستهمكار خوازیارى زیادهیه ئەوا ئەو جۆره
كەسانه به چلێس و چاوبرسى دەژمێردرێن و له دەرەوهى بازنەى زانیانن.. له م
حالبارانە پەنا دەگرن به خودا.

۱۱۱- فیهه باشتین زانسته

گه وره ترین به لگه له سه ر باشی و گرینگی شتیک نه وه یه سهیری
به ره م و به رو بوومه که ی بکه ییت. هر که سیک سه رنج بداته
به ره می فیهه ده زانی که نه و باشتین زانسته.

خاوه ن مه زه به کان به هوی فیهه وه له خه لک به رزتر و گه وره تر
بوون، نه گه رچی له سه رده می نه واندا که سانیک هه بوون له وان
زانتر بوون به قورئان یان فه رموده یان زمان. هر نه مهش بو
سه رده می خو مان ره چاو بکه، تو لاویک ده بینی نه و مه سه لانه ی
ناکوکی و جیاوازیان له باره وه هه یه به باشی ده زانی ئیتر بی نیاز
ده بی و له شته نوییه کان حوکی خودا وه ها ده زانی که زانا
زیره که کانی تر نایزان!

چه ندان که سی دیار و هه لکه وتوومان دیت له زانستی قورئان یان
فه رموده یان ته فسیر یان زمان که چی له پیریشدا زۆریه ی
نه حکامی شه ری نازانی، په نگه نه زانی له نویژیشدا چون نییه ت
بینی!

له سه رفه قيه پيويسته له زانسته كاني تریش بيئاگا و نامؤ نه بي
 وه گه رنا نابيته فه قيه، به لكوو ده بي له هه موو زانستيك شتتاك
 بزاني پاشان خوي بو فيقه يه كلا بكا ته وه، چونكه فيقه شكوداري
 دونيا و ناخيره ته.

۱۱۲- دووفاقیی هه ندی کەس

زۆرێك له خهلكم بینی خۆی له پرۆشكه پیسییهك دهپاراست بهلام خۆی له
 غهیبهت نهدهپاراست! خیر و سهدهقهی زۆریان دهکرد و له مامهلهی
 سووخرۆی باکیان نهبوو! شهونویژیان دهکرد و نوێژی فهزریان له کاتی
 خۆیدا نهدهکرد... شتگهلیکی زۆر که ژماردنیاان درێژ دهبیتهوه له پاراستن
 و گرینگیدان به لقهکان و پشتگوێخستنی بنچینهکان.

له هۆی ئهوهم کۆلییهوه؟ دیتم له دوو شتهوهیه: بهکه م: عادهت و نه ریت
 (خوو پێوهگرتن). دووهم: زالبوونی ئارهزوو له وهدهسههینانی داواکراو، که
 ئارهزوو زال دهبی نه گوی دهبیستی و نه چاو دهبینی.

له م پوهوه: براکانی یوسف کاتی گوێیان لی بوو یهکێک بانگیان دهکات و
 دهلی ئیوه دزن: ﴿إِنَّكُمْ لَسَرِقُونَ﴾ (یوسف: ۷۰) ئهوان دهلین: ﴿تَاللَّهِ
 لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتَنَا لِنُفِيسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ﴾ (یوسف: ۷۳) واته:
 سویند به خوا ئیوه زانیوتانه که ئیمه بو ئهوه نه هاتووین به دغه پری له
 زهویدا بکهین و دریش نه بووین.

له تهفسیردا هاتوه: ئهوان کاتی چوونه ناو میسرپهوه دهمی وشترهکانیان
 بهستا نه وهک شتیك بخوات که هی ئهوان نییه، وهک ئهوهی بلین: دیتان

چیمان به وشتره کانمان کرد ئیتر چۆن دزی ده کهین؟! که چی خۆیان له بیریان کرد چ جیاوازییه کی گه وره هه یه له نیوان رفاندنی پارویه ک که هی خۆیان نییه له گه ل فریْدانی یوسفی برایان بۆ ناو بیر و فرۆشتنی به نرخیکی که م!!

خه لک هه یه له شته بچووکه کان گوپرایه لی ده کات و گه وره کان نا، ئه و شته ی خه رجیی که مه یان ئاساییه، ئه و شته ی له خواردن و جلو به رگی که م ناکاته وه.

خه لکێک هه یه سوو وه رده گرن و تییاندا یه ده لی: دوژمنه که م چۆنم لی ده روانی دوا ی ئه وه ی خانووه که م فرۆشت یان جلو به رگ و سواره که م (ئه وه ی سواری ده بم) گۆرا؟!!

خه لکێک ده بینین له پاکوخواوینیدا توشی وه سوه سه ده بن و ئاوی زۆر به کاردینن که چی خۆ له غه بیته ناپارینن!!

خه لکێکیش هه یه بۆ وه ده سه هینانی مه به سه ته کانیا ن ته ئویلاتی خراپ به کاردینن ده شزانن که دروست نییه!

ته نانه ت پیاویکم دیت که له ئه هلی خیر و خواپه رستی بوو، پیاویکی تر هندی پارهی پیدا تا مزگه وتیک دروست بکات، ئه ویش پاره که ی بۆ خۆی برد و له جیاتی خه رجکردنی پاره که و دروستکردنی مزگه وته که به شتی

باش که چی به شتیکی که م بنیاتینا! کاتی که و ته گیانه لاره به پیاوه که ی
گوت: که ردنم نازادکه، نه وه و نه وه م کردووه!

خه لکیک ده بینین واز له و گونا هانه دینن له به ره وه ی لیان دووره و ده قیان
به وازلیهینانی گرتووه به لام نه گه ر لئی نزیك بوونه وه نه و خویان پی
ناگیری!

ئیترا له م جووره فرتوفیلانه له ناو خه لکیدا زوره و باسکردنیان دریز
ده بیته وه.

زانیمانه که هه ندیک له زانیانی جووله که قورساییی خواپه رستی له
دینه که یان هه لده گرت به لام کاتی ئیسلام هات و به راستی و دروستیان
زانی نه یانتوانی به ره نگاری ئاره زووه کانیان له سپینه وه ی سه رۆکایه تییان
بینه وه (نه گه ر موسلمان ببووا یه ن سه رۆکایه تی گه له که یان له ده ست
ده دا).

هه روه ها قه یسه ری پۆم، به به لگه وه پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم)
ناسی، پاشان نه یتوانی به ره نگاری ئاره زووی (سه رۆکایه تی) ببیته وه و واز
له مولک و ده سه لاته که ی بیئی.

بو خاتری خوا پیتان ده لیم وریا بن بنچینه و ئوسول فه رامۆش نه که ن و
جله وی ئاره زووشل نه که ن، چونکه نه گه ر مه پومالات فه رامۆش بکری نه و

دهچیته ناو پره ز و باخ و شیناییی خه لک و ویرانی دهکات (نه گهر ئازده لی ئاره زوو به ره له دا بکه یته دهچیته نیو باخی ته قوا و ویرانی دهکات).

ئاره زوو وه کوو درنده یه ک وایه که زنجیریک خراوه ته ملیه وه، نه گهر باش توند کرابیت ئه واهه زه فته دهکات، پهنگه شتیکی بو ده رکه ویت و ئاره زوو زال و به هیزه کانی ده رکه ون و زنجیره کesh نه توانی به زه فته بکات و له ده ست ده ریچیته و به ره لالا ببیت!

خه لک هیه ئاره زوو کانی به زنجیر ده به سستیته وه و هه یشه به داویک!
پییسته که سی عاقل وریای شه یته کانی ئاره زوو بیت و ببینی
دوژمنه کانی به چی به سه ریدا زال ده بن و ئه و به چی به سه ریاندا زال
ده بیت.

۱۱۲- وریای هاورپریان به

گه وره ترین هه له متمانه کردنه به خه لك و زور هاورپگرتن و متمانه کردنه پریان، سه رسه ختترین دوژمن و زیانبه خشتترینیان نه و هاورپیه به که بوته دوژمن، چونکه نه و ناگای له نهینیه شاراوه کاته. شاعیر وتویه:

وامذر صدیقاً ألف مرة امذر عدوك مرة

فكان أعم بالضرّة فلربما انقلب الصديق

واته: یهك جار ناگات له دوژمنه كهت بیته به لام هاورپكهت هه زار جار، پهنگه هاورپی بیته دوژمن و ئیتر نه و باشتر و زانتر ده توانی زیانت پی بگه یه نی.

بزانه ئیره یی و هه سوودی به نیعمهت یان هه زکردن له و نیعمه تانه ی که سی تر هه یه تی و هه زکردن به به رزی، شتیکه له ناو نه فس دایه! کاتی یه کیك ده تبینی تو هاوشانی نه ویت و ئیستا تو به سه ر ویدا به رز بووینه وه ئیلا به م شته کارتیکراو ده بی و پهنگه ئیره یی ببات... براکانی یوسف له م چه شنه بوون ئیتر نه وه یان به سه ر هات که پی له که دار بوون.

ئەگەر وتت: مەروۇف چۆن بى ھاۋرى دەمىننېتە ۋە؟ بېت دەلېم: ئەى نازانېت كەسى ھاۋشىۋە ئىرەبى دەبات ۋ، زۆربەى رەشۋكېيان پېيان ۋابە مەلا (زاننا) پى ناكەنى ۋ ھېچ شتېك لە خۇشېبەكانى دونىا ناخوات! ئەگەر بېنېان لە ھەندى شتى رېپېدراۋ ئاساىى رەفتار دەكات لەبەرچاۋيان دەكەۋى؟! ئەگەر ئەمە ھالى رەشۋكېيان بېت ۋ ئەۋەش ھالى تايبەتان (خاۋص) بېت، ئەۋا لەگەل كى ھاۋرىبەتى بىرى؟

نەخىر، بەلكو سوېند بە خوا ھاۋرىبەتېكردن لەگەل نەفسدا دروست نېبە چونكە حولولېبە ۋ ھەر جارەى رەنگېكە. تەنھا دەبى موداراتى خەلك بىرى ۋ خۇيان لى بېارېزىت ۋ ناساۋت ھەبى بى ھېچ تەمايەك لە ھاۋرىبەكى راستگۇ.

ئەگەر دەگمەن بوۋبا ناھاۋشىۋە بېت چونكە ھەسوۋدى بو ھاۋشىۋە زىاترە، با لە ئاستى رەشۋكېيان بەرزتر بېت ۋ تەماعى لە دەسكەۋتنى پاىبى تۇنەبېت.

ئەگەرچى ھاۋرىبەتى ئەمە دل ئەرخەيان ناكات چونكە ھاۋرىبەتى پېۋىستە لە نېۋان زانايانى ھاۋشىۋە بېت، تېكەلاۋى دەبى بېتە ماىبى خۇشېى كۆر ۋ مەجلىس بەلام ھېچ رېگايەك بو بەيەككە يشتن نېبە.

نمونه‌ی ئەم حاله ئەوه‌یه که ئەگەر تو زيره که کانت به کارهینا ئەوا ناخت
 ده‌زانن و، ئەگەریش گه‌مژه‌کانت به کارهینا ئەوا مه‌به‌سته‌کانت پێچه‌وانه
 ده‌بنه‌وه .

زيره‌که‌کان بو پيداويستيه ده‌ره‌کيه‌کان دابنێ و گه‌مژه‌کانيش بو
 پيداويستيه‌کانی ماله‌وت نه‌وه‌ک به نه‌ينيه‌کانت بزنان، به‌هاورپيانه
 قایل به‌که‌بو‌م وه‌سف کردیت، پاشان که پێی گه‌يشتی باقه‌لغانی
 وریاییت له‌به‌ربیت و نه‌ينيه‌کی پێ مه‌لی که ده‌کرێ لێی بشارددریته‌وه،
 وه‌کوو ئەوه به‌که‌له‌باره‌ی گورگه‌وه وتراوه :

بنام باعدي مقلتيه وبتقير
 بأخري الاعادي فهوريقظان هاجع

به‌چاویکی ده‌خه‌وی و به‌ویتريش خو له‌دوژمنان ده‌پاریزیت، به‌ئاگای
 خه‌وتوووه .

۱۱۴- له بهرزاییهوه بۆ نزمایی

که سیکم بینی له وانه‌ی سه‌ره‌تای ته‌مه‌ن و هه‌ره‌تی لاویتییان له زانسته‌خوازاییدا
 خه‌رج کرد، ئارامی له‌سه‌ر جۆره‌ها ئازار و وازه‌ینان له خۆشییه‌کان گرت، دوور بوو
 له خراپیی نه‌فامی و هه‌ر خه‌ریکی وه‌ده‌سه‌هینانی زانسته و زانیاری بوو، کاتی
 به‌شیک له زانستی وه‌ده‌سه‌هینا که له ئاستی ئه‌هلی دونیا و ئه‌وانه‌ی ته‌نها زانستی
 ئیستایان هه‌بوو به‌رزی کرده‌وه، ئیتر ژیان و گوزه‌ران ته‌نگی پی هه‌لچنی یان
 ئه‌وه‌ی بۆ خۆی ده‌یویست و به‌هیوا بوو له که‌می دا، له ولات ده‌ستی به‌گه‌ران کرد
 داوای هاوکاری له که‌سانی هه‌چوپوچ ده‌کرد و خۆی بۆ که‌سانی هه‌رچی و په‌رچی
 و نزم بچوک ده‌کرده‌وه!

به‌یه‌کێک له‌م جۆره که‌سانه‌م وت: هاوار بۆ تو! کوا ئه‌و سه‌ره‌رزییه‌ی له پیناویدا
 شه‌ونخوونیت کرد و تینویتی و برسیتیت چه‌شت؟! کاتی به‌رز بوووته‌وه و سوودت
 وه‌رگرت گه‌راپته‌وه بۆ نزمترینی نزمه‌کان! ئایا گه‌ردیله‌یه‌ک سه‌ره‌رزییت تیدا
 نه‌ماوه که به‌هۆیه‌وه له ئاستی هه‌چوپوچان خۆت به‌رزکه‌یته‌وه؟! که‌میک زانسته
 پی نییه که له هه‌ویزی ئاره‌زوو دوورت بخاته‌وه؟! به زانسته هه‌زیکت به‌ده‌ست
 نه‌هیناوه به‌هۆیه‌وه جله‌وی نه‌فس پراکیشی و له له‌وه‌پگای خراپ و بۆگه‌ن ده‌ری
 بیینی؟!!

وام بۆ دهرده که وی که شه و نخونی و ماندوو بوونت بۆ وه ده سهینانی دنیا بووه!
پاشان من ده تبینم که تو پیت وایه شتیکت له دنیا گهره که تا بیته یارمه تیدهرت
بۆ وه ده سهینانی زانست!

بزانه: ئاورپدانه وهت بۆ لای جوریک له کار و که سابهت که به هویه وه له هیچووچان
بینیاز بیت باشته له زیادکردنی زانست، نه گهر بزانی زانست چ شتیکت له دینت
که م ده کات نه وایه وهی بپارت له باره ی داوه به زیاده دانانیت، به لکوو رهنگه
هه موو سه رکیشی و ئابوو بردنی خۆت بیت - که هه میسه پاریزراو بووه - بۆ
که سیکی وه کوو تو که نابی ئاور له شتی وه ها بداته وه.

دوای ده سترکدنت به م کاره، دووره هه به وه نده پازی بیت که ته نها به شی ژیانته
بکات، ده شزانی نه گهر به نه ندازه ی پئویست شتت هه بوو سوالکردن چ گونا هیکه!
له وه دوورتر نه وه یه له وهی وه رتگرتوووه توانای خۆ پاریزیت هه بی! کی گره نته
نه وهت ده داتی به سه لامه تی ده گه پئیتته وه نیشتمان؟! چه ندان که س له چۆل و
بیابان له ناوچوون!

پاشان نه وهی به ده سستی دینی له ناوده چی و نه وه ده مینیتته وه که به خشراره،
هه روه ها له خواترسان عه بیت لی ده گرن و نه فامان شوینپیتت هه لده گرن، نه وه ندهت
به سه که خۆت تووشی نه و عه بیانه ی دنیا کرد که ده تزانی کاتی پئچه وانه ی
زانست و زانیاریه کانی خۆت جوولایتته وه به تاییه تی که به شی زوری ته مه ن پئویوه،
هه ر که سیکت له پابردوو باش بو بیت له داها تووش باش ده بی.

۱۱۵- زانستی به سوود

له دهسختنی شته کانداهه لپه به کم دیت که ئەم هه لپه به مه بهستی وه ده سهینانی شته که له ناوده بات. بینیمان ئەو که سهی له کۆکردنه وهی مال و ساماندا هه لپه ی بوو و زۆری به دهست هینا و له گه ل ئەوه شدا سوور بوو له سه ر زیادکردن، ئەگه ر فامی هه بووایه ده یزانی که مه بهست له مال و سامان، به خشین و خه رجکردنیه تی له زیاندا، ئەگه ر هه موو ته مه ن و ژیا نی له کۆکردنه وه یدا خه رج کرد ئەوا هه ردوو مه بهست له دهست چوو! (مه بهستی کۆکردنه وه و خه رجکردن). چه ندان که سمان دیت مال و دارایی به سه ریه که وه نا و چیژی لی وه رنه گرت و خۆی فه وتاند و بۆ غه یری به جیه یشت! هه روه ک شاعیر ده لی:

كُرُودَ الْقَرَ مَا تَبَيَّحَ يَهْرُمُهَا وَغَيْرُهَا بِالزَّيْرِ تَبَيَّحَ يَنْتَفِعُ

وه کوو کرمی ناو ریشم ئەوه ی بنیاتی ده نی ده یپوو خینی، غه یری خۆی سوود وه رده گری له وه ی ئەو بنیاتی ده نی.

هه روه ها خه لکیکی زۆرمان بینی که سوورن له سه ر کۆکردنه وه ی کتیب و ته مه نیان له نووسینه وه یان ده به نه سه ر (جاران کتیب به دهست ده نوو سرایه وه).

وه کوو نه ریتی ئەه لی فه رمووده ته مه نیان تا کۆتاییی ژیا ن له له به رگرتنه وه و گو یگرتن به سه رده به ن پاشان دابه ش ده بن بۆ:

هه یانه به زانستی فهرمووده و پاستاندنی سهرقالّ دهبیّ و، پهنگه وهلامی پووداو و باسیکی نویّ نه زانیّ! پهنگه سهت ریگای فهرمووده ی ((أَسْلَمَ سَالْمَهَا اللهُ)) ی له کن بیّت، له باره ی یه کیّک له م جۆره که سانه بۆیان گێرپامه وه که فهرمووده ی ((جُزءَ ابْنِ عَرَفَةَ)) له سهت شیخ گویّ لّ بووه و حهفتا نوسخه شی له لا بووه!

هه یانه کتیب وه سه ره که ده نیّ و له لای شیخیکیش ده یخوینیّ و ناشزانیّ چی تیدایه: نه له پووی پاست و دروستییه وه، نه له پووی تیگه یشتنی واتایه وه، ده بینی ده لیّت: فلان کتیب سه ماعییه و نوسخه یه کیم هه یه، هه روه ها فلان کتیب و فلان کتیب! ئه و زانسته ی لایه تی نازانیّ کامه یان ساغ و کامه یان ناساغه! سه رقالبوونی به وه ریگری لّ کردووه له و شته ی له زانستدا گرینگه.

پاشان ده بینی هه یانه ته نها له گێرپانه وه دا ده بیته شاره زا و چاوساغ به لام دیت ده ست له شتگه لیّک وهرده دات که کاری وی نییه، ئه گه ره فه توای دا هه له ده کات و ئه گه ریش له باره ی بنچینه کانه وه قسه ی کرد تیکه لّ و پیکه لّ ده کات!

له به ره وه ی من حه ز ناکه م باسی خه لک بکه م ده نا باسی ده نگوباسی گه وره زانا کانیانم و ئه و تیکه لّ و پیکه لیانه ی کردوویانه م ده کرد تا په ندی لّ وه ریگری، به لام بۆ که سی لیکو له ر حالّ و باریان دیار و به رچاوه.

ئه گه ره یه کیّک وتی: ئه ی له فه رمووده دا نه هاتووه: ((دوو برسی تییر نابن: زانستخواز و دونیاویست)) صحیح رواة الحاكم..

وتم: سه بارهت به زانا پئی نالیم: له زانست تیربه و تهنه بایخ به هه ندیکی مه ده و به که م پازی مه به، به لکوو پئی ده لیم: گرینگ پیش بخه، مروفی ژیر ئه و که سه یه ته قدیری ته مه نی بکات و به پئی وی کاربکات، ئه گه رچی به ئه ندازه ی ته مه ن هیچ ریگایه ک نییه بو زانست، به لام ئه و له سه ر زۆرینه بنیات ده نی، ئه گه ر گه یشت ئه و بو هر قوناغیک تویشوو یه کی ئاماده کردوه و ئه گه ریش پیش گه یشتن مرد ئه و نیازه که ی حیسابه .

ئه گه ر که سی ژیر زانی که ته مه ن کورته و زانستیش زۆر، ئه و بو که سی ژیر که خوازیاری که مالی چاکه کانه ناشیرینه بو نمونه به بیستنی فه رموده و له به رگرتنه وه ی سه رقال بیت بو ئه وه ی هه موو ریگه (طریق) و هه موو پریوایهت و هه موو نامۆیه ک (غریب) به ده ست بیئنی، به په نجا سالیش له مانه نابیته وه به تایبه تی ئه گه ر به له به رگرتنه وه مژوول بیت. پاشان قورئان له به ر نه کات، یان به زانسته کانی قورئان سه رقال بیت و فه رموده نه زانی، یان به ناکۆکی (خلاف) مژوول بیت و ئه و نه قله نه زانی که ته وه ری مه سه له که ی له سه ره .

ئه گه ر یه کیك وتی: ئه وه ی بو خۆت بیت باشه بۆم دیاری بکه ئه و ده لیم: که سی خاوه ن هیممهت له کاتی مندالییه وه ون نابی هه روه کوو سوفیان کورپی عویه ی نه وتوو یه: له ته مه نی پازده سالیدا بام پئی وتم: ئه و سه رده می مندالیت به جیه یشت، شوین خیر بکه وه ده بیته ئه هلی خیر.. ئیتر ئامۆژگاریی بام کرده پووگه و پووم تیده کرد و هه رگیز پشتم تی نه ده کرد.

پاشان بهر له وه لامدانه وه ده لیم: پیوسته بۆ ئه و که سه ی نه فسبه رزه دورکه ویته وه له که مته رخمی، بۆ نمونه ئه گهر پیغه مبه رایه تی به هه ولدان بووایه نه ده بوو به له و که متر وه کوو (ویلایه ت - دۆستایه تی) پازی بیت، یان بۆ نمونه خلیفه بووایه نه ده بوو به (ئیمارەت) قایل بیت، ئه گهر دروست بووایه ببیته پاشا نه ده بوو به مروفتیکی ئاسایی پازی بیت.

مه به ست ئه وه یه تا ئه وه نده ی له توانایدا یه نه فس له زانست و کرده وه به ره و که مال ببات.. ته مه ن کورته و زانستیش زۆر:

۱- سه ره تا به خویندن و له به رکردنی قورئان ده ست پی بکات و ته فسیره که ی بخوینتته وه. ئه گهر توانی با (القرأت السبعة) ش بخوینت.

۲- هه روه ها شتگه لیک له (النحو) و کتیبه گانی زمان.

۳- له پووی نه قلّه وه به ئوصولی فه رمووده ده ست پی بکات وه کوو (صحاح و مسانید و سنن)، له پووی زانستی فه رمووده شه وه وه کوو زانینی (ضعیف و ناوّه کان) با سه یری ئوصولی ئه وه بکات.

۴- با سه یری میژووش بکات تا ئه و شتانه بزانی که پیوستی پییه تی وه کوو ره چه له کی پیغه مبه ر و خزم و هاوسه ر و ئه و بووداوانه ی به سه یری هاتوون.

۵- پاشان با پوو بکاته فیه و سه یری مه زه ب و ناکوکییه کان بکات، با سه رنج بداته مه سه له ناکوکی له سه ره کان، سه یری مه سه له که به وردی بکات و له

سه رچاوه كانیه وه به دوایدا بگهړئ وه کوو ته فسیری نایهت و فهرموده و وشه ی زمانه وانی.

۶- به ئوصولی فیه و میراتیش سه رقالّ بیّت، بزانیّت فیه ته وه ری هموو زانسته کانه و هموو زانسته کان له خولگه ی نه ودا ده خولیتنه وه.

۷- له ئوصول (زانسته بنچینه بیه کان) دا نه وه نده به سه لئی بکولیتنه وه که بتوانی به لگه بینیتنه وه له سه ر بوونی خودای کارسان، نه گهر به به لگه وه سه لماندی و زانی چی دروسته و چی دروست نییه و ناردنی پیغه مبه رانی سه لماند و زانی پیویسته په یامه کانیان قه بوولّ بکه ین نه واهه به ست له زانستی ئوصولی فام کردووه و وه رگرتووه.

نه گهر کات هه بوو بؤ زیاتر وه رگرتنی زانست نه واهه با له فیه بیّت چونکه نه و سوو ده خشرینه. نه گهر کات و مؤله تی هه بوو توانی له باره ی زانستیکه وه شتیکی بنووسی نه واهه شتیکی باش دوا ی خوی به چی ده هیلی.

ده بی هه ولّ بدات ژن بینی و مندالّ بخاته وه. پاشان بزانیّت دونیا راگوزره و ئاورپ له تیگه یشتنی مامه له ی خودا بداته وه، کوئی نه و زانسته ی وه ده سستی هیئاوه به ره و لای خودا ری نوینی ده که ن.

نه گهر ویستی به ته وای بیناسیت و له ده رگای مامه له ی وی وه ستا نه واهه نه گهر راستگو بیّت نه واهه به ره و لای پایه ی (ویلایهت) راده کیشری، هه ر که سیکی بویسترئ هاوکاری ده کری و ده سستی ده گهړئ.

خودا هندی کەسی هەیه خۆی پەروردهیان دەکات و هەر لە سەدەمی مندالییه وە پەروردهیاریکیان بۆ دەنیری کە پێی دەوتری عەقل و تیگەیشتن، خودا پەرورده و پۆشنبیرکردنیان دەگریته ئەستۆی خۆی و ھۆکارەکانی نزیکبوونەوہ لە خۆی بۆیان ئامادە دەکات، ئەگەر رێگرییەک هاتە پیشیان لایدەبات و دەیانپاریزی، ئەگەر فیتنەیهک تووشیان ببیت لەسەریان لادەبات.

لە خودا دەپاریینەوہ لەم کەسانەمان بگێریت و پەنای پێ دەگرین لە پشتبەردانتک کە هیچ ھەولتک لەگەڵیدا سوودی نییە.

۱۱۶- کاریگه ریی خه لوهت

ته نیایی و خه لوهت (الخلوة) کۆمه لئیک کاریگه ریی هه یه که له کاتی ناشکرایي (الجلوة) دا دهرده که وئ.

چه ندان که سی ئیماندار هه یه که له کاتی ته نیایی و خه لوهت دا سنووری خودا ده پاریزیت، نه وهی ئاره زووی لئیته تی وازی لئ ده هیئئ له ترسی سزا یان به ئومئیدی پاداشت یان وه کوو پیزیک له پایه و شکۆی خودای مه زن، به و کاره شی وه کوو نه وه وایه بخوریکی هیندی پی کردبیت و بۆنی خووشی بلوو بووبیته وه و خه لکیش هه لیمژن و نه سزانن نه م بۆنه خووشه له کویوه دیت؟

به نه ندازه ی هه و لئدانی بۆ وازه یئنان له وهی حه زی لئ ده کات خووشه ویستییه که ی به هیژ ده بیت، یان به نه ندازه ی زیاتر دوورخستنه وهی نه و شته خووشه ویسته وازلئیه تیراوه بۆنی خووش زیاتر ده بیت و وه کوو جیاوازی بخوره که بۆنه که ش جیاواز ده بیت.

ده بینیت نه م که سه له بهر چاوی خه لک گه و ره ده بیت و ستایشی ده که ن، ناشزانن بۆ؟ ناتوانن وه سفی بکه ن له بهر دووریان له حه قیقه تی ناسینی.

تەنانەت ئەم بۇنە خۆشانە بەپیی ئەندازەیان تا دواى مردنیش دەمىننەو، ھەيە ماوہیەکی دريژ ھەر بە باشە باسى دەکری پاشان لەبیردەچیتەو، ھەيە سەت سال باسى دەکری پاشان ناو و گۆرى لەبیردەچیتەو، ھەيە کەلەپیاون و یاد و ناویان ھەتاھەتايە دەمىننیتەو.

پىچەوانەى ئەمە، ھەر کەسێک لە خەلک ترسا و بە ھەق ریزی لە تەنیايیەکەى نەگرت ئەوا بە ئەندازەى ئەجامدانى تاوان و بڕەکەيەو ئەوا بۆنى رقلیبوونەوہى لى دیت و دلەکان رقیان لى دەبیت: ئەگەر بړى گوناھى کەم بوو ئەوا ئەو زمانانەى بە باشە باسى دەکەن کەم دەبیت و تەنھا گەرەکردنى دەمىننیتەو. ئەگەریش گوناھى زۆر بوو ئەوا ئەوپەرەکەى ئەوہیە خەلک لى بیدەنگ بیت، نە ستایشى بکەن و نە زەم.

پەرنگە کەسێک لە تەنیايیدا تاوانیکى کردبیت ببیتە ھۆى خەرەندى بەدبەختبوونى لە ژيانى دنیا و ئاخیرەت، وەکوو ئەوہى پى بوتريت: لەگەل ئەوہى ھەلتبزاردوہ بمينەو! ئیتر ھەتاھەتايە ھەر لەناو ھەلە و پەلەدا دەمىننیتەو..

براکانم، سەیرى گوناھ و تاوانەکان بکەن شوینەوار بەجى دىلى و کۆسپ و تەگەرە چى دەکات. ئەبوو دەرداوتوویە: مرۆف کە لە تەنیايیدا سەرپىچى خودا دەکات، خودا رقلیبوونەوہى دەخاتە دلى خەلکەرە بى ئەوہى ھەست پى بکات.

لەوہى نووسیم وردبنەوہ و بیزانن، تەنیايى و نەینییەکانتان پشتگوى مەخەن، کردەوہکان بەپى نيازى نىو دلن، پاداشتیش بە ئەندازەى دلسۆزییە.

۱۱۷- سەرە نجامی ئارامگرتن

هەر كەسى جەرەيانى قەدەر بزانى ئەوا ئارامى لەسەر دەگرى. دواى ئەمە
 نەفامترىنى خەلك ئەو كەسە يە بەرەنگارى قەدەر بىتتەو و بىهويت بەسەرىدا زال
 بىت چونكە مەبەستى خودا كە قەدەرسازە ئەو يە بۆى زەليل و ملكەچ بىن، ئەگەر
 بەرەنگارى قەدەر بوويتەو و مەبەستەكەت لەو دا بەدەست هينا ئەوا زەليلى و
 ملكەچىت بۆ نامىننيتەو!

بۆ نمونە: هەژارىك برسى دەبىت و بەپىي توانا ئارام دەگرى، ئەگەر دەستەوسان
 بوو ئەوا دەست دەكات بە سوالى خەلك و شەرم لە خودا دەكات چۆن سوال بكات،
 ئەگەرچى عوزدىكى هەيە لەو يە پىويستى واى لى كردوو پەنا بۆ سوال ببات بەلام
 پىي واى ئىتر ئارامى نەماو بەو شەرم دەكات و داواى لىبووردن دەكات، ئەو شە
 مەبەستە لىي. (لێردا دانەر پىدەچى هەندى تىكەل و پىكەلى كردىت وەگەرنا
 هەموو شتىك بە قەدەرى خودايە: نەخۆشكەوتن قەدەرە و چارەسەر و بەكارهينانى
 دەرمانىش قەدەرە، هېچ كات پارىبوون بە نەخۆشى و هەژارى واتاى پارىبوون بە
 قەدەر نىيە بەلكو ئەسل ئەو يە هەژار كار بكات بۆ ئەو يە لە هەژارى پزگارى
 بىت و نەخۆشىش بچىتە لاي پزىشك تا لە ئىش و نازارى نەخۆشى پزگارى بىت).

دهرچوونی پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) له مه ککه که نه یتوانی بگه ریته وه تا
 نه وهی له په نا و پاریزگاری (موتعه می کوپی عه دی) دا هاته وه که بیباوه ریش بوو
 شیاوی په ند و وانه نییه له وه دا؟!!

پاکوبیگه ردی بو ئه و خودایه ی کاروبار و شته کانی به هۆکاره کان به سته وه تا
 زه لیلی خواناس به پیوستبوونی به هۆکار بیته دی.

۱۱۸- به لاکان په یژیه کن بو به رزبوونه وه

پاکوبیگه ردی بو ئه و زاته ی که هه ندی له خه لق تووشی ئاواره بوون و زه لیلبوون دهکات تا ئارامگرییان تاقی بکاته وه و کاکله و ناوه پوکیان له تاقیکردنه وه دا ده ریخات!

ئه مه ئاده م (سه لامی خوای لی بیئت) که فریشته کړنووشی بو ده به ن پاشان دواي که میک له به هه شت ده رده کریت.

ئه مه نوح (سه لامی خوای لی بیئت) ئه وه نده لی دهری تا بیهوش ده بی، پاشان دواي که میک به که شتییه که یه وه رزگاری ده بی و دوژمنه کانی له ناوده برین.

ئه مه ئیبراهیم (سه لامی خوای لی بیئت) فری دهریته نیو ئاگر، پاشان دواي که میک به سه لامه تی رزگار ده بی.

ئه مه ئیسماعیل (سه لامی خوای لی بیئت) خوئی ته سلیمی سه رپرین دهکات و پاشان سه لامه ت ده رده چی و ستایش و شانازییه که شی بو هه تاهه تایه ده مینیتته وه.

ئه مه یه عقووب (سه لامی خوای لی بیئت) به هوئی داپرانی یوسف وه چاوه کانی له ده ست ده دات پاشان به هوئی شادبوونه وه ی به یوسف چاوه کانی بو ده گه ریته وه.

ئەمە موسا (سەلامی خوای لى بىت) شوانى دەکات پاشان دەگاتە ئاستى قسەکردن
لەگەل خودا.

ئەمە پىغەمبەرى خۆمان (صلی اللہ علیہ وسلم) دوینى پى دەوترا بىباوک و تووشى
کیشە و گرفتى دوژمنان و هەزارى دەبى و لە چیا خۆپراگرتەر دەبى، پاشان کە
سەرکەوتن بە دەست دىنى و بەسەر دوژمنانیدا زال دەبى مەرگ دەبیتە میوانى و
بەرە و لای خودای بالا بال دەگرى!

هەر کەسى سەرنج بداتە دەریای دونیا و زانى چۆن پووبەپووی شەپۆلەکان
دەبیتەو و چۆن لە بەرانبەر چەرمەسەرییەکانى پۆزگار ئارام دەگرى ئەوا هاتنى
بەلا و ناخۆشى بەلاو سەخت و گەورە نابى و بە هاتنى خۆشیش دلخۆش نابى.

۱۱۹- به پینی توانا کاربکهن

له سهر كهسى ژير پيويسته تا له خوي پانه بيني كاره سهخته كان (العزائم) نه نجام نه دات: تايا ده تواني بيانكات؟ پيش هه نگانوان وا باشته هه ندي له م كارانه به نهيني تاقى بكاته وه چونكه دواتر باش نابيت له سهر حال و بارتيك ببينري كه نارامى له سهر ناگريت و پاشان بگه پيته وه سهر كارى پيشووى و حه ياي بچيت!

نمونه ي نه مه وه كوو نه و پياو هيه گوئي له باسى زاهيده كان بوو ئيتر جله جوانه كانى فريدا و هي خراپى له بهر كرد و به ته نيا خوي له گوشه يه ك تهريك كرد و يادى مردن و تاخيرهت به سهر دليدا زال بوو، زوري پي نه چوو خواستى سروشتى مرويسى وركى لي گرت و داواي نه و شتانه ي ده كرد كه هوگري بووه و ناتواني ده سبهردارى ببى، جا مروف هه يه زور له وه ي زياتر پيشوو له سهرى بوو ده گه پيته وه سهرى و ده ست ده كاته وه به كرده وه كانى جاراني، چون كه سيك تازه له نه خوشييه ك چاك بوويته وه له جارن زياتر تامه زروي خواردنه، هه شه له دوخيكي ناوه نددا به پاراپي ده مي نيته وه.

مروفي ژير نه و كه سه يه كه به جليكي مامناوه ند خوي داده پوشي، نه له نه هلى خير ده رى ده كات و نه ده شيپاته نيو جلكى هه ژاران، نه گه ر عه زيمه تيشى به هيز بوو له مال چي له توانادا بوو نه وه ده كات و واز له بهرگي خو جوان كردن ديني بو

داپۆشینى حالى و هيچ شتىك بۆ خهلق دهرناخات، ئه وه له پووپامايى دوورتريه و له
حه ياچوون سه لامه تتره .

خه لك هه يه هيواكورتى و يادى ئاخيرهت به سه ريذا زال بووه تا ئه وهى كتيبىه كانى
زانستى له ژيړ خاك ناوه ! ئه م كرده وه يه به لاي منه وه گه و ره ترين هه له يه نه گه رچى
له كۆمه لىك گه و ره پياويشه وه گيڤدرا بىته وه !

ئه مه م بۆ هه ندى له مامۆستا كانمان باس كرد، وتى: هه موويان هه له يان كردوه .
بۆ هه ندى له وانه كاره كه يانم ته ئويل كردوه به وهى ئه م كتيبانه فه رموده ي لاوازي
واي تيدا بووه كه نه يانتوانيوه ليكيان جيا بكه نه وه، هه روهك له سوفيان
گيڤدرا وه ته وه كه كتيبىه كانى ژيړ خاك ناوه، يان ئه و كتيبانه شتىك له پراو بوچوونيان
تيدا بووه حه زيان نه كردوه له وان وه ربگيريت، هاوشيوه ي ئه وهى ئيمامى عوسمان
كوپى عه ففان له سووتاندنى په پراوه كانى قورئان كردى نه وهك شتىكيان لى
وه ربگيرى كه له سه رى غه يرى وى كۆدهنگى كراوه . ئه م ته ئويله دهره ق زانا كانيان
دروسته .

سه بارهت به شووشتنى كتيبىه كان له لايه ن (ئه حمه د كوپى ئه بى ئه له وهارى) و (ئيبى
ئه سباط) ئه وه كه مته ركه ميبه كى په تيبه .

نۆد نۆد وريابن له كاريك كه شه رعى پيگري لى كردوه، يان له ئه نجامدانى كاريك كه
پيت وايه عه زيمه يه و كه چى هه له يشه، يان له دهرخستنى شتىك كه توانات
به سه ردا نيبه و دواتر لى پاشه كشى ده كه يت.

پيغه مبه ريش فه رمويه تى: ((وعليكم من العمل بما تطبيقون)) واته: ئه وه نده ي له
تواناتان دايه كار بكه ن.

۱۳۰- ورياي سهره نجام بن

نه زانتريني نه فامه كان نه و كه سه يه شتيكي دنيايي كه له سهره نجامي به ديشي دنيا نيبه هه لېږځي به سهر شتيكي ناينده يي.

چهندان شتمان بيست له باره ي سولتان و مير و كه سه دهوله مننده وه كه نه فسي خوي له ناره زوودا به پره لالا كردووه و سه يري حه لال و حه رامی نه كردووه، ئيتر له كاتي مردندا چهندان هينده ي نه وه ي چيڙي لي وه رگرتووه په شيمان بوته وه و نه وه نده خه م و خه فته ي تالي چه شتووه كه كه رديله يه ك چيڙ به رگه ي ناگري.

نه گه ر هه ر نه مه بووايه نه وا خه م به س بوو، به لام نه دي نه و سزا هه ميشه ييبه ي چاوه رپيه تي؟!

گومان له وه دا نيبه كه دنيا بو سروشتي مرؤف خوشه ويسته، نكولي له و كه سه ناكم كه به دواي دنيا وه يه و ناره زووه كاني هه لده بڙيځي به لام پيوسته سه يري وه ده سه يناني و له كويي وه ده ست ديني بكات تا سهره نجامي چيڙ وه رگرتنه كه ي سه لامه ت بيت وه گه رنا خير له چيڙيك نيبه كه دوايبه كه ي ئاگر بيت. ئايا نه و كه سه به ژير داده نري كه پي و ترا: ساليك له ولات دانيشه پاشان ده تكوژين؟! به لكوو مه سه له كه پيچه وانه يه نه و يش نه وه يه: ژير نه و كه سه يه كه ساليك به لكوو سالانيك به هه ول و كوششي زوره وه نارام ده گري تا له سهره نجامدا به سيته وه. به گشتي: ئاخ و ئوف بو چيڙيك كه سزاي به دواوا بيت.

۱۲۱- جۆره‌کانی چیژ

هه‌موو چیژه‌کان له‌نیوان به‌ره‌ست و عه‌قلیدان، ئه‌وپه‌ری چیژه به‌ره‌سته‌کان و به‌رزترینیان په‌رین (سه‌رجیی)ه، ئه‌وپه‌ری چیژه عه‌قلیه‌کانیش زانست و زانیارییه، هه‌ر که‌سی ئه‌م دووانه‌ی ده‌ست که‌وت ئه‌وا ئه‌وپه‌ره‌که‌ی ده‌ست که‌وتوو و منیش داوا له‌ خوازیار (الطالب) ده‌که‌م به‌رزترینی ئه‌م دوو داواکراوه (المطلوبین) به‌ده‌ست بیئیی، به‌لام ئه‌و خوازیاره‌ی ئه‌مه‌ی پی‌ ده‌دری نیشانه‌یه‌که‌ هه‌یه ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه و له‌گه‌ل له‌دایکبوونیدا هیمه‌تبه‌رزی پی‌ ده‌دری، ده‌بینیت له‌ سه‌رده‌می مندالییه‌وه به‌دوای کار و شته به‌رزه‌کان ده‌که‌وی و ده‌گه‌رپی هه‌روه‌که‌ له‌ فه‌رمووده‌دا هاتوو: عه‌بدولموته‌لیبی باپیری پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) (صلی الله علیه وسلم) له‌ که‌عه‌دا رایه‌خیکی تاییه‌تی هه‌بوو که‌ له‌سه‌ری داده‌نیشته و که‌س بۆی نه‌بوو له‌وی دانیشیت، که‌چی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) که‌ مندال بوو ده‌هات و له‌وی داده‌نیشته، عه‌بدولموته‌لیب ده‌یوت: ئه‌م کورپه‌ی من پله‌وپایه‌یه‌کی ده‌بی.

ئه‌گه‌ر یه‌کیک وتی: ئه‌گه‌ر من هیمه‌تم هه‌بوو به‌لام ئه‌وه‌ی ده‌مویست و داوام ده‌کرد پی‌م نه‌درا چی بکه‌م؟

وه‌لام: ئه‌گه‌ر له‌ جۆریک به‌خشین بییه‌ش کرایت ئه‌وا له‌ جۆریکی تر بییه‌ش ناکریت. پاشان ئه‌مه‌ روودانی دووره که‌ خودا هیمه‌ت پی‌ بدات و هاوکاریت نه‌کات! پاشان سه‌یری حالێ خۆت بکه‌، په‌نگه‌ شتیکی پیدابیت سوپاست

نه کردبیت یان به شتیک له ئاره زوو گرفتاری کردبیت ئارامت لیئی نه گرتبیت. بزانه
 پهنگه خودا زۆریک له چیژه کانی دونیای لی قه دهغه کردبیت تا چیژه کانی زانستت
 پی ببه خشی، تو لاوازیت، پهنگه نه توانیت هه ردوکیان کۆبکه یته وه، خودا باشتر
 ده زانی چی بو تو باش و گونجاوه.

ئوهی گه ره کمه بۆتی باس بکه م ئه مه یه: ئه و گه نجهی به زانستخوازیدا تازه و
 سه ره تایه پیویسته له هه ر زانستیک شتیک بزانییت و زانستی فیهه بکاته گرینگترین
 و، ته نها خه ریکی زانیینی نه قل نه بی. ئه گه ریش زمانی پاراو بوو ئه و خۆشی شاره زا
 کرد له زانستی زمان و نه حو ئه و زمانی وه کوو شمشیریکی تیژی لی دیت.

هه ر کاتی زانست بووه هۆی ناسینی خودا و خزمه تکردنی ئه و ده رگاگه لیکی وای بو
 ده کریته وه که بو هه یچ که سی تر ناکریته وه.

پیویسته لاوی زانستخوازی به شیک له کاتی ته رخان بکات بو کارکردن و بازرگانی،
 با له بازرگانیه که دا که سیک له شوینی خۆی دابنییت و خۆی راسته و خۆ نه چیته ناو
 کاره که وه، گوزه رانیکی ئاسایی وای هه بییت که ده سبلاوی تیدا نه بییت. گپرانه وهی
 زانست و کارپیکردنی تا ئاستی ناسینی خودا دل و هه سنگره، پهنگه چیژی ئه وهی
 پیی گه یشتوووه له هه موو شتیک مه شفغولی بکات، ئه مه ش حاله تیکی دوور له هه موو
 نه خۆشی و ئافه تیکه !

۱۲۲- هەندى رېنوينى بۇ بەھىز بوونى لە بەرکردن

بزانە كە فېرخواز پېويستى بە خویندنى بەردەوام ھەيە، كاریكى ھەلەيە شەو و پۆژ لە دووبارە کردنەو پۆجیت، ئەو ھى ئەم كارە دەكات تەنھا چەند پۆژى دەتوانى بەردەوام بىت، پاشان سارد دەبیتەو ھەيان نەخۆش دەكەوئ.

گېرداوەتەو كە لە نەخۆشى مردنیدا پزىشكېك چووتە كەن ئەبووبەكر كوپى ئەلئەنبارى و پشكینى بۇ كرد و وتى: تۆ شتېك دەكەيت كە ھېچ كەسك نایكات! پاشان پۆشت. بە ئەبووبەكر وترا: تۆ چیت دەكرد؟ وتى: ھەموو ھەفتەيەك ۱۰ ھەزار پەرم دووبارە دەكردەو!

شتىكى ھەلەيە بە لە بەرکردنى زانستىكى تۆرى جۆراوجۆر بارى دل گران بکەيت چونكە دلئەنبارى ئەندامىكە لە ئەندامەكانى لەش، ھەروەك چۆن خەلك ھەيە دەتوانى سەت پەتل (ھەر پەتلېك نزیكەى نیو كیلویە) ھەلگى و ھەشە ناتوانى بیست پەتل ھەلگى، دلئەنبارى ھەوايە.

مروؤ با بەپى توانای خۆى و كەمتریش زانست وەرگىت، چونكە ئەگەر تواناكەى لە كاتىكدا خەرج كرد ئەوا چەندان كاتى تری لەكيس دەچىت، ھەروەك چۆن چلئس چەند پاروویەكى زیاد دەخوات كە دەبیتە ھۆى بېبەشبوونى لە چەندان خواردن!

راست ئه وه یه به پئی توانا وه ریگریت و له کاتیکی شهو و پۆژدا دووباره ی بکاته وه و له کاته کانی تریش پشوو بدات.

به رده وامبوون بنچینه یه کی مه زنه، چه ندان که س دوا ی له به رکردن وازی له وه بیر هیئانه وه هیئا و له گه پاندنه وه ی له به رکراوه کان کاتیکی زۆر به سه رچوو!

بۆ له به رکردنیش چه ند کاتیکی ته مه ن گونجاوه: باشتینیان سه رده می مندالی و لاوییه، بۆ دووباره کردنه وه ش باشتین کات به ره به یان و نیوه پۆیه، به یانیانیش باشته له ئیواران، کاتی برسیتیش باشته له کاتی تیری.

له به رکردن له ناو سه وزایی و له که ناری پوو یار باش نییه چونکه ئه مه ده بیته هوی مه شفولبوونی می شک، شوینه به رزه کانیش بۆ له به رکردن له شوینه نزمه کان باشته ن.

ته نیایی و خه لوه ت ئه سلّه و جه مکردنی بیر و هزر بنچینه ی بنچینه کانه. له هه فته ی پۆژیک پشوو به نه فس بدهیت له وه ی هیچ دووباره کردنه وه یه که نه کهیت تا ئه وه ی له به رت کردوه له می شک و بیرت بچه سپیت و نه فسیش هیژیکی وه به ر بیته وه شتیکی باشه وه کوه ئه وه وایه بادلو (بناغه) یه که دروست بکهیت و چه ند پۆژیک لئی گه رییت تا ده چیته باریه که و خوی ده گری پاشان دیواری له سه ر دروست بکهیت.

که م له به رکردن له گه ل به رده وامبوون بنچینه یه کی مه زنه. له به رکردنی زانستی نوی ده ست پی مه که تا ئه وه ی پی شتر باش مه حکه م ده کهیت. هه ر که سیکیش تاقه تی

له بهرکردنی نه بوو با وازی لی بینی چونکه مله کردن له گه ل نه فس باش و گونجاو نییه .

باش و چاگردنی میزاجیش یه کیکه له بنچینه مه زنه کان، خوراکه کانیش کاریگه رییان به سهر له بهرکردنه وه هه یه :

(ئه لزوهری) وتوویه : له وه ته ی خه ریکی له بهرکردنم سرکه م نه خواردوه .

به ئه بوو حه نیفه وترا: چ شتیك هاوکاره بو له بهرکردنی فیهه؟ وتی: به جه مکردنی بیر و میشک .

(حه ماد کوپی سه له مه) وتوویه : به که میی خه م و په ژاره .

(مه کحول) وتوویه تی: هه ر که سیک شمه کی خاوین بوو خه می که م ده بی، هه ر که سیک بونی خووش بوو ئه وا عه قلی زیاد ده بی، هه ر یه کیکیش هه ردووکیان کۆبکاته وه ئه وا پیاوه تی زیاد ده بی .

پیم باشه زانستخوازی سه ره تایی تا بکری و بتوانی هاوسه رگیری نه کات، ئه حمه دی کوپی حه نبه ل تا چل سالی ژنی نه هینا، ئه مه ش بو ئه وه ی بیر و میشکی جه م بیت، ئه گه ریش خوی پی پانه گیرا با ژن بینی و وریای خوی بیت و زۆر نه په ری تاوه کوو توانا و هیزی دوباره کردنه وه ی زانستی هه بی .

پاشان با بپوانیت و بزانیت چ جۆره زانستیک له بهر ده کات چونکه ته مه ن که م و کورت و به نرخه و زانستیش فره یه، خه لکیک هه ن ته مه نی خویان له له بهرکردنی

زانستیک ده به نه سهر که له و باشت و له پیشت هر به، نه گهرچی هه موو زانستیک باشه به لام وا باشته گرینگتر و باشت پيش بخريت.

باشترین شت خوتی پیوه سه رقال بکهیت له به رکردنی قورئان پاشان فیهه، دوی نه مه نه وهی دیت وه کوو پاشکو وایه.

هر که سیک هوشیاری و وریایی پیدرا هوشیاری به که ی پینوینی ده کات و پیوستی به ریه ر نییه.

هر که سیک به زانست مه بهستی خودا بیت نه و ا تامانج و مه بهسته که ی باشترینی پیشان ده دات ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ﴾ (البقرة: ۲۸۲) واته: ته قوای خودا بکه ن و خوداش فیرتان ده کات.

۱۲۳- سهره نجامی گوناھ

هەرکه سێك بهرده وامیی ساغ و سهلامهتی دهوێت با له خودای گهوره بترسیت، ههر بهندهیهك له شتیكدان هفسی خۆی بهره لا بکات که پێچهوانه ی تهقوا بیته نهگه ر کهمیش بیته ئیلا سزاکه ی وهرده گریت جا زوو بیته یان درهنگ، له دنیا بیته یان ناخیرهت.

ئهوه بیئاگایی و لهخۆباییبوونه که خراپه بکهیت و به چاکه بیبینی و وا گومان بیهیت چاوپۆشیت لی کراوه و لهبیرت بچیت که خودا فرموویهتی: ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ (النساء: ۱۲۳) واته: ههرکه سێك کارێکی خراپ بکات سزاکه ی وهرده گریت.

رهنگه نهفس بلێت: خودا دهبوریت و دهبهخشیت، ئیتر بهمه شلگرتویی بکات! بیگومان خودا دهبهخشیت بهلام بۆ که سێك خۆی بیهوێت. ئیستا ئهز حالیکت بۆ پوون دهکهمهوه و ئهتووش به بیر خۆت سهرنجی بده ئهوکات واتای لیخۆشبوون دهزانی، ئهویش ئهمهیه: که سێك ههلهیهك دهکات که به مهبهستهوه نهبووه و بهر له کردنیشی بریاری بۆ نهداوه، دوا ی کردنیشی بریاری نهداوه بۆی بگه پێتهوه، پاشان لهوهی کردی بهئاگا هاتهوه و داوا ی لیخۆشبوونی له خودا کرد، ئهو کاره ی - نهگه رچی به ئهقهست چوووه ناویهوه - به ههله دادهنریت. وهکووه ئهوهی ژنیکی جوانی بیته بهرچا و سروشتی مرۆییانه بهسه ریدا زال بیته و سهیری بکات و له کاتی سهیرکردنیدا به هۆی چیژبینینی سروشتی مرۆییانهیهوه بیئاگا بیته له

سهرنجدانی واتای نه‌هیکردن له‌م کاره، ئیتر وه‌کوو که‌سینکی ون یان سه‌رخۆشی لی بیته، کاتی به‌ئاگا هاته‌وه له‌م کاره‌ی په‌شیمان بیته‌وه و په‌شیمانیه‌که بیته هۆی شووشتنی ئه‌و چه‌په‌لیمانیه‌ی که وه‌کوو هه‌له‌یه‌ک بووه هیچ نیاز و مه‌به‌ستی کردنی نه‌بووه، ئه‌مه‌یه واتای وته‌ی خوای گه‌وره: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَئِيفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ (الأعراف: ۲۰۱) واته: ئه‌و که‌سانه‌ی ته‌قوای خودا ده‌که‌ن هر کاتی خه‌یالی خراپیان له‌ شه‌یتانه‌وه تووش ده‌بی ده‌سه‌به‌جی یادی خودا ده‌که‌ن و به‌رچاویان پوون ده‌بیته‌وه.

که‌سینک به‌رده‌وام بیته له‌سه‌ر ئه‌و ته‌ماشاکردنه و دووباره‌ی بکاته‌وه و سوور بیته له‌سه‌ری وه‌کوو ئه‌وه وایه به‌ئه‌نقه‌ست له‌و نه‌هییه مکور بیته و پێچه‌وانه بجوولێته‌وه ئه‌وا به‌ ئه‌ندازه‌ی سووربوونی، لیخۆشبوون لیتی دوور ده‌که‌وته‌وه، یه‌کێک له‌ نیشانه‌ی دووریش ئه‌وه‌یه که پیتی وابیته له‌سه‌ر ئه‌وه سزا نییه، هه‌روه‌ک (ئیه‌ن ئه‌لجه‌للاء) وتووێه: مامۆستا که‌م بینیمی وا سه‌رنجی می‌رمندا ئێکی مه‌سیحی ده‌ده‌م! وتی: ئه‌مه‌ چیه‌؟! ئه‌گه‌ر تا ماوه‌یه‌کی تریش بیته سه‌ره‌نجامی ئه‌م کاره‌ت ده‌بینی! .. دوا‌ی چل سال قورئانم بیرچووێه‌وه!

بزانه له‌ گه‌وره‌ترین مه‌ینه‌تی و تاقیکردنه‌وه بیناگایی و له‌خۆبایی و ده‌سخه‌پۆبوونه به‌ سه‌لامه‌تبوون دوا‌ی ئه‌نجامدانی گونا‌ه، چونکه سزا دوا‌ده‌که‌وی.. گه‌وره‌ترین سزاش ئه‌وه‌یه مرۆڤه‌ستی پی نه‌کات و بریتی بیته له‌ لێسه‌ندنه‌وه‌ی دین و کوژاندنه‌وه‌ی دل و خراپ هه‌لیژاردن بۆ نه‌فس، شوپنه‌واره‌کانیشی بریتی بیته له‌ سه‌لامه‌تی جه‌سته و گه‌یشتن به‌ مه‌به‌سته‌کان.

هه‌ندی له‌وانه‌ی له ژياندا په‌ندیان وه‌رگرتوو و توویانه: ته‌ماشای شتی‌کم کرد که بۆم حه‌لال نه‌بوو پاشان چاوه‌پیی سزاکه‌یم کرد، ناچاری سه‌فه‌ریکی دوورودریژ کرام که نیازیم نه‌بوو، تووشی چه‌رمه‌سه‌ری و ناخۆشی زۆر بووم، پاشان مردنی خۆشه‌ویستترین که‌سمی به‌دوودا هات و هه‌ندی شتم له‌ده‌ستدا که زۆر به‌نرخ و سه‌نگین بوون له‌لام، پاشان به‌ته‌وبه‌کردن کاروباری خۆم ریک‌خسته‌وه و بارودۆخم باش بوو، پاشان ئاره‌زوو هاته‌وه و جاریکی تره‌ه‌لینام بۆ چاو له‌وه‌پاندن، ئیتر دلم کورژایه‌وه و نه‌رمی نه‌ما و له‌ده‌ستدانی یه‌که‌م زیاترم لی سه‌ندرا، ئه‌وه‌ی له‌ده‌ستم دابوو به‌شتیک بۆم قه‌ره‌بوو کرایه‌وه که له‌ده‌ستدانی باشت‌ر بوو! کاتی پامام له‌وه‌ی قه‌ره‌بوو کراومه‌ته‌وه و ئه‌وه‌ی لیم سه‌ندراوه ئیتر له‌ئیش و ئازاری ئه‌و قامچییه‌ به‌ئاگا هاتمه‌وه، ئا ئه‌وه منم وا له‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریاوه هاوار ده‌که‌م:

براکانم! وریای شه‌پۆلی ئه‌م ده‌ریایه‌ بن و به‌مه‌نگی و ئارامییه‌که‌ی هه‌لمه‌خه‌له‌تین و خۆتان له‌که‌نار توند بکه‌ن و بپۆنه‌ نیو قه‌لای ته‌قواوه چونکه‌ سزا تاله‌.

بزائن له‌پابه‌ندبوون به‌ته‌قواوه تالیگه‌لیک هه‌یه‌ له‌ده‌ستدانی مه‌به‌ست و شته‌ خۆش و چه‌زبزوینه‌کان، به‌لام وه‌کوو پاریزییه‌ک وایه‌ که له‌شساغی به‌دوودا بیته‌، چونکه‌ په‌نگه‌ تیکه‌ل و پیکه‌لکردن ببیته‌ هۆی مردنی له‌ناکاو.

سویند به‌خوا، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر گووفه‌که‌کان له‌گه‌ل سه‌گان بخه‌ون و داوای په‌زنامه‌ندیی خودا بکه‌ن ئه‌وا ئه‌مه‌ له‌ ئاست وه‌ده‌سه‌هینانی رازیبوونی ئه‌ودا که‌مه‌، ئه‌گه‌ر له‌به‌ده‌سه‌هینانی ئامانج و مه‌به‌سته‌کانی دونیادا بگه‌نه‌ ئه‌وپه‌ری هیوا و ئاواته‌کان به‌لام خودا پشتتان تی بکات ئه‌وا سه‌لامه‌تیتان له‌ناوچوونه‌ و ساغله‌میتان

نه خوشییه و له شساغیتان دهر د و به لایه . هه موو شتیك به کۆتاییه که یه تی و که سی
ژیریش ئه وه یه سه رنجی سه ره نجامه کان بدات.

به رگه ی گه رمای به لا بگرن چونکه زوو ته واو ده بی خودا په حمتان پی بکات! هه ر
خودایه یارمه تیده ر و هه موو هیز و توانایه ک له وه وه یه و هیچ هیزیک نییه ئیللا به
فه زلی وی نه بی.

۱۲۴- یه کتاییی ناو و سیفه ته کانی خودا

کۆمه لیک له بیدعه چیی عه جه م هاتنه به غدایی، چوونه سه ر مینبه ری ئامۆزگاریی ره شوکییان و له زۆریه ی مه جلیسه کانیان ده یانوت: له سه ر زه ویدا قسه و که لامی خودا نییه ! ئایا موصحف (قورئانی نووسراو) ته ئی هه ر په ر و مه ره که ب نییه ؟! خوداش له ئاسمانی نییه ! ئه و که نیه که شی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) لئی پرسى: ((خودا له کوئییه ؟)) لال بوو ئاماژه ی بو ئاسمان کرد، واته: خودا له و بتانه نییه که له زهوی ده په رستری! پاشان ده لئین: کوا ئه و (حروفییانه) ی پئیان وایه قورئان پیت و ده نگه ؟! ئه مه ده سه ته واژه ی جیبریه !!

(الحروفیه - حه رفیه کان): گروپیکی شیعی فارسییه (فضل الله النعمی الاسترادی) له کۆتاییی سه ده ی هه شته می کۆچی دایمه زانده وه، پئی وابوو که خواپه رستی واته واژه و وشه، مرۆف له پئی وته وه ده توانی په یوه ندی به خودا وه بکات و ناویراو خۆی به پیغه مبه ر داده نا و باوه پیشی وابوو که ده کری خودا له مرۆفدا به رجه سه ته ببیت و پووناکی بداته وه....)

ئهم گروپه هه روا مانه وه تا ئه وه ی گه وره یی قورئان له دلی زۆریه ی ره شوکییان که م و سووک بوو، هه یان بوو گوئی لی ده بوو و ده یوت: ئه مه راسته، وه گه رنا قورئان شتیکه جیبریل له کیسینکدا ده یه ئنی!

کۆمه لیک له ئەهلی سوننهت سکالایان بۆ من هینا و منیش پیم وتن: ئارام بگرن، هەر دەبی هندی کات گومانه کان سهریان بهرز بکه نه وه ئەگه رچی پوچ و له ناوچوویشه، پهنگه نارها له گه پیکی شهردا سهرکه ویت به لام سهرکه وتن و زالبوونی به کجاری هەر بۆ هق و په وایه، درۆزن و فیلباز زۆرن، ولاتیش خالی نییه له خه لگی ساخته چی و هه رچی و په رچی.

یه کیک وتی: وه لاممان بۆ قسه کانیا ن چی بیت؟

وتم: بزانه خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم)، به وه له خه لک قایل بوون که ئیمان به کورتی و پوختی بینن و ته کلیفیان لی نه کراوه ورده کاری بزائن: یان له بهرئه وه ی زانینی ورده کاری به کان بیروباوه ر ده شیویتی، یان له بهرئه وه ی توانا کانی مۆفده سه ته وسانه له خویندنه وه و زانینی ئه وه.

یه که م شتی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هینای سه لماندنی به دیهینه ر (الخالق) بوو، به لگه ی قورئانیش له سه ر بوونی به دیهینه ر سه رنجدانی دروستکراوه کان بوو، خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿أَمْنَ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا﴾ (النمل: ۶۱) واته: ئه وه کتیه زه وی کردۆته شوینی ئارامگرتن و سه سانه وه و نیشته جیبوون و، کۆمه لیک پووباری به نیتودا پراکتشاوه؟!

هه روه ها فه رموویه تی: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ (الذاریات: ۲۱) واته: له نیشانه کانی نه فسی خۆتان وردنابنه وه و نابینن؟! ئیتر له کۆمه لی ئایه تدا خوای گه وره به دروستکراوه کانی، به لگه له سه ر بوون و ده سه لاتی ده هینیته وه.

(له راستیدا عه ره به کانی سه رده می پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) باوه پریان به خودا هه بوو به لام گرفته که یان ئه وه بوو هاو به شیان بۆ بریار دهدا و بتیان ده په رست.)

پاشان به موعجیزه کانی، پیغه مبه ریتی پیغه مبه ری سه لماند، گه وره ترین موعجیزه شی، قورئان بوو که هیچ که سیک نه یتوانی هاوشیوه ی بیئی.

کۆمه لیک له هاوه لان به م به لگانه قایل بوون و نه وه ی یه که م له سه ر ئه وه رۆیشتوون و ئیتر کانیاوه که به سازگاری ماوه ته وه و لیل نه بووه .

خوای گه وره زانیویه تی که له ئاینده دا بیدعه و زیاده په یدا ده بن بۆیه له چه سپاندنی به لگه کان دریقی نه کردووه و قورئانی لی پر کردووه . له به رئه وه ی قورئان سه رچاوه و کانیاوی زانسته کانه و گه وره ترین موعجیزه ی پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) بۆیه له وی جه ختی لیان کرده وه، فه رموویه تی: ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ﴾ (الأنعام: ۹۲) واته: ئه م کتیبه ی دامانبه زاندووه پیروژ و مباره که و خیر و به ره که تی زۆری تیدایه .

هه روه ها فه رموویه تی: ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ﴾ (الإسراء: ۸۲) واته: له قورئان نایه تگه لیکت بۆ داده به زینین که شیفای نه خووشی بیر و دل و ده روونه کانه . هه روه ها خوای گه وره رایگه یاندووه که قورئان قسه و که لامی خوویه تی، فه رموویه تی:

﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾ (الفتح: ۱۵) واته: ده یانه وی قسه ی خودا بگوین. هه والیشی داوه که قسه ی خودا بیستراوه، فه رموویه تی: ﴿حَتَّى يَسْمَعَ

كَانَ اللَّهُ ﴿ (التوبة: ۶) واته: تا قسمی خودا ده بیستی. ههروه ها ههوالی داوه که قورئان پاریزراوه و فهرموویه تی: ﴿ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿ (البروج: ۲۲) واته: له له و حیکی پاریزراودایه.

فهرموویه تی: ﴿ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿ (العنكبوت: ۴۹) واته: ئەم قورئانه ئایه تگه لیکه له دلای نه وانهی زانستیان پی دراوه.

ههروه ها خوی گه وره رایگه یاندوو هه که قورئان نووسراو و خوینراوه، فهرموویه تی: ﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ رِيسْمًا إِذًا لَا تَرَابَ الْمُبْتَلُونَ ﴿ (العنكبوت: ۴۸) واته: تو ئهی پیغه مبه ر پیشتر نه هیچ کتیبیکت ده خوینده وه و نه هیچیشت ده نووسی.

ئیتیر له م جوړه ئایه تانه زۆن و باسکردنیان دریزه ده کیشی که هه موویان چه سپاندنی قورئان ده سه لمینن.

پاشان خوی گه وره پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) به دوور گرت له وهی له لایهن خویه وه قورئانی دانابیت، فهرمووی: ﴿ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ﴿ (السجدة: ۳) واته: موشریکه کان ده لئین: موحه ممه د خوی ئەم قورئانه ی به ده م خوداوه هه لبه ستووه! نه خیر ئەم قورئانه راست و په وایه و له کن خوداوه هاتوو.

خوی گه وره هه په شهی له پیغه مبه ر کردوو هه نه گه ر کاریکی وه ها بکات، فهرموویه تی: ﴿ وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقْوَابِ ﴿ (۱۱) لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿ (۱۰) ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿

(الحاقه: ۴۴ - ۴۶) واته: نه گهر هیندی له قسه کانی به ده م ئیمه وه کردبا، گومان نییه به هه موو تواناوه ده مانگرت، نه وسا ره گی لاملیشمان ده بری.

ده رهق نه وهی وا گومانی بردووه که قورئان قسه ی مرؤفه فه رموویه تی: ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۗ سَأُصَلِّيهٖ سَفَرًا﴾ (المدثر: ۲۵ - ۲۶) واته: نه م بیباوه ره وتی نه م قورئانه هه ر قسه ی مرؤفه! نه خیر وانیه، له به رانبه ر بیباوه رپییه که ی و نه م قسه ناقولایه وه له ناخیره تدا ده یخه مه ناو دۆزه خه وه.

له کاتی کدا خوی گه وره هه ر گه لیکی به جو ره سزایه ک سزا داوه که هه ندیک له فریشته کان له نه ستویان گرتووه وه کوو: هاواری جیبریل بۆ له ناو بردنی هۆزی (سه موود) و، ناردنی با بۆ سه ر (عاد) و نغوۆ کردنی قاروون و سه راوۆ ژیر کردنی ده فه ری گه لی (لووت) له لایه ن جیبریله وه و، ناردنی تهیره نه بابیله بۆ سه ر نه و سوپایه ی ویستی که عبه ویران بکات به لام بۆ که سانیک قورئان به درۆ بخه نه وه خودا خۆی سزایان ده دات و فه رموویه تی: ﴿وَدَّرَنِي وَمَنْ يَكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (القلم: ۴۴) واته: نه و که سه ی نه م قورئانه به درۆ ده خاته وه بۆ منی لیگه ری.

هه روه ها فه رموویه تی: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ (المدثر: ۱۱) نه و که سه ی تاک و ته نه ام دروست کردووه بۆ منی لیگه ری.

نه مه له به رنه وه یه چونکه نه م قورئانه نه سل و بنچینه ی نه م شه ریه تانه یه و هه ر شه ریه تیکی پیشوو له لایه ن قورئان چه سپاوه چونکه هه موو ئاینه کان هیه چ شتیکیان نه ماوه که به لگه و نیشانه بیّت بۆ راست و دروستی نه وه ی تیاندایه ته نها قورئانه که ی ئیمه نه بی، له به رنه وه ی کتیبه کانیا ن ده سکاری کراون و گوپردراون.

هه موو خاوهن هۆشیک ده زانی که ئه وهی وتوویه تی: ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ (المدرثر: ۲۵) واته: ئه مه هه ر قسه ی مرۆفه .. ئاماژه ی بۆ ئه وه کردوو ه که بیستوو یه تی ..
 خاوهن هۆش و ئه هلی تیگه یشتن له گوتار هاو پان له وهی که وتهی ﴿وإنه﴾
 کینایه یه له قورئان و وتهی ﴿نَزَلَ بِهِ﴾ ش هه ر کینایه له قورئان و وتهی ﴿هَذَا كِتَابٌ﴾ ئاماژه یه بۆ ئیستا.

ئه مه شتیکی چه سپاو و جیگیره هه چ که سیک له پیشینان له سه رده می پیغه مبه ر
 (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لان له باره یه وه ناکۆک نه بوون. پاشان شه یتان
 فرتوفیله کانی بیدعه ی خسته ناوه وه، ئیتر خه لکیک وتیان: ئه م ئاماژه بۆ
 کراوه (قورئان) خولقیئراوه (مخلوق)!

له به رانبه ر په تکرده نه وهی ئه وه دا ئیمامی ئه حمه د وه ها چه سپاو و خۆپاگر بوو هه چ
 که س وه کوو وی دامه زراو نه بوو، ئه وه ش له به ره ئه وهی نه وه ک شتیکی بۆ قورئان چی
 ببیت که هه ندی له گه وره یبه که ی له نیو دلدا بسپردریته وه و له دانه پال خودا ده ری
 بکات، ئیمام وای بینی که داهینانی شتیکی که له باره ی قورئانه وه نه وتراوه
 به کارهینانی دروست نییه و وتی: چۆن شتیکی بلیم که نه وتراوه؟!!

پاشان خه لک له غه یری ئه وه ناکۆک نه بوون تا ئه وهی (عه لی کوپی ئیسماعیلی
 ئه شعهری) په یدا بوو، جاریک قسه ی موخته زیله ی وته وه، پاشان بۆی ده رکه وت و
 بانگه شه ی ئه وهی کرد که قسه و که لام سیفه تیکی سه ره خۆیه!

ئەم بانگەشەیهی وای پئویست کرد که ئەو قورئانەهی لە لامانە مەخلوقە و ئیتر زیاتری وت و بیروباوەر و عەقیدەهی شیواند! تا ئەمڕۆش و هیشتا بیدعەچیەکان لە رێپەوی ئەودا دەسوورپێنەو و مەلە دەکەن.

قسەکردن لەم مەسەلەیهدا لە کتیبەکانی ئوسوولدا بە باسکردنی بەلگە و گومانەکان رێک خراوە من لێرەدا بەدریژی باسی ناکەم، بەلکوو پوختەیهکت بۆ باس دەکەم که بۆ کەسێک خودا بیەوی هیدایەتی بدات بەس بێت ئەویش ئەوێه: شەرە بە ئیمانیکێ پوخت و بەگەرەزانینی دیاردەکان لیمان قایل و پازیبە و، نەهی کردووە لە پۆچوون لەو شتانەهی تۆزی گومان دەورۆژینن و تیگەیشتنی سنوورداری مڕۆف ناتوانی رێگەهی لی بگری.

ئەگەر خودا نەهی کردبیت لە پۆچوون لە باسی قەدەر ئیتر چۆن پئی دەدات بە پۆچوون لە باسی تەقدیرکار (خودا)؟! ئەو ش تەنھا لە بەر یەکیک لەم شتانەیه که باس کرد: یان لە بەر ترسی وروژاندنی گومانیکە که بیروباوەرەکانی پی دەههژئی، یان لە بەر ئەوێه هیژ و تواناکانی مڕۆف لە پەبیردن بە راستیبەکان دەستەوسانە.

ئەگەر دیاردەکانی قورئان بوونی قورئان دەچەسپینن، یەکیک وتی: لێرەدا هیچ قورئانیک نییە، ئەوا ئەو دیاردانەهی پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) لە سەلماندن و چەسپاندنیاندا ماندوو بوو و لە دلەکاندا جیگیری کردن بەرپەرچی دەدەنەو.

بە چ شتیکی حەرام و حەلال دەکری و یەکلا دەکرتەو و دەبپنریتەو و پبیشتریش هیچ شتیکیمان لە لایەن خوداوە لە کن نییە؟! ئایا کەسی نەیار هیچ بەلگەیهکی

ههیه ئیلا بلّیت: خودا فهرمووی، ئیتر بهمهش ئهوهی نهفی کردوه دهیسه لمیئیتتهوه؟!

کهواته راست و دروست تهنها ئهوهیه لهگه لّ پوکهشی شهردا بووهستین. نهگه ر گومانداریک په لپی گرت و وتی: ئه مه دهنگ و ئه مه دهسختی تویه، ئه ی کوا قورئان؟! با پئی بوتری: من و تو کۆدهنگین لهسه ر بوونی شتیک که هه موومان وهکوو بهلگه پشتی پیّ ده بهستین، چون تو گله ییم لّ ده کهیت له چه سپاندنی شتیک که ناتوانم به ههست بیسه لمیتم، منیش ئه وها گله ییت لّ ده که م چون نه فیی شتیک ده کهیت که به شرع چه سپاوه و سه لماوه؟!

سه بارهت به و قسه یه شیان که ده لّین: ئایا موصحف (قورئانی نووسراو) ته نّ هه ر په ر و مه ره که ب نییه؟!

ئه م قسه یه وهکوو قسه ی ئه و که سه یه که ده لّی: ئایا بنیاده م ته نّ هه ر گوشت و خوین نییه؟! هه یه وو ئه م دوو قسه یه چه ند لیک دوورن!! واتای ئاده میزاد واته گیان و پووح، هه ر که سیّ سه یری گوشت و خوین بکات ئه و ته نها حیسابی به ره ههستی کردوه.

ئه گه ر وتی: هه روه ها ده لّیم نووسراو غه یری نووسینه. پئی ده لّین: ئا هه ر ئه مه شه ره خنهت پیّ لّ ده گرین، چونکه ناکریّ ئه مه بوّ تو بیته دی و بوّ نه یاره کهت نه بی: ئه گه ر مه به ستت له نووسین مه ره که ب و خه تخهت بیّت ئه و ئه مه قورئان نییه، ئه گه ریش مه به ستت واتاکه ی بیّت ئه و ئه مه نووسین نییه.

ئەم شتانه شياو نين تئيدا پۆچپين، ناتوانين بەوردى لىيى بۆكۆلئىنەوہ بۆ نمونە وەكۆر پووح، ئىمە بە گشتى دەزانين بوونى ھەيە بەلام حەقىقەتەكەى نا، ئەگەریش حەقىقەتەكانى پووحمان نەزانى ئەوا سىفەتەكانى خوداى حەق زياتر نازانين.

پىويستە پابەند بين بەو شتانهى لە پىيى وەحىيەوہ پىمان گەيشتووە لەگەل دوورخستەوہى ئەوہى شياوى خوداى حەق نىيە، چونكە پۆچوون زياتر دەبىتە ماىەى سەرلئىشىوان و تىكەل و پىكەلى كەسى پۆچوو و ھىچ شتىكىشى دەست ناكەوى، بەلكو وای لى دەكات ئەوہى بە بىستن چەسپاوە نەفى بكات بى ئەوہى بە كارىكى ھۆشەكياانە لىكۆلئىنەوہى لى بكات، كەواتە لەم بابەتەدا رىگای سەلامەت تەنھا رىي پىشىنانە ..

۱۲۵- هیممه تبه رزان له نیوان خهونی گهوره و واقعی تالدا

گهوره ترین به لا ئه وه یه:

- خودا هیممه تیکی به رزت بداتی و لی نه گه پئی به خواستی ئه وه هیممه ته کار بکهیت، ئه م هیممه ته شت وات لی دهکات به زهیی و سک پئی سوتانی خه لک قه بوول نه کهیت له به رئه وه ی هه لگرتنی منه تی ئه وانت پئی سه خته، پاشان خودا تووشی هه ژاریت دهکات و لئیان وه رده گریت!

- میزاج و مگیزت خوش و نه رم دهکات به جوریک ئه وه خواردنانه قه بوول ناکات که ئاماده کردنیان ئاسانه، ئیتر پیویستت به زیده خه رچی ده بیئت، پاشان پۆزیت که م دهکاته وه!

- زانسته کانت له پایه ی مه عشووقدا پیشان ده دات و جه ستهت له دووباره کردنه وه سست و لاواز دهکات و ده سست له و پاره یه خالی دهکات که کتیبانی پئی ده سست ده خهیت!

- چه ز و په رووشیت بۆ پله و ئاستی خواناس و زاهیدان به هیز دهکات و ئاتاجی تیکه لیبوونی دونیا ویستانت دهکات! ئه مه ش به لایه کی ئاشکرایه ..

به لآم نه و هيممه تنز مهی ده سبه ردارى سوائى خه لك نابى و به شتيكى كه م له زانست
 پازيبه و په روشى حالوبارى خواناسان نييه، نه م كه سه له ده ستدانى هيچ شتيك
 نازارى نادات و پيى وايه نه وهى ده ستى كه وتوو ه نامانج و مه به سته كه يه، وه كوو
 مندالآن به شتى جوان و پازاوه دلخوش ده بى، ئيتر نه م حاله ي زور به لاوه
 ئاساييه !

به لكوو به لا بۆ خواناسى هيممه تبه رزه كه هيممه ته كه ي هه ليدنه ي بۆ سه رجه م
 دزه كان تاوه كوو پله وپايه ي كه مال زياد بكات و هه نگاهه كانى ته نى ته رخان بكات
 بۆ گه يشتن به نامانج و مه به سته كانى... ئاى نه مه ش حالتيكى نه وتويه كه له ريگايدا
 تويشوو ي نارامگران ته واو ده بيت!

نه گه ر نه و حاله ته بيئاگايانه ي نه بى كه تووشى نه م گرفتاره ده بى كه پييه وه
 ده ژى نه وا سه رنجدانى به رده وامى بۆ پله وپايه كان چاوى كويز ده كرد و هه ولدانىشى
 بۆ گرته به رى ريگاي گه يشتن به م پله وپايانه تووشى پيخواسى ده كرد. به لآم
 سه رنجدانه كانى يارمه تيدانى - جاريك به گه يشتنى به هه ندى مه به ستى و
 جاريكيش به بيئاگابوونى له وهى چى مه به سته - ژيانى له لا ئاسان ده كات!

نه مه قسه يه كى قورس و ورده ته نها كه سه كانى خو ي تپى ده گه ن و ته نها
 خاوه نه كانيشى ناوه پوكه كه ي ده زانن!

(نه م بابه ته ي دانهر ته واو بابه تيكي عيرفانى و پوچانييه و هه روه كوو خووشى
 وتوو يه تى كه سى ئاسايى له م قسانه تى ناگات!).

۱۲۶- نارامگرتن له هه ندى شت

به ته ئويليكي گه نده وه نه فسم له داواكردى مه به ستيكيديا گه مژه ييه كي لييم خواست، پيم وت: بو خاتري خودا نارام بگره، له پرده كه دا له بهر زوري شه پول و له ترسي نقوميوون ناتوانيت سه رنج بدهيته سه يروسه مه ره كانى ده ريا!

ئه گه ر ويستت كارئك بكه يت هاتنه دى ته قدير بكه، پاشان سه رنجى ده ره نجامه كانى و ئه و به ره مانه ي لتي ده ستت ده كه ويى بده، كه مترين شت په شيمان بوونه وه يه له وه ي كر دووته، دووريش نيبه توورپه يي و پشتتيكردى خوداي لي بكه ويته وه، ئيتر ئوف له شتيك كه له خودات دا بپرئت ته نانه ت ئه گه ر به هه شتيش بيت!

پاشان ئه ي نه فس بزانه كه هيج شتيك به هه پرده مه كي ناپوات و ته رازووي داد ته نانه ت گه رديله يه كيش ده خوينيته وه.

له مردووان و زيندووان بپروانه و سه يري ئه و كه سانه بكه كه ناوي به باش و خراپ پويشتوو و هه روه ها زور و كه مي ئه وه.

ئيبليس وتي: ئايا له بهر خاتري خه لك واز له مه به سته كه ت ديني؟

وتم: نا، به لكوو ئه مه هه ندى به ره مي وه ده سته اتوو ه نه ك له مه به سته وه، ئيمه پيمان وايه كه سيك (۳۰) سى فهرسه خ (هه ر فهرسه خيك سى ميله) ده پروات

بۆئەوہی پئی بوتری: ئازا و کۆششکەر، تەقوادار شەرەفی ناوھینانی پئی براوہ -
 ئەگەر مەبەستی وەدەسەھینانی ئەوہشی نەبیت - و لە تەرازووشدا لای چاکەیی
 قورس دەبی ﴿سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ (مریم: ۹۶) واتە: خودای میھرەبان
 خۆشەویستی خۆی پێیان دەبەخشی.
 نەفس وتی: فەرمانت پئی کردم ئارام لەسەر ئیش و ئازار بگرم چونکە وازھینان لە
 مەبەستەکان ئازار و ئەشکەنجە یە.

وتم: بۆ مەبەستەکەت قەرەبوو ھە یە و بۆ ھەموو شتێک کە وازی لی دینیت جیگرەوہ
 و بریتییک ھە یە و تۆ لە پایەیی بەندایەتی دایت و بۆ ھیچ کرێکاریک نییە لە کاتی
 کرێکاریدا بەرگی ئیسراحت و پشوودان لەبەربکات، ھەموو کاتی تەقوادار وەکوو
 پۆزی بەپۆژووبوونە (زوو تەواو دەبی و پاداشتی خۆی وەردەگری) ھەر کە سێک لە
 سزا و ئازار ترسا واز لە ئارەزووہکان دینی، ھەر کە سێک بیەوی لە خودا نزیک
 بێتەوہ دوورکەوتنەوہ لە گوناھ (الورع) بەکار دینی، لە ئارامگرتنیشدا شیرناییەک
 ھە یە کە لە سەرەنجامدا دەردەکەوێت.

۱۲۷- شوینکه وتنی ناره زوو

هەر که سیک نه فسی رایکیشا به ره و چیژیکی قه ده غه کراو و سه یرکردنی ئه و
چیژه مه شفغولی کرد له سه رنجدانی سه ره نجام و سزاکه ی و بانگه وازی
عه قلی بیست که بانگی ده کرد: مالویران! وامه که! تو له به رزبوونه وه
ده وه ستیت و به ره و نزمبوونه وه شوپده بیته وه و پیئت ده وتری: بمینه وه
له گه ل نه وه ی هه لتبزاردوه!

ئه گه ر ناره زوو که ی سه رقالی کرد و ئاوری بو ئه و قسه یه نه دایه وه که پیی
وترا ئه و له نزمبوونه وه به رده وام ده بی و له خراب هه لباردنیدا وه کوو ئه و
نمونه یه: سه گیک به شییری وت: ئه ی ئاغای درپندان! ناوه که م بگۆره
چونکه ناشیرینه. شییره که پیی وت: ئه توو ناپاکیت و جگه له م ناوه هیچی
ترت شایان نییه. سه گه که: تاقیمکه وه. شییره که پارچه گۆشتیکی پیدایا و
وتی: ئه مه م تا به یانی بو بپاریزه منیش ناوه که ت ده گۆرم. سه گه که برسی
بوو و سه یری گۆشته که ی ده کرد و ئارامی ده گرت، کاتی نه فسی به سه ریدا
زال بوو وتی: ناوه که م چ خه وشیکی هه یه؟! سه گ ناویکی خوشه.
گۆشته که ی خوارد!

هیممه تنزمیش ئه وهاییه، به نزمترین پله و ئاست قایله و ههوا و ئاره زووی
دونیا هه لده بژیری به سه ر چاکه و جوانییه کانی داهاتوو.

بۆ خاتری خودا ئاگادار بن له ئاگری ئاره زوو که هه لایسا و بپوانه چۆن
ده یکوژئینیتیه وه؟! په نگه ساتمه یه ک بتخاته نیو بیری له ناوچوونه وه و
ئه وه ی بپوات ناگه پیتیه وه.

له هۆکاره کانی فیتنه دوورکه وه، چونکه نزیکبوونه وه تاقیکردنه وه و به لایه
زه حمه ته خاوه نه که ی ساغ و سه لامه ت ده ریچیت.

۱۲۸- ژیان جه ننگه

دیتم خه لك هه موویان له ریزی شهردان و شهیتانه کانش تیری
ناره زووه کانیان تی دهگرن و به شمشیری چیژ لییان دهدهن.

ئهوانه ی تیکه ل و پیکه لیان کردووه له یه کم پووبه پووبوونه وه دا
ده پیکرین و ده که ون. به لام ته قواداره کان له هه ولکی گه وره ی
پووبه پووبوونه وه دان!

بیگومان له به رده وامی شهردا برین و پیکان هه رده بیت، ئه وان
بریندار ده بن و تیمار ده کرین وه لی له کوژدان پاریزاون.. به لی
برینی پووخسار په له یه کی هه میشه ییه، با مواهییده کان له مه
ناگادار بن.. (مه به سستی دانه ر له برینی پووخسار گوناھی
گه وره یه)..

۱۲۹- وریای ته‌له‌ی دونیابه

دونیا ته‌له‌یه و نه‌زان به یه‌که‌م یوانین ده‌که‌وی، به‌لام ژیری له‌خواترس ئارام له‌سه‌ر
 برسیتی ده‌گری و ده‌ورخولی دانه‌ویله‌که‌ده‌دات و سه‌لامه‌تیش دووره، چه‌ندان
 ئارامگر سالانیک کوشا پاشان دواچار که‌وت!

تکایه زۆر وریابن، که‌سمان بینی له‌سه‌ر پئی راست بوو پاشان له‌سه‌ر لیواری گۆپ
 خلیسکا.

۱۲۰- سهره نجامی گوناھ به ده

براکانم و نه وهی ئامۆژگاری من وهرده گری، بزاندن که گوناھ کاریگه ری ناشیرینی ههیه، تالییه که ی چه ندان هینده ی شیرینییه که ی زیاتره، سزاده ریش له بۆسه دایه و ههچ شتی که له چنگی ده رناچی.

مخابن بۆ که سیک که به قامچی لیی ده دری و ههست به ئازار ناکات! نه فسوس بۆ زامداریک و له باره ی چاکبوونه وهی خوی ههچ هه والیک نییه! داخ و ئۆف بۆ که سیک که له نیو سزادا ده گه وزی و پی نازانی! سویند به خوا گه وره ترین سزا نه وهیه نه زانیت نه وه سزایه!

سه یرم به و که سه دیت که خوی ده سخه پۆ ده کات! نه فسی به شه هه وتیک پازی ده کات و پاشان خوداشی به تا عه تیک پازی ده کات و ده بیژیت: چاکه یه ک و خراپه یه ک!

مالۆیران! له گیرفانت ده به خشی و له کالات ده پمینی و پووخساری پله و پایه شت له که دار ده که یه ت! په نگه بریندار بوونیک ببیته هوی کوشتن، له وانیه ساتمه یه ک مایه ی له ناوچوون بیت، په نگه گوناھیک پابردوو قه ره بوو نه کریته وه.

هه شهبه سهر! ورياي خوٽبه، چاوه پټي چي له تهويه و گه رانه وهت ده كه يت؟
پيربوون؟ ئا ئه وه تا ئيسكه كانت لاواز بوون! دواي كوچكردي كه سوكار و مندال و
خزم و خوئش هر نابي توش به دواياندا بچيت؟!

واداني ئه وه ي له دنيا به ته ماي بوويت هاته دي، ئيتير چي؟ يا ئه وه ته شتيكي
كاتيبه و بو ماوه يه كه سهرقالت ده كات، پاشان دوا قومي چيژ وه كوو شتيك وايه له
كه رووت بچه قيت! يان ئه وه يه له خو شه ويسته كه ت دابرييت يان ئه وه له تو دابرييت.
ئاي ئه وه چ قوم يكي تاله حهزت ده كرد نه تديتبايه!

ئاخ بو عه قل كه له پامان بي به ش و دابراوه، بو كه سيك كه كانياوي لي دياره و پټي
چووني لي به ستراره! ئايا له م گورانه تر سينه ريك نيبه؟! ئايا له هاتوچوي زه مان
جله و گيريبه كه نيبه؟! كوا ئه وه كه سه ي هه بيوو و به ئاوات و هيو اكاني گه يشت؟! له
كوپ و يانه كانيان بانگيان بكه! هه يهو، ئيتير هيج نابيستن و بوونه ته كه ره ي
شه ربه ت. ئه گه ر هه ر مردن بووايه ئاسان بوو به لام قوربه سه ري بو دواي مردنه!

ئهي هه زاري دويني و پارچه پارچه بووي سه بي، كار كردن به ده ستبينه!
به چ پوو يه كه وه ده چيته وه لاي خودا كه ت؟! ئه و ئاره زووه ي به ده ستى ديتيت
واژه ي سه رزه نشت ده هيني؟!!

بو خاتري خودا، به زه يي دواي سه رزه نشت په نگه رقي ناخي دل به ته واوي
هه لئه كه ني، ئهي ئه گه ر دواي سه رزه نشت سزا بيت چون؟!
له خواي گه وره ده پارپينه وه له خوي بيئاگايان بيدارمان بكا ته وه و شته كان
وه كوو خو يان پيشانمان بدات تا وه كوو عه يبه كاني گونا ه بزاني.

۱۳۱- ته قوا دەر وی خوشییه

کیشه یه ک تهنگی پی هه لچنیم و دونیای لی هینامه وه یه ک و توشی خه میکی
 به رده وامی کردم، وام لی هات زیده پویی بکه م له بیر کردنه وه له قوتار بیون له م
 خه مه به هه موو شیوه یه ک، هیچ ریگایه کم نه دیته وه! ئەم ئایه ته هاته به رچاوم
 ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ (الطلاق: ۲) واته: هه ر که سیک ته قوای خودا بکات
 خودا دەر ویه کی بۆ ده کاته وه.

ئیتیر زانیم ته قوا هۆکاریکه بۆ دەر چوون له هه موو خه میکی، ده ستم کرد به هینانه دی
 ته قوا دەر ویه کی بۆ ده کاته وه.

پئویست ناکات مرؤف پشت ببه سستی یان ده ست بگری یان بیر بکاته وه له هیچ شتیکی
 جگه له گوپرایه لی و تاعه تی خودا نه بی، چونکه به دلنیا ییه وه ئەوه هۆکاری
 کردنه وه ی هه موو داخراویکه. پاشان سه یرتر ئەوه یه ئەم فریا که وتنه به جوریک بیت
 که مرؤف بیری لی نه کرد بیته وه هه روه ک خودای مه زن فه رمویه تی: ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ
 لَا يَحْتَسِبُ﴾ (الطلاق: ۳) واته: به جوریک و له شوینیکه وه پۆزی ده دات که حیسابی
 بۆی نه کرد بیت.

پاشان پئویسته که سی ته قوادار بزانییت که خودای گه وره ی به سه و دلی به
 هۆکاره کانه وه نه به سستیته وه، خودای بالا فه رمویه تی: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ
 حَسْبُهُ﴾ (الطلاق: ۳) واته: هه ر که سیک پشت به خودا ببه سستی ئەوی به سه.

۱۲۲- حیکمه تی دواکه وتنی گیرابوونی نزا

سهیر، پیداکریته له سهیر داوای مه بهست و نامانجه کانت! هر چه ند ته گه ره ی تی بکه وی و ریگری لی بکری تو پیداکریت زیاتر بیت و له بیرت بجیت که له بهر دوو شت نایه ته دی: یان له بهر به رژه وهندی تو، پهنگه هاتنه دی نازاریکی تیدا بیت، یان له بهر گونا مه کانت، چونکه خاوه ن گونا له گیرابوونی نزا دووره.

ریگاکانی گیرابوون له پیس و پۆخلییه کانی گونا و سه ریچییه کان خاوین بکه وه و سهیر بکه داوای چی ده کهیت: ئایا بو چاکبوونی دینه که ته یان ته نها بو ناره زووته؟ نه گه ر ته نها بو ناره زوو بوو نه و بزانه نه هاتنه دی بو تو به زهیی و لوتفه، توش له پیداکریدنت له داوایدا وه کوو مندالیک وایت که داوای شتیک ده کات مایه ی نازاره بوئی و له بهر به زهیی پیدا هاتنه وه پی نادی.

نه گه ر بو چاکه ی دینه که شت بوو نه و پهنگه به رژه وهند له دواخستنیدا بیت یان چاکه ی دین به نه بوونی بیت.

به گشتی، نه خشه و بهرنامه ی خودا له نه خشه ی خۆت باشتره، پهنگه پی نه دانی نه وه ی ناره زوو ده کهیت تا فیکردنه وه بیت تا نارامگریت تا قی بکاته وه، توش

ئارامگرتنی جوانی پیشانده، ئیتر له نزیکهوه و بهم زوانه ئهوه ده بینیت که دلخۆشت ده کات.

هه رکاتی پژی گیرابوونت له چلکی گوناھ پاک کردهوه و ئارامت له سهه
پیشهاته کانی خودا گرت ئهوا هه رچی پووده دات بۆت باشتره، جا به خشین بیت
گرتنه وه.

۱۳۳ - هه‌میشه ئاماده‌ی مردن به

پێویسته له‌سه‌ر ئه‌و كه‌سه‌ی كه نازانی كه‌ینی مردن به‌خه‌گیری ده‌بی ساز و ئاماده بیت و به لاویتی و له‌شساغی ده‌سخه‌پۆ نه‌بی، چونكه كه‌مترینی ئه‌وانه‌ی ده‌مرن پیره‌كانن و زۆرتیرینیش لاوه‌كانن، بۆیه ئه‌وانه‌ی به‌ته‌مه‌ندا ده‌چن ده‌گمه‌نن، وتووایه‌:

يُعَمَّرُ وَاٰمِدٌ فَيَفُتُّ قَوْمًا وَيُنْسِيهِ
مَنْ يَمُوتُ مِنْهُ الشَّبَابُ

واته: كه‌سێك ته‌مه‌نی درێژ ده‌بی گه‌لێك ده‌سخه‌پۆ ده‌بی و ئه‌و لاوانه‌ی له‌بیرده‌چیته‌وه كه ده‌مرن..

یه‌كێك له ده‌سخه‌پۆ و فریوخواردنه‌كان ئاوات درێژییه كه هه‌چ ئافه‌تێك له‌م گه‌وره‌تر نییه، ئه‌گه‌ر ئاوات درێژی نه‌بووایه ئه‌وا پشتگوێخستنیش نه‌ده‌بوو، هه‌ر له‌به‌ر هیوادریژییه سه‌رپێچیه‌كان پێش ده‌خرین و ته‌وبه‌ش دوا‌ده‌خریت، ده‌سه‌پیشخه‌ری له ئاره‌زووه‌كان ده‌كریت و گه‌رانه‌وه فه‌رامۆش ده‌كریت.

ئه‌گه‌ر نه‌توانی هیوات كورتكه‌یته‌وه ئه‌وا وه‌كوو كه‌سێك كه هیواكورته كار بكه: شه‌و مه‌كه‌وه تا سه‌یری كاره‌كانی ئه‌م پۆژه‌ت نه‌كه‌یت، ئه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌كت دیت به ته‌وبه‌یه‌ك بیسپه‌وه، یان پێشیلکارییه‌كت كردبوو به داوای لیخۆشبوون له خودا

بینه‌ی بکه. که به یانیشیت کرده‌وه سه‌رنج بده له شه‌ودا چیت کردووه. ئامان وریای دواخستن به چونکه ئه‌و گه‌وره‌ترین سه‌ربازی شه‌یتانه..

پاشان بۆ خۆت کورتیی ته‌مه‌ن و زۆریی کار و په‌شیمانبوونه‌وه‌ی زۆرت له‌سه‌ر که‌مه‌رخه‌مییه‌کانت له کاتی مردن و خه‌م و خه‌فته‌ی زۆرت له‌و کارانه‌ی له ده‌ستت چوون بیینه به‌رچاو. پاداشتی ئه‌وانه بیینه به‌رچاوت که کامل و ته‌واون و تۆش ناته‌واو و که‌موکورتیت، ئه‌وانه‌ش که کۆششکار بوون و تۆش ته‌نبه‌ل.

نه‌فس‌ت له ئامۆژگاری و بیریی باش خالی مه‌که چونکه نه‌فس وه‌کوو ئه‌سپی سه‌رکه‌ش وایه ئه‌گه‌ر جله‌ویت شل کرد ئه‌وا دوور نییه تیت هه‌ل‌دات. سویند به‌خوا ئاره‌زووه‌کانت چه‌په‌لیان کردوویت و ته‌مه‌نت به‌فیرۆ داوه.

ئیتیر کاتی ئه‌وه‌یه ده‌سه‌پیشخه‌ری بکه‌یت له چاککردنه‌وه و پاراستنی ئه‌وه‌ی ماوه به‌ر له‌وه‌ی هه‌ز و ئاره‌زووه‌کان له‌ناوت بیهن، چه‌ندان که‌س قاچیان له ته‌له‌ی ئاره‌زوو گیربوو! چه‌ندان که‌سه‌یش به سه‌رخۆشییه‌وه که‌وتنه ئیو بیریی له‌ناوچوونه‌وه! هه‌موو هیژ و توانایه‌کیش هه‌ر له خوداوه‌یه..

۱۳۴- وریای تاوان و سه‌ریچییه‌کان بن

تکایه زۆر زۆر وریای تاوان و سه‌ریچییه‌کان بن چونکه سه‌ره‌نجامیان زۆر خرابه .
 چه‌ندان گوناھ و تاوان هه‌یه هه‌یشتا خاوه‌نه‌که‌ی هه‌میشه له نزمبوونه‌وه‌دایه، له‌گه‌ل
 هه‌لخلیسکانی قاچه‌کانی و زۆر هه‌زاری و خه‌م و خه‌فه‌ته‌کانی له‌و شتانه‌ی له‌ دنیا
 له‌ ده‌ستی چووه و داخ و په‌ژاره بۆ ئه‌و که‌سه‌ی وه‌ده‌ستی هه‌ناوه .

مخابن بۆ سزادراویک که هه‌ست به سزاکه‌ی ناکات!

ئاخ و ئۆف بۆ سزایه‌ک که دوا ده‌که‌وێت تا هۆکاره‌که‌ی له‌بیرده‌چێته‌وه .

ئه‌وه نییه ئه‌بن سیرین ده‌لی: تانه‌ی هه‌زاریم له‌ پیاویک دا، دوا‌ی چل سال خۆم
 هه‌زار که‌وتم!

(ئه‌بن ئه‌جه‌للاء) ده‌لی: ته‌ماشای لاویکی جوانکیله‌م کرد، دوا‌ی چل سال قورئانم
 بیرچوویه‌وه!

داخ و په‌ژاره بۆ سزادراویک که نازانیت گه‌وره‌ترین سزا هه‌ست پێ نه‌کردنیه‌تی!

بۆ خاتری خودا ته‌وبه‌ باش بکه‌ن به‌لکوو ده‌بیته‌ مایه‌ی پاراستن له‌ سزا.

نۆر نۆر وریای گوناھ بن به تایبەتی گوناھی ته نهایی چونکه شه پکردن له گەلّ خودا
مرۆڤ له بهر چاری ده خات.

له په نهانیدا نێوانی خۆت و خودا چاک بکه، خودا حالوبارت له ئاشکراییدا چاک
ده کات.

ئەوی تاوانکار، به داپۆشینى خودا مه خه له تی، په نگه پۆژێك ئاشکرات بکات و
ئابرووتکات بکات، به له سه رخۆبیشی فریو مه خۆ، له وانیه سزای بو ئاماده
کردبیت.

پێویسته نینگه ران بیت و په نا بو خودا ببهیت و لێی بکروژنیهته وه، ئەگه ر شتێك
سوودی هه بی هه ر ئه وه یه. به خه مباری، خۆت به هیزکه و جامی فرمیسك فرکه و به
پاچی په ژاره چالی دلی ئاره زوو هه لکه نه، به لکوو به ئاوی کانی جهسته ی تاوانت
بشویت.

۱۳۵- پاراستنی سنووری خودا

براکانم: نامۆزگاری له و کهسه بییستن که ناگاداری هه والی ژیانه و نه زموندیده یه. به نه اندازه ی به گه وره زانینی خودا ئه ویش گه وره تان ده کات، به نه اندازه ی مه زنگردنی پیز و پیزگرتنیه وه ئه ویش پیز و حورمه تان مه زن ده کات. سویند به خوا که سم بینیه تا به سالداچوون ته مه نی خوی له زانستدا خه رج کردووه پاشان سنووری به زاندووه ئیتر له کن خه لک سوک بووه و ئاورپان لی نه داوه ته وه ئه گه رچی زانستی زۆر بووه و موجه ده کردنی به هیز بووه!

که سم بینیه له کاتی گه رموگویی لاویتییدا ناگای له سنووره کانی خودا بووه – له گه ل که موکورتی به راورد به و زانایه – ئیتر خودا له دلی خه لکدا گه وره ی کردووه تا ئه وه ی دلّه کان خۆشیان ویستووه و هۆگری بوون و زیاتر له و چاکه یه ی هه بیبووه باسیان کردووه.

که سیشم بینیه که ئه گه ر له گه ل خودا پاست بووایه و پاسته پئی بووایه ئه وا کاروباری پیکوپیک و پاست ده بوو، ئه گه ر لایدا بووایه لوتف و میهره بانینی خودا پووی لی وه رده گئیا.

ئەگەر داپۆشین و بەزەییی بەرفراوانی خودا نەبووایە ئەمانەى باسەم کردن ئابروویان دەچوو. بەلام زۆربەى جار لە سزادا تەنھا تەنبی کردن یان بەزەیی پێدا هاتنەوه هەیه هەرەك لەبارەى خوداوه وتراوه:

وَمَنْ كَانَ فِي سَعْيِهِ مُحْسِنًا فَلْيَفْرَحْ بِكَوْنِهِ إِذَا مَا رَضِيَ

ئەگەر یەكێك لە توورەپیدا چاکەکار بێت ئەى دەبێ لە کاتى خوشنوودیدا چۆن بێت؟!

بەلام خودای دادپەرورەر خزم خزمینەى لە کەن نییە و ستم ناکات و هیچ شتیکی لە لا ون نابێ.

۱۳۶- خوهه ئواسين به دهرگاي تهويه

ئەي گوناھبار! ئەگەر هەستت بە هەوای سزا کرد هاتوھواری زۆر مەکە و مەلئ: تهوبەم کرد و پەشیمان بوومەو، دەبا ئەو سزایەي پېم ناخۆشە لەسەرم لاجئ! .. پەنگە تهوبەکەت نەهاتبیتەدی و وەرئەگیرا بیت.

سزادان کاتیکی هەیه کە وەکوو نەخۆشی درئژ ئەویش درئژ دەبیتەو، تا کاتی تهواو نەبئ هیچ شتیک کەلکی نییه.

لە نیوان کاتی ﴿وَعَصَى﴾ تا کاتی ﴿فَتَلَقَى﴾ ماوہیەکی درئژ هەیه.

ئەي هەلەکار ئارام بگره تاوہکوو ئاوی چاوت دەچیتە نیو کراسی پیسی دلتەو، ئەگەر دەستی خەم کراسەکەي باش گۆشی و پاشان چەند جارئکی تر بە فرمئسکی دلت شووشتت ئینجا بریاری پاکبوونەوہی دەدرئ. (واتە دەبئ بە فرمئسکی پەشیمانی تاوانەکانت بشۆیتەو).

ئادەم لەسەر گوناھەکەي سئ سەت سال گریا! پئغەمبەر ئەیبووب هەژدە سال لە نەخۆشییەکەیدا مایەو! پئغەمبەر یەعقوب هەشتا سال بۆ یوسف گریا! (ئەم ماوہ و سالانە هیچیان لە سەرچاوەي باوہ پئیکراوہو نەهاتوون).

به لا و ناخوشییه کان کاتیکیان هه یه پاشان تیده پهن. رهنگه سزایش هه بی تا کاتی مردن به رده وام بیت. پیویسته تو دست به میحرابی گه رانه وه بگریت و وه کوو سوالکه ریک دانیشت و خواردنت نیگه رانی بیت و خواردنه وه ت گریان، رهنگه مژده هیئی قه ببولکردن بیت، نیت چه شنی یه عقوب خه م و په ژاره ت لاجییت و چاوی دلت روشن ببیته وه، نه گه ریش له زیندانی خه مت مردیت ئه وا رهنگه خه می دونیا بوویته بریتی خه می ناخیره ت، له وه شدا قازانجیکی گه وه هه یه.

۱۳۷- وریای سه ره نجامی سه ریچییه کان به

له سه ره که سی ژیر پیویسته وریای سه ره نجامی گونا ه و سه ریچییه کان بیت چونکه ناگره که ی له ژیر خۆله میشدایه. رهنگه سزا دوابکه ویت پاشان له ناکاو به سه رتدا بدات، رهنگه به خیرایی بیت.

ده سپیشخه ری بکه له کوزاندنه وه ی ناگری گونا ه کان، هیچ شتیکیش وه کوو ئاوی چا و ئه و ناگره ناکوژینیته وه، رهنگه به رانه ره که ت به ره وه ی دادوهر بریار بدات ره زامه ند بیت و لیت خوش بیت.

۱۳۸- نوميدي بي کردهوه تراويلکيه

سهيرم له که سيک دي که خودا دهناسي که چي سهريچي دهکات تهنانهت نه گهر
له ناوچووني خوشي تيدا بيت! نايا زيان هر له گهل وي نييه؟! دنيا و ناخبرهت
هر بو نه و نييه؟!

توف له شلره ويک که کردهوه يه کي نه شياو دهکات بو وه ده سهيناني شتيک که پيي
خوشه! سويند به خوا چندان هيندهي نه وهي وه دهستي هيناوه له دهستي
چووه. نهی خاوهن زهوق رووبکه نه وهي دهيليم!

نايا له حال و زيانندا تووشي کوسپ و شپرزهي بوويت تهنه نه کاته نه بي که
سهريچي خودات کردوه؟!

ولا انتنه عزمه عن بلکم
إلا تفرّج بأذليل

هر کاتي له دهرگاي تو دورکه وتبمه وه ئيلا تووشي تهنوچه له مه بووم.

نهم به سه رهاتت له پيشينانه وه نه بيستووه که دهلي: له سه ر شوراي شاري
به يرووت لايکم ديت يادي خوداي ده کرد، پيم: پيوستيه کت هه يه؟ وتي: نه گهر
پيوستيه کم هه بي نه وا به دل وه داوا له خودا ده که م و بوم جي به جي دهکات.

ئەى سەوداكاران! بۇ خاترى خودا، كانياوه كه شيلوو مه كه ن! له سەر دەرگاى چاودىرى وه كوو پاسه وان بوه ستن! لى مه گه پىن ئەوهى بيكه لكه بچيته ژودو و تىكى بدات! دەسبەردارى مه به سته كانى خۆتان بن بۆ وه دەسههينانى خۆشويستراوى خۆشه ويست، به دلنيايييه وه مه به سته كانتان دىته دى.

من دەلئيم: ئۆف بۆ كه سيك به نيازى سزا و پاداشت واز دىنى! ئايا ئەمه مه رجى به ندايه تيبه؟! نه خير، به لكوو پئويسته له سەر من كه ئەگەر كۆيله بم كار بكم بۆ ئەوهى ئاغاكم پازى بيت نهك پيم ببه خشرى، ئەگەر من ئەويندار بم ئەوا دەسهه لگرتن له مه به سته كانم له پيناو ره زامه ندىي خودا به گه يشتن به و ده زانم.

ئەى ئەو كه سهى فريوخواردوى مه به سته كه تى نامۆزگارىي من وه رىگره!

ئەگەر له بهرگه گرتنى به لا لاواز بوويت ئەوا داواى فرياكه وتن له و بكه، ئەگەر خه مى بژاردەى ئەو ئازاريداييت ئەوا تۆ له بهر ده ستي ويداييت و له به زه ييى ئەو بيهيوا مه به ته نانهت ئەگەر به لاكه گه رووشى توند كردى.

سوئند به خوا مردنى خزمه تكار له خزمه تدا له لاي ژيران شتىكى باشه.

براكانم! بۆ خۆم دەلئيم، هەر كه سيك كانياويكى له گه لمداهه به با بيت. ئەى نه فس! ئەوهى به ته ماي نه بوويت پيت دراوه، گه يه ندراوويت به وهى داوات نه كردوو، ئەو كرده وه ناشيرينانهت داپۆشراوه كه ئەگەر ئاشكرا بووايه له بهر بۆنى ناخۆشيان لووته كان هاواريان لى هه لده ستا! ئيتر ئەو هاتوهاواره چيبه له له ده سچوونى

تیروته و اوویی مه بهسته کان؟! ئه توو کۆیله ییت یان ئازاد؟! ئه ی نه ترانیوه تۆ له خانه ی ته کلیفدایت؟!

ئه م گوتاره پیویسته بۆ نه فامان بیّت، کوا بانگه شه ی زانست و زانیاریت؟! ئایا ئه گه ر بایه ک هه لیکرد و چاوی بردیت چۆن چیژ و خوشیت له دونیا ده دیت؟! به داخه وه بۆت! ئه و بینایی و چاوی دلّه کۆیر بوو که به ریزتره و نه ترانیوه چه ندم گوت: به لکوو و به لکوو؟ تۆش له هه له دا به ره و پیشه وه ده چیت.

که شتی ته مه ن له که ناری گۆر نزیك بۆته وه و تۆش له نئویدا کالایه کی وات نییه قازانچ بکات... بای لاوازی له ده ریای ته مه ندا یاری کرد و چینی تواناکانی لیک هه لوه شانده وه وه ک ئه وه ی که شتییه که ی لیکوپیک کرده وه... گه یشتیه کۆتایی ماوه که و چاوی ئاره زووت ئاوپر له مندالی ده داته وه! بۆ خاتری خودا، دوزمنانت به خۆت خۆشحال مه که!

بایه خ به خه لوه ت و ته نیانشینی بده و هاوپی عه قلّ ئاماده بکه و له پشیویی هزرده بگه پئ و پابگه به وه نده ته مه نه ی ماوته به ره وه ی هه وا و ئاره زووه کان له پئی راستت لابه دن. سه یروسه مه ره ئه وه یه هه رچه ند ته مه ن هه لکشئ تۆ به ره و خوار ده بیته وه و هه رچه ند مردن توند بوو تۆ لاواز ده بییت! پیّت وایه تۆ له وانه ده بییت که ژیانیا ن به فیتنه کۆتایی دیت و له ئاخروئوخری ته مه نیدا گه رفتاری تا قیکردنه وه و مه ینه ت ده بی؟!

سهره‌تای ته‌مەنت باشتر بوو له دواییه‌که‌ی... له سه‌رده‌می لاویدا باشتر بوو وه‌ک له
 پۆزگاری پیری..

﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ (العنكبوت: ۴۳) واته:

ئەم نموونانە بۆ خەلك دینینەوه و تەنها زاناكان تێیان دەگەن..
 داوای ئەو شتە له خودا دەکه‌ین که هیچ شتێک به‌ بێ ئەو به‌ده‌ست نایه‌ت ئەویش
 هاوکاری و یارمه‌تی ئەوه، خودا بیسه‌ری وه‌لامده‌ره‌وه‌یه.

۱۳۹- شتيك له پيناو خودا واز لي بيئي به باشر قه ره بوو دهكرييته وه

پوژانتيك تواناي ناره زوويه كي نه قسم هه بوو كه له لاي نه فس له ناوي زولال له ده مي
 تينوو خوشر بوو و ته ئويليش وتي: لي ره دا هيچ ريگر و كوسپيک نيهه ته نها جوريك
 خو پاريزي (الورع) نه بي! پوواله تي بابه ته كه نه وه بوو كه دروست و پييدراو نيهه،
 له نيوان هه ردووكيان دوودل و پارا بووم، ريگر يم له نه فس كرد و پيم وت: نه ي
 نه فس! سويند به خوا، هيچ ريگايه ك نيهه بو نه وشته ي حه زي لي ده كه يت!
 په شوكا، هاوارم لي تي كرد: له چه ندان شت هاوئاوازت بووم چيژ و خوشييه كه ي
 رويشت و خه مي كردنه كه ي مايه وه! مه به ست له گه يشتن به م شته بخه ملينه، نايا
 په شيماني چه ندان هينده ي چيژه كه ي نيهه؟! وتي: چون و چي بكم؟ وتم:

صبرتو ولا والله ما يجر جلازة علي الحب لکني صبرتو علي الرغم

نه گه رچي له سه ر خو شه ويستي، نازايه تيم نيهه به لام به ناچاري نارامم گرت.

نه وه تا منيش له سه ر نه م كارم چاوه پي پاداشتي باشي خودا ده كه م. به شيكي
 نه م لاپه ريه شم به سپي تي به جي هيشتووه هيوادارم پاداشتي باش له سه ر
 نارامگرتن ببينم تاوه كوو به ئيزني خوي گه وره بينووسم، چونكه په نگه پاداشتي
 نارامگرتن زوو بيت يان درهنگ: نه گه ر زوو هات نه وا ده بينووسم نه گه ريش دواكه وت

ئەوا گومانم لە پاداشتی جوانی خودا نییە بۆ کەسێک لێی بترسی، هەر کەسێک لە پێناو خودا واز لە شتێک بێنی ئەوا خودا بە باشتەر بۆی قەرەبوو دەکاتەو.

سویند بە خوا من تەنھا لەبەر خودا وازم لێ هێناوه، ئەوەندەم بەسە کە وازلێهێنانە کە ی بێتە تویشوو تەنانەت گەر پیم وترا: ئەو پڕۆژەت لەبیرە کە خودات هەلبژارد بەسەر ئارەزووە کەت؟ وتم: فلان و فیسار پۆژ.

ئە ی نەفس، شانازی بکە بە سەرکەوتنت و سوپاسی ئەو زاتە بکە کە یارمەتی دا، پستی چەندان کەسی غەیری تۆی بەردا! وریابە تۆش وەکوو وان پشتت بەرنەدری! هیژ و تواناش هەر لە خوداوەیە.

ئەمە لە ساڵی ۵۶۱ی کۆچیدا بوو. کاتی ساڵی ۵۶۵ هات بەو بە باشتەر قەرەبوو کرامەو، وتم: ئەمە پاداشتی ئەو وازلێهێنانە یە لە پێناو خودای گەرە، بە دنیایییەو پاداشتی ناخیرەت باشتریشە و سوپاس بۆ خوا.

۱۴۰- باودانی شه هوت، دینت لی ده سینیتته وه

گله بی ناکم له که سیک له ږنگای ږښیدراوه وه به دواى چيژی دونه او به بیت چونکه هموو که سیک توانای وازهینانی نییه. به لکوو به لا و ناسوری بو که سیکه به دوايدا گه پراوه و دهستی نه که وتووہ یان زوربه ی نه وه ی دهستی که وتووہ له ږی حه رامه وه یه، هه ولی وه ده سهینانی داوه و به لایه وه گرینگ نه بووه چونی دهست که وتووہ.

نه م به لا و مهینه ته که تییدا مافی عقل خوراوه و خاوه نه که ی سوودی له بوونی وهرنه گرتووہ چونکه نه گه ر نه وه ی هه لیبزاردووہ و سزاکه ی بکیشرین نه وای تاي ته رازووی چيژه که دیتته خورای له گه ل یه که م گه ردیله له سزادانی! چه ندان که سمان بینی شه هوت و ناره زووی هه لیبزارد دینه که ی لی سه ندرایه وه و له دهستی چوو!
با که سی ژیر کاتی لاپه ره کانی حالوباری هه لده داته وه سهیری بیت له وه ی چون شتیکیان هه لیبزارد که له گه لیدا نه مانه وه و به هویه وه تووشی سزایه کی وه ها بوون که لییان جیا نابیتته وه!؟

بو خاتری خودا مافی عقل مه خون! با نه و که سه ی به ږنگایه کدا ده پوات سهیری پیش خوی بکات و بزانی قاچی له کووی داده نی، ره نگه که سیک په له بکات و پیش خوی به باشی نه بینی و بکه ویتته نیو چالیکه وه و له نیو بچیت.
با چاوی وریایی کراوه بیت، نیوه له ریزی شه ږدان نازانری تیر له کوپوه دیت، یارمه تی خوتان بدن و مه بنه دوژمنی نه فسی خوتان.

۱۴۱- گوپرایه لئی راست و دروست

خوای گه وره له شاده ماری لامل له بهنده که ی نزدیکتره به لام وه کوو نادیاریکی دوور مامه له ی بهنده که ی کردووه: فرمانی پی کردووه سردانی ماله که ی (که عبه) بکات و دهسته کانی بۆ به رزکاته وه و داوای لی بکات.

دلی نه زانه کان ههست به دووری ده که ن بویه تاوان و سه پپچییان لی پووده دات، نه گهر ناگیان له دیاری به رچاو بووایه نه وا وازیان له گونا هه کان دینا. بیداره کان به نزدیکیی خودایان زانیوه بویه ناگاداری خویمان بوون و ههستیان به چاودیری خودا کردووه و پیمان له به ره زیاتر پانه کیشاوه، نه گهر جوریک له داپوشینی چاوی راسته قینه ی چاودیری نه بووایه نه وا هیچ دهستیک بۆ خواردن دریز نه ده کرا و هیچ چاویک توانای بینینی نه ده بوو!

فهرموده ی ((انه لیغان علی قلبی، وانی لأستغفرالله فی الیوم مئة مرة)) رواه مسلم، له م جوره یه... واته: هه ندی جار دلّم به هوی کاروباری دونیا وه توشی بیئاگاییه که له یاد و زیگری خودا ده بی بویه من پوزانه سهت جار داوای لیخوشبوون له خودا ده که م..

گوپرایه لی و تاعهت ته نها نوپژ و پوژوو نییه ههروه که زوریه ی نه زانه کان وا گومان ده بن، به لکوو بریتییه له گوپرایه لئی هاوشان له گه ل جیبه جیکردنی فرمانه کانی

خودا و دوورکه و تنه وه له و شتانه ی قه ده خه ی کردوون، ئەمه بنچینه و بنه مای گشتیه .

چه ندان خواپه رست هه یه دووره له خودا چونکه بنچینه که ی ون کردووه و بنه ماکانی شکاندووه به سه ریچ بیکردنی فه رمانه کان و ئەنجامدانی قه ده خه کراوه کان.

پاست و دلنیا که سیکه سه ری ته رازووی خودپرسی به دهسته وه بگری، ئەوه ی له سه ر شانیه تی ئەنجامی بدات و له وه ش دوورکه و یتته وه که نه هی لی کراوه، ئەگه ریش سوونه ته کانیشی کرد ئەوا باشه وه گه رنا زیانیک ناکات.

۱۴۲- چيژه‌کانی دوتیا پرن له خهوش، لییان مه‌کۆله‌وه

به گشتی دوتیا پرد و پاره‌وه، پئویسته مرۆڤ به چيژه‌کانییه‌وه پيشبرکي نه‌کات و، به هویانه‌وه تهنه‌ها پۆژگار بقه‌تینی. چونکه نه‌گه‌ر مرۆڤ بیر له چۆنییه‌تی سه‌رپراوه‌کان و پیس و پۆخلی قه‌سابه‌کان و کاری دروستکردنی خۆراک و پيخۆر بکاته‌وه نه‌وا حه‌زی به خواردن نه‌ده‌کرد و دلێ بۆی نه‌ده‌چوو! نه‌گه‌ر بیری له جووله‌ی پارویی ناو ده‌م بکردایه‌ته‌وه که له‌گه‌ل لیک تیکه‌ل بووه نه‌یده‌توانی قوتی بدات.

مرۆڤ له دور حال به‌ده‌ر نییه: یان ده‌یه‌ویت خۆشی له چيژ و خۆشییه پيپیداوه‌کان وه‌ریگریت، یان تهنه‌ها به شته پئویست و زه‌روه‌ره‌کان کات به‌پری بکات.. هه‌ر یه‌کیکیان هه‌لبێژیری نابێ له ناوه‌پۆک و ورده‌کارییان بکۆلێته‌وه، چونکه نه‌گه‌ر ته‌ماشای عه‌وره‌تی ژنه‌که‌ی بکات بیژی لی ده‌بیته‌وه و لیی دور ده‌که‌ویته‌وه.

خاتوو عایشه (خودا لیی پازی بیټ) وتویه‌تی: ((نه من عه‌وره‌تی پیغه‌مبه‌رم دیوه و نه نه‌ویش هی من)) ئیمامی نه‌حمه‌د و ئیبن ماجه و به‌یه‌قی گنیرایتیانه‌وه و ئیمامی نه‌لبانی به لاوازی داناهه.

پئویسته که‌سی ژیر کاتیکی دیاریکراوی هه‌بیټ داوا له هاوسه‌ره‌که‌ی بکات خۆی بۆ ئاماده بکات و خۆی بپازینیته‌وه و پاشان چاوی له که‌موکورتی و خه‌وشه‌کان

بنووقینئ تا ژیانئ خوش بیټ، پیویسته ژنه کهش دهستیك به خویدا بهینئ و به جوانترین حال نه بی نه چپته لای پیاوه که ی. ئیتر به م جوره ژیان به رده وام ده بیټ.

به لام نه گه ر شروشه پریوی پوویدا ئه وا خهوش و که موکورتییبه کان وه دهرده که ون و نه فس بیزی ده بیته وه و دور ده که ویته وه و داوای گۆرپین ده کات.. پاشان ئه و خهوش و که موکورتییانه ی له یه که مدا هه بوو له دووه میشدا پووده داته وه. هه روه ها پیویسته پیاوه کهش وه کوو خوجوانکردنی ژنه که ئه ویش خوی بو وی جوان و ریك و پیک بکات بو ئه وه ی به هاودلییه وه خوشه ویستی به رده وام بیټ.

هه ر کاتی بابه ته که به م جوره ی باسمان کرد نه پویشت و که سی لووتبه رزی هه بوو و نه فسی قیزی له شتی بوویه وه ئه وا دوو ریگای له به رده مدایه: یان پشتی تی بکات و پووی لی وه رگپیت، یان بیگورپیت.. له کاتی پشت تیکردن ده بی ئارام بگری له و شتی له ودا پیویسته تی، له حاله تی گۆرپینیش پیویستی به خوراک و پاره ی زیاده هه یه.. هه ردووکیانیش نازاریه خشه.

هه ر کاتی ئه وه ی باسمان کرد به کاری نه هینا ئه وا چپژ له ژیان وه رناگریټ و ناتوانئ وه کوو پیویست ژیان به ری بکات.

۱۴۳- نیعمه ته کانی خودا نازمیردرین

نه قسم به ره و لای شتیکی ناپه سند له شهرع که مه ندکیشی کردم و دهستی کرد به ته ئویلات و دوورخستنه وهی که راهت و ناپه سندیه که ی، ته ئویلاته کانی گهند و بی بناغه بوون و به لگه ی دیار هه بوو که ناپه سند و بیژراوه .

بۆ دوورخستنه وهی ئه وه په نام بۆ خودا برد و پووم کرده خویندنه وهی قورئان و وانه که م گه یشتبووه سه ره تای سوپه تی (یوسف)، ئه و بیر و خوتخوته یه دلی مژول کردبووم تا ئه وهی نه مده زانی چی ده خوینم!

کانی گه یستمه ئایه تی ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ﴾ (یوسف: ۲۳) واته: وتی په نا به خوا، ئه و گه وره ی منه و پیزی لی گرتووم و جی و پی باش کردووم... کانی ئه م ئایه ته م خویندنه وه وریا بوومه وه وه ک ئه وه ی پوی قسه ی له گه ل من بیت و ئیتر له م مه ستیه بیدار بوومه وه . وتم: ئه ی نه فس! تی گه یستی؟ ئه مه (یوسف) نازاد بووبه ستم فروشراوه ئه و جا پیزی له مافی ئه و که سه گرتووه که چاکه ی ده گه لدا کردووه و ناوی لی ناوه خاوه ن و گه وره و وتی ﴿إِنَّهُ رَبِّي﴾، پاشان زیاتر پوونی کرده وه که له بهرچی نابی شتیک بکات نازاری پی بگه یه نی و وتی ﴿أَحْسَنَ مَثْوَايَ﴾..

جا ئه توو چی که به نده یه کی پاسته قینه ی خودایه کی که به رده وام چاکه ت له گه لدا ده کات و به قده ر ورده به ردی دنیا هه له و گونا هه کانی داپوشیویت؟!

له بېرت نېيه كوو په روه رده ی كړدیت و فېری كړدیت و پوژی دایت و بهرگری ئی كړدیت و خیر و چاكه ی بۆ هاوردوویت و پېنمایي پاستترین پښگای كړدوویت و له هموو فیل و پیلانیک پزگاری كړدوویت و له پال وینه و شیوهی جوانت ناخی باش و پاك كړدوویت و زانسته كانی ئه و نه ده بۆ ئاسان كړدوویت كه وا ئه وهی تۆ له ماوه یه کی كورتدا به ده ستت هیناوه كه سانی تر به ماوه یه کی دریز و ده ستیان نه هیناوه و زمانی پاراو و په وان كړدوویت، ناشیرینییه كانتی له خه لك شار دۆته وه و پوژییه کی تۆدی بی كیشه و گرفتی پیداوی؟!

سویند به خوا نازانم كامه نیعمه تت بۆ پوونكه مه وه: شیوهی جوان و ساغی ئه ندامه كان؟ یان سه لامه تیی میزاج و پښكوپښکی دروستكردن؟ یان ته بیاتی نه رم و خاوین؟ یان ئیلهامی دۆزینه وهی پښی راست هر له مندالییه وه؟ یان پاراستن له به دخوویی و هه له و تاوان؟ یان خو شه ویستكردنی پښگای سوننه ت و شوینكه وتنی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بی چه قبه ستوویی و چاولیکه ری كه سانی وه ها كه به لای خه لكه وه گه ورن بی ئه وهی توشی بیدعه كاری بم؟ ﴿وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾ (إبراهیم: ۳۴) واته: ئه گه ر نیعمه ته كانی خودا بزمین ناتوان بیزمین.. چه ندان فیلباز ته له ی بۆت نایه وه و خودا پاراستتی؟ چه ندین دوزمن به زه مكردن له پایه ی كه مكردیته وه خودا به رزی كړدیته وه؟ خودا چه ندان كه سی تینووی شه پابی هیوا و ئاوات كړد كه چی تۆی تیراو كړد؟ چه ندین كه سی به نامورادی مراند و تۆی هیشته وه؟ تۆ شه و و پوژی به له شساغی و دینپاریزراوی ده كه یته وه و به رده وام زانست و گه یشتن به هیوا و ئامانجه كانت له بره و دایه .

ئه‌گه‌ر له مه‌به‌ستێك بێبه‌ش كرایت و ئارامگرتنت پێدرا دواى ئه‌وه‌ى حېكمه‌ت له بێبه‌شكرانت بۆ پوون بوویه‌وه ئه‌وا ته‌سلىمى وىستى خودابه تا به‌قىنت دیت به‌وه‌ى كه بێبه‌شبوونه‌كه باشته‌ه.

ئه‌گه‌ر بێتوو به‌رده‌وام بێ له باسكردن و ژماردن ئه‌م نىعه‌تانه ئه‌وا په‌پاوه‌كان پێ ده‌بوونه‌وه و نووسىنىش نه‌ده‌پرايه‌وه، تۆش ده‌زانیت ئه‌وه‌ى باس نه‌كردوه زىاتره، ئه‌وه‌شى ئاماژه‌م بۆى كردوه پوون نه‌كراوه‌ته‌وه، ئىتر چۆن كار و په‌فتاریك ده‌كه‌یت كه خودا پێى ناخۆشه؟! ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ (يوسف: ۲۳) واته: په‌نا به‌ خوا ئه‌و خاوه‌ن و په‌روه‌رىنى من، جى و پێى باشى پێى داوم و پێزى لى گرتووم، به‌دنياييه‌وه سه‌مكار و ده‌سدريژيكاران پزگار و سه‌رفراز نابن.

۱۴۴- برینی ھۆکاره کانی فیتنه

هیچ فیتنه یه کم نه دیووه له نزیکبوونه وه له فیتنه گه وره تر بیت و که م که س هه یه لئی نزیک ببیته وه و تیی نه که ویت، له فهرمووده دا هاتووه ((هر که سیک به ده وری پاوانیکدا بخولیته وه نزیکه بکه ویته ناویه وه)) بوخاری و موسلیم گیرایتیان وه.

ئه زموونداریک وتوویه: جاریکیان توانای ئه نجامدانی کاریکی چیژبه خشم هه بوو که پووکه شه که ی حهرام بوو و ئه گه ری پپیدانیشی هه بوو، پرسه که له وانه بوو که پارایی تیدابوو، له گه ل نه فس جه نگام، وتی: ئه توو ناتوانی ئه نجامی بدهیت بویه وازی لی دینیت، ئه گه ر توانات به سه ریدا هه یه لئی نزیک به وه، ئه گه ر توانیت و زال بوویت و وازت هینا ئه و تۆ به راستی وازلپهینه ری ته وایت. منیش وامکرد و وازم لی هینا. پاشان نه فس به ته ئویلکه وه گه رایه وه و پپی نیشاندام که ئه گه رچی کاره که ئه گه ری تیدایه به لام دروسته! کاتی هاورپکی بووم تاریکاییه کی له دلما به جیهیشت له ترسی ئه وه ی نه وه ک کاره که حهرام بیت. ئیتر بینیم جاریک به هوی شلرپه وی و ته ئویل به سه رمدا زال ده بی و جاریک ی تریش ئه من به کوشش و ملنه دان به سه ریدا زال ده بم، کاتی نه فس شلرپه وی ده کات دلنیا نابم له وه ی کاره که قه ده غه کراو نه بی پاشان به زووی کاره گه ری ئه وه له دلدا ده بینم. به لام ئه گه ر له ته ئویل لئی دلنیا نه بم ئه و بیر له برینی ته مای له و کاره کاره گه ره ده که مه وه، ئیتر هر ئه وه ده مینیته وه پپی بلیم: وادانی ئه م کاره به ته وای پپیدراوه، سویند به

خواهه رگیز بۆی ناگه پريمه وه . ئيتر به سويند و كوشش ته ماي لي ده بپري . نه وه
باشترين ده رمان بوو دؤزيمه وه بؤ دوركه وتنه وه ليى ، چونكه ته ئويلكردى هه ر
ده بيته هؤى سويندشكاندن .

باشترين شت بپيني هؤكاره كانى فيته و وازهينانه له شلپه وي له شتيك كه دروسته
نه گه ر بيته هؤى شتيكى نادرست .

۱۴۵- پەردەى ئارەزوو و بیهۆشىی گوناھکار

ئەگەر بیهۆشىی و بیتاگاییی گوناھبار نەبیت لە کاتی تاوان و گوناھان ئەوا وەکوو ئەو کەسە وایە کە ملە لەگەڵ خودا دەکات بەلام ئارەزوو دەبیتە پێگەر لەوەی لە دۆخەکە تێ بگات، ئیتر جگە لە بەجیگە یاندنی ئارەزووئەکەى چیتەر نابینی، وەگەرنا ئەگەر بزانی کارەکە سەرپێچیبە ئەوا بە ئەنجامدانی ئەو کارە پێچەوانە یە لە دین دەردەچى، بەلام بەجیگە یاندنی ئارەزووئەکەى مەبەستە، ئیتر بەمە پێچەوانە کاری بە زیمنى و لیکەوتەبى پوودەدات.

زۆربەى ئەمە لە نزیکیبونەوئەوئە فیتنە پوودەدات و کەم کەس ھەبە لە کاتی نزیکیبونەوئە سەلامەت دەرچیت، چونکە وەکوو ئەوئە وایە ئاگر لە پووش و پەلاش نزیکی بکەیتەوئە.

پاشان ئەگەر کەسى ژیر جیاکاری بکات لەنێوان ساتی بەجیگە یاندنی ئارەزووئەکەى و بە خەم و خەفەت بەسەرچوونى ھەموو تەمەنى لەسەر بەجیگە یاندنی ئەو ئارەزووئە ئەوا ئەگەر ھەموو دونیاشى بداربووایە لێى نزیکی نەدەکەوتەوئە بەلام مەستى ئارەزووی پێگەر لەوەى بیر لەوئە بکاتەوئە.

ئاخ، چەندان گوناھ ھەر ئەو کات پۆیشت وەك ئەوئە ھەر نەبووئیت پاشان شوینەوارەکەى مایەوئە.. باشترین پێگا لە وریایی و ئاگاداری ئەوئە یە خۆى تووشى ھۆکاری فیتنە نەکات و لێى نزیکی نەبیتەوئە. ھەر کەسى لەمە تێگەشت و بەباشى خۆى پاراست ئەوا لە سەلامەتیەوئە نزیکتەرە.

۱۴۶- له نیوان خواستی که مال و ناره زووه کانی نه فس

به لا و ناسۆرییه کان به گویره ی توانا و وزه ی مروّقه کانه . زۆر که س ده بینیت بیده نگ و پازین به به شی دین و دنیا یان، ئەو که سانه خه لککین نه ویستراون بۆ پایه به رزه کانی ئارامگری، یان زانراوه که له به رهنکار بوونه وه و به رگه گرتنی به لا دا لاوازن بۆیه لوتفیان به رانبه ر کراوه .

به لام مهینه تی هه ره گه وره ئەوه یه هیممه تیکی به رزت پی بدری لیت پازی و قایل نه بیت ته نها به هینانه دی وه پره ع و باشکردنی دین و که مالی زانست نه بی، پاشان به نه فسێک گرفتار بکریست که مه یلی به لای پێپیدراوه کان هه بی و پاشان بانگه شه ی ئەوه بکات که به وه خه می جه م ده کات و نه خۆشییه که ی چاک ده کاته وه تا وه کوو به بی کیشه و گرفت پوو بکاته وه ده سه ینانی چاکه و فه زیله ته کان. ئەم دوو حاله ته وه کوو دوو دژ وه هان چونکه دونیا و ئاخیره ت هه ویی به کترن.

ئوه ی پتویسته له م شوینه دا ئاگادار بوونی واجباته کانه و هه روه ها له پێپیدراودا ئه وه نده جلّه و بۆ نه فس شل نه کری که خاترجه م نه بی له وه ی سه ربکیشی به ره و پشت هه لکردن له واجبیکی وه پره ع.

گرفتار هاوار دهکات، مندالیک بگرییت باشتره له وهی باوک بگرییت. وه بزانه کردنه وهی ده رگای پپیدراوه کان پهنگه نازاریکی زۆر بو دین رابکیشی، بویه بهر له کردنه وهی ئاو شیره که توندبکه و بهر له دیداری جهنگ قه لغان بیوشه و بهر له جوولاندنی دهست سه رنجی سه ره نجامی کرده وه که ت بده و به وریایه وه ناماده به به دوورکه و تنه وه له وهی لیتی ده ترسیت نه گه ر لیتی دنیاش نه بیت.

١٤٧- نامۆزگاری بۆ زانستخواز

پئویسته نۆربهی ههول و هیممهتی زانستخواز بۆ له بهرکردن و دووباره کردنه وه تهرخان بیته، نهگه ر بکری هه موو کاته که بۆ نه وه تهرخان بکری نه وا باشتره به لام جهسته وه کوو بار به ریک وایه زۆر ماندوو بکریته نه گه ری هه یه په کی بکه ویت و له رۆیشتن بکه ویت.

له بهرئه وهی هیز و توانای مروفه ماندوو ده بی و پئویستی به نوێکردنه وه یه و له بهرگرتنه وه و خویندنه وه و کتیب دانان شتیکی پئویستن، له گه ل نه وهی له بهرکردن گرینگه بۆیه وا پئویست ده کات کات بۆ دوو شت دابه ش بکریته: له بهرکردن له سه ره تا و کۆتاییه کانی پۆژ و شه ودا بیته، کاته کانی تریش تهرخان بیته بۆ له بهرگرتنه وه و خویندنه وه و بایه خدان به جهسته و پئویستییه کانی. نابی ههچ یه کیک له م هاویه شان له مافیان بخوریته، چونکه هه ر کاتی یه کیکیان له ویتر زیاتر مافی وه رگرت نه وا که موکورتی پووده دات و شوینه واره که ی به ده رده که ویت.

نه فس له ده ست دووباره و پاته کردنه وه به ره و له بهرگرتنه وه و خویندنه وه و نووسین پاده کات، چونکه نه میان خوشت و ناسانتره.

با سوار وریا بیت له پشتگوئخستنی و شتره‌که‌ی و دروست نییه باریکی لی باریکات که توانای هه‌لگرتنی نییه، له‌گه‌ل دادپه‌روه‌ری و ئینسافدا هه‌موو مه‌به‌ستیك دیتهدی. هه‌ر که‌سیك له ریگا لادات ئه‌وا ریگا‌که‌ی دریز ده‌بیته‌وه.

هه‌ر که‌سیكیش چه‌ند مالئك له مالئكدا کۆبکاته‌وه ئه‌وا نزیکه ئه‌وه‌ی هه‌ولی بۆی داوه له ده‌ستی بچیت. مرؤف زیاتر پیویستی به هاندانه چونکه ساردوسپی له جیددییه‌ت زیاتر پیوه‌ی نووساوه.

پاشان، ئه‌وه‌ی له زانستدا پیویسته خواستنی شتی گرینگه، په‌نگه که‌سیك له بیست ریگاوه فه‌رمووده‌ی ((مَنْ أَقَى الْجُمُعَةَ فَلَيَغْتَسِلْ)) له‌به‌ر بکات به‌لام فه‌رمووده‌که له یه‌ک ریگاوه ساغ بۆته‌وه، ئه‌وه‌ش مه‌شغوولی ده‌کات له زانینی ئادابی خۆشوشتن.

ته‌مه‌ن زۆر له‌وه کورتر و به‌نرختره له‌وه‌ی له هه‌ناسه‌یه‌کدا به‌فیرۆ بدریت.

عه‌قل به‌سه وه‌کوو پینوین بۆ ریی پاست.. یارمه‌تی و سه‌رکه‌وتن له خوداوه‌یه.

۱۴۸- ناخی خاویز مایه پایه داریه

ئەگەر مەبەست و نیازی زانا پێک و راست بێت ئەوا لە دەست بارگرانیی زۆر لە خۆکردن دەحەسێتەو. زۆرێک لە زانایان خۆ بە دوور دەگرن لە وتنی: نازانم! بە فتوا پلەوپایە خۆیان لە لای خەڵک دەپاریزن نەوێک پێیان بوتری: وەلامەکی نەزانی! ئەگەر لە وەلامەکی شیان بەتەواوی بەقینیان نەبێ! ئەمەش ئەوپەری پرسیواییە.

لە (مالیک کوپی ئەنەس) گێڕدراوەتەو کەوا پیاویک لە بارەوی بابەتیکەو پرسیاری لێ کردوو، ئەویش وتوو: نازانم! کابرا پێی وتوو: چەندان وڵاتم بۆ ئەم پرسیارە لە تۆ بپروە! مالیک پێی وتوو: بگەرێت وڵاتەکەت و بلی: لە مالیکم پرسی و وتی: نازانم!

سەیری دین و عەقڵی ئەم کەسە بکە چۆن لە بارگرانی حەسایەو و لە کەن خوداش سەلامەت بوو.

پاشان ئەگەر مەبەستی ئەم زانایانە پلەوپایە بێت لە لای خەڵک ئەوا دلی ئەو خەڵکە بە دەستی غەیری ئەوانە (بە دەستی خودایە).

سویند به خوا، که سم بینیوه نویژ و پۆژوو و بیدهنگی زۆر بووه و له نهفس و بهرگیشیدا خاکهرا بووه به لام دلّه کان لئی دوورکه وتوونه تهوه و پایه و پیزی له دلان وه ها نه بووه ! دیتووشمه که س هه بووه جلویهرگی نایاب و جوانی پۆشیوه و سوننهت و خشوعی زۆریشی نه بووه به لام دلّه کان له خۆشه ویستیدا تیی ئالون ! له هۆکاری ئەمه وردبوومه وه دیتم به هۆی ناخه وه یه .

ههروهک له ئەنهس کوپی مالیک گێردراوه تهوه که نویژ و پۆژوو زۆری نه بووه به لکوو ناخی خاوین بووه .

هه رکه سی ناوه وهی خۆی چاک بکات ئەوا بۆنی خۆشی فهزل و چاکه ی بلّو ده بیته وه و به بۆنی خۆشی دلّه کان گێرۆده ی ده بن . بۆ خاتری خودا ئاگاداری ناختان بن، چونکه به خراببوونی ناخ جوانی و باشیی پوآلهت سوودی نییه .

١٤٩- هۆکاره کانی دواکه وتنی گیرابوونی نزا

تووشی ناخۆشییه ک بووم و نزای زۆرم کرد و داوای لاجوونی ناخۆشییه که و
 حه سانه وه م کرد به لام گیرابوونی نزا که م دواکه وت! نه قسم بیزار و نیگه ران بوو!

هاوارم له نه قسم کرد: مالۆیران! سه رنجی کاری خۆت بده! ئەتوو کۆیله ییت یان
 نازادی خاوه ندار؟! کاروبار هه لسوورپێنراویت یان هه لسوورپێنه ر؟! ئەی نه تزانیه
 دونیا خانەئە تاقیکردنه وه و ئەزموونه، ئەگه ر داوای مه به ست و ئامانجه کانت کرد و
 ئارامت نه گرت له سه ر ئەو شتانه ی پێچه وانەئە مه به ستی تۆن، ئەئە کوا
 تاقیکردنه وه؟! ئایا تاقیکردنه وه ته نه ا پشت تیکردن و پێچه وانەئە مه به ستە کان
 نییه؟! له واتای ته کلیف تی بگه، ئەوه ی له سه رت قورسه سووک ده بی و ئەوه ی
 دژواره ئاسان ده بی!

کاتی له وه ی وتم وردبووه که میک ئارام بووه. پیم وت: وه لامی دووه میشم هه یه
 ئەویش ئەوه یه ئەتوو داوای پێویستییه کانت له خودا ده که ییت وه ک ئەوه ی تۆ
 خاوه ن ماف بیت و چاوه پێی ده که ییت خودا مافه کانت بداتی به لام داوا له نه فسی
 خۆت ناکه ییت فه رمانه کانی خودا جیبه جی بکه ییت و له قه دهغه کراوه کانی
 دوورکه ویته وه! ئەمه ش خودی جه هل و نه زانییه، به لگوو ده بووایه شته که
 به پێچه وانه بووایه چونکه تۆ کۆیله ییت و کۆیله ی ژیریش داوا له نه فسی خۆی ده کات

مافی خاوه نه که ی جیبه جی بکات و ده شزانی له سه ر خاوه نه که ی پئویست نییه پئی بلی حه ز به چی ده کات.

ئیت نه فسم به م وه لآمی دووه مه زیاتر ئارام بوویه وه .. پیم وت: وه لآمی سنییه میشم پییه ئه ویش ئه وه یه که تو پیت وابوو وه لآمدانه وه و گیرابوونی نزاکه ت دواکه وتوو به لآم تو پینگاکانی گیرابوونی نزات به تاوان و گونا ه گرتوو، ئه گه ر ده رگات کردبایه وه ئه وا ئه و خیرا ده هات. ده لئی نه تزانیوه که ته قوا هوکاری ئاسوده یی و حه سانه وه یه ! وته ی خودای گه وره ت نه بیستوو: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ... ﴿۶۰﴾ ... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿۱﴾﴾ (الطلاق: ۲ - ۴) هه رکه سی ته قوای خودا بکات خودا ده رووی بو ده کاته وه و پۆزی ده دات... کاروباری ئاسان ده کات..

نه تزانیوه پیچه وانه به پیچه وانه یه؟! ناخ له مه ستی بیئاگایی که به هیزتر بووه له هه موو به ربه سستیکی به رده م ئاوی ویستراو که پئی لی ده گری له وه ی بکات به کیلگه ی خوژگه و ئاواته کان!

نه فس زانی که ئه مه هه قه و ئه رخه یان بوو.. پیم وت: وه لآمی چواره میشم هه یه ئه ویش ئه وه یه که تو داوای شتیک ده که یه ت که نازانیت چاره نووسه که ی چیه و په نگه زیانی تو ی تیدا بیت، نمونه ی تو وه کوو ئه و مندا له تاداره یه که داوای شیرینی ده کات، هه لسووپینه ری تو زیاتر زانایه به سوود و به رژه وه نده کان، چۆن نا له کاتی که ده رموویه تی: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ (البقرة: ۲۱۶) واته: له وانه یه په قتان له شتیک بیت و خیر و چاک بیت بو تان.

کاتیّ له م وه لآمه دا پاستی بۆ نه فس ده رکهوت دلنیا بوونی زیاتر بوو. پیم وت:
 وه لآمی پینجه میشم له کنه نه ویش نه وه یه نه م خواست و داواکراوهت له پاداشتت
 که م ده کاته وه و له ناستت دینیتته خواره وه، که واته بیبه شکردنت له مه به خششی
 خودایه بۆت، نه گهر داوای شتیکت کردبایه بۆ ناخیره تت باش بووایه نه وا بۆت
 باشتر بوو. ئیتر وا باشتره بۆت تیّ بگهیت له وه ی بۆم پوون کردیته وه..

وتی: به ناو باخی پوونکردنه وه کانت گهرام و به باشی تیگه یشتم.

۱۵۰- بینیاژیوونی زانا له مائی خه ئك، شكۆمه ندییه

له خۆراك (دهعوته) ی هه ندی دهوله مه ند و خاوه نپاره ئاماده بووین، دیتم زانایان له لایان زه لیلترین که سن، زانایان خۆیان بو ئه وان نزم ده کرده وه و له به ره وه ی ته مایان له ده وله مه ندییه که یان بوو خۆیان زه لیل ده کرد و ئه وانیش بایه خیان پی ده دان له به ره وه ی ده یانزانی ئه وان پیوستیان پییانه... ئه مه م به خه وش له هه ردوولا دانا:

سه باره ت به ئه هلی دنیا خه وشه که ئه وه یه ئه وان ده بوایه ریژ له زانست بگرن به لام له بهر قه درنه زانیی زانسته وه له ده ستیان چوو و پاره په یدا کردنیان له و پی باشر بوو، نابی داوایان لی بکری شتیك به گه وره بگرن که نه یده ناسن و نه قه دری ده زانن.

به لام گله یی من له زاناکانه و ده لیم: پیوسته ئه و نه فسه ی خۆتان بپاریژن که به زانست به ریژ بووه له وه ی زه لیلی گه جهر و گوجه رانی بکه ن. ئه گه ر ئیوه له وان بینیاژ بن ئه و زه لیلی بو ئه وانه و داواکردن له وان قه ده غه یه بۆتان. ئه گه ر بای ئه وه نده شتان سامان هه یه که پیوستتان به که س نه بی ئه و بۆچی به خۆپاراستن له و ماله پووچه ی به زه لیلی وه ده سه اتوو خۆتان له زه لیلی نه ده پاراست؟! به لام له م بابه ته دا وام به خه یالدا دیت زانیومه که نه فس له سه ر قایلبوون به وه ی هه یه و

دوورکه و تنه وه له زیاده ئارامی که مه، ئەگەر له کاتیکیش ئه وهی هه بی به بهرده وامی نییه.

بۆ زانا باشتره کۆشش بکات له خه لک بئنیاز بیته و زۆر کار بکات ئەگەر به وهش کاتیکی زۆری زانستخواری لی بپوات چونکه به هه بوونی و دارابوون ئابووی خۆی ده پاریزی... (سه عیدی کوری موسه ییه ب) بازرگانیی پۆنی ده کرد و مال و داراییه کی زۆری له دواي خۆی به جیهیشت. (سوفیانی سه وری)ش داراییه کی باشی له دواي خۆی به جیهیشت و ده یوت: ئەگەر تو نه بوایه ییت (پاره) ئەوا پووی خۆیان پی ده سپریم!

له به شه کانی پیشووی ئەم کتیه مدا باسی گه وریی و به پیزی مال و دارایی و ئەو هاوه ل و زانایانه م کردووه که سامانیان وه ده ست هیناوه و هه روه ها نه یینی ئەم کاره یان و هاندانم بۆ زانستخواریان که ئەوه بکه ن، پوونم کردوته وه که نه فس له سه ر خۆپاراستن جیگیر نابیی و له سه ر به رده وامیی وازه یینان ئارام ناگری.

چه ندان که سمان بیینی له سه ر ناخیره تخواری ئیراده ی به هیز بوو و ئەوه ی هه بیوو به خشی، پاشان لاواز بوو، له ناشیرینترین پێگا و پوو دهستی به پاره په یدا کردن کرد!

پاشه که و تکرندی پاره و بئنیازبوون له خه لک باشتر و شیواتره، ئیتر ته مه ع له دل دیته ده ر و بلاوکردنه وه ی زانست له خه لته ی مه یل پاک ده بیته وه.

هەر کهسی سه رنج بداته باسوخواسی زانایانی چاک ده بینی له سه ر ئه م پښگایه بوون. ئه و که سانه ی پښی هه سانه وه له کارکردنیان گرته بهر که له ده ستدانی دین و پرووی به لاره ئاسایی بوو و به دوا ی ئیسراحه تدا گه پرا و له بیر ی چوو که له واتادا ماندوو بوون هه یه هه روه ک کۆمه لێک له سو فیی نه زان ئه وه ی هه یان بوو به خشیان و بانگه شه ی پشتبه ستن به خودایان کرد! نه یان زانی که کارکردن دژ و پێچه وانه ی پشتبه ستن به خودا نییه! به لکوو پښگای ئیسراحه تیان خواست و سوالکردن له خه لکیان به کارکردن و نان په یداکردن دانا!

ئه م پښگایه له دوو شت پیکهاتوو هه: یه که میان: که م غیره تی له سه ر ئابروو پاریزی. دووه م: که م زانستی.

١٥١- هۆکاری سه‌رپیچی

سه‌رنجم دایه نه‌نجامدانی گوناھ و سه‌رپیچی له‌لایه‌ن سه‌رپیچیکارانه‌وه، دیتم مه‌به‌ستیان سه‌رپیچیکردن نییه به‌لگوو مه‌به‌ستیان هاو‌پئیکی و هاوئاوازیی ئاره‌زووه‌کانیانه، به‌م پئیه‌ش سه‌رپیچی پووده‌دات.

سه‌یری هۆکاری نه‌م هه‌نگاونانه‌م کرد له‌گه‌ل زانینی نه‌وه‌ی کاره‌که سه‌رپیچییه، دیتم نه‌وه‌یه نه‌وان پئیان وایه خودا به‌خشنده‌یی و فه‌زلی زۆره، نه‌گه‌ر بی‌توو نه‌وانه له‌گه‌وره‌یی و سام و شکۆی خودا وردبوونایه‌ته‌وه نه‌وا سه‌رپیچیان نه‌ده‌کرد، سویند به‌خوا پئویسته‌ریای نه‌و زاته‌بین که که‌مترین کرده‌وه‌ی گشتاندنی مردنه‌بو هه‌موو خه‌لک ته‌نانه‌ت له‌زه‌ویدانی ئاژه‌ل بو سه‌رپیرین و ئازاردانی مندا‌لان به‌نه‌خۆشی و هه‌ژاریی زانا و ده‌وله‌مه‌ندیی نه‌زان.

با گوناهاکار وریای خۆی بی‌ت له‌زاتی‌ک که نه‌مه‌سیفه‌تیه‌تی، خودای بالا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ (آل عمران: ٢٨) واته: خودا له‌زاتی خۆیدا وریاییتان ده‌داتی و ئاگادارتان ده‌کاته‌وه.

سه‌رنجدانی هۆکاره‌کانی ترس نزیک‌تره له‌دنیایی و ئۆقره‌یی له‌سه‌رنجدانی هۆکاره‌کانی ئومید، که‌سی ترساو توند و په‌یته، به‌لام ئومیدده‌وار په‌یوه‌سته به‌په‌تی ته‌ما و ئاواته‌وه، په‌نگه‌نه‌و گومانه‌ش نه‌یه‌ته‌دی!

۱۵۲- قه ناعهت و کارکردن بۆ زانایان گرینگه

دیتم زۆربهی پاره داره کان زانایان به کاردینن و به شتیکی که م له زهکات زه لیلیان ده که ن: نه گهر به کیکیان خه تمکردنی قورئانی هه بی ده لئی: فلان ئاماده نه بوو! نه گهر نه خوش بکه ویت ده لئی: فیسار نه هات! هه موو منه ته که ی له سه ری شتیکی که مه که هه رده بی بیدات به که سیکی هاوشیوهی وی! زانایانیش له بهر زه پورهت به م زه لیلیه پازی بوون.

دیتم ئه مه نه زانییه که له زانایانه وه به وهی که له سه ریان پتویسته زانست بیاریزن، چاره سه ریشی له دوو لایه نه وه یه: به که م قنیاتکردن به که م، هه روک وتراوه: هه ر که سیک به سرکه و سه وزه پازی بیت هه یچ که سیک ناتوانی پام و زه لیلی بکات. دووه م: ته رخانکردنی هه ندیک له و کاته ی بۆ زانست ته رخان کراوه بۆ کار و ئیشکردن تایبه تی بکات، ئه مه ده بیته هۆی به هیزکردنی زانست، ئه وه باشتره له وهی هه موو کاته کان بۆ زانستخوازی ته رخان بکری له گه ل بهرگه گرتنی ئه م زه لیلیه .

هه رکه سی ئه وهی من سه رنجمدا ئه ویش لئی وردبیته وه و خاوه ن شکۆمه ندی بوو ئه وا خۆراکی خۆی ده خه ملئینی و ئه وهی هه یه تی هه لیده گری یان کاریک ده کات به شی بزئوی بکات. هه ر که سیکیش خۆی له بهر ده رگای ده وله مه ندان نه پاریزی ئه وا ته نها شیوه و وینه ی زانستی بی و اتاکه ی ده ست ده که وی.

۱۵۲- شوین به لگه بکه وه

کاری هه موو شتیك له سهر عه قلّ وه ستاوه، ئه گهر عه قلّ ته واو بوو ئه وا خاوه نه كه ی ته نها كار به به هیزترین به لگه ده كات.

به روبرومی عه قلیش بریتییه له: تیگه یشتن له قسه و گوتار و، تیبینیکردنی مه بهستی ههر شتیك. ههر كه سیکیش له مه بهست تیگه یشت و به به لگه وه کاری کرد ئه وا وه کوو ئه وه وایه له سهر بناغه یه کی پته و خانوو دروست بکات.

من خه لکی زۆرم بینی که به به لگه کار ناکه ن به لکوو چۆن ریکهوت وه ها ده که ن، رهنگه به لگه دابونه ریته کان بوو بیت! ئه مه ش ناشیرینترین شتیکه.

پاشان خه لکیکی زۆرم بینی که له ریگای چه سپاندنی، شوین به لگه ناکه ون وه کوو جووله که و مه سیحی، ئه وان لاسایی باوانیان ده که نه وه و سهرنجی شه ریهت ناده ن ئایا راسته یان نا؟! هه روه ها خودا ده سه لمینن و نازانن چ شتیك بو ئه و په وایه و چی ناره وا، مندالی ده ده نه پال و په وایی گۆرینی شه ریهتی لی قه دهغه ده که ن! ئه وانه به دروستی سهرنجیان نه داوه، نه له سه لماندنی دروستکار و ئه وه ی بو ی په وایه، نه له به لگه ی راست و دروستی پیغه مبه ران، بو یه کاره کانیان پوچ و فیرویه وه کوو ئه و که سه ی له سهر لم خانوو بنیات ده نی.

هر له م بارهوه خه لکک هه ن خواپه رستی ده که ن و واز له دونیا دینن و خویان ماندوو ده که ن به کارکردن به هه ندی فرموده ی پووچه ل و پرسپاریش له و که سانه ناکه ن که ده زانن!

خه لک هه یه به لکه که ده سه لمینی و له مه به سستی به لکه که تی ناگات: له م جوړه خه لکه وه کوو ئه وانیه زه می دونیا یان بیست ئیتر وازیان لی هیئا و له مه به سستی که تی نه گه یشتن، وا گومانیا ن برد که دونیا له بهر خودی خوی زه م ده کری و پیویسته نه فس دژایه تی بکات، ئیتر زیاد له توانای خویان باری سه رشانی خویان قورس کرد و به هه موو جوړیک نازاریان دا و له به شه کانی خوی بیبه شیان کرد، ئه م فرموده ی پیغه مبه ریان (صلی الله علیه وسلم) نه ده زانی که فرموویه تی: ((نه فسی خۆت مافی به سه رته وه هه یه)). تیاندا هه یه حالی سه ری کیشا به ره و وازیان له فه رزه کان و سیسبوونی جه سته و لاوازی هیز و توانا! هه موو ئه وانیه به هوی لاوازی تیگه یشتن له مه به ست و سه رنجدانی ویستراو.

هه روه که له (داوودی تائی) گپدراره ته وه که به رمیلک ئاوی له ژیر زه وی داده نا و لیی ده خواره وه که زۆر گه رم بوو! به سوفیانی وت: ئه گه ر تو خواردنی خوش ده خویت و ئاوی سارد ده خویته وه، ئیتر که ی چه ز به مردن و گه پانه وه بو لای خودا ده که یه ت!؟

ئه وه نه زانی مه به سته، خواردنه وه ی ئاوی گه رم ده بیته هوی نه خوشیی جه سته و پیی تیرا و نابیت، ئیمه فرمانمان پی نه کراوه به م شیوه یه خۆمان ئه شکه نه چه بدهین، به لکوو فرمانمان پی کراوه به وه ی واز له و شتانه بینین که ئه و داوای

دهكات و خودا نه می لی کردوه. له فرموده ی راستدا هاتوه که نه بوویه کر خودا لیلی پازی بیت کاتی له پیگای کۆچکردن به ره و مه دینه شوانه که نازه له که ی بو دۆشی و شیره که ی پیدا، نه ویش ئاوی به سه ر جامه که دا کرد تا ژیره وه ی سارد بووه پاشان ده رخواردی پیغه مبه ری خوایدا (صلی الله علیه وسلم) و له بن سیبه ری گابه ردیک جیی بو پاخست.

هه روه ها ئاوی شیرین بو پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده هینرا.. وه فرمودیه تی: ((نه گه ر ئاویکتان لایه که شه و له مه شکه کۆن ماوه ته وه نه وا ده یخۆمه وه وه گه رنا له پوو بار و شیرناو ده خۆمه وه.)) (ئاوی مه شکه کۆن ساردتره له ئاوی تر)..

نه گه ر داوودی تائی ره حمه تی خوا ی لی بیت تیگه یشتبایه که باشکردنی ئالیکی وشتر یارمه تیده ره بو نه وه ی بتوانی پروات نه وا نه مه ی نه ده کرد.

نه ی سوفیانی سه وری نابینی، له گه ل نه وه ی خاوه ن زانست و ترسیکی زۆر بوو که چی خواردنی خۆشی ده خوارد و ده یگوت: نه گه ر له گه ل گیانله به ر باش نه بیت و خزمه تی نه که یت کارناکات.

پهنگه هه ندیک له وانه ی نه م قسه یه ی من ده بیستن بلین: نه مه هیرشکردنه سه ر زاهدانه! ده لیم: له گه ل زانایان به و سه یری پیگای چه سه نی به سپری و سوفیانی سه وری و مالیکی کۆری نه نه س و نه بوو چه نیفه و ئیمامی نه حمه د و شافیعی بکه، نه وانه بناغه ی ئیسلام بوون و دینت له که سیك وهرمه گره زانستی که م بیت نه گه ر

زوهديشى بههيز بيت، كارهكهي وا ليكده وه كه ئه و تواناي ئه و زوهدهي هه بووه و له شتيك كه تو توانات به سهريدا نيه چاوي لي مه كه. به ئاره زوي خو مان نيه چيمان بويت بيكه ين چونكه نه فس سپارده يه كه له لاما ن.

ئه گه ر نكوولي بكه يت له وه ي پوونم كرده وه ئه و توش له وانه يت كه په خنه م لي گرتن. ئه مه ش هيمايه بو مه به ست و پوونكرده وه شي دريژه.

۱۵۴- شوینکه وتنی به لگه

پئویسته له سەر مرۆفی ژیر شوین به لگه بکه ویت پاشان سهیری ئه و شتانه نه کات که پووده دهن و پئی ناخۆشن. نمونه: به به لگه یه کلاکه ره وه حکمهت و خاوه ندریته و ته گبیری خودای گه وره سه لماوه، جا ئه گه مرۆف زانایه کی بیبهش و نه زانیکی پۆزیدراوی بینی ئه و ئه و به لگه یه حکمهتی خودای سه لماندوه له سه ری پئویست ده کات ته سلیمی ئه م قه دهره بیت و دهسته و سانی له نه زانیکی ئه و حکمه ته بداته پال خۆی، هه ندی خه لک له بهر نه زانیان ئه م کاره یان نه کرد! ئایا پیت وایه به چی شتی بکبری خرابی ئه م ته گبیره یاندا؟! ئایا به پئی خواستی عه قلیان نه بوو؟! ئایا عه قلیشیان هه ره یه کیک نییه له به خششه کانی خودا؟! دهی چۆن به هه ندی له مه خلوقاته کانی خودا که به نیسبهت خوداوه له هه موو شت که مته بریار له سه ره حکمهت و ته گبیری ئه و ده دری؟!

هه روه ها ئه وهی پئویسته تییدا به شوین به لگه بکه وین و ئاوپ نه دریته وه له وهی چی لی که وتوته وه ئه وه یه که زانست به پرێترین ده سکه وته. کۆمه لیک نه زان هه ژاری و نه داری زانایان به خه وشیک بۆ زانست لیکدایه وه و وتیان: زانست سوودی نییه! ئه وهش به هۆی نه زانی و نه قامییان و قه درنه زانیکی زانسته وه بوو، چونکه

شوینکه و تهی زانست به لایه وه گرینگ نییه چی ده بی و پرووده دات، به لکوه به
له ده سدانی مه به ست و ئامانج تاقیکردنه وه پوون ده بیته وه.

ئه گهر هیج به لگه یه که له سه ر راستگویی پیغه مبه رمان نه بووایه جگه له پشتکردنی
له دونیا و ژبانی تهنگ و ناخوشی و، پاشان هیج شتیکی له دوی خوی به جی
نه هیشت و میراتی له سه ر که سوکاری حه رام کرد، ئه وه نده به سه له سه ر راستگویی
وی له وهی که ئه و خواستیکی تری غه یری دونیای مه بووه.

پهنگه که سی نه زان هه ندی زانا بیینی که هه له یه که ده که ن و به م هویه وه په خنه و
نهنگی له زانست بگری و به که موکورتی دابنی! ئه مه ش هه له یه کی گه وره یه. با
که سی ژیر له خودا بترسی و به خواستی عه قل کار بکات له وهی فه رمانی
گوپرایه لئی خودا و کارکردن به زانستی پی ده کات و بزانییت که تاقیکردنه وه له
ئارامگرتن له سه ر له ده سچوونی داواکراوه کانه و با پابه ند بیته به شوینکه و تنی
به لگه ئه گهر ناخوشییه کیشی لی بکه ویتته وه.

١٥٥- سه ره نجامی نارامگرتن و کوتاییی نارمزوو

سوره تی (یوسف) م خوینده وه سه یرم هات له ستایش و پیاهه لدانی له سه ر نارامگرتنی و پوونکردنه وه ی چیرۆکه که ی بو خه لک و به رزکردنه وه ی به هۆی وازهینانی له وه ی وازی لی هینا. له نهینیی بابه ته که وردبوومه وه دیتم به هۆی سه ریچیکردنی ئاره زوو وه یه . وتم: سه یره ! نه گه ر هاوناوازی ئاره زوو که ی بووایه ده بووه کی و چی ده بوو؟ به لام کاتی سه ریچی ئاره زوو ی کرد بووه شتیکی که وه که نارامگرتنی کرایه نمونه و په ند و هه ول و کوششی بووه مایه ی شانازی، هه موو نه وانه ش به هۆی نارامگرتنی ماوه یه کی کورت! ئای چ شکومه ندی و شانازییه که نه فست نارام بگری له خو شه ویست و حه زلیکراویک که لیته وه نزیکه !

پیچه وانه ی نه و حالته تی (ئاده م) ه له هاوناوازیی ئاره زوو که ی، نه گه ر په شیمانبوونه وه و فریا که وتنی خودا نه بووایه نه و بو هه میسه ده بووه که موکورتیه ک بۆی: ﴿فَتَابَ عَلَيْهِ﴾ (البقرة: ٣٧) واته: خودا ته وه ی لی وه رگرت و لی خۆشبوو..

ئیتیر سه رنجی سه ره نجامی نارامگرتن و کوتاییی ئاره زوو بده ن! ژیر نه و که سه یه که جیاکاری بکات له نیتوان هه ردوو شته شیرین و تاله که و بیانناسیته وه .. هه ر که سی ته رازوو ی پیک و پاست بیت و تای ئاره زوو ی قورس نه بوو نه و هه موو سوود

و قازانچیک له ئارامگرتندا ده بینی و هه موو زیان و دۆرانئیکیش له هاوړیکیی نه فسدا
ده بینی.

له باسی سه ریچی نه فس نه وهنده ئامۆزگارییه به سه بۆ که سانی خاوهن هۆش..

۱۵۶- ژياننامه‌ی پياوچاگان

ديتم بۆ چاڪبوونى دلّ تهنه‌ها مژولوبون به فيقه و فهرمووده بهس نيبه مه‌گه‌ر
ئاويته بگريّن به دلته‌رمكه‌ره‌وه‌كان و خويندنه‌وه و سه‌رنجدانى ژياننامه‌ى
پياوچاگانى پيشين، به لام تهنى زانينى حه‌لال زور كارىگه‌رى له دلته‌رمبووندا نيبه
به‌لكوو دلّ نه‌رم ده‌بيت به فهرمووده‌كانى دلته‌رمكردن و ژيانى پياوچاگان، چونكه
ئه‌وان له ژيانى خوياندا مه‌به‌ستى قورئان و فهرمووده‌يان به‌رجه‌سته كردوه و
به‌ته‌واوى له واتا و مه‌به‌ستى فه‌رمايشته‌كان تيگه‌يشتون.

ئه‌م قسه‌يه‌ش له ئه‌زموونه‌وه ده‌كه‌م. له‌به‌رئه‌وه‌ى من بينيم زورينه‌ى فه‌رمووده‌زان
و قوتاببيانى فه‌رمووده‌ تهنه‌ها خه‌ميان زوركردنى فه‌رمووده‌يه و، زورينه‌ى
فه‌قيه‌كانيش زور گرينگى ده‌ده‌ن به زانسته‌كانى مشتومر و ده‌مه‌ته‌قى و ئه‌و
زانستانه‌ى نه‌يارى پى ده‌به‌زيئن! جا چۆن دلّ له‌گه‌لّ ئه‌م شتانه‌دا نه‌رم ده‌بى؟!!

كۆمه‌ليك له پياوچاگانى پيشين ده‌چوونه لاي به‌نده‌ى باش بۆ ئه‌وه‌ى سه‌رنجى
خه‌سله‌ت و خووپه‌هوشتى بدن نه‌ك زانستى لى وه‌ربگرن، چونكه په‌هوشت و ئاكارى،
به‌ره‌مه‌ى زانسته‌كه‌يه‌تى.

له‌مه‌ تيبگه و فيربوونى فيقه و فه‌رمووده ئاويته‌ى خويندنه‌وه‌ى ژيانى پياوچاگان و
زاهيدان بكه تاوه‌كوو ببينه‌ هۆى دلته‌رمبوونت.

بۆ هر يه كۆك له پياوچاكه ناوداره كان كتيبيكم نووسيوه كه تئيدا باسى ژيان و
 خووپه وشتيم كردوو، له باره ي هه ريه كۆك له مانه كتيبيكم داناوه: هه سه نى
 به صپى، سوفيانى سه ورى، ئيبراهيمى كوپى نه دهه م، بيشرى حافى، نه حمه دى
 كوپى هه نبه ل، مه عرفى كه رخى، هيتريش له زانايان و زاهيدان..

١٥٧- شلرهوی ده بیته مایه‌ی دئره‌قی

له شتی‌کدا که له هندی مه‌زه‌بدا ره‌وایه شلره‌ویم کرد، له دلمدا هه‌ستم به
 په‌قییه‌کی گه‌وره کرد و وام‌خه‌یال کرد که خودا به جوریک له ده‌رکردن له ده‌رگای
 خوی دوروی خستمه‌وه و تاریکی و دوروی له‌سه‌ر دلم چر و نه‌ستور بوو.

نه‌فسم وتی: ئە‌مه چییه؟! ئی خۆ له کۆده‌نگی زانایان ده‌رنه‌چوویت؟!!

پیم وت: ئە‌ی نه‌فسی به‌د! وه‌لامه‌که‌ت له دوو ره‌وه‌وه‌یه:

یه‌که‌میان: ئە‌توو ته‌ئویلی شتی‌ک ده‌که‌یت که باوه‌رت پی‌ی نییه، ئە‌گه‌ر داوای
 فه‌توات لی بکری به‌وه‌ی کردت فه‌توا ناده‌یت. وتی: ئە‌گه‌ر باوه‌رم به‌ ره‌وایی نه‌وه
 نه‌بووایه نه‌مه‌ده‌کرد. وتم: به‌لام پازی نیت به‌م باوه‌ره‌ت بو‌غه‌یری خۆت له
 فه‌تواداندا.

دووه‌م: پی‌ویسته دلخۆش بیت به‌وه‌ی که داوای ئە‌م کاره‌ت هه‌ستت به‌ تاریکایی له
 دلتدا کرد، چونکه ئە‌گه‌ر پووناکی له دلتدا نه‌بووایه ئە‌وا ئە‌مه‌ ره‌وی نه‌ده‌دا.

وتی: به‌م تاریکاییه نوئییه‌ی ناو دل هه‌ستم به‌ ترس و ته‌نیایی کرد.

وتم: كه واته برپاری به كلاكه ره وه بده له سه ر وازهینان و وا ته قدیر بکه وازت له شتیک نه هیناوه كه به كۆدهنگیی زانایان په وایه و وادانی ئه وه ی ده سبهرداری بوویت جۆریکه له خۆپاراستن و وه پره، ئیتر به مه سه لامهت ده بییت.

۱۵۸- دژایه تیی خۆت بۆ کهس دهرمه خه

له ئه زمونی پۆژگار فیژیوم که پئویست ناکات هیچ کهسیک تا ده توانی
دوژمنایه تی بۆ هیچ کهسیک دهربخات، چونکه رهنگه له هه پایه و ئاستیکدا بیته
پۆژیک پئویستی پی بیته.

وه مرۆ له وانه یه وا گومان بیات که هیچ پۆژیک پئویستی به کهسیکی وه ها نه بیته
ههروهک پئویستی به داروچکه یه کی فریدراو که کهس ئاوپری لی ناداته وه نابی. به لام
چه ند کهسی وا هه بووه که بیترخ و سووک سه رنج دراو بووه و خه لکیش پئویستیان
پی بووه ! ئه گه ره له هینانی سوودیک پئویستیان به و کهسه نه بوویته ئه وا له
دورخستنه وه و لابرندی زیانیک پئویستیان پی بووه.

له ته مه نمدا پئویستم به نه وازشکردنی هه ندی خه لک بووه که هه رگیز به بیرمدا
نه هاتوه پئویستم به وه بیته نه وازشیان بکه م. وه بزانه که دهرخستنی دوژمنایه تی
رهنگه به جۆریک ئازارت بۆ بیته که پی نه زانیت.

بۆ هه موو کهسیک که له دونیادا ده ژی پئویسته هه ول بدات دوژمنایه تی بۆ هیچ
کهسیک دهرنه خات له بهر ئه وه یه ی روونم کرده وه که خه لک پئویستیان به یه کتره
و ده شتوانن زیان به یه کدی بگه یه نن.

ئه مه به شیکی گرینگه، سووده که ی له گه ل ئالوگۆری پۆژگار روون ده بیته وه.

۱۵۹- خوشی و چیژه‌کانی دونیا بی دهرده‌سهری نین

دیتم نه‌فس سه‌یری ئه‌و چیژه‌ کاتییانه ده‌کات که دونیا په‌رستان هه‌یانه و ئه‌وه له‌بیرده‌کات که چۆن وه‌ده‌ست هاتوون و چ دهرد و ئافه‌تیکیان تیدایه، ئه‌مه‌ش روونکردنه‌وه‌یه‌تی:

تۆ ئه‌گه‌ر خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکت بینی و سه‌رنجت دایه‌ خوشی و نیعمه‌ته‌کانی، ده‌بینی که به‌ ستم تیکه‌له: ئه‌گه‌ر خوشی مه‌به‌ستی نه‌بی و نه‌یکات ئه‌وا کاربه‌ده‌سته‌کانی ده‌یکه‌ن. پاشان ئه‌وه‌میشه له‌ ترس و نیگه‌رانیدا ده‌ژی، له‌ هه‌موو کاروباریکی بی‌تاقه‌ت و وه‌په‌زه، ده‌ترسی دوژمنه‌که‌ی ژه‌هرخواری بکات، نیگه‌رانه له‌وه‌ی کاربه‌ده‌ستی سه‌رووی خۆی له‌ پۆسته‌که‌ی لاب‌دات، ده‌ترسی هاوشانه‌که‌ی پیلانی له‌ دژ بگێری. پاشان زۆربه‌ی کاتی له‌ خزمه‌ت و حیسابی مال و مولک و جیبه‌جیکردنی فه‌رمانی ئه‌و ده‌سه‌لاتدارانه ده‌باته‌سه‌ر که لی‌یان ده‌ترسی، ئه‌وه‌ش له‌ شتی ناپه‌سند خالی نییه. ئه‌گه‌ریش له‌ کار لادرا ئه‌وا ئه‌مه له‌ هه‌موو ئه‌و چیژانه‌ی له‌م پۆسته‌دا وه‌ریگرتوو به‌ئیش و ئازارتره. پاشان ئه‌و چیژه به‌ ترسان تیدایه و لی‌ی و له‌سه‌ری، ون ده‌بی.

وه ئه‌گه‌ر بازرگانیکت بینی که ئه‌وسه‌ر و ئه‌مه‌سه‌ری دونیای کردوو به‌زانه که ئه‌وه‌ی به‌ده‌ستی هه‌تاوه بۆی مه‌یسه‌ر نه‌بووه ته‌نها دوا‌ی به‌ته‌مه‌نداچوون و به‌سه‌رچوونی

سهردهمی چئوره رگرتن له ژیان نه بی! ده گپنه وه به کیک له ئاغاگان له سهردهمی
لاویتییدا هه ژار بوو که گه وره بوو ده وله مه ند بوو و بووه خاوه ن مال و مولکی زۆر و
چه ندان کۆیله ی تورک و غه یری تورک و که نیزه ی له پۆم کپی، له باسی حالی خۆیدا
ئهم شیعره ی وت:

ما کنته ارموه اذ کنته ابره عشرینا	ملکتیه بعد انه جاوزته سبعینا
کلوفه یه منه الا تراك اغزلت	مثل الفصون علمه کتبانه بیرینا
وخره منه بناتو الروم رالعاه	یکلینو بالمسنه مور الجنه العینا
یفمرننیه بأسابع منعمه	تکار تعقد منه اطرافها لینا
یردنو اعیاء میتو لا حراک به	وکیفه یجینو میتا صار مدفونا
قالوا ایننا طوله اللیل یسهرنا	فما الذی تشاکیه قلبه الثانینا

باسی ئه وه ده کات ئه وه ی له ته مه نی بیست سالی و گه نجیتی ده یخواست له
ته مه نی سه رووی حه فتا سالییدا دهستی که وت! چه ندان کچی چه شنی ئاسک و
په یری به هه شت به ده وریدا ده خولینه وه به لام ئه و له بهر په یری چی له گه لیان پی
ناکری! خۆی به مردوویه ک وه سف ده کات که ئه و کچانه ده یانه وی زیندووی
بکه نه وه به لام چۆن زیندوو ده بیته وه که وه کوو مردووی نیو گۆپی لی هاتوو ه!
ته نانه ت ئه م ئاسکانه گله یی ئه وه ی لی ده که ن که له بهر ناله نالی ئه و شه وان خه ویان
لی ناکه وی و لی ده پرسن: کیشته چییه؟! ئه ویش ده لی: هۆکاره که ی ته مه نه
که وا گه یشتوو مه ته هه شتا سالی!

ئەم حالەتە زال و زۆرینە، زۆربەى کات مروف تەنھا لە دەمى نزیکیبونەوهى مەرگ و پیریدا ئەوهى حەزى پى دەکات دەستى دەکەوێت و بۆى مەیسەر دەبى، ئەگەر لە سەرەتای لاوێتیشدا ئەوهى حەزى پى دەکرد بۆى هات ئەوا هەرزەکارى و سەرگەرمى، پىگەرە لە تىگە یشتنى تەگبیر و باش چىژوهرگرتن.

مروف لە حالەتى هەرزەکارى و سەرگەرمیدا نازانیت لەکوێیە مەگەر پى بگات (بالغ ببیت): کاتیکیش پى گەشت هەموو خەمى ئەوهیە پەپین (سەرچى) دەست کەوێت جا هەر چۆن بىت و چۆن پىککەوێت. کە هاوسەرگىشى کرد منداڵ پەیدا دەبن و پىگى چىژوهرگرتنى لى دەکەن و لە ناخەوه تىکدەشکى و سارد دەبیتەوه و ناچار دەبى بۆ بەختوکردنیا کاربکات. لە کاتیکدا لەوا مەوهی نزیک لە تەمەنى سى سالیدا خەرىكى کار و کەسابەتە مووى سپى هىرش بۆ سەرى دىنى! ئىتر لە نەفسى خۆى دەتوقى لەبەرئەوهى دەزانى ئىتر ژنان لى دەپرىنگینەوه! هەرۆک (ابن المعتز بالله) وتوویه:

لقد أتعبتُ نفسي في مشيبي فكيف تحبني الفيد الكعابو؟!

ئەوا پىرېووم و سەرم سپى بووه جا چۆن کچانى جوان و بالابەرز خۆشيان دەویم؟!

ئىتر ئاوا، ئەگەر توانای چىژوهرگرتنى ژنانى جوانى هەبوو پارەى نابى بگات بە مەبەست و ئامانجەكەى، ئەگەر بە كۆکردنەوهى پارەوه خەرىك بىت سەردەمى چىژوهرگرتنى بەسەردەچى، ئەگەریش ئەوهى دەبووست بۆى هاتەدى ئەوا پىرى و سەرسپىبون ناشىرىنترىن چلك و گەرەترىن بوغزىنراوه.

پاشان خاوهن مالّ و دارایی له مالّه‌که‌ی خۆی ده‌ترسی و لئپرسینه‌وه له مامه‌له‌کارانی ده‌کات، ئە‌گەر ده‌سبلاوی یان په‌زیلی کرد هەر زه‌مکراوه، کورپه‌که‌ی چاوه‌پێی مردنی ده‌کات، په‌نگه‌ که‌نیزه‌که‌ی لێی پازی نه‌بی چونکه مه‌شغوله به پاراستنی که‌سوکار و ده‌ستوپۆه‌نده‌که‌یه‌وه، ئیتر به‌م جۆره پۆژگاری له مه‌ینه‌تی و ناخۆشیدا به‌پێکرد و چێژه‌کانیش کاتین و په‌یوه‌ستن به سه‌رده‌میکی ته‌مه‌نه‌وه و ناخۆشییه‌کانیش له‌م چێژانه ده‌به‌ن و لێیان ده‌دزنه‌وه. پاشان له قیامه‌تدا میر و بازرگان به‌ پيسوایی حه‌شر ده‌کرین مه‌گەر که‌سێک خودا پاراستبێتی.

ئامان و ده‌خیل نه‌که‌ی چاو به‌پرپته‌ خۆشی و شادییه‌کانیان، چونکه دووریت لێی بۆیه به‌ خۆش و شیرین ده‌بیینیت، ئە‌گەر پێی بگه‌یت بێزت لێی ده‌بیته‌وه، پاشان له ناواخیدا ئە‌وه‌نده مه‌ینه‌تی دونه‌یا و ئاخیره‌تی تێدایه که وه‌سف ناکرێ، تا ده‌توانی قه‌ناعه‌تت هه‌بی، له قه‌تاعه‌تدا سه‌لامه‌تی دین و دونه‌یا هه‌یه.

به‌ زاهیدیك - که نانه‌وشکه‌ی له‌به‌رده‌م بوو - وترا: چۆن ئیشتیات بۆ ئە‌مه هه‌یه؟! وتی: وازی لێ دینم تا ئیشتیام بۆی ده‌بی.

۱۶۰- په نابردن بو خودا

له پیناو مه زه بډا له گه ل دسه لاتداران جورتيك له دوژمنایه تی له نیوانمان چی بوو،
 نه من له مه جلیسیکی ناموزگاریدا بووم و ده موت: قورئان قسه و کهلامی خودایه و
 قه دیمه، وه نیمامی (نه بوویه کر) یشم پیش ده خست، ئیتر وا ریکه کهوت له نیو
 دسه لاتدارانیش کهسی وا هه بوو مه یلی به لای مه زه بی نه شعهریبه وه بوو،
 هه شبوو مه یلی به لای مه زه بی شیعه هه بوو، نه م دووانه له ناوه وه دژایه تی بیان
 کردم.

پوژتیکیان له لالانه وه م له خودای گه وره وتم: گه وره م! زیان و چاره نووسی هه مووان
 به دهستی تویه، هیچ که سیک نییه بتوانی زیانم پی بگه یه نی مه گه ر تو له سه ر
 دهستی وی بیهینیه دی، تو فه رمووته: ﴿وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا يَأْذِنُ اللَّهُ﴾
 (البقرة: ۱۰۲) واته: ناتوانن زیان به هیچ که سیک بگه یه نن مه گه ر به ئیزنی خودا..
 وه دلی گرفتارت به م وته یه ت خووش و شاد کردووه: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ
 اللَّهُ﴾ (التوبة: ۵۱) واته: بلای: هیچ شتی کمان تووش نابی مه گه ر نه وه ی خودا بووی
 نووسیوین.

نه گه ر له سه ر دهستی هه ندیکیان بیچاره و داماوت کردم نه وا ترسم له وانه زیاتره که
 یارمه تیت داوون له وه ی له نه فسی خووم نه وه ک بوتری: نه گه ر نه وه له سه ر هه ق بووایه
 داماو نه ده کرا!

ئەگەریش تەماشای کەمتەرخەمی و گوناھەکانم بکەم ئەوا من شیاوی پشت تێکردن و بیچارە هیشتنەوهم، بەلام بە پالپشتیکردن و سەرخستنی سوننەتەو دەژیم، خودایە بمخە پەنایەو.

خەلکێک لە پیاوچاکانت منیان بە تۆ سپاردوو، ئەگەر بە کردەوێکانی خۆم نامپاریزیت ئەوا بەوانەو بەمپاریزە.

گەرەم! سەرم بخە بەسەر ئەوانەیی دژایەتیم دەکەن، ئەوان وەکوو پێویست ناتناسن و پشتیان کردۆتە تۆ، من لەگەڵ ئەوێ کەمتەرخەمم بەلام لە تۆ نزیکترم.

۱۶۱- کی به خته ووره؟

له (حەللاجی سوؤفی) گێڤدراوه ته وه که له گه رمایه کی تونددا له بهر هه تاو داده نیشته و تک تک ئاره قه ی لی ده تکا، ژیریک به لایدا تیپه پی و پیی وت: ئه ی گه مژه ! ئه مه مله کردنه له گه لّ خودای گه وره .

نه زانی گه مژه ئه و که سه یه که مله ده کات یان داوای به لا ده کات هه روه کوو ئه و گه وچه وتی: چۆنت ده ویت تا قیممکه وه !!

به خته وهر ئه و که سه یه ملکه چی خودا بیته و داوای ساغی و سه لامه تی بکات، چونکه ساغ و سه لامه تی به پره های نادریت، ده بی به لا هه بی، که سی ژیر به رده وام داوای سه لامه تی ده کات تا زالّ بیته به سه ر ژۆرینه ی حالوباری و له ئارامگرتن له سه ر سووکه به لا نزیك بیته وه .

به گشتی، پیویسته مرؤف بزانیته که ریگای گه یشتن به حه ز و ئاواته کانی گوێژێزکراو نییه، له پال هه ر گوێک درکێک هه یه:

وَلَكِنْ لَا سَبِيلَ إِلَى الْوَصَالِ وَكَمْ مِنْهُ يَعْشَقُ الدُّنْيَا قَدِيمًا

چه ندان که س له کۆنه وه ئاشقی دونیا بوون به لام هه یچ ریگایه ک بو گه یشتن نه بوو..

له راستیدا ئارامگرتن تهنی له سهر قهدهره کانه، به زۆریش قهدهره کان پیچهوانه ی مه بهستی نهفس پووده ده ن.

کهسی ژیر نه وه یه که له ئارامگرتندا مودارای نه فسی بکات به به لئینی پاداشت و ئاسانکردنی کاره که تاوه کوو به سهلامه تی و خالی له سکا لاکردن سه رده می به لا تیپه پئینی، پاشان داوای فریا که وتن له خودا بکات و ساغ و سه لامه تی بخوازیت.

به لام نه و که سه ی خوی به ئازا و ئارامگر و خۆپاگر پیشان ده دات و بو لابرندی به لا و ناخۆشی په نا و هاوار بو خودا نابات نه و نه و که سه هه رگیز خودای نه ناسیوه.

۱۶۲- ریگای راست

جاده‌ی ساغ و بیقورت و ریگای راست: په‌یره‌ویکردن و شوینپی هه‌لگرتنی خاوه‌نی شهرع و په‌له‌کردنه له کارپیکردنی، هه‌ر ئه‌وه که ته‌واو و کامله و هیچ که موکورتیه‌کی تیدا نییه.

خه‌لکیکی زۆر لایانداوه به‌ره‌و جاده‌ی زوهد و زیاد له توانا باری خویان قورس کردوو، له ئاخروئۆخری ته‌مه‌ن به‌ئاگاهاتنه‌وه و جهسته‌ش ماندوو کراوه و شتگه‌لیکی گرینگی زۆر له زانست و هیت له ده‌ست چوو.

خه‌لکیکیش به‌ره‌و شیوه‌ی زانست بایاندایه‌وه و له داواکردنیدا زیده‌پۆیان کرد، له دواواییه‌کانی ژیاندا وریابونه‌وه که کاتی کارپیکردنیا له ده‌ست چوو.

ریگای پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) زانست و کار و نه‌رمونیا نییه له‌گه‌ل جهسته، هه‌روه‌ک ئامۆژگاری (عه‌بدوللای کورپی عه‌مرو کورپی عاص) ی کرد و پیی فه‌رموو: ((إن لنفسك عليك حقا، ولزوجك عليك حقا)) رواه الترمذي.. واته: نه‌فسه‌ت مافی به‌سه‌رته‌وه هه‌یه، هاوسه‌ره‌که‌ت مافی به‌سه‌رته‌وه هه‌یه..

ئه‌مه‌ ریگا مامناوه‌ندییه‌که و قسه‌ی به‌کلاکه‌ره‌وه‌یه، به‌لام وشکی پیه‌تی، چه‌ندان زانستی به‌فیرۆدا، ئه‌گه‌ر وه‌ده‌ست هاتبا زیاتر له‌وه‌ی به‌کرده‌وه به‌ده‌ست دی به‌و

به دهست دهات، نمونه‌ی زانا وه کوو که سیکه ریگا بزانی و خواپه رستیش (العابد) شماره‌زای نه‌بی، خواپه رست له به یانییه وه تا ئیواره ری دهکات و زاناش پیش عه سر هه لدهستی، کاتی پیک دهگن زاناکه ماوه یه کی زیاتری برپوه.

ئه گه ریه کی وتی: ئه مه م بۆ پوونکه وه!

ده لیم: وینه و شیوه‌ی خواپه رستی، خزمه تکردن و ملکه چپوونه بۆ خودا، رهنگه خواپه رسته که ئاگای له واتای ئه و شیوه یه نه بووه چونکه له وانیه و گومانی بردبیت که ئه و شایانی بوونی که پامه ته له سه ر دهستی و شایسته ی دهست ماچکردنه، یان ئه و له زۆر که س باشتره، ئه وه ش هه مووی به هوی که می زانسته وه یه. مه به ستم له زانست: تیگه یشتنی بنچینه کانی زانسته نه ک زۆری ریوایهت و خویندنه وه ی بابه ته کانی ناکۆکی (خلاف).

ئه گه ر زانای بنه مازان خویندیه وه ئه و به ره وشتی جوان و موداراتی خه لک و خاکیبوونی و پینمایکردنی خه لک بۆ لای خودا، له م خواپه رسته (العابد) پیش ده که وی، ئه م کارانه بۆ ئه م خواپه رسته سه خته که له شه وی نه زانیی خویدا خه وتوووه.

رهنگه خواپه رسته که هاوسه رگیری بکات، پاشان نه فسی خۆی ناچاری وشکی کرد، خواسته کانی هاوسه ره که ی پشتگویی خست و ته لاقیشی نه دا و وه کوو ئه و پشیله یه ی لی هات که نه خواردنی پیدایا و نه ئازادیشی کرد خۆراکی خۆی په یدا بکات.

هەر که سێک سهرنجی دۆخی پێغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) بدات، ده بینهی له نێو خه لکدا کامل و تیروته واو بووه، مافی هه موو خاوهن مافیکی داوه: گالتهی کردووه و پیکه نیوه، گه مهی له گه ل مندالان کردووه و گوپی له شیعهر گرتووه و به (المعاریض - قسه یه ک دوو واتای هه بی، یه کیککی دیار و یه کیککی نادیار) قسه ی کردووه و له گه ل ژنان خۆشپه فتار بووه و ئه وهی به اتبووایه به رده می ده بخوارد ئه گه ر وه کوو هه نگوینیش شیرین بووایه و ئاوی شیرینی ده خواردووه و له بهر سێبه ر جیی بۆ پاده خرا...هیچ شتیکی له و شتانه لی نه بیستراوه که دوا ی خۆی له لایه ن سۆفی و زا هیده نه زانه کان کراوه و پوویداوه له پێگه رکردنی په ها له ئاره زووه کانی نه فس، پێغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) گندۆره ی به خورماوه ده خوارد و ژنی خۆی ماچ ده کرد و زمانی ده مژی و چه زی له شتی جوان و خۆش بوو.

سه باره ت به خواردنی نانی جو و کیشانی خۆراک و وشکردنه وهی جهسته و دوورکه و تنه وه له هه موو شتیکی خۆش ئه وا ئه مه ئازاردانی نه فس و تیکشکاندنی جهسته یه که نه عه قل ده بخوازی و نه شه رع ستایشی ده کات. به لکوو خه لکێک هه بوون له بهر هۆکارگه لێک به که م قایل بوون وه کوو ئه وهی گومانیکیان هه بووه بۆیه که میان خواردووه یان خۆراکێک به خۆراکێک تیکه ل بووه خۆیان پاراستووه.

پاشان پێغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) به شه ونوێژ و زیکری زۆر مافی خواپه رستی ده دا. ئیتر پێویسته پێگای ئه و بگریت که ته واوترین پێیه و ده ست به شه رع که یه وه بگریت که هیچ که موکورتیه کی تیدا نییه، واز له قسه ی ئه م و ئه و

له زاهدان بینه و تا ده توانی عوزریان بۆ بینه وه، ئەگەر هیچ عوزریکت نه دۆزیه وه ئەوا خۆیان به پرپرسن له کرده وهی خۆیان چونکه پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) پیشهنگی خه لک و گه وهی ژیرانه، ئایا خه لکیش هه ر به لادان له شه ریهت خراب نه بوون؟

ئافه تگه لیک له سۆفی و زاهدانه وه پوویدا وه که به هۆیه وه تۆپی شه ریه تیان کون کردو وه و په رپونه ته وه: هه یانه بانگه شهی خۆشه ویستی و شه وق ده کات و خۆشه ویست ناناسی، ده بیینی هاوار ده کات و داوای فریا که وتن ده کات و جله کانی ده درینی و به بانگه شه و ناوه پۆکه که یه وه له سنووری شه ر ده ده چی!!

هه یانه نه فسی خۆی ناچاری برسیتی و پۆژووی به رده وام کردو وه، له پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) گتیردا وه ته وه به عه بدوللای کۆپی عه مروی فه رمو وه: ((پۆژه نا پۆژیک به پۆژو به)) و توویه: باشتر له وه م گه ره که. فه رموویه تی: ((باشتر نییه)).

هه یانه که شکۆلی کردۆته کۆل و پووی کردۆته چۆل و بیابان و جه ماعه تی له دهستی خۆی دا وه.

هه یانه کتیبه کانی زانستی ژیرخاک نا وه و دانیشتو وه هه ر خه ریکی نوپژ و پۆژو بو وه و نه یزانی وه که بنخاکنانی کتیب هه له یه کی ناشیرینه چونکه نه فس بیئاگا ده بی و هه موو کاتیک پیویستی به بیرخستنه وه یه، کتیبه کانی زانستیش باشترین بیرخه وه ون.

ئیبلیس له و شویننه ی توانیویه تی چۆته نیو هه موو خه لکیکه وه و مه به ستیشی له
زیرخاکنانی کتیبانیش کوزاندنه وه ی چرای زانست بووه تاوه کوو خواپه رست له
تاریکاییدا بپوات.

له راستیدا، زاهیده کان له پله و پایه ی شه مشه مه کویره کاندان، به لاتهریکییان خویان
له سوودی خه لک شاردۆته وه، ئەمه حاله تیکی باشه ئەگەر ریگر نه بی له خیر و
جهماعت و شوینکه وتنی جه نازه و سهردانی نه خوش... به لام ئەمه حاله تی
ترسنۆکه کانه، که سه ئازاکان فیرده بن و ده زانن، ئەمه پله و پایه ی پیغه مبه رانه
(سلاوی خودایان لی بیت)..

ئەگەر پووداویک له خواپه رست قه وما ده بینی چ جیاوازییه کی زۆر له نیوان ئەو و
زانادا هه یه؟! سویند به خوا، ئەگەر هه موو خه لک پووبکه نه خواپه رستی (التعبد)
ئەوا شه ریه ت ون ده بی. ئەگەر ئەو له واتای خواپه رستی تیگه یشتبایه ته نها به
نویژ و پۆژوو وازی نه ده هینا! په نگه که سیک له گه ل موسلمانیک بۆ جیبه جیکردنی
کار و پیویستییه ک بپوات ئەوا ئەو خواپه رستییه ی له پۆژووی سالتیک باشتر بیت.

کارکردن به جه سته کۆششی ئامرازه دیاره کانه و، زانستیش کۆششی ئامرازه کانی
ناوه وه یه له هۆش و هزر و تیگه یشتن، له به ره ئه وه به پیزتر و پیرۆزتره .

ئەگەر وتت چۆن زه می ئەو که سانه ده که یت که خویان له خراپه ته ریک کردوو و
خواپه رستییان لی داده رنیت؟! ده لیم: زه میان ناکه م به لکوو پووداویگه لیکیان لی
قه وماوه که هۆکاره که ی نه زانی و که می زانسته و شتگه لیکیان به سه ر خویاندا

سه پاندووه که دروست نییه! ته نانهت هی وایان هه یه پیی وایه کردنی کاریک که نازاری نه فس دهدات به ره هایی فه زیله و چاکه یه!! گه مژه ی وایان هه یه وتویه: چوومه گه رماو ههستم به بیئاگاییه ک کرد، سویندم خوارد تا نه وهنده ته سبیحاته نه که م نه یه مه در، کاره که زوری خایاند و دریز بوویه وه، نه خوش که وتم! نه کهسه به کردنی کاریک ژیانی خوی خستوته مه ترسییه وه که نه ده بوو بیکات و پیویست نه بوو.

سوئی و زاهدی واهیه به شیوهی جلوه برگه ناعه تی کردووه به لام له ناخه وه نه وهنده نه فامی هه لگرتووه که له کتیدا جی نابیته وه!!

خوای گه وره زه وییان لی پاک بکاته وه و له دژیان یارمه تی زانایان بدات، زوریه ی گه مژه کان له گه لیان، نه گه ر زانایه ک ره خنه له یه کیکیان بگریت نه واهه هیزی نه زانییه وه ره شوکییان دژی زاناکه ده وهستنه وه.

زوریک له خواپه رسته کانم بینیه وه - که له پایه ی پیراندا بوون - هه ندی ته سبیحاتی وه ها ده کات که وتنی دروست نییه و له نوژییدا کاری نه وتو ده کات که له سوننه تدا نه هاتووه!

پوژیکیان چوومه لای هه ندی له وانه ی خواپه رستییان ده کرد، ئیمامیکیان دانابوو له دوایه وه نوژی چیشته نگاویان ده کرد و به دهنگ قورنانی ده خویند! پیم وتن: پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: ((نوژی پوژ بیده نگه))، زاهدیک توپه بوو وتی: چهنده له سه ره نه وه ره خنه مان لی ده گرن! نه وه چه ندین کهس

له سەر ئه وه پره خنه مان لی بگرن! کاکه ئیمه بۆیه دهنگمان بهرز ده کهینه وه تا نه خه وین!! وتم: سهیره! جا کی وتوویه: مهنون؟! ئه دی ئه وه نییه له سه حیجی بوخاری و موسلیمدا هاتوو که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) به (ئین عه مروی وتوو: ((بۆ شه ونویژ ههسته و دواتر بخه وه))؟! پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده نووست و پهنگه هیچ شه ویک تا به یانی بیدار نه بوو بیت ئیلا خه وی خوی کردوه!!

له مزگه وتی مه نصور پیاویکم دیت پی ده و ترا (حوسهین قه زوینی)، به رده وام و نۆر له ناو مزگه وت هاتو چۆی ده کرد، لیم پرسی: هۆکاری ئه م هه موو هاتو چۆیه ت چیه؟ وتی: تا نه خه وم!

ئه مانه هه موو گه وجیتی و گه مژه بیه کن که به هۆی که می زانسته وه یه، چونکه ئه گه ر نه فس به شی پیویست خه وی ده ست نه که وی ئه وا عه قل تیکه ل و پیکه ل ده کات و له بهر دوری تیگه یشتن مه به ست له خوا په رستی له ده ست ده چی.

پیاوچاکیکی هاوسی مزگه وتی مه نصور بۆی گێرامه وه: پیاویک که ناوی (که سیر) بوو هاته مزگه وت و وتی: له سهر شتیک په یمانم به خوا دابوو و شکاندم، سزای نه فسم به وه داوه که تا چل پۆژ هیچ شتیک نه خۆم! پیاوچا که وتی: نزیکه ی ده پۆژی ئاسایی به پیکرد و نویژی به جه ماعت ده کرد، له ده پۆژی دوهم بیهیزی و لاوازی به ده رکه وت و خوی ده گونجاند، له ده پۆژی سییه م به دانیشتنه وه نویژی ده کرد، له ده پۆژی چاره م پالکه وت، که چل پۆژی ته واو کرد خوشاو یکیان بۆ هینا

و خواردییه وه، گویمان له دهنگی خوْشاوه که بوو له گه روویدا وه کوو ئاوی ناو تاوه بَلَقَه بَلَقی ده هات! دواى چەند رۆژێک مرد.

وتم: ئه ی خودایه چهنده سهیره! ته ماشاکه ن نه زانی چی پی کرد! به پوآله ت وا دیاره که ئه م که سه له ئه هلی دۆزه خه مه گه ر خودا لیتی خوْشبیّت، ئه گه ر له زانست تیگه یشتبایه و پرسیا ری له زانایان کردبایه ئه وا پییان ده گوت که ده بی نان بخوات و ئه وه ی به نه فسی خوْی کردوویه تی حه رامه، به لام گه وره ترین نه فامی ئه وه یه که مروْڤ به زانسته که یه وه خوْسه پین بیّت!

هه موو ئه م پووداوانه ورده ورده په یدابوون تا ئه وه ی زال بوون، به لام نه وه ی یه که م (ی هاوه لآن) هیچ شتیکی له مه تیدا نه بوو و هاوه لآن هیچ شتیکیان له مانه نه ده کرد، ئه وان ده یانخوارد بی تیربوون و ئه گه ریش هیجیان ده ست نه که وتایه ئارامیان ده گرت، هه ر که سی بیه وی په یه وه ی که سیک بکات با په یه وه ی له پیبازی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی بکات، له وه دا شیفا و داواکراو هه یه.

پیویست ناکات که سی ژیر په نا بیاته به ر لاساییکردنه وه و چاولیکردنی که سیک که گه وره کراوه و ناوی بلآو بوْته وه و بلّی: ئه بوو یه زید وتی و سه وری وتی... چونکه چاولیکه ر و لاساییکه ره وه کویره.

چه ندان کویرمان دیت هه لگرتنی دارده سستیکی پی شه رم بوو! هه ر که سی له م ئامازه بوْکراوه تیگه یشت ئه وا داوا ی باشت و به رزتر ده کات.

۱۶۳- فلسفه و ره‌هبانییه‌ت

سه‌رنجی ئه‌و دهرده و بیدعه و شته نامۆیانهم دا که له لایه‌نی زانست و کرده‌وه‌وه هاتوونه‌ته نیو دینه‌که‌مانه‌وه، دیتم له دوو ریگه‌وه هاتوون و خه‌لک هۆگریان بوون:

بنچینه‌ی بیدعه و دهرده له زانست و بیروباوه‌ر له فلسفه‌وه‌یه. ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که خه‌لکێک له زاناکانمان قه‌ناعه‌تیان نه‌هات به‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) قه‌ناعه‌تی پی‌هات له سه‌رداگرتن و پابه‌ندبوون به قورئان و سوننه‌ته‌وه، قوولبوونه‌وه له سه‌یرکردنی ریپازه‌کانی ئه‌هلی فلسفه و پۆچوون له‌و که‌لامه‌ی که به‌ره‌و ریپازی له‌ناویه‌ری بردن و بیروباوه‌ره‌کانیان پی‌تیکدا و خراب کرد.

بنچینه‌ی بیدعه و نامۆییش له بابته‌ی کرده‌وه‌دا له ره‌هبانییه‌ته‌وه‌یه. خه‌لکێک له زاهدیان له راهیبه‌کانه‌وه ریگای وشکه‌ژیانان وه‌رگرت و سه‌یری ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه‌لانیان نه‌کرد، زه‌مکردنی دونیا‌یان بیست و له مه‌به‌سته‌که‌ی تی‌نه‌گه‌یشتن، ئیتر پشتکردن له زانستی شهرع له‌گه‌ل خراب تیگه‌یشتنی مه‌به‌سته‌ کۆبوویه‌وه و بووه‌ هۆی په‌یدا‌بوونی بیدعه‌ی ناشیرین له‌لایان.

یه‌که‌م شت که ئیبلیس ده‌ستی پی‌کرد، فه‌رمانی پی‌کردن پشت له زانست بکه‌ن، کتیبه‌کانیان ژیرخا‌کنا و شووشتیانه‌وه، ناچاریکردن گۆشه‌ی خواپه‌رستی بگرن و کۆمه‌لێک شتی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی بو‌ده‌رخستن که وایکرد ره‌شوکییان پوویان تی‌

بکهن، ناره زووه کاننیانی کرده خویان، نه گهر بیانزانیبا نه و پوژهی کتیبه کاننیان
 خسته بن خاک و له زانست دابران چرایان کوژیاه وه وایان نه ده کرد به لام ئیبلیس
 نه و پوژهی زانسته که یانی خسته ژیر زه وییه وه زور فیلّاباز بوو!

به زانست خرابیی دوو ریگا که ده زانری و ریگای پاستر ده دوزریتته وه ..

له خوی گه وره داوا ده که یین له زانستی خویمان بیبهش نه کات، چونکه هر نه و له
 تاریکییدا پووناکی و له ته نیاییدا هاو ده م و له کاتی لیقه وماندا پالپشته.

۱۶۴- هاورپیه تیی بیکاران

به نا به خوا له هاورپیه تیی بیکاران! خه لکیکی زۆرم بینووه ئه وهی خه لک دهقی پیوه گرتووه له سهردانی زۆر له گه ل منیش ئه نجامی ده دن و ئه و هاتوچۆیه ناوده نین خزمهت و داوای دانیشتن ده کهن و تیییدا باسوخواسی خه لک و قسه ی بیکه لک و غه بیهت ده کهن!

ئه مه شتیکه خه لکیکی زۆر له سه رده می ئیستاماندا ده یکن و په نگه سه ردانیکراو (خانه خوی) داوای بکات و په روشی بیّت و له ته نیاییدا هه ست به بیّتا قه تی بکات، به تاییه تی له پۆزانی پیروزیایی و جه ژنه کان، ده یانینی ده چنه لای یه کتر و ته نها به پیروزیایی و سلّو وازناهیئن به لکوو ئه وه تیکه ل ده کهن به و شتانه ی باسم کرد که کات به فیروّدانه .

کاتی دیتم کات و زه مان به پیزترین و پیروترین شته و پیویسته بو کاری خیر به کاربهیتری، رقم له وه بوویه وه و له گه لیاندا دوو ریگام هاته پیش: ئه گه ره خنه م لی گرتن ئه و دابپان و دووری پووده دات له به ره ئه وه ی شتیکی ده قپیتوه گیراوم پچراندووه! ئه گه ریش لییان قه بوول بکه م ئه و کات به فیروّ ده پوات!

ئیتر هه و لم ده دا دیدار پوونه دات، ئه گه ریش ناچاریش بووم ئه و قسه ی که مم ده کرد تاوه کوو زوو جیا بوونه وه پووبدات و کووتایی پی بیّت. پاشان هه ندی کارم ئاماده

کرد که له کاتی دیداریان پښگری له قسه و گفتوگو ده کرد نه وه کاته که به خوږایی بپوات، بۆ کاتی دیده نییان ئه م کارانه م ئاماده ده کرد که له کاتی بوونی ئه واندا بیانکه م: بپینی په پری نووسین، تیژکردنی قه له م، به ستنی ده فته ره کان، ئه و شتانه هه رده بی بکرین و پتویستیان به بیر و ئاماده یی دل نییه بویه بۆ کاتی سه ردانه کانی ئه وانم دانان تاوه کوو هیچ شتی که له کاتم به فیرو نه چیته.

خه لکیکی زۆریشم بینی واتای ژیان نازانن: هه یانه خودا به هوی زۆری مال و سامانه وه له کارکردن بپنیازی کردوو ده چی زۆریه ی کات له بازار داده نیشی و سه یری خه لک ده کات، چه ندان ئافه ت و مونکه ر به لایدا تیده په پری! هه یانه خه ریکی یاری شه تره نجه ! هه یانه کاتی به زۆری پووداوه کانی ده سه لاتداران و گرانی و هه رزانی به سه رده بات... هه تریش.

زانیم خودا گه وره یی و گرینگی ته مه ن و زانینی پیزی کاته کانی له شساغی به که س نه داوه ته نها به وانه نه بی که ته و فیقی داون و ئیلهامی قوستنه وه ی ئه وه ی کردوون.

﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظِّ عَظِيمٍ﴾ (فصلت: ٣٥) واته: ته نها ئه و که سانه ئه وه یان ده ست ده که وی که به خته وه ر و خاوه ن پشکیکی گه وره ن له په وشته و ئاکاری به رز که ده بیته مایه ی چوونه به هه شته.

۱۶۵- پلانی سهرکه وتوو

ئەو پایەم پی پاستە کە سوودی دانانی کتیب زیاترە لە سوودی فیژکردنی زارەکی، لە بەرئەو هی من لە تەمەندا ژمارەیک لە فیژخووازان دەبینم بەلام بە دانراوەکانم ژمارەیکە زۆری خەلک دەبینم کە هیشتا لە دایک نەبوون.

بەلگەش بۆ ئەمە ئەو هی کە سوودەرگرتنی خەلک لە دانراوەکانی زانایانی پیشین زیاترە لە سوودەرگرتنیان لە پیرەکانیان (شیخ). بۆیە پیویستە زانا پوو بکاتە کتیب دانان ئەگەر توانای دانانی کتیبی هیە و تیدا سهرکه وتوو، چونکە کارە کە هەروا هەوێتە و ئاسان نییە کە هەرکەس دەستی قەلەمی گرت مل بنیتە بەر دانانی کتیبان! مەبەست هەر کۆکردنەو هی شت نییە هەرچی بەک بیت، بەلکوو ئەو پارگەلیکە خودای گەرە هەندێ لەو بەندانە هی لی ئاگادار دەکاتەو کە خۆی دەیهوی و لە دۆزینەویدا هاوکارییان دەکات، ئیتەر ئه ویش پەرشوبلاوێکان کۆدەکاتەو و پیکیان دەخات، یان ئەو بابەتانه پوون دەکاتەو کە پشتگوێ خراون. ئا ئەمە یە کتیب دانانی باش.

پیویستە لە ناوهراستی تەمەندا بایەخ بە دانانی کتیب بدری و کاتە کە بقۆزیتەو کە چونکە سەرەتاکانی تەمەن کاتی کۆکردنەو و دەسەپتانی زانست و کۆتایی تەمەنیش هەستەکان ماندوون.

کاتی زانستخوازی و له بهرکردن و سه رقالبوون به زانسته وه تا ته مه نی چل سالی ده بی، پاشان دوی چل سالی ده ست ده کات به دانانی کتیب و فیترکردن و وانه وتنه وه، نه مه نه گه رگه یشته نه وه ی ده یه ویت له کوکردنه وه ی زانست و له بهرکردن و یارمه تی درا له وه ده سهینانی خواسته کان. به لام نه گه ر کتیبه گرینگه کانی له کن که م بوو یان له سه ره تای ته مه نیدا له زانستخوازیدا لاواز بوو و نه وه ی له م کاته دا ده یویست به ده ستی نه هینا نه وا ده بی دانانی کتیب بو په نجا سالی دوابخات، پاشان دوی په نجا سالی تاوه کوو شه ست سالی ده ست بکات به کتیب دانان و فیترکردن.

پاشان دوی شه ست سالی تا هفتا سالی زیاتر بایه خ به فیترکردن ده دات و وانه ی فرمووده و زانست ده لیته وه و واز له دانانی کتیب دینیت مه گه ر بابه تیکی گرینگه ه بی پیویستی به له سه ر نووسین ه بی یان پیداچوونه وه به دانراوه کانی پیشوو بکات.

نه گه ر له هفتا سالی تیپه ری نه وا زۆربه ی کاته کانی بو یادی ئاخیره ت و خوئاماده کردن بو مردن داده نی و خو ی بو خو ی ته رخان ده کات مه گه ر فیترکردن و وانه وتنه وه یه ک که چاوه ری پاداشتی خودایه یان دانانی کتیبیک که پیویستی پییه تی، نه مه باشترین چه که بو ئاخیره ت.

با زیاتر هه ول و خه می پاککردنه وه ی خو ی و چاککردنی ئاکاره کانی و راستکردنه وه ی هه له کانی بیت، نه گه ریش له میانه ی نه وه ی باسما ن کرد مرد نه وا

نياز و نبيه تي ئيماندار له كرده وهى باشته، نه گه ريش گه يشته نه م پله و پايانه نه وا
بو هر پله و پايه يه كه نه وه مان پوون كر دوته وه كه بوى باش و شياوه.

سوفيانى سه وري و توويه تي: هر كه سيك گه يشته ته مه ني پيغه مبه ري خوا (صلى
الله عليه وسلم) با كفنيك بو خوئى ناماده بكات.

كومه ليك له زانايان گه يشتوننه ته ته مه ني (۷۷) حه فتا و حه فت سالي، نه حمه دي
كوپى حه نبه ل به كيكه له وان، هر كه سيك گه يشته نه م ته مه نه با بزاني كه له سه ر
ليواري گوږدايه و هه موو پوژيكي دواي نه م ته مه نه شتيكي نوپيه.

نه گه ر بووه هه شتا سال با هه موو كوششى بو خاوينكر دنه وهى ناكاره كانى و
ناماده كردنى تويشووى بيت و با داواي ليخوشبوون له خودا بكاته هاوپه يمان و
زيكر بكاته هاوده م و له خود ليپرسينه وه و له زانست به خشين يان تيكه لبووني
خه لك ورد و وردبين بيت، زور له خه مي نه وه دا بيت به ر له مردنى شوينه وارئك
به جي بيلى وه كوو: بلاوكر دنه وهى زانسته كه ي و به خشيني كتپه كانى و شتيك له
مال و سامانه كه ي.

پاشان هر كه سيك خودا پشتى بگري نه وا فيرى ده كات و هر كه سيكي بويت
ئيلهامى ده كات.

له خودا داواكارين به پالپشتيكر دنمان چا كه مان ده گه ل بكات و پشتمان تي نه كات،
نه و نزيك و وه لامده ره وه يه.

۱۶۶- دینداریی زور کەس عادتە نەك عیبادت

دیتم دابونەریت (عادات)ی خەلک زال بوو بە سەر کارکردنیان بە سەر شەرعدا، لە کردنی هەندی شت دەسلەمنەو لە بەرئەوێ عادت نییە نەك لە بەر نەهیکردنی شەرع!

زۆریک لە سۆفییهکان لە ستمکردن لە خەلک ناپرینگێنەو، پاشان خێر بە هەژاران دەکن، پەنگە لە دەرکردنی زەکاتیش سستی بکەن و بە بەکارهێنانی هەندی تەئویل تەنبەلی تیدا بکەن، پاشان ئەگەر بە کێکیان لە کۆریکی ئامۆژگاریدا ئامادەبێت دەگرییت وەکوو ئەوێ بەو حالە خۆنۆندن بکات.

هەیانە هەندی زەکات دەر دەکات وەکوو خۆنۆندی نیک لەوێ دەرینە کردوو. هەیانە دەزانی بێچەیی مال و سامانەکەیی حەرامە و لە بەر عادت دژوارە لە سەری دەستی لی هەلگریت.

تێیاندا یە سویند بە تەلاق دەخوات و سویندەکەیی دەشکینیی و جودابوونەوێ پی سەختە، پەنگە تەئویلیش بکات، لەوانە یە لە تەئویلیش تەنبەلی بکات وەکوو پشتبەستنیک بە لیخۆشبوونی خودا و بە تەمای تەویە و گەرانەو!

هه یانه پیتی وایه به کارهیتانی شهره پهنکه هۆکاریک بووییت له تهنگبوننه وهی
بژیوییه که ی و دهقی گرتوو به فراوانکاری، ئاسان نییه واز له وه بیینی که دهقی
پتیه گرتوو!

به گشتی دابونه ریت و خووپتیه گرتن و عاده ته کان له ناوبه رن.

دوکانیکم له پیره پیاویکی هه شتاساله کپی و گرتیه ستم له گه لیدا کرد، کاتی لیک
جودابووینه وه، دوی چه ند رۆژیک گرتیه سته که ی شکاند و په شیمان بوویه وه، داوام
لی کرد له کن دادوهر ئاماده بییت پازی نه بوو، به زۆر بردمه لای دادوهر، سویندی
درۆی خوارد که پیمی نه فرۆشتوو! وتم: خوی گوره له سه ر ئه م سوینده درۆیه
سزای ده دات!

ئیت دهستی کرد به به رتیلدان به م و به و، خه لکی په شوکیم دیت عاده ت به سه ریدا
زال ببوو له گه ل ویدا گرینگیان به قسه ی زانا نه ده دا، یه کئ ده یوت: ئه مه
نرخه که ی وهر نه گرتوو چون فرۆشته که دروسته؟! یه کئکی تر ده یوت: چون بۆت
دروسته دوکانه که ی به بی په زامه ندی لی وهر بگریت؟! یه کئکی دیکه ده یوت:
پتویسته له سه رت فرۆشته که هه لوه شینیه وه! کاتی هه لمه وه شانده وه، خوی و
خزمه کانی ده ستیان کرد به ئابروو بردن و پیتی وابوو که به رگری له مولکه که ی
ده کات، پاشان له کن سولتان دووزمانی لیکردم و به درۆ له دژی من وه ها هانی
ده دا چه په سام و به رتیلی ده دایه خه لکی سته مکار، ئیت هه ولیاندا و زۆر کۆشان
به لام خودا له خراپه یان پاراستمی. پاشان له کن دادوهر سکالام لی کرد و به لگه م
خسته روو، هه ندی دنیا په رست به دادوهر یان وت: حوکمی بۆ مه ده! ته نانه ت

دادورهیش دواى ساغبونونهوى بهلگهش له حوكمدان وهستا!! ئهوهى لهم
دادوره و دادورهىكى بالآتر بينيم لهوهى جيبه جيكردى هه قيان پشتگوى خست
له بهر خاترى پاراستنى پله وپۆستيان ئهوهى پيره پياوم بۆ پاراستنى ماله كهى
به لاهه سووك و ساده بوو، ئه و نه زان بوو به لام دادوره كان زانا بوون!

له م پووداوه وه بۆم پوون بوويه وه كه دابونه ريته كان زال بوون به سه ر خه لك و شهرع
پشتى تى كراوه. مرؤف ئه گه ر به قامچى لىى بدرى له ره مه زاندا پۆژوو ناشكىتى،
ئه مه عاده تى كه به رده وامى هه يه، هه ر ئه م مرؤفه ده م ده نى ته ئابروو و مالى خه لك و
عاده تى كه به سه ريدا زال بووه!

چه ندان جار ئه م پيره پياوه م بينيوه نويزان ده كات و ئاگاي له نويزه كانه، پاشان
كه ترسا له وهى ماله كهى له ده ست بچىت شهرعى به لاهه نا!

چه ندان كه س له و دادوره رانه م بينيوه خواپه رستى ده كه ن و به دواى زانسته وه ن
به لام كه ترسان له وهى پايه و پۆسته كانيان له ده ست بچىت لايه نى دينيان به ردا!

پاشان خودا به سه ر پيره پياودا سه رى خستم و دادوره له قازانجى من برياريدا،
سالىك سووپايه وه و شىخ به هه ژارى مرد.

له خودا داواكارم له ملكه چبوون بۆ شهرعه كهى و سه رپىچيكردى ئاره زووه كانمان
يارمه تيمان بدات.

۱۶۷- سووده‌کانی لاتهریکی

بو که‌سی زانا بېرای بېرای هیچ چیژ و شکومه‌ندی و شه‌ره‌ف و ناسووده‌بی و سه‌لامه‌تیبه‌ک باشتر نییه له گوشه‌گیری و لاتهریکی، به که‌نارگیری، سه‌لامه‌تیبه‌تی جه‌سته و دین و پایه‌ی له کن خوای گه‌وره و له لای خه‌لک به‌ده‌ست دینی، چونکه خه‌لک نه‌و که‌سه‌یان له نک که‌م بایه‌خه که تیکه‌لیان ده‌بی و ریژی نه‌و که‌سه‌یان له کن گه‌وره نییه که تیکه‌لیان ده‌بی، له‌به‌رئه‌وه قه‌دری خه‌لیفه‌کان گه‌وره بووه چونکه خو‌یان له خه‌لک شارده‌وته‌وه و داب‌پویه، نه‌گه‌ر ره‌شوکیان زانایه‌ک ببینن له باب‌ه‌تیکی ریپیدراودا شل‌په‌وه نه‌وا له‌لایان سووک ده‌بی. له‌سه‌ری پیویسته زانسته‌که‌ی بیاریژی و ریژی زانسته له کنیان به‌رقه‌رار بکات.

یه‌کی له پیشینان وتوویه: ئیمه گالته‌مان ده‌کرد و پیده‌که‌نین، وای لی‌هات خه‌لک په‌یره‌ویان لی ده‌کردین، ئیتر ناتوانین نه‌وه بکه‌ین.

سوفیانی سه‌وری وتوویه‌تی: نه‌م زانسته فی‌ترین و بیپاریژن و تیکه‌لی فشه و گالته‌یه‌کی وه‌های مه‌که‌ن دل‌ه‌کان بی‌زیان لی ببیته‌وه.

نابی نکولی له ره‌چاوکردنی دؤخی خه‌لک بکری. پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به عایشه‌ی فرموو ((نه‌گه‌ر له‌به‌رئه‌وه نه‌بووایه که گه‌له‌کات هیشتا نه‌وموسلمانن و

تازه له بیباوه پری هاتوونه ته دهر ئه وا که عبه م هه لده وه شانده وه و دوو دهر گام بۆ دروست ده کرد...)) بوخاری و موسلیم گتیرایتیان وه.

ئه حمه دی کوپی حه نبه ل له باره ی نوژی دوو ره کاتی پیش مه غریب وتوویه تی:
دیتم خه لک پنیان خوش نییه بویه وازم لی هینان.

گوئی له و نه زانه مه گره که پیی وایه ئه م شتانه رووپاماین به لگوو ئه مانه پاراستنی زانستن. روونکردنه وه ی ئه مه ش به م شیوه یه یه: ئه گه ر زانایه ک به سه رکۆتی بجیته دهر وه یان پارچه نانکی پی بیت بیخوات ئه وا له کن خه لکی ریزی که م ده بی ئه گه رچی ئه م کارانه ش ئاسایی و رپییدراون، ئه مه وه کوو ئه و پزیشکه وایه که به خه لک بلی پاریزی بکه ن و خوشی خۆ له خواردنی هیچ شتی نه بویری!

نابی زانا له لای ره شوکییان کراوه و بی فلتهر بیت، هه ر کاتی شتیکی رپییدراوی ویست با خۆی لیان بشاریته وه و دوور له چاوی ئه وان ئه م کاره رپییدراوه بکات.

ئه مه ئه و ریزه یه که ئه بوو عوبه یده تیبینی کردوه کاتی عومهری کوپی خه تتاب (خوا لی رازی بیت) ی بینی به سه ر پشتی که ریکه وه له شام ده هاته وه و قاچه کانی شوپر ببۆوه، وتی: ئه ی میری ئیمانداران! گه وره پیاوان دیدارت ده که ن! ئه وه ی بینیم باش و جوان نه بوو! به لام ئیمامی عومهر ویستی ئه بوو عوبه یده به پاراستنی بنچینه و ئه سلّوه په روه رده بکات و وتی: خودا به ئیسلام به هیز و شکومه ندی کردن، له هه ر شتیکی تری غهیری ئیسلام به دوا ی شکومه ندیدا بگه رین زه لیل و سووکتان ده کات. واته: پیویسته خواستنی شکومه ندیتان به دین بیت نه ک

به شیوهی کرداره کان نه گه رچی شیوه کان تیبینی ده کرتین. مرؤ له مالی خویدا جلوبه رگ داده کنی، نه گه ریش چووه ناو خه لک جلوبه رگیتی ته واو له به رده کات. نه مهش پووپامایی نییه و به خۆبه لزانى دانانری. مالیکی کوپی نه نهس خوی ده شووشت و بۆنی خوشی له خوی ده دا ئینجا داده نیشست و فرموده ی ده خوینده وه.

سهیری نه و زانایانه مه که که له بهر ده رگای ده سه لاتداران که وتوون، به دلنیا ییه وه لاتهریکی بۆ زانا و زانست ئابروومه ندرته و نه وه ی زانایان له نزیکبوونه وه له ده سه لات له دهستی ده دن چندان هینده ی نه وه یه قازانجی لی ده که ن. سه عیدی کوپی موسه ییه ب گه وره ی زانایان نه ده چووه کن ده سه لاتداران.

نه گه ر خوشی و ئاسوده ییت ده وی نه ی زانا نه وا خۆت بخه ره کونجی ماله وه و له که سوکار و خیزانیشت ته ریک به ژیانته خوش ده بی، بۆ دیداری که سوکار و خیزانته کاتیک دانی، که زانایان کاته که هاتوه نه وا بۆ دیدارته خویان ده پازیننه وه، به وهش ئاو یزانبوون و تیکنالان خوشتر و به تامتر ده بی.

با له ماله وه شوینتیکی تایبه ته بۆ ته نیابوون هه بی و له ویدا کتیه کانت بخوینته وه و به نیو باخی هزرت پیاسه بکه یته! خۆت له دیده نی خه لک بپاریزه به تایبه تی ره شوکییان! کاریکیش بکه که ژیانته خۆتی پیوه به پیوه بیه یته و له ته ماگردنه مالی خه لک بپاریزی! نه مه نه و په ری چیژ و خوشی زانایه له دونیادا.

به (ئین ئه لموبارهك) وترا: ئه وه چیته بۆ له گه لمان دانانیشیت؟ وتی: ده چم له گه ل
هاوه لان و شوینکه وتوان داده نیشم. مه به ستی ئه وه بوو ده چی سه یری کتیبه کانی
ده کات که ژانی ئه وانی تیدایه .

هر کاتی که سی زانا ته نیایی و بینیزی له خه لکی پیدرا ئه گه ر تیگه یشتنیکی وای
مه بوو که بووه هۆی دانانی کتیب ئه وا خوۆسی و چیژه که ی تیروته واو بووه ،
ئه گه ریش تیگه یشتنیکی پیدرا که به رزیووه بۆ مامه له و مونا جاتی خودای هه ق ئه وا
به ر له مردن چۆته به هه شته وه .

له خودا داواکارین: هیممه تیکی به رزی و امان بداتی به ره و که مال به رزبینه وه و بۆ
کاره چاکه کانیش یارمه تیمان بدات، ئه وانه ی پئی هه قیان گرتووه تاکوته ران.

۱۶۸- چەند وئستگه یهك له ژيانی دانەر

سەرنجی حالۆباری خەلکم دا له حالەتی بەرزیی پله و پایەیان، دیتم زۆرینەیی خەلک
 لەم کاتەدا زیان و دۆرانیان دەردەکەوی، هەیانە له دەمی لاویدا له تاوان و گوناھ
 زێدەپۆیی کردوو، هەیانە له وەدەسەینانی زانستدا کەمتەرخەمی نواندوو، هەیانە
 له چیژوەرگرتن له خۆشی و چیژەکان پیدریژی زۆری کردوو... هەموویان له کاتی
 پیریدا پەشیمانن ئەو کاتەیی قەرەبووکردنەوی گوناھەکانی پیشوو لە دەست چوو
 یان هیزوپیزیان نەماو یان چاکەیان لە دەست چوو، ئیتر قۆناغی پیری هەر بە ناخ
 و داخ و خەم بەسەردەبات، ئەگەر پیرەپیاو له گوناھەکانی پیشووی وریا بوو بیتەو
 دەلی: حەیف و مخابن بۆ ئەو کارە بەدانەیی کردمن! ئەگەریش وریا بوونەو هەیی نەبی
 ئەوا خەفەت بۆ لە دەسچوونی ئەو شتانە دەخوات کە خۆشی و چیژی لی دەبینی.

بەلام ئەو هەیی سەردەمی گەنجیتی له زانستدا بەسەربدبیت ئەوا له کاتی پیریدا
 بەری پەنجی دەدوریتەو و خۆشحال دەبی و چیژ دەبینی له دانانی کتیب لە بارەیی
 ئەو زانستانەیی کۆی کردوونەتەو و بەراورد بەو چیژانەیی له زانستی وەردەگری
 لە دەستدانی چیژەکانی جەستەیی بەلاو شتیکی وەها نییە، ئەمە له گەل بوونی
 چیژەکانی لەو خواستەیی کە هیوای دەسکەوتنی داواکراوی هەیی، پەنگە ئەو
 کارانە خۆشتر بن لەو هەیی لی وە دەست هاتوو هەرۆک شاعیر وتوو یە:

أهتر عند تمیوی وصلها طریا در بې امنیت اهلای من الظفر

له کاتی خۆزگه‌ی گه‌یشتن پێی له خۆشییان خه‌نی ده‌بم، په‌نگه‌ خۆزگه‌یه‌ک شیرینتر
بیت له ده‌ستکه‌وتن!

سه‌رنجی خۆم دا که وێرای عه‌شیره‌ته‌که‌م که ته‌مه‌نی خۆیان له وه‌ده‌سه‌پێنانی
دونیادا خه‌رج کرد و منیش ته‌مه‌نی لاوێتیم له زانسته‌خوازییدا به‌ خه‌رجدا، دیتم
ئه‌وه‌ی ئه‌وان به‌ده‌ستیان هێناوه له‌ده‌ستم نه‌چووئه‌ ئیلا شتی‌ک نه‌بی که ئه‌گه‌ر بۆم
هاته‌دی له‌سه‌ری په‌شیمان بېمه‌وه.

پاشان سه‌رنجی حاڵی خۆم دا، دیتم ژیا‌نی من له دونیادا له ژیا‌نی ئه‌وان باشته‌ و
پله‌وپایه‌م له‌نیۆ خه‌لکدا له پله‌وپایه‌ی ئه‌وان به‌رزتره‌ و ئه‌وه‌ی به‌ده‌ستم هێناوه له
زانست و زانیاری به‌ره‌نگاری ناکری.

ئیبلیس پێی وتم: ماندوو بوون و شه‌ونخوونی خۆت له‌بیرچوووه‌؟!!

پێم وت: ئه‌ی نه‌زان! ده‌سته‌پرین له کاتی دیتنی یوسفدا هه‌یج کاریگه‌ری و ئێشیکێ
نییه‌، ئه‌گه‌ر پێگایه‌ک بته‌گه‌یه‌نێته‌ هاو‌پێیه‌کت ئه‌وا هه‌ر چه‌ند دوور بیت درێژ نییه‌.

من له کاتی زانسته‌خوازییدا ئه‌وه‌نده‌ چیژم ده‌بینی که ناخۆشی و چه‌رمه‌سه‌رییه‌کانم
له‌م پێناوه‌دا له هه‌نگوین له‌لام شیرینتر بوو، له کاتی مندالیمدا چه‌ند کولێره‌یه‌کی
و شکم له‌گه‌ڵ خۆمدا ده‌برد و بۆ وه‌رگرتنی فه‌رموو‌ده‌ ده‌رده‌چووم و له‌سه‌ر پوو‌یاری
عیسا داده‌نیشتم، به‌ بێ ئاوه‌مه‌توانی بیانخۆم، هه‌ر پاروویه‌کم ده‌خوارد ئاوم

له سه‌ر ده‌کرد، چاوی هیممه‌تیشم جگه له چیژی وه‌ده‌سه‌هینانی زانست چیتری نه‌ده‌بینی.

به‌ره‌می نه‌مه نه‌وه‌بوو که به‌وه ناسرام گوئییست و شاره‌زای زۆری فه‌رمووده و ژیان و نه‌حوال و ئادابی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و نه‌حوالی هاوه‌لان و شوینکه‌وتوانم، له ناسینی ریگا‌که‌ی وه‌کوو (ئین نه‌جوه‌د)م ئی هات.

له‌مه‌دا فی‌ری مامه‌له و هه‌لسوکه‌وتیکی وه‌ها بووم که به‌ زانست وه‌ده‌ست نایه‌ت ته‌نانه‌ت له‌بیرمه که له سه‌رده‌می مندالی و لاییتی و زگورتی و حه‌زی په‌پیندا توانای هه‌ندی شتم هه‌بوو که نه‌فس وه‌کوو که‌سی تینوو بۆ ئاوی سازگار په‌رۆشی بوو، هیچ شتی‌ک ریگری ئی نه‌کردم ته‌نها به‌ره‌می زانست نه‌بی که ترسی خودای له دلدا پوواند، نه‌گه‌ر نه‌وه‌لانه نه‌بی که هیچ مرۆفیک لئی خالی نییه نه‌وا ده‌ترسام نه‌فسم تووشی خودسه‌رسامی بی‌ت. به‌لام خودای گه‌وره پاراستمی و فی‌ری کردم و له نه‌ینیه‌کانی زانست ئاگاداری کردم له سه‌ر ناسین و په‌سندانی خه‌لوه‌ت له‌گه‌لی، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر (مه‌عرووفی که‌رخ‌ی) و (بیشری حافی) له‌لام بوونایه به‌ قه‌ره‌بالغیم ده‌بینی. پاشان گه‌پایه‌وه و له که‌مه‌ترخه‌میدا نقومی کردم تا نه‌وه‌ی که‌مترین خه‌لکم له خۆم پی باشتر بوو. جاریک بۆ شه‌ه‌ونویژ و چیژی مونا‌جاتی له خه‌وی هه‌لده‌ستاندم و که‌په‌تیکیش له‌گه‌ل ساغی جه‌ستم له‌وه بیبه‌شی ده‌کردم. نه‌گه‌ر مزگینیی زانست نه‌بوویه به‌وه‌ی نه‌مه جوریکه له چاککردن و په‌روه‌ده‌کردن نه‌وا یان نه‌وه‌تا له کاتی کرده‌وه‌دا به‌ره‌و خودسه‌رسامی ده‌چووم یان له کاتی بی‌کاریدا به‌ره‌و بی‌ه‌یوایی ده‌پۆیشتم. به‌لام هیوام به‌ فه‌زلی خودا به‌کسان بوو به‌ ترس لئی.

هیوا و ئومید به هۆی به هیزی هۆکاره کانیه وه زال ده بی، چونکه من بینیم که هه ره له و کاته وهی مندال بووم خودا پهروه رده ی کردم، بام مرد و من هیشتا فام نه بوو و داکیشم ئاوری لی نه دامه وه و بایه خی پی نه دام، خودا خوشه ویستی زانست و زانینی له سروشتمدا چاند و به رده وام به ره و شتی گرینگ و که سی وه های ده بردم که راستترینی فیده کردم تا ئه وهی کاروبارم راسته پی بوو، چه ندان دوژمن بۆم هاتن و ئه و لیمی دوورخستنه وه، که بینیم یارمه تی دام و به رگری لی کردم و پیی به خشیم، به هۆی ئه وهی له رابردوودا بینیم ئومیدم به داهاتووش به هیز بوو، له کۆرپه کانی زیکردا زیاتر له (٢٠٠) دوو سه ت هه زار که س له سه ر ده ستم ته و به یان کردوو و هه روه ها زیاتر له دوو سه ت که سیش موسلمان بووه، چه ندان چاوی وشک که هه رگیز فرمیسیک که به چاویاندا نه هاتوو به ئامۆزگاری من گریاون.. که سیک که ئه م نیعمه ت به سه ردا پڑانه ی هه ست پی کردوو هه ق وایه هیوا ی به ته واوکردن هه بی.

په نکه هۆکاره کانی ترس به پوانینم بۆ که موکورتی و هه له کانم بیته. پوژیکیان دانیشتم و زیاتر له (١٠) ده هه زار که سم له ده وری خۆم دیت، ئه وانه ی له وئی بوون یان دلیان نه رم ببوو یان فرمیسیک به چاویاندا هاتبووه خوارئ، به نه فسی خۆم وت: چیت به سه ردی ئه گه ر ئه وان پزگاریان بوو و تۆش له ناوچوویت؟! به زمانی ئه وینمه وه هاوارم کرد: خودا و گه وره م! ئه گه ر سبه ینی به سزا له ناوت بردم ئه وان له سزا که م ئاگادار مه که وه له به ر پاراستنی پیز و شکوی تو نه ک له به ر خاتری من نه وه ک بلین: خودا ئه و که سه ی سزادا که به خه لکی ناساند.

خودایه ! بیروباوه‌پی باشیان له‌باره‌ی منه‌وه به هۆی به‌خششی تۆوه بپاریزه
به‌وه‌ی ناگاداریان نه‌که‌یت له سزادانی نه‌و که‌سه‌ی بۆته ریئیشاندهریان بۆ لای تۆ.
خودایه نه‌مه دووره له تۆ که سازگارێک لیلا بکه‌یت.

۱۶۹- گرفته‌کانی عیشق

له و شتانه‌ی له که‌سی ژیر ون و په‌نهانه‌وه‌یه که پی‌ی وایه هر کاتی ژنیکی له‌لا نه‌بوو که زوری خوشبویت‌ه‌وا دنیا تام و چیرژی نییه، نه‌گه‌ر خوشه‌ویستیکیشی هینایه به‌رچاو و به‌هی خوی دانا‌ه‌وا خه‌یالی چیرژیکی گه‌وره ده‌کات، نه‌گه‌ریش یه‌کیکی له کن بیت که مه‌یلی بۆ نییه‌ه‌وا خوی به‌ببشه‌ش له خوشیه‌کانی دنیا داده‌نی!

نه‌مه‌ش شتیکی زور شاراوه و په‌نهانه‌وه‌بی پوون بکریته‌وه که نه‌وهایه: هه‌موو شتیک که هی خۆت بیت لیتی بیزار ده‌بیت و، هر کاتی مروّف نه‌وه‌ی ده‌ست که‌وت که ناره‌زویی لیتیه‌تی نه‌وا لیتی بیزار ده‌بیت و پوو ده‌کاته‌غیری وی: جاریک له‌به‌ر ده‌رکه‌وتنی نه‌ونه‌نگی و خه‌وشانه‌ی که به‌هوی تیکه‌لبوونه‌وه ناشکرا ده‌بی، دانایان وتوویانه: عیشق چاو له ئاستی خه‌وشه‌کانی خوشه‌ویست کویر ده‌کات. که‌په‌تیکیش له‌به‌ر نه‌وه‌ی هی خۆیه‌تی و ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ردا هه‌یه، نه‌فسیش هه‌میشه چاوی له‌و شتانه‌یه که نیه‌تی و ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ردا نییه.

پاشان نه‌گه‌ر به‌رده‌وامبوونی خوشه‌ویستیمان له‌گه‌ل‌تواناداریدا خه‌ملاند نه‌وا نه‌مه‌ ده‌بیت به‌لام به‌نه‌دازه‌ی توانایه‌که ناته‌واو ده‌بی، به‌لکوو تاوانکردنی خوشه‌ویست به‌هیزی ده‌کات، تاوانکردنه‌که‌شی وه‌کوو ملنه‌دان وایه یان ملنه‌دانی به‌پازیبوون.

ئەگەر ساف و سازگار و بى كيشە بوو ئەوا ھەر ھەندى لىلى و گرفتى دەبىت:
 ۋەكوو ترس و وريايى لىي و كەم مەيلى بۆ ئەم عاشقە، پەنگە بەرۆر خۆي لى نزيك
 بخاتەوہ و مروفىش بە كەم مەيلى خۆشەويستەكەي دەزانى ئىتر بىتاقەت و ۋەپس
 دەبى.

ئەگەر ترسا لەوہى ناپاكي لى بكات ئەوا پىويستى بە چاودىرى ھەيە، بەوہش خەم
 و تالى زياتر و بەھىزتر دەبى.

باشترين پلە و ئاست مامناوہندىتتية كە برىتتية لە ھەلبژاردنى ئەوہى نەفس
 ئارەزوى دەكات و مەيلى بۆ ھەيە و ناگاتە پايەي عيشق، چونكە عاشق لە
 ئازاردايە، ئەو كەسەي خالىيە لە عيشق وا خەيال دەكات عاشق چىژ دەبينى بەلام
 ۋەھا نىيە، ئەو بەم جۆرەيە كە لەم شيعرەي (ابن دريد الازدى) دا ھاتوہ:

وَمَا فِيهِ الْأَرْضِ أَشَقُّ مِنْهُ مُجِيبٌ	وَإِنْ وَجَدَ الْهَوَىٰ عُلُوَّ الْمَنَاقِبِ
شَرَّهُ بَأْكِيًا فِيهِ كُلُّ وَقْتٍ	مَخَافَةَ فَرَقَةٍ أَوْ لِإِشْتِيَاقٍ
فَيُكَيِّفُ إِنْهُ نَأْكُو سَوْقًا إِلَيْهِمْ	وَيُكَيِّفُ إِنْهُ دَنَوْا هَوْفَ الْفِرَاقِ
فَتَسْخَرُنُ عَيْنُهُ عِنْدَ التَّنَائُفِ	وَتَسْخَرُنُ عَيْنُهُ عِنْدَ التَّنَائُفِ

لە زەويدا كەسەي نىيە لە ئاشق بەدبەختتر و چارەپەشتەر تەنانەت ئەگەر
 ئەوینەكەشى شيرين و خۆش بىت! لە ترسى دابىران يان لە پەرۆشيان دەبينى
 ھەميشە چاۋ بە گريانە، ئەگەر خۆشەويستەكەي دوركەوتەوہ لە پەرۆشيان بۆي
 دەگرى، ئەگەر ريش نزيك كەوتەوہ لە ترسى دابىران دەگرىت، لە كاتى نزيك بوونەوہ
 چاۋي گەرم دادى و لە كاتى دابىرانىش ھەر چاۋي لە تاۋي دوركەوتەوہ گەرم
 دادى!

۱۷۰- جیاوازیی خه لک له هیمه تبه زیدا

مروڤه هرگیز به گه وره تر له هیمه تبه ززی به هیچ شتیکی تر گرفتار نه بووه، چونکه هر که سی هیمه تی بهرز بوو بلندیه کان هه لده بژیژی، پهنگه زه مان یارمه تی نه دات و بارودوخی لاواز بیته، ئیتر له ئازاردا ده مینیتته وه.

من شتیکم له هیمه تبه ززی پیدراوه و به هویه وه له ئازاردا، نالیم: خۆزگه نه بووایه، چونکه زیان به نه ندازه ی نه بوونی عه قل شیرین و خوش ده بی، که سی عاقلیش به که می عه قل چیژی زیاد هه لئا بژیژی.

سه رنجم دایه خه لکک که باسی هیمه تبه ززی خویان ده کرد دیتم هر له یه ک هونه ردا بوو و بایه خیان به و که موکورتیه نه ده دا که له گرینگتر له وه یانبوو: (الشریف الرضی) وتویه:

و لکل جسم فی النهول بلیح و بلاء جسم من تفادیه همتی

هه موو جهسته یه ک له لاوازییدا به لا و گرفتیکی هه یه، به لای جهسته ی من له وه دایه که هیمه تی جیاواز و جوواو جوورم هه یه.

سه یرم کرد دیتم نه و په پی ناواتی ده سه لات و نه میرایه تیه.

(نه بو موسلیم خوراسانی) له هه‌په‌تی لاویدا زۆر به‌که‌می ده‌نووست، له‌م باره‌وه پرسپاری لّی کرا؟ وتی: زه‌بینه‌کی ساف و خه‌میکی دوور و نه‌فسیکم هه‌یه که په‌روشی کاره بلّند و به‌رزه‌کانه، له‌گه‌ل ژیانیک وه‌کوو ژیا‌نی گه‌جر و گوجه‌ران! وترا: چ شتیک تینویتییت ده‌شکینی؟ وتی: ده‌سکه‌وتنی پاشایه‌تی. وترا: بیخوازه. وتی: به‌مه‌ترسی نه‌بی ناخوازی. وترا: سواری مه‌ترسییه‌کان به. وتی: عه‌قل پێگره. وترا: ئه‌ی چی ده‌که‌یت؟ وتی: عه‌قلم ده‌که‌مه نه‌فامی و به‌هویه‌وه هه‌ولّی کاریکی مه‌ترسیدار ده‌ده‌م که به‌نه‌فامی نه‌بی نایه‌ته‌دی و به‌عه‌قل پلان و ته‌گبیری ده‌که‌م که به‌و نه‌بی ناپارێزری، به‌پاستی سستی و خاوی برای نه‌بوونه.

سه‌یری حاڵی ئه‌م داماوهم کرد دیتم گرینگترین شته‌کانی به‌فیرو داوه که بریتیه له لایه‌نی ئاخیره‌ت و له پێناو وه‌ده‌سه‌هینانی ده‌سه‌لانداری هه‌ستاوه و قیت وه‌ستاوه، چه‌ندان که‌سی کوشت و مالوێران کرد تا هه‌ندی له مه‌به‌سته‌کانی له خووشیه‌کانی دونیا وه‌ده‌سته‌هینا! پاشان ته‌نها هه‌شت سالّ خووشی دیت و تیروور کرا و ته‌گبیری عه‌قلی بیرچوووه‌وه، کوژرا و له‌سه‌ر ناشیرینترین حاڵ به‌ره‌و ئاخیره‌ت رویشت.

(المتنبی) شاعیر ده‌یوت:

فَفِي النَّاسِ مَنْ يَرْضِي بِمِيسُورٍ عَيْشِهِ وَشُرُكُوهُ رِجَالُهُ وَالتَّوْبُ جِلْدُهُ
 وَلَكِنَّ قُلُوبًا بَيْنَهُ جَنِيحٌ مَّالَهُ سَدَى يَنْتَهِيهِ فِيهِ مُرَابِ أَمْدُهُ
 يَرْوِ جِسْمَهُ يُلْغِي شُفْرًا تَرْتَبُ فَيَخْتَارُ أَنْ يُلْغِي دُرْعًا تَهْدُهُ

خه لکی وا هه یه که ئه وه نده هیممه تنزمه به ژیانیکی سووک و سانا پازویه و ئه سپی به زینی پییه کانیه تی و جلکی به ری پیسته که یه تی واته پرووت و په جاله، به لام من دلایکم له ناو سینگدایه که سنوور نازانی و ئه و دلهم به جلکی نه رم و ناسک پازی نییه ده یه وی قه لغانی پته و و قورس له بهرکه م و به ره و به زایی بیوم!

سه رنجی ئه مه شم دا دیتم هیوا و هه ولی ئه ویش ته نها به دونیاوه به ستراره.

سهیری هیممه تبه زینی خۆم کرد سه یروسه مه ره م دیت! له بهر ئه وه ی من ئه وه نده خوازیاری زانستم که دلنایام پیی ناگه م چونکه من حه ز ده که م هه موو هونه ر و جوړه کانی زانست به ده ست بیتم و له ورده کاری هه موو هونه ریک بکۆلمه وه! ئه مه ش کاریکه ته مه ن به شی هه ندیکیشی ناکات نه ک هه مووی.

ئه گه ر که سیکی خاوه ن هیممه ت له هونه ریکدا ببینم که گه یشتبیته ئه وپه ری ئه وا ده بینم له هونه ریکی تر دا ناته واوه و هیممه ته که ی به تیروته واو دانانیم، وه کوو فه رمووده ناس که فیهی له ده ست چووه، فه قیهیش فه رمووده زانی له ده ست چووه، پیتم وایه پازیبوون به که موکورتی زانسته کان به هژی ناته واوی و که میی هیممه ته وه یه.

پاشان من گه ره که م ئه وپه ری کار به زانست بکه م، په روشی وه په ری بیشری حافی و زوه دی مه عرووفی که رخییم! ئه مه ش له گه ل خویندنه وه ی کتیبان و سوودگه یانندن به خه لک و دووری و دوستی!

پاشان من دهمه وی له خه لک بئنیاز بم و ئاواتمه چاکه یان له گه ل بکه م! سه رقالبیون به زانستیش پئگره له ئیشکردن و پاره په یداکردن و، قه بوولکردنی به خشش و منه ته کانیش هیممه تی به رز پئی پازی نییه .

پاشان من په روشی مندال خستنه وهم ههروهک په روشی دانانی کتیبانم تاوه کوو مندال و کتیب دواى مردنم بینه جئگره وهم! خواستنی ئه مانه ش ئه و دلله ی حه زی له ته نیایی و په کلابوونه وه یه سه رقالم دهکات.

پاشان من دهمه وی چئژ له شته جوانه کان وه ریگرم! به لام که می پاره و سامان پئگره له وه، پاشان ئه گه ر بئته دیش ئه وا هیممه تجمی په رت دهکات.

ههروه ها بۆ جه سته م خواردن و خواردنه وه ی باشم دهویت، چونکه جه سته دهقی گرتوو به خووشی و نیانی! به لام که می پاره پئگره .

هه موو ئه وانه کۆکردنه وه ی نئوان دژه کانه .

من له کوئ و حالئ ئه وانه له کوئ که ئه وپه ری خه م و هه ولئ دونیایه ههروهک وه سقم کرد، من حه ز ناکه م به ههچ هۆکارئک وه ده سه ئتانی شتئکی دونیا پروی دینم بپرووشئنی و کار بکاته سه ر زانین و کرده وهم .

ئای چه ند نیگه ران و دلله پاوکه مه له شه و بئداری و هئتانه دی وه پره ع، له گه ل دووباره کردنه وه ی زانست و سه رقالبوونی دل به کتیبان و وه ده سه ئتانی ئه و خۆراکانه ی بۆ جه سته گونجاون! مخابن بۆ ئه و مونا جاته ی له ته نیاییدا له ده ستم

ده چي له گه ل دیداری خه لك و فیرکردنیان! نای له شیلوو کردنی وه پره ع له گه ل
خواستنی ئه و شته ی بو خیزان پیویسته!

به لام من ته سلیمی نازاردانم بووم و، رهنگه چاکبوون و پهروه ده بوونم له نازاردانم
بیته، چونکه هیممه تبه رزی پیویستی به و بلندخوازیانه هیه که له خودای هه ق
نزیکت ده خه نه وه.

رهنگه سه رگه ردانی له خواستن پینیشاندهریک بیته بو مه به ست و ئامانج. ئا ئه وه تا
من هه ناسه کانم ده پاریزم له وه ی هه ناسه یه کم بیسوود بپوات. ئه گه ر خه م و هیممه تم
گه یشته ئامانجه که ی باشه وه گه رنا نییه ت و نیازی ئیماندار له کرده وه ی باشتر و
کاریگه رتره.

۱۷۱- ره چاوکردنی مافی نهفس

کاتی به شی پیشووم نووسی، پیم باش بوو هندی شت به بیر نهفس بیتمه وه
 نهویش نهو هیه که ده بی ناگامان له نهفس بیت و نهرم و نیان بین له گه لیدا و باری
 قورس نه که این چونکه که سی بیه وی دوو قوناغه ری به یه ک قوناغ بی ری نهوا په کی
 ده که وی و ناتوانی به رده وام بیت، پیویسته ریگا به نهرمترین شیوه که له توانادایه
 بی ری، نه گه ر بار به ره کان ماندوو بوون لاکبیژ گورانیان بو ده لی. پشودانیک بو
 نهوهی توانا و وزهت وه به ربیته وه زور گرینکه، چوونی مه له وان بو قولایی ده ریا بو
 ده سکه وتنی مرواری به رزبوونه وه یه و به رده وام پویشتن و شتر شه که ت و ماندوو
 ده کات و برینی بیابان و چوله وانیش سه خته.

هه رکه سی بیه وی نه رمونیانی به نهفس ببینی با سهیری ژیاننامه ی پیغه مبه ر (صلی
 الله علیه وسلم) بکات، نهو ناگای له نهفسی خوی بوو و له گه لی نهرم بوو و گالته ی
 ده کرد و تیکه لی ژنان ده بوو و ماچی ده کرد و زمانی ده مژی و شتی جوانی
 هه لده بژارد و ناوی شیرینی ده خوارده وه و ناوی سارد و خواردنی باشی ده خوارد
 وه کوو گزشتی پشت و قول و شیرینی.

هه موو نه مانه نهرم و نیانییه به و جهسته یه ی پی پی ده که یه ت، به لام نهوهی نازاری
 بدات نهوا ناتوانی پی پی بکات و تا سه ر به رده وام بیت، پیغه مبه ر (صلی الله علیه

وسلم) فرموییه تی: ((ئەم دینه پتەو، بەنەرمی بڕۆنە ناویەو، چونکە کەسی توندنازۆ ناتوانی تا سەر بەردەوام بێت و خۆی و ئەوێ لەگەڵیەتی لەناودەبات.))

بزانە پێویستە کەسی ژیر نەفسی خۆی دەسخرۆ بکات و بە هەڵەیدا بیات لەو خەوشانەی عەقل دەیان دۆزیتەو! بیری بەناگا بەر لە نزیکیبۆنەوێ لە ژن وا بێردەکاتەو کە جووتبوون بریتییه لە ئامیزگرتنی جەستەیک کە پیس و پۆخلی لەخۆگرتوو، وە بەر لەوێ پاروو قوت بدات وا بیر دەکاتەو کە لەناو لیکێ دەمدا گەوزەگەوزیەتی کە ئەگەر زمان دەری بێنی فری دەدات چونکە قیزی لی دەبیتەو! وە ئەگەر بیر لە نزیکیبۆنەوێ مردن و پووداوەکانی دواى مردن بکاتەو ئەوا چیژ و خۆشییەکانی ئیستاشی لەلا بیزراو دەبی! بۆیە دەبی مڕۆڤ هەندی کات خۆی بەهەڵەدا بیات تاوێ کوو سوود لە ژیاى وەریگرت. هەروەکوو (لەبید کورپی رەبیعه) وتویه:

وَكَزِبِ النَّفْسِ إِذَا حَدَّثَهَا إِنَّهُ صَدَقَ النَّفْسُ يُزْرِئُهُ بِالْأَمَلِ

مەبەستی ئەوێە ئەگەر ویستت کاریک بکەیت بەگوئی نەفس مەکە کە خاوت دەکاتەو و دەتەرسینی، چونکە بپواکردن بە گومان و نیگەرانییەکانی نەفس هیوا و ئومیدت لەناودەبات..

(نه بولفه تح نه لبوستی) وتوویه:

أَنْدَ طَبَقًا مَلْدُودًا بِالْجَدِّ رَاحَةً
يَجْتُمُّ وَعَلَلَهُ بِشَوِيهِ مِنْ الزَّرْعِ
وَلَكِنْ إِذَا أُعْطِيَتْهُ الزَّرْعُ فَلْيَتَكْرَهُ
بِمَقْدَارٍ مَا تُطْبِخُ الطَّعَامَ مِنْهُ الْمِلْحَ

پشوویهك به دهروونی ماندووت بده و به شتیک له گالته و خویشی ناسوودهی بکه
به لام نهوش با به قهدهر خوئی چیشت بیت(هه موو شتیک به خوئی)، خویش به
مانا).

ههروهها (نه بوو عهلی کوپی نه لشییل) وتوویهتی:

وَإِذَا هَمَمْتَ فَنَاجِ نَفْسَكَ بِالنَّوَى
وَعَدَا فَيَرَاتِهِ الْجَنَانُ عِدَاتِهِ
وَاجْعَلْ رِجَالَكَ دُونَ يَأْسِهِ جِنْدَ
عَمْرٍ تَزُولُ بِهِمَلُهُ الْأَوْقَاتُ
وَاسْتَرْعِزْ بِالْجِلْسَاءِ بِتَلُّهِ إِذَا
جِلْسَاؤُكَ الْمَسَارُ وَالشَّمَارُ
وَدَعْ التَّرَقُّعَ لِلْحَوَادِثِ إِنَّهُ
لِللَّحِيحِ مِنْ قَبْلِ الْمَاتِ مَمَاتِهِ
فَالْهَمَّ لَيْسَ لَهُ تَبَاتٌ مِثْلَمَا
فِيهِ أَهْلُهُ مَا لِلسَّرُورِ تَبَاتِهِ
لَوْلَا مَفَالِطَةُ النَّفْسِ عَقُولَهَا
لَمْ كُفِّهِ لِمَتَيْظِيرِهِ حَيَاتِهِ

خه می دهروونت به به لینی خویش بره وینه وه و ئومیدت بکه قه لغان به پووی
بیهبواییدا تاوه کوو به تیپه پبوونی کات خه مه کانت برؤن..خه مه کانت له هاو نشینانت
بشاره وه چونکه هه ندی که س هه ن هه سوودن و به خه مه کانت دلخویش ده بن..

ئەوئندە پېشېبىنى پووداوى ناخۆش مەكە چۈنكە ژيان لە چاۋەپوانىدا مردنە،
خۆشى و ناخۆشى ھەتاھەتايى نىن و دىن و دەپۇن..

پېشېبان بە گشتى مووى سېپيان بۇياغ دەكرد نەوہك خەلك شتېكى وايان پېئوہ
بېنى كە كرېت بېت، ئەگەرچى بۇياغكردنى سەرۈپرچ نابېتھە ھۆى ئەوہى نەفس
بەوہ نەزانى بەلام جۆرىكە لە ھەلخەلەتاندنى نەفس چۈنكە نەفس پووالەت دەبېنى
و فيكر و عەقلىش لەگەل غائىبىدان، بۇيە دەبى بەھەلەدابردن و دەسخەرپۆكردنىك
بكرى تاوہكوو ژيان بكرېت، ئەگەر زانا بەپېى ھىواكورتى كارى كەردبايە ئەوا ھېچ
زانستېكى نەدەنوسىيەوہ و كتېبېكىشى دانەدەنا.

ئەم بەشە لەگەل ئەوہى پېشوو باش تى بگە، ھى يەكەم لە پاىيە عەزىمەتدايە و
ئەمەش لە شوئىنى روخسەت، بۇ ھەر ماندووبوونىك دەبى پشودانىك ھەبى، خۋاى
گەرەش بە ئەندازەى پاستگۆبى خواست و ھىزى پەنابردن و دارپىنى ھىز و توانا
لەگەلتدايە و ھەر ئەوئىش يارمەتيدەرە.

۱۷۲- ریکخستنی کاروباری دونیا و وده سهینانی زانست

کۆله که ی ژیانی بنیادهم به دوو شته وه یه: که رمی و شیداری (ئمه قسه ی کۆنه که له یۆنانه کانه وه و هرگیراوه و ئیستا باوی نه ماوه).

کاری که رمی نه وه یه که شیداری (ته پی) شی بکاته وه و له ناوی بیات، ئاده میزاد پیویستی به وده سهینانی جیگره وه یه که بۆ شته شیپۆوه که.

جهسته ی مندالّ زیاتر له شیپوونه وه خۆراک وهرده گری، جهسته ی ته واو به نه ندازه ی شیپوونه وه خواردن وهرده گری، ئه و جهستانه ی به ره و پیرین زیاتر له خۆراک وهرگرتن شیده بنه وه.

پیویسته تازه پیگه یشتوو خۆ له په رین (سه رجی) پیاریزی چونکه به مه بنچینه یه کی هیژ داده مه زیننی که له پیریدا هه ست به شوینه واره که ی ده کات.

به لام مامناوه ند و له ته مه ن (گه شه) وه ستاو پیویسته وریای زیاده په رین بیّت، ئه گه ر وزه و به کارهینانی وزه ی وه کیه ک بوو و زیاده په وی له به کارهینان کرد ئه وا له ده سکه وتی وزه ی ده پروات و نزیکه له وه ی به خیرایی وزه ی نه مینی.

سه بارهت به کهسی پیریش ئهوا وازهینان له پهرین وهکوو پئویست وایه بۆی، به تایبهتی ئهگه ته مهنی زیاد هه لکشا چونکه له م حاله ته دا له وجه وه ره و ناوه پۆکهی خه رج ده کات که هه رگیز هاوشیوهی ده ست ناکه ویتته وه .

پاشان کهسی ژیر پئویسته سه یری مال و داراییه کهی بکات، زیاتر له خه رجکردن پاره ده ست بخت بۆ ئه وهی زیاده که بۆ کاتی په ککه وته یی پاشه که وت بکات و ده بی وریای ده سبلاوی بیته، چونکه داد په روه ری و راستورپکی باشترینه .

پاشان برونیتته هاوسه ره کهی و داواکراو لئی دوو شته: بوونی مندال و به پئوه بردنی مال، ئه گه ره ده سبلاو و برپژ برپژ بوو ئهوا ئه مه خه وشیکه به رگه ی ناگیرئ و قه بوول نه کراوه، ئه گه ره سیفته تی نه زۆکیشی هاته پال ئهوا هیچ هۆکارێک نییه بۆ هیشته وه و ده ست پئوه گرتنی مه گه ره جوان بیته، ئه گه ره هۆش و پاکداوینی هاته پال جوانییه که یه وه ئهوا هیشته وه ی باشه، ئه گه ره ییش له په فتاریدا شتی که هه بوو که ده بوو چاودیری بکری ئهوا وازلپهینانی پئویسته .

با به رانه ره هاوسه ره کهی سام و هه یبه تی خۆی بپاریزی و له مال و داها تی ناگاداری نه کات چونکه ئه گه ره ژن به پاره وپوولی پیاو بزانیته داوا ی زۆر خه رجی ده کات .

سه بارهت به مندالانیش ده بی بیانپاریزی له تیکه لئوونیک که بیته مایه ی خراپبوون و تیکچوونیان . هه ر کاتی مندال مه رد و په ند و به شه رم و شکو بوو ئهوا جیگی ئومیده و چاکه ی ئی په چاو ده کری . با هانی منداله کانی بدات هاوړپیه تی پیاوی به پیز و زانا بکه ن و ناگادار بکریته وه له براده رایه تی نه فام و گه مرژه کان، چونکه

سروشتی مرؤف خوورده وشت له یه کتر وهرده گری (که ری له کن که ری به سستیوه، رهنگی هه لئه گری سوخته تی هه لئه گریت). ده بی مندال زورباش ناگادار بگریته وه له درؤکردن و ئاموژگاری بکات له گه ل دایکوباوکی باش بیته. که پیگه یشت و گه وره بوو کچیکی بو بخوازن هه ردووکیان سوود وهرده گرن.

ئه مانه هه مووی ئاماژه بوون بو ریخستننی کاروباری دنیا.

سه بارهت به ریخستننی کاروباری زانین و زانسته وه ئه وا پیویسته مندال له ته مه نی پینج سالیه وه بخریته بهر خویندن و فیزی قورئان و فیه و فه رموده بگری و زیاتر شتی پی له بهر بگری وه که له وه ی شتی به گویدا بدری چونکه سه رده می له بهر کردن تا پازده سالی گونجاوه، که پیگه یشت ئه وا هیمه مه ت و هه ولی په رش و بلاو ده بیته.

یه که م ئه رک بیدریتی له بهر کردنی قورئانه به وردی و به جوانی، چونکه له م ته مه نه دا باش له میشکی ده چه سپی و تیکه لی خوین و گوشتی ده بی، پاشان پیشه کییه که له باره ی نه حو (ریزمانی زمانی عه ره بی) پاشان فیه، ئه گه ر دوا ی ئه مانه توانی زانستی تر له بهر بکات ئه وا باشه.

(ئه مه خویندنی جاران بوو که ته نها خویندنی مزگه وت و ئاینی هه بوو و به م شیوه کلاسیکیه ده وتراوه به لام شیوازی خویندنی ئاینی و مؤدیرن ئیستا گؤراوه و پیشه که وتووتره بویه ناکری ئه م بهرنامه یه له ئیستادا جیه جی بگری).

١٧٣- واوهیلا بؤ کهسی که متهمه رخه م

سه ره تای سالی ٥٧٥ی کوچی گرانی له به غدا زور توند بوو، هر که جو ده هات
نرخی زیاد ده بوو، خه لک ملیان له کرینی خوراک ده نا.

ئه و که سه شادمان بوو که هه موو سالی که ئه وهی ده چاند که ده یخوارد و پیی ده ژیا
و، ئه و که سه ش دلخوش بوو که سه ره تای نیسان خواردنی ده کپی بهر له وهی
نرخی دووقات بیته وه، هه ژارانیس ئه وهی له ماله وه هه یانبوو له بازار
هه زانفرۆشیان کرد و زور کهسی شکومه ند زه لیل بوو.

وتم: ئه ی نه فس! له م حاله ئاماژه یه که وه رگره: ئه و که سه ی کاری باشی هه یه له
کاتی پیوستیدا دلخوش ده بی و که سیکیش له کاتی پرسیاردا وه لامی پی بیت
شادمان ده بیست، هه موو واوه یلایه که بؤ ئه و که متهمه رخه مه یه که سه یری
سه ره نجامه که ی ناکات! وریابه، خه لکیکت له دنیا سه باره ت به ئاخیره ت ئاگادار
کردوته وه! ماتول گیانت له جه سته دایه ده ست بکه به وه رزی چاندن، کات
هه مووی مانگی تشرینه بؤ چاندن بهر له وهی مانگی نیسانی خه رمان دابیت و توش
هیچ به روبوومیکت نه بی، پیوستی ئه وانه ی ئاتاجی ماله کانیا ن رپگریبان ئی
ده کات له باودان و دابینکردنی پیوستی که سانی تر (ایثار).

۱۷۴- دلہ راوکہ یهك

سهرنجی حالہ تیکم دا جارسی کردم ئه ویش ئه وه یه: پیاو هه موو شتیکی جوان له گه ل ژنه که ی دهکات و ئه ویش خوشی ناویت! هه روه ها له گه ل هاوړیکه شی وه ها دهکات و ئه ویش رقی لیتیه تی! به هه موو ئه وه ی له توانایدا یه له دهسه لاتدار نزیك ده بیته وه و ئه ویش پووی تی ناگات و بایه خی پی نادات، ئیتر سه رسام و سه رگه ردان ده مینیتته وه و ده لی: چی بکه م و چارم چیه!؟

ترسام له گه ل خوی گه وره ش ئه مه حاله تم بیت! لیتی نزیك ده بمه وه و نایه ویم، په نگه هه ر له ئه زه له وه به به دبخت ناوی نووسیم!

(حه سه نی به صری) ش هه ر له مه ده ترسا، وتوویه تی: ده ترسم خوی گه وره ناگاداری هه ندی گونا هم بوو بیت و وتبیتی: ئیتر لیت خوش نا بم!

ئیتتر جگه له نیگه رانی و ترس هیچ شتیکی ترم نییه، په نگه ته نها ئه و پوژه ئه رخه یان بم که که شتی ئومید به سه لامه تی ده گاته که نار و له نگه ر ده گری!

۱۷۵- له باره‌ی ژماره‌ی فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌روه ﷺ

مشتومرێك له‌نیوان من و فهرمووده‌زانێكه‌وه پوویدا له‌باره‌ی قسه‌یه‌کی ئیمامی ئەحمده‌وه كه‌ وتووێه‌تی: حه‌فت سه‌ت هه‌زار فهرمووده‌ی پاست له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) هاتوه‌.. پێم وت: مه‌به‌ستی له‌م قسه‌یه‌ پێیه‌كانه‌ (الطرق) (واته‌ ئه‌و كه‌سانه‌ی فهرمووده‌كه‌یان گێراوه‌ته‌وه‌ كه‌ له‌ زاراوه‌ی فهرمووده‌ پێی ده‌وتری سهند) . وتی: نا، به‌لكوو مه‌به‌ست ده‌قه‌كانه‌ (المتون)! وتم: ئەمه‌ دووره‌ له‌ باوه‌رکردن.

پاشان قسه‌یه‌کی (عه‌بدو‌ل‌لای ئەل‌حاکم)م بینی پالپشتی قسه‌ی ئەم كه‌سه‌ ده‌كاته‌ كه‌ له‌ كتیبه‌ی (المدخل إلى كتاب الاكليل) وتووێه‌تی: چۆن جائیزه‌ بوتری فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ناگاته‌ ده‌ هه‌زار فهرمووده‌ له‌ كاتیكدا چوار هه‌زار ژن و پیاو له‌ هاوه‌لانی لییان گێراوه‌ته‌وه‌ كه‌ بیست ساڵ زیاتر له‌ مه‌ككه‌ و مه‌دینه‌ هاوه‌لێتییان كردوه‌، قسه‌ و كرده‌وه‌ و نووستن و بیداری و جموجۆله‌كانیان پاراستوه‌ و له‌به‌رکردوه‌، جگه‌ له‌ له‌به‌رکردنی ئەه‌حکامی شه‌ریعه‌ت؟! قسه‌ی ئیمامی ئەحمده‌ی كردۆته‌ به‌لگه‌ كه‌ وتووێه‌تی: حه‌فت سه‌ت هه‌زار فهرمووده‌ و شتیك له‌ پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) گێردراوه‌ته‌وه‌. (ئیسحاق كوپی راهه‌ویه‌) حه‌فتا هه‌زار فهرمووده‌ی له‌به‌ر ده‌وت، (ئه‌بالعه‌باس كوپی عوقده‌) وتووێه‌تی: سی

سهت هزار فہرموودہی ئہہلی بہیتم لہ بہرہ . ہرہوہا وتوویہ: سیّ سہت ہزار فہرموودہ بؤ (ئیبین کورہیب) لہ کوفہ دہرکہ وتوہ .

وتم: ناکریّ ئہمہ ئاماژہ بیت بؤ دہقہکان (المتون). سہیرم پیّ دیّ چؤن ئہمہ لہ (ئہلحاکم) شاراوہتہوہ کہ دہزانیّ ہموو (مسانید) ہ دیارہکانی (مسند أحمد بن حنبل) کہ دوو جار ہموو دونیا گہراوہ تا دہستی خستوہ چل ہزار فہرموودہیہ کہ دہ ہزاریان دووبارہیہ .

(حہنبہلی کورپی ئیسحاق) وتوویہتی: ئہحمہدی کورپی حہنبہل، من و صالح و عہدوللای کؤکردہوہ و (المسند)ی بہسہردا خویندینہوہ و پیّ وتین: ئہم کتیبہم لہ زیاتر لہ سہت و پہنجا ہزار فہرموودہ کؤکردؤتہوہ، موسلمانان لہ ہر فہرموودہیہکی پیغہمبہر (صلی اللہ علیہ وسلم) جیاوازییان لیّ پہیدابوو بؤی بگہرینہوہ (واتہ بؤ مسند)، ئہگہر لہویّ دیتتانہوہ ئہوا باشہ وہگہرنا بزائن بہلگہ (حجۃ) نییہ .(ئہم قسہیہ پڑہیہ چونکہ زؤر فہرموودہ ہہیہ کہ لہ (مسند)ی ئیمام ئہحمہددا نییہ و لہ کتیبہکانی تری فہرموودہدا ہہیہ).

ئایا لہ کہسی وریا ئہوہ شاراوہیہ کہ مہبہستی لہوہی کہ لہ حہفت سہت ہزار کؤی کردؤتہوہ مہبہستی پئیہکانہ (الطریق)؟! چونکہ ئہگہر حہفت سہت ہزار قسہی پیغہمبہری خوا (صلی علیہ وسلم) بوویت چؤن پشتگوئی خستوہ؟!!

ئہگہر وترا: ئیمام لہ (مسند)ہکہیدا شتی لاوازیشی ہیناوہ، پاشان پہنا بہ خوا کہ لہ حہفت سہت ہزار تہنہا سی ہزاری تہحقیق کراییت! چؤن ئہم گشتہ ون

بووه؟! بۆچی پشتگوی خراوه که هه مووشی گه یشتۆته سه رده می ئیمامی
 نه حمده، لیانی هه لباردوو و نه وانیتیشی به لاره ناوه؟! فه رموده ناسان هه موو
 شتیکیان له هه لبه ستراو و درۆش نووسیوه ته وه.

هه روه ها نه بوو داوود و توویه تی: کتیبی (السنن) م له شه ش سه ت هه زار
 فه رموده وه کۆکردۆته وه.

باش نییه بوتری: نه و هاوه لانه ی گێراییتیه وه مردوون و بۆ شوینکه و توانیان
 (التابعین) باس نه کردوو، چونکه شته که گه یشتۆته ئیمامی نه حمده و هه فته سه ت
 هه زار فه رموده ی ژماردوو، نه ده بوو شته که نه وها به زویی بروت!

ناشکرایه نه گه ر هه موو سه حیح و هه لبه ستراو و هه موو گواستراوه یه که له پیغه مبه ر
 (صلی الله علیه وسلم) کۆکرایه وه نه و نه ده گه یشته په نجا هه زار! نه ی کوا
 نه وانیتر؟!

جائیز نییه بوتری: نه م فه رمودانه قسه ی شوینکه و توان (التابعین)، چونکه
 زانایان پێبازه کانی نه وانیان گواستۆته وه و نووسیوه ته وه و ده ستیان پێوه گرتوو
 و هه یچ پێیه که بۆ وازلپه ینانی نییه !

هه موو هۆشمه ندیک تیگه یشت که بابه ته که ئاماژه یه بۆ پێیه کان (الطرق) و نه و
 وه همه ی (نه لحاکم) ناته واو و ناراسته، نه گه ر نه م په خنه یه ی پیشان بدری و پپی
 بوتری: کوا نه وانیتر؟! هه یچ وه لامیکی نابیت. به لام تیگه یشتن سه خته و هه ر خوی
 گه وره سه رکه وتن ده به خشی.

نمونه‌ی نه‌مه بیئاگاییی خه‌لکیکه وتوویانه: بوخاری هه‌موو نه‌و فه‌رموودانه‌ی نه‌گی‌پراوه‌ته‌وه که پی‌پا پاست بووه به‌لکوو نه‌وه‌ی گی‌پایتیه‌وه وه‌کوو نمونه‌یه‌که وه‌گه‌رنا کتیبه‌که‌ی دریز ده‌بوو. (نه‌بوویه‌کر نه‌لئیس‌ماعیلی) ش قسه‌یه‌کی وه‌های کردووه و له بوخاری گی‌پراوه‌ته‌وه که وتوویه: نه‌و فه‌رمووده راستانه‌ی وازم لی هیناون زیاتره.

مه‌به‌ستی پئییه‌کانه (الطرق). به‌لگه‌ی نه‌و قسه‌یه‌شم نه‌وه‌یه که (الدار قطنی) که گه‌وره‌ی فه‌رمووده‌ناسه‌کانه نه‌وه‌ی کۆکردۆته‌وه که ده‌بوو بوخاری و موسلیم بیانگی‌پرابایه‌وه، نه‌وه‌ی نه‌وان باسیان نه‌کردووه چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌کی که‌مه، نه‌گه‌ر به‌و شیویه‌یه بووایه که وتوویانه نه‌وا چه‌ندان به‌رگی کتیب فه‌رمووده‌ی ده‌گی‌پراوه.

هه‌روه‌ها (نه‌بوو عه‌بدوللا نه‌لحاکم) کتیبیکی نووسیوه تیدا نه‌و فه‌رموودانه‌ی کۆکردۆته‌وه که بوخاری نه‌یگی‌پراونه‌ته‌وه، باسی فه‌رمووده‌که‌ی (الطائر)ی کردووه، فه‌رمووده‌ناسان ئاورپان له‌و قسه‌یه‌ی نه‌داوه‌ته‌وه.

تیگه‌یشتنی نه‌و که‌سانه چه‌ند که‌م و نزمه که‌ گواستنه‌وه‌ی فه‌رمووده مه‌شغوولی کردوون له‌و وردبینییه‌ی که‌ بۆ پاست و دروستی فه‌رمووده پی‌ویسته. نه‌وه له‌به‌ر که‌می تیگه‌یشتن و فام پرویداوه.

بوخاری و موسلیم فه‌رمووده‌ی چه‌ند که‌سیکی متمانه‌پیکراویان واز لی هیناوه چونکه له فه‌رمووده‌دا سه‌رپیچی کراون، له هه‌ندیک که‌م و له هه‌ندیک زۆر فه‌رمووده‌یان گی‌پراوه‌ته‌وه، نه‌گه‌ر تیگه‌یشتن هه‌بووایه ده‌یانزانی که‌ زیاد گی‌پراوه‌یه

له کهسی متمانه پیکراو قه بوولکراوه! وازیان له فهرموودهی ههندی کهس هیناوه چونکه تهنهئا ئهوان فهرمووده کهیان له کهسیک گپراوه تهوه، ئاشکراشه که به تهنهئا گپراوه هی کهسیک متمانه پیکراو هیچ عه بیبکی تیدا نییه! له وهشدا وازیان له (الغرائب) هیناوه. هه مو ئهوانه خراب تیگه یشتنه.

له بهرئه مه زاناکان پابهندی ئه مه نه بوون و وتویانه: زۆر گپراوه له کهسی متمانه پیکراو قه بوولکراوه و تانه دان وهرناگیری تا هۆکاره کهی پوون نه کریتته وه. هه ر کهسیک تیگه لی زانایان نه بی و له گه ل فهرمووده ناسان ماندوو نه بی تیگه یشتنی خراب ده بی و ئازاری پی ده گات!

١٧٦- هه ندی شت پیوستی به به لگه نییه

بزانه که خوای گه وره شتگه لیکی له دل و دهروونه کان داناوه که ئاتاج به به لگه نییه و نه فسه کان به زه پورهت ده یزانن و زۆربه ی خه لکیش ناتوانن گوزارشتی لی بکن.

خودا له دل و دهروونی مرقفی داناوه که دروستکراو ده بی دروستکه ریکی هه بی و بنیاتنراو ده بی بنیاتنه ریکی هه بی و دوو زیاتره له یه ک و یه ک جهسته ناتوانی له یه ک حالهت له دوو شوین بیته .. نمونه ی ئه م شتانه پیوستیان به به لگه نییه.^(١)

(١) لیره دا نووسه ر باسی هه ندی بابه تی ریزمانی عه ره بی ده گات که بۆ خوینهری کورد پیوست نییه

۱۷۷- وردبوونه‌وه و تیروانین

سهرنجی ئەحوالی مۆچاکان و مۆبه‌دانم دا، دیتم هۆکاری باشیی چاکان تیروانین و وردبوونه‌وه‌یه و، هۆکاری خراپیی به‌دانیش پشتگوئخستنی تیروانین و وردبوونه‌وه‌یه.

له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌سی ژیر ورد ده‌بیته‌وه و ده‌زانئ که ده‌بی دروستکه‌ریک هه‌بی که گوێپایه‌لیکردنی پێویسته، له‌ په‌رجوو‌ه‌کانی پێغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) پاده‌مینئ و جلّه‌وی خۆی ته‌سلیمی شهرع ده‌کات، پاشان سهرنج ده‌دات تا بزانی چ شتیك له‌ خودا نزیکي ده‌خاته‌وه. ئە‌گەر دووباره‌کردنه‌وه‌ی زانستی له‌سه‌ر قورس بوو ئە‌وا سهرنج ده‌دات به‌روبوومه‌که‌ی، ئیتر بۆی ئاسان ده‌بی. ئە‌گەر شه‌وبیهداری له‌سه‌ر سه‌خت بوو ئە‌وا هه‌روا ده‌کات. ئە‌گەر شتیکی حه‌زلیکراوی بینی سهرنج ده‌دات سه‌ره‌نجامه‌که‌ی و زانی که چیژ ده‌روات و نه‌نگی و گونا‌هه‌که ده‌میننه‌وه ئە‌وا وازلیه‌ینانی له‌ کن ئاسان ده‌بی. ئە‌گەر ئاره‌زووی کرد تۆ له‌ وه‌که‌سه‌هه‌ بسینتیته‌وه که ئازاری ده‌دات ئە‌وا پاداشتی ئارامگرتن و په‌شیمانیی که‌سی توو‌په‌ی له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانی له‌ کاتی توو‌په‌بیدا بیره‌که‌وتنه‌وه... پاشان هه‌میشه له‌ خیرا تیپه‌ریوونی ته‌مه‌ن ورد ده‌بیته‌وه و به‌ وه‌ده‌سه‌ینانی باشترین چاکه سوودی لی وهرده‌گری، ئیتر خۆزگه و هیوای دیته‌دی.

به لام کهسی بیئاگا، تهنه شتی بهرچاؤ و بهردهم ده بیینی، ههیه سهرنجی واتای دروستکراؤ و سه لماندنی دروستکهری نه داوه ئیتر نکوولی کردووه و وازی له وردبوونه وه هیناوه و ئینکاری پیغه مبه ران و په یامه کانیا نی کردووه، سهیری دونیا یان کردووه و بیریان له سه ره تا و کۆتاییه که ی نه کردۆته وه، له خۆراک تهنه خواردن ده زانن و ئه گهر سهرنجیان دابوویه که چۆن دروست بووه و بۆچی کراوه ته پارێزه ری جهسته؟ راستیی شته کانیا ن ده زانی! ههروه ها هه ر شه هوه ت و ئاره زوویه ک که دیته پیشیان سهیری سه ره نجامه که ی ناکن به لکوو سهیری چیژ و خۆشییه کاتییه که ی ده کن. ئه و چیژه کاتییه چه ندان که سی توشی سزا و ده سپرین و چه یا چوون کرد! په له ی چیژ وه رگرتن ده بیته هۆی له ده ستدانی چاکه کان و گرفتاری بوون به خراپه کان، هۆکاری ئه مه ش سه رنجنه دان و وردنه بوونه وه یه له سه ره نجامه کان، ئه مه کاری عه قلّه و ئه و زه مکراره ش کاری ئاره زووه .

له خودا ده پارێینه وه بیدارییه کمان پی بدات که سه ره نجامه کانمان پیشان بدات و چاکه و خراپه کانمان بۆ ئاشکرا بکات، ئه و توانای ئه وه ی هه یه .

۱۷۸- هیمه تی بهرز

هیمه تیمم هه یه که نه و پیری به رزی ده خوازی، ته من هه لکشا و نه گیشتم به
 ئاوات! داوای ته مندریزی و به هیژکردنی جهسته و گیشتن به ئاواته کانم له خودا
 کرد. عادهت و خوو و نه ریته کان په خنه یان لی گرتم و وتیان: ئه وهی تو داوای
 ده که ییت عادهت نییه. وتم: من داوا له خودایه کی به توانا ده که م که عاده ته کان
 ده شکینتی، به پیاویک و ترا: پیوستیۆ که کمان (حویجة) هه یه. وتی: پیاویژگه کی بۆ
 بدۆزنه وه.

به یه کیکی تر و ترا: بۆ پیوستیه که هاتووین که ماندووت ناکات. وتی: خه لکی که م
 و نزمی بۆ بدۆزنه وه.

ئه گهر خه لکی شکومه ند و پایه داری دونیا ئه مه بلین، ئه ی بۆچی ته ما و ئومیدمان
 به به خششی خودای به خشنده و به توانا نه بی؟!!

ئه م داوایه م له مانگی (ربیع الاخر) له سالی ۵۷۵ی کۆچی له خودا کرد، ئه گهر
 ته منی دریز کردم و گیشتم به ئاواته کانم، ئه م به شه م گواسته وه بۆ دواترو
 پاکنووسم کرد و هه والی گیشتن به ئاواته کانم پیدرا، ئه گه ریش ئه وه پووی نه دا
 ئه وا گه وره م باشتر به به رژه وه نه ده کان ده زانی، ئه و له بهر چرووکی نییه که
 نابه خشنی و توانا و هیژیش هه مووی له وه وه یه.

۱۷۹- حەزی خۆدەر خستەن

چەند كەمن ئەوانەى پاك و بىگەرد، تەنى بۆ خودا كار دەكەن! چوون نۆزىنەى خەلك حەز دەكەن پەرسەشەكانيان وە دەرخەن، سوفيانى سەورى دەيوت: پشت بە كرده وە ديارەكانم نابەستم! ئەوان كرده وەكانيان دەشاردەو، بەلام خەلكى ئەمپۆ بە جلو بەرگەكانيان خۆيان دەردەخەن! (ئەبىووبى سەختيانى) كراسەكەى تا سەر قاچى دريژ دەكرد و دەيوت: جاران شۆرەت لە دريژكردن بوو، بەلام ئىستا لە كورتكردنە.

بزانە كە وازەيتان لە روانين بۆ خەلك و سڤينەوہى پاىە لە دليان بە كار و كۆشش و دلسۆزى و داپۆشيني حال، ئا ئەمە ئەو كەسانەى بەرز كردۆتەو كە بەرزبوونەتەو، ئەحمەدى كورپى حەنبەل هەندى كات بە پيخواسى دەپۆيشت و پيلاوہكانى بە دەستەو دەگرت و دەچووہ گولەگەنمى هەلدەگرتەو، بيشرى حافى بەردەوام و تەنيا بە پيپەتى دەپۆيشت، مەعرووفى كەرخى دەنكە خورماى هەلدەگرتەو. (پيم وايە هەموو ئەم كارانە لە پەوشت و ئاكارى پيغەمبەرى خوادا (صلى الله عليه وسلم) نەبوون و ئەو كردهوہى لەم چەشنەى نەكردوہ لە كاتيكدا لەو پەرى خاكيبوون و بيڤيزيدا بوو)..

ئەمپۇ حەزى سەرکردايەتى لە ھەموو لايەننىڭ سەرى ھەلداوھ، ئەم حەزەش ناوھستى تا بېئىئاگايى و بېئىنى خەلك و لەبېرچوونەوھى ھەق دەست بەسەر دلدا دەگرى، ئەو كات داواى سەرۆكايەتى بەسەر ئەھلى دونيادا دەكات.

شئى سەيروسەمەرەم لە خەلك بېئىئوھ تەنانەت لەوانەش كە بەرگى زانستيان پۆشيوھ: ئەگەر بېئىنى بەتەنيا دەپۆم پەخنەم لى دەگرى، بېئىنى سەردانى ھەژارى دەكەم بەلايوھ گەرەيە، بېئىنى دلخۆش دەبم و پى دەكەنم ئەوا لەبەر چاوى كەم دەبم!

وتم: ئاى لەو سەيروسەمەرەيە! ئەمە پىگاي پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) و ھاوھلان بوو، حالوبارى خەلك بۆتە ياسا بۆ دامەزاندنى پلەوپايە.

سوئند بە خوا ئەوان لەبەر چاوى خوداى ھەق كەوتن و ئەويش لەبەر چاوى خەلكى خستن.

براكەنم: ئاوپ بدەنەوھ بە لاي چاككردنى نيازەكان و واز بېئىن لە خۆپازاندنەوھ بۆ خەلك! با كۆلەگەى ژيانتان دامەزراوى بىت لەگەل ھەق، ھەر بەمە پىشيان بەرزبوونەوھ و بەختەوھر بوون. ئامان و دەخيل ورياي ئەو خوو و نەريتانه بن كە خەلكى ئەمپۇ لەسەريانن، كە بەراورد بە بىدارى پىشيان وەكوو خەوتن وايە.

۱۸۰- نه گهر خودا که سیکی بویت

سویند به خوا، په روه رده کردنی باوک هیچ سوو دیکي نیبه نه گهر هه لېژاردنی خودا بو نه و منداله پیش نه که وتبیت. خوی گه وره نه گهر که سیکی ویست نه و له مندالییه وه په روه رده ی ده کات و شتی باشی له کن خوشه ویست ده کات و هاو پییه تی که سی چاکی بو دهره خستی و پیچه وانهی نه مانه شی له لا بیژراو ده کات و شتی پرپوچی له نک ناشیرین ده کات و له کرده وه کریته کان ده پاریزیت و هر کاتی ساتمه بکات دهستی ده گری و هه لیده سینیته وه.

نه گهریش رقی له که سیک بوو نه و وازی لی دینی به رده وام هه له بکات و له هه موو باریکدا شپرزه بیت و هیمه تیکی وای بو چی ناکات که به دوی شتی به رزدا بگه پی، به شتی گهند و به دمه شغولی ده کات له شته باشه کان، نه گهر وتی: بوچی تاییه ت به مه کراوم؟! نه و به مه وه لام ده دریته وه: قَالَ تَمَّالْنِ: ﴿وَمَا أَصْبَرُكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ﴾ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿۳۰﴾ (الشوری: ۳۰) واته: به هوی کرده وه کانتانه وه یه ..

۱۸۱- گه وره ترين به لگه ی بوونی خودا

گه وره ترين به لگه له سه ر بوونی خودای خولقینه ر ئەم نه فسه بگۆ و جیاکه ره وه و بزوينه ری جه سته یه به پئی پئویستی ویستی که به رژه وه نده کانی ریک خستوه و به رزیۆته وه بۆ ناسینی گه ردوون و ئەوه ی له توانایدا هه یه له زانسته کان وه ده سستی هیناوه و دروستکه ری له دروستکراوه وه بینیه، هیچ داپۆشینیک هه ر چه ند چر بیت لئی نه شاردۆته وه! له گه ل ئەوه شدا ماهیه تیی ئەم نه فسه و چۆنییه تی و جه وه ر و شوینی نازانری، وه نازانری له کوپوه هاتوه و بۆ کوی ده چیت و چۆن به م جه سته یه وه نووساوه؟

هه موو ئەمانه وا پئویست ده کات که ریکه ر و خولقینه ریکی هه بیت، ئەوه به سه بۆ ئەوه ی به لگه بیت له سه ری، ئەگه ر به هۆی خوداوه په یدا بووبیت ئەوا حالوباری له و ون نابیت.

۱۸۲- فهزلی زانایان

پاک و بیگهردی بۆ ئه و خودایه ی به زانایانی تیگه یشتوو چاکه ی له گه ل خه لکدا کردوو، ئه و زانایانه ی له مه به ست و ویستی خودای شه رعدانه ر تیگه یشتوون، ئه وان پارێزه ری شه ریه تن، خودا پاداشتی باشیان بداته وه، شه یتان لیتیان ده ترسیت و خۆی لیتیان لاده دات، ئه وان ده توانن ئازار به شه یتان بگه یه نن به لام ئه و ناتوانن ئازاریان پئی بگه یه نی.

شه یتان یاری به نه زان و نه فامان کرد، له سه یرترین یاری پیکردنیشی ئه وه یه که وازه یتان له زانستی له کن هه ندی که س جوان کردوو، پاشان به مه ش رازی نه بوون تا ئه وه ی تانه یان له و که سانه ش دا که به زانسته وه سه رقالن.

— ئه گه ر تیگه یشتبان — ئه مه تانه دانه له شه ریه ت، پیغه مبه ری خودا (صلی الله علیه وسلم) وتوویه: ((له منه وه به خه لک بگه یه نن ته نانه ت ئه گه ر ئایه تیکیش بیته))، خوای گه وه پیتی فه رموو: قَالَ تَمَّالِي: ﴿بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ (المائدة: ۶۷) واته: ئه وه ی له لای خودا وه بۆت هاتوو ه رایبگه یه نه ..

ئه گه ر به زانسته وه خه ریک نه بیت ئه ی چۆن شه ریه ت به خه لک رابگه یه نریت؟!

نمونه ی ئه مه له زاهیده گه وه کانه وه گپه رداوه ته وه وه کوو (بیشری حافی)! به (عه بباسی کوپی عه بدولعه زیم) ی وت: له گه ل فه رموو ده زانان دامه نیشه . به

(ئیسحاقی کوپری زهیف)ی وت: ئەتوو فەرمووده زانیت حەز دەکەم چیدیگە نە یەیتە لام. پاشان پۆزشی هینایەو وەتی: فەرمووده فیتنە یە مەگەر بۆ کەسی کە لە فەرمووده دا مە بەستی خودا بێت ، وە ئەگەر کاری پێ نە کرێ ئەوا واز لی هینانی باشتەرە .

ئەمە شتیکی سەیرە لە مەو! بە چیرا زانی کە فەرمووده خوازان مە بەستیان خودا نییە و کاری پێ ناکەن؟! ئەدی کارپیکردنی دوو جوړ نییە: یە کەم: کارکردن بە شتیک کە پیویستە، ئەو ش هیچ کەسی ناکرێ تەرکی بکات. دووهم: سوننەت کە مولزەم و ناچاری نییە، سەرقالبۆن بە فەرمووده باشتەرە لە نوێژ و پۆژووی سوننەت.

پێم وایە تەنێ رێگاگە ی خۆی گەرە ک بوو کە بریتییە لە برسیتی بەردەوام و شەونویژ، ئەو ش شتیگە ئەو ی تەرکی بکات سەر زەنشەت ناکرێ.

ئەگەر مە بەستی ئەو بێت لە زانستی فەرمووده دا پۆنە چیت ئەوا ئەمە هەلە یە، چونکە هەموو بەشەکانی باش و پەسنکراون. باشە ئەگەر خەلک وازیان لە فەرمووده خوازی هینابا، ئایا بیشر فەتوای دەدا؟!

بۆ خاتری خوا ئاورد لە قسە ی کە سێک مە دەنەو کە زانای تیگە یشتوو نییە، ناوی گەرە کردنی شی سەرسامت نە کات ، خودا لێی ببووریت.

۱۸۲- رەزاملەندیی خودا لە سەرۆوی هەموو شتیکیه وهیه

ژیر ئەو کەسە یە کە لایەنی خودا دەپاریزیت و باکی بە توورەبوونی خەلک نییه. هەر کەسێک لایەنی خەلک بپاریزیت و مافی خودا پشتگۆی بخت ئەوا خودا دلی ئەو کەسە یە لە دژ وەر دەگێڕی کە ویستووێه پزازی بکات ئیتر ئەو کەسە خەشم و قینی لی دەگێڕی.

(مەئموون) بە هاوێلکی وت: بە گۆپرایه لیکردنی من سەرپێچی خودا مەکە خودا منت بەسەردا زال دەکات.

یەکیک لە سولتانەکان داوای کرد ناسناوی پاشای پاشایان (شاهه نشا) ی پی بدری، پرسباری لە زانیان کرد بۆیان شەرعاوند! بەلام (ئەبولحەسەن ئەلماوهردی) بۆی نەسەلماند، بۆیه ریز و قەدری لە کن سولتان زۆر و مەزن بوو.

پێویستە ئەگەر خەلکیش لیمان توورە بن هەر مەبەست و نیازمان گۆپرایه لی خودا بیت چونکە دواجار مرۆفە بە توورەکردنی خودا و پارێکردنی خەلک سووک و پرسوا دەبی، نابێ خودا توورە بکری چونکە کە ئەوت توورە کرد ئیتر خەلکیشت لی توورە دەکات و بەمەش هەم خودا و هەمیش خەلک لە دەست دەدەیت.

۱۸۴- ھەلبۇزاردنى دروست

پېۋىستە كەسى ژىر بېروانىتە ئەسل و بنەچەى ئەو كەسەى تىكەلى دەبى و لەگەل
 ھەلدەستى و دادەنىشى و ھاوپىيەتى دەكات يان ژن و ژنخووزى لەگەلدا دەكات،
 پاشان دواى ئەو سەبرى شىۋە و وىنەى بكات چونكە باشى و چاكى شىۋەى،
 بەلگەىە لەسەر چاكى و باشى ناوہوہ !!

بەلام ئەسل و بنەچە گرینگە چونكە ھەموو شتىك دەگەپتەوہ بۆ بنەچەكەى،
 كەسەى ئەسل و بنەچەى نەبى دوورە واتايەكى جوانى تىدا بىت، ژن ئەگەر لە
 مالىكى خراپەوہ بىت زۆر كەم پوودەدات پارىزراو و پاك بىت، ھەرۋەھا ھاوپى و
 ھاونشەن و تىكەل و ژنخووزىش ھەرۋاىە.

نەكەى تىكەلى كەسەى بىت مەگەر كەسەى كە ئەسل و بنەچەى ھەبىت كە ترسى
 پۇخلىت لىى نىيە، بە زۆرى ئەوانە سەلامەتن، ئەگەر رىش غەبرى ئەوہ پوودەدات ئەوہ
 دەگمەنە.

عومەرى كورپى عەبدولعەزىز خودا لىى پارى بىت بە پىاوپىكى وت: پىم بلى كى
 بكەمە كارپە دەست؟ كابرا وتى: دىندارەكان حەز بە پۇست و پاىە ناكەن و
 نايانەوئى، دونياپەرستەكانىش تۆ حەزىان پى ناكەىت و ناتنەوئى، كەواتە
 شەرىفەكان گونجاون چونكە ئەوان شەپەفى خۆيان لە شتى نەشىاۋ دەپارىزن.

(نه بووبه كرى صوولى) وتوويه: حوسه ينى كورپى يه حيا له زارى ئيسحاقه وه بوئى
 گيرامه وه، وتى: رپوژيكيان خه ليفه (موعته صه م) بانگى كردم و پيئى وتم: ئه ي باوكى
 ئيسحاق! شتيك له دلما ده يه ده مه وي لئيتى بپرسم: (مه ئموون) ي برام خه لگيكي
 هه لئبارد كه به ره مه يان هه بوو و كارى باشيان كرد، منيش وه كوو وي خه لگيكم
 هه لئبارد به لام زپ و بيهر بوون؟ وتم: ئه و كه سانه كي بوون؟ وتى: ئه و تاهير و
 كوره كه ي و ئيسحاق و ئال سه هلى هه لئبارد، منيش ئه فشين كه ديتت
 سه ره نجامه كه ي چى بوو، ئه شناس كه هيچى له باردا نه بوو، هه روه ها ئيتاخ و
 وه صيف. وتم: ئه ي ميرى ئيمانداران! ئا وه لامه كه لي ره دايه، ئه گه ر قسه بكم ليم
 تووره نابيت و ئه ر خه يان بم؟ وتى: چيت هه يه بيترس بيلئى. وتم: براكه ت سه يري
 بنه چه و ئه سله كانى كردن و كار و پوئستى پيدان به ره مه يان بوو، كه چى توك و
 پوپت هه لئبارد كه هيچ ره گ و ريشه يه كيان نه بوو بوئيه زپ و بيهره م بوون! وتى:
 ئه ي باوكى ئيسحاق! ئيش و نازاره كانى هه موو ئه و ماوه يه ي رابرد له سه رم سووكتر
 بوو له م وه لامه !

سه باره ت به وينه و شيوه ش، ئه و هه ر كات بناغه و پيكه اته ي مرؤف ساغ بوو و هيچ
 نه نكييه كي تيدا نه بوو ئه و ساغ يى ناخ و جوان يى ره وشت زاله، هه ر كات يكيش
 خه وشيكي تيدا بوو ئه و نه نكييه كه له ناوه وه شه. وريا به له كه سيك نه خو ش ييه كي
 ده ره كي هه يه وه كوو كه چهل و كوئر و هيتر، ئه وانه به زورى ناخيان
 خراپه .(بيگومان ئه م قسه يه به كيكه له قسه نه شياوه كانى دانهر! به داخه وه كه
 زانايه كي ئه وها گه وره ئه م جو ره قسانه فرئى بدات. هه رگيز كه مو كورت يى جه سته يى

پتوهر نییه بۆ باشی و خراپیی مرؤف و بهلگه نییه له سه ر ئه وه ی که ئه و که سه ی
دیمه نی دهره وه ی که موکورتیه کی هه بی واته له ناخیشدا ته واو نییه !).

پاشان له گه ل ناسینی بنه چه ی ئه و که سه ی تیکه لی ده بیت و تیروته واوی شیوه ی،
ده بی بهر له تیکه ل بوون تاقیکردنه وه ش هه بی و به کارهینانی وریابیش پیویسته.

ناومرۇك

- ۵.....بېشەكبيەك
- ۹.....كورتەيەك لەبارەى دانەرەوہ
- ۱۲.....بېشەكبيى دانەر
- ۱۴.....۱- بۆجى دواى نامۆزگارى، دل تووشى بېناگايى و رەقبوون دەببىتەوہ؟
- ۱۷.....۲- سروشتى مرؤف لە نيوان حەزبزوئنهگانى دونيا و يادى ئاخىرەتدا.
- ۱۸.....۳- روانين بۇ سەرەنجام مايەى سەلامەتبيە.
- ۲۰.....۴- زيانى دونيا كەم و كورتە.
- ۲۲.....۵- دووركەوتنەوہ لە فيتنە.
- ۲۳.....۶- گەورەترين سزادان.
- ۲۴.....۷- ھىممەتبەرزى.
- ۲۵.....۸- گەورەبيى بەخششەگانى خودا.
- ۲۶.....۹- توپشووى سەفەرى كۆتايى.
- ۲۷.....۱۰- ھۆكارى سزاي خوايى.
- ۲۹.....۱۱- زاناي دونيايى و زاناي قيامەتى.
- ۳۱.....۱۲- پالغتەكردنى حال و كار.
- ۳۳.....۱۳- تەسليمبوون بە ھىكمەتى خودا.
- ۳۶.....۱۴- نرخى كات.
- ۳۸.....۱۵- حەقىقەتى زوھد.

- ۱۶- خهفەت بۆ ئهوهی له دنیا له دهستت جووه..... ۴۲
- ۱۷- بۆچی خهلك دهچیتە نیو پاوانی قهدهغه گراوه گانهوه..... ۴۴
- ۱۸- تهرازووی داد..... ۴۶
- ۱۹- بیدعهی تهسهووف..... ۴۶
- ۲۰- رۆح چیه و چی بهسهردییت؟..... ۶۵
- ۲۱- گهورهیی زانست..... ۶۷
- ۲۲- دهرمانی دل..... ۷۳
- ۲۳- مرۆف چهزی بهو شتهیه که لئی قهدهغه گراوه..... ۷۵
- ۲۴- چهقیقهتی کهناگری..... ۷۷
- ۲۵- زانین و کردهوه..... ۸۱
- ۲۶- پلهوپایهی خوشهویستی..... ۸۴
- ۲۷- تهسلیمبوون به حیکمهتی خودا..... ۸۷
- ۲۸- واتا و سوودهکانی هاوسهگرگی..... ۸۹
- ۲۹- شیرنایی گوتپرایه ئی و نهگبهتی سهریچی..... ۹۶
- ۳۰- دلسۆزی بۆ خودا..... ۱۰۰
- ۳۱- خهلك وهکوو کانزای زپ و زیون..... ۱۰۲
- ۳۲- چیژی شکاندنی نهفس..... ۱۰۸
- ۳۳- بۆچی دلبداری بهردهوام نابی؟..... ۱۱۱
- ۳۴- نهزانی خۆبهسۆهیزانهکان لهبارهی مالی دنیاوه..... ۱۱۴
- ۳۵- ئارهزووهکانی دنیا هه لئیر و داو و تهپکهن..... ۱۱۸
- ۳۶- زوهدی راستهقینه..... ۱۲۰
- ۳۷- جیهادی نهفس..... ۱۲۵
- ۳۸- هۆکارهکانی گیرانهبوونی نزا..... ۱۲۸

- ۳۹- دەرمانی به لآ و ناخوشییه کان..... ۱۳۲
- ۴۰- گرینگی پیکه وه به ستنی زانست و کرده وه..... ۱۳۳
- ۴۱- چرای زانست..... ۱۳۶
- ۴۲- له نیوان فریشته و مرؤفدا..... ۱۳۸
- ۴۳- به دوای ورده کاری هه ندی شتدا مه چوو..... ۱۴۲
- ۴۴- حکمه تی خودا..... ۱۴۵
- ۴۵- رووکردنه خوا..... ۱۴۷
- ۴۶- هه ندی کات گوشه گیری پیویسته..... ۱۴۸
- ۴۷- لیكدانه وهی به د..... ۱۵۳
- ۴۸- کارکردن به پیی توانا..... ۱۵۴
- ۴۹- گومانگه لیک له باره ی ناو و سیفه ته کانى خودا وه..... ۱۵۸
- ۵۰- نهینی لابرندی ئایه تی (به ردبارانکردن)..... ۱۶۲
- ۵۱- له باره ی ده سگرتن به هوکاره کان وه..... ۱۶۴
- ۵۲- پاكوخاوینى له ئیمان وه وه..... ۱۶۸
- ۵۳- خوگونجانندن له گه ل ژینگه..... ۱۷۱
- ۵۴- دەرمانی ئارامگرتن..... ۱۷۳
- ۵۵- له باره ی پایه ی رهمه ندییه وه..... ۱۷۸
- ۵۶- دونیای پووچ..... ۱۸۱
- ۵۷- له نیوان زانایان و زاهدان..... ۱۸۲
- ۵۸- له فرتوفیله کانى ئیبلیس..... ۱۸۴
- ۵۹- بووژاندنه وهی نه فس بو به رگه گرتنی ناخوشییه کان..... ۱۸۷
- ۶۰- هه ندی سه رلیشیواندننى ئیبلیس..... ۱۸۹
- ۶۱- له باره ی یه کتاییی ناو و سیفه ته کانى خوی گه وره..... ۱۹۲

- ۶۲- حەقیقەتی بیستن و دیتن..... ۱۹۸
- ۶۳- لەبارەى عیشقەوہ..... ۲۰۰
- ۶۴- دداننان بە کەمتەرخەمیکردن..... ۲۰۴
- ۶۵- بیرکردنەوہی لە نیعمەتەکانی خودا..... ۲۰۵
- ۶۶- باشترین کەس..... ۲۰۷
- ۶۷- وابەستەبوون بە ھۆکارخولقین نەک بە ھۆکارەکان..... ۲۰۹
- ۶۸- ئیماندار لەنیوان گوناھ و تەوہەدا..... ۲۱۲
- ۶۹- باشترین شت وەدەسھینانی زیاتری زانستە..... ۲۱۳
- ۷۰- خواپەرستی، سوپاسگوزاری دەوی..... ۲۱۵
- ۷۱- عەقیدەى راست..... ۲۱۸
- ۷۲- لەبارەى زاهید و سۆفییانەوہ..... ۲۲۶
- ۷۳- تەقوا بنجینەى سەلامەتیە..... ۲۱۳
- ۷۴- بەرى ئارامگرتن..... ۲۳۳
- ۷۵- رازی دواکەوتنى وەلامدانەوہى نزا..... ۲۳۵
- ۷۶- چيژ تەنھا مەبەستى بالا نییە..... ۲۳۷
- ۷۷- دوو جۆر خەلك..... ۲۴۰
- ۷۸- وابەستەى تەنھا دەرگای خودا بە..... ۲۴۱
- ۷۹- گرنگی پاراستنى نھینى و شاردنەوہ..... ۲۴۳
- ۸۰- پەندى ساتمە..... ۲۴۵
- ۸۱- تەقوا بەختەوهرىى دونیا و رزگاربوونى دوارۆژە..... ۲۴۷
- ۸۲- تاوان چيژى نییە..... ۲۴۹
- ۸۳- لە فرتوفیلەکانى شەیتان..... ۲۵۰
- ۸۴- وریای سەرەنجامى تاوانەکان بن..... ۲۵۶

- ۸۶- ئادابی نزا و پارانه وه..... ۲۶۰.....
- ۸۷- به خۆسه رسامبوون دهردی نهزان و بیئاگایانه..... ۲۶۲.....
- ۸۸- خۆناماده کردن بۆ کاتی تهنگانه..... ۲۶۴.....
- ۸۹- ناسینی خودا مایه ی ئاسووده ییه..... ۲۶۶.....
- ۹۰- ئارامگرتن له بهرانبه ر گوناھ و سه رپیچی..... ۲۶۸.....
- ۹۱- ته سلیمبوون به حکمه تی خودا..... ۲۷۲.....
- ۹۲- رامکردنی نه فس..... ۲۷۳.....
- ۹۳- کات وه کوو شم شیر وایه نه یبری ده تیری..... ۲۷۴.....
- ۹۴- تی که ل و پی که ئیکردنی زانا و زاهدان..... ۲۷۶.....
- ۹۵- بیت و فه ری زانست له کار پی کردنی دایه..... ۲۷۷.....
- ۹۶- خودا مؤ له ت ده دا به لام پشت گو ی نا خات..... ۲۷۹.....
- ۹۷- به کاره ئینانی حکمه ت له چاره سه رکردنی حالو باری نه فس..... ۲۸۱.....
- ۹۸- یادی مردن..... ۲۸۳.....
- ۹۹- له هه موو شتی کدا ئاماژه یه ک هه یه..... ۲۸۵.....
- ۱۰۰- خۆپاراستن له شته گومانداره کان..... ۲۸۸.....
- ۱۰۱- هیج تاوانیک فه رامۆش ناکری..... ۲۹۱.....
- ۱۰۲- ده سگرتن به هۆکاره کان..... ۲۹۲.....
- ۱۰۳- دروستکراوه سه یروسه مه رهکانی خودا..... ۲۹۸.....
- ۱۰۴- ئارامگرتن له سه ر به لا..... ۳۰۰.....
- ۱۰۵- نه و شتانه ی کۆمه کی ئارامگرتن ده که ن..... ۳۰۱.....
- ۱۰۶- له گیرابوونی دوعا په له مه که ن..... ۳۰۳.....
- ۱۰۷- گه وره ییی زانست..... ۳۰۵.....
- ۱۰۸- میانه رهوی له هه موو شتی کدا..... ۳۰۷.....

- ۱۰۹- فهزلی بئندخوازی..... ۳۰۹
- ۱۱۰- مال و سامان یارمه تیدهرکی باشه..... ۳۱۴
- ۱۱۱- فیهه باشرین زانسته..... ۳۱۷
- ۱۱۲- دووقایی ههندی کسه..... ۳۱۹
- ۱۱۳- وریای هاوړپیان به..... ۳۲۳
- ۱۱۴- له بهرزاییه وه بو نزمایی..... ۳۲۶
- ۱۱۵- زانستی به سوود..... ۳۲۸
- ۱۱۶- کاریگه ریی خه لومت..... ۳۳۴
- ۱۱۷- سه رمنجانی ئارامگرتن..... ۳۳۶
- ۱۱۸- به لاکان په یزه یه کن بو بهرزبوونه وه..... ۳۳۸
- ۱۱۹- به پئی توانا کاربکه ن..... ۳۴۰
- ۱۲۰- وریای سه رمنجام بن..... ۳۴۲
- ۱۲۱- جوړه کانی چیژ..... ۳۴۳
- ۱۲۲- ههندی رینوینی بو به هیزبوونی له بهرکردن..... ۳۴۵
- ۱۲۳- سه رمنجانی گونا ه..... ۳۴۹
- ۱۲۴- یه کتاییی ناو و سیفه ته کانی خودا..... ۳۵۳
- ۱۲۵- هیممه تبه رزان له نیوان خه ونی گه وره و واقعیی تالدا..... ۳۶۲
- ۱۲۶- ئارامگرتن له ههندی شت..... ۳۶۴
- ۱۲۷- شوینکه وتنی ئارمزوو..... ۳۶۶
- ۱۲۸- ژیان جهنگه..... ۳۶۸
- ۱۲۹- وریای ته له ی دنیا به..... ۳۶۹
- ۱۳۰- سه رمنجانی گونا ه به ده..... ۳۷۰
- ۱۳۱- ته قوا د مرووی خوشیه..... ۳۷۲

- ۱۳۲- حیکمه‌تی دواکه‌وتنی گیرابوونی نزا..... ۳۷۳
- ۱۳۳- هه‌میشه ئاماده‌ی مردن به..... ۳۷۵
- ۱۳۴- وریای تاوان و سه‌رپیچییه‌کان بن..... ۳۷۷
- ۱۳۵- پاراستنی سنووری خودا..... ۳۷۹
- ۱۳۶- خۆه‌ئواسین به دهرگای ته‌ویه..... ۳۸۱
- ۱۳۷- وریای سه‌ره‌نجامی سه‌رپیچییه‌کان به..... ۳۸۲
- ۱۳۸- ئومیدی بیّ کرده‌وه تراویلکه‌یه..... ۳۸۳
- ۱۳۹- شتیک له‌پیناو خودا واز لی بیینی به باشتر قهره‌بوو ده‌کریته‌وه..... ۳۸۷
- ۱۴۰- باودانی شه‌هوت، دینت لی ده‌سینیتته‌وه..... ۳۸۹
- ۱۴۱- گوپراه‌لیی راست و دروست..... ۳۹۰
- ۱۴۲- چیژه‌کانی دونیا پرڤ له خه‌وش، لییان مه‌کۆله‌وه..... ۳۹۲
- ۱۴۳- نیعمه‌ته‌کانی خودا نازمیردین..... ۳۹۴
- ۱۴۴- برینی هۆکاره‌کانی فیتنه..... ۳۹۷
- ۱۴۵- په‌رده‌ی ئاره‌زوو و بیه‌وشیی گوناهاکار..... ۳۹۹
- ۱۴۶- له‌نیوان خواستی که‌مال و ئاره‌زووه‌کانی نه‌فس..... ۴۰۰
- ۱۴۷- ئامۆژگاری بۆ زانستخواز..... ۴۰۲
- ۱۴۸- ناخی خاویڤن مایه‌ی پایه‌داریه..... ۴۰۴
- ۱۴۹- هۆکاره‌کانی دواکه‌وتنی گیرابوونی نزا..... ۴۰۶
- ۱۵۰- بیینیازبوونی زانا له مالی خه‌لك، شكۆمه‌ندییه..... ۴۰۹
- ۱۵۱- هۆکاری سه‌رپیچی..... ۴۱۲
- ۱۵۲- قه‌ناعه‌ت و کارکردن بۆ زانایان گرینگه..... ۴۱۳
- ۱۵۳- شوین به‌لگه بکه‌وه..... ۴۱۴
- ۱۵۴- شوینکه‌وتنی به‌لگه..... ۴۱۸

- ۱۵۵- سهرمنجامی ئارامگرتن و كۆتايیى ئارهزوو..... ۴۲۰
- ۱۵۶- ژياننامهى پياوچاكان..... ۴۲۲
- ۱۵۷- شلرہوى دەبیئتہ ماہى دئرهقى..... ۴۲۴
- ۱۵۸- دژايه تىي خۆت بۆ كهس دهرمه خه..... ۴۲۶
- ۱۵۹- خۆشى و چيژهكانى دونيا بى دهردهسهرى نين..... ۴۲۷
- ۱۶۰- په نابردن بۆ خودا..... ۴۳۱
- ۱۶۱- كى به خته وهره؟..... ۴۳۳
- ۱۶۲- رڭگى راست..... ۴۳۵
- ۱۶۳- فهلسفه و رههباىيەت..... ۴۴۳
- ۱۶۴- هاورپيه تىي بيكاران..... ۴۴۵
- ۱۶۵- پلانى سهركه وتوو..... ۴۴۷
- ۱۶۶- دىندارىي زۆر كهس عاده ته نهك عىبادت..... ۴۴۵
- ۱۶۷- سوودهكانى لاتهرىكى..... ۴۵۳
- ۱۶۸- چەند ويستگه يهك له ژيانى دانەر..... ۴۵۷
- ۱۶۹- گرفتەكانى عىشق..... ۴۶۲
- ۱۷۰- جياوازي خه لك له هيممه تبه رزید..... ۴۶۴
- ۱۷۱- ره چاوكردنى مافى نهفس..... ۴۶۹
- ۱۷۲- رڭكخستنى كاروبارى دونيا و وهدهسه يئانى زانست..... ۴۷۳
- ۱۷۳- واوهيلا بۆ كهسى كه مته رخه م..... ۴۷۶
- ۱۷۴- دلره اوكه يهك..... ۴۷۷
- ۱۷۵- له باره ي ژماره ي فهرموودهكانى پيغه مبه ره وه ﷺ..... ۴۷۸
- ۱۷۶- هه ندى شت پيويستى به به لگه نييه..... ۴۸۲
- ۱۷۷- وردبوونه وه و تيروانين..... ۴۸۳

- ۱۷۸- هیممهتی بهرز..... ۴۸۵
- ۱۷۹- چهزی خۆدهرخستن..... ۴۸۶
- ۱۸۰- ئەگەر خودا کهسیکی بویت..... ۴۸۸
- ۱۸۱- گه ورهترین بهلگهی بوونی خودا..... ۴۸۹
- ۱۸۲- فهزلی زانایان..... ۴۹۰
- ۱۸۳- رمزانهندی خودا له سهرووی هه موو شتی که وهیه..... ۴۹۲
- ۱۸۴- هه ئیژاردنی دروست..... ۴۹۳

